

ספר

אשר בנחל

חלק קנד

והוא קבץ מכתבים ושאלות ותשובות אשר בנחל הנובע מקור חכמה
יסדתם, ענינים נוראים ונפלאים, מעצות יקרות, התחזקות
והתעוררות להתקרב אל ה' יתברך בכל דרך ודרך ודרך מכל מקום
שהוא, יהיה מי שיהיה.

בנו ומיסד על פי דברי

רבנו הקדוש והנורא, אור הגנוז והצפון

בוצינא קדישא עילאה, אדוננו, מורנו ורבנו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

ועל פי תלמידו מורנו הגאון הקדוש, אור נפלא, אשר כל רז לא אניס

ליה

רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו

ומשלב בפסוקי תורה, נביאים, כתובים ומאמרי חכמינו הקדושים

מגמרא מדרשים וזוהר הקדוש

הוצא לדפוס על ידי

חסידו ברסלב

עיר הקדש ירושלים תובב"א

שנת תשע"ח לפ"ק.

נתן להשיג את הספר הקדוש הזה
וְכָל סִפְרֵי אֲדָמוּ"ר מוֹהַר"ן מְבַרְסֶלֶב זי"ע
וְסִפְרֵי תַלְמִידָיו הַקְדוּשִׁים :

אשדוד:

0527618316

בבני ברק:

052-7138892

03-5743542

יבנאל עיר ברסלב

הפצה ראשית:

050-4173172

052-7147779

דוא"ל: 3127779@gmail.com

פֶּתַח דְּבָר

הִנֵּה חֲלָקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בִּנְחַל", נִדְפְּסוּ כְּבָר כַּמָּה פְּעָמִים בְּכַמָּה מִהֲדוּרוֹת, וְנִתְפַּשְׁטוּ מְאֹד בְּעוֹלָם, עַד שֵׁשׁ בְּנֵי-אָדָם שְׁמַחִיִּים וּמְחַזְקִים עֲצָמָם עִם סְפָרִים אֱלוֹ, וְכָל חַיּוֹתָם וְהִתְמַדְתָּם בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, הִיא רַק עַל יָדָם, וּמָה גַם שְׂאֵפְלוּ אֶת הַנְּהַגְתָּם בְּגִשְׁמִיּוֹת הֵם גַּם-כֵּן לּוֹקְחִים מִסְפָּרִים אֱלוֹ, כִּי הַסְפָּרִים מְדַבְּרִים אֶל הָאָדָם כְּדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְהָאֵב אֶל בְּנוֹ, וְהָרֵב אֶל תַּלְמִידוֹ.

וְהִנֵּה סְפָרִים אֵלֶּה נִדְפְּסוּ עַד עַתָּה שְׁלֹא כְּסֵדֶר הַשָּׁנִים, רַק בְּכָל כַּרְךָ מְעַרְבִים מִכְּתָבִים מִכַּמָּה שָׁנִים, וְכֵן חֲסֵרִים הַרְבֵּה מִכְּתָבִים מִכַּמָּה שָׁנִים, לְזֹאת לְקַחְנוּ עַל עֲצִמְנוּ לְסֵדֶר אֶת כָּל חֲלָקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בִּנְחַל", מִהַמְּכַתָּב הַרְאִישׁוֹן שְׁנִדְפָּס עַד עַתָּה, דְּבַר הַמְּסַתֵּם בְּיֹתֵר מְעֻשְׂרִים אֶלְף מִכְּתָבִים, וְסִדְרְנוּ אֶת הַמְּכַתָּבִים עַל-פִּי סֵדֶר הַשָּׁנִים, וְכֵן הוֹסַפְנוּ מִכְּתָבִים רַבִּים שֶׁהִגִּיעוּ לְיַדֵּנוּ אַחֲרֵי-כֵן מִכְּתָב יָד, אֲשֶׁר טָרַם רָאוּ אֶת עֵינֵי הַדְּפוּס, וְכִמוֹ-כֵן סִדְרְנוּ אֶת הַמְּכַתָּבִים בְּהַדְּפָסָה מְחֻדָּשֶׁת עִם נִקּוּד בְּתַכְלִית הַהֲדוּר וְהִיפִי, וְהַכְּנִסְנוּ אֶת כָּל מְרָאֵי הַמְּקוּמוֹת מִפְּסוּקֵי תנ"ךְ וּבְחֻמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים ז"ל, כְּאֲשֶׁר עֵינֵיכֶם תִּרְאִינָה, גַּם הוֹסַפְנוּ מִפְּתַח הָעֲנִינִים עַל

כָּל מִכְתָּב וּמִכְתָּב, הַמְבִיא תְּמִצִּית הַנוֹשָׂאִים שְׁמֵדְבַר עֲלֵיהֶם
בַּמִּכְתָּב.

וְלֹאֲחֵר עָמַל וַיִּגְיַעַה רַבָּה, אָנוּ מִדְּפִיסִים עֵתָה אֶת כָּרֶךְ קִנְד,
וּמְקוּיִם לְהוֹצִיא אַחֲרָיו אֶת כָּל שְׁאֵר הַכָּרְכִים כְּפִי סֵדֶר
הַשָּׁנִים, כָּרֶךְ אַחֲרֵי כָרֶךְ, וּבְלִבְנוֹ תִקְנֶה, שְׁכַל מִי שִׁיקְרָא בְּזוֹה,
יִהְיֶה וַיִּחְיֶה אֶת עֲצָמוֹ מְאֹד, כִּי מִכְתָּבִים אֵלּוּ הֵם אוֹצֵר כְּלֵי
חֻמְדָּה, הַפּוֹתְחִים דְּרָךְ חֲדָשָׁה בְּפִרוּשִׁים נִפְלְאִים עַל פְּסוּקֵי
תנ"ך וְעַל מֵאֲמָרֵי חַז"ל הַקְּדוּשִׁים בְּגִמְרָא וּמְדַרְשִׁים וּבִזְהַר
הַקְּדוּשׁ וְכו', וְגִלּוּיִים חֲדָשִׁים בְּהַשְׁגוֹת אֱלֻקוֹת, מְלַבְּשִׁים
בְּכִמְהָ לְבוּשִׁים מְלֻבּוּשִׁים שׁוֹנִים, עַד אֲשֶׁר אֶפְלוּ הַיְרֹוד
וְהַנְּמֹד בְּיוֹתֵר, יוּכַל גַּם-כֵּן לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְׁגוֹת
אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּאֶפֶן נִפְלָא וְנִעְלָה מְאֹד, מִשְׁכַּל עֲלִיּוֹן לְשִׁכַּל
תַּחְתּוֹן, מֵעִלָּא לְעֻלּוּל, כַּאֲשֶׁר יוֹדֵה מִי שְׁרָגִיל בְּהֵם.

וְכָל הַמִּכְתָּבִים הֵם עֲצוֹת נוֹרְאוֹת וְנִפְלְאוֹת בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ, אֵיךְ לְהַחֲזִיק מֵעֲמֵד עַל כָּל מַה שְׁעוֹבֵר עָלָיו
בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, בְּפִרְטֵי פִרְטִיּוֹת, וְנוֹתְנִים עֲצוֹת נִפְלְאוֹת
אֵיךְ לְהִתְמוּדֵד עִם כָּל בְּעִיּוֹת הַחַיִּים שְׁעוֹבֵרוֹת עַל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד בְּזוֹה הָעוֹלָם מִקְטָן וְעַד גְּדוֹל.

אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיתְמִיד בְּהֵם, וְאִזּוֹ יִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ עֲרֻבוֹת,
נְעִימוֹת, יְדִידוֹת, זִיו וְחַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וַיִּזְכֶּה
לְאֲשֶׁר אֲמַתִּי וְנִצְחִי לְאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים, ח'בְּלִים נִפְלוּ לְנוֹ
בְּנְעִימִים, אוֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן שְׁעָלָיו נֶאֱמַר עֵין ל'א ר'אֲתָה
אֲלֵקִים ז'וּלְתִיךְ י'עֲשֶׂה, וַיִּזְכֶּה לְגֵאֲלָה שְׁלִמָּה, אָמֵן וְאָמֵן!

הַמוֹצִיאִים לְאוֹר

הַקְדָּמָה

מבואר בלקויטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"א: על-ידי אמונת חכמים יכולין להוציא משפטינו לאור.

הינו מכל הלמודים שאדם לומד, צריך שיקבל ויוציא מהם משפטי אמת, שלא יהיה משפט מעקל, שיקבל וילמד מכל הלמודים שלומד משפטי הנהגות, שידע איך להתנהג — הן לעצמו והן לאחרים, שמתנהגים לפי דעתו כל אחד ואחד בפני בחינתו, וכפי הממשלה והרפנות שיש לו, הן לרב או למעט, וכל זה זוכים על-ידי אמונת חכמים וכו'.

והנה עקר שלמות אמונת חכמים הוא, כשיזכה לסלק את דעת עצמו לגמרי, וידע ויבין באמת באיזה מעמד ומצב אני נמצא, ועל-כן עלי לסלק את דעתי לגמרי, וכל מה שאומר לי החכם הרב האמת, אני צריך לקבל עלי כל אשר יאמר כהוא זה — דבר קטן ודבר גדול, ולכלי לנטות, חס ושלום, מדבריו ימין ושמאל, וכמו שאמרו חכמינו, זכרונם לברכה (ספרי, שופטים יא): אפלו אומר לה על ימין שהוא שמאל וכו'; ולהשליך מאתו כל החכמות, ולסלק דעתו כאלו אין לו שום שכל בלעדי אשר יקבל מהצדיק והרב שבדור. וכל זמן שנשאר אצלו שכל עצמו, הוא אינו בשלמות ואינו מקשר ומקרב לצדיק, אבל כשזוכה לבטל את עצמו לגמרי אל

הַצְדִּיק וְהָרַב הָאֱמֶת, אֲזוּ יָכוֹל לְקַבֵּל מִמֶּנּוּ עֲצוֹת עַל כָּל דְּבָר, הֵן לוֹ וְהֵן לְאַחֵרִים — הַחֲפָצִים לְשִׁמְעַת בְּקוֹלוֹ (עֵינֵי לְקוּטֵי-מוֹהַרֵן, חֶלֶק א', סִימָן קכג), וְגַם יִזְכֶּה לְצֵאת מִשְׁגֵּעוֹנוֹ וּמִשְׁטִיּוֹתָיו, שֶׁנִּדְבְּקוּ בּוֹ עַל-יְדֵי עֲוֹנוֹתָיו (עֵינֵי שִׁיחוֹת-הֶרֶן, סִימָן סז), כִּי הַצְדִּיק הוּא מְלֵא עֲצוֹת וְחֲדוּשִׁים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים מְגֹדוֹל וְעַד קָטָן, דְּרֵי מַעְלָה וְדְרֵי מַטָּה, וְעַל-כֵּן עָלִינוּ רַק לְהַעֲתִיק דְּבָרֵי הַצְדִּיק בְּפִשׁוּטָם וּלְהַלְבִּישָׁם בְּכָלִים מְכֻלָּים שׁוֹנִים לְכָל הַשּׁוֹאֲלִים אוֹתָנוּ דְּבַר הַשֵּׁם, וְלִבְלִי לֹאמַר וּלְהַמְצִיא סְבֻרוֹת כְּרִסְיוֹת וְכוּ', כִּי כָּל אֵלּוֹ הַחֹלְקִים עַל הַצְדִּיק, לְמוֹדֵם הוּא מְמוֹתְרוֹת, אֲשֶׁר מִשֵּׁם יוֹצֵא מִשְׁפָּט מַעְקָל, וְלֹא דֵי שְׂאִינָם יְכוּלִים אֶפְלוּ לְהִנְהִיג אֶת עַצְמוֹ, מִכָּל שָׁכֵן שְׂאִינָם יְכוּלִים לְהִנְהִיג אֶת אַחֵרִים וְכוּ'.

וְעַל-כֵּן הָעֵקֶר לְשׁוּב עַל פָּגַם אֲמוּנַת חֲכָמִים, וּכְשֶׁאֶחָד שׁוֹאֵל אֵיזָה דְּבָר אוֹ אֵיזוֹ עֲצָה בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם, הָעֵקֶר לְהַשִּׁיב דְּבָרֵי הַצְדִּיק הָאֱמֶת, וְעַל-יְדֵי שְׂזָה מִקְשָׁה וְשׁוֹאֵל, וְזֶה מְשִׁיב וּמְתַרַץ אֶת הַשְּׂאֵלָה, עַל-יְדֵי-זֶה נַעֲשֶׂה סֵפֶר שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְחַדְּשׁוּ הַרְבֵּה סִפְרִים לְגַלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת הָרַב הָאֱמֶת, שֶׁהוּא שָׁכֵל הַכוֹלֵל כָּל הָעוֹלָמוֹת וְכָל הַדְּרָגוֹת וְכוּ'.

וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל: יֵשׁ כְּמָה סִפְרִים עֲכָשׁוּ וְגַם עֲתִידִים לְהִיּוֹת עוֹד כְּמָה סִפְרִים, וְכָלֶם צְרִיכִים לְעוֹלָם, וְאָסוּר לְלַעַג עֲלֵיהֶם, חֵס וְשָׁלוֹם (עֵינֵי לְקוּטֵי-הַלְכוֹת, קְדוּשִׁין, הַלְכָה ג), כִּי רַק הַסִּפְרִים הַמְדַבְּרִים מִחֻקֵּי חַיִּים לְהַרְחִיקָם מִמִּטְחָוֵי קִשְׁת, וּלְבַעֲרָם מִבֵּיתוֹ בְּבַעוֹר חֶמֶץ וְשֶׁאִוֹר וְיִתְרָה וְיִתְרָה וְכוּ', וְרֵאווֵי לְגִזּוֹר שְׂלֵא לְהַדְפִּיסָם עוֹד, כִּי שׁוֹרְפִים נִשְׁמוֹת הַקּוֹרְאִים בָּהֶם וְכוּ', אֲבָל כָּל הַסִּפְרִים הַהוֹלְכִים בְּדַרְכֵי הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, בְּדַרְכֵי אֲבוֹתֵינוּ, בְּדַרְכֵי הָאֲמוּנָה הַקְדוּשָׁה, בְּיִדְאֵי מַצְוֵה גְדוֹלָה לְהַדְפִּיסָם לְהַרְבּוֹת סִפְרִים כְּחוֹל הַיָּם, כִּי כָּל סֵפֶר שֶׁמְדַבֵּר מִעֲנִינֵי תּוֹרָה הֵן בְּדַרְכֵי פִשְׁט, אוֹ דְרוֹשׁ, אוֹ רְמֹז, אוֹ סוּד, אוֹ

פְּרוּשׁ, אוּ בְּאוּר, אוּ סִפְרֵי הַפּוֹסְקִים וּשְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת, אוּ סִפְרֵי מוֹסֵר וְאַגְדוֹת וְכִיּוֹצֵא בָהֶם, כֻּלָּם נְכוּחִים לַמַּבִּין, וְכֻלָּם צְרִיכִים לְעוֹלָם, כֻּלָּם אֶהוּבִים, כֻּלָּם קְדוּשִׁים, כִּי כֻלָּם מְדַבְּרִים מֵרְצוֹנוֹ יִתְבַּרֵּךְ, הַנֶּעְלָם בַּתּוֹרָה וּבַמִּצְוֹת, וּבְיַדֵּי אֶסּוּר לְקוּץ בְּרַבּוּי סִפְרִים, כְּמוֹ שֶׁנִּמְצְאוּ קִצָּת, אֲשֶׁר עֵינֵם צָרָה כְּשֶׁרוֹאִים שֶׁנִּתְחַדֵּשׁ עוֹד אֵיזָה סֵפֶר חֲדָשׁ, וְעַתָּה יוֹצֵא מִפִּיהֶם כְּאִלוֹ מִצְטַעְרִים עַל הָרֵאשׁוֹנִים, שֶׁכָּבֵר יֵשׁ הִרְבָּה סִפְרִים, וְלָמָּה לָהֶם עוֹד; וּבִקְאֻמַּת לֹא בְדַעַת יִדְבְּרוּ, כִּי "לְכָל זְמַן וְעַת לְכָל חִפְץ" (קִהְלַת ג, א), כִּי מִי יִכְרִיחַ אוֹתָם לְלַמֵּד זֶה הַסֵּפֶר, וְאִם לֹא יִהְיֶה לָהֶם פְּנָאֵי לְלַמֵּד זֶה הַסֵּפֶר הַחֲדָשׁ, רַק יִבְלוּ יְמֵיהֶם בְּסִפְרִים שְׂיֵשׁ מִכְּבָר, מִי יִמְחֶה בְיָדָם, וּמָה אֲכַפֵּת לָהֶם, שְׂיֵשׁ עוֹד סִפְרִים בְּעוֹלָם, אוּלַי יֵשׁ בְּנֵי-אָדָם שֶׁמִּסְגָּל לָהֶם זֶה הַסֵּפֶר דּוֹקָא, כְּמוֹ שֶׁרוֹאִים בַּחוּשׁ, שְׂיֵשׁ בְּנֵי-אָדָם שְׂיֵשׁ לָהֶם חֵיווֹת מִסֵּפֶר זֶה, וְיֵשׁ בְּנֵי-אָדָם שֶׁמְחִיָּה אוֹתָם סֵפֶר אַחֵר, וְגַם בְּאָדָם אֶחָד בְּעַצְמוֹ יֵשׁ שְׁנוּיִים בֵּין הַזְּמַן, לְפַעֲמִים מִתְעוֹרֵר לְהֵשֵׁם יִתְבַּרֵּךְ עַל-יְדֵי דְבַר זֶה שֶׁבִּסְפֵר זֶה, וְלְפַעֲמִים אֵינּוּ יָכוֹל לְהִתְעוֹרֵר כִּי אִם עַל-יְדֵי דְבָרֵי תּוֹרָה וּמוֹסֵר שֶׁבִּסְפֵר אַחֵר, וְגַם מִי שֶׁנִּפְשׁוֹ חֲשָׁקָה בַּתּוֹרָה, וּמִבְּלָה יְמָיו עָלֶיהָ כְּרָאוּי כִּי לְכָף נּוֹצֵר, יֵשׁ פְּנָאֵי בִימֵי הָאָדָם אֲשֶׁר חַי עַל פְּנֵי הָאָדָמָה לְעֵין וְלִהְבִּיט בְּסִפְרִים הִרְבָּה מְאֹד, כְּמוֹ שֶׁרָאִינוּ כְּמָה גְדוּלִים, שֶׁהָיוּ בְּקִיָּאִים בְּכַמָּה סִפְרִים הִרְבָּה מְאֹד, וְלָמָּה לֹא נִלְמַד קָל וְחִמְרַ מִהַגּוֹיִם, שֶׁלֹּא קִבְּלוּ אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְכָל עֵינֵי חֲכָמָתָם בְּעַסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, שֶׁהוּא הֶבֶל וְרִיק, צֶל עוֹבֵר, וְאַף-עַל-פִּי-כֵן יֵשׁ לָהֶם הִרְבָּה סִפְרִים בְּאַרְיִכוֹת גְּדוּלָּה מְאֹד, וּבְכָל מְדִינָה וּמְדִינָה נִתְחַדְּשִׁים אֲצֵלָם סִפְרֵיהֶם הִרְבָּה מְאֹד בְּכָל שָׁנָה וְכַמְעַט בְּכָל יוֹם, וְאֵינֶם קֹצִים בְּרַבּוּי סִפְרֵיהֶם, וּמְדוּעַ נִבְגַּד אֲנַחְנוּ, חַס וְשְׁלוֹם, לְהַקְפִּיד, חַס וְשְׁלוֹם, עַל רַבּוּי הַסִּפְרִים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר הִיא חַיֵּינוּ וְאַרְךָ יְמֵינוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, לְעוֹלָם שֶׁכָּלוּ אַרְךָ וְטוֹב לְעוֹלָמֵי עַד וּלְנִצְח

נצחיים?! והלא כִּמָּה תַּחֲבוּלוֹת עוֹשִׁים וְכִמָּה סִפְרִים לְאֲלָפִים
 וְלִרְבּוֹת מַחֲבָרִים בְּשִׁבִיל עִסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, קַל וְחֹמֶר בֶּן בְּנוֹ
 שֶׁל קַל וְחֹמֶר כִּמָּה אֲלָפֵי אֲלָפִים וְרַב רַבֵּי רַבּוֹת רַבּוֹת וְכוּ',
 סִפְרִים עַד אֵין קֶץ, אָנוּ צְרִיכִים לַחֲבֵר וּלְהַדְפִּיס בְּשִׁבִיל
 הַתְּכָלִית הָאֲחֻרוֹנָה לְעוֹלָם הַבָּא, כִּי אָנוּ צְרִיכִים לְהַכִּין
 לְעֶצְמָנוּ צִידָה לְדַרְכָּנוּ הַרְחוּקָה מְאֹד מְאֹד, וְכִבֵּר נִלְכְּדוּ רַבִּים
 מְאֹד מְאֹד בְּתַאוּת הָעוֹלָם הַזֶּה וּבַהֲבִלּוֹ וּבִטְעוּיֹתָיו וְכוּ',
 וְכִמָּה סִפְרִים וְתַחֲבוּלוֹת אֵין מְסֻפָּר אָנוּ צְרִיכִים לְחַדֵּשׁ בְּכָל
 יוֹם, בְּדִי לְמִצָּא עֵצָה וְתַחֲבוּלָה לְהַצִּיל אֶת נַפְשׁוֹתֵינוּ וְנַפְשׁ
 בְּנֵינוּ וּבְנֹתֵינוּ וְהַתְּלוּיִים בָּנוּ לְהַצִּיל בְּלִם מִנֵּי שַׁחַת,
 וּלְהַחְיֹתָם עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה בְּחַיִּים נְצִחִיִּים, לְקַרְבֶּם אֶל הַתּוֹרָה
 וְאֶל הָעֲבוּדָה, וְגַם כִּי הָעוֹלָם אוֹמְרִים בְּשֵׁם הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב
 הַקְּדוֹשׁ, כִּי תוֹרַת ה' תִּמְיָמָה, כִּי לֹא נִגְעוּ בָּהּ עַדִּין.

נִמְצָא, שְׁכָל הַסִּפְרִים הַקְּדוּשִׁים וְהַנּוֹרָאִים שֶׁכָּבַר נִמְצָאִים
 בְּעוֹלָם, עַדִּין לֹא נִגְעוּ בְּעֶצֶם הַתּוֹרָה, וְעַתָּה רָאֵה וְהִבֵּן
 כִּמָּה סִפְרִים צְרִיכִים עוֹד, עַד שְׁנַת־חֵיל לִגְע בַּתּוֹרָה, מְכַל שָׁבֶן
 וְכָל שָׁבֶן לְבוֹא לְחַדְרֶיהָ וְלִירֵד לְעִמְקָהּ, עַל-כֵּן כָּל הַסִּפְרִים
 הַקְּדוּשִׁים שֶׁחָבְרוּ עַד הַנֵּה, עַדִּין אֵינָם חֹלֵק אֶחָד מֵאֶלֶף מֵעִמְק
 רַבּוּי הַסִּפְרִים שִׁיתְגַּלוּ עוֹד, בְּעַת שִׁיתְגַּלוּ סִתְרֵי וְרוּי הַתּוֹרָה
 הָאֲמִתִּיִּים, עַל-כֵּן צְרִיכִים לְהַזְהֵר לֹא לְלַעַג וּלְבַזוֹת שׁוֹם סֵפֶר
 הַהוֹלֵךְ עַל-פִּי דֶרֶךְ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, עַל-פִּי הַגְּמָרָא
 וְהַמְדַרְשִׁים וְסִפְרֵי הַזְּהַר הַקְּדוֹשׁ וְהָאֲרִיז"ל, כִּי בְּלִם צְרִיכִים
 לְעוֹלָם, וְגַם כִּי יֵשׁ כִּמָּה וְכִמָּה מְדִינּוֹת וְעִירוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל,
 וּבְמִקּוּמוֹת אֵלוּ מִתְּפַשְׁטִים אֵלוּ הַסִּפְרִים וְהֵם מְחִיִּין אֶת עֶצְמָן
 בָּהֶם, וּבְמִקּוּמוֹת אַחֲרֵים מְחִיִּין אֶת עֶצְמָן בַּסִּפְרִים אַחֲרֵים
 דִּיקָא וְכוּ'.

והנה תמצית הספר הזה היא מכתבים, אשר נכתבו למקורבים חדשים, אשר, תהלה לאל, באים ומתקרבים אל האור הגנוז והנעלם, אורו של רבנו ז"ל, ומריצים מכתביהם להורותם הדרך, לראות אור ולצאת מהחשך והרע שנלפדו בו וכו' וכו', והמכתבים האלו נכתבו תשובות על מכתביהם.

ובאמת לא נתחדש בו שום דבר, באשר יראה הרוואה, רק נלקט מפל ספרי רבנו ז"ל בכלים מפלים שונים, וכדרך הרופא אשר מערב כמה סמים יחד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נו), פי כל הרפואות הן הרפבות, דהינו שלוקחים סם פלוני ועשב פלוני במדה ובמשקל כף וכף, וכן עשב אחר, שמשקלו כף וכף, וכן שוקלים מפמה מינים, וכל עשב ועשב יש לו כח אחר, ומערבין אלו המינים ביחד, ועושין מהם ההרפבה, וזאת ההרפבה יש לה כח לרפא החולאת, פי עקר הרפואה הוא על-ידי הרפבה דיקא, שנעשה לה כח אחר חדש, על-ידי הכח שקבלה מכל אלו העשבים שנתערבו, ובזה הכח החדש של ההרפבה דוקא מרפאין כל מיני חולאות וכו', עין שם; ודבר זה יכול כל אחד מאנשי שלומנו ומחייב לעשותו — לגלות ולפרסם את הצדיק האמת בעולם, ולהציל נפשות מרדת שחת, ובפרט אם בא אחד ושואל אותו, מטל עליו חיוב לענות לו, כי הרבה דורות תלויים בנפש זו, ואם תרחקו בעונה של שקר, אתה הורג אותו וכל התלויים בו וכו', וזהו החסד הגדול ביותר בעולם, ואין עוד חסד גדול מזה — בשזוכין להכניס את הדעת האמת בחבריו, ובפרט בעתים הללו אשר החשך והאפלה נתפשטו בעולם, ונתקיים בעוונותינו הרבים (איכה ד, א): "תשתפכנה אבני קדש בראש כל חוצות", דהינו ישראל קדושים מתגלגלים, רחמנא לצלן, בראש כל חוצות, ובפרטיות נערי ישראל, אשר עוברים

עליהם בַּעֲתֵי־הַלָּלוֹ נְסִיווֹת כָּאֵלוֹ, אֲשֶׁר לֹא שִׁעְרוּם אַבּוֹתֵינוּ
וְאַבוֹת אַבּוֹתֵינוּ בְּלִי שׁוּם גְּזֻמָּא כָּלֵל, מִמֶּשׁ כְּמוֹ בְּדוֹר הַמְּבּוּל,
רַחֲמָנָא לְצַלָּן, וְאִין מִי שְׁיַרְחֵם עֲלֵיהֶם כָּלֵל, כִּי נִתְפָּשְׁטוּ סִפְרֵי
מִינּוּת וְנֶאֱוָף לְאַלְפִים וְלִרְבּוּבוֹת, אֲשֶׁר רַבִּים נִתְפָּסוּ בְּזֶה בְּיּוֹדְעִים
וּבְלֹא יוֹדְעִים, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, וְחִבְרָא חִבְרֵי אִית לֵיה, וְחִבְרָא
דְּחִבְרֵי חִבְרֵי אִית לֵיה, וְאַחַד מִכְשִׁיל אֶת חִבְרוֹ, וְשׁוּם רֹאשׁ
יְשִׁיבָה וּמִשְׁגִּיחַ אִינוּ יוֹדַע מְזֶה כָּלֵל (אוֹ עוֹשֶׂה אֶת עֲצֻמוֹ כְּאִינוּ
יּוֹדַע), וְעַל־יְדִי־זֶה נִשְׁקָעִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר, הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִרְחֵם;
עַל־כֵּן הִתְקַרַח לְהִרְחִיב אֶת הַדְּבוּר בְּכַמָּה מִיַּיִן דְּבוּרִים, כְּאֲשֶׁר
אָמַר רַבֵּנוּ ו'ל, לְמוֹתְרֵינָת ו'ל: כְּשִׁיגִיעַ בְּכַתִּיבָתוֹ לְעִנְיֵן "אֲמוּנָה"
אוֹ "צְדִיק", יִרְחִיב אֶת הָעֵט, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְהַנְצִיל וּלְצַאת
מִהַחֲשָׁף, כִּי אִם עַל־יְדֵי הַתְּקַרְבוֹת אֶל הַצְּדִיק הָאֱמֵת, אֲשֶׁר
מְגַלֶּה אֲמוּנָתוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲמֵתוֹ יִתְבָּרַךְ וְרַחֲמָנוּתוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי הוּא
הַרּוֹפֵא הָאֱמֵתִי, הַרּוֹפֵא הַמְּמַחֶה מְאֹד מְאֹד (עֵיִן לְקוּטֵי־מּוֹחְרֵי, חֶלֶק
א', סִימָן ל), וְהוּא וְאַנְשֵׁי יְכוּלִים לִירֹד אֶל כָּל מִיַּיִן צְנוּרוֹת שֶׁל
הַסֵּטֶרָא אַחֲרָא לְהַכְנִיעָהּ, לְשַׁבְּרָהּ וּלְבַטְלָהּ, וּלְהַרִים אֶת
הַנְּפֻשׁוֹת שֶׁנִּשְׁקָעוּ שָׁם (עֵיִן לְקוּטֵי־מּוֹחְרֵי, חֶלֶק א', סִימָן ח).

עַל־כֵּן אֲשֶׁרֵי הַזּוֹכָה לְהִתְקַרֵּב אֶל הַצְּדִיק הָאֱמֵת מִיַּחֲדֵי
הַדּוֹרוֹת, שֶׁהוּא גָּמַר כָּל הַתְּקוּנִים וְכוּ', שֶׁהוּא תְּקוּת כָּל
בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְתְּקוּת כָּל הַדּוֹרוֹת וְתְּקוּת כָּל הָעוֹלָמוֹת וְכוּ', נֶחַל
הַנוֹבֵעַ בּוֹ מְקוֹר הַחֲכָמָה הַקְּדוּמָה הַיּוֹצֵאת מִשְׁלֹשׁ רֵאשׁוֹנוֹת
דְּעֵתִיק וְכוּ', גְּאֻלְתָּן שֶׁל יִשְׂרָאֵל וְכוּ', וְאֵל אַנְשֵׁי הַיְקָרִים
שֶׁבְּכָל דּוֹר, שֶׁהֵם צְדִיקֵי הָאֱמֵת שְׁבִדוֹר, כִּי כָל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי
הוּא אֵיבָר לְצְדִיק, וּבְהַתְּחַבְּרוּתָם יַחַד, שָׁם כָּל הַצְּדִיק וְכוּ'.

וְאֵי יִזְכָּה לְתִקּוּן אֱמֵתִי וְנִצְחִי, וְיִזְכָּה לְהַתְּגַלּוֹת הָאוֹר הַגָּנוּז,
אֲשֶׁר עֵיִן לֹא רָאָתָה אֱלָקִים זוֹלָתָה יַעֲשֶׂה וְיִזְכָּה לְגֻאֲלָהּ
שְׁלֵמָה, אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן!

ספר

אֲשֶׁר בִּנְחַל

כָּרַךְ קַנֵּד

לט תשעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיְקַהֲל־פְּקוּדֵי, כ"ב אָדָר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל בְּנֵי הַגָּאוֹן הַצַּדִּיק מו"ר ... שְׁיַחֲיוּ.

אֶחָת שְׁאַלְתִּי, אִם בְּאִפְשָׁרוֹת לְהַשִּׁיג אֶצְלָכֶם דִּיֶּסֶק שֶׁל כָּל הַזֵּהָר
מְנַקֵּד, כִּי יֵשׁ לִי פְרוּשׁ עַל הַזֵּהָר, וְרָצִיתִי לְהַדְפִּיסוֹ, וְלִכְנֹן שְׁאַלְתִּי
וּבִקְשָׁתִי אִם יֵשׁ בְּנוֹמָצָא אֶצְלָכֶם, וְכַמוּבָן שְׁאַנִּי מוֹכֵן לְשֵׁלֶם.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתִּמְשִׁיכוּ בְּפַעֲלָכֶם הַמְּבָרָךְ, לַעֲשׂוֹת
נַחַת רֵיחַ לְאַבִּיכֶם הַצַּדִּיק שְׁגִלָּה וּפְרָסָם תּוֹרַת רִשְׁב"י בְּאִפֶּן נִפְלָא
כְּזֶה, שְׁהִיָּה חַד בְּדָרְא, אֲשֶׁרִי לוֹ.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תשעו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיְקַהֲל־פְּקוּדֵי, כ"ב אָדָר ה'תשס"ו.

הַפְּתַח וְהַמְּכַתֵּב בְּיַדִּי מוֹסֵר פְּתַח זֶה הָר"ר ... גְּרוֹ יְאִיר, הִיא

לְאוֹת וְלִרְאִיָּה שְׁאֵנִי מִפִּירוֹ, וְהוּא שֶׁד"ר עֲכָשׁוּ לְמַעוֹת חֲטִים, עֵבוֹר לְמַעֲלָה מִחֲמַשׁ-מֵאוֹת מִשְׁפָּחוֹת בְּגִלְלֵי הַזְּקוּקוֹת לְעִזְרָה, וְהֵם עֲנִיִּים מְרוּדִים, וְלִכֵּן כָּל מִי שְׁיַעֲזֹר לוֹ, יִתְבָּרַךְ מִפִּי אֵל עֲלִיוֹן.

הַמְּבָרֵךְ אֶתְכֶם בְּכִרְכַּת הַתּוֹרָה...

לט תשעז.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, כ"ז אָדָר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לִנְכוּן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

בְּעֵינַי הַשּׁוֹחֵט וְכו', זֶה דָּבָר פְּשוּט כִּי מִי שְׁאֵינוֹ מְנִיחַ תְּפִלִּין, הוּא בְּכָלֵל קַרְקַפְתָּא שְׁאֵינוֹ מְנִיחַ תְּפִלִּין, וְהוּא פּוֹשֵׁעַ יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן אֲסוּר לְהֶאֱמִין בְּשַׁחֲטוֹתוֹ כָּלֵל, וּבִפְרָטִיּוֹת שְׁמֵרְנָנִים אַחֲרָיו שְׁגָם מְחַלֵּל שַׁבָּת, הָרִי מְבֹאָר בְּרַמְבַּ"ם (פָּרָק ל' מֵהִלְכוֹת שַׁבָּת, הִלְכָה טו), שְׁדִינּוֹ כְּמוֹמֵר. וְלִכֵּן אֵיזוֹ שְׂאֵלָה הִיא זוֹ, וּבּוֹדָאֵי צִדֵּק הָרַב הַמּוֹרָה הוֹרָאָה שְׁאֲסוּר שַׁחֲטוֹתוֹ, וְלַצֵּעֲרָנוֹ הָרַב, יֵשׁ הַיּוֹם הַרְבֵּה קָלִים וְרִיקִים וּפּוֹחֲזִים שֶׁהֵם שׁוֹחֲטִים, מְגַלְחִים זָקָנָם וְכו', וְעוֹשִׂים כָּל מִינֵי תוֹעֵבוֹת רָעוֹת וְכו', וְאֵף שְׁמִי שְׁמַקֵּל בְּזֶה, כִּי אֶפְלוּ וְכו' אֲבָל עוֹמֵד עַל גְּבִיּוֹ וְכו', עִם כָּל זֹאת חֲסִידִים וְאֲנָשֵׁי מַעֲשֵׂה נְזֻהִים מְאֹד מְאֹד בְּעֵינַיִם כְּאֵלוֹ, כִּי חֻזְקָתוֹ פְּסוּל, וְלֹא צְרִיכִים לְפִטְסָם עֲצָמוֹ בְּנִבְלוֹת וּתְרַפוֹת שְׁמִטְמִטְסָם אֶת הַגּוּף וְהַנְּפֶשׁ גַּם יַחַד.

מֵעֵינַי מַה שְּׁכַתְּבַת וְכו', צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהִקְפִּיד לְדַעַת מִי הַבַּעַל מְכֻשֵׁיר, כִּי גַם הַיּוֹם הַמְּשֻׁגָּחִים צְרִיכִים מִשְׁגִּיחַ עֲלֵיהֶם, וְאוֹי לְאוֹתָהּ בּוֹשָׁה וְחֻרְפָּה וְכִלְמָה.

רַק חֻזַּק וְאַמֵּן, וְתַעֲשֵׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה בְּכָל יוֹם, וְתִרְגֵּל עֲצָמָךְ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ עִם רַעְיוֹ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה

מִזֶּה, כִּי כָּל דְּבוּר שְׁמִדְבָּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, זֶה עוֹשֶׂה רָשָׁם לְמַעַלָּה
בְּשָׁמַיִם, וְאִם בְּנֵי אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים אֶת מַעַלְת הַדְּבוּר וְהַתְּפִלָּה לְפָנָיו
יִתְבָּרַךְ, הָיוּ מְדַבְּרִים כָּל הַיּוֹם.

רְאֵה לְגַרְס הַרְבֵּה פְּרָקִים מְשֻׁנּוּת, שְׁזֵה מְזַכֵּךְ אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל
מִינֵי חֲלָדָה שְׁנֹדְבָקוּ בָּהּ מִפְּנֵי חֲטָאת נְעוּרִים. לְמוֹד מְשֻׁנּוּת מְכַבֵּס
וּמְזַכֵּךְ גַּם אֶת הַפְּגוּם מְאֹד, אֲשֶׁרֵי מִי שִׁשׁוּמַע לִי, וְאִז טוֹב לוֹ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תשעה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, כ"ו אָדָר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל כָּלֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים
בִּיבְנֵי אֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאֲתִי לְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, חוֹסֵי עַל יְמֵיכֶם הַיְקָרִים, וְאֵל תְּבַטְלוּ אֶת
הַיָּמִים הַטּוֹבִים שֶׁהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נוֹתֵן לָכֶם, כִּי כָּל יוֹם הוּא "יוֹם
טוֹב", אִם רַק זֹכִים לְהִסְתַּבֵּל בְּטוֹב הַגְּנוּז שִׁישׁ בְּכָל יוֹם, כַּמּוּכָא
בְּדַבְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ל.ג, וְסִימָן פ.ד): וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי
מִי שִׁשׁוּמֵר עַל כָּל יוֹם וַיּוֹם שְׁלוֹ, וְרוּאָה לְמַלְא אֶת כָּל יוֹם עִם טוֹב
אֲמַתִּי וְנִצְחִי.

כָּל-כֶּף חֲבָל כְּשִׁיּוֹם עוֹבֵר בְּלִי כְּלוּם, כִּי זוֹ אֲבָדָה נִצְחִית, וְלָכֵן
שְׁלֵא יִחְסֹר לָכֶם יוֹם מִבְּלִי לְמוֹד מִקְרָא, מְשֻׁנָּה, גְּמָרָא, מְדַרְשׁ,
וְהַעוֹלָה עַל הַכָּל, שְׁלִחַן עֲרוּךְ, הַלְכָה, שְׁעַל זֶה הַקְּפִיד רַבְּנוּ ז"ל
יּוֹתֵר מִכָּל הַלְמוּדִים, וְאָמַר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן כט), שְׁפָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל
מִחֵיב לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם הַלְכָה חֶק וְלֹא יַעֲבֹר, אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיִּקְיָם זֹאת.

וְכֵן תִּקְפִּידוּ לְהַתְּפַלֵּל בְּמִנְיָן בְּכָל יוֹם אֶת הַשָּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת:
שְׁחִרְתִּי, מְנַחֵה וְעֶרְבִית, אֲפִלוּ שְׁקָמִים קָצַת מְאֲחֵר, עִם כָּל זֹאת תָּמִיד

לבוא לבית-הכנסת, ולאסוף עוד כמה שאחרו, ולעשות מנין, אשר זה דבר גדול עד מאד, ונחמנינו הקדושים אומרים (ברכות ח.): אימתי עת רצון? בשעה שהצבור מתפללים.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לט תשעט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויקרא, כ"ז אדר ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, אשר אפה מגלה את שברון לבך, ומה אמר לך, אל תירא ואל תחת, אני אעזר לך עם בנך ... גרו יאיר, הוא יגדל להיות גדול בתורה, ואני אשתדל לחתן אותו, הרי הוא כבר הגיע לגיל שעל-פי החוק מתר לו להתחתן, ולכן למה שיחכו לרגע.

חוק ואמץ מאד לדבר עמו יתברך על-כל-פנים חמש דקות, שלמעלה זה הרבה מאד, והקדוש-ברוך-הוא לא יעזב אותך, העקר לבקש על שמחה, אשר זה יסוד גדול בקיום האדם בגשמיות וברוחניות, ורפנו ז"ל הזהירנו הרבה על שמחה, ואמר (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן כד), ששמחה באה לאדם במסירות גפש הכי גדולה, ולכן ראה לבקש רק על שמחה, ובקרוב מאד תראה רב נחת דקדשה מבנך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תשפ.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויקרא, כ"ז אדר ה'תשס"ו.

שלום וברכה לכלל אנשי שלומנו "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

באתי לבקש את אנשי שלומנו היקרים, יען שעשיתי דבר מסירות נפש, ולקחתי את עסק הדפסת הקונטרסים בידי, ותהלה לאל, הורדתי את זה למחיר אפסי, במחיר עלות 25 אגורות לקונטרס, ולכן אני מבקש את כל אחד מהמפיצים בלי יוצא מן הכלל, מה שיהיה עד עכשוו הנה, אין דבר כזה להחזיר קונטרסים שקנו לפני שבוע או לפני שבועים או לפני חדש, ומכל שפן לא להוריד מהחוב שתיבים, כי זו גנבה וגזלה, ואין על זה שום מחילה. מי שתיב לקרן הדפסה כסף — מכרח לשלם, כי ברגע שאדם נוגע בכסף של השני, הוא כבר מבטח שיעבר על כל העברות שבתורה, כמו שאמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות גנבה וגזלה, סימן א'): "מי שנפתה לבו לגזל, וכינן שיהתיר לעצמו גזלת חברו, הרי הוא מוכן לכל חטא ועון, ואין תקנה להסירו מדרך הרעה"; ולכן מי שהעז לעשות דבר כזה, אני מכרח להגיד לו, שהוא לא יקבל יותר קונטרסים, ולא יועיל לו שום דבר, כי זו עזות וחציפות גדולה מאד, וגורמים הפסדים מיתרים ל"קרן הדפסה היכל הקדש".

וכאן המקום לעורר את כל אנשי שלומנו היקרים, שמהיום אין תרוץ שאין לי כסף וכו', אין לי פרנסה וכו', הקונטרסים הם בזיל הזול, ועם ישראל צמאים לדבר ה', ומי שרק יצא להפצה, תמיד יהיה לו כסף בפיס, ולכן ראו לצאת להפצה ולהפיץ את החוברות והקונטרסים לארפה ולרחבה בכל ארץ ישראל, וזכותכם תגדל מאד.

עכשו ב"בין הזמנים" תראו לשמר מאד מאד על הבנים והבנות שלכם, עם מי הם מתחברים, כי רבים חללים הפילה ההפקרות וכו', ובכל העולם פלו בוכים ומבכים על הזמנים האלו שהילדים לא נמצאים במסגרת חנוה, ולכן כל ההורים מכרחים לשמר על הילדים שלהם, ושלא יקחו את זה בקלות, כי בנפשם הדבר.

ההכרח להודיע לכל אנשי שלומנו, מפני טעמי צניעות, שאף

אָחַד לֹא יִלֶּךְ אֶל הַמְקוֹה גְּבָרִים שֶׁל ר' ... גֵּרוֹ יֵאִיר, כִּי יוֹצֵא מִזֶּה קְלָקוּלִים גְּדוּלִים מְאֹד, וְדִי לְחַפְיָמָא.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תשפא.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, כ"ח אָדֶר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵי לְהַתְחַזֵּק, אֲנִי אֲדַבֵּר עִם בְּעַלְךָ, אֵל תְּדַאֲגֵי, הַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב שֶׁרַק יָכוֹל לְהִיּוֹת, צְרִיכִים רַק בְּטַחֲוֹן בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַרְגִּילִי עֲצִמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חֲמֵשׁ דְּקוֹת בְּיוֹם, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ כָּל מָה שְׁאַתָּ צְרִיכָה: שְׁלוֹם-בֵּית, פְּרֻנְסָה, יַחַס, נַחַת, וְכוּ' וְכוּ', וְאִז תִּרְאֵי יְשׁוּעָה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תשפב.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, כ"ח אָדֶר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

נָא לְגִשֵּׁת אֶל רוּפָא וְלֹא לְפַחַד, זֶה דְּבַר שְׂיַעֲבֹר, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲמֵד עַל יְמִין הַרוּפָא, עַל-יְדֵי שְׂיִשְׁלַח אֶת מְלֶאךָ רְפָאֵל, וְתַהֲיֶה לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְאֵל תִּפְחָדִי כָּלֵל.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תשפג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויקרא, כ"ח אדר ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד כואב לי שנפלת בפח עם איזה גנב ורמאי, אני כל-כף מזהיר את אנשי שלומנו לא להאמין לשום אדם, כי כלם בחזקת גנבים, כי אם אין יראת שמים, ההוא מסגל לשדד את השני בלי שום טפת רגש ורחמנות, ולכן אין לי מה להשיב לך, אלא לעורר פעם אחר פעם את אנשי שלומנו שישמרו מכל אדם, ובפרטיות על מי שמרנגים אחריו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תשפד.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר ויקרא, ב' ניסן ה'תשס"ו.

שלום וברכה לכלל אנשי שלומנו "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

באתי לבקש את אנשי שלומנו היקרים, תעשו כל מה שבידכם שיהיה שלום ואהבה בקהלה, כי מי שלא יכול להתאפק וכו', והוא מכרח לעשות בקרת על הזולת וכו', או לעשות מריבות וסכסוכים בין אחד לשני וכו', שיעשה לי טובה אישית, וכן יעשה טובה לכל הקהלה, שייצא מהארבע אמות שלנו.

כל מגמתנו זה רק שלום ואהבה, כמאמרם ז"ל (עקצין פרק ג'): לא מצא הקדוש-ברוך-הוא כלי מחזיק ברכה לישראל אלא השלום; אם רוצים להצליח בחיים, ואם רוצים שיהיה כלי לקבל

בו את כל ההשפעות טובות ממנו יתברך, מכרחים לכלי שנקרא "שלום". וחקמינו הקדושים אמרו (שבת י'): "שמו של הקדוש-ברוך הוא שלום", ולכן במקום שיש שלום, שם נמצא הקדוש-ברוך הוא, ולהפך אמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות מריבה, סימן סו): במקום מריבה שם השטן; ולכן אני מאד מאד מבקש את כל אחד מאנשי שלומנו בלי יוצא מן הכלל, שהיסוד בקהלה שלנו זה שלום ואהבה, ואוי ואבוי למי שגורם פרוידים וסכסוכים בין אחד לשני, אשר לא יאבה השם לסלח לו, וכן היה שגור בפי מוהרנ"ת ז"ל, בשם רבנו ז"ל, שאת הכל הוא יכול לסבל, אבל לא בעל מחלקת, כי בעל מחלקת, וזה שגורם סכסוכים ופרוידים בין אחד לשני אלו הם המדברים, השדין יהודאין, שגורמים את כל הצרות לנשמות ישראל.

ולכן אני מאד מאד מבקש את אנשי שלומנו, שהיסוד אצלנו זה שלום ואהבה. ואמרו חכמינו הקדושים (במדבר רבה, פרשה יב, סימן א'): לא ברא הקדוש-ברוך הוא את העולם אלא על מנת שיהיה שלום בין הבריות, ואוי לו למי שדוקר את חברו בלשונו החדה, שזה בכלל רוצח ושופך דמים.

נא ונא תעשו כל מיני פעולות שבעולם לשמר על הנער שלנו, כי אין עוד דבר יקר בעינינו כמו הילדים שלנו, ולכן תשמרו מאד מאד עם מי הם מתחברים, הן הפנים והן הפנות. ואל יקל בעיניכם דבר זה, כי היום הדור הפקר, ועבדא בהפקרא נחא ליה, ובקלות יכולים להעביר אותם מהדת, רחמנא לישזבן, ולכן כל אבא ואמא צריכים לשמר על הבן והבת שלהם, ולכן אני מבקש את אנשי שלומנו היקרים, שגם אתם תהיו על המשמר על הילדים שלנו. ותשמרו מאד שלא יכנס בינינו איזה תמהוני וכו', או אדם זר שלא מפירים אותו, כי זה מאד מסכן עבור ילדינו, ובכלל אנחנו צריכים לשמר מאד על הארבע אמות שלנו, שיהיו נקיים מכל מיני טפוסים מוזרים. הקהלה שהקמתי במסירות נפש ביצע ובדם, זה יותר מדי יקר בעיני, שאני אתן לכמה תמהונים או טפוסים מוזרים וכו' לקלקל לנו את השלום ואהבה והאחדות והנחת מילדינו.

וְזָכְרוּ הֵיטֵב מֵה שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שַׁבַּת קִיט): "אֵל תִּגְעוּ בַמְשִׁיחִי — אֵלֹהֵי תִינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן"; וְלִכֵּן הַיְלָדִים שֶׁלָּנוּ צְרִיכִים לְהִיּוֹת בְּרֹאשׁ מַעֲנֵינוּ, וְאֵל תִּקְחוּ אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, כִּי בְּנַפְשֵׁנוּ הֵם.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים דֵּי בְּכָל אֶתֶר וְאֶתֶר חֲדָ-מִשְׁמַעִית: "קִרְן הַדְּפָסָה הַיְכַל הַקֹּדֶשׁ" בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל נוֹסְדָה כְּבָר לְמַעֲלָה מְשֻׁלְשִׁים שָׁנִים, וִידִידֵנוּ ר' ... גְּרוֹ יְאִיר, מְתַעֲסֵק בְּזוֹה, וְלִכֵּן אֵין לְאַף אֶחָד לְהִתְעַרֵב בְּעֵנֵי הַהַדְּפָסָה, אֲשֶׁרֵי מִי שֵׁיכוֹל לְהַטוֹת שְׁכָם וְלַעֲזוֹר, שְׁנוֹכֵל לְהִתְקַדֵּם וְלְהִדְפִּיס אֶת כָּל הַסְּפָרִים שֶׁעֵדִין בְּכַתֵּב יָד, הֵן "שַׁפַּת הַבַּחַל" פְּרוּשׁ עַל הַ"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", "נְהַרֵי אֶפְרַסְמוֹן" פְּרוּשׁ עַל הַ"סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת", "בְּאוּרֵי-הַמִּדּוֹת" עַל "סְפָר-הַמִּדּוֹת", וְכֵן פְּרוּשׁ עַל כָּל הַזֵּהָר, וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל סְפָרֵי שׁו"ת "אֲשֶׁר בַּנַּחַל". וּבְזוֹה שֶׁאֶחָד יִרְצֶה לְלַכֵּת לְהַדְפִּיס לֹא רַק שֶׁהוּא גּוֹרֵם הַפְּסֵד גְּדוֹל מְאֹד לָנוּ, אֲלֵא אֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לָכֵם, הוּא יִפְשֵׁט אֶת הַרְגֵל, וְשִׁלָּא יָבוֹא אַחֲרֵי-כֵן בְּטַעֲנוֹת.

כִּי עַכְשָׁו אֲנִי נִכְנָסְתִי טוֹב בְּעֵנֵי הַהַדְּפָסָה כָּאֵן בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְאֲנִי רוֹאֶה אֶת הַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ שֶׁהוּא וְאֲשֶׁתּוֹ מוֹסְרִים אֶת נַפְשָׁם יוֹמָם וְלַיְלָה, וְעוֹשִׂים עֲבוּדָה יוֹצֵאת מִן הַכֹּל, מוֹצִיאִים סְפָרִים בְּתַכְלִית הַהֲדוּר וְהִיפִי, מִמַּשׁ לְשֵׁם שָׁמַיִם, שָׁנִים עַל גְּבֵי שָׁנִים, וְנִכְנָסוּ בַּחֻבוֹת גְּדוֹלִים מְאֹד.

וְלִכֵּן כָּל מִי שֶׁרוֹצֶה לְהַשְׁתַּתֵּף בְּהַדְּפַסַּת הַסְּפָרִים, בַּפְּרָט הַקּוֹנְטְרַסִים וְשׁו"ת "אֲשֶׁר בַּנַּחַל", וְלְהַזְכִּיר אֶת שְׁמוֹ אוֹ לְזַכֵּר נִשְׁמַת וְכו', וְכו', שֵׁימְסֹר אֶת זֶה רַק לוֹ. וּמֵה שֶׁקוֹרֶה עַכְשָׁו עִם הַקּוֹנְטְרַסִים שֶׁיִּרְדוּ לְסִכּוּם מְשֻׁמְעוֹתֵי לְסוֹף עֲשָׂרִים וְחֲמֵשׁ אֲגוּרוֹת לְקוֹנְטְרַס, זֶה בְּגִלְל שֶׁאֲנִי בָּאתִי בְּהֶסְכֵּם עִם מַדְפִּיס, שֶׁאֲנִי מַדְפִּיס אֲצִלוֹ מֵעַכְשָׁו כַּמִּיּוֹת אֲדִירוֹת כְּפִי הַרְצוֹן שְׁלִי שֶׁיֵּצֵא מְלִיוֹן קוֹנְטְרַסִים לְחֹדֶשׁ, דְּבָר כְּזֶה עוֹד לֹא הָיָה, וְלִכֵּן כֵּן הַצְּלַחְתִּי לְהוֹרִיד אֶת הַמַּחִיר, וּמֵה גַם זֶה יַעֲזוֹר מְאֹד מְאֹד לְהוֹצִיא אוֹתָם מִכָּל הַחֻבוֹת, שֶׁהִסְתַּבְּכוּ בָּהֶם בְּמִשְׁךְ הַשָּׁנִים.

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, שְׂיִקַּח חֲבִילָה שֶׁל קִנְטָרְסִים (כָּל חֲבִילָה יֵשׁ בָּהּ מֵאָה קִנְטָרְסִים, אֵין עוֹד יוֹתֵר לִקְנוֹת בּוֹדְדִים) וּבְזֶה תַעֲזֹרוּ לִי לְהַגְשִׁים אֶת רְצוֹנִי וְחִפְצֵי לְהַדְפִּיס בְּכָל חֹדֶשׁ מְלִיוֹן קִנְטָרְסִים. וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂיִרְתֶּם וַיֵּצֵא לְהַפְצָה, וְאִזּוּ מִבְּטָח לוֹ שְׂיִהְיֶה לוֹ תְּמִיד כֶּסֶף בְּפִיס, וּמָה גַם שְׂיִהְיֶה מְזֻכָּה אֶת הַרְבִּים, אֲשֶׁר אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְכוּת הַזֶּה שֶׁל מִי שֶׁהוֹלֵךְ לְהַפְיֵץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם. וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת גְּאוּף, סִימָן מא): תִּקְוֶן לְהוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה, שְׂשִׁשְׁתִּדֵּל לְהַחְזִיר בְּנֵי אָדָם בְּתִשׁוּבָה, וְאֵין לָךְ עוֹד דְּבַר יוֹתֵר גְּדוֹל מִלְּהַחְזִיר בְּנֵי אָדָם בְּתִשׁוּבָה כְּמוֹ הַפְּצַת הַקִּנְטָרְסִים, כְּאֲשֶׁר הִמְצִיאֹת הוֹכִיחָה כְּבָר, שָׂרַב רַבָּם מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁהִתְקַרְבוּ אֶל רַבְּנוּ ז"ל וּבָאוּ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה לְאוֹמֵן, הִזִּיהוּ רַק בְּזֻכוֹת הַקִּנְטָרְסִים. וְלָכֵן אֲשֶׁרִי מִי שְׂמוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, לְהַפְיֵץ בְּכָל יוֹם אֶת הַקִּנְטָרְסִים בְּכָל שְׁכָבוֹת הָעַם, וַיְהִי בֵּין מְזֻכָּה הַרְבִּים, אֲשֶׁר שָׁכְרוּ הַרְבֵּה מְאֹד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שֶׁבֵּת שְׁלוֹם...

לט תשפה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר צו, ו' נִסָּן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּגְדֹל שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמְּךָ — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כֶּלֶל, וּמִי יִתֵּן, שֶׁתִּהְיֶה רְגִיל לְכַתֵּב לִי בְּכָל פַּעַם, אֶתְּהָ וְאֶשְׁתֶּף, כִּי אַתֶּם שְׂנִיכֶם מְאֹד חֲשׁוּבִים בְּעֵינַי.

עֲכָשׁוּ שְׁעֵלוֹת הַקִּנְטָרְסִים הֵיא 25 אֲגוּרוֹת, שְׁזֶה עֲלוֹת הַקֶּרֶן, אֵין שׁוּם סִבָּה שְׁלֵא תֵצֵא לְהַפְצָה בְּכָל יוֹם, וְאֲנִי מִבְּטִיחַ לָךְ, שְׂיִהְיֶה לָךְ שְׁפַע לְשֵׁלֶם אֶת כָּל הַחֻבוֹת שֶׁלָּךְ, צְרִיכִים רַק לֹא לְהִיּוֹת בְּטֹלָן וְעֲצָלָן, יֵשׁ מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁהוֹלְכִים בְּרִצְפִּיּוֹת וּבְעֲזוֹת דְּקֻדְשָׁה, וַתִּהְיֶה לְאֵל, חוֹזְרִים בְּכָל יוֹם עִם שְׁפַע גְּדוֹל, וְגַם אֶתְּהָ יְכוֹל

להראות את זה, ולכן אל תהיה בטלן! צא להפצה, ותראה איך שתצליח.

העקר תתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, לידע ולהודיע ולהודע, אשר הוא יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט.

תראה ללמד בכל יום קצת חמש עם התרגום, ופרק משניות ודף גמרא בגרסא, בכל יום, וזה יביא לך הצלחה בכל מעשי ידיך, וחקמינו הקדושים אמרו: מי נקרא עני? מי שאין בידו בכל יום מקרא, משנה, גמרא (עין שבת קכ.). "ובביתי אין לחם ואין שמלה", שאין בידי לא מקרא, ולא משנה, ולא תלמוד; כי מי שלא לומד את השלשה למודים האלו בכל יום, הוא נקרא עני גדול מאד, ולכן אל תהיה בטלן! והקדוש-ברוך-הוא לא יעזב אותך.

אני אדאג לך, שיהיה לך אצל מי להיות בחג הפסח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תשפו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר צו, ו' ניסן ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל פלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסדי ברסלב", הגרים ביבנאל, "עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

באתי לבקש את כל אנשי שלומנו היקרים, מאחר שהורדתי את המחיר של הקנטרסים לסך 25 אגורות לכל קנטרס, אין לאף אחד להתלונן שאין לו כסף, עליו לקחת חבילת קנטרסים ולהפיצם בין כלל נשמות ישראל, והקדוש-ברוך-הוא ימלא את משאלות לבו לטובה — בין בגשמי ובין ברוחני. בגשמיות יכנס לו שפע, וברוחניות זכה את נשמות ישראל, שאמרו חכמינו הקדושים (יומא פז): כל המזכה את הרבים, אין חטא בא על ידו.

אין אתם יכולים לתאר ולשער את גדל הזכות של מי שזוכה לקרב את נשמות ישראל אליו ותברך, וזה נעשה על ידי הקנטרסים, אשרי מי שזוכה להפיץ בכל יום, ואז יירש שני עולמות בפעם אחת, ויהיה לו גשמייות, וגם יזכה את אחרים ברוחניות. אדרבה, תנסו ותראו ותצליחו.

החכם מכל האדם אומר (משלי ו'): "עד מתי עצל תשכב מתי תקום משנתך", ולכן עורו נא, קומו נא, ותצאו להפצה, ולא יחסר לכם שום דבר.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לט תשפז.

בעזרת השם ותברך, יום שלישי לסדר צו, ו' ניסן ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את ההודעה.

מה אמר לה! אין עוד שמחה יותר גדולה מזו, שהפצת היום ארבע-מאות וחמשים קנטרסים, מהיום שהקנטרסים עולים עשרים וקמ"ש אגורות, אין תרוץ לא להפיץ את הקנטרסים, ומי שרק יקח חבילה של מאה קנטרסים, יראה ברכה והצלחה בכל מעשיו. ולכן תראה לקחת ולעודד את שאר אנשי שלומנו שיקחו, והקדוש-ברוך הוא יעזר, שנזכה להפיץ את אור רבנו ז"ל בכל העולם כלו, עכשו אנחנו נכנסים לתמונה מאד מאד.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

לט תשפח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר צוֹ, ו' נִסְקֵן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

מָאד מָאד אָנִי מְאֻכָּזֵב מִמֶּךָ, שְׂאֵתָה לֹא מְצִיַת אוֹתִי שְׂאֵתָה מְסֻתָּבֵב כְּעֵנִי בַפֶּתַח עִם קַפַּת צְדָקָה, וְסִתְּמָה אֶתָּה שְׁנוֹרֵר — מְקַבֵּץ נְדָבוֹת, אִיזוֹ בּוֹשָׁה, אִיזוֹ חֲרָפָה, וְזֶה גַם בְּכֻלָּל גְּנוּבָה וּגְזֻלָּה.

וְלִכֵּן תִּקַּח חֲבִילַת קְנֻטְרָסִים מִפְּעַם לְפַעַם, וְתַפְיֵץ אוֹתָם, כִּי הַיּוֹם זֶה עוֹלָה עֲשָׂרִים וְחֲמֵשׁ אֲגוּרוֹת, וְאֵין תְּרוּץ לְהִתְחַמֵּק מִזֶּה, אָנִי מְבִטִיחַ לְךָ, שְׂאֵם אֶתָּה תַפְיֵץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ו'ל, לֹא יִחְסֹר לְךָ שׁוֹם דָּבָר. וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן! תִּתְחַזַּק מָאד מָאד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַרְבֵּה הַקְדוּשׁ רַבִּי אַבְרָהָם מְקַאֲלִיֶּסֶק זי"ע, שְׂהֵיָה גֵר בְּסוּף יִמְרוּ בְּטְבָרְיָה, וְשֵׁם מְנוּחָתוֹ כְּבוֹד, הֵלֶךְ פַּעַם עַל הָרְחוֹב, וְרָאָה יְהוּדִי סֶפְרָדִי זָקֵן בְּגִיל שְׂמוֹנִים, וְהוּא עֲצוּב מָאד, וְשָׂאֵל אוֹתוֹ: תִּגִּיד לִי יְהוּדִי יָקָר, לְמָה אַתָּם בְּעַצְבוֹת? עָנָה וְאָמַר לוֹ: מַה יֵּשׁ לִי טַעַם בְּחַיִּים לְחַיּוֹת? ! אָזִי נִתֵּן הַצְדִּיק הַקְדוּשׁ צְעָקָה עָלָיו: וְכִי לֹא כְּדָאֵי לְחַיּוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם שְׂמוֹנִים שָׁנָה רַק לְהַנִּיחַ פַּעַם אַחַת תְּפִלִּין? ! הָאֵם אֶתָּה יוֹדֵעַ מַה זֶה לְהַנִּיחַ פַּעַם אַחַת תְּפִלִּין? ! הֲרִי אֵין יוֹתֵר גְּדוֹל מִזֶּה. וְלִכֵּן אָנִי מָאד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׂבְּכָל יוֹם וְיוֹם תַּנִּיחַ תְּפִלִּין חֶק וְלֹא יַעֲבֹר, אֵיךְ יְכוֹל לְהִיּוֹת אַבְרָהָ שְׂקֻבָּל אִשָּׁה כָּל-כֶּף יָקָרָה וּמִתְנַהֵּה יְלָדִים, שְׂיִכְבֹּד בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַד כְּדֵי כֶּף, שְׂלֹא יַנִּיחַ תְּפִלִּין? ! וְלִכֵּן אָנִי מָאד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׂמַהֲיִים וְהִלָּאָה תִשְׁמַר מָאד לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּוֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

אָנִי מָאד מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂתַצִּיַת אוֹתִי, וְלֹא תִתְחַרַּט לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תשפט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר צו, ו' ניסן ה'תשס"ו.

שלום וברכה וְכֵל טוֹב סֵלָה יִגְיֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

מֵאֵד מֵאֵד הִתְאַכְזַבְתִּי לְשִׁמְעַ שְׁאַתָּה לֹא מִנִּיחַ תְּפִלִּין, שְׁמוֹ שְׁמִים! אֵיךְ אֲבָרְךָ שְׁהוֹלֶךְ עִם פְּאוֹת, וְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נָתַן לִי מִתְּנָה אֲשֶׁה יִקְרָה וּבֶן תְּמוּדָה, שְׁלֹא יִנִּיחַ תְּפִלִּין?! הֲרֵי חֲכָמֵינוּ הִקְדוּשִׁים אָמְרוּ: כָּל הַמְּנִיחַ תְּפִלִּין זֹכֵה לְחַיִּים. כָּל-כֶּף חֲשׂוּבָה הַנְּחַת תְּפִלִּין, וְאַתָּה מְזַלְזֵל בַּמַּצָּנָה הַזֹּאת?! וְלָכֵן אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מְזַהֵר אוֹתְךָ, מֵהַיּוֹם וְהָלְאָה תִּנִּיחַ תְּפִלִּין, כִּי מִי שְׁלֹא מִנִּיחַ תְּפִלִּין, הוּא פּוֹשֵׁעַ יִשְׂרָאֵל בְּגוֹפּוֹ.

תְּפַסִּיק עִם הַסְּמִים וְלָלַכְתָּ עִם חֲבָרִים רָעִים, הַיּוֹם עוֹלָה קִנְטָרִס עֶשְׂרִים וְחֲמֵשׁ אֲגוּרוֹת, אֵין תְּרוּץ שְׁלֹא תִצָּא לְהַפְצָה, אֲנִי מֵאֵד מְקוּנָה לְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּתְּחִיל לָלַכְתָּ לְהַפְצָה, וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

תַּעֲשֶׂה שְׁלוֹם-בֵּית עִם אֲשֶׁתְּךָ, כִּי אַחֲרַת יְהִיָּה לָךְ מֵר, תִּצְבֹּד אֶת אֲשֶׁתְּךָ בְּלִי רַחֲמָנוּת, וְלָכֵן אֲנִי מֵאֵד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּקַּח אֶת עֲצָמְךָ בְּיָדֶיךָ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מִשְׁמַחוֹת תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תשצ.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר צו, ו' ניסן ה'תשס"ו.

שלום רב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתְּבֶךָ.

מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, אִם אַתָּם יְכוּלִים לִהְיוֹת אֲצֵל הָאָמָא שְׁלָךְ

אָשֶׁר לט תשצא — לט תשצב בנחל כה

בחג הפסח הזה, ותתעקשי על זה, כי מגיע לך שהשנה את ובבלך תהיו אצל האמא שלך על חג הפסח.

אני מאד מאד מקנה, שבעלך יתחיל להניח תפלין, כי זו בושה וחרפה, שאברך לא יניח תפלין עד כדי כך? על-כל-פנים גדול השלום, שאמר הקדוש-ברוך-הוא: ימחה שמי על המים, כדי לעשות שלום בין איש לאשתו. ולכן תעשו כל מיני פעולות שבעולם להיות רק בשלום ואהבה, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שנשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תשצא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר צו, ו' ניסן ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה להפיץ את אור רבנו ז"ל במסירות נפש הכי גדולה, וכן תהיה שד"ר, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שתצליח דרכך תמיד, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

ראה ללמד בכל יום קצת מקרא, קצת משנה, קצת גמרא, קצת מדרש, וקצת שלחן ערוך. ואז תרגיש ספוק נפשי, ועל כלם — תתבודד להקדוש-ברוך-הוא, אשר אין למעלה מזה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תשצב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר צו, ו' ניסן ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתַי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְלֵ שְׁמֹחֹתַי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ —
 אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וּבִפְרֻט שְׁאֵתָה זֹכָה וּמְזֻכָּה אֶת הַרְבִּים
 בְּלִמּוּד דָּף הַיּוֹמִי בְּכָל יוֹם. תִּהְיֶה עַל זֶה עֲקָשָׁן, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא
 יַעֲזֹר, שְׂזֵה יָבִיא לָךְ שְׁפַע בְּגִשְׁמִיּוֹת וְשְׁפַע בְּרוּחַ־נְיּוֹת, כִּי אֵין לְתֹאֵר
 וּלְשַׁעַר מֵה זֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, וּבִפְרֻט בְּרַבִּים.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׁתִּהְיֶה חֲזוֹק מְאֹד מְאֹד, וְאַל תִּתֵּן
 שִׁישְׁבְּרוּ אוֹתְךָ, כִּי בְּזֵה הָעוֹלָם צְרִיכִים הַרְבֵּה הַתְּחִזְקוֹת, כִּי עוֹבֵר
 עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּזֵה הָעוֹלָם מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁמַחֲזִיק
 מֵעֲמֵד וְאֵינוֹ נִשְׁבֵּר.

הַדְּבֵק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, תִּדְעַ שֶׁהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא
 מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצִדְקָה וּבְמִשְׁפָּט, וְדָבָר גְּדוֹל דְּבָר
 קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מֵעֲצָמוֹ, אֲלֹא בְּהַשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן, וְלִכֵּן תְּמִיד
 תִּחַשֵּׁב רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ.

אֵל תִּסְתַּכֵּל כַּמָּה אֲנָשִׁים בָּאִים לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, אֵתָה
 תִּלְמַד בְּקִבְיּוֹת, וְאֹז תִּרְאֶה שִׁיתְּרְבוּ הַתְּלַמִּידִים, חֲכָל מְאֹד מְאֹד
 שְׁתִּתְבַּטֵּל הַתְּמִידוּת, כִּי זֶה מִתְּנָה גְּדוֹלָה — דָּף גְּמָרָא בְּיוֹם.

רַק חֲזוֹק וְאַמֶּץ, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, וְאֹז
 טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמַּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תשצג.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסִדְרֵ צוּ, ח' נִסָּן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתַי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מְאֹד מְאֹד כּוֹאֵב לִי מִהַמְּצָב שְׁנִקְלַעְתָּ בּוֹ, אֵתָה צָרִיךְ לְהַרְגִּיל
 אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְזֵה יִטְהַר אֶת מַחְךָ מִכָּל הָעֲבָר, כִּי כָּל

דבור שְׁמִדְבָרִים עִמוֹ יִתְבָּרַךְ זֶה זְכוּת גְּדוּלָה לְהִנְשָׂמָה, וְרַבְנוּ ז"ל
הִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַתַּפְּלָה וְהַתְּבוּדָה, וְהוּא — הִיָּתָה דְרָכּוֹ לְהַתְּבוּדָה
בֵּינוּ לְבֵין קוֹנֵנוּ רַב הַיּוֹם וּלְרַבּוֹת הַלַּיְלוֹת.

בְּעֵינֵי הַפֶּסֶף שֶׁהוֹצִיאוּ וְכוּ', אֲנִי בְּכָלֵל לֹא יוֹדֵעַ בְּמָה מְדַבֵּר.

בְּעֵינֵי הַבְּנוֹת שֶׁלָּךְ, פְּלֵא עַל גְּבִי פְּלֵא שְׁלֵא נוֹתְנִים לָךְ לְרֵאוֹת
אוֹתָם, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהִכַּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.

אֲתָה צְרִיךְ לְהַתְחַזֵּק הַרְבֵּה וְלֹא לִפְלֵ בְּדַעְתְּךָ, הֵן אָמַת שְׂכוֹאֵב
מְאֹד מְאֹד כָּל הַסְּפוּר אֵיךְ שֶׁאֲתָה נִכְנָס מֵהַפֶּחַ אֶל הַפֶּחַת וְכוּ' בְּכָל
פַּעַם, עִם כָּל זֹאת אֵין עֲצָה אַחֲרַת רַק לְבָרַח אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

רְצִיתִי שֶׁתַּשִּׁיג לִי אֶת "אֲרִזֵי הַלְּבָנוֹן" הַרְצוּף כָּאֵן, שְׁזָה דְבָר
חֲדָשׁ, וְכֵן כְּתַבְתִּי לָךְ בְּעֵינֵי הַ"אוֹצְרוֹת חַיִּים" כִּרְךָ רֵאשׁוֹן עִם פְּרוֹשׁ
"פַּחַד יִצְחָק".

אֵין לִי מַלְיָם לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַחֶסֶד שֶׁאֲתָה עוֹשֶׂה עִמִּי בְּעֵינֵי
הַסְּפָרִים, יִשְׁלַם לָךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִשְׁכַּרְתְּךָ בְּשָׁלְמוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תשצד.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר צו, ח' נִיסָן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְקָר לִי מְאֹד ... גִּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

לְדַעֲתִי, אֲמַךְ צוֹדֵקֵת בְּעֵינֵי הַשְּׂדוּף, כִּי גַם קַבְּלֵתִי מִמְּנָה מַכְתָּב
אֲרֶךְ מְאֹד, וְהִיא מְלֵאָה סִפְקוֹת, וְלָכֵן תִּמְיֵד אֲנִי רְגִיל לֹמַר סִפְ"ק
גִּימַטְרִיָּה עַמְל"ק, אִם יֵשׁ סִפְקוֹת — כִּדְאִי לְבָרַח מִזָּה.

אֲנִי בְּטוֹחַ שֶׁיֵּשׁ לָךְ אֶת בֵּית הַזּוּג מִשְׁרָשׁ נִשְׁמַתְךָ, וְהִכַּל יִסְתַּדֵּר
בְּאִפְסָן הַכִּי טוֹב, רַק אֵל תִּכְנָס בְּלַחֲץ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

רק חוק ואמץ מאד בתפלה והתבודדות, אשר אין למעלה מזה, כי כל דבור עושה רשם למעלה בשמים, ואם בני-אדם היו יודעים מה זה לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, היו עושים את זה בכל יום. ומובא בתנא דבי אליהו רבה, פרק ט"ו, לפי שכל המרבה שיחות ותפלות הם המלויים לו לאדם עד בית עולמו, אדם נשאר בעצמו לעת זקנותו, וכלם עזבו אותו, אבל עדין הדבור לא עזב אותו, הוא יכול תמיד לדבר עם הקדוש-ברוך-הוא. וכן אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן, חלק א', סימן עח): הדבור הוא כמו אמא שהולכת עם התינוק אפלו במקומות המטונפים, ואוחזת אותו בידיה.

המאחל לך חג פֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

ד"ש חם מאד לאביך היקר לי מפל הון.

לט תשצה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר צו, ח' ניסן ה'תשס"ו.

שלום וברכה יגיעו ויחדפו לכלל אנשי שלומנו "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הוני"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

באתי לבקש את אנשי שלומנו חד משמעית, היות ששמעתי שבשנים האחרונות יצא ענין חדש שנקרא "מצות רכות", אפלו שיהיה לזה הכשר הכי טוב, אני מכרח להגיד לכם שזה חמץ גמור, זה פתות ולא מצות, ואוי לו למי שאוכל את זה, פה משחקים עם אסור פרת, ולכן אני אישית אוסר את זה בתכלית האסור.

בכלל, בפסח צריכים להחמיר פמה שיותר, ואין זה נקרא חמרות תרות, וגם לאחינו בני ישראל מעדות המזרח, שיראו לקיים "ואל תטש תורת אמת", שהם אוכלים קטניות, עם כל זאת פמה שיכולים למעט, כגון: ארוז וכדומה, אני חושב ששבוע אחד יכולים

לְעֶזֶר אֶת עֲצָמָם מִבְּלִי לֵאכֹל דְּבָרִים כָּאֱלוֹ, אֶף שֵׁישׁ מִתִּירִים, אֲבָל הַיּוֹם יֵשׁ מִסְפִּיק מֵה לֵאכֹל בְּלִי דְבָרִים כָּאֱלוֹ.

וְלָכֵן אָנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בְּאוֹ וּנְקַבֵּל אֶת חַג הַפֶּסַח כְּמוֹ שְׂצָרֶיךָ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שְׁנוֹזְכָה כְּבָר לְבַגְנֵן בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, וְלִהְיֶרֶב שָׁם אֶת קֶרְבֵּן הַפֶּסַח.

אָנִי מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, הַיּוֹת שֶׁהַשְּׁבֵת הִיא "שְׁבֵת הַגְּדוֹל", וּמִנְהַג יִשְׂרָאֵל וּמִבְּאֵר בְּשִׁלְחַן עֲרוּף שֶׁהַחֶכֶם דּוֹרֵשׁ, וְלָכֵן בְּקִשְׁתִּי אֶת הָרֵב ... גֵּרוֹ יְאִיר, שִׁידְרֵשׁ בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת הַגְּדוֹל בְּלֵיל שְׁבֵת בֵּין מִנְחָה לְעֶרְבִית, וְלֵאחֶר סְעֵדָה שְׁלִישִׁית יְדַרֵּשׁ בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת שֶׁל הַתְּאֻחָדוֹת הָאֲבֻרָכִים, נָא שְׁכַלְכֶם תְּבֹאוּ, וְהוּא יִמְסֹר לָכֶם אֶת דַּעְתִּי.

בְּעִנְיַן מְכִירַת הַחֲמִץ, נָא לְהַזְדַּרֵּז לְמַפְרֹ אֶת הַחֲמִץ אֲצֵל אֶחָד מִהַשְּׁלֵשָׁה מוֹרֵי צֶדֶק הָרֵב ... גֵּרוֹ יְאִיר, הָרֵב ... גֵּרוֹ יְאִיר, הָרֵב ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְכָל הַזְרִיז הָרֵי זֶה מִשְׁבַּח, אֵל תַּנִּיחוּ אֶת זֶה לְרַגַע הָאֲחֵרוֹן.

בְּלֵיל שְׁנֵי הַבָּא עֲלֵינוּ לְטוֹבָה, בְּשַׁעַת תְּשַׁע וְחֲצִי בְּדִיוֹק, יֵשׁ לִי מְסֹר מִיחָד לְמְסֹר לְכָל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְכַבּוֹד הַפֶּסַח, וְרְצִיתִי שְׁכַלְכֶם יוֹפִיעוּ בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תשצו.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן י"א נִיסָן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת כָּל מִכְתָּבֶיךָ עִם הַרְשִׁימָה שֶׁל הַקְּנֻטְרִסִים, מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחָתִי שְׂאֵתָה מִכִּין שֶׁשֶׁה-עֲשָׂר קְנֻטְרִסִים חֲדָשִׁים, כִּי בְּאֵמֶת תִּכְף-וּמְיָד אַחֵר הַחַג יֵצְאוּ לְאוֹר שְׁלֵשׁ-מֵאוֹת וְעֶשְׂרִים אֶלְפֵי

קִנְטֵרְסִים, וְאֲנִי כָּבֵר רוֹצֶה לְהִכְנִיס עוֹד פַּעַם אוֹתוֹ מִסְפָּר, כִּי אֲנִי רוֹצֶה לְהוֹצִיא בְּחֻדָּשׁ אֶחָד מִלְיוֹן קִנְטֵרְסִים.

אֵתָּה צְרִיף לְהִבִּין אוֹתִי, שְׁפָּכוּ אֶת דְּמִי, זֶה שֶׁלֹּשׁ שָׁנִים לֹא יִכְלָתִי לְהִכְנִס לְאַרְץ, הַסָּמ"ךְ-מ"ם הִרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, הַלְבִּין אוֹתִי מְאֹד, וְדַבֵּר כֹּל מִיָּנִי כְּזָבִים וְשִׁקְרִים לְכָל הַרְבָּנִים וְהָאֲדָמוּרִים וְכוּ' וְכוּ', כִּי אֵלֹהֵי מִי יוֹדֵעַ מָה אֲנִי וְכוּ' וְכוּ'. וְלָכֵן הִחֲלַטְתִּי, שְׁמֵהֵיוֹם אֲנִי מְדַפֵּיס בְּכָל חֹדֶשׁ מִלְיוֹן קִנְטֵרְסִים, אִם אֵתָּה רוֹצֶה לְעֻזֹר לִי — מָה טוֹב וּמָה נָעִים, וְאִם לֹא, אֲנִי הוֹלֵךְ לְעֻצְמִי, אֲנִי מִכְרַח לְהִגִּיד לָךְ, שְׁעַכְשָׁו אֲנִי רוֹאֶה שָׂרָק בְּזֶה אוֹכֵל לְהִכְנִיעַ אֶת הַטְּמָאָה הַזֹּאת, כִּי כִּנְגֹד זֶה שֶׁהַשְּׁחִיר וְהַשְּׂמִיץ אוֹתִי בְּכָל הָעוֹלָם, נִרְאֶה דְבַר מִי יָקוּם?! אֲנִי מִצְדִּי מוֹכֵן לְמַסֵּר אֶת נַפְשִׁי לְהוֹצִיא בְּכָל חֹדֶשׁ מִלְיוֹן קִנְטֵרְסִים לְמִלָּא אֶת כָּל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לְאַרְכָּה וְלִרְחֻבָּהָ עִם הַקִּנְטֵרְסִים וְהַחוֹבְרוֹת, וּמָה גַם שְׁאֲנִי רוֹצֶה עַכְשָׁו לְבָנוֹת בֵּית-הַפְּנֹסֶת עֲנֻקִי, שְׁיַעֲלֶה לִי לְמַעֲלָה מִמְּלִיוֹן דּוֹלָר, וְאֲנִי צְרִיף לְגַיֵּס אֶת הַכֶּסֶף, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ לְהַמְשִׁיךְ לְעֵבֶד אֹתִי, וְאֵתָּה לֹא תִפְסֹד.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי שׂוֹמֵחַ, שְׁאֵתָּה כָּבֵר מִכְנִיס לְדַפּוּס אֶת שׁו"ת "אָשֶׁר בַּנְחַל" חֵלֶק נ"ג, וְהָעוֹלָה עַל הַכָּל סֵפֶר "נִהְרִי אֶפְרַסְמוֹן", וְזֶה לִי שְׂמֻחָה גְדוֹלָה מְאֹד מְאֹד, אֲנִי אֲדַאֵג שְׁיִכְנֵס לָךְ שְׁפַע, אֲבָל אֵתָּה רַק תִּדְפִּיס. וְכֵן אֲנִי מְסַדֵּר עַכְשָׁו אֶת "אוֹצֵר ל"ג בְּעֵמֶר" וְ"יָמֵי הַסְּפִירָה", וְאֶשְׁלַח לָךְ אֶת הַרְשִׁימָה לְסַדֵּר אֶת זֶה עַל צֵד הַכִּי טוֹב, וְיֵצֵא מְאֹד מְאֹד יָפָה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׁתַּחֲזֹק, אֵתָּה לֹא יוֹדֵעַ אִיזוֹ אֶהְבֶּה יֵשׁ לִי אֵלֶיךָ, כִּי סוּף כָּל סוּף אֵתָּה הַתְּחַלֵּת וְהַמְשַׁכֵּת בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ הַכִּי גְדוֹלָה לְהִדְפִּיס אֶת כָּל הַסְּפָרִים, וְיֵצְאוּ בְּהַדּוּר רַב מְאֹד מְאֹד, הֵן סְפָרֵי רִבְנוֹ ז"ל: "לְקוּטֵי-מוֹהֵר"ן", "סְפָרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת", "סְפָרֵי-הַמִּדּוֹת", "חֵי-מוֹהֵר"ן", "שִׁיחוֹת-הַר"ן" וְכוּ' וְכוּ', וְהֵן סְפָרֵי "לְקוּטֵי-הַלְכוֹת", וְהָעוֹלָה עַל הַכָּל יֵצֵא "לְקוּטֵי-תַפְלוֹת" בְּהַדּוּר רַב מְאֹד, וּבִפְרָטִיּוֹת אֶת כָּל סְפָרֵינוּ הַדְרָת בְּתַכְלִית הַהַדּוּר וְהִיפִי, וְיֵצְאוּ מְאֹד מְאֹד יָפָה.

כֶּסֶף בְּכִיס, וְלֹא תִצְטָרֵךְ טוֹבוֹת מֵאֵף אֶחָד, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, זוֹ בְּרָכָה שֶׁקִּבְּלָנוּ מִרְבֵּנוּ ז"ל, שְׁמִי שִׁיפִיץ בְּכָל יוֹם, תָּמִיד יִהְיֶה לוֹ כֶּסֶף בְּכִיס.

נָא וְנָא תִחְדִּיר בְּעֶצְמְךָ אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, לִידַע וּלְהוֹדִיעַ וּלְהוֹדִיעַ, שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ מִחֵיה וּמִהוּיָה וּמִקַּיָּים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמָח, חֵי, מְדַבֵּר, זֶה עֲצָם אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאָדָם צָרִיךְ תָּמִיד לִחְשֹׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ.

רְאֵה לְשֹׁמֵר מָאד עַל הַשְּׁלוֹם-בֵּית שְׁלֹךְ, כִּי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִתֵּן לָךְ מִתְּנָה אִשָּׁה טוֹבָה, אִשָּׁה שְׂדוּאָגַת בְּשִׁבְלֶיךָ, וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדֵּל מָאד, שֶׁתִּהְיֶה בֵּינֵיכֶם אֲהָבָה גְּדוּלָה מָאד מָאד, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

בְּעֵגְוֵן עֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל, שְׁגָם לוֹ הָיָה אֶלֶף עֲלִיּוֹת וִירִידוֹת בְּיוֹם אֶחָד, וְאִם הוּא אָמַר אֶת זֶה עַל עֲצָמוֹ, עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה קִטְנֵי עֶרֶךְ כְּמוֹנוֹ, שֶׁבּוֹדָאֵי יֵשׁ יִרִידוֹת וּנְפִילוֹת כְּאֵלוֹ. וְלִכֵּן צָרִיכִים מָאד לְהִתְחַזֵּק, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתִּזְכֶּה תָּמִיד לְהִתְחַזֵּק, וְלֹא תִבְלָבֵל אֶת עֲצָמְךָ מִשׁוּם דְּבָר.

אֲנִי מָאד מָאד רוֹצֵה שֶׁתִּכְתֵּב לִי מְדֵי פַעַם, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִינִי.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תת.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן י"א נִסָּן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכוּן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ, וְאֵל תִּבְלָבֵל אֶת דַּעְתְּךָ עִם עֲלִיּוֹת וִירִידוֹת, עִם כָּל מִינֵי בְּלָבוּלִים. פִּתְחֹת מְדַרְשָׁיָה, אֲזוֹ תִמְשִׁיךְ עִם זֶה, וְאִם לֹא תוּכַל לְקָרֵב אֶפְלוֹ רַק בַּת אַחַת, כְּבָר פְּדָאֵי כָּל הַיְגִיעָה וְהַטְרָחָה, כִּי כָּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ ז"ל: כָּל הַמְּקַיָּים נִפְשׁ אַחַת מִיִּשְׂרָאֵל,

הספרים שָׁלוֹ; וְלִכְּנֵן אֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמָךְ מְשׁוּעָלִים קְטָנִים
הַמְּחַבְּלִים כְּרָמִים וְכוּ', וְכוּ', מַחְלֶקֶת וּפּוֹלִיטִיקָה יֵשׁ בְּכָל מְקוֹם,
וּלְצַעֲרֵנוּ הָרַב, גַּם אֲצִלְנוּ לֹא חָסַר הַזָּכֵל הַזֶּה, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים רַק
לְדַבֵּר מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְעֲצוֹתָיו הַקְדוּשׁוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְזֶה
יַחֲזִיחַ אוֹתָנוּ.

בְּעֵינַי וְכוּ' חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ: כָּל הַמְּקַבֵּל עָלָיו עַל
מַלְכוּת שָׁמַיִם עַל תּוֹרָה, מַעֲבִירִים מִמֶּנּוּ עַל מַלְכוּת וְעַל דֶּרֶךְ אֶרֶץ
וְכוּ'. וּדְבָרִים הָאֵלוּ אֲנִי צָרִיךְ לְדַבֵּר אִתְּךָ, אוֹ פָּנִים אֶל פָּנִים אוֹ דֶּרֶךְ
הַטֵּלְפוֹן, כִּי זֶה לֹא עַל פְּנֵי הַכְּתָב, וְדִי לְחַפְיָמָא.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שָׂמַח, שְׂאֵתָה נּוֹסֵעַ אֶל הַהוֹרִים עַל חַג הַפֶּסַח,
מִי יִתֵּן, שְׂתַקַּח אִתְּךָ חֲבִילָה קְנֻטְרָסִים, וְתַפְיֵץ הֵן בְּפֶתַח תְּקִנָּה וְהֵן
בְּחֻבְרוֹן, כִּי עָלֵינוּ נִפְלְאָה חוֹבֶת הַיּוֹם לְגִלוֹת וּלְפָרֵסֵם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ
ז"ל בְּעוֹלָם, אֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל
הַצַּד הַכִּי טוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תשצט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן י"א נִיסָן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נִרוֹ יֵאִיר.

לְנֹכַח קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב
מִמֶּךָ.

אֵתָה צְרִיךְ לְדַעַת, שְׂאֵתָה חֲקוּק בַּפְּנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל
הַיָּמִים, וְאֲנִי מִבִּין אֶת הַצַּעַר וְהַעֲגָמַת נַפְשׁ שְׂעַבְרָתָהּ, וְרַצִּיתִי מְאֹד
מְאֹד שְׂמַהֲיוֹם יִהְיֶה לְךָ רַק טוֹב.

אִם תֵּצֵא בְּכָל יוֹם לְהַפְצָה, אֲנִי מִבְטִיחַ לְךָ, שְׂתִמִּיד יִהְיֶה לְךָ

מליון, בלי שום גזמא כלל. ואני יכול להראות את זה, ובחדש הראשון אני כבר מדפיס מליון קנטרסים, כי הרשע המרשע הזה הסמ"ד-מ"ם, ימח שמו וזכרו, שפף את דמי, זה שלש שנים לא יכלתי להכנס לארץ ישראל, והוציא עלי כל מיני שמות רעים וכו' וכו', והשמיץ אותי בין הרבנים והאדמו"רים וכו' וכו', ולכן קבלתי על עצמי להדפיס את זה, הינו את כל הקנטרסים, ולהפיצם ממש בפרוטות, ודברתי עם בעלך שהוא לא יפסיד, אדרבה יתגלגל כל-כף הרבה כסף, שיהיה לכם לשלם את כל החובות שלכם. רק עם הקנטרסים תשתפו אותי פעלה, אין לי שום פונה לעזוב אתכם, אני מכרח למלא עכשו את ארץ ישראל לארצה ולרחבה עם בליון קנטרסים בלי שום גזמא כלל, וכנגד זה שפל-כף לכלך אותי, הוא ישלם על זה מחיר מאד כבד.

ולכן אני מאד מאד מבקש אתכם — תתחזקו, ואל תהיו שבורים, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ואני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שגזקה לראות ברכה והצלחה בכל מעשי ידיו.

אני מאד מאד מעריך מה שאת עושה, ואני מבטיח לך, שרק בזכות זה יהיו לכם ילדים טובים, ותרוו מהם רב נחת דקדשה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תשצח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון י"א ניסן ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

העקר אל תבלבל את עצמך משום בריה שבעולם, ובפרט מי שאומר בשמי — הכל שקר, כי גם לי יש את כל הספרים שלו, ולכן איך יכולים להגיד שקר בשמי, בשעה שלי בעצמי יש לי את

וְלָכֵן אָנִי רוֹצֵה שְׁתַּמְשִׁיךָ לְהַדְפִּיס כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ, וּבִזְכוּת זֶה יִהְיוּ
 לְךָ יְלָדִים טוֹבִים יֵרְאִי הַשֵּׁם וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ.

הָעֵקֶר רְאֵה לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד עַל נַעַם חֻלְקֶךָ, וְאַל תִּתֵּן שִׁישְׁבְּרוּ
 אוֹתְךָ בְּשׂוּם פְּנִים וְאַפֵּן, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאָנִי מְאֹד
 מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְרְאוֹת עוֹד הַרְבֵּה יְשׁוּעוֹת, וּבְיַחַד גְּדֻפִּים
 גְּזֻמָּאוֹת שֶׁל סְפָרִים, הָעֵקֶר חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד מְאֹד.

אָנִי כָּבֵד מִתְחִיל לַעֲרֹךְ אֶת הַסְּדוּר שֶׁל שַׁבַּת-קֹדֶשׁ בְּאַפֵּן שֶׁבְּכָל
 פַּעַם תּוּכַל לְסַדֵּר אֶת זֶה, כִּי זֶה יִקַּח לִי הַרְבֵּה זְמַן, וְגַם אָנִי מְאֹד
 מְאֹד טְרוּד בְּעֵתִים הַלְלוּ, וְלָכֵן אֲשַׁלַּח לְךָ בְּכָל פַּעַם קֶצֶת, וְאַתָּה
 תְּסַדֵּר אֶת זֶה, וְאָנִי מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל
 הַצֵּד הַכֵּי טוֹב.

הָעֵקֶר רְאֵה לְחֲזַק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי אַתָּה לֹא יָכוֹל
 לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֻלַּת הַזְּכוּת שִׁישׁ לְךָ, זֶה שְׁנַיִם עַל גְּבֵי שְׁנַיִם
 שְׁאַתָּה מְדַפִּיס אֶת סְפָרֵי רַבֵּנוּ ו"ל, אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶי חֻלְקֶךָ, יֵהִי חֻלְקֵי
 בְּחֻלְקֶךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תשצז.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן י"א נִסָּן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ הָאָרוֹךְ, שָׁבוּ אֶת שׂוֹפְכֶת אֶת מֵר לְבָבְךָ
 וְכו' וְכו'.

מָה אִמַּר לְךָ! אֵין לִי שׂוּם כּוֹנֵן לַעֲזוֹב אֶתְכֶם, אֲדַרְבֵּה אָנִי רוֹצֵה
 שְׁתַּתְחִילוּ לְהַדְפִּיס בֵּיתֵךְ שְׂאֵת וּבֵיתֵךְ עוֹ, אֲלֵא בְּעֵנִין הַקְּנֻטְרִסִּים אָנִי
 רוֹצֵה לַעֲצִמֵי חוֹב קְדוּשׁ לְהַדְפִּיס מֵהַיּוֹם בְּכָל חֹדֶשׁ מְלִיוֹן קְנֻטְרִסִּים,
 אָנִי רוֹצֵה לְהַגִּיעַ לְהַדְפֵּסֶת בְּלִיוֹן קְנֻטְרִסִּים, הֵינּוּ בְּלִיוֹן זֶה אֶלְךָ פַּעַם

פאלו קינס עולם מלא; ולכן אל תבלבל את עצמך משום בריה שבעולם.

אני אמרתי ברבים, שהזוגות שבאים מהגוש שלכם וכו', אלו הם הכי יקרים בעיני, כי עוד לא ראיתי בעלי דרך ארץ ובעלי מדות טובות כמוהם, ולכן תתחזק מאד מאד ותמשיך בדרך הזו.

אודות השדוף של הבחור ... גרו יאיר וכו', יש שמה קשיים, ולכן אל תדחק את השעה, ואני מאד מקנה אל הקדוש-ברוך-הוא, שהכל יסתדר, ואם זה לא הולך, יש תהלה לאל, שדוכים אחרים.

העקר תתבודד להקדוש-ברוך-הוא, כי כל דבור ודבור שמתברר אל הקדוש-ברוך-הוא זו הצלחה נצחית, הצלחה כזו שאין לתאר ואין לשער כלל.

רק חזק ואמץ להמשיך בלמוד "לקוטי-מוהר"ן", כי רק בזה אנחנו מקרבים אל רבנו ז"ל, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שנשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תתא.

בעזרת השם יתברך, יום שני י"ב ניסן ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... שיחיו נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממכם — אין לתאר ואין לשער כלל, כי אתם שניכם חקוקים בפנימיות לבבי לטוב כל הימים, ומי יתן, שתכתבו לי כל יום ואשמח מאד מאד.

בענין פרנסה, אסור לבלבל את עצמו, כי הפרנסה היא בידי הקדוש-ברוך-הוא.

בְּיָדָי זֶה צֶעַר וּמִכְאוּב מְאֹד מְאֹד, שְׁגִרְשׁוּ אֶתְכֶם מִמְּקוֹם שְׁנִיתֵיגְדִלְתֶּם שָׁם, וּבְלִיתֶם אֶת יְמֵי נְעוּרֵיכֶם, אֲבָל זֹו מְצִיאוֹת מְרָה מְאֹד מְאֹד, וְאֲנִי מְאֹד מִפְּחָד, שְׁגַם מִיִּצְהָר יִגְרְשׁוּ אֶת כָּלֶם, כִּי זֹו גְזֵרָה גְדוֹלָה מְאֹד, וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים יְשׁוּעָה מֵהַשָּׁמַיִם, שְׁבֵא יְבוֹא מִלְּךָ הַמְּשִׁיחַ וְיִגְאָלֵנוּ גְאֻלַּת עוֹלָם.

כֵּן בְּיִבְנָאֵל אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לִפְתַּח לְעִיר גְדוֹלָה מְאֹד, כִּי יֵשׁ פֶּה עָרִים וְשׂוֹדוֹת לְהַתְּבַדְּדוֹת, יוֹצְאִים בַּחוּץ בַּחֵיק הַטָּבֵעַ, וְרוֹאִים אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכָל פְּנֵה וּפְנֵה שָׂרָק מִסְתוֹבְבִים, כִּי בְּאֲמַתַּת אֵין בְּלַעַדְיוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֶל, וְעֲלִינוּ לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמֵנוּ רַק לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי אֵין לָנוּ בְּזֵה הָעוֹלָם רַק אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וּבְרַגְעַ שְׁאֲדָם מַחְדִּיר בַּעֲצָמוֹ יְדִיעוֹת אֱלֹו, שֶׁהַכֹּל זֶה אֱלֻקוֹת וְאֱלֻקוֹת זֶה הַכֹּל, זֹו כְּבָר יְשׁוּעָה גְדוֹלָה מְאֹד.

וְלָכֵן תִּתְחַזְּקוּ שְׁנֵיכֶם לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִאֲהָבוּ אֶחָד אֶת הַשֵּׁנִי, וְשִׂתְהִיָּה בֵּינֵיכֶם הַבְּנֵה הַדְּדִית, וְרַבְּנוּ וְ"ל מְאֹד מְאֹד הַקְּפִיד עַל שְׁלוֹם-בֵּית, וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְרְאוֹת שְׂיִהְיֶה בְּאֲמַתַּת שְׁלוֹם-בֵּית אֲמַתִּי אֲצַל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל.

גַּא וְנָא תְּמִיד תְּמִיד רַק תִּחְשְׁבוּ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, אֵיךְ שְׁמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְהוּא מְמֵלָא כָּל עֲלָמִין וְסוֹבֵב כָּל עֲלָמִין וּבִתּוֹךְ כָּל עֲלָמִין וְאֵין בְּלַעַדְיוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֶל, וּבִידִיעוֹת אֱלֹו תִּצְאוּ מֵהַקְּטָנוֹת שֶׁל הַגְּדֻלוֹת, וְיֵאִיר עֲלֵיכֶם מִלְּךָ הַכְּבוֹד.

הַמְּאֻחַל לָכֶם חַג כְּשֶׁר וְשִׁמְחָה...

תִּרְאוּ לְכַתֵּב לִי בְּכָל פַּעַם מִכְתָּב, וְאַעֲנֶה לָכֶם.

לט תתב.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי י"ב נִיסָן ה'תשס"ו.

8 שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גְּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתַי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאד מָאד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ, וּבִפְרָט שְׂדִבְרַת הַרְבֵּה עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, זֶה עוֹלָה עַל הַכֹּל, כִּי זְכוּת הַרְבִּים, זֶה עוֹלָה עַל כָּל הַזְּכוּיּוֹת. וְלָכֵן תִּתְחַזֵּק מָאד מָאד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּיָדָי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, וְאֲנִי מָאד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתוּכַל לִבְנוֹת עוֹד כְּמֵה צִיּוּמִים, וְלִהְשָׁכִיר אוֹתָם, וְתִהְיֶה לָכֵם פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעַע, וְכֵן בְּעֵינֵי הַקִּיטְרִינֵג, וְהַחֲכָם מְכַל הָאָדָם אָמַר: סוֹס מוֹכֵן לְמַלְחָמָה, וְלִהְשֵׁם הַתְּשׁוּעָה, אֲנַחְנוּ רַק צְרִיכִים לְהַכִּין כְּלִים וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁפִיעַ עָלֵינוּ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדֵינוּ.

אֲנִי מָאד מָאד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׂאֵל תִּשְׁכַּר מִשׁוּם דְּבָר, כִּי מְנַסִּים אוֹתָנוּ בְּנִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְאֲנִי מִתְחִיל לְהִסְתַּכֵּל חֲזָרָה, וְאֲנִי רוֹאֶה אֵילוּ נִסִּים וְנִפְלְאוֹת עָשָׂה עִמִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי זֶה שֶׁלֹּשׁ שָׁנִים שֶׁלֹּא יָכַלְתִּי לְהַכְנִס לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, מִפְּנֵי מְסִירוֹת הַרְשָׁע הַסְּמִי"ך-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, וְאִיךָ שֶׁהִיִּיתִי מְסַפֵּן מָאד מָאד לְהַעֲצֹר, חַס וְשְׁלוֹם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עָשָׂה עִמִּי נִסִּים וְנִפְלְאוֹת פְּלֵאֵי פְּלֵאוֹת, אִיךָ לְצֵאת, אֲנִי מָאד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂכָבֵר יִתְבַטְּלוּ כָּל הַדֵּינִים, וְאֲזַכֶּה לְבוֹא וְלִגּוֹר בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

תְּהִלָּה לְאֵל, יֵשׁ לִי כָּבֵד רָגֵל בְּיַבְנָאֵל, שְׂבָנִי, גֵּרוּ יֵאִיר, קָנָה שָׁם בֵּית, וְכֵךְ לָאֵט לָאֵט נוֹכַח לְהַכְנִס לְגוּר שָׁם, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ שְׂמַתְחִילִים לְהַתְעַנֵּן הַמּוֹן אֲבָרְכִים חֲסִידִים מֵאַרְצוֹת-הַבְּרִית, וּמְעַנֵּנִים לְקִנּוֹת שְׂמֵה בֵּית, וְלָכֵן תִּרְאֶה לְקַרְבָּם וּבִפְרָט הָאוֹרְחִים שְׂבָאִים עַל חַג הַפֶּסַח, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מִשְׂמַחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תתג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁנֵי י"ב נִסָּן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת הַהוֹדָעָה.

רָאָה לַחֲזֹק אֶת עֲצָמָךְ בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְתִדַּע
שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק
וּבְמִשְׁפָּט, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינּוּ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלֹא בְּהִשְׁגָּחַת
הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן.

הִרְגַּל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבֹר
וְדִבּוּר שְׂמֻדְבָּרִים עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ — זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ,
שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל.

עֲלִיךָ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד, שְׂאִתָּה מְזֻכָּה אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ הַיְקָרִים
בְּקִמְחָה דְּפִסְחָא, אֲשֶׁר לְמַעְלָה בְּשָׂמִים זֶה מְאֹד מְאֹד יְקָר, כִּי בְּשָׂמִים
מְאֹד מְאֹד מִתְפַּעְעֵלִים מְאֹד שְׁעוֹזֵר לְעֲנִיִּים, כִּי הָעֲנִיִּים הֵם הַכְּלִים
הַשְּׂבוּרִים שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהוּא מְשַׁתְּמֵשׁ בָּהֶם, כִּי מִדַּת
בְּשׂוּר וְדָם, שְׂאִינוֹ מְשַׁתְּמֵשׁ עִם כְּלִים נְשַׁבְּרִים, לֹא-כֵן מְלַךְ מְלָכֵי
הַמְּלָכִים בֵּן מְשַׁתְּמֵשׁ עִם כְּלִים נְשַׁבְּרִים. וְלָכֵן תִּתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד
שְׂאִתָּה עוֹזֵר לְעֲנִיִּים, שֶׁהֵם כְּלִים שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אִם תּוּכַל לְהִשְׁפִּיעַ שְׂפַע שֶׁל יְרֻקוֹת לִידִידְנֵנוּ ר' ... גִּירוּ יָאִיר,
אֲהִיָּה לְךָ אֲסִיר תּוֹדָה, כִּי אִין לוֹ כְּלוּם, וַיֵּשׁ לוֹ מִשְׁפָּחָה גְּדוֹלָה מְאֹד
מְאֹד.

נָא וְנָא הִרְגַּל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי כָּל
דְּבֹר וְדִבּוּר שְׂמֻדְבָּרִים עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ,
שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂחֻזֵּק בְּזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל
הַיָּמִים.

הַמַּאֲחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׂמַיִם...

לט תתד.

בעזרת השם יתברך, יום שני י"ב ניסן ה'תשס"ו.

שלום וברכה וְכֵל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נִצַּח.
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

ראו להתחזק ולעזר אחד לשני, כי גדול אדוננו ורב להושיע,
והקדוש־ברוך־הוא יעזר, שֶׁהַכֵּל יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת, וְתוֹלִידֵי בְּנֵקֵל,
וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

נָא וְנָא לֹא לְרִיב בֵּינֵיכֶם, וְשֵׁלָא יִהְיֶה בֵּינֵיכֶם שׁוּם וּפּוּחִים, כִּי
הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְאַצְלוּ
יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב שְׁלוֹם בְּבֵית, וְרַבְּנוּ ז"ל הַקָּפִיד עַל זֶה יוֹתֵר
מִהַכֵּל, שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם־בֵּית בְּתוֹךְ הַבֵּית, בְּנִדְאֵי יֵשׁ אֵי הַבְּנוֹת בֵּין זֹג, וְ
עִם כָּל זֹאת תִּשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד מְאֹד, שֵׁלָא יִהְיֶה בֵּינֵיכֶם שׁוּם וּפּוּחִים
וְאֵי הַבְּנוֹת, וּבְזָכוֹת זֶה לֹא יַחֲסֹר לָכֶם שׁוּם דְּבָר.

תָּמִיד תִּזְכְּרוּ, שֶׁהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא נִמְצָא בְּתוֹךְ הַבֵּית שְׁלָכֶם,
הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.
הַמֵּאֲחֵל לָכֶם חַג כֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

לט תתה.

בעזרת השם יתברך, יום שני י"ב ניסן ה'תשס"ו.

שלום וברכה וְכֵל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

ראה לחזק את עצמך בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֹז, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם
לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׁלֵא תִבְלָבֵל אֶת עֲצֻמָּךְ מִשׁוּם בְּלִבּוֹל שְׁבַעֲוֹלָם. הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זָכָה אוֹתָךְ עִם אִשָּׁה טוֹבָה, אִשָּׁה צְנוּעָה, אֵתָה צְרִיף לְשִׁמְחַ עִמָּה מְאֹד מְאֹד מְאֹד.

הַעֲקֵר הַדְּבֵק אֶת עֲצֻמָּךְ בּוֹ יִתְבַרֵךְ, וְתִדַּע שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט, וְדַבֵּר גְּדוֹל וְדַבֵּר קָטָן אֵינוֹ נֶעֱשֶׂה מִעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, וּבִידִיעוֹת אֵלוֹ תִזְכָּה לְבִירוֹר וְזַכּוּף הַמְדַמָּה.

אֲנַחְנוּ צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשִׁמְחָה, שְׁאַנְחֵנוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי אֶמֶת כְּזָה, רַבֵּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזָה, וְאָסוּר לָנוּ לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטִי-מִזְהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סו), שְׁאַדָּם צְרִיף לְהַגִּיעַ לְאֶמֶת כְּזוֹ, שְׁאַפְלוּ שְׁעוּמַד בֵּין אֲלֵפֵי אֲנָשִׁים, שְׁזָה לֹא יִבְלָבֵל אוֹתוֹ לְגַמְרֵי.

הַמַּאֲחַל לָךְ חַג כֶּשֶׁר וְשִׁמְחָה...

לט תתו.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבַרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי י"ב נִסָּן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ וּמִכָּל הַמְשַׁפָּחָה, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּמִּיד תּוֹכְלִי לְבִשׁוֹר לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשַׁמְחוֹת, וְתַהֲיִי שְׁמַחָה וְעֲלִיזָה.

וּבִיּוֹתֵר אֲנִי שְׁמַח, שְׁאַתֶּם מְכַנְיָסִים אוֹרְחִים לְכַבוֹד פֶּסַח, וּבַפֶּרֶט תַּמּוֹתֶךָ הָאֵלְמָנָה תַּחֲיָה, זוֹ מַצָּה גְדוֹלָה מְאֹד מְאֹד.

מָה אָמַר לָךְ! תַּמְשִׁיכִי בַּעֲבוּדַת הַגֶּן, כִּי זֶה לָנוּ לְעִזְרָה גְדוֹלָה מְאֹד מְאֹד, וּבַפֶּרֶט שְׁכָל הַהוֹרִים אוֹהֲבִים אוֹתָךְ, וְלִכֵּן תַּמְשִׁיכִי כְּזָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תַּמִּיד בְּשׁוֹרוֹת מְשַׁמְחוֹת.

תַּהֲלֵה לְאֵל, רְאִיתִי אֶת הַיְלָדִים שְׁלָךְ, הֵם מְלֵאֵי חֵן, הַקְדוּשׁ-

ברוך-הוא יעזר, שתמיד יהיו שמורים, ואת תשמרי עליהם, ותבקשי רחמים רבים ממנו ותברך על הצלחת הילדים, כי תפלת ההורים על הצלחת הילדים, זה עולה על הכל, ולכן תתחזקי מאד, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שגשמע ונתבשר תמיד בשורות משמחות.

העקר בחיים זה סבלנות, לא לעשות שום דבר בפזיזות, ועם סבלנות יכולים לנצח את המלחמה.

המאחל לך חג פֶּשַׁר וְשִׁמְחָה...

לט תתז.

בעזרת השם ותברך, יום שני י"ב ניסן ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך, ידידי היקר! אין עוד טוב כמו תורה, כמו שכתוב: "כי לקח טוב נתתי לכם תורתִי אל תעזבו", וכן אין עוד טוב כמו הצדיק, כמו שכתוב: "אמרו צדיק פי טוב"; ולכן טוב אשר תאחו בזה וגם בזה אל תנח ידך, כי שמה יש את הצדיק, ותמשיך לכתב את הספר תורה עבור הבית-הכנסת שלנו, שאנחנו צריכים את זה מאד מאד ספר תורה אשפנזי, וכן לקחת את זה לאומן על ראש השנה, אבל גם אל תעזב את דף הקהלה. ובענין המבחנים אתה צודק, יכולים לצמצם.

הדבק את עצמך באין סוף ברוך הוא, ותדע שהקדוש-ברוך-הוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו, ועל-כן תרגיל את עצמך לדבר רק אל הקדוש-ברוך-הוא, כי רק הוא יכול להבין אותך, ואל תבלבל את עצמך משום בריה שבעולם, כי גדול אדונינו ורב להושיע, וסוף כל סוף אחר הרע תראה הטוב, ועל-ידי תפלה תזכה לשנות את

מִהֲלֶךְ יִלְדִיךָ, וְתִקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁתַּרְאָה מֵהֶם הַרְבֵּה גַּחַת
כְּמוֹ מִשְׁאֵר הַיְלָדִים.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹהֵב חֶסֶד, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה חֶסֶד עִם כָּל אֶחָד
וְאֶחָד, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִרְחִיב לְךָ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד.

הַמֵּאחֵל לְךָ חַג בְּשֵׁר וְשִׂמְחָה...

לט תתח.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי י"ב נִיסָן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת הַהוֹדָעָה.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּפְּסִיק לְהִסְתַּוְּבָב עַל הַרְחֻבוֹת עִם
כּוֹס חַד פְּעֻמִּית וּלְבַקֵּשׁ נְדָבוֹת וְכוּ', אוֹי לְאוֹתָהּ בּוֹשָׁה וְחֶרְפָּה וְכוּ',
יוֹתֵר טוֹב שְׁתַּפְּנֶנּוּ בַּעֲבוּדַת הַיְהוּדִים וְתִהְיֶה יְהוּדִי, הֵינּוּ תַתְּחִיל
לְהַפְּיץ אֶת הַקְּנֻטְרִסִים, שְׁכָל קְנֻטְרִס הוּא יְהוּדִי, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי
שְׁמַחֵלֵק יְהוּדִים לְנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְכֵן תִּקְבַּל שְׁפַע, כִּי הַיּוֹם כָּבֵר
כָּל קְנֻטְרִס עוֹלָה עֲשָׂרִים וְחָמֵשׁ אֲגוּרוֹת, וְאִין תְּרוּץ לֹא לְהַפְּיץ.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תתט.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי י"ב נִיסָן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיְיִנִיק וְחֻכִּים ...
גֵּרוֹ יְאִיר.

מֵה מְאֹד גְּדֹלָה שְׂמֵחָתִי בְּשִׂהֵיית בְּחֶדְרִי, כִּי אֲנִי אוֹהֵב אוֹתְךָ
מְאֹד מְאֹד, וְאֲנִי רוֹצֵה לְרְאוֹת רַק אֶת הַטּוֹבָה שְׁלֶךְ, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד
מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, תִּקַּח אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיָדִים, תִּנְיַח בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין, שְׁזֶה

יסוד גדול ביהדות, וכן תשתדל למכר את האופנוע, כי זה פשוט מסכן, והשטן מקטרג בשעת סכנה, ולכן למה אתה צריך את זה?! אני מאד מאד רוצה שתתחתן מה שיותר מהר, ותבנה בית משלך, ויהיה לך פרנסה בשפע, למה אתה צריך לפחד?! הקדוש-ברוך-הוא תמיד אתך, אני אעמד על ימינך ואעזור לך בכל מה שאני רק יכול, רק תתחזק מאד מאד.

ראה לבוא לבית-הכנסת להתפלל שחרית, מנחה, ערבית במנין דיקא, ואל יקל בעיניך דבר זה, כי למעלה בשמים זה מאד מאד חשוב.

זכרתי ימים מקדם, איך שהלכת עם לבוש חסידי ועם פאות תלתלים, איזה נחת היה לי, ואני עוד מקנה לראות את הנחת הזה אצלך, ולכן ראה להתחזק ביתר שאת וביתר עז, והקדוש-ברוך-הוא יעזור, שאזכה לראות רק את הטוב אצלך.

נא ונא תציית אותי ולא תתחרט, לא בעולם הזה, ולא בעולם הבא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תתי.

בעזרת השם יתברך, יום שני י"ב ניסן ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי, שאתה כותב שאתה מתחזק ומתחדש בכל פעם מחדש, אשריך ואשרי חלקך, ראה לקחת את עצמך בידיים, והעקר תעבד על נקדת השמחה, שתהיה תמיד שמח, ותשמח את אשתך, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ראש השנה ו'): אשה בעלה משמחה; ואם תהיה

בִּינֵיכֶם שְׂמֵחָה וְהִבְנָה הַדְּדִית, תִּתְעַלֶּה בְּקִרְשָׁה, וְתִזְכֶּה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְּרָשׁ, אֲשֶׁר רַק זֶה מֵה שֵׁישָׂאָר מֵאֲתָנּוּ.

אָנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׁלַבֵּל תִּפְּל בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל, אֲלֵא תִהְיֶה חֶזֶק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּו יִתְבָּרֵךְ, וְאִז תִּרְאֶה אֶת הַנְּסִים נִגְלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי בְּאַמַּת הוּא יִתְבָּרֵךְ טוֹב וּמִיטִיב לְכָל, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁנִּזְכֶּה תָּמִיד לְהִתְחַזֵּק וְלִרְאוֹת מְכַל דְּבַר אֶת הָאֱלֻקוֹת הַמְּחִיָּה אֶת הַדְּבַר הַזֶּה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלְתִּי שְׂאָנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ חַג פֶּשַׁר וְשִׂמְחָה...

לט תתיא

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי י"ב נִסָּן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... ו... שְׂיִחִיו גִּצְחָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלִתִּי אֶת מְכַתְּבְּכֶם, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִכֶּם, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִהְיֶה לְכֶם רַק טוֹב בְּחַיִּים, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וּבְקָרוֹב נִשְׁמַע אֲצִלְכֶם בְּשׁוּרוֹת טוֹבוֹת, רַק תִּתְחַזְּקוּ וְאֵל תְּרִיבוּ בִּינֵיכֶם, וְתִשְׁתַּדְּלוּ שְׂיִהְיֶה בִּינֵיכֶם שְׁלוֹם-בֵּית, כִּי אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, כִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְאֹד מְקַפֵּיד עַל זֶה, עַד כְּדֵי כֶּף שְׂאָמַר: יִמְחָה שְׁמִי עַל הַמַּיִם, כְּדֵי לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ. וְלָכֵן תִּשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד, שְׂיִהְיֶה בִּינֵיכֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁנִּצְלִיחַ דְּרַכְּנוּ תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תתיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי י"ב נִסָּן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָהּ.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ.

הַעֲקֵר תַּמְשִׁיכִי אֶת עֲצָמְךָ רַק אֶל הַטּוֹב, וְהִרַע מִמִּילָא יִפְלֵ, אֶל תְּסַתְּפְלִי עַל חֲבֵרוֹת שְׁלֵא הוֹלְכוֹת בְּדַרְךְ הַיִּשָּׁר, רַק תִּתְחַזְּקִי, וְאֲנִי רוֹצֵה מָאֵד, שְׂתֵהִי בֵּת צְדִיקָה, וְתִקְיָמִי בֵּית לְתַפְאֶרֶת. וְהִזֵּה טוֹב מָאֵד, שְׂתִקְרָאִי בְּסִפּוּרֵי צְדִיקִים, אִיךָ הָיוּ נָשִׁים צְדִיקָנוֹת, שְׂרַק הִתְעַלּוּ מֵעֵלָה מֵעֵלָה, וְהִלְךְ לָהֶם תָּמִיד טוֹב בְּחַיִּים.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע לְתַפְלָתִי, שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפִּיל לְבַעֲדֶךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ חַג פֶּשַׁר וְשִׂמְחָה...

לט תתיג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי י"ב נִסָּן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה נִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ, וּבִפְרָט שְׂאֵתָה זוֹכָה לְהַתְּבוּרָה.

בְּעֵינַי הִתְחַזְּקוֹת לְהַתְּבוּדוֹת וְכוּ', לְדַעְתִּי, כְּמַעַט שְׂאִין מַכְתָּב בְּשׁו"ת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", שְׁלֵא יִדְבֵּר מִמְּעַלַּת הַשִּׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנֵו, וְלִכֵּן אֵתָה רַק תִּתְמִיד בְּלַמוּד "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", וְשֵׁם תִּמְצָא מְרַגְעֵת וּנְפִשָּׁךְ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שְׂיִמְשֶׁךָ עָלֶיךָ מַחֲיִן קְדוּשִׁים לְהִיּוֹת דְּבוּק בּוֹ
יִתְבָּרֵךְ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

תִּמְשִׁיךְ לְסִיִּים כָּל שְׁבוּעַ שְׁשֶׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה, כִּי זֶה עוֹשֶׂה רַעַשׁ
גָּדוֹל בַּשָּׁמַיִם, וְאֶשְׁרִיךְ שְׂאֲתָה זוֹכָה לְסִיִּים בְּכָל שְׁבוּעַ כְּרָךְ אֶחָד
מִשׁוּ״ת ״אֶשֶׁר בַּנְּחָל״, כִּי זֶה רַק יִתֵּן לָךְ דְּחִיפָה לְהִתְקַדֵּם לְיִרְאֵת
שָׁמַיִם, מִי שְׂרַק יִהְיֶה רַגִּיל לְעֵיִן בְּכָל יוֹם בְּכַמָּה מִכְּתָבִים בְּשׁוּ״ת
״אֶשֶׁר בַּנְּחָל״, יִהְיֶה לוֹ רַק טוֹב בְּחַיִּים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

לט תתיד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי י״ב נִסָּן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְּתָבְךָ.

בְּעֵינַי בֶּר-מִצְוֶה בְּלִיל ל"ג בְּעֶמֶר, אֲתָה צְרִיךְ לְהִבִּין, שְׁזֶה בְּלָתִי
אֶפְשָׁרִי, כִּי אֲנִי תַמִּיד נוֹסֵעַ אֶצֶל רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי, אִם אֲתָה
רוֹצֶה, תַּעֲשֶׂה אֶת זֶה בַּיּוֹם ל"ג בְּעֶמֶר, אֲבָל בְּלִילָה אֲנִי לֹא יְכוּל
לְהוֹפִיעַ, כִּי אֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִתֵּן לִי אֶת
הַחַיִּים, וְאִזְכָּה לְהִיּוֹת בְּל"ג בְּעֶמֶר הַזֶּה בְּמִרוֹן אֶצֶל רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּר
יוֹחָאִי, אֶשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה — לְהִיּוֹת אֶצֶל הָעִיר וְקַדִּישׁ מִן שְׁמֵי־א
גַּחִית.

אֶשְׁרִינוּ מַה טוֹב חָלְקָנוּ וּמַה נָּעִים גּוֹרְלָנוּ, וּמַה יָּפֶה יִרְשָׁתָנוּ,
שְׂאֲנַחְנוּ מִקְרָבִים אֵל רַבֵּי כְּזֶה, רַבֵּי נוֹרָא וְנַפְלָא, שְׂמַחְזֵק וּמַעוֹדֵד
וּמְשַׂמַּח אוֹתָנוּ, וְרֵאוּי לָךְ לְתַת תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא

מז אֲשֶׁר לט תתטו — לט תתטז בַּנְחַל

על כל החסד חנם שַׁעֲשֵׂה עִמָּךְ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
לְרֹאוֹת אֶצְלֶךָ רַק שְׂמֵחוֹת.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תתטו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי י"ב נִסָּן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶיהָ.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֵל תְּדַאֲגֵנִי, הַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכֵּי טוֹב, וְאֲנַחְנוּ רַק הוֹלְכִים
עַל-פִּי הַחֶק, וְהַכֹּל יִסְתַּדֵּר כְּפִי רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ.

בֵּין כֶּף הַרְגֵילִי אֶת עֲצִמְךָ לֹאמַר בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", כִּי
הַתְּהִלִּים נֶחֱלָקִים לִימֵי הַשָּׁבוּעַ, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְסִיִּים בְּכָל יוֹם
"יוֹם תְּהִלִּים", וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לְךָ חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

לט תתטז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי י"ב נִסָּן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶיהָ.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ הָאָרֶךְ, אֲשֶׁר בּוֹ אֶת שׂוֹפְכַת אֶת לְבָבְךָ
וְכוֹ וְכוֹ.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֵז, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב
לְהוֹשִׁיעַ, וְתַרְגֵּילִי אֶת עֲצִמְךָ לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל-כָּל-

מח אֲשֶׁר לט תתיו — לט תתיח בַּנְּחָל

פְּנִים חֶמֶשׁ דְּקוֹת, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, וְאֲנִי מְאֹד מְקֻנָּה
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁתֵּהִי חֲזָקָה, וְאֲזוּ נִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר אֶצְלָכֶם
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ חַג כָּשָׁר וְשִׂמְחָה...

לט תתיו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי י"ב נִיסָן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נִצָּח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם, וּמְאֹד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמְּכֶם.

אֲנִי נִסִּיתִי כַּמָּה וְכַמָּה פְּעָמִים לְהִתְקַשֵּׁר אֲלֵיכֶם, כְּדִי לְהִתְנַדֵּעַ
מֵה קוֹרָה, וְאֲנִי מְאֹד מְקֻנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהִכַּל יִסְתַּדֵּר עַל
צַד הַכִּי טוֹב, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת, הָעֶקֶר
תִּתְחַזְּקוּ בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עוֹ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲנִי
מְאֹד מְקֻנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְרְאוֹת שְׂמֵחוֹת בְּבֵית שְׁלָכֶם, וְלֹא
תִדְעוּ מִשׁוּם עֲגָמַת נֶפֶשׁ וְצַעַר וּמְכַאוּבִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע לְתְּפִלָּתִי
שְׂאֲנִי מִתְפַּלֵּל תָּמִיד לִישׁוּעַתְּכֶם.

הַמְּאַחַח לָכֶם חַג כָּשָׁר וְשִׂמְחָה...

לט תתיח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי י"ב נִיסָן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

אַשֶׁר לט תתיט - לט תתכ **בְּנַחַל** מט

מאד מאד אָנִי שָׂמַח, שְׁאַתָּה לֹקַח אֶת הַהַגְדוֹת "אוֹר זְרוּעַ",
וּמְפִיץ אוֹתוֹן, וּמִי יִתֵּן, שְׁתְּרוֹקֵן לוֹ אֶת כָּל מֵה שֶׁנִּשְׁאַר בְּבִנְיָאֵל
וּתְפִיצֵם, וְכֵן תַּעֲזֹר אֶת שְׂאֵר אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׂיִקְחוּ אֶת זֶה,
וּתְכַף-וּמִיד אַחַר הַחַג יֵצְאוּ לְאוֹר קְנֻטְרָסִים תְּדוּשִׁים בְּזִיל הַזּוּל,
עֲשָׂרִים וְחֲמֵשׁ אַגּוּרוֹת לְכָל קְנֻטְרָס, וּמִי שָׂרַק יְפִיצֵם, יִהְיֶה לוֹ שְׁפַע
בַּחֲזָרָה, רַק חֲזוּק וְאַמֶּץ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג שְׂמֵחַ...

לט תתיט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי י"ב נִסָּן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הַעֲקָר הַרְגֵּל עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת וּתְרֵן בְּבֵיתְךָ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה לָךְ
שְׁלוֹם-בֵּית נִפְלָא, בְּרַגַע שְׁתַּלַּךְ עִם אֲשֶׁתְךָ דְּוָקָא וְכוּ' רֵאשׁ בְּרֵאשׁ
וְכוּ', אֲזִי הִיא תַלְךָ עִמָּךְ גַּם-כֵּן כֶּף וְיֹתֵר מִזֶּה, כִּי הָאִשָּׁה הִיא עֲצָם
וְהַבַּעַל בָּשָׂר, וְעֲצָם זֶה קִשָּׁה כְּאָבִן, וְלָכֵן עֲצָתִי, אֵל תַּעֲשֶׂה עָלֶיךָ
שׁוֹם בְּקֶרֶת, וְאִז תִּרְאֶה אֵיזָה שְׁלוֹם-בֵּית נִפְלָא יִהְיֶה לָךְ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֲשֶׂה עִמָּכֶם נְסִים וְנִפְלְאוֹת, כֵּן יַעֲשֶׂה עִמָּכֶם
עוֹד נְסִים, אָנִי עֲדִין לֹא יוֹדַע בְּאֵיזָה תְּאַרִיף אֶהְיֶה בְּחֻדְשׁ אָב, כִּי אָנִי
צָרִיךְ לְהִרְבֶּה יְשׁוּעוֹת, וְדִי לְחַפְיָמָא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג שְׂמֵחַ...

לט תתכ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי י"ב נִסָּן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְכַתְחֹלָה יְכוּלִים לְצֹאת יְדֵי חוֹבְתוֹ בְּמִיץ עֲנָבִים לְאַרְבַּע כּוֹסוֹת, כּמוֹכָא בְּאַחַר־וֹנִים, וְכֵן מִי שְׁאִין לוֹ שְׁנַיִם, יְכוּל לְאָכַל מִצָּה שְׁרוּיָה, כְּדֵי לְצֹאת יְדֵי חוֹבַת מִצּוֹת מִצָּה בְּלִיל הַסֶּדֶר, אִף שְׁאֵנוּ מְקַפִּידִים מְאֹד לֹא לְאָכַל שְׁרוּיָה, שְׁמָא בְּמִקּוֹם אֶחָד לֹא נֶאֱפָה יָפָה וְכוּ', עִם כָּל זֹאת מְקַלְטִין לְחוֹלָה וּלְמִי שְׁאִין לוֹ שְׁנַיִם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְבִנְךָ, וְיִגְדֵל וְיִצְמַח וְיִזְכֶּה לְמִצָּא בַת זִוְג, הָעֶקֶר רַק לְקָרֵב אוֹתוֹ, וְלֹא לְלַכֵּת עִמּוֹ בְּיַד קָשָׁה חֵס וְשְׁלוֹם, כִּי הוּא בְּחֹרֵר טוֹב מְאֹד, וּבַעַל מְדוּת טוֹבוֹת.

הַמְּאַחֵל לְךָ חַג שְׂמֵחַ...

לט תתכא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי י"ג נִסָּן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת הַכֶּסֶף לְצָרְכֵי הַחֵג, וּבִזְכוּת זֶה תִּזְכֶּה לְשַׁפֵּעַ כְּפוּל כָּל הַשָּׁנָה, וְיִהְיֶה לְךָ אִף טוֹב תָּמִיד.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אִפְנִים שְׁבַע־עוֹלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, הָעֶקֶר בְּרַח לְךָ אֱלֹוֵי יִתְבָּרַךְ, וּתְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ עַל-כָּל-פְּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת.

הַמְּאַחֵל לְךָ חַג שְׂמֵחַ...

לט תתכב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי י"ג נִסָּן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לְךָ אֶת הָאֱמֶת, כְּמוֹ שֶׁהוּא הִרְשַׁע הַזֶּה אִמְלֵל
אוֹתְךָ וְכוּ', וְעָשָׂה מֵה שֶׁעָשָׂה, אֵיךְ עוֹד תִּכְנַס בְּךָ אֶפְלוֹ מִחֻשְׁבָּה
לְהִתְחַתֵּן אִתּוֹ?! הַרִי הוּא יִבְגַּד בְּךָ בְּלִי שׁוּם סֶפֶק, כְּמוֹ שְׂבוּגֵד
בְּאִשְׁתּוֹ, הָאִם חָלָאֵת הַמִּין הָאֲנוּשִׁי אֶת צְרִיכָה בְּחַיֵּיךָ הַיְפִים?! תְּגִידִי
לִי אֵיזָה בְּחוּר טוֹב וִירֵא שָׁמַיִם שְׂאֵת רוּצָה, וְאֲנִי אֲשַׁתְּדֵל לְעֹזֵר לְךָ,
תִּזְכְּרִי מֵה שֶׁאָמַר הַחֲכָם מִכָּל הָאָדָם (מִשְׁלִי לֹא): "שֶׁקֶר הַחֵן וְהַכֵּל
הַיְפִי"; אֲנִי מִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שִׁיְהִיָּה לְךָ טוֹב בְּחַיֵּיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חַג שְׂמֵחָ...

לט תתכג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי י"ג נִסָּן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וִירָדְפוּ אֶל כָּלֵלִיּוֹת אֲנוּשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיִבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְיָ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינְתוֹ תָּמִיד.

בְּאִתִּי לְהִבְהִיר כְּמָה נִקְדוּת חֲשׁוּבוֹת לְאֲנוּשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים,
כְּמָה שְׂדַבְרָתִי בְּעֵנִין חֲמֵרוֹת בְּפֶסֶח. יְדוּעַ, שְׂרַבְנוּ וְ"ל לֹא הַחֲזִיק
מִחֲמֵרוֹת יְתָרוֹת, כִּי אֵין לְדַבֵּר סוּף, כְּמוֹבֵא בְּדַבְרֵי הַקְּדוּשִׁים
(שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן רֵלֶה), שְׁגָם בְּעֵנִינִי פֶסֶח הַקְּפִיד לֹא לְדַקְדַּק יוֹתֵר
מְדִי, וְלֹא לְהַכְנִס בְּמֵרוֹת שְׁחֹרוֹת שְׂאִינָן נִצְרָכוֹת, עִם כָּל זֹאת יֵשׁ
דְּבָרִים שֶׁהֵם מֵצֵד הַהֲלָכָה.

א. הַיּוֹם יֵשׁ כָּל מִינֵי מְקָלִים בְּדַבְרִים שְׂאֲבוּתֵינוּ וְאָבוֹת אָבוֹתֵינוּ
אֶסְרוּ, וְאֶפְלוֹ שִׁיְהִיָּה עַל זֶה הַכָּשֵׁר טוֹב, אֲבָל יֵשׁ עֵנִין שֶׁל מְרָאִית
עֵין, כְּגוֹן: שְׂמוּכָרִים פִּיצָה שֶׁל פֶּסֶח, וְאֶף שְׂאֵנִי בְּטוּחַ שְׂזָה נַעֲשֶׂה
וְנִאָּפָה עִם קִמַּח מִצָּה, עִם כָּל זֹאת לֹא אוֹכְלִים אֶת זֶה בְּשׁוּם פְּנִים
וְאֶפֶן!! כִּי תְּבוֹא שְׂנָה, וְהִילָדִים יִגְדְּלוּ, וְיֵאָכְלוּ פִיצָה חֲמֵץ, רַחֲמָנָא
לִישׁוּבָן, וְיִשְׁבְּעוּ בְּשִׁבּוּעָה, שֶׁהֵם רְאוּ שֶׁהָאָבֵא אוֹ הָאָמָא אָכְלוּ פִיצָה

בַּפֶּסַח, וַיְהִיו צוֹדְקִים, כִּי לֹא יִבְחִינוּ אֲשֶׁר זֶה שֶׁל פֶּסַח וְזֶה שֶׁל חֶמֶץ גָּמוּר, וּמִזֶּה נִלְמַד עַל כָּל הַדְּבָרִים שְׂמוּכָרִים הַיּוֹם לְכַבּוֹד פֶּסַח, אֲפֹלוּ שֵׁישׁ עַל זֶה הַכָּשֶׁר טוֹב, כְּגוֹן: כָּל מִינֵי מִמְתַּקִּים כְּמוֹ בֵּיסְלִי וּמִסְטִיק וְכוּ' וְכוּ', אִף שֵׁישׁ עַל זֶה הַכָּשֶׁר טוֹב, עִם כָּל זֹאת יְבוֹא הַיּוֹם שְׁהִילָדִים לֹא יִבְחִינוּ, וְשָׁנָה מִן הַשָּׁנִים יִפְגְּסוּ בַּחֲנוּת שְׂמוּכָרִים חֶמֶץ גָּמוּר, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וַיִּקְנֶנוּ אֶת זֶה, כִּי הָרִי רָאוּ שְׁהַהוֹרִים קָנּוּ אֶת זֶה בַּפֶּסַח, וְלֹא יִבְחִינוּ שְׁזֶה כָּשֶׁר לְפֶסַח, וְזֶה חֶמֶץ גָּמוּר שֶׁהוּא אֲסוּר חֶמֶץ בְּכַרִּיתוֹת, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן.

ב. מִצֵּה רַכָּה הִיא חֶמֶץ גָּמוּר! וְאֲפֹלוּ שֵׁישׁ עַל זֶה הַהַכָּשֶׁר הֵכִי טוֹב, כִּי זֶה פְּתוּת, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן.

ג. בְּעֵנִין שְׂרוּיָה וְכוּ', אֵלוּ שְׂמִקְפִּידִים מְאֹד מְאֹד עַל זֶה, עֲלִיָּהֶם לְדַעַת שְׁזֶה סוֹכֵב הָעֵקֶר לֹא לְהַכְנִיס אֶת הַמִּצֵּה בְּמֶרֶק וְכוּ' אוּ בְּחֶלֶב וְכוּ' אוּ בְּמִים וְכוּ', אֲבָל לְמִרְחַ עַל הַמִּצֵּה חֲמָאָה אוּ שׁוֹקוּלָד אוּ אֲבוּקָדוּ וְכוּ' וְכוּ' זֶה אֲפָשֶׁר, וְאִין בְּזֵה חֲשָׁשׁ, וְאִין כַּח לְאֲסָרָם, אִף שְׂאֲצִלְנוּ מִקְפִּידִים גַּם עַל זֶה, עִם כָּל זֹאת יְכוּלִים לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בְּזֵה.

ד. הַיּוֹם מִצּוֹת מְכוּנָה רַק אֵלוּ שֵׁישׁ לָהֶם הַכָּשֶׁר מִבֵּית-דִּין יִרְאִי הַשֵּׁם, וְהֵם מִצּוֹת שְׂמוּרָה מְשִׁתְּמָשִׁים בְּזֵה, וְאִין כַּח לְאֲסָרָם.

ה. יִרְקוֹת שְׁלֵא צְרִיכִים לְקַלְפֵי אוֹתָם, זֶה לֹא אוֹכְלִים בַּפֶּסַח, כִּי סוּף כָּל סוּף לֹא יוֹדְעִים אִם אֶחָד לֹא נִגַּע בָּהֶם עִם חֶמֶץ.

ו. אֵלוּ שְׁלֵא יְכוּלִים לְשִׁתּוֹת זֵין לְאַרְבַּע כּוֹסוֹת, יְכוּלִים לְצֵאת יְדֵי חוֹבְתָם עִם מִיץ עֲנָבִים, כְּמוֹבֵן שְׁצַרְיָהּ לְהִיּוֹת עַל זֶה הַכָּשֶׁר טוֹב מִבֵּית דִּין יִרְאִי הַשֵּׁם.

ז. אֲצַל עֵדוֹת הַמְזוּרַח אִף שֶׁהֵם נוֹהֲגִים לְאָכַל קִטְנִיּוֹת, צְרִיכִים לְדַעַת וּלְהַבְחִין מַה כֵּן וּמַה לֹא, כְּגוֹן אֲרֹז וְכוּ', לְדַעַתִּי שְׁבוּעַ אֶחָד יְכוּלִים לְעַצֵּר אֶת עֲצָמוּ לֹא לְאָכַל אֲרֹז וְכִדּוּמָה, כִּי יְכוּל לְעַבֵּר לְאָדָם חֶדֶשׁ וְלֹא אֲכַל אֲרֹז, וּפְתָאוּם רַק בַּפֶּסַח מְתָאוּהָ לְאָכַל אֲרֹז וְכִדּוּמָה, רוֹאִים שְׁזֵה מַעֲשֵׂה בַעַל-דְּבָר, מַה פְּתָאֵם שְׁדַיְקָא בַּפֶּסַח מְתָאוּהָ לְאָכַל דְּבָרִים שְׁיְכוּל לְעַבֵּר כְּמָה שְׁבוּעוֹת בַּשָּׁנָה שְׂאִינוּ אוֹכְלִים! !

וְזֶה שִׁיף לְכָל מִינֵי קִטְנִיּוֹת, וְלִכֵּן יֵשׁ לְהַקְפִּיד שְׁבוּעַ זֶה שֶׁל פֶּסַח לֹא לֵאכֹל אֶת זֶה, וְיֵשׁ דְּבָרִים שֶׁכֵּן מְשַׁתְּמָשִׁים בָּהֶם, כְּגוֹן שְׁמֵן שֶׁל קִטְנִיּוֹת וְכדוּמָה, שֶׁזוֹ גִזְרָה שְׂאִין הַצָּבֹר יְכוּלִים לַעֲמֹד בָּהּ, וְלִכֵּן כֵּן מְשַׁתְּמָשִׁים עִם זֶה אֵלּוּ שְׂאוּכָלִים קִטְנִיּוֹת.

מְכַל זֶה תְּבִינֵנו דְּבַר מִתּוֹךְ דְּבַר, שֶׁכָּל עֲנִין חַג הַפֶּסַח הוּא עֲנִין שֶׁל חֲנוּף, שְׁמִחַנְכִים אֶת הַיְלָדִים, וְאַנְחָנוּ רוּצִים שֶׁהַיְלָדִים שֶׁלָּנוּ יִהְיוּ פִי אֶלֶף יוֹתֵר מֵאַתָּנוּ, וְלִכֵּן עַל הַהוֹרִים לְהַחֲמִיר מְאֹד, כְּדֵי שֶׁהַיְלָדִים לֹא יִקְלוּ מְאֹד, אֶל תִּשְׁפָּחוּ כְּרִגַע, שָׂרֵב אֵלּוּ שֶׁזָּכּוּ לַחֲזוֹר בְּתִשׁוּבָה וְנִכְנָסוּ בְּעַל הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה וְקִיּוּם תּוֹרָה וּמִצְוֹת, לֹא גָדְלוּ בְּבֵית שֵׁשׁ בּוֹ מְסֻרֶת, אֶלֶּא בָּאִים מִבֵּית שְׂאֵכְלוּ שֵׁם חֶמֶץ בְּפֶסַח, וְחֲמָנָא לִישׁוּבָן, טְרָפוֹת וְנִבְלוֹת, בְּשֵׁר הַחֲזִיר וְכוּ' חֲלוּל שֶׁבֶת וְכוּ' וְאַסּוּרֵי כְּרִיתוֹת וְכוּ', וְלִכֵּן עֲכָשׁוּ שֶׁחֲזָרוּ בְּתִשׁוּבָה, לָמָּה שְׂלֹא יִחְזְרוּ עַד הַסּוּף לְהַתְּנַהֵג כְּפִי שֶׁהַתְּנַהֵגוּ אֲבוֹתֵינוּ וְאֲבוֹתֵינוּ מִדּוֹר דּוֹר! ? וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, אֵל תִּהְיוּ מְקַלִּים בְּדְבָרִים אֵלּוּ, כִּי הֵם לֹא חֲמָרוֹת שֶׁעֲלִיָּהֶם הַתְּכַוֵּן רַבְּנוּ ז"ל, אֶלֶּא הִלְכוֹת פְּשׁוּטוֹת שְׂאֵצְלָנוּ אֲפֵלוּ יְלָדִים קִטְנִים יוֹדְעִים לְהַזְהֵר בְּכָל זֶה, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, תִּרְאוּ לְצִיַּת אוֹתִי, וְאִז לֹא תִתְחַרְטוּ — לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא.

בַּחַל הַמוֹעֵד נוֹהֲגוֹת הַמְּשַׁפְּחוֹת לְנִסְעַ לְטִיִּל, וְלִכֵּן תִּרְאוּ מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר לֹא לְלַקֵּת בְּמִקּוֹמוֹת שֵׁשׁ שְׂמָה פְּרִיצוֹת וְכוּ' שְׁקוּץ וְתַעֲוֵב וְכוּ', כְּגוֹן עַל הַיָּם, אוֹ בַּכְּנֶרֶת וְכוּ', כִּי בְּקִלּוֹת יְכוּלִים לְשַׂרְף אֶת הַנֶּשֶׁמָה, שְׂאִין עַל זֶה אַחֲר־כֵּן כְּבָר תִּקְנָה, מִדּוּעַ לֹא תִקְפִּידוּ עַל דְּבָרִים אֵלּוּ, הֲרִי אַתֶּם בָּאִים מְרַקַע כְּזֶה וְכוּ', וְלִכֵּן לָמָּה אַתֶּם צְרִיכִים לְהַמְשִׁיךְ חֲזָרָה אֶת הַיְלָדִים שְׁלָכֶם לְרַקַע זֶה! ?

וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל, תִּזְכְּרוּ שֶׁחַג הַפֶּסַח הוּא חַג הַגְּאֻלָּה, שְׂאִז אֲנַחְנוּ יוֹצְאִים מִמִּצְרַיִם, שֶׁהִיא גְּלוּת הַנֶּפֶשׁ, וְלִכֵּן בָּאוּ כְּלָנוּ נִחְזָר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְנִכְיֵן אֶת עֲצָמָנוּ לְהַגְּאֻלָּה הַשְּׁלֵמָה, בְּהַתְּגַלוּת מְלֶךְ הַמְּשִׁיחַ שְׂבֵא יְבוֹא וְלֹא יֵאָחֵר.

נָא וְנָא רְאוּ 'לְגַנְב' בְּכָל יוֹם מִדֵּי פַעַם חֲמֵשׁ דְּקוֹת לְדַבֵּר אֵלָיו

יִתְבַּרֵךְ, אֲשֶׁר אֵין עוֹד מַעֲלָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִזֶּה, כִּי אִם הֵייתֶם יוֹדְעִים
 מֵה זֶה תַּפְלָה וְהַתְּבוּדוֹת וְשִׂיחָה בֵּינֵנו לְבֵין קוֹנוֹ, לֹא הֵייתֶם
 מִפְּסִיקִים, וְכִבֵּר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּנְחוּמָא וִירָא): אָמַר לְהֵן
 הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְיִשְׂרָאֵל, הָיוּ זֵהִירִין בְּתַפְלָה, שְׂאִין מְדָה אַחֲרֵת
 יָפָה הֵימְנָה, וְהִיא גְּדוּלָה מְכַל הַקְּרַבְנוֹת וְכוּ', וְאָפְלוּ אֵין אָדָם כְּדָא
 לַעֲנוֹת בְּתַפְלָתוֹ וְלַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִמוֹ, כִּיּוֹן שְׂמַחְפֵּל לְוִמְרָבָה בְּתַחֲנוּנֵים,
 אֲנִי עוֹשֶׂה חֶסֶד עִמוֹ. וְאָמְרוּ (וַיִּקְרָא רַבָּה, פְּרָשָׁה ל', סִימָן ג'): בְּדוֹרוֹת
 הִלְלוּ שְׂאִין לָהֶם לֹא מְלָךְ וְלֹא גְבִיא, לֹא כֹהֵן וְלֹא אוֹרִים וְתַמִּים,
 וְאֵין לָהֶם אֵלָא תַּפְלָה זֹו בְּלִבָּד, אָמַר דָּוִד לְפָנֵי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא:
 רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֵל תְּבַזֶּה אֶת תַּפְלָתֶם; (תְּהִלִּים קב): "תִּפְתָּב זֹאת
 לְדוֹר אַחֲרוֹן", מִכָּאֵן שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מְקַבֵּל הַשְּׂבִים, "וְעַם
 נִבְרָא יִהְיֶה זֶה", שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹרָא אוֹתָן בְּרִיָּה חֲדָשָׁה.

זָכְרוּ הֵיטֵב אֵיךְ שָׂרְבְנוּ ז"ל בְּכָל שִׂיחָה שֶׁדָּבַר וְשָׂח עִמָּנוּ לְבִסּוּף
 נִכְנַס בְּשִׂיחָה מִמַּעֲלַת תַּפְלָה וְהַתְּבוּדוֹת, שִׂיחָה בֵּינֵנו לְבֵין קוֹנוֹ, זֶה
 כָּל-כָּף גְּדוֹל וְכָל-כָּף פָּשוּט, עִם כָּל זֹאת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם מוֹנֵעַ אֶת
 הָאָדָם מִלְּדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבִיבּוֹר וְדְבִיבּוֹר זֹו הַצְּלָחָה נִצְחִית,
 הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, וְאִם בְּנֵי-אָדָם הִיוּ יוֹדְעִים
 מֵה זֶה תַּפְלָה וּמֵה זֶה פּוֹעֵל לְמַעֲלָה, הִיוּ מוֹרְזִים אֶת עַצְמָם מְאֹד
 מְאֹד לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִמוֹ יִתְבַּרֵךְ. וְלָכֵן אֵל תִּהְיֶה בְּטַלְנִים, אֵלָא תִּרְאוּ
 לְבָרַח בְּכָל יוֹם בְּמָקוֹם פְּנוּי שְׂאִין שְׂמָה בְּנֵי-אָדָם, כְּגוֹן: בְּשָׂדֵה אוֹ
 בְּהָר, וְלִהְיֶה תְּבוּדָה עִצְמָכֶם עִמוֹ יִתְבַּרֵךְ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה.

וְעַל כָּלֵם בְּיָמִים אֵלוֹ שְׂאֵתֶם טְרוּדִים, רְאוּ 'לְגַנְב' בְּכָל יוֹם פֶּרֶק
 מִשְׁנִיּוֹת, דִּף גְּמָרָא, וְסִימָן טוֹר וְשִׁלְחָן עֲרוּף, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
 הַקְּדוּשִׁים (תָּנָא דְבִי אֵלֵיהּוּ רַבָּה, פֶּרֶק יח): בֵּא וּרְאֵה כְּמָה גְּדוֹל כַּחַה שֶׁל
 הַתּוֹרָה, שְׂמַטְהֵרֵת אֶת פּוֹשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל בְּזִמְן שְׂעוֹשִׁים תְּשׁוּבָה אָפְלוּ
 מִעֲבוּדָה זָרָה שְׂבִיבָדָם, כִּי אֵין טְהֵרָה אֵלָא דְבַרֵי תּוֹרָה.

הַמֵּאחַל לָכֶם חַג כְּשֶׁר וְשִׂמַח...

אֲשֶׁר לט תתכד — לט תתכה בַּנְחֹל נה

אני מאד מבקש אתכם, שתזכירו אותי בתפלתכם בימי פסח הקדושים, כי אני זקוק לרחמי שמים מרבים.

לט תתכד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי ערב חג הפסח ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל היקר והנעלה ... גרו יאיר, ראש המועצה יבנאל.

לקראת החג שנכנס ובא, הנני מאחל לך ולכל משפחתך חג כשר ושמח, ימלא השם יתברך את כל משאלות לבך לטובה, ותמשיך בכהנתך בבריאות השלמה, לפתח את מושבת יבנאל שמשגשגת לרוחת כל תושבי הישוב מאז שנכנסת לכהן פראש המועצה.

הקדוש-ברוך-הוא ישלח רפואה שלמה לבנך ... שיחיה, וינחנו מתפללים לשלומו ולבריאותו, ותזכה לגדלו ולראות רב גחת ממנו ומכל יוצאי חלציה.

המאחל לך חג שמח...

לט תתכה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי ערב חג הפסח ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אודות ח"ג ממסכת פסחים עם הפרושים "מתיבתא" כבר הגיע אלי, ולכן אם קנית שישאר ביבנאל.

אין מלים להודות לך על כל הטוב שאתה גומל עמי, יעזר

הקדוש-ברוך-הוא, שִׁיהֵיה לך אף טוב כָּל הַיָּמִים, וְיִהְיֶה הַשְּׂמֵחָה וְהַשְּׁלוֹם שְׂרוּיִים בְּבֵיתְךָ תָּמִיד.

רק חזק וְאַמֵּץ מְאֹד אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְאַף פֶּעַם שְׁלֹא יִהְיֶה לְךָ שׁוֹם קְשִׁיּוֹת עָלָיו יִתְבַּרְךָ, כִּי "צַדִּיק הַנּוֹי" הַכֹּל דְּרָכָיו וְחִסֵּיד כֹּכָל מַעֲשָׂיו", וְהַכֹּל מִתְנַהֵג בְּחֶשְׁבוֹן צֶדֶק, אִף שְׂאִין אָנוּ מְבִינִים הַרְבֵּה דְבָרִים, אֲבָל בּוֹדָאֵי הַכֹּל לְטוֹבָה מְצַד חִסְדּוֹ יִתְבַּרְךָ.

המאחל לך חג שמח...

לט תתכו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רְבִיעִי עָרֵב חַג הַפֶּסַח ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה ... גֵּרוֹ יְאִיר וְיִזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַמְּעוֹת לְצַרְךָ הַחֵג, וְתִשׁוּאוֹת חֵן לְךָ עַל זֶה.

מֵה שְׁבִקְשָׁתְךָ לְרִשְׁם לְךָ כָּל הַהִשְׁתַּלְּשׁוֹת אִיךָ נִשְׁתַּלְּשַׁל כָּל הַעֲנִין וְכו'.

מֵה אִמַּר לְךָ! אֶלְמָלָא כָּל הַיָּמִים דִּיּוֹ וְהַאֲגַמִּים קְלִמוּסִין וְכו', אִי אֶפְשָׁר לְרִשְׁם הַכֹּל, אֶת גְּדֵל הַסֶּכֶל הַנּוֹרָא שְׁסַבְּלָתִי זֶה שָׁנִים עַל גַּבֵּי שָׁנִים, וּבַפְּרָטִיּוֹת בְּשִׁלְשׁ שָׁנִים הָאֲחֻרָנוֹת, שְׁלֹא הָיָה בִּיכְלָתִי לְהַפְּגֵס לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל וְכו', אֲנִי לֹא צָרִיךְ לְהַסְבִּיר לְךָ אִיךָ שְׁהִרְשָׁעִים הָאֲרוּרִים שׁוֹנְאֵי הַדָּת מְחַפִּים לְטָרְף כְּזֶה, לְתַפְּס אוֹתִי, וּבַפְּרָטִיּוֹת שְׁהִתְפָּרַסְמָתִי בְּכָל הָעוֹלָם, שְׁהִצְלָתִי אֶת הַנְּעֹר מְרֻדַת שַׁחַת, וְלִכְּן זֶה לְהֵם טָרְף גְּדוֹל כְּפָלִים, וְכַמְעַט נָטִיו רַגְלִי, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הִצִּילָנִי מִשְׁנִיחֵם הַטּוֹרְפוֹת, וּבְנִסִּים גְּדוֹלִים נִצַּלְתִּי, אֲבָל עֲדִין אֲנִי צָרִיךְ וְזָקוּק לְרַחֲמֵי שָׁמַיִם מְרַבִּים.

תְּמַצִּית הַדְּבָרִים הוּא, שְׁמִיּוֹם שְׁנַכְנַסְתִּי לְגוֹר בְּיַבְנָאֵל שְׁשֵׁם הָיָה הַמַּחְנָה הַסֵּגֵר שְׁקוֹרִין "אוֹשׁוּיץ", שְׁהַעֲבִירוּ שָׁם עַל הַדָּת שְׁתִּי עֲדוֹת

קדושות: א. עֲדַת הַתּוֹנִיָּסָאִים ב. עֲדַת הַתִּימָנִים, פֹּה בַּמָּקוֹם הַזֶּה הַנִּקְרָא 'יְבִנְאֵל' הֶעֱבִירוּ אוֹתָם עַל הַדָּת בְּרִצִּיחָה כְּזוֹ, שֶׁכָּבַר כְּתִבְנוּ מֵעַט דְּמַעַט אֶת אֲשֶׁר הִתְעַלְלוּ הַרְשָׁעִים עִם אֲלָפִים מֵאֲחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּרִצִּיחָה שְׂאִין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר.

וְהִנֵּה דִינָא בַּמָּקוֹם הַזֶּה, בְּאֵתִי וְהַקְמַתִי קְהֵלָה קְדוּשָׁה יַחֲדָה בְּמִינָהּ בְּצִנְיָעוֹת, כְּדֶרֶךְ בְּנֵי וּבְנֹת יִשְׂרָאֵל סְבָא, כְּפִי שֶׁקִּבְּלָנוּ מִדּוֹר דוֹר מֵאֲבוֹתֵינוּ וּמֵאֲבוֹת אֲבוֹתֵינוּ בְּלִי שׁוּם שְׁנוּי כָּלָל.

וְהִנֵּה תַכְפֵּי-וּמִיד כְּשֶׁנִּכְנַסְתִּי לְגוֹר שָׁם, הִזָּה אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יַחֲדֵי בּוֹדֵד גֵּר שָׁם, וְהִתְאַכְסַנְתִּי אֲצִלוֹ, וְנִרְאָה לִי הַמָּקוֹם מְאֹד מְאֹד יָפָה, הֵן בְּגִשְׁמִי, שֶׁהִשְׁקֵט וְהִמְנוּחָה סוֹכְבִים אֶת הַמָּקוֹם, וְהֵן בְּרוּחֹנִי, שֶׁהוּא מְקוֹם טוֹב וּמְצִיָּן לְהִתְבוֹדְדוֹת, שְׂדוֹת סְבִיב הַבְּתִים, וְהָרִים גְּבוּהִים שֶׁיְכוּלִים לְצֹאת וּלְעֵלוֹת לְשָׁם, וּבֵין הָהָרִים הָאֵלּוּ טוֹב מְאֹד לְהִתְבוֹדֵד, לֹא רוֹאִים סְבִיב כְּלוּם, רַק אֶת הַשָּׁמַיִם שֶׁמִּתְחַבְּרִים סְבִיב כָּל הַשְּׁטִח עִם הָאָרֶץ, בְּכַחֲנִית 'שְׁמַיָּא וְאַרְעָא דְנַשְׁקֵי הַדְּדִי', וְאֵת גְּדֵל יְפִי הַנוֹף כְּמַעַט שְׂאִין דְּגַמְתּוּ בְּכָל הָעוֹלָם, מִמֶּשׁ לְהַפְּלִיא, פְּלֵאֵי פְּלֵאִים, וּמִיד הִתְחַבְּרַתִּי לְמָקוֹם, וְאָמַרְתִּי "פֹּה אֲשֶׁב כִּי אוֹיְתִיהָ".

וְאֵנִי מֵאֹז שֶׁהִתְקַרְבַּתִּי אֶל רַבְּנוּ ז"ל, תְּהֵלָה לְאֵל, זִרְקַתִּי אֶת חֲכַמְתִּי הַמְּדַמָּה, וְקִנִּיתִי לְעֶצְמִי מִדַּת הַתְּמִימוֹת, וְעַל-פֶּן מָה אֲדַע וּמָה אֲחַשֵּׁב. וְהִנֵּה בִּישׁוּב יֵשׁ "רַב", וּבִתְחִלָּה הוּא קִבֵּל אֶת פְּנֵי בְּסִבָּר פְּנִים יְפוֹת, כִּי לֹא חָלַם שֶׁיְבוֹאוּ אַחֲרָי צְבוֹר גְּדוֹל, וְלִכֵּן כְּשֶׁאֲמַרְתִּי לוֹ שְׂאֵנִי רוּצָה לְגוֹר כָּאֵן קֹדֶם בְּדֶרֶךְ אֲרַעִי, הִינּוּ בְּכָל פַּעַם שְׂאֵגִיעַ לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה לִי כָּאֵן מְקוֹם מְנוּחָה — הוּא הַסְּפִים, כֶּף אָמַר לִי, וְהִתְחִיל לְנִסְעַ עִמִּי לְחַפֵּשׁ שְׁטָחִים. וּבִשְׁעַת מַעֲשֶׂה, לֹא שִׁמַּתִּי לֵב לְכֹנְנֹתוֹ הַטְּמָאָה, כִּי מְצָא לִי שְׁטָחִים רְחוּקִים: עַל יַד דִּיר עֲזִים אוֹ שֶׁל בְּהֵמוֹת אַחֲרוֹת, אֲשֶׁר הִסְרַחֲוֹן הִזָּה נוֹרָא מְאֹד, וְכֵן בְּשֶׂאֵר מְקוֹמוֹת רְחוּקִים, כְּדֵי שְׂיִצֵּא לִי הַחֶשֶׁק. וְהִנֵּה עֲבַרְנוּ אֶת הַשְּׁטִח אִיפָּה שְׂאֵנִי נִמְצָא עֲכָשׁוּ, וְהִזָּה שָׁם חֲרָבָה וְחִתִּיכַת שְׂדָה, וְאָמַרְתִּי לוֹ לְעֶצֶר כָּאֵן, וְיִצְאָנוּ, וְאָמַרְתִּי לוֹ: "הַמָּקוֹם הַזֶּה נִרְאָה לִי מְאֹד", וּבִתְחִלָּה אָמַר, שְׂזָה לֹא שִׁיף וְכוּ', וְיִהְיוּ לִי הַרְּבָה מְגִיעוֹת וְעַפְּוִבִים

וכו', וכן תהיה עלי הרבה התנגדות מתושבי המקום וכו', אבל אני בשלי, אמרתי לו: "המקום הזה נראה לי", כי זה היה אז המקום הכי גבוה ביבנאל, (כי עדין לא בנו על ההר). ואמרתי לו אז בזו הלשון: "בראיה בעלמא קנא", "המקום הוא שלי", והוא התחיל להתנכח עמי שלא כדאי וכו', אך ראה שאני חזק בדעתי, אזי עזר לי, וקניתי את השטח בהרבה כסף, שאז היה הרבה כסף: ארבעים אלף דולר, ועד היום אני יודע כמה כסף עשה עלי, כי בשטר כתב שקניתי עבור עשרים אלף, ואמר לי סברא למה כתב סכום כזה, ואני בתמי האמנתי, ומה גם שמעולם אין לכסף חשיבות בידי, ולכן לא שאלתי שום שאלות, כמאמר התם: "אם אתחיל לחשב על מה ולמה, זה גם כן חכמות"... ובין כך הוא הביא לי קבלן, ואני הייתי כל-כך תמים, שנתתי לו שהוא יתכנן לי את הבית, והוא תכנן בצורה כזו שאף פעם לא אוכל לבנות שם בית-הפנסת, ונבנה הבית, ושלמתי טבין ותקילין, אשר עד עכשו אני יודע כמה הכניס בכיס, כי זה חסרוני, שאיני שם לב מה שהוא עושה עם כספי, כי לכסף אין אצלי שום חשיבות, ויצא הבית בצורה קטנה, אבל היה שם חדר גדול, ושם היה בית-המדרש, (אשר היום הוא העזרת נשים), ושם היה הן בית-המדרש לגברים וחלק לעזרת נשים. והנה לא אני ולא הוא חלמו, שפתאם יתחילו אנשי שלומנו להפגס לגור שם בקצף גדול, וכבר בתוך כמה שבועות נכנסו לגור יותר ממנין מאנשי שלומנו, וכבר היה לי מנין, והנה מה דהנה (ספורים ארבעים איף שעבד עליהם), ולבסוף המקום נעשה קטן מאד מאד מהכיל אנשים, ותכננו לבנות בית-המדרש ענקי, ובאמת בהתחלה הביא קבלן, ותכננו בכל מיני ערמומיות וחקמות בית הפנסת ענקי, וכמעט שכבר היה עם אשורים...

ובין כך נתקבצו קבוץ גדול מאנשי שלומנו יותר משלשים משפחות, שזה חדוש — למה ירצו לצאת עמי לגור במדבר שםם בלי חנוף ובלי כשרות, אבל כך היה, וכיון שכבר היה קבוץ גדול, ולכלם היו ילדים, ואז פתחתי גן נפרד לבנים וגן נפרד לבנות, והוא התנגד על זה מאד, ואז התחלתי כבר לחשד באדם הזה — למה

יִתְנַגַּד שְׁאֶפְתַּח גִּן, וְכִי פָדַאי לְהַכְנִיס בַּגֵּן שֶׁל הַחֲלוּנִים? ... וְכִשְׁרָאָה שְׁאֵנִי כָּל-כֶּף מִתְנַגַּד, אֶז הַסִּפִּים בְּדִיעֶבֶד.

וְאַחֲר־כֵּן רְאִיתִי אֶת הַשׁוּחֵט שְׁלוֹ, תִּימְנִי עִם שְׁעָרוֹת גְּדוּלוֹת כְּמוֹ שֶׁד, וְצָרִיכִים לַעֲשׂוֹת הַקְּפוֹת לְרְאוֹת אִם יֵשׁ לוֹ בְּכָלֵל כִּפֶּה, שְׁהִיְתָה 'גְּדוּלָּה' פְּזִיַת מִמֶּשׁ, וְהֵלֶךְ בְּמַכְנָסִים קְצָרִים, וְסִנְדְּלִים בְּלִי גְרָבִים, אָמַרְתִּי לַעֲצָמִי: "אוֹי וְאָבוֹי, זֶה יְהִיֶּה הַשׁוּחֵט שְׁלָנוּ?!" רַק מֵרְאֵהוּ הוּא כִּקְל שְׁבַקְלִים וְכוּ', וְהִבֵּאתִי אֶז אֶת הַשׁוּחֵט שְׁלִי, יְהוּדִי יֵרָא שְׁמַיִם, מִקְפִּיד עַל קִלָּה כְּבַחְמוּרָה, בְּעַל זֶקֶן וּפְאוֹת אֲרָפִים, עוֹבֵד ה' וְכוּ', וְזֶה חֲרָה לוֹ מְאֹד, וְהֵלֶךְ וּמָסַר אוֹתוֹ וְכוּ', וְקִלְקַל לוֹ אֶת פְּרָנְסוֹתוֹ...

וּבֵין כֵּן הָיָה עוֹד הַרְבֵּה סְפוּרִים, גַּם בְּעֵנִין הַמְקֻנָּה, שְׁבַכָּל שְׁנֵי וַחֲמִישֵׁי הוּא סֵגֵר אֶת זֶה בַּפְּנֵי הַנְּשִׁים שְׁלָנוּ, בְּתַרוּץ שֶׁהוּא צָרִיף לְשַׁפְּצוֹ, וְאֵנִי רְצִיתִי לְשַׁלֵּם לוֹ אֶת כָּל דְּמֵי הַשְּׁפוּצִים, הָעֶקֶר שְׁהִיְתָה פְּתוּחַ וְכוּ', כִּי אֵיף יְכוּלָּה לְהִיּוֹת עֵינָה בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל בְּלִי מְקוּהָ טְהָרָה לְנָשִׁים?! הֲרִי זֶה פְּרִיתוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְתַמִּיד הַתְּחַמֵּק, (וּמְכַל זֶה יֵשׁ עוֹד הַמוֹן סְפוּרִים, וְכִבֵּר נִכְתַּב בְּמִקּוֹם אַחֵר בְּאַרְיִכוֹת).

וּבֵין כֵּן פְּתַחְתִּי תַלְמוּד-תּוֹרָה לְבָנִים וּבֵית-סֵפֶר לְבָנוֹת, וְשִׁכְרָנוּ דִּירוֹת פְּרָטִיּוֹת בְּעֵבֹר מַבְנִים, כִּי לֹא הָיָה לָנוּ מְקוֹם, כִּי הוּא בְּשִׁקֵּט שְׁרָף לָנוּ אֶת פְּסִיעוֹתֵינוּ, וְתַמִּיד בָּא בְּצוּרָה שֶׁהוּא כְּבִיכּוֹל עוֹזֵר לָנוּ, רַק "הַחֲלוּנִים" הֵם הַמַּעֲכָבִים, עַד שֶׁהִתְחִיל לְהַתְּגַלּוֹת פְּרָצוּפוֹ הַטְּמֵא מְטֵמָא, רָשַׁע מְרָשָׁע וְכוּ', כִּי הִנֵּה מַבְנֵה בֵּית-סֵפֶר הַמַּמְ"ד הֵלֶךְ לְהַסְגֵּר, כִּי לֹא הָיָה לָהֶם תַּלְמִידִים, וְלָכֵן בְּדַרְדְּרָה כָּלֵל זֶה הוֹלֵךְ אֵילֵינוּ, כִּי לָנוּ יֵשׁ רַב הַיְלָדִים, וְהֵלֶךְ הַרְשָׁע הַזֶּה, וּבָא וְאָמַר לָנוּ כִּי יִשְׁתַּדֵּל אֲצֵל הַגּוֹרְמִים שְׁנִקְבֵּל אֶת זֶה, וְאַנְחָנוּ נְסַעְנוּ עִמּוֹ בְּתָם לְכַב, כִּי חֲשַׁבְנוּ שֶׁהוּא רוֹצֵה לַעֲזֹר, וְכִשְׁהִגַּעְנוּ אֶל מִשְׁרַד הַחַנוּף, רָאוּ תַכְף-וּמִיד עַל הַמַּחֲשָׁב שֶׁהוּא כְּבָר הַזְּמִין אֶת חַב"ד, וְנָתַן לָהֶם אֶת כָּל הַמַּבְנִים, וְהַפְּלָא הַגְּדוֹל שֶׁהוּא אָפְלוּ לֹא הִסְמִיק מִבוּשָׁה... סוּף כָּל סוּף שִׁקֵּר בְּגִלוּי, [מִמִּילָא חַב"ד אֵינָם חֲיָבִים כְּלוּם, כִּי הַרְשָׁע הַזֶּה הַכְּנִיס אוֹתָם לְכֹאֵן, וְאַף שְׁאִין לָהֶם כְּאֵן שׁוּם יְלָדִים, רַק

מביאים אותם מבחוץ, והעולה שלהם, פי בסמוך ליבנאל יש מושבת מנחמיה, שהרב שלהם מחב"ד, וגם שם יש שני בתי ספר ריקים לגמרי: אחד ממלכתתי, ואחד ממלכתתי דתי, פי נסגרו מזמן, ולכן מה יש להם לחפש כאן?! אבל אין שואלים קשיות, פי הרי הם לא כל-כך חזיבים, פי הרשע הזמין אותם, וכונתו הטמאה היתה, שאני אצא לריב עם חב"ד, ותפסתי את מחשבתו, ולכן בחרנו לא להפגס בעמות עם חסידות אחרת.

אבל כאן נתגלה עכשו פרצופו הטמא של "הרב המקומי", וכאן נתגלה מי עמד נגדנו כל השנים מיום שנכנסנו ביבנאל; והנה מאז שנתגלה פרצופו הטמא, אז הפסקנו לגמרי את כל הקשרים עמו, פי ראינו מה הוא ומי הוא, טמא מטמא, רשע מרשע, משחת שבמשחתים וכו' וכו'.

ואז התחיל כבר בגלוי לרדף אותנו, וחבל לנו תכנית בניה של בנן ענקי של חמש קומות, שבו יהיה בית-המדרש ועזרת נשים, ושיבה ופנימיה ומקוה וכו', על אף שבהתחלה הוא היה המתכנן, אבל עכשו כשראה שאין לנו כבר עסק עמו, אז התחיל לצאת בגלוי.

ובין כך כמה מאנשי שלומנו הוציאו עתון למשך שנה "אור יבנאל" (שנת תשנ"א), ושם גלו את השחיתות שלו, והוא התבייש, וממש נחלה, והשתגע, והביא רבנים לפעל שנפסיק, ואנחנו לא רצינו, פי הוא קרא אותנו לבתי דינים לדין תורה, ומסר אותנו במסירות לערכאות, ואיך שניהם הולכים ביחד?! ובשביל זה לא רצינו לילך, עד שלבסוף מרב תחנונים של רבנים, שלא נגלה ברבים את פרצופו הטמא ואת הגנבות והשחיתות שלו — הסכמנו, והפסקנו להדפיס את העתון "אור יבנאל", והלכנו לדין תורה בבית-דין 'בית יוסף', ופסקו שם לטובתנו, כמו שפסק המהר"ם שיק בתשובותיו בירה דעה סימנים י"ד ט"ו, עין שם.

והוא מרב רשעתו לא הפסיק לרדף אותנו בכל מיני רדיפות, והסית את תושבי המקום נגדנו, ואת גדל הרדיפות שרדף ורודף

אוֹתָנוּ, זֶה לֹא יְכוּלִים לְהִסְבִּיר, אֲלֵא יְהוּדֵי שְׁעָבַר אֶת הַשּׁוֹאָה תַּחַת הַנְּאֻצִּים הַעֲמֻלָּקִים הַזֵּדִים הָאֲרוּרִים, הוּא יִבִּין אוֹתָנוּ, אִיךָ "הַרֵב הַמְּקוֹמִי" הוּא רָשָׁע מְרָשָׁע, אַכְזָרִי, שְׂאִינוּ מִתְחַשֵּׁב בִּילְדִים קְטַנִּים, וְכִךָ נִמְשָׁךְ כָּל הַשָּׂנִים, וְאֲנַחְנוּ עֲמַדְנוּ חֲזָקִים בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּו יִתְבַּרֵךְ, וְתַמִּיד בְּרַחְנוּ אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ בַּתְּפִלָּה וְתַחֲנוּנִים וְשִׁיחָה בֵּינָנוּ לְבֵין קוֹנָנוּ, וְזֶה מֵה שֶׁהַחֲזִיק אוֹתָנוּ כָּל הַשָּׂנִים.

וְיִלְסַפֵּר בְּאֲרִיכוֹת מֵה שְׁעָבַר עָלֵינוּ בְּמִשְׁךְ הַשָּׂנִים יִצְטַרֵךְ סֵפֶר עַב פָּרַס עַל זֶה, וְאִם יִתֵּן הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת הַחַיִּים, אֲרֻשָׁם אֶת זֶה בְּאֲרִיכוֹת, פְּדֵי שְׂיַדְעוּ הַדּוֹרוֹת הַבָּאִים, אִיךָ נִבְּנְתָה קְהֵלָה קְדוּשָׁה תַּחַת אִיוֹמִים וּמְסִירוֹת כְּאֵלוֹ, וְאֶת הַסֵּפֶר נִמְסַר בְּיַד מְשִׁיחַ צְדֻקָּנוּ, שְׂיִרְאָה מֵה עֵבַר עָלֵינוּ.

וַיְהִי הַיּוֹם, הַחֲלִיט לְלַכֵּת אֶל מִשְׁרַד הַרְבֵּנוֹת הָרֵאשִׁית, וְשָׂם הַפֶּה אֶת הַיּוֹצְרוֹת, וְשָׁפַף אֶת לְבוֹ בְּכֹזְבִים מֵה אָנוּ עוֹשִׂים לוֹ, וְאִיךָ שְׂוֹדָפִים אוֹתוֹ וּמְרַבִּיצִים לִילְדָיו, וְכָל מִינֵי שְׂקָרִים וּכְזָבִים שְׂאָף פַּעַם לֹא הִתִּיחַסְנוּ אֵלָיו, וּכְבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה סה, סִימָן ג'): לֹא בְּחַנּוּם הֵלֵךְ הָעוֹרֵב אֶצֶל הַזְּרִזִיר, אֲלֵא מִפְּנֵי שֶׁהוּא מֵינוּ; וְשָׂם מִצָּא אֶת הַגִּדִי שְׁעֹזֵר לוֹ, וְלִבְסוֹף הֵלְכוּ וּפְתָחוּ תֵּיק נִגְדֵי בְּמִשְׁטָרָה, כְּאֵלוֹ אֲנִי מַחְתֵּן בְּגִיל צַעִיר בְּנוֹת שְׁתִּים-עֶשְׂרֵה (אֲשֶׁר הַכֹּל מִצּוּץ מֵהָאֶצְבַּע), וְהָעוֹלָה עַל הַכֹּל, הַעֲלִיל עָלַי שֶׁשְׂכַרְתִּי אָדָם לְהַרְג אוֹתוֹ, וּמַתִּי? לְפָנַי תִּשַׁע שָׂנִים... וְכַמוֹכֵן רָשָׁעֵי יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר יְדוּעָה אַכְזָרִיוֹתָם לְכָל הַחֲרָד לְדָבַר ה', קִפְצוּ עַל הַמְּצִיאָה, וּבְפִרְטִיּוֹת שֶׁהַגִּדִי הוּא יָד אַחַת עִם הַמִּשְׁטָרָה, וְלִכֵּן הוֹצִיאוּ נִגְדֵי צוּ מַעְצָר לְחֻקִּירוֹת, זֹאת אוֹמֶרֶת בְּרַגַּע שְׂאֵנִי בָּא לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל יַעֲצְרוּ אוֹתִי בְּאֻזִּיקִים, וַיִּלְכּוּ אוֹתִי לְבֵית-הַסֵּהַר לְצַרֵךְ חֻקִּינָה, וְכַמוֹכֵן מִי שְׂנוֹפֵל בִּידֵיהֶם הַטְּמְאוֹת, יְכוּל לִישֵׁב שָׂם עַד חֹדֶשׁ יָמִים וַיּוֹתֵר, בֵּין רוֹצְחִים אַכְזָרִים עֲרָבִים, יַמַּח שָׂמָם, וּבֵין אֲנָסִים וְגַנְבִים וְשׁוֹדָדִים וְנִרְקוֹמָנִים וְכוּ', וּמִזֶּה תִּבִּין מִי זֶה הַגִּדִי הַזֶּה, וְאִיךָ הוֹלֵךְ הַפְּתָגָם: "תֹּאמֶר לִי מִי חִבְרָךְ, וְאֵז אֵדַע מִי אִתָּה", וּמִמֶּשׁ בְּדֶרֶךְ גַּס נִתְגַּלָּה לִי, שְׂאֲשַׁמֵּר לֹא לְנִסְע לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְכִךָ עָבְרוּ עָלַי שְׁלֹשׁ שָׂנִים, שְׁלֹא יְכַלְתִּי לְהַכְּנִס לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל, כִּי הִיָּה מִנַּח עָלַי צוּ מַעְצָר, וּבֵין

כָּף לַקַּחְתִּי עֹרְכֵי דֵינִים הֵכִי טוֹבִים, וְעָלָה לִי הוֹן תּוֹעֲפוֹת, וְאֵת גְּדֹל
הַצֶּעַר וְהַעֲגַמַת נַפְשׁ שְׁעֵבֵר עָלַי בְּאֵלוֹ הַשְּׁלֹשׁ שָׁנִים, זֶה אֵין לְתֹאֵר
וּלְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אֶלְפֵי אַנְשִׁים תְּלוּיִים בִּי, וְהִיָּה לָהֶם וְלִי צֶעַר גְּדוֹל,
שְׁאַנְחֵנוּ לֹא יִכּוּלִים לְהִתְנוּעֵד.

עַד שְׁלִבְסוּף פָּעֵלוּ אֶצֶל הַמִּשְׁטָרָה, שְׁאַנִּי בָּא לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל
לְחֻקֵּי־רֹת, אָבֵל בְּרֻצוֹנֵי הַטּוֹב בְּלִי שׁוּם מַעֲצָרִים, וְהִנֵּה הַגְּדֹ"י רָאָה
שְׁפִלְתָּה אֵלָיו הַרְעָה, וְנִתְנוּדַעְתִּי שֶׁהוּא קָשׁוּר עִם הַמִּשְׁטָרָה בְּקִשְׁר
עִמָּק, וַיֵּשׁ לוֹ יָד וְחֶלֶק גְּדוֹל בְּהַמְּסִירוֹת וְהַעֲכוּב שְׁלִי, שְׁאַנִּי לֹא יִכּוּל
לְהַבְּנֵס לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן כְּדֵי לְטַשְׁטֵשׁ אֶת עֲקוּבוֹתָיו, הוּא הִתְחִיל
לְעַבֵּד הַפּוֹף עַל הַפּוֹף, וְהַשְׁתַּמֵּשׁ עִם הַקְּשָׁרִים הָאֲדוּקִים שְׁלוֹ עִם
הַמִּשְׁטָרָה, לְזֹאת פָּעַל שֶׁהוּא יַחֲכָה עָלַי בְּשִׂדָּה הַתְּעוּפָה, (לִי הוּא
הַבְּטִיחַ אִישִׁית שֶׁהוּא יִלְוֶה אוֹתִי עַד מְקוֹם הַחֻקִּירָה, אָבֵל לְבִסוּף
הוּא הַתְּחַמֵּק), וְכֵן פָּעַל שְׁיִבּוֹא רַק רֶכֶב אֲזַרְחִי עִם שְׁנֵי שׁוֹטְרִים
מְלַבְּשִׁים בְּלִבוֹשׁ אֲזַרְחִי, וְהֵם יִקְחוּ אוֹתִי לְחֻקֵּי־רֹת בְּנֻצְרַת, אָנִי
כְּשֶׁלְּעֲצָמִי לֹא הָאֲמַנְתִּי לָהֶם, וְלִכֵּן שְׁלַמְתִּי לְעוֹרֶךָ-דֵּין טָבִין וְתַקִּילִין
סְכוּם גְּדוֹל מְאֹד, שֶׁהוּא יָבוֹא לְאַרְצוֹת-הַבְּרִית, וַיִּתֵּן לִי שְׁעוֹר אֵיף
לְדַבֵּר בַּחֻקִּירָה (כִּי הָרִי אָנִי לֹא מְכִיר אֶת הַרְשָׁעִים הָאֵלוֹ, וְאֵת
דְּרָכֵיהֶם הַעֲקֵלְקָלוֹת וְהַמְּסַכְּנוֹת, שְׁיִנְסוּ לְהַפִּילְנִי בְּמָה שְׁאֵין בִּי), וְלִכֵּן
רְצִיתִי שֶׁהוּא יִלְוֶה אוֹתִי, כִּי עַל כָּל צָרָה שְׁלֹא תִהְיֶה, אֶפְלוּ שְׁיַעֲצְרוּ
אוֹתִי, חֵס וְשְׁלוֹם, עַל-כָּל-פָּנִים יְהִיָּה לִי עוֹרֶךָ דֵּין עִמִּי, כִּי הָרִי הַחֲכָם
מִכָּל אָדָם אָמַר (מִשְׁלֵי כ"א): "סוּס מוֹכֵן לְיוֹם מְלַחְמָה וְלַהַוְיָ"ה
הַתְּשׁוּעָה".

וְנִסְעַתִּי עִם אִשְׁתִּי וְעִם הָעוֹרֶךָ-דֵּין בְּיוֹם רִאשׁוֹן לְסֹדֵר נַח,
וְהַגְּעַתִּי בְּבִקֹּר בְּיוֹם שְׁנִי, וְכֵן הָיָה שֶׁהַגְּדֹ"י חֲכָה עָלַי עִם רֶכֶב אֲזַרְחִי,
וְעִם שְׁנֵי שׁוֹטְרִים אֲזַרְחִיִּים, וְהַצְּרַכְתִּי לְעוֹב אֶת כָּלֵם, וְנִסְעַתִּי לְכַד
עִם הַשְּׁנֵי שׁוֹטְרִים בְּרֻכְבָּם, וּבִדְרָךְ הֵם הַשְׁתַּדְּלוּ בְּכָל מִינֵי אַפְגָּנִים
לְהוֹצִיא מִמֶּנִּי אִיזָה מִידַע כְּאֵלוֹ מִי יוֹדַע אֵילוֹ סוּדוֹת יֵשׁ אֶצְלִי?
וְכֵאֵלוֹ מִי אָנִי? וְאָנִי סַבְּבַתִּי אֶת כָּל הַשְּׁיִחָה רַק בְּשִׁיחוֹת שֶׁל תּוֹרָה
וְסִפּוּרֵי צְדִיקִים, וְהֵייתִי נְחוּשׁ בְּדַעְתִּי שְׁיַעֲבֵר עָלַי מָה, אָנִי אֶת
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא עוֹזֵב, וְכִשְׁהַגְּעַתִּי לְנֻצְרַת הֵם מְסֵרוּ אוֹתִי

להחוקרים, כמו שמוסרים איזה פושע או רוצח וכו', ואני החלטתי בעצמי לא להתפעל מהם, אלא לא להסיח דעת כרגע ממנו יתברך, ולכן נכנסתי עם ראש מורם, וישבתי מולם, והיו שני חוקרים, אחד ערבי, ואחד יהודי בשם ... השואל היה הערבי, והפּוֹתב היה יהודי, ועליהם היה מְמַנָּה מפקד בשם ... הרגשתי את הרשעות ואת השנאה שנבעה מעיניהם, אבל לא התפעלתי, כי הייתי מאד קשוח, והסתכלתי להם בתוך עיניהם, ולא הורדתי את עיני מתוך עיניהם, כך שהם היו צריכים להזיז את העינים על כל השאלות, וכמאמר הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע: סגלה לרשעים לא לפחד מהם, וכך עברו החקירות במשך למעלה משעתיים וחצי, ואחר-כך לא רצו לשחרר אותי רק עם ערבות שלי ושל עורך דין ושל עוד אחד, והצרכתי לחפות עד שיבוא עוד אחד לשחרר אותי.

והנה כששחררו אותי, היה התנאי שאסור לי להסתובב בשום מקום חדש ימים, אלא להיות בתל אביב במלון, ואסור לי לנסע לא לירושלים ולא לבני ברק ולא ליבנאל, והזהירו אותי באזהרה חמורה, שאם יתפסו אותי באחד המקומות האלו יענשו אותי במעצר חמור, והנה היה אז כ"ח תשרי, פּרַשַׁת נח, ושבוּעַ הַבָּא ביום חמישי יהיה ח' חשוון פּרַשַׁת לך לך, ובקשתי רשות מהממנה על החוקרים, הרשע ... היות שבשבוע הבא ח' חשוון, יש לי יארצייט אחר אמי, עליה השלום, שיתן לי רשות לנסע אל הר הזיתים אל קבר אמי, עליה השלום, וענה אותו רשע, בור וריק בעזות מצח: יכלת לחפות שלש שנים, לא נורא שתחפה עוד כמה חדשים; והיה לי צער ועגמת נפש גדול מאד, ברם, זכור לטוב, שבאו אז למקום החקירות ... גרו יאיר, ו... גרו יאיר, וחפו עלי, וכשיצאתי כבר עמדו מפלי התקשרת ורצו לצלם אותי, והם קפצו עליהם ומנעו אותם, ובין כך ברחתי, כי הרשעים רצו לעשות ממנו צחוק ולהכניס את תמונתי בעתונים ובכלי תקשרת, אבל לא הצליחו, ונסעתי עד תל-אביב, ושכרתי מקום במלון, ואת גדל הצער והעגמת נפש שהיה לי זה אי אפשר לתאר ולשער, כי הייתי בקומה ארבע-עשרה, והיה אסור לי לצאת כדי שלא יפגש אותי אף

אָחד, כִּי הִזְהִירוּ אוֹתִי, שְׁאֵם אָנִי נִפְגַּשׁ עִם מִישֶׁהוּ, יֵאָשִׁימוּ אוֹתִי בְּשִׁבוּשֵׁי חֻקֵּיהָ, שְׂיֵשׁ עַל זֶה עֲנֵשׁ מְאֹד חֲמוּר שֶׁל מַעְצָר שֶׁל כַּמָּה חֲדָשִׁים, וְלִכֵּן הֵייתִי חֹכֵם הַרְוָאָה אֶת הַנוֹלָד, וְלֹא רָצִיתִי לְהִפְגֵּשׁ עִם אֵף אָחַד, וְכֵן בְּלִיתִי כָּל הַשָּׁבוּעַ לְרַבּוֹת הַשִּׁבְת פְּרִשַׁת נַח בְּמִלּוֹן, וּתְהִלָּה לְאֵל, "בְּצָר הִרְחַבְתָּ לִּי", שְׁהִיָּה לִי מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא וְלִקְוֹטֵי-מוֹהֲרָן וְלִקְוֹטֵי-תְּפִלוֹת וּתְהִלִּים, וּכְלֵי כְּתִיבָה, וְיִכְלָתִי לְבָלוֹת אֶת הַזְּמַן רַק בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה, עַד אַחַר הַשִּׁבְת לֹא יֵצְאֵתִי מִפְּתַח הַמִּלּוֹן, אַחַר שִׁבְת בְּקִשְׁתִּי אֶת הָעוֹרֶף-דִּין, וְהוּא פֶּעַל אֲצֵל הַרְשָׁעִים, שְׁבַלְיָלָה מִתֵּר לִי לְלַכֵּת לְטִיל, כִּי הִרְגַּשְׁתִּי שְׁהִרְגָלִים שְׁלִי נַעֲשׂוּ כְּמוֹ מִשְׁתַּקוֹת (לְהִיּוֹת מִשְׁוֹף שְׁבוּעַ בְּדִירָה, וְלֹא לְצֵאת, אֲזִי הִרְגָלִים נַעֲשִׂים כְּמוֹ מִשְׁתַּקוֹת), אַחַר שִׁבְת יֵצְאֵתִי בְּכָל לַיְלָה לְטִיל, וּבְקִשֵׁי הַלְכָתִי עַל רִגְלִי, וּבְאִיזָה לַיְלָה יֵצְאֵתִי לְטִיל עִם ... גְּרוֹ יֵאִיר וְעִם ... גְּרוֹ יֵאִיר, וּבְאֲמַצַּע הַלִּיכָה פְּתֹאוֹם לֹא יִכְלָתִי לְהַמְשִׁיךְ לְלַכֵּת בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן, וְחֻשְׁבָתִי שְׁרַגְלִי נִשְׁתַּתְּקוּ לְגַמְרִי, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבֵן, וְנִתְיַשְׁבָתִי עַל סַפְסָל וְחֻכִּיתִי כְּמַעֲט שְׁעֵתִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹר לִי שְׁחִזְרוּ לְרַגְלֵי הַכַּחוֹת.

וּמֵאַת הַשֵּׁם הֵייתָה זֹאת, שְׁמַאיזוֹ סְבָה הַצְּרִכָתִי לְעוֹב אֶת הַמִּלּוֹן וְלְהַחְלִיף מִלּוֹן אַחַר, וְנִכְנַסְתִּי בְּמִלּוֹן אֶלְכֶסְנִדְרֵיהָ, וְזֶה כְּבָר הִיָּה חֹסֵד, כִּי זֶה הִיָּה בְּקוֹמָה שְׁנִיָּה, וְלִכֵּן יִכְלָתִי לְצֵאת יוֹתֵר בְּקָלוֹת.

וְהִנֵּה הַגִּיעַ אֹר לַיּוֹם חֲמִישֵׁי ח' חֶשְׁוֹן, שְׂיֵשׁ לִי יֵאֲרָצִיט, וְרָצִיתִי מְאֹד לֹמַר לְכָל הַפְּחוֹת קַדִּישׁ, אֲבָל הִזְהִירוּ אוֹתִי שְׁאֲסוּר לִי לְלַכֵּת וְלְהִפְגֵּשׁ עִם אֵף אָחַד, אֲזִי עֲשִׂיתִי לְעֲצָמֵי חֻשְׁבוֹן, מַה אִם בְּשָׁנוֹת תִּשְׁכַּחוּ וְהִלָּאָה שְׁאֲזוֹ נִסְעֵתִי לְרוּסְיָה, וּבְרַחֲמֵי לְהֵם מִתְּחַת הָאֵף שְׁלָהֵם, וְנִסְעֵתִי לְאוּמָן בְּלֵי רְשׁוֹת, מַה אָנִי צָרִיךְ לְפַחַד מִהַרְשָׁעִים הָאֵלוּ, וְלִכֵּן הַלְכָתִי לְעַת עָרַב לְחַפֵּשׁ אִיזָה בֵּית הַכְּנַסֶּת, וּמִצְאֵתִי לֹא רַחוּק מִהַמִּלּוֹן, וְהַתְּפִלָּתִי שְׁמָה מְנַחֶה, וּבְקִשׁוֹ מִמֶּנּוּ הַגְּבָאִים לֹמַר לְהֵם דְּבַר תּוֹרָה, וּבְתוֹךְ בְּלִבּוּלִי וְהַעֲגַמַת נַפְשׁ וְהַצְעַר וְהַחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת שְׁהִיָּה לִי, דְּבַרְתִּי עִמָּהֶם דְּבַרֵי תּוֹרָה, וְאַחַר-כֵּן הַתְּפִלָּתִי מַעְרִיב לְפָנַי הָעַמוּד, וְגַמְרָתִי כַּמָּה קַדִּישִׁים, כִּי יִדְעֵתִי אֲשֶׁר מִי יוֹדֵעַ מַה יְהִיָּה לְמַחֲרָתִי! וְהִנֵּה בְּקִשְׁתִּי אֶת הָעוֹרֶף-דִּין,

שִׁיפֶעַל בְּעַדִּי, הָיִיתָ שֹׁכֵר עֲבָרָה שְׁבַת, וְלֹא הִתְפַּלְלָתִי בְּמַגֵּן, וְלֹא שָׁמַעְתִּי קְרִיאַת הַתּוֹרָה, שְׁלָכְלָה הַפְּחוֹת לְשֵׁבֶת לְךָ-לְךָ שְׂאוּכַל לְהִתְאַכְסֵן בְּאִיזָה מְקוֹם שֵׁישׁ שָׁמָּה בֵּית-הַכְּנֶסֶת, וְלֹהֵתְפַלֵּל, וְהִרְשָׁעִים לֹא הִסְכִּימוּ רַק שָׁאָהֳיָה בִירוּשָׁלַיִם בְּדִירָה פְּרָטִית, וְשָׁלֵא יִהְיֶה שָׁמָּה רַק מַגֵּן מְצַמְצָם עֲשָׂרָה אֲנָשִׁים, בָּרַם, זְכוּר לְטוֹב ... גֵּרוּ יֵאִיר וְאִשְׁתּוֹ, הִכִּינוּ בְּעַדְנוּ בְּדִירָתָם מִכָּל טוֹב, וְגַם הִכִּיאוּ סֵפֶר תּוֹרָה, וְהֵם עִם הַיְלָדִים שְׁלָהֶם וְהָאֵח עִם יְלָדָיו, הָיָה לָנוּ מַגֵּן, וְכֹךְ עֲבָרָה עָלַי הַשְּׁבַת לְכָל הַפְּחוֹת בְּשִׁמְחָה עִם מַגֵּן, לְהִתְפַּלֵּל כָּל הַתְּפִלוֹת וְלִשְׁמַע קְרִיאַת הַתּוֹרָה, אֲבָל הִזְהִירוּ אוֹתִי, שֶׁמִּיד כְּשֶׁתִּצָּא הַשְּׁבַת, אֲנִי מִכְרָח לְעֹזֵב אֶת יְרוּשָׁלַיִם, וְלִחְזוֹר לְמִלּוֹן בְּתֵל אָבִיב, וְאֲנִי כָּל הַזְּמַן יִדְעָתִי עִם מִי יֵשׁ לִי עֵסֶק, עִם רְשָׁעִים אֲרוּרִים, זָדִים וּמְנַאֲצִים וְכוּ', וְלָכֵן הָיִיתִי חָכֵם הַרְוָאָה אֶת הַנוֹלָד, וְלֹא רָצִיתִי לְהִתְעַקֵּשׁ בְּשׁוּם דְּבָר, כִּי יִדְעָתִי אֲשֶׁר הַסֵּמ"ךְ-מ"ם יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ עוֹמֵד תַּחַת זֶה, וּמָה אֲנִי עֹשֶׂה צְרִיף לְהִסְתַּכֵּסֵךְ.

וְהִנֵּה בַיּוֹם שְׁנַי בַּבֶּקֶר אֲנִי מִקְבֵּל טְלָפוֹן דְּחוּף מֵהַגֵּד"י שֶׁהוּא מֵעֵץ אוֹתִי, שֶׁתְּכַף-וּמִיד אֲעֹזֵב אֶת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְזֶה לְטוֹבָתִי, וְאִמְרָתִי לוֹ: הָרִי אֶתָּה יוֹדֵעַ שֶׁהִזְהִירוּ אוֹתִי חֲדָשׁ יָמִים שְׁאִסוּר לִי לְצֵאת מֵהַמִּלּוֹן, זֶה כְּמוֹ מַעְצָר בֵּית. עֲנֵה וְאָמַר לִי: אֲנִי יוֹדֵעַ מָה שְׁאֲנִי מְדַבֵּר, וְכִבֵּר סִבְמָתִי עִם הַמְּשֻׁטָּרָה, וְיִתְּנֵנוּ לָכֵם לְצֵאת, (וְאִזּוּ רְאִיתִי יוֹתֵר וְיוֹתֵר אִיךָ שֶׁהוּא קָשׁוּר וּמְחַבֵּר יַחַד עִם הַמְּשֻׁטָּרָה וְעוֹבְדִים בְּיַחַד יָד בְּיָד), אִזּוּ אִמְרָתִי לוֹ: הָרִי אֵין לִי אֶת הַדְּרָכּוֹן, כִּי הַמְּשֻׁטָּרָה לְקַחוּ לִי אֶת הַדְּרָכּוֹן תְּכַף-וּמִיד כְּשֶׁהִגְעַתִּי לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, עֲנֵה וְאָמַר: אַל תִּדְאָגוּ, אֲנִי אֶפְעַל שִׁיתְּנֵנוּ לָכֵם דְּרָכּוֹן, אֲבָל אִמְרָ לִי שֶׁקָּבְלוּ פְקֻדָּה, שְׁאֲנִי מִכְרָח גַּם לְהַשִּׁיג דְּרָכּוֹן מִטַּעַם הַמְּדִינָה, וְתְכַף-וּמִיד אִמְרָ לִי: אַל תִּפְחָדוּ, תִּסְעוּ יִשְׂרָאֵל עַפּוּלָּה, וְשִׁבְמִשְׂרָד הַפְּנִים תוֹךְ כְּמָה דְקוֹת יִהְיֶה לָכֵם תְּעַדַת זְהוּת, (וְאִזּוּ רְאִיתִי יוֹתֵר וְיוֹתֵר אִיךָ שֶׁהוּא עוֹמֵד תַּחַת הַכֵּל). וְכֵן הָיָה, שְׁנִסְעָתִי לְעַפּוּלָּה, וּבְאֵמַת תוֹךְ כְּמָה דְקוֹת קַבְלָתִי אֶת הַתְּעַדַת זְהוּת, אֲבָל הָיִיתָ שֶׁהָיִיתִי כְּבָר בְּגָלִיל, צִלְצִלָתִי לְהַעוֹרֵף דִּין, כִּי אִם אֲנִי כְּבָר פֹּה בְּגָלִיל, אִם מִתָּר לִי לְנִסְעַ לְמִרוֹן אֶל קָבֵר שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי, עֲנֵה וְאָמַר

לי העורף־דין: אם הכל יהיה בשקט ובסוד, מתר לי לקפץ לשם
 למשך שעה, ותכף־ומיד לברח, שאף אחד לא יראה אתכם, וכן
 עשיתי, ונסעתי תכף־ומיד משם למרון, ואיך שבאתי שם, הכירו
 אותי המון אנשים, ועשו רעש גדול משמחה, שזה כבר שלש שנים
 לא ראו אותי, ואחד הכריז בקול גדול: "ברוך מתיר אסורים", ואני
 לא רציתי להפגס בשיחות עם אף אחד, כי ידעתי שעם רשעים
 ארורים לא פדאי להתחיל, כמאמרם ו"ל (ברכות ז): אם ראית רשע
 שהשעה משחקת לו — אל תתגרה בו, שנאמר (תהלים י'): "יחילו
 דרכיו בכל עת", ולא עוד אלא שזוהי בדין; ולכן לא רציתי להפגס
 עם אף אחד בדין ודברים, ולא רציתי לספר ספורים עם אף אחד,
 כי כך הזהיר אותי העורף דין שלי, פדאי שלא יהיה להם אחר־כך
 עלה לעצמי על שבוש חקירה, ותכף־ומיד כשבאתי אל ההיכל של
 רבי שמעון בר יוחאי, הלכתי בפנים איפה שמדליקים את הנר
 תמיד, ושם זרקתי את עצמי על הרצפה, ולא הנה אכפת לי שהיו
 שם המון אנשים, ובכיתי שם להקדוש־ברוך־הוא, למעלה משעה,
 ושפכתי את שיחי אליו ותברך, וכשקמתי, כבר חפה עלי המון
 אנשים לדבר אתי, ואני תכף־ומיד ברחתי אל הרקב ונסעתי משם,
 ובין כך כבר פרסמו ביבנאל שאני נמצא במרון, והתחילו לרוץ
 אנשי שלומנו למרון, אבל אני כבר לא הייתי שם, כי ברחתי
 תכף־ומיד, ואיך שאני יוצא על הדרך לחזור, אמרתי לעצמי: אם
 אני כבר פה, למה שאני לא אסע לצפת לציונים הקדושים של
 הארץ ו"ל ושל הבית יוסף וכו', וכו', ואמרתי לעצמי: מה אני צריך
 לשאל את העורף דין, ונסעתי לצפת, ובליתי שם הרבה שעות, עד
 שחזרתי בלילה למלון בתל אביב.

והגד"י האיץ בי כל הזמן שאברח מארץ ישראל מה שיותר
 מהר, ולא ידעתי מה זה ועל מה זה, מה נכנס בו טרופ כזה, שהוא
 משתדל מאד מאד שאעזוב כבר את ארץ ישראל, ולא להתמהמה
 כרגע, אבל לא היתה שום טיסה, רק ביום רביעי [ובין כך נתנדע
 לי מה נכנס בו להוציא אותי מה שיותר מהר מארץ ישראל, כי הוא
 קבל מידע, אשר ביום חמישי עושים דיון בכנסת רק עבורי, ולכן

רצה שאני לא ימצא שמה, פי יכולים לדון אותי לשנים, וכבר אמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן, סימן ע"ח): בכל מקום יש ישר אפלו מי שעושה כל העולות, אף על פי כן בהכרח נמצא אחר כך איזה ישר, פי הגד"י כבר ראה באיזה פח הוא הכניס אותי, פי אני באתי לארץ ישראל רק על סמך הבטחתו שהוא יגן בעדי, כמו שהבטיח, אבל שידונו אותי בפנקסת, את זה הוא לא תאר, ולכן הלך לו בחיים שאצא מארץ ישראל מה שיותר מהר, אבל מן השמים רצו אחרת, והסמ"ך-מ"ם, ימח שמו וזכרו, עם הקשרים שלו, הקדימו את הדיון ליום שלישי, והיה מה שהיה עם חבר הפנקסת ... ורצו לקשר אותי כאלו אני מחתן קטינים וכו', ולכן מגיע לי ענש של שש-עשרה שנה, והקדוש-ברוך-הוא הקדים תרופה למכה, אשר יושב ראש הועדה שדנו אותי היה ערבי, וברם, זכור האיש לטוב, חבר הפנקסת מטעם ש"ס ... גרו יאיר, הוא התגרה עם היושב ראש וכו', והיה ביניהם ופוח סוער, עד שהערבי נכנס בכעס גדול, והתחיל לצעק מה שאצק, שאין דבר כזה אצל היהודים, וסתם העלילו עלי עלילת שוא, ולקח את כל התיק וקרע אותו, וזרקו בפח, וכך נתבטלה כל הישיבה]. וביום רביעי חזרתי לארצות-הברית, ונשמתי לרוחה שנצלתתי מהרשעים ארורים האלו.

מי היה מאמין, שאחד שנקרא "רב", שיהיה רשע מרשע, טמא מטמא, שימסור אותי במסירות כאלו, עד שהיה כפסע ביני לבין בית-הספר, בלי שום רחמנות, ואחר שבועים בא הגד"י לארצות-הברית לבקר אותי, וספר באריכות איזה גס היה לי שיצאתי, וספר לי את כל הספור הנ"ל, כאלו שאני לא יודע כלום, ואז ראיתי מה זה "רבנות", ומי הם הרשעים ארורים האלו, והנה בין כך עברו כמה שבועות, והגיעה פרשת וישלח, ובאה אלי שמועה, שהעורך-דין אומר שהתר לי להיות על שבת ביבנאל, ותכף-ומיד קניתי פרטים יקר מאד, כי לא היה מקום בטיסה, ונסעתי עם בני ... גרו יאיר ביום רביעי, והגעתי בליל חמישי, והחבאתי עצמי עד ערב שבת, כי כך הזהיר העורך דין שלא יראו אותי עד שבת, אבל כנראה מן השמים רוצים אחרת, ולכן המשטרה התחרטה, ותכף-

ומיד ביום ששי בצִּהְרִים כְּשֶׁעֲדִין אֲנִי מְלַבֵּשׁ עִם טְלִית וּתְפִלִּין, גִּנְבָה
 אֵלַי שְׂמוּעָה שֶׁהֵם בָּאִים לְעֶצְרָנִי, כִּי הֵם לֹא מְסַכְּמִים שְׂאֵנִי אֶהְיֶה
 בְּיַבְנָאֵל אֶפְלוּ רָגַע אֶחָד, וְאֲנִי הֵייתִי חָכֵם הַרְוָאָה אֶת הַנּוֹלָד,
 תִּכְף־וּמִיד הַנּוֹדְתִי אֶת הַתְּפִלִּין, וְלִקְחֹתִי אֶת כָּל הַדְּבָרִים שֶׁהָיוּ עִמִּי,
 וְצִלְצַלְתִּי אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר, אִם אֲנִי יָכוֹל לְהִתְאַכְסֵן אֶצְלוֹ בְּשֶׁבֶת,
 וְשִׁכִּין לִי סֵפֶר תּוֹרָה וְכו', וְאִף שֶׁכָּבֵר הָיָה מְאַחֵר, כִּי בַחֲרָף שֶׁבֶת
 נִכְנָסָה בְּשָׁעָה אַרְבַּע אַחֵר הַצִּהְרִים, וּכְבָר הָיָה שָׁעָה אַחַת אַחֵר
 הַצִּהְרִים, כְּשֶׁהִתְנוֹדַעְתִּי שֶׁהַמְשֻׁטְרָה עַל הַדֶּרֶךְ לְעֶצֶר אוֹתִי, עִם כָּל
 זֹאת הוּא הִכִּין שֶׁבֶת נִפְלְאָה, וְאֲנִי לִקְחֹתִי עִמִּי אֶת כָּל הַחִלּוֹת שֶׁהִכְנוּ
 (וְזֶה יֵצֵא לְטוֹבָה, כִּי עַד שֶׁבִּאתִי כָּבֵר לֹא הָיוּ שׁוּם חִלּוֹת),
 וְתִכְף־וּמִיד בְּרַחֲמֵי בְּבִהְלָה גְדוֹלָה, שְׂאִף אֶחָד לֹא יִרְגִישׁ שֶׁבְּרַחֲמֵי,
 וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עֶזֶר לִי, שֶׁהִגַּעְתִּי בְּנֶס מִמֶּשׁ לְפָנַי שֶׁבֶת, וְשֶׁבֶתִי
 בְּשֶׁבֶת פְּרִשְׁת וַיִּשְׁלַח עוֹד פַּעַם בִּירוּשָׁלַיִם, וְתִכְף־וּמִיד בְּיוֹם רֵאשׁוֹן
 בְּרַחֲמֵי חֲזָרָה לְאַרְצוֹת־הַבְּרִית, וְאֶת גְּדֹל הַצֶּעֶר וְהַעֲגַמַת נֶפֶשׁ
 וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת שֶׁעָבְרוּ אֹז עָלַי, אִי אֶפְשֶׁר לְהַסְבִּיר, עִם כָּל זֹאת
 חִזַּקְתִּי אֶת עֲצָמֵי מְאֹד, כִּי נִזְכַּרְתִּי אֲשֶׁר גַּם אֶת הָרֵב הַקְדוּשׁ
 מִבְּאֲרֵיטְשׁוּב זי"ע גִּרְשׁוּהוּ הַרְשָׁעִים בְּעָרֵב שֶׁבֶת אַחֵר חֲצוֹת...
 וְכַמוֹכֵן גַּם לְהַעוֹרֵף־דִּין הָיָה צֶעֶר גְּדוֹל מְזֵה, כִּי אִיךָ הַמְשֻׁטְרָה לֹא
 הִחְזִיקָה בְּדַבּוּרָהּ, וְלִכֵּן הוּא יָגַע וְטָרַח וּפְעַל הַרְבֵּה מְאֹד, עַד
 שֶׁקִּבְּלְתִי רְשׁוֹת לְנִסְעַ עַל שֶׁבֶת יִתְרוֹ, וַיֵּצְאֵתִי בְּיוֹם רֵאשׁוֹן י"ד שֶׁבֶט,
 וְהִגַּעְתִּי בְּט"ו בְּשֶׁבֶט לְיַבְנָאֵל לְשִׂמְחַת כָּלֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְעָשׂוּ אֹז
 סַעֲדָה גְדוֹלָה מְאֹד, עִם דְּגִים וּבִשָּׁר וְכו' וְכו', עַל גְּדֹל הַשְּׂמִחָה,
 וְהִיְתָה שְׂמִחָה גְדוֹלָה כָּל הַשָּׁבוּעַ, וְשֶׁבֶתִי שֶׁבֶת פְּרִשְׁת יִתְרוֹ, וְהָיוּ
 שָׂמָּה לְמַעֲלָה מְאֹלָף מִשְׂפָּחוֹת, וּבְיוֹם רַבִּיעִי אַחֲר־כֶּף נִסְעַתִּי חֲזָרָה,
 כִּי כֶּף אָמַר לִי הַעוֹרֵף־דִּין, שְׁלֹא כִּדְאִי לִי לְהִיּוֹת שָׁם זְמַן רַב, כִּדְאִי
 שְׁלֹא יַעֲלִילוּ עָלַי עֲלִילַת דָּם וְעֲלִילַת רָשַׁע עוֹד פַּעַם, וְרִצִּיתִי מְאֹד
 לְהִיּוֹת בְּפוֹרִים, אִךְ הַעוֹרֵף דִּין הִמְלִיץ לַחֲכוֹת עוֹד, עַד שֶׁלְּבַסּוֹף נָתַן
 לִי רְשׁוֹת לְשֶׁבֶת עַל פְּרִשְׁת וַיִּקְהַל פְּקוּדֵי וְעַל פְּרִשְׁת וַיִּקְרָא, וְהֵייתִי
 שָׁם שְׁבוּעִים, וְהִפְחַתִּי רוּחַ חַיִּים בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְהִכַּל הַתְּהַפֵּף
 לְטוֹבָה.

את כל זה כתבתי לך למען שישאר למזכרת מה עבר עלי

בַּחֲרֵף הַזֶּה, אַחַר סָבַל שֶׁל שְׁלֹשׁ שָׁנִים, שְׁסֻבְּלִיתִי עֲנֵשׁ גְּלוּת, שְׁלֹא יִכְלִיתִי לְהִיּוֹת בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, וְכָל מֵה שֶׁרָשַׁמְתִּי לָךְ כָּאֵן זֶה טְפָה מִן הַיָּם, וְאֲנִי מְקַנְיָה מְאֹד לְרִשְׁם אֶת הַכָּל בְּאַרְיכוֹת בְּמִקּוֹם אַחֵר.

הַמֵּאחַל לָךְ חַג כֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

לט תתכז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן חַל הַמוֹעֵד פֶּסַח, ח"י גִּיסָן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ קִדְּם הַחַג וְלֹא הָיָה פְּנָאֵי לְהַשִּׁיבָךְ.

אֲנִי מְאֹד מְעֲרִיךְ אוֹתְךָ לְכַבוֹד כָּל הַיְּבָרְכוֹת שֶׁאַתָּה מְבָרַכֵת אוֹתִי בְּכָל פַּעַם, וְכָל הַמְּבָרָךְ יִתְבָּרַךְ מִפִּי אֶל עֲלִיוֹן.

יֵשׁ לִי צַעַר וְעֲגַמַת נֶפֶשׁ גְּדוֹל מְאֹד מִבְּנֵךְ ... גִּירוּ יָאִיר, הוּא מְדַרְדֵּר לִי בְּכָל יוֹם וַיּוֹם יוֹתֵר וַיּוֹתֵר, וַיֵּשׁ לִי צַעַר גְּדוֹל, כִּי מִזֶּה יָכוֹל לְצַמַּח הַרְבֵּה רַעוּת, וְלִכְּנֹן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ תַּעֲשִׂי כָּל מֵה שְׁבִיכְלִתְךָ לְרַסֵּן אוֹתוֹ, כִּי אַחֲרַת אֶהְיֶה מְכָרֵחַ לְסַלֵּק אוֹתוֹ מִהַתְּלַמוֹד תוֹרָה, אֲנִי כָּבֵר לֹא מְדַבֵּר שֶׁהוּא מִתְחַבֵּר עִם חֲבֵרִים רַעִים מִתּוֹשְׁבֵי הַמִּקּוֹם, חֲבֵרִים מְקַלְקְלִים, וְזֶה מְאֹד מְאֹד כּוֹאֵב לִי, כִּי הוּא מְקַלְקֵל לִי אֶת הַנֶּעֱר, וְכַמוֹכֵן שֶׁתּוֹלַעַת אַחַת יְכוּלָה לְקַלְקֵל שֶׁק מְלֵא תַפּוּחִים וְכוּ' וְכוּ', אֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁתּוֹכְלִי לְהַשְׁפִּיעַ עָלָיו, לְפָנָי שְׁנֹצְטָרָךְ לְהַרְחִיקוֹ מִהִקְהָלָה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁאֲמַר לְעוֹלְמוֹ דֵּי, יֹאמֵר לְצָרוֹתֵינוּ דֵּי, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחַל לָךְ מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

לט תתכח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן חַל הַמוֹעֵד פֶּסַח, ח"י גִּיסָן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, אֲשֶׁר בּוֹ אַתָּה מְבַטֵּיחַ לִי שְׁתַּתְּנֶהג
בְּטוֹב, וְאַתָּה רוֹצֵה לִהְיוֹת צַדִּיק וְאִישׁ כָּשֶׁר, וּלְבַסּוֹף אֲנִי שׁוֹמֵעַ עֲלֶיךָ
דְּבָרִים מְזַעְזָעִים, שְׂאֵתָה מְסֻתּוֹבֵב עִם אֲרָחֵי פְּרָחֵי מִתּוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם,
שְׂוֵה בְכָלֵל לֹא לְרוֹחֲנוֹ, וְכָל הַהִתְנַהֲגוֹת שְׁלָךְ וְהַשְׁפָּה שְׁלָךְ זֶה לֹא
מִתְאִים לְיֶלֶד יְהוּדִי, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּשְׁנֶה אֶת
מַעֲשֶׂיךָ, כִּי אַחֲרַת נְצֻטְרָךְ לְהוֹצִיא אוֹתְךָ מִהַקְהָלָה, וּמֵה כָּבֵר יִהְיֶה
אַתָּה? הֲלֹא בִינְדִיךְ לִהְיוֹת צַדִּיק יִרְאֵה שֵׁם, וְהַכֵּל תְּלוּי כְּפִי בְּחִירְתְּךָ,
אֲנִי מְאֹד מְקוּוֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁשׁוֹרוֹתִים אֵלָיו יִכְנָסוּ בְּלִבְךָ,
וְתִחְזֹר לְמוֹטֵב.

הַמֶּאֱחָל לְךָ מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

לט תתכט.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן חַל הַמוֹעֵד פֶּסַח, ח"י גִּיסָן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְצֻטְעֵר, שְׂאֲנִי מְכָרַח לְכָתֵב בְּחַל הַמוֹעֵד מְכָתֵב
עֲבוּרָךְ, שְׂאֲנִי שׁוֹמֵעַ שְׂאֵתָה מְסֻתּוֹבֵב עִם חֵבֵר מְקַלְקֵל וְכוּ', מֵה
שְׂבָאֵמַת הַבְּטַחְתָּ לִי בַּהִיוֹתִי בְּמַחְנִיכֶם, שְׂכָבֵר תִּהְיֶה בְּחוּר יִרְאֵה שְׂמַיִם
וְצַדִּיק גְּדוֹל, וּלְבַסּוֹף אַתָּה הוֹלֵךְ בְּטֵל וְלֹא עוֹשֶׂה שׁוֹם דְּבָר, מֵה אַתָּה
חוֹשֵׁב, שְׂבַצוּרָה כְּזוֹ אֲנִי אֶקַח אוֹתְךָ לְכָאן לְלַמֵּד?! אֲנִי מְאֹד מְקוּוֶה
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַקַּח אֶת עֲצֻמָּךְ בִּינְדִיךְ לְפָנַי שְׁתַּדְרֹר עַד
הַתְּהוֹם.

הַמֶּאֱחָל לְךָ מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

תִּרְאֶה תִּכְּךָ וּמִיָּד לְכָתֵב לִי מֵה אַתָּה!?

לט תתל.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון חל המועד פסח, ח"י ניסן ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

אף שאין כותבים בחל המועד, אבל דבר האבד ומכל שפן פקוח נפש, אין לה דבר שעומד בפניו.

אני לא מקבל לשון הרע, ואיני יודע אם זה אמת, ולכן באתי לשאל אותך אם זה אמת, אחד מאנשי שלומנו העיר לה, שבנותיך מסתובבות בלילה לבד, וצעקת עליי: מה זה כאן גטו שאסור להסתובב וכו' [אבל אני לא מקבל את זה שאמה אמרת דבר זה, רק מברר בשאלה].

האמת אגיד לה, שהרשע ... פגע בבתך כמה פעמים, ויש ביניהם עדין קשר טלפוני, ואת זה אני יודע מהם בעצמם, ולכן אני מכרח להגיד לה, אף שזה בגדר סוד, אבל אתה בתור אבא, עליך לדעת, כי אנחנו נעשה כל מה שביכולתנו לשמר על בנותינו, אם זה בן נראה לה או לא נראה לה, אנחנו לא נפקיר בנותינו בשום פנים ואופן, מספיק שהסמ"ך-מ"ם הרשע גרם מה שגרם, כי כל מה שנארע עם בתך זוהי אשמתו, כי אם אני הייתי שם, אף פעם לא הייה קורה דבר כזה, והראייה שזה שלש שנים שלא יכלתי להכנס לארץ ישראל, הצניעות של הבנות ירדה פלאים, ולכן אני בן מקפיד שישמרו על הבנות שלנו, ולכן יודיעו לי בדיוק מי מסתובבת בלילה לבד עם חברות וכו', כי לצערנו הרב, הדור פרוץ, והיום הכל הפקר, והבנות תמיד היו צריכות שמירה יותר מהבנים.

שוב פעם, איני מאמין שאתה אמרת דבר כזה, ואם אמרת אני מבקש אותך שמר על ילדיך שלא יקלקלו גם את אחרים.

אני מקנה שתקבל את האמת ממי שאמרו, וכונתי רק להציל את הילדים שלך, אני פשוט מוסר נפשי עבור בתך ... תחיה,

לְהַצִּילָהּ וּלְשַׁקְמָהּ, וְאֲנִי מִקְנֶה לְמִצָּא לָהּ שְׂדוּךְ טוֹב בְּכוֹא הָעֵת, אֲכַל אֶתְּהָ תַעְזוֹר לִי, וְאֵל תַּעֲשֶׂה לִּי צְנוּת לִפְנֵי יְלָדֶיךָ, כִּי בְּזֶה אֶתְּהָ הוֹרֵס אֶת יְלָדֶיךָ בְּיַדְךָ, רְאֵה אִיזוֹ מְסִירוֹת נֶפֶשׁ עֲשִׂיתִי לְחַתֵּן אֶת בְּנֶךָ, מֵה שְׂאֵתָה אֶפְלוּ לֹא יוֹדַע, אֶתְּהָ לֹא יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כַּמָּה סְבֻלְתִּי מִמֶּנּוּ, וְאִךּ פַּעַם לֹא סִפְרְתִי לָךְ.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׁמַר עַל הַיְלָדִים שְׁלֹךְ, וְאֵל תִּקַּח אֶת זֶה בְּקֻלוֹת כִּי הַיּוֹם הַדּוֹר מְאֹד פְּרוּץ וּפְתוּחַ, וְאוֹי לוֹ מִי שְׁנוּפֵל בַּפֶּחַ, וּבַפְּרֻטִּיּוֹת שְׂאֲצֻלָּךְ כְּכֹר קָרָה מֵה שְׁקָרָה וְכוּ' אֶתְּהָ צְרִיךְ לְשַׁמֵּר עַל הַבְּנוֹת יוֹתֵר וְיוֹתֵר.

הַמֵּאַחַל לָךְ מוֹעֲדִים לְשִׁמְחָה...

לט תתלא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן חַל הַמוֹעֵד פֶּסַח, ח"י נִסָּן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבֻלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תְּשׂוּאוֹת חֵן לָךְ עַל מֵה שְׂאֵתָה כּוֹתֵב לִי עַל הַבְּנוֹת, אֲכַל אֶתְּהָ צְרִיךְ לְפָרֵט לִי אֶת הַשְּׂמוֹת, כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד גַּחוּץ לְדַעַת, כִּי אֲנִי צְרִיךְ לְתַקֵּן אֶת זֶה, וְזֶה עַל אַחֲרֵי־יָדִי.

רַק חֹזֵק וְאַמֵּץ לְעוֹר לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.

הַמֵּאַחַל לָךְ מוֹעֲדִים לְשִׁמְחָה...

לט תתלב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי חַל הַמוֹעֵד פֶּסַח, כ' נִסָּן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אף שלא כותבים בחל המועד, אבל בדבר האבד מתירים, והיות שכל מה שאני כותב ולכל מי שאני כותב בחל המועד, זה ענין של פקוח נפש, וגם דבר האבד, ולכן מצאתי לעצמי התר.

והנה בענין צרכי החג שהשגת לי סכום הגון, עדין לא קבלתי את זה, וכל מה שקניתי על צרכי החג היה בהלוואה בכרטיס אשראי, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שזה שהבטיח יחזיק בדבורו.

אין מלים להודות לך על התרומה שתרמת חמשת אלפים דולר על עשיית הגג במקנה, ואני מאד מקנה, שתכף-ומיד אחר החג אנחנו מתחילים להתקין את הגג, ותשלם את יתר החמשת אלפים שהבטחת עבור זה.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי, שזכיתי להקים תלמיד בעל צדקה וחסד כמוך, אתה צריך לזכור, שהחיים שלנו מאד מאד קצרים, כמו שאמר דוד המלך (תהלים צ'): "ימי שנותינו בהם שבעים שנה", ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן סא), שהשבעים שנה של האדם פורחים לו כמו רבע שעה, ולכן לא בחנם שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן קח), שהאדם בשביל תענוג קטן אחד של רבע שעה, הוא יכול לאבד ולהפסיד את כל העולם הזה עם העולם הבא; ומדה טובה מרבה, שברבע שעה יכול להרויח ולהשיג את העולם הזה עם העולם הבא גם יחד, והוא על-ידי שעושה צדקה עם הזולת. ולכן אני מאד מבקש אותך, שכל זמן שאתה חי תעסק במדת הצדקה והחסד, שזה יקר אצלו יתברך יותר מהכל, כמאמר ז"ל (ילקוט השעש, רמז תקכב): אמר הקדוש-ברוך-הוא, חביב עלי חסד שאדם גומלים זה עם זה מפל הזבח שזבח שלמה לפני; שלמה המלך הקריב בכל יום אלה קרבנות, שעל-פי חשבון הוא בכל רגע וחצי הקריב קרבן, וכל קרבן הזה כלול משמות ויחודים, כי בשביל זה נקרא קרבן — לשון קרוב העולמות, כי כל קרבן וקרבן שמקריבים להקדוש-

בְּרוּךְ-הוּא, מִזֶּה נַעֲשֶׂה נַחַת רוּחַ גְּדוּל לֹו יִתְבַּרֵךְ, עִם כָּל זֹאת אָמַר
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁאֶצְלוּ יוֹתֵר חֲבִיב חֶסֶד שְׂיִהוּדֵי עוֹשֶׂה עִם יְהוּדֵי
שְׂנֵי מִכָּל אֶלֶף הַקְּרִבְנוֹת שֶׁהַקְּרִיב שְׁלֵמָה הַמְּלֶךְ. מִכָּל זֶה תִּתְאָר
לַעֲצָמָךְ מַה זֶה לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וְחֶסֶד בֵּין נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

וְלָכֵן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן! אֵלֶּא רְאֵה לְמִסַּר אֶת נַפְשְׁךָ לַעֲזֹר לַעֲנִיִּים,
שְׂיִהְיֶה לָהֶם עַל שַׁבַּת דְּגִים וּבִשָּׁר, וְכֵן לְאַלְמָנוֹת וּיְתוּמִים, שֶׁהֵם
הַכֹּלִים שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (מְדַרְשׁ זוֹטָא
שִׁיר הַשִּׁירִים א', סִימָן יג): הַנּוֹתֵן צְדָקָה, אֶפְלוּ הִיְתָה בִּידוֹ עֲבָרָה, וְנִחַתֶּם
דִּינוֹ לְאַבְד, וְנִתְנָה רְשׁוּת לְמַלְאָךְ הַמְּמַנֶּה עַל הַפְּרָעֲנוֹת לִילֶךְ וּלְפָרַע
מִמֶּנּוּ וְכוּ'. וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֹמֵר לוֹ (מְשָׁלֵי י, ב): "צְדָקָה תַצִּיל
מַמּוֹת", וְאַתָּה יְכוֹל לִהְיוֹת מְקַבֵּל פְּנֵי שְׂכִינָה בְּכָל יוֹם, שְׁנֵאמַר
(תְּהִלִּים פט, טו): "חֶסֶד וְאַמֶּת יִקְדְּמוּ פְּנֵיךְ", וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֹמֵר
לְמַלְאָךְ שֶׁל פְּרָעֲנוֹת אֵל תִּגַּע בּוֹ, מְצִאֲתִי לוֹ זְכוֹת לְמַחֵל עַל כָּל
עוֹנוֹתָיו; רְאֵה וְגַם רְאֵה מַה זֶה לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וְחֶסֶד עִם עֲנִיִּים,
אֶפְלוּ נִגְזַר עָלָיו כָּבֵד גִּזְרֵי דִין מְוֹת, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֹמֵר לְהַמְּלָאךְ
שֶׁל פְּרָעֲנוֹת אֵל תִּגַּע בְּאָדָם הַזֶּה. וְלָכֵן אֲנִי מְאֵד מְשַׁתַּבַּח עִמָּךְ,
עַל גְּדֹל הַצְּדָקָה וְחֶסֶד שֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה עִם הַזּוֹלָת. וְאָמְרוּ חַכְמֵינוּ
הַקְּדוֹשִׁים (תְּנָא דְבֵי אֱלִיהוּ זוֹטָא, פֶּרֶק א'): גְּדוּלָּה צְדָקָה, שְׁמִיּוֹם שְׁנִבְרָא
הָעוֹלָם עַד עַכְשָׁו הָעוֹלָם עוֹמֵד עַל הַצְּדָקָה; וְכֵל הַנּוֹתֵן צְדָקָה הַרְבֵּה
הָרִי זֶה מְשַׁבַּח, וּמְמַלֵּט אֶת עַצְמוֹ מִדִּינָה שֶׁל גִּיהֵנוּם; וְלָכֵן אֲשַׁרִּיךְ
וְאֲשַׁרִּי חֶלְקֶךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, וְיִקְיָם אֶצְלֶךְ מְקָרָא שְׁכַתוּב
(יִשְׁעִיָּה נח): "וְהִלֶּךְ לְפָנֶיךָ צְדָקָךְ".

רַק חֶזֶק וְאַמֶּץ לְהַתְּבוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ בְּכָל יוֹם, וְיִתְגַּבֵּב רַבַּע
שַׁעֲהַ הַתְּבוֹדוֹת לְדַבֵּר וּלְשִׁיחַ וּלְסַפֵּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבְךָ אֵלָיו
יִתְבַּרֵךְ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָרִים עִם
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֹו הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׁאֵין לְתָאֵר וְאֵין
לְשַׁעַר כָּלֵל, וְכֵן תִּלְמַד בְּכָל יוֹם חֶמֶשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, שְׁזוֹ סְגֻלָּה
לִירְאֵת שְׁמִים. וְעַל כָּלֵם הִיא סְגֻלָּה לְאַרְיִכוֹת יָמִים, כְּמֵאמָרֶם וְ"ל
(בְּרִכּוֹת ח.ג): לְעוֹלָם יִשְׁלִים אָדָם פְּרִשְׁוִיתּוֹ עִם הַצְּבוּר 'שְׁנֵים מְקָרָא
וְאַחַד תְּרַגּוּם', שְׁכָּל הַמְּשָׁלִים פְּרִשְׁוִיתּוֹ עִם הַצְּבוּר מְאַרְיִכִין לוֹ יָמָיו

וְשִׁנוּתָיו. וְכֵן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם פֶּרֶק מִשְׁנֵיּוֹת, וְדַף גְּמָרָא, אֲשֶׁר אֵין לָךְ עוֹד עֲשִׂיּוֹת יוֹתֵר מִזֶּה, כִּי לְהִפְךָ מִי שְׂאִין בְּיָדוֹ מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מְדַרְשׁ בְּכָל יוֹם, הוּא הָעֲנִי הַכִּי גְדוֹל, כְּמֵאמְרָם ו"ל (תְּחִינָה יד.) עַל הַפְּסוּק (יִשְׁעִיה ג'): "וּבְבֵיתִי אֵין לֶחֶם וְאֵין שְׂמֵלָה", שְׂאִין בְּיָדֵי לֹא מִקְרָא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תִלְמוּד. זֶה נִקְרָא אָדָם עֲנִי שְׂאִין לוֹ לֶחֶם וְשְׂמֵלָה, וְזָכוֹר גַּם תִּזְכֹּר, שְׂכָל יוֹם הוּא מִתְּנָה שְׂהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נוֹתֵן לְאָדָם, אֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה בְּכָל יוֹם לְלַמֵּד קֶצֶת מִקְרָא, קֶצֶת מִשְׁנָה, קֶצֶת גְּמָרָא, שְׂרַק זֶה מֵה שְׂיִשְׂאָר מִמֶּנּוּ, וְרַבְּנּוֹ ו"ל אָמַר (שִׁחּוֹת-הַר"ן, סִימָן כג): אֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְאָכַל כֶּמֶה פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, וְלִשְׁתּוֹת אַחֲרֵ-כֵן אֵיזָה קִפְיִטְלָךְ תְּהֵלִים, וְלִהְתְּלַבֵּשׁ בְּאֵיזָה מְצוּוֹת.

וְלָכֵן אַל תִּהְיֶה בְּטָלָן! וּתְקִים אֶת כָּל זֶה, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַכֶּפֶל הַדְּבָר, רְאֵה לְקִים אֶת אֲשֶׁר נִדְרַתָּ.

הַמֵּאחַל לָךְ מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

לט תתלג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי חַל הַמוֹעֵד פֶּסַח, כ' נִיסָן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מֵה מְאֹד גְּדֹלָה שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ, שְׂאֵת חוֹזֶרֶת אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמְקִיַּמַת אֶת מְצוּוֹתָיו יִתְבָּרַךְ.

רְאִי לְשִׁמּוֹר מְאֹד מְאֹד לֹא לְחַלֵּל שַׁבָּת, חַס וְשְׁלוֹם, כִּי מִי שְׂזוּכָה לְשִׁמּוֹר שַׁבָּת, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹחֵל לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו, כְּמֵאמְרָם ו"ל (שַׁבָּת קיח:): כָּל הַמְשַׁמֵּר שַׁבָּת כְּהַלְכָתוֹ, אֶפְלוּ עוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה כְּדוֹר אָנוּשׁ מוֹחֵלִין לוֹ, שְׂנֵאמַר (יִשְׁעִיה נו): "אֲשֶׁרִי אָנוּשׁ יַעֲשֶׂה זֹאת"

וגו' "מחללו", אל תקרי מחללו אלא מחויל לו; ואף שנה בא לך מאד קשה, אבל זו המתנה הכי יפה שהקדוש-ברוך-הוא נתן לנו, לנחם יום אחד, ובדאי תקפידו מאד על הדלקת נרות לכבוד שבת, וכן לשמר טהרת המשפחה, ובזכות זה יהיו לך חיים טובים ונעימים.

המאחל לך מועדים לשמחה...

לט תתלד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי חל המועד פסח, כ' ניסן ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין אפה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי, שזכית להפיץ באזורים חרדיים למעלה ממחמשת אלפים סדורים עם פרוש "עת רצון", ורציתי מאד שתמשיך להפיץ את הסדורים בכל רכוזי החרדים, וזה הולך לי מאד בחיים, וממש תגרם לי נחת רוח גדול מאד, ובפרט סדורים לעדות המזרח, כי כל מי שיהיה לו סדור, מבטח שיבוא אל ציון רבנו ז"ל על ראש השנה.

רק חזק ואמץ להתבודד עמו יתברך בכל יום, ו'תגנב' רבע שעה התבודדות לדבר ולשיח ולספר את כל אשר עם לכתך אליו יתברך, אשר אין למעלה מזה, כי כל דבור ודבור שמדברים עם הקדוש-ברוך-הוא — זו הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל, וכן תלמד בכל יום חמש ורש"י עם התרגום, שזו סגלה ליראת שמים. ועל כלם היא סגלה לאריכת ימים, כמאמר ז"ל (ברכות ח.): לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם הצבור שנים מקרא ואחד תרגום, שכל המשלים פרשיותיו עם הצבור, מאריכין לו ימיו ושנותיו. וכן תמסר את נפשך ללמד בכל יום פרק משניות, ודף גמרא, אשר אין לך עוד עצירות יותר מזה, כי להפך מי שאין

בְּיָדוֹ מִקְרָא, מְשֻׁנָּה, גְּמָרָא, מְדַרְשׁ בְּכָל יוֹם, הוּא הָעֵנִי הַכִּי גָדוֹל,
כְּמֵאמָרָם ו"ל (חגיגה יד.) עַל הַפְּסוּק (ישעיה ג'): "וּבְבֵיתִי אֵין לָחֶם
וְאֵין שְׂמֵלָה", שְׂאִין בְּיָדֵי לֹא מִקְרָא וְלֹא מְשֻׁנָּה וְלֹא תְלָמוּד. זֶה נִקְרָא
אָדָם עֵנִי, שְׂאִין לוֹ לָחֶם וְשְׂמֵלָה.

וְזָכַר גַּם תְּזָכֹר, שְׁפָל יוֹם הוּא מִתְּנָה שְׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נוֹתֵן
לְאָדָם, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה בְּכָל יוֹם לְלָמַד קִצַּת מִקְרָא, קִצַּת מְשֻׁנָּה,
קִצַּת גְּמָרָא, שְׂרַק זֶה מָה שְׂיִשְׂאָר מִמֶּנּוּ, וְרַבְּנּוּ ו"ל אָמַר (שיחות-הַר"ן,
סימָן כג): אֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְאָכַל כַּמָּה פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, וְלִשְׁתוֹת
אֲחֵר-כֶּף אֵיזָה קַפִּיטְלָאָךְ תְּהֵלִים, וְלִהַתְלַבֵּשׁ בְּאֵיזָה מְצוּוֹת. וְלָכֵן אַל
תְּהִיָּה בְטָלָן, וְתִקְרִים אֶת כָּל זֶה, וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

לט תתלה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי חַל הַמוֹעֵד פֶּסַח, כ' נִסָּן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר.

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וְלִשְׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שְׂיִישׁ לִי, שְׂזוּכִית
לְהַפִּיץ אֶת הַקְּנִטְרָסִים וְהַחֹבְרוֹת, שְׁהֵם תְּמִצִּית דְּבָרֵי רַבְּנּוּ ו"ל
וּמוֹהַרְנ"ת ו"ל, וּמִי יִתֵּן, שְׂתַעֲסַק בְּזֶה כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ, כִּי אֵין עוֹד תִּקְוֶן
הַבְּרִית כְּמוֹ לְקַרְבַּי יְהוּדִים אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּמוֹ שְׂאָמַר רַבְּנּוּ
ו"ל (סִפְרֵ-הַמִּדּוֹת, אוֹת נְאוּף, סִמָּן מא): תִּקְוֶן לְהוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה,
שְׂיִשְׂתַּדֵּל לְהַחֲזִיר בְּנֵי אָדָם בְּתִשְׁבּוּבָה; וְלָכֵן אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב
מִלְּעֵסֶק בְּהַפְצַת מַעֲיֵנוֹת הַחֻכְמָה חוּצָה וְלְקַרְבַּי אֲחֵרִים, וְזֶה מְאֹד מְאֹד
חָשׁוּב לְמַעַלָּה בְּשָׂמִים לְקַרְבַּי עוֹד יְהוּדִים אֲלֵיו יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹבֵא בִּיהַר
(תְּרוּמָה קכח): תָּא חֲזִי כָּל מֵאֵן דְּאֲחִיד בְּיָדָא דְּחִיבָא (וְתַב לְגַבִּיָּה)
וְאֲשִׁתְּדַל בֵּיהַ לְמִשְׁבַּק אַרְחָא בִּישָׂא, אֵיהוּ אִסְתַּלַּק בְּתַלַּת סְלוּקִין,
מָה דְּלֹא אִסְתַּלַּק הַכִּי בַר נֶשׁ אַחְרָא, גְּרִים לְאִכְפִּיא סְטְרָא אַחְרָא,

וְגָרִים דְּאֶסְתֵּלֶק קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בִּיקְרִיָּה, וְגָרִים לְקִימָא כָּל עֲלָמָא
 בְּקִיּוּמֵיהּ לְעֵלָא וְתַתָּא, וְעַל הָאֵי בַר נֶשׁ כְּתִיב (מְלָאכִי ב'): "בְּרִיתִי
 הִיְתָה אִתּוֹ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם"; וְזָכִי לְמַחְמֵי בְּנִין לְכַנּוּי, וְזָכִי בְּהָאֵי
 עֲלָמָא וְזָכִי לְעֲלָמָא דְּאִתִּי, כָּל מְאָרֵי דִּינִין לֹא יְכַלִּין לְמִידָן לִיָּה בְּהָאֵי
 עֲלָמָא וּבְעֲלָמָא דְּאִתִּי, עָאֵל בְּתַרְסֵר תַּרְעֵי וְלִית מֵאֵן דִּימְחֵי בִּידֵיהּ.
 וְעַל דָּא כְּתִיב (תְּהֵלִים קיב): "גְּבוּר בְּאַרְץ יִהְיֶה זֶרְעוֹ דּוֹר יִשְׂרָאֵל יְבָרְךָ
 הוּן וְעֶשֶׂר בְּבֵיתוֹ, וְצִדְקָתוֹ עֲמֻדַת לְעַד, זֶרַח בַּחֲשָׁף אֹר לְיִשְׂרָאֵל"
 וגו'.

וְאִין זֶה סוּתֵר בְּזֶה שְׂאֵתָה מְלַמֵּד עִם תְּלָמִידִים, אֲדַרְבֵּה, צְרִיכִים
 לְקַיֵּם מַה שְׂאֵמֵר הַחֲכָם מִכָּל הָאָדָם (קִהְלֵת ז'): "טוֹב אֲשֶׁר תִּאָּחַז בְּזֶה
 וְגַם מִזֶּה אֵל תִּנַּח אֶת יָדְךָ, כִּי יֵרָא אֱלֹקִים יִצְא אֶת כָּלָם".

וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, וְתַקִּים אֶת כָּל זֶה, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָךְ מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

לט תתלו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי חַל הַמוֹעֵד פֶּסַח, כ' גִּיסָן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

תִּאָּמִין לִי מַעֲמֵק הַלֵּב, שְׂאֲנִי שְׂמַח עִם הַשְּׂדוּף הַזֶּה, וּבִפְרָט
 שִׁישׁ בִּינִיכֶם שְׂפָה מְשִׁתְּפַת וְהַכְּנָה הַדְּדִית, אֲשֶׁר אִין לְמַעְלָה מִזֶּה,
 כִּי הַתְּכָלִית לְהַתְּחַתֵּן בְּזֶה הָעוֹלָם, שְׂזֵה יִהְיֶה יְחוּד לְמַעְלָה וּלְמַטָּה,
 בְּאַהֲבָה גְּדוּלָה מְאֹד, כְּמוֹכָא בְּדַבְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק ב',
 סִימָן לב), שְׂיִחּוּד לְמַטָּה בְּזֶה תְּלוּי יְחוּד לְמַעְלָה, עֵינֵן שָׁם.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד וְלֹא לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר, כִּי גְּדוּל
 אֲדוּנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְרִצִּיתִי מְאֹד שְׂתִמְשִׁיךְ לְלַמֵּד עִם הַתְּלָמִידִים
 וּבְעֵקִיפִין תַּחְדִּיר בְּהֶם אֶת דַּעַת הָאֵמֶת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וּבִפְרָט הָעֲנָנִין

אֲשֶׁר לט תתלוז — לט תתלח בנחל עט

שֶׁל שִׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, כִּי רַבְּנוּ ו"ל רָצָה שֶׁנִּכְנָסִים מֵה שְׁיֹתֵר נִפְשׁוֹת אֶל בֵּית הַתְּפִלָּה (עֵינִי לְקוּיֵי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק ב', סִמֵּן ח').

הַמֵּאחַל לָךְ מוֹעֲדִים לְשִׁמְחָה...

לט תתלוז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי חַל הַמוֹעֵד פֶּסַח, כ' נִסָּן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אַקְנֶה שְׁמִסְרַת אֶת הָאֶלֶף שֶׁקֵּל שְׁנַתָּה עַל פְּדִיוֹן נַפְשׁ אֶל הָאֲבָרָה ... גֵּרוֹ יֵאִיר, וְתֹאמַר לוֹ שְׁזֶה אֲנִי שְׁלַחְתִּי, כִּי אֲנִי צָרִיךְ עֲכָשׁוּ לְגִיס סְכוּם גָּדוֹל, כִּי אֲנִי רוֹצֶה לְהִדְפִּים בְּחֹדֶשׁ הַזֶּה חֹדֶשׁ נִסָּן מְלִיוֹן קִנְטָרְסִים, וְאֲנִי לֹא רוֹצֶה לְהִיּוֹת בְּעַל חוֹב, וְלָכֵן כָּל פְּרוּטָה וּפְרוּטָה מִצְטַרְפֶּת לְחֻשְׁבוֹן גָּדוֹל.

רַק חֹזֵק וְאַמֵּץ לְהִתְבּוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָּרִים עִם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — זֶה הַצְּלַחָה נְצַחִית, הַצְּלַחָה כְּזוֹ, שְׁאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַמֵּאחַל לָךְ מוֹעֲדִים לְשִׁמְחָה...

לט תתלח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי חַל הַמוֹעֵד פֶּסַח, כ' נִסָּן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי, שְׁתִּכְתֵּף-וּיִמְדְּ אַחַר הַחֵג תִּכְנִים לְדְפוּס אֶת הַסֵּפֶר "נִהְרִי אֶפְרָסִמוֹן" חֶלֶק א', וְעֲכָשׁוּ אֲנַחְנוּ עוֹסְקִים בְּלִסְדֵּר אֶת חֶלֶק ב', וְזֶה יִהְיֶה סֵפֶר נִפְלָא מְאֹד מְאֹד.

וכן רצייתי שתמסר תכף-ומיד עוד קודם השבת ל... גרו יאיר, עוד ששה-עשר קנטרסים שהכנת לדפוס, כי זה מאד מאד נחוץ, כי אני כבר רוצה להדפיס אותם (ושם תכניס את כל ההקדשות שבקשו ממך אנשים). וזה מאד מאד נחוץ לי, שתמסר מה שיותר מהר את הששה-עשר קנטרסים, וכבר תכין עוד ששה-עשר, כי אני רוצה להתחיל עם חדש ניסן בהדפסת מליון קנטרסים, אני עושה את זה לנפיון, אני לוקח את האחריות על הפסך, והעודף יפנס לקרן הדפסה "היכל הקדש", באשר דברנו, כדי שתוכל לשלם את כל החובות שלך, אני לא אנוח ולא אשקט, עד שלא תהיה לך אגורה אחת חוב, ומי יתן, שתכניס כבר גם לדפוס את שו"ת "אשר בנחל" חלק נ"ג.

לפני החג שלחתי בדאר אלקטרוני קנטרס "הארת ל"ג בעומר", ועכשו אני שולח לך גם קנטרס "זכות ל"ג בעומר", ובניחד תדפיס את הספר "אוצר ל"ג בעומר".

אני זוכר באיזה קנטרס הדפסנו את התורה שגלה רבנו ו' על גדלת רבי שמעון בן יוחאי, ועל זה הפרוש של "שפת הנחל", ואחר-כך התפלה מלקוטי-תפלות על ל"ג בעומר, תבדק איזה קנטרס זה, ואת הקנטרס הזה תדפיס ראשון, ואת התפלה תעשה עם אותיות גדולות, כדי שיוכלו כלם לאמרה, וזו זכות הרבים גדולה מאד, ולצרף אל הקנטרס הזה את שיר "בר יוחאי", וכן "ואמרתם פה לחי" וכו' (ביתר הקנטרסים לא צריכים, כי אם זה נדפס כבר בהתחלה, לא צריכים לחזור ולהדפיסם בכל קנטרס, אקנה שתבין).

העקר מה שאני מבקש אתכם, שלא תשכרו משום דבר, אנחנו נדפיס ביחד מליונים ספרים, בלי שום גזמא, ואני אוציא אותך מכל החובות שנפלתם בהם, ואני מקנה להריק את כל המחסנים שיש לכם שם ספרי רבנו ו'ל, ולהפיץ את זה בכל תפוצות ישראל.

אקנה שיש לי עוד זכות אצלך כסף עבור הדפסת הסדור, שאני מאד רוצה שידפס עוד פעם, והאברך ... גרו יאיר שימשיך להפיצם.

רק חזק ואמץ להתבודד עמו יתברך בכל יום, ותגוב' רבע שעה התבודדות לדבר ולשיח ולספר את כל אשר עם לבבך אליו יתברך אשר אין למעלה מזה, כי כל דבור ודבור שמדברים עם הקדוש-ברוך-הוא, זו הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל, וכן תלמד בכל יום חמש ורש"י עם התרגום, שזו סגלה ליראת שמים, ועל כלם היא סגלה לאריכת ימים, כמאמרם ו"ל (ברכות ח): לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם הצבור 'שנים מקרא ואחד תרגום', שכל המשלים פרשיותיו עם הצבור, מאריכין לו ימיו ושנותיו. וכן תמסר את נפשך ללמד בכל יום פרק משניות, ודף גמרא, אשר אין לה עוד עצירות יותר מזה, כי להפך מי שאין בידו מקרא, משנה, גמרא, מדרש בכל יום, הוא העני הכי גדול, כמאמרם ו"ל (תגינה יד). על הפסוק (ישעיה ג): "וביתי אין לחם ואין שמלה", שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד. זה נקרא אדם עני, שאין לו לחם ושמלה.

וזכר גם תזכר שכל יום הוא מתנה שהקדוש-ברוך-הוא נותן לאדם, אשרי מי שזוכה בכל יום ללמד קצת מקרא, קצת משנה, קצת גמרא, שרק זה מה שישאר ממנו, ורובנו ו"ל אמר (שיחות-הר"ן, סימן כג): אשרי מי שזוכה לאכל כמה פרקים משניות, ולשתות אחר-כך איזה קפיטלך תהלים, ולהתלבש באיזה מצוות. ולכן אל תהיה בטלן ותקנים את כל זה ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך מועדים לשמחה...

לט תתלט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי חל המועד פסח, כ' ניסן ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הָאֱהָבָה שֵׁישׁ לִי, וְאִיךָ
 שְׂאֲנִי מוֹסֵר אֶת נַפְשִׁי רַק לְעֹזֵר לָךְ, וְאִם אֲנִי כּוֹתֵב לָךְ חֲרִיף, אִין לִי
 כּוֹנֵה, חֵס וְשְׁלוֹם, לְצַעַר אוֹתְךָ, אֲלֵא לְעוֹרֵר אוֹתְךָ שְׁלֵא תִישַׁן
 בְּעַמִּידָה. הַיּוֹם צְרִיכִים מְאֹד לְשַׁמֵּר עַל הַיְלָדִים, אִף אֶחָד לֹא מְסַפֵּר
 לִי לְשׁוֹן הָרַע, רַק עֲבָדָא כְּמוֹ שֶׁהִיא וְכוּ' וְכוּ', הָאִם אַתָּה יוֹדֵעַ שְׁבַנְךָ
 ... גֵּרוֹ יְאִיר, הוֹלֵךְ בְּכָל יוֹם שְׁעוֹת עַל גְּבֵי שְׁעוֹת אֲצֵל הַבֵּן שֶׁל ...
 גֵּרוֹ יְאִיר, שְׁשֹׁכֵר לְעַצְמוֹ דִּיחָה נִפְרָדֶת, וְשֵׁם הֵם מְסַתְּפָלִים בְּכָל מֵינִי
 סְרֻטִים מְגַנְגִים וְכוּ', הָאִם אַתָּה יוֹדֵעַ מְזֵה?! הַאִינְךָ רוֹאֶה אֶת הַסִּכָּנָה
 שֵׁישׁ הַיּוֹם בְּכִלְלִיּוֹת אֲצֵל בְּנֵי וּבְנוֹת יִשְׂרָאֵל?! אֲפֹלוּ בְּאֻזְרִים הֲכִי
 חֲרָדִים, הַהוֹרִים מוֹרְטִים שְׁעֵרוֹת רֹאשָׁם, וְאִין מִי שֵׁיעֵזֹר לָהֶם, אֲפֹלוּ
 אֵלוּ שְׁשׁוּמְרִים עַל הַיְלָדִים וּמְחַנְכִים אוֹתָם עַל טְהוּרַת הַקִּדְּשׁ,
 וּמְשִׁקִיעִים בְּיְלָדִים, אִף אֶחָד לֹא בְּטוּחַ שֵׁיצְאוּ לוֹ יְלָדִים טוֹבִים,
 וּמְכַל שְׁכֵן מִי שְׁלֵא מְכַנִּים אֲצַבַּע קִטְנָה בְּמִים קָרִים וְכוּ' לְעֹזֵר
 לִילְדָיו וּלְהַתְעַנֵּן אִיפֹה הֵם הוֹלְכִים, וְעַם מִי הֵם מִתְחַבְּרִים, אִיךָ
 יְכוּלִים לְהַצְלִיחַ עִם יְלָדִים כְּאֵלוּ! !

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְעוֹרֵר אוֹתְךָ רַק מִחֲמַת גְּדֹל הָאֱהָבָה שֵׁישׁ לִי
 אִיךָ, אִין לִי פֹה כּוֹנֵה, חֵס וְשְׁלוֹם, לְצַעַר אוֹתְךָ אוֹ לְדַקֵּר אוֹתְךָ,
 אֲדַרְבֶּה, אֲנִי רַק רוֹצֶה לְעֹזֵר לָךְ, וְלִכֵּן אֵל תִּקַּח אֶת זֶה בְּצוּרָה
 בְּקִרְתִּית, אֲלֵא קִבֵּל הָאֲמַת מִמִּי שְׁאֲמָרָה.

בְּעֵנִין הַחוֹבוֹת שֵׁישׁ לָךְ וְכוּ', תֵּאֱמִין לִי מִי שֵׁיוֹצֵא לְהַפְּצָה חוּזֵר
 עִם שְׁפַע, וּבִפְרָט שְׁעַכְשׁוֹ הוֹרְדֵתִי אֶת הַמְּחִירִים שֶׁל הַקִּנְטְרִיסִים
 לְעֹשְׂרִים וְחֲמֵשׁ אֲגוּרוֹת, יֵשׁ מְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ שְׁבַכְל יוֹם חוּזְרִים עִם
 כְּפֹה מֵאוֹת שְׁקָלִים, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן! תֵּצֵא עִם בְּנֵךְ לְהַפְּצָה,
 וְתִרְאֶה שִׁיחָה לָךְ תְּמִיד כְּסֹף בְּפִיס, רַק תִּתְאַזֵּר עִם עֲזוֹת דְּקִדְשָׁה,
 וְאֵל תִּפְחַד מִשׁוּם בְּרָיָה שְׁבַעוּלָם, וְאִזּוֹ לֹא יִחְסֹר לָךְ שׁוּם דְּבָר.

הַמְּאַחַל לָךְ מוֹעֲדִים לְשִׁמְחָה...

לט תתמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שְׁמִינִי, כ"ג נִסָּן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נֵרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אִתָּה יְכוֹל לְתָאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַנִּחַת רוּחַ שְׁגֻרְמָתָ לִי עִם הַדו"ח שְׁפִתְבָּתָ לִי בְּעֵנֵן הַתְּלַמִּידִים מֵה שְׁאִתָּה לּוֹמֵד עִמָּהֶם וְכו', מִמָּשׁ רְקִדְתִּי מְרַב שְׁמִיחָה, כִּי סוּף כָּל סוּף יְמִינוֹ כְּצֹל עוֹבֵר, וְעִכְשָׁו עוֹבֵר עַל בְּנֵי הַנְּעוּרִים עוֹד מְגִיל קֶטֶן בְּנֵי עֶשֶׂר וּלְמַעְלָה מֵה שְׁעוֹבֵר וְכו', רַחֲמָנָא לְצַלּוּ, מְטַמְּאִים אוֹתָם בְּרֵאיוֹת אֲסוּרוֹת, בְּכָלִי מְשַׁחִית שֶׁל אֵינְטֵרְנֵט, וּשְׁאֵר כְּלֵי מְשַׁחִית, וְלָכֵן אֲשֶׁרִי הַמְּלַמֵּד שְׁמַחְדִּיר בְּיַלְדִים יִרְאֵת שְׁמַיִם, וְנוֹתֵן לָהֶם חֶסֶן שֶׁל אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה וְיִרְאֵת שְׁמַיִם, וְלָכֵן אִתָּה מְאֹד חָשׁוּב בְּעִינַי, וּבּוֹדָאֵי גַם אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ אִתָּה מְאֹד חָשׁוּב, כִּי סוּף כָּל סוּף אֵין לוֹ לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּזֶה הָעוֹלָם אֶלָּא אַרְבַּע אֲמוֹת שֶׁל הֶלְכָה וְאַרְבַּע אֲמוֹת שֶׁל יִרְאֵת שְׁמַיִם, וְאֲשֶׁרִי הַקְּהֵלָה הַקְּדוּשָׁה, שֵׁשׁ שָׁם אֶת שְׁנֵי הַפְּתָחִים הָאֵלֹו: הֶלְכָה, וְיִרְאֵת שְׁמַיִם שְׁלֵמָה.

רַק חֹזֵק וְאַמֵּץ מְאֹד מְאֹד, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְצָרִיכִים לְזָכֹר טוֹב טוֹב אֶת הַתְּכֵלִית הַנִּצְחִית בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁר לֹא יִשָּׂאֵר מֵאִתָּנוּ רַק אֵלֹו הַדְּבוּרִים שְׁאַנְחָנוּ מְכַנִּיסִים בְּבְנֵי הַנְּעוּרִים, תּוֹרָה וְיִרְאֵת שְׁמַיִם, וְאַמוּנָה פְּשׁוּטָה.

אֲשֶׁרִיךָ וְאֲשֶׁרִי חֶלְקְךָ, יְהִי חֶלְקִי בְּחֶלְקְךָ.

הַמְּאַחֵל לְךָ שְׁבַת שְׁלוֹם...

לט תתמא.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שְׁמִינִי, כ"ג נִסָּן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הַמְּלֵא מְרִירוֹת וְכוּ'.

מָה אָמַר לְךָ! אֲנִי מִבֵּין הַיֵּטֵב מֵה שְׁאַתָּה עוֹבֵר וְכוּ', אֲבָל רַבְּנוּ ו"ל לְמַד אוֹתָנוּ לְמוֹד עֶמֶק שֶׁל "בַּצָּר הִרְחַבְתָּ לִּי" (עֵין לְקוּטִי־מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קצ"ה), שְׁבַתוֹךָ הַצָּרוֹת צְרִיכִים לְמַצֵּא הִרְחָבוֹת, תְּהִלָּה לְאֵל, חֲזוֹרָת בְּתִשׁוּבָה, תְּהִלָּה לְאֵל, אַתָּה מְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ו"ל וְנוֹסֵעַ בְּכָל שָׁנָה לְצִיּוּנוֹ הַקָּדוֹשׁ בְּאוֹמֵן, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, וְתְהִלָּה לְאֵל אַתָּה מְפִיץ אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה.

הַמְּאַחַל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לט תתמב.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שְׁמִינִי, כ"ג נִסָּן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

קִבְלָתִי אֶת הַצֶּק עֲבוּר אֶלְךָ דוֹלָר, וְצְרִיכִים לְשַׁלַּח קִבְלָה, מְאֹד שְׂמֵחָתִי שֶׁהִתְקַבְּצָתֶם יַחַד בְּסַעֲדַת הַמְּשִׁיחַ, סַעֲדַת הַבְּעַל־שֵׁם־טוֹב זי"ע בְּאַחֲרוֹן שֶׁל פֶּסַח, וְהִיא זְכוּת גְּדוֹלָה.

לְצַעֲרֵי הָרַב, פְּתַבְתָּ לִּי שְׂחָצִי מֵהַבְּחוּרִים מְסֻתוֹבְבִים סְתָם פְּכָה, צַר לִי לוֹמַר לְךָ, שֶׁהֲרֹאשׁ בֵּינֵיהֶם זֶה בְּנֶךָ ... גֵּרוֹ יְאִיר, שֶׁהֵלֶךְ עִם

אֲשֶׁר לט תתמג — לט תתמד בנחל פה

עוד חָבַר, וְשָׁבַר וְכוּ' וְכוּ', וְזֶה מֵה שְׁחָסַר לִי עוֹד עֲכָשׁוּ צָרוֹת, שְׁיֵאמְרוּ מֵה שְׁיֵאמְרוּ, תְּדַבֵּר עִם ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְהוּא יִסְפֹּר לָךְ הַכֹּל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לט תתמג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שְׁמִינִי, כ"ג נִסָּן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

תַּעֲשֶׂה כָּל מֵה שְׁבִינְדָךְ לְהַצִּיל אֶת עֲצָמְךָ וְכוּ', אֵל תִּפְחַד מֵהַשְׁכָּנִים וְכוּ', וְאִם צְרִיכִים לְעָרֵב גֹּרֵם נוֹסֵף, תַּעֲשֶׂה אֶת זֶה.

הַעֲקֵר רַק לְבָרַח אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּלְבַקֵּשׁ תָּמִיד מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מֵה שְׁאַתָּה צְרִיךָ — בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִרְחִיב לָךְ בְּכָל הָעֲנָגִים, וְיִהְיֶה לָךְ רַק טוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לט תתמד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שְׁמִינִי, כ"ג נִסָּן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵל תִּתְבַּשֵּׂי, אֶת הַכֶּסֶף שְׁחִיבִים לָךְ, אֶת צְרִיכָה לְבַקֵּשׁ וּלְקַבֵּל, כִּי אֶת צְרִיכָה גַם־כֵּן פִּרְנָסָה.

בְּזָכוֹת אֲכִילַת מִצָּה וְלִשְׁמֹר מְשֻׁרוּיָהּ וְאֲכִילַת קִטְנִיּוֹת, יַעֲזֹר לָךְ

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּהֲיֶה לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְתָרוּוּ רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מְכַל יוֹצְאֵי חַלְצִיךָ.

הַמַּאֲחֵל לָךְ שִׁבְת שְׁלוֹם...

לט תתמה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קָדֵשׁ לְסֹדֵר שְׁמִינִי, כ"ג נִסָּן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

שְׁמַחְתִּי מְאֹד שְׁדַבַּרְתָּ בְּרַבִּים בְּיוֹם הַשָּׁנָה ה"יֶאֱרָצִיִּיט" שֶׁל אַבִּיךָ, עָלְיוֹ הַשְּׁלוֹם, דְּבוּרֵי תוֹרָה וְאַמוּנָה, וְזוֹ זְכוּת גְּדוּלָה לְהַנְשָׁמָה.

וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל — שְׁאַתָּה תוֹרֵם לְהַדְפִּיס עוֹד כְּרֵךְ "אָשֶׁר בַּנַּחַל" לְעֵלוּי נִשְׁמָתוֹ, אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, כִּי סִפְרֵי שו"ת "אָשֶׁר בַּנַּחַל", יִפְנְסוּ מְאֹד מְאֹד בְּעוֹלָם, וְזוֹ מִתְּנָה לְמְשִׁיחַ צְדָקְנוֹ, שְׁבֹא יְבוֹא וְלֹא יֵאָחֵר.

הַעֲקֹר רְאֵה לְהַפְיֵץ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמַּאֲחֵל לָךְ שִׁבְת שְׁלוֹם...

לט תתמו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קָדֵשׁ לְסֹדֵר שְׁמִינִי, כ"ג נִסָּן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר, תְּלַמִּיד "דְּמַשֶּׁק אֱלִיעֶזֶר".

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אִם תְּלַמֵּד בְּהַתְמַדָּה, וּבַפְּרָט שְׁתַּהֲיֶה חֲזַק בְּאַמִּירַת ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוּת בְּכֹל יוֹם, שְׁזֶה הוֹרֵג אֶת הַיָּצֵר הַרַע, אֲנִי מִבְּטִיחַ לָךְ שְׁתִּקְבַּל אֶת הַשְּׂדוּף שְׁאַתָּה רוֹצֶה, וְגַם הִיא רוֹצֶה.

הַעֲקֹר תַתְּנֶהג בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ כְּמוֹ שְׂרָאוּי לְבֵן תּוֹרָה, וּבְזֶה שֶׁתְּנַהַג לְמוֹפֵת, תִּרְאֶה שְׂמָצִיאת הַזְּיוּג שֶׁלָךְ תִּהְיֶה מְאֹד מְהֵר, כִּי מִסְתַּכְּלִים אֵיךְ אַתָּה מַתְּנֶהג, וְדִי לְחִכְיָמָא.

הַמְּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לט תתמוז.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שְׁמִינִי, כ"ג נִסָּן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

שְׂמַחְתִּי מְאֹד לְשִׁמְעַע אֵיךְ שֶׁהִכְנַסְתָּ אֶת עֲצֻמָּךְ מִחֲדָשׁ בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁל הַפְּצַת מַעֲיִנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, וְהֵנָּה עֲכָשׁוּ הוֹרְדָנוּ אֶת מְחִיר שֶׁל הַסְּפָרִים הַמְּכַרְכִּים לְעִשְׂרָה שְׁקָלִים, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה לִי נַחַת רוּחַ וְתִרְאֶה לְקַחַת, וְלִהְפִּיעֶם בֵּינֵי בְּנֵי הַנְּעוּרִים, וּבַפְּרָטִיּוֹת סְפָרֵי "אֲשֶׁר בְּנַחַל", וְהַקְּדוּשָׁת־בְּרוּךְ־הוּא יְרַחֵב לָךְ בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד, וְעוֹד תִּבְשֹׂר לִי הַרְּבֵה בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַעֲקֹר תִּשְׁתַּדֵּל שִׁיְהִיָּה לָךְ שְׁלוֹם־בֵּית, וְאֲזו טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים, כִּי כָּל הַיְּשׁוּעָה שֶׁל הָאָדָם תִּלְוִיָּה רַק בְּזֶה.

הַמְּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לט תתמוז.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שְׁמִינִי, כ"ג נִסָּן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מֵאַחַר שֶׁהוֹרְדָנוּ אֶת הַמְּחִירִים שֶׁל כָּל הַסְּפָרִים הַמְּכַרְכִּים לְעִשְׂרָה שְׁקָלִים, רְאֵה לְקַחַת כְּמוֹת וְלִהְפִּיעֶם, וְתַעֲשֶׂה לִי נַחַת רוּחַ, וּבְזָכוֹת זֶה אֲזַכֶּה לְהַדְפִּיס אֶת יְתֵר הַסְּפָרִים, אֲשֶׁר הֵם בְּכַתָּב יָד.

רַק רְאֵה לְהִיּוֹת חֹזֵק בְּאַמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהַחֲכֵם מְכָל הָאָדָם

אָמַר: "אִישׁ אָמוּנוֹת רַב בְּרָכוֹת"; עַל-יְדֵי אָמוּנָה יֵשׁ לְאָדָם רַב בְּרָכוֹת, אָנִי מְבַרֵךְ אוֹתָךְ, שֶׁהַקִּיץ הַזֶּה תּוּכַל לְהַפְיִץ עֲשׂוֹת אֶלְפֵי קִנְטָרְסִים, כִּי אָנִי מְדַפֵּיס עֲכָשׁוּ מְלִיּוֹן קִנְטָרְסִים.

הַמְּאַחַל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לט תתמט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"ג נִסָּן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מֵאַחַר שֶׁהוֹרִידוּ עֲכָשׁוּ אֶת הַסְּפָרִים לְעֲשָׂרָה שָׁקְלִים, רָאָה לְקַחַת כַּמוֹת סְפָרִים וּלְהַפְיֵצָם, וּבְזֶה תִּגְלֶם לִי גַחַת רוּחַ, וְכֵן נוּכַל לְהַדְפִּיס עֲכָשׁוּ סְפָרִים חֲדָשִׁים.

הַעֲקֹר חֲזוּק וְאַמֵּץ מְאֹד, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

רָאָה 'לְגַנּוּב' בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְתִתְפַּלֵּל אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוֹ וְהַבֵּן אֶל אָבִיו, כִּי כָּל דְּבוּר עוֹשֶׂה רָשָׁם לְמַעַלְהָ בְּשָׂמִים.

הַמְּאַחַל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לט תתנ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"ג נִסָּן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

מְאֹד הִחְיִיתָנִי בְּדַבְּרֶיךָ, וְהִנֵּה עֲכָשׁוּ שֶׁהוֹרְדָנוּ אֶת מְחִיר הַסְּפָרִים לְעֲשָׂרָה שָׁקְלִים, רְאוּי לָךְ וּלְיַדֵּינֵנוּ ... גֵּרוֹ יְאִיר, לְקַחַת כַּמוֹת וּלְהַפְיִץ בְּכָל יוֹם כַּמָּה סְפָרִים, וְזוֹ זְכוּת הַרְבִּים לְדוֹרוֹת.

ק חזק באמונה פשוטה בו יתברך, ולידע פי גדול אדונו ורב להושיע, ומה טוב ומה נעים, אם תברח תמיד אליו יתברך בשיחה בינו לבין קונו, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך שבת שלום...

לט תתנא.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת קדש לסדר שמיני, כ"ג ניסן ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

קדם עליך להתחזק מאד ולהודות להקדוש-ברוך-הוא, שנתן לך בעל נפלא כזה, שעוזר לך בכל מה שאת צריכה, והשנית — תוציאי מהראש מחשבות של הבל ושטיות וכו', "התאבדות" רחמנא לצלן, שיתאבדו מה שיותר ישמעאלים, אבל רק במדינתם ובארצם, ויקחו עמם מה שיותר, כן יאבדו.

לא נופלים במרירות ובדכאון בשביל דבר כזה וכו', אם אין ברכה שהבעל ילך איפה ששולחים אותו, לא יקרה לו שום דבר, אל תכנסו בלחץ, ואז טוב לך תמיד.

המאחל לך שבת שלום...

לט תתנב.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת קדש לסדר שמיני, כ"ג ניסן ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... ו... שיחיו.

לנכון קבלתי את מכתבכם.

נא להודיעני בדיוק מה קרה וכו', פי הרבה תפלות בקשתי עבור הילדים, אל תשכחו, אצלנו הנה אתמול חג (כשבארץ ישראל

אָסְרוּ חַג, אֲצַלְנוּ הוּא חַג אַחְרוֹן שֶׁל פֶּסַח, הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְתִּיק מִכֶּם אֶת כָּל הַדִּינִים, וְהַפְחַד וְהַעֲגַמַת גִּפְשׁ וְהַצַּעַר שֶׁהִיָּה לָכֶם יְהִיָּה לְכַפֶּרֶת עֲוֹנוֹת, וּכְבָר לֹא תִדְעוּ מִצַּעַר.

הָעֵקֶר לֹא לִילֵךְ עִם הַיְלָדִים בְּיַד קָשָׁה וְכוּ', רַק לְהִסְבִּיר לָהֶם שֶׁלֹּא יֵלְכוּ לְבַד וְכוּ', שֶׁלֹּא יִקְחוּ טְרַמֵּפ עִם אִף אֶחָד וְכוּ', עִם הַסְּבָרָה יָפָה פּוֹעֲלִים הַרְבֵּה יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר מִכּוֹת וְכוּ'.

הַמֵּאֲחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לט תתנג.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרַת שְׁמִינִי, כ"ג גִּיסָן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עָרַב הַחַג עִם כָּל הָאֲחוּלִים, וְכָל הַמְּבָרָךְ מִתְּבָרָךְ מִפִּי אֵל עֲלִיּוֹן.

הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁהַכּוֹלֵל יִתְחִיל מִחֲדָשׁ בְּזִמְנֵי הַקִּיץ, וְיִתְרַבֵּה גְבוּלָנוּ בְּתַלְמִידִים לְנַחַת רוּחַ לְהַבּוֹרָא יִתְבָּרָךְ שְׁמוֹ, וְיִלְמְדוּ תּוֹרָה הַקָּדוֹשָׁה, אֲשֶׁר הִיא חֻקְמַתוֹ יִתְבָּרָךְ.

וְהַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁפִּיעַ עָלֶיךָ כַּחוֹת חֲדָשִׁים, וְתִהְיֶה בְּרִיאַתָּה וּבֵיתְךָ וּבְנֵיךָ וְכָל אֲשֶׁר לָךְ.

הַמֵּאֲחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לט תתנד.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרַת שְׁמִינִי, כ"ג גִּיסָן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יְאִיר.

יען שְׁעַכְשׁוּ הוֹרְדָנוּ אֶת מְחִירֵי הַסְּפָרִים הַמְּכַרְכִּים לַעֲשׂוֹהַּ שְׁקָלִים, וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה הַתְּעוֹרְרוֹת אֶצֶל הַבַּחוּרִים, שְׂיִקְחוּ מֵה שְׂיוֹתֵר, כְּדֵי שְׁנוּכַל לְהַדְפִּיס אֶת הַסְּפָרִים הַחֲדָשִׁים מִפְּתַב יָד, וּמֵה טוֹב וּמֵה נָעִים אִם יִקְחוּ עַל עֶצְמָם כָּל בַּחוּר לְהַפְיִץ בְּכָל יוֹם עַל-כָּל-פָּנִים כְּשֵׁנִים אוֹ שְׁלֹשָׁה סְפָרִים, זֶה יִהְיֶה לָנוּ לְעִזְרָה גְּדוּלָה, וְלְהוֹרִיק אֶת כָּל הַמַּחֲסָנִים.

רק חֲזַק וְאַמֵץ מְאֹד, כִּי גְדוּל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, אֲקוּהָ שְׁמִסְרַת אֶת הַתְּרוּמָה שְׁלָךְ לִידִידָנוּ ... גֵּרוּ יְאִיר, כִּי אֲנִי מִדְּפִיס עֲכָשׁוּ מְלִיזוֹן קִנְטְרָסִים, כְּדֵי שְׁנוּכַל לְהַפְיִצָם בְּכָל שְׁכָבוֹת הָעָם.

הַמְּאַחַל לָךְ שִׁבְת שְׁלוֹם...

לט תתנה.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׂשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְר שְׁמִינִי, כ"ג גִּיסוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, אָף שְׂאֵתָה עוֹסֵק בְּהַפְצָה, אֲבָל אֵל תִּזְנִיחַ אֶת הַהוֹרְאוֹת קִבְעֵ, כִּי אֲנִי רוֹצֵה שְׂתַהֲיֶה לָךְ מִשְׁפָּרַת קְבוּעָה כָּל חֲדָשׁ מִהַמְשָׁרֵד, וְזֶה יַעֲזֹר לָךְ, שְׂיִהְיֶה לָכֵם בֵּית מְשָׁלְכֵם, וְלֹא תַצְטָרֵךְ לְגוֹר בְּשִׁכִּירוֹת.

רק חֲזַק וְאַמֵץ מְאֹד לְעוֹרֵר עוֹד כְּמֵה חֲבָרִים שְׂיִצְאוּ לְהוֹרְאֵת קִבְעֵ, וְתַהֲיֶה לָהֶם פְּרִנְסָה בְּנִקָּל, כִּי אֲנִי רוֹצֵה לְרַכֵּשׁ עֲכָשׁוּ שְׂטַח גְּדוּל לְכַנּוֹת בֵּית-הַכְּנֻסֹת גְּדוּל, שְׂיִהְיֶה לְתַפְאֵרַת לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ הַיְקָרִים.

הַמְּאַחַל לָךְ שִׁבְת שְׁלוֹם...

לט תתנו.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שְׁמִינִי, כ"ג נִסָּן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרֵי יְאִיר.

בְּאֵתִי לְחִזֵּק אוֹתָךְ, שְׁתַּתְּחִיל הַתְּחַלָּה בְּמַרְץ חֶדֶשׁ, אוֹדוֹת הַהוֹרָאת קָבַע לְעַמְתָּת "יִשְׁמַח צְדִיק", כִּי אֲנִי רוֹצֶה עֲכָשׁוּ לְהַשִּׁיג שְׁטַח רַחֵב יָדַיִם, וְלִבְנוֹת בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ גָּדוֹל, שְׁיִכִּיל כַּמָּה אֲלֵפֵי מְקוֹמוֹת יְשִׁיבָה, וְלִכְן מֵה טוֹב וּיְמָה נְעִים, אִם תַּעֲשֶׂה הַתְּעוֹרְרוֹת אֲצֶל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, וְחָבֵל מְאֹד, הֵם יְכוּלִים לְהַתְּפָרֵס בְּזֶה בְּכַבּוֹד גָּדוֹל.

חִזֵּק וְאַמֵּץ בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְרָאֵה לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, וְהַרְגֵּל עֲצֻמָּה לְסַפֵּר לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּפִרְטוּיֹת כֹּל מֵה שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ, וְזֶה יַעֲזֹר לְךָ בְּכֹל עֲנִיָּיִךְ.

הַמְּאַחֵל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לט תתנו.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שְׁמִינִי, כ"ג נִסָּן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרֵי יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רָאֵה לְחִזֵּק עֲצֻמָּה לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וּתְשַׁמַּח אֶת אִשְׁתְּךָ, וְצָרִיךְ שְׂתַדַּע, שְׁבִבִית שְׁשׂוּרָה שֵׁם הַשְּׂמִינָה, שׂוּרָה שֵׁם הַבְּרָכָה, וְהַיְלָדִים יוֹתֵר מִיִּשְׁבִּים, וְזוֹכִים לְשִׁלוֹת הַנֶּפֶשׁ, כִּי הַשְּׂמִינָה מְרַגֵּיעָה אֶת הָעֲצָבִים. וְלִכְן צָרִיכִים הַרְבֵּה לְעַבֵּד עַל מִדַּת הַשְּׂמִינָה, וְעַקֵּר הַשְּׂמִינָה הִיא עַל-יְדֵי הָאַמוּנָה, שְׁאֵדָם מְחַזֵּק עֲצָמוֹ בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה

בו יתְבַרֵךְ, אֲשֶׁר אין בְּלִעְדֵיּוֹ יתְבַרֵךְ כָּלֵל, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן אינו נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֶלָּא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן, חֲזַק וְאַמֵּץ וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמַּאֲחֵל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לט תתנח.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יתְבַרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי שְׁמִינִי, כ"ג נִסָּן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רק חֲזַק וְאַמֵּץ בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בוֹ יתְבַרֵךְ, כִּי (מְשָׁלִי כח): "אִישׁ אֲמוּנוֹת רַב בְּרָכוֹת"; מִי שֶׁחֲזַק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בוֹ יתְבַרֵךְ, מִמְּשִׁיף עַל עֲצָמוֹ הַרְבֵּה בְּרָכוֹת, הָעֶקֶר לֹא לְהַתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבָר, אִיף שְׁעוֹשִׂים עוֹשִׂים, הָעֶקֶר לֹא לַעֲשׂוֹת רַע, וְלִכֵּן אֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמְךָ, אִם אַתָּה יָכוֹל לְלַמֵּד תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן וּלְהַחֲדִיר בָּהֶם בְּאַמוּנָה — אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, וְאִם בְּשַׁעַת הַפְּנָאִי אַתָּה יָכוֹל גַּם לְהַפִּיץ כְּמוֹ שְׁעֲשִׂיתָם פַּעַם — מַה טוֹב וּמַה נְּעִים, עַל שֶׁפַת הַיָּם זֶה מְאֹד מְסֻכָּן, וְהוּא בְּכָלֵל אִי אֵיכָא דְרַכִּי אַחֲרִינָא וְכוּ', לְמַה לְהַפְגִּס בְּשִׁרְפַת הַנְּשָׁמָה?!

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִשְׁמַר אוֹתְךָ מִכָּל רַע, וְיִמְשֵׁךְ עֲלֶיךָ רַק טוֹב.

הַמַּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תתנט.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יתְבַרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי שְׁמִינִי, כ"ג נִסָּן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

תלמד עכשו את המאמר בלקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ג', ותאמר עליו התפלה המדברת מללכת אל רופאים, ואחר-כך תלך אל רופא ממחה דיקא (בתחום הזה), והקדוש-ברוך-הוא ישלח את מלאך רפאל שיעמד על ימין הרופא, ויהיה לך לשליח טוב, ותהיה לך רפואה שלמה, אל תפחד, זה כלום, רק קלקלת את הקבה וכו', וזה הכל, אתה צריך לשמור לא לאכל דברים מלוחים ולא תמוצים ולא חריפים, רק דברים קלים, ואז תראה שהכל יתהפך לטובה ותהיה לך רפואה שלמה.

תמשיך בשעורים שלך, אשר אין למעלה מזה.

המאחל לך שבת שלום...

לט תתס.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר שמיני, כ"ג ניסן ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... תחיה.

כבר השארתי לי כמה הודעות, אבל לא הייתי בחדרי, אקנה שהכל בסדר אצלכם.

רק חזקו ואמצו מאד, פי גדול אדוננו ורב להושיע, תהלה לאל, יש לך זכות גדולה מאד, שבעלך זוכה ומזכה את הרבים בהפצת מעינות החכמה חוצה, ובזכות זה יהיה לכם הרבה נחת מפל הילדים.

מה טוב ומה נעים, באם שגם יעסק להחתים את בני אדם בהוראות קבע, שפך יקבל בעלך סכום חדשי מהמשרד, נא להיות בקשר עם המשרד, והם יסבירו לכם איך זה הולך, ותהיה לכם משכרת חדשית.

המאחל לך שבת שלום...

לט תתסא.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר שמיני, כ"ג ניסן ה'תשס"ו.

שלום וברכה אַל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה למסר במוצאי-שבת-קדש ל... גרו יאיר, ששה-עשר קנטרסים שאתה מבין שצריכים עכשו, ותכניס שם את ההקדשות, כדי שלא ירננו עליך אלו שנדבו. אני נותן למדפיס רק ששה-עשר בפעם אחת, כי צריכים ללכת "עקב בצד אגדל" לאט לאט ובטוח, (אם אתה רוצה תן לו שלשים ושנים, כדי שיהיה מוכן אצלו), אבל אני מדפיס רק ששה-עשר בפעם אחת.

ביום שני יגמר את הששה-עשר הראשונים, ואמרת לי שמה אלה קנטרסים ישלח לבני ברק ל... גרו יאיר, ומאתים ועשרים אלה הולך ליבנאל, אני מאד מקנה להוציא אותך מהבץ של החובות ויתרחב לך בגשמיות וברוחניות.

עליך לדעת, שאין מלים להודות לכם על גדל החסד שאתם עושים הן עמדי והן עם כלל נשמות ישראל, ועליכם נאמר: "אם קטן אתה בעיניך ראש שבטי ישראל אתה", כי מה שהספרים עושים ופועלים בעולם, רק הקדוש-ברוך-הוא יודע, ממש זה הצלת נפשות, פשוטו כמשמעו, ואי אפשר להסביר את זה, הן אמת שכל מי שעוסק בהפצת מעינות החכמה צריך לסבל סבל גדול מאד, כי הסמ"ך-מ"ם אורב על כל מי שרק רוצה לפרסם את רבנו ז"ל, כי הוא מאד שונא את רבנו ז"ל, כמובא בספורי-מעשיות (מעשה ז' מהזבוב העכביש), עם כל זאת כדאי וכדאי בצל העובר הזה לעסק בעבודה הקדושה הזו ולסבל, מלסבל בעבודות אחרות, אשר מאומה אין בידו לבסוף, הינו כי אצלי באים ספורים ומעשים בכל יום, אנשים פותחים עסק, משקיעים כספים וכו', לוקחים שתף

וכו', וּלְבִסּוּף פּוֹשְׁטִים אֶת הַרְגֵּל, וּמֵאַבְדִים הֵן אֶת הַכֶּסֶף, וְהֵן אֶת הַיָּמִים הַטּוֹבִים וְהַשְּׂבוּעוֹת וְהַחֲדָשִׁים וְהַשָּׁנִים שֶׁהֵיוּ יְכוּלִים לְמַלֵּא בָהֶם טוֹב אֲמִתִּי וְנִצְחִי, וּמֵאוּמָה לֹא נִשְׁאַר, לֹא מֵהַכֶּסֶף וְלֹא מֵהַיָּמִים וְלֹא מֵהִיגִיעָה וְהַטְרָחָה, אֲבָל בְּזֵה שְׂמֵשְׂמֵשִׁים אֶת רַבְּנוּ ז"ל, אֲפִלוּ שְׂמֵאַבְדִים אֶת הַשֵּׁם וְכוּ' (פְּאֶשֶׁר אֲנִי יְכוּל לְהַעֲדֵר עַל זֶה, שְׂמִיּוֹם שֶׁהִתְחַלְתִּי לְהַדְפִּיס, מְדַבְּרִים עָלַי כָּל דְּבַר אֲסוּר) אֲבָל לְכָל הַפְּחוֹת הַמֶּחַ וְהַחֹשִׁים וְכוּ' וְהַיָּמִים וְכוּ' נִכְנָסִים בְּקִדְשָׁה, וְזוֹכִים וּמְזַכִּים אֶת הַרְבִּים, אֲשֶׁר הִזְכוּת הַרְבִּים עוֹלָה עַל הַכָּל.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקוּהָ כְּמוֹ שֶׁרְאִיתֶם נְסִים עַד עַכְשָׁו עִם הַיְלָדִים, מִמֶּשׁ בְּרִגְעַת אַחֲרוֹן קָרָה עִמָּכֶם נִס גְּלוּי אֲצֵל כָּל אֶחָד, אֲשֶׁר כְּמַעַט שְׂאֲמַרְתֶּם נוֹאֵשׁ וְכוּ', בֵּן יִקְרָה גַם עִם ... וְכוּ', הַכָּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, וְעוֹד תִּרְוּוּ רַב נִחַת דְּקִדְשָׁה, וְהַכָּל יִשְׁתַּנֶּה וְכוּ', אִף שֶׁזֶּה נִרְאָה עַכְשָׁו כְּמוֹ חֲלוֹם וְכוּ', אֲבָל בְּזִכּוֹת הַהַדְפָּסָה שְׂאֲתֶם מוֹסְרִים אֶת נַפְשְׁכֶם אֶת שְׂמָכֶם וְאֶת כְּסָפְכֶם, זֶה יַעֲזוֹר לָכֶם, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר: צוּ מִיר הָאֵט גָּאֵךְ קִיִּינְעֵר דְּעֵר לִיִּיגֵט (מִמְּנִי לֹא הִפְסִידוּ), הִינּוּ כָּל מִי שֶׁעָשָׂה מִשְׁהוּ בְּשִׁבִיל רַבְּנוּ ז"ל לֹא הִפְסִיד, וּבְכַרְטִיּוֹת שֶׁהַסְפָּרִים שֶׁהַדְפָּסוּ חֲזָרוּ וְהַדְפִּיסוּ אֶת זֶה פְּעָמִים אֵין מִסְפָּר, וְהוֹלֵךְ מִסּוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ מִמֶּשׁ, בְּוַדָּאִי אֵין לָכֶם מַה לְדַאֵג וְלֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם בְּלִבּוֹל, רַבְּנוּ ז"ל מִשְׁלַם חֲזָרָה מִקֶּדֶם אוֹ אַחֲרֵיכֶם.

מַה טוֹב וּמַה נְעִים, שֶׁתִּתְמַקְדּוּ עַכְשָׁו רַק עַל "אוֹצֵר ל"ג בְּעֵמֶר", כִּי הַזְּמַן קָצָר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שְׁבַת שְׁלוֹם...

לט תתסב.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסִדֵּר שְׂמִינִי, כ"ג נִסָּן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אַשֶׁר לט תתסג — לט תתסד בַּנְחַל צז

אֶת הַשָּׁשֶׁה־עָשׂוֹר קִנְטָרְסִים רָאָה לְמִסֵּר לְ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְהוּא יִמְסֹר
אֶת זֶה לְהַמְדָּפִיס, כִּי אֲנִי לוֹקַח אֶת הָאֲחֵרִיּוֹת שֶׁל הַתְּשָׁלוּם עָלַי,
וְלִכֵּן אִם תּוֹכַל לְמִסֹּר אֶת זֶה מֵה שְׂיֹתֵר מֵהָר — מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים,
כִּי בְרִצּוֹנִי, שְׂתַכִּינ כָּבֹר עוֹד שָׁשֶׁה־עָשׂוֹר קִנְטָרְסִים, כְּדֵי שְׂעֵד שְׂאֲנִי
אָבוֹא, יִדְפְּסוּ כָּבֹר מְלִיּוֹן קִנְטָרְסִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

נָא לְהַשִּׁיבֵנִי דְבָר.

לט תתסג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסִדְר שְׁמִינִי, כ"ג נִסָּן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

הַמָּקוֹם שֶׁלָּךְ הוּא בִּיבְנָאֵל, וְאִם תִּתְעַקֵּשׁ, אֲזִי גַם הִיא תִּנְתֵּר,
וְכֵאֵן יִהְיוּ לָכֶם חַיִּים מְשֻׁתָּפִים וְיִפִּים עַד מָאֵד, שְׁלוֹב שֶׁל עִיר וּכְפָר,
בְּחִינַת בֵּית, שְׂדֵה, הַר, אֲשֶׁר זֶה דְבָר טוֹב מָאֵד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לט תתסד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסִדְר שְׁמִינִי, כ"ג נִסָּן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

בְּעֵנֶן מֵה שְׂעוֹבֵר עָלֶיךָ, תִּהְיֶה רְגִיל לְעֵינַי בְּשׁוֹ"ת "אַשֶׁר בַּנְחַל",
וְשֵׁם תִּמְצֵא מְרַגְע לְנַפְשֶׁךָ, כִּי כָּל הַמְּכַתְּבִים נִכְתְּבוּ רַק עֲבוּרָךְ, וְלִכֵּן

אתה צריך להתחזק בִּיְתֵר שְׁאֵת וּבִיְתֵר עוֹ, וְאִם לֹא תֵעִין בְּהַמְכַתְּבִים
מִי חֵיב לָךְ ? !

המאחל לך שבת שלום...

לט תתסה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר שמיני, כ"ג ניסן ה'תשס"ו.

שלום וברכה אַל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

הקדוש-ברוך-הוא ישמר את ילדיך תמיד, תראי להזהיר אותם
באזהרה כפולה, שלא יעשו את השטות הזו וכו', כי זה מאד מסכן,
ובפרטיות בין ערבים רוצחים, ימח שָׁמָם.

בענין תושבי המקום, תאמיני, הם פלם אנשים נפלאים
וטובים, לולא שהכמר של העירה מסית אותם יומם ולילה נגדנו,
היו פלם מזמן חוזרים בתשובה, כי תהלה לאל, אנשי שלומנו הם
אנשים תמימים ושקטים, ומחפשים רק את השלום.

המאחל לך שבת שלום...

לט תתסו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר שמיני, כ"ג ניסן ה'תשס"ו.

שלום וברכה אַל ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה מאד גדלה שמחתי, שאתה מתחזק בכל מה שעובר עליך,
כי באמת אין לנו בזה העולם רק התחזקות, כפי שקבלנו מרבנו
ז"ל, כי בזה העולם עובר על כל אחד ואחד מה שעובר וכו', ואשרי

אֲשֶׁר לט תתסז — לט תתסח בַּנַּחַל צט

מי שזוֹכָה לְהַחְזִיק מַעֲמַד בְּזֶה הָעוֹלָם, וּמְכַל שָׁפָן מִי שְׂזוֹכָה גַם לַחֲזֹק אֶת אַחֲרֵים, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

תְּמִיד צְרִיכִים רַק לְהִסְתַּכֵּל עַל הַטּוֹב שָׁבוּ, וְלֹא לְחַפֵּשׂ וּלְחַטֵּט אַחַר הָרַע וְכוּ', וְהִיָּה טוֹב, שְׂמֵדִי פַעַם תַּעֲזִין בַּמֶּאֱמָר בְּלִקְוֹטֵי מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רפ"ב, וּתְחַיֶּה אֶת עֲצֻמָּה בְּזֶה.

הַמֶּאֱחָל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לט תתסז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסִדְרֵי שְׁמִינִי, כ"ג נִסָּן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גְּרוֹ יֵאִיר.

שְׂמַחְתִּי מְאֹד לְשִׁמְעַע שְׁנוֹלַד לָךְ בֶּן לְמִזְל טוֹב, וְהִנְנִי מְבָרֵךְ אוֹתְךָ, שְׂתִזְכֶּה לְרוֹת רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה מְמַנּוֹ וּמְכַל יוֹצְאֵי חֵלְצִיךָ תְּמִיד.

הַעֲקֹר זְכוֹר, אֲשֶׁר הוּא יִתְבָּרַךְ מְחַפֶּה עַל דְּבוּרֶיךָ עִמוֹ, שְׂתִרְאֶה לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

הַמֶּאֱחָל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לט תתסח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסִדְרֵי שְׁמִינִי, כ"ג נִסָּן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ.

בְּאִתִּי לְאֲחַל לָכֶם בְּרַכַּת "מִזְל טוֹב" חֲמָה וּלְבָבִית עַל הַלְדַת נְכֻדְכֶם, יַעֲזוֹר הַקָּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂתִרְוּוּ רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה מְמַנּוֹ וּמְכַל יוֹצְאֵי חֵלְצִיכֶם, וְיִהְיוּ רַק שְׂמָחוֹת וְיִשׁוּעוֹת בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם, וְיִשְׁמַר

אֲתָכֶם הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְכַל רַע, וּמְכַל מִינֵי פְרַעֲנִיּוֹת הַבָּאוֹת
בְּעוֹלָם.

הַמְאֻחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לט תתסט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֻדְר שְׁמִינִי, כ"ג נִסָּן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק עֲצָמְךָ מְאֹד, וְתַרְאֶה לְחִזּוֹק אֶת אִשְׁתְּךָ, שֶׁתְּמִיד תִּהְיֶה
שְׂמֻחָה בְּבֵיתְכֶם.

אִם תִּצָּא בְּכָל יוֹם לְהַפְצָה, יִהְיֶה לָךְ שְׂפַע, הֶעָקֵר זֶה עֵקֶשׁנוֹת
וְעִזּוֹת דִּקְדוּשָׁה, וְלֹא לְפַחַד מִשׁוֹם בְּרָיָה שְׁבַעוֹלָם.

הַמְאֻחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לט תתע.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֻדְר שְׁמִינִי, כ"ג נִסָּן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

יֵעַן שֶׁשְׂמֻעָתִי שֶׁפִּתְחָת מְזוֹנוֹן שְׁמוּכָר פְּלֶאפֶּל, אֲתָה צָרִיךְ לְדַעַת
שֶׁזֶה צָרִיךְ הַשְּׂגָחָה שֶׁל מַעֲשָׂרוֹת וְכוּ' תוֹלְעִים וְכוּ', אוֹי וְאַכּוֹי אִם
מְכַשִּׁילִים אֶת אַחֲרִים בְּאַכִּילַת שְׂרָצִים וְרַמְשֵׁים וְכוּ'. וְלִכֵּן לְדַעַתִּי,
תִּקַּח הַשְּׂגָחָה, כִּי אַחֲרַת לֹא יוּכְלוּ לְקַנּוֹת אֶצְלֶךָ, הֶעָקֵר תִּשְׁמֹר שֶׁלֹּא
יִהְיֶה שׁוֹם תַּעֲרוּבוֹת בֵּין גְּבָרִים לְנָשִׁים וְכוּ', שֶׁזֶה קְלָקוּל גְּדוֹל, חֵס
וְשְׁלוֹם, אֲקַנְהָ שֶׁתַּעֲשֶׂה רְצוֹנִי.

הַמְאֻחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לט תתעא.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר שמיני, כ"ג ניסן ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו ויירדפו אל פלליות אנשי
שלומנו היקרים "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב",
הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

חסדי השם יתברך, שנכנסו בנו האורות של חג הפסח,
וצריכים להאמין באמונה פשוטה אפלו שלא מרגישים מצד
עביות וחקמיות וגשמיות הגוף, שבלייל הסדר יורד אור גדול מן
השמים, ונדבקות הנשמה של כל בר ישראל, ומרימה אותו טפח
מעל הגשמיות, וכך מתחיל יום אחר יום מימי הספירה, שאנו
סופרים בכל לילה את הימים, ומכינים את עצמנו לקבלת התורה,
שאז נזכה להארה גדולה מן השמים בקבלת התורה, ולכן עלינו
לעשות בכל יום התחדשות חדשה לקראת האורות האלו, שמאיר
לנו האור אין סוף ברוך הוא בכל יום בהארה אחרת, קטנות וגדלות
וכו' וכו', פמובא בדברי האריו"ל.

מה אמר לכם! אין אתם יכולים לתאר ולשער את גדל
התשוקה והרצונות והכסופים שנכנסים לכל בר ישראל בימים אלו,
אם רק יהיה לו שכל ודעת לקבל אותם, פי מצד אחד, הנשמה מאד
משתוקקת להדבק באור אין סוף ברוך הוא, ולעלות מהגשמיות,
ולהתעלות בעליה אחר עליה, אבל מצד שני, גם הקלפה מאד מאד
קשה, ומושכת את האדם אל גשמיות הבלי עולם הזה, אל תאוות
רעות ומדות רעות, כמו פצע ורציחה, ולהוציא את כל העצבים
בבית וכו' וכו', לבטל את הזמן היקר בהבל וריק, ובפרט לדבר כל
העולה על רוחו, שהדבור הפגום: לשון-הרע, רכילות וליצנות וכו'
וכו', הורס את האדם לגמרי, ומושך אותו חזרה אל הקמץ, שהוא
חמוץ המח, וקשיות וספקות עליו יתברך, ואלו הן המלחמות שיש

בימי הספירה, מצד אחד הנשמה משתוקקת להכליל באין סוף ברוך הוא, ומצד שני הגוף מושך את האדם לכל התאוות והמדות רעות.

ולכן אשרי מי שזוכה בימים אלו ימי הספירה הקדושים לדבר עמו יתברך, ולהוציא מפיו את הרצונות והכסופים לחזר אליו יתברך, אשר הדבור והשיחה בינו לבין קונו מקשר את האדם אליו יתברך. ולכן הזהירנו רבנו ז"ל מאד מאד על ענין שיחה בינו לבין קונו.

ולכן ראו, אחי ורעי היקרים! לא להיות בטלנים, אלא 'לגנב' בכל יום על-פל-פנים חמש דקות לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, ומה טוב ומה נעים 'לגנב' כמה פעמים ביום חמש דקות, שהדבורים האלו שאדם מדבר אל הקדוש-ברוך-הוא — זו הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל, ואם רוצים יש הרבה מה לדבר, הן עבור עצמו והן עבור שלום ביתו, והן עבור הילדים, אשר צריכים לשפף דמעות פנים, שיהיו לו ילדים יראים וכשרים. עליכם לדעת, אם לא משקיעים בילדים, לא מוציאים כלום מהם, ולהפך — אם משקיעים בילדים, מוציאים מהם הרבה נחת דקדושה. ועל כלם — צריכים לשפף דמעות פנים להצליח עם הילדים, ואל תקחו את זה בקלות, אין מקל קסם להצלחת הילדים, צריכים רק לשמר עליהם עם מי הם מתחברים? ואיפה הם מסתובבים?! אל תהיו אדישים שהילדים יגדלו לבד, אפלו עם חנוף טוב צריכים רחמים רבים, ומכל שפן מי שאינו מכניס אצבע קטנה במים קרים, הינו שלא אכפת לו מילדיו, שלא יבוא אחר-כך בטענות. ואני מאד מבקש את אנשי שלומנו היקרים, חמלו על הילדים שלכם, כי הם העתיד שלכם, ותשמרו עליהם מאד.

השבוע פרשת שמיני אנו נוהגים לומדים מה בן מתר לאכל ומה אסור לאכל, כמו שכתוב: "זאת החיה", ופרש רש"י לשון חיים, לפי שישראל דבוקים במקום, וראויין להיות חיים, לפיכך הבדילם מן השמאזה וגזר עליהם מצוות, וילאמות העולם לא אסר כלום. ואמרו חכמינו הקדושים (ויקרא רבה, פרשה יג, סימן ב): משל לרופא

שׁוֹכֵנִס לְבַקֵּר שְׁנֵי חוֹלִים — אֶחָד לְחַיִּים וְאֶחָד לְמִיתָה, אָמַר לְזֶה שֶׁל חַיִּים: זֶה תֹאכַל וְזֶה לֹא תֹאכַל, וְשָׂאִינוּ לְחַיִּים אָמַר: כָּל דְּבָעֵי הָבוּ לִי; כִּף עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים, שָׂאִינָן לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא, כְּתִיב בָּהֶם (בְּרֵאשִׁית ט): "כִּי־רַק עֵשֶׂב נִתְּתִי לָכֶם אֶת כָּל", אָבֵל יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: "זֹאת הִבְהֵמָה אֲשֶׁר תֹּאכְלוּ". נִמְצָא, שֶׁעַם יִשְׂרָאֵל הַדְּבוּקִים בְּחַיֵּי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲסוּר לָהֶם לֶאֱכֹל כָּל מַה שֶׁהֵעִין מִתְּאֵוָה וּבִפְרָט בָּשָׂר, וְצִרִיכִים מְאֹד לְשָׁמֵר עַל כְּשֻׁרוֹת הַבָּשָׂר לִידַע מִי הַשּׁוֹחֵט? מִי הַמְּנַקֵּר? הֲאֵם יֵשׁ הַשְּׁגָחָה טוֹבָה?!

וְלָכֵן אֵל יִהְיֶה הַדְּבָר הַזֶּה נֶקֶל בְּיַדְכֶם, כִּי תִדְעוּ, שְׂרֵב רַבִּם שֶׁל אַנְשִׁים שֶׁנִּתְקַרְרָה אֲצֵלֶם הָאֱמוּנָה בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, הוּא רַק מַחֲמַת שְׂאוּכָלִים בָּשָׂר פְּגוּלִים, הֵינּוּ מְשׁוֹחֲטִים קָלִים וְרִיקִים וּפּוֹחֲזִים, שֶׁמְקַצְצִים אֶת זְקֵנָם וְכוּ' וְנוֹאֲפִים בְּכָלֵבִים וְכוּ', אוֹי לוֹ לְמִי שְׂאוּכַל מְשַׁחֲיֻטָּתָם, כִּי אִם אָדָם הוּא קַל וְרִיק וּפּוֹחֵז בְּשָׂאֵר עֲנִינֵי יְהוּדוֹת, אֵיךְ יִכּוּלִים לְהֶאֱמִין לוֹ בְּכְשֻׁרוֹת הַבָּשָׂר? וְכֵן הוּא בְּעִנְיַן הַדְּגִים וְכוּ', וְכֵן בְּשָׂאֵר מוֹצְרִים וְכוּ', אֲסוּר לֶאֱכֹל אִם אֵין עַל זֶה הַכָּשֵׁר שֶׁל בֵּית־דִּין יִרְאֵי הַשֵּׁם. [אֲנִי כָּבֵר גְּלִיתִי אֶת דַּעְתִּי כַּמָּה וְכַמָּה פְּעָמִים, שְׂאֵנִי אוֹכַל רַק בָּשָׂר שֶׁל ... כִּי הַשּׁוֹחֲטִים וְהַמְשַׁגְּיחִים שֶׁם הֵם יִרְאֵי הַשֵּׁם וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ, וְזֶה רוֹאִים בְּחוּשׁ, וְאֵין בְּכַחַי לְמַנַּע אֶת אֶף אֶחָד, אֲלֹא לְהִזְהִיר וּלְבַקֵּשׁ, מִמֶּנִּי תִרְאוּ וְכֵן תַּעֲשׂוּ].

הַיּוֹת שֶׁבַחְדָּשׁ הַזֶּה אֲנִי מְדַפֵּס מִלִּיּוֹן קִנְטֵרְסִים, וַיִּהְיֶה בְּקִרְוֹב לְהַשִּׁיגֶם עֲבוּר עֶשְׂרִים וְחֲמֵשׁ אֲגוּרוֹת (כַּמּוּבָן שֶׁמְכַרְחִים לְקַחַת חֲבִילָה שֶׁל מֵאָה), וְלָכֵן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלְנִים! אֲלֹא תִכְנִיסוּ אֶת עֲצָמְכֶם בְּהַפְצָה, שְׂאֵף אֶחָד לֹא יִטְעַן שְׂאֵין לוֹ פְּרִנְסָה וְאֵין לוֹ כֶּסֶף, מִי שֶׁרַק יוֹצֵא לְהַפְצָה, תָּמִיד יִהְיֶה לוֹ כֶּסֶף בְּכִיס, וְזֶה בְּדוּק וּמִנְסָה, וְלָכֵן בְּמִקּוֹם לְשׁוֹטֵט בְּחוּץ לְאַרְץ, וְלִהְיוֹת נֶעַ וְנָד, וְאַחֲר־כֵּף לְחֹזֵר עִם סְכוּם פְּעוּט, (אַחַר נִפְוִי כָּל הַהוֹצָאוֹת הַפְּרוּכוֹת בְּכֵף) יִכּוּלִים לְצֵאת בְּכָל יוֹם לְהַפְצָה, וּלְהַפִּיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל בֵּין נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל הַצְּמֵאִים לְדַבֵּר הַשֵּׁם, וְעוֹד תַּחֲזֹרוּ עִם שִׁפְעַע, וְיַעֲדֵד כָּל מִי שֶׁרוֹצֵה בְּאֵמַת לְהַפִּיץ, שֶׁחֲזֹר עִם שִׁפְעַע גְּדוֹל בְּכָל יוֹם, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ, שְׁהוֹרְדֵתִי אֶת הַמְּחִירִים עַל כָּל הַסְּפָרִים הַגְּדוֹלִים הַמְּכַרְכִּים, לַעֲשֶׂרָה

שְׁקֵלִים, אֲשֶׁר־י מִי שְׁלוֹקֶת בְּכָל יוֹם כַּמָּה סִפְרִים מְכַרְכִּים וּמְפִיץ אוֹתָם, שְׁזוֹ זְכוּת הַרְבִּים גְּדוֹלָה וְנוֹרָאָה מְאֹד. וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יוֹמָא פז): כָּל הַמְּזוּכָה אֶת הַרְבִּים, אֵין חֲטָא בָּא עַל יְדוֹ; אֲשֶׁר־י מִי שְׁמוּסָר אֶת נַפְשׁוֹ לְזְכוּת אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שֶׁהוּא תְּקוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד, כַּמּוּבָא בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת נְאוּף, סִימָן מא): תְּקוּן לְהוֹצֵאת זָרַע לְבִטְלָה, שִׁישְׁתַּדֵּל לְהַחְזִיר בְּנֵי אָדָם בְּתִשׁוּבָה; וְאֵין עוֹד עֲבוּדָה קְדוּשָׁה לְהַחְזִיר בְּנֵי אָדָם בְּתִשׁוּבָה כְּמוֹ לְהַפִּיץ לָהֶם אֶת סִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל. וְלִכֵּן אָנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, יְמִינוּ כְּצֵל עוֹבֵר, וְאֵף אֶחָד אֵינוֹ בְּטוּחַ עִם הַחַיִּים שְׁלוֹ, מְדוּעַ שְׁלֵא נַעֲסֵק בְּתְקוּן נַפְשָׁנוּ? ! וְהוּא — עַל-יְדֵי שְׁנִיתָם אֶת עֲצָמָנוּ לְהַפִּיץ אֶת אוֹר רַבֵּנוּ ז"ל בֵּין נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

אָנִי מְאֹד מְקוּנָה שְׁתַּכְנִיסוּ אֶת דִּבְרֵי אֵלֶּה אֶל תוֹף לְבַבְכֶם, וְתַקְיֵמוּ מֵה שְׁאָמַר הַחֲכָם מְכָל הָאָדָם (מְשַׁלֵּי ד'): "שְׁמַעוּ בְּנִים מוּסָר אָב וְהִקְשִׁיבוּ לְדַעַת בִּינָה, כִּי לְקַח טוֹב נִתְתִּי לָכֶם תּוֹרַתִי אֵל תַּעֲזוּבוּ", וְאִז טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָכֶם שְׁבַת שְׁלוֹם...

לט תתעב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת טְהוּרָה, כ"ה גִּיסָן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַק חֲזוּק וְאֶמֶץ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, כִּי זֶהוּ תְּקוּנָה הַנְּצָחִי. חֲסֵרָה לָךְ שִׂמְחָה אֱמֵתִית בְּלִבְךָ, יֵשׁ לָךְ דְּכָאוֹן פְּנִימִי וְכוּ', וְאֵת זֶה אֲתָה צָרִיף לְהוֹצִיא מִמֶּךָ, וְאִז תִּהְיֶה אָדָם אַחֵר לְגַמְרִי. וְעַל זֶה אֲתָה צָרִיף הַרְבֵּה לְהִתְפַּלֵּל אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, כִּי בְּלֹא תִפְלָה זֶה לֹא יִלָּךְ.

אֲשֶׁר לט תתעג — לט תתעד בנחל קה

בענין הספרים, תאמר ל... גרו יאיר: כל המרבה, הרי זה משבח, ומי יתן, שיהיה לנו יותר זמן לעיין בכל הספרים הקדושים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

את הספרים על מסכת פסחים יש אצלי.

לט תתעג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר טהרה, כ"ה ניסן ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... תחיה.

מאד מאד אני מצטער על כל מה שעובר עליך, ראוי להתחזק, כי גדול אדוננו ורב להושיע.

הרגילי עצמך לדבר עם הקדוש־ברוך־הוא, ואז יפגס בך בטחון עצמי, ולא תצטרכי לפחד מהצל שלך, תהיי חזקה, ותרגישי חפשית לכתב לי, רק אל תכנסי בלחץ, ואז טוב לך כל הימים.

אני מאד רוצה שתכתבי לי מה עובר ביניכם וכו', כדי שאוכל לתקן את זה, וזכרי, אשר רבנו ו"ל אמר (לקוטי־מוהר"ן, חלק ב', סימן קיב): אם אתה מאמין שיכולים לקלקל, תאמין שיכולים לתקן.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תתעד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר טהרה, כ"ה ניסן ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לחזק עצמך, ותעבד הרבה על נקודת בטול העצמי והישות

וכו', כי זה הורס את האדם לגמרי, אדם צריך לרצות רק את רצון הקדוש-ברוך-הוא, ולא רצון אחר לגמרי.

אני חושב, שכל הצרות שלך שאמה סובל, הן רק שאינך עובד על נקדה זו — לבטל את הישות וכו'. ראה ללמד הרבה את המאמר בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נ"ב, שמדבר איך שוכרים את הישות וכו'; וכן עין בלקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן פ"ב, עין שם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תתעה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר טהרה, כ"ה ניסן ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

עליך להודות להקדוש-ברוך-הוא על כל החסדים שעשה עמך. החת"ס-סופר זי"ע אמר: מתחילים "הודו לה'" ומסיימים "אנא ה' הושיעא נא", להורות, אף שנותנים תודה להקדוש-ברוך-הוא, עם כל זאת צריכים לבקש על להבא: "אנא ה' הושיעא נא". וכן אמה צריך להתנהג לתת תודה על העבר, ולבקש על להבא, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תתעו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר טהרה, כ"ה ניסן ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

את השעור לעשות מזה קנטרס "צניעות לאשה", ולהרחיב וכו' כמה שרק יכולים בענייני צניעות וחס ואהבה להפעל, ואם יצטרכו אני אוסיף. ולכן ראי לסדר את זה בתור קנטרס, ואני אוסיף במקום שצריכים להוסיף, את יכולה כבר לשלח אלי, כמובן שיש להוריד את ההתחלה, ואני אכתב התחלה חדשה, כי חשוב מאד קנטרס כזה שמדבר ממסירות נפש לאשה, אקוה שתביני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תתעז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר טהרה, כ"ה ניסן ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לעשות לעצמך שעור בספר הנפלא "אריך אפים" בקביעות בכל יום, ועל-ידי-זה תזכה להגיע אל מדת הסבלנות, שהיא המדה הכי יפה, שרק משיח יכניס את זה בין נשמות ישראל, כי "פעם בחיק כסילים ינוח", ולמה אתה צריך להיות כסיל השב על קאו ולהיות כעסן?!

חזק ואמץ באמונה פשוטה בו יתברך, ואז טוב לך כל הימים.

ראה לכבד את אשתך, ואז לא יחסר לך שום דבר, כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ט), שהפסך בא רק בזכות האשה. ולכן אמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא נט): אוקירו לנשייכו כי היכי דתתעטרו [תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתתעשרו]. ולכן מהיום והלאה אל תכניס אימה יתרה בתוך ביתך, בשום פנים ואופן, אשר זה גורם הרבה צרות וכו'.

חזק ואמץ להיות בשמחה, כי השמחה מרחבת את הדעת, וצריכים לבקש תמיד ממנו יתברך על מדת השמחה, שבזה תלויה

גֹּאֲלָתוֹ הַפְּרָטִית שֶׁל כָּל אָדָם, אֵיזֶהוּ עֲשִׂיר הַשְּׂמִיחַ בְּחֶלְקוֹ, וְאָמְרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (ראש השנה ו): אֲשֶׁה בַּעֲלָה מְשֻׁמָּה; וְזוֹ צְרִיכָה
לְהִיֹּת עֲבוֹדַת הַבַּעַל וְהָאָבָא — לְשִׂמְחַת אֶת אֲשֶׁתוֹ וְאֶת יְלָדָיו.

הַחַיִּים מְלֵאִים נְסִיוֹנוֹת, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂכֹבֵשׁ אֶת הַנְּסִיוֹן הַכִּי קָשָׁה
שְׁהוּא הַכַּעַס, אֵיזֶהוּ גְבוּר הַכּוֹבֵשׁ אֶת יִצְרוֹ, שְׁנָה סוֹכֵב עַל כַּעַס, כְּמוֹ
שֶׁלְּמָדוֹ מִפְּסוּק (מְשָׁלִי טו): "טוֹב אֶרֶךְ אַפִּים מִגְּבוּר וּמוֹשֵׁל בְּרוּחוֹ
מִלּוֹכֵד עִיר".

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תתעח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֶדֶר טְהָרָה, כ"ה נִסָּן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מָאֵד מָאֵד אֲנִי רוֹצֵה שְׁתַּקְּחִי עֲצֻמָּךְ בְּיָדֶיךָ, וְתִהְיִי בֵּת יְרֵאת
שָׁמַיִם.

תִּרְאֵי לומר בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", בְּאִפְּן שְׁתַּסִּימִי בְּכָל שָׁבוּעַ
אֶת סֵפֶר תְּהִלִּים, אֵל תִּתְחַבְּרִי עִם חֲבֵרוֹת רְעוֹת, רְאִי לְהִיֹּת בֵּת
צְדִיקָה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁתַּגִּיעִי אֵל דְּבָרִים נִפְלְאִים,
וְתִהְיִי אֲשֶׁה יְרֵאת ה', שְׁנָה מָאֵד חָשׁוּב בְּעֵינָיו יִתְבָּרַךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תתעט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֶדֶר טְהָרָה, כ"ה נִסָּן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תַּעֲשֶׂה וַיִּזַּח לְבַד, וְתִבּוֹא לְכָאן, וְתוּכַל לְהַתְעַלּוֹת בִּירְאֵת שָׁמַיִם
שְׁלָמָה.

הַעֲקֹר רְאֵה לְחִזֵּק עֲצָמֶיךָ מְאֹד, וְתִבְרַח מִחִבְרִים רָעִים, שְׁאִין
לָהֶם חֶשֶׁק לְכָלוּם רַק לְשִׁטּוֹת, רְאֵה לְהִתְחַבֵּר רַק עִם חִבְרִים עוֹבְדֵי
ה', וְהִיָּה טוֹב, שְׁתַּדְּבֵר עִם הַבְּחוּר שְׁלוֹמֵד בִּישִׁיבַת "דְּמֶשֶׁק
אֱלִיעֶזֶר", בְּשֵׁם ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְהוּא יִחֲזֵק אוֹתְךָ, וְתִרְאֶה מִמֶּנּוּ מַה זֶה
הַתְּמִדָּה, חִזֵּק וְאַמֵץ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תתפ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר טְהָרָה, כ"ה נִסָּן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁלֹא תִסְתַּוְּבַב כְּמוֹ עֲנִי בַּפֶּתַח "שְׁנוֹרֵר"
וּלְבַקֵּשׁ נְדָבוֹת, אֲלֵא צֵא לְהַפְצָה, הַיּוֹם עוֹלָה חִבִּילָה קוֹנְטֵרְסִים
עֲשָׂרִים וְחֲמֵשׁ ש"ח עֶבּוֹר מְאֹה קוֹנְטֵרְסִים, וְזֶה יִכְנִיס לָךְ לְכָל
הַפְּחוֹת פִּי חֲמִשָּׁה שָׁשָׁה, וְלָכֵן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן. וְכֵן תִּרְאֶה לְהַחְתִּים
הַיּוֹרְאֵת קִבְּע, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִקְבַּל בְּכָל חֹדֶשׁ מִשְׁכַּרְת יִפָּה מִהַמְשַׁרְד.

נָא וְנָא לָךְ לְהַתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם בְּמִנְיָן, וְאוֹי וְאַבּוֹי מִי שְׁאִינוּ מְנִיח
תְּפִלִּין, שְׁאִז עֲנִשׁוּ גְדוֹל מְאֹד מְאֹד.

רְאֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִש"י עִם הַתְּרַגּוּם, כִּי שְׁבוּעַ שְׁלֹא
גוֹמְרִים אֶת פְּרִשְׁת הַשְּׁבוּעַ, גּוֹרְמִים לְעֲצָמָם רָעָה גְדוֹלָה מְאֹד, וְלָמָּה
אִתָּה צְרִיךְ אֶת זֶה! ?

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תתפא.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי טְהָרָה, כ"ה נִסָּן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מָאד מָאד אָנִי מְשִׁתַּקֵּק לְדַבֵּר עִמָּךְ, אוּ עַל-כָּל-פָּנִים לְרֹאוֹת אֶת פְּתַב יָדְךָ.

חֲבַל מָאד שְׁעוֹבְרִים יוֹם אַחַר יוֹם, וְלֹא זוֹכִים לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר זֶה דָּבָר גְּדוֹל מָאד, כִּי עַל-יְדֵי-זֶה נֶעֱתַקְתָּ הַנְּשֻׁמָּה מֵהַגְּשָׁמִיּוֹת, וְנִדְבַקְתָּ בְּשִׁכְנֵת עֲזוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִכְּנֵן אֵל תְּהִיָּה בְּטוֹלָן! אֵלָּא בְּרוּחַ לָךְ בְּכָל יוֹם לְשֹׁדָה לְרַבַּע שָׁעָה, וְתִשִּׁיחַ וְתִסְפֹּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבַבְךָ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

נָא וְנָא תִקְבַּע לְעִצְמָךְ שְׁעוֹרִים בְּתוֹרָה בְּכָל יוֹם קִצָּת מְקָרָא, קִצָּת מְשֻׁנָּה, קִצָּת גְּמָרָא, קִצָּת מְדַרְשָׁא, קִצָּת הֶלְכָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, וְזֶה יִכְנִיס בְּךָ אוֹר רוּחָנִי, וְתְהִיָּה הִכִּי מְאֹשֶׁר.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תתפב.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי טְהָרָה, כ"ה נִסָּן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת הַהוֹדָעָה הַמְּשֻׁמַּחַת, שְׁנוּלֵד לָךְ בֵּין לְמִזְל טוֹב, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּזְכֶּנָּה לְהַכְנִיסוֹ בְּבְרִיתוֹ שֶׁל אָבִינוּ אַבְרָהָם בְּשִׁמְחָה רַבָּה מָאד.

רְאֵה לְחִזְק עִצְמָךְ, וְתִרְגִּיל עִצְמָךְ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ עַל-כָּל-פָּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת מְדֵי פַעַם בְּפַעַם, כִּי לְמַעְלָה בְּשָׁמַיִם זֶה דָּבָר גְּדוֹל מָאד

אָשֶׁר לט תתפג — לט תתפד בנחל קיא

מאד, כל דבור וכל שיחה שאדם מדבר ומשיח בינו לבין קונו, ואם היית יודע מעלת המדבר עמו יתברך, אז היית עוסק בזה תמיד.

וכן תלמד בכל יום מקרא, משנה, גמרא, מדרש, אשר ד' למודים האלו ממשיכים באדם אור נפלא מהד' עולמות: אצילות, בריאה, יצירה, עשייה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תתפג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר טהרה, כ"ה ניסן ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

מאד מאד רציתי לרעת מה שלומך, ואיך הכל מסתדר וכו', אני מאד מאד שמח, שבקרוב הכל יבוא על מקומו בשמחה, פי אני רוצה לראות את שניכם מאשרים בקרוב מאד.

הייתי מאד רוצה שלמשה חודשים תהיה פה אצלי, ובין כך תאסף גם כסף עבור ההוצאות והמתנות, והכל יבוא על מקומו בשלום, ובין כך תשמרו על עצמכם, פי הקדוש ברוך הוא רואה הכל, ועלינו לירא ולפחד ממנו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תתפד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר טהרה, כ"ה ניסן ה'תשס"ו.

שלום רב אל נשי אנשי שלומנו "חסיד ברוסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברוסלב", הוי"ה ישרה שכינתו עליהן תמיד.

היום הזה הוא יום ההולא של הצדיק הקדוש רבי חיים מצאנז זי"ע, בעל מחבר ספר "דברי חיים".

ידוע, שֶׁהוא מְאֹד מְאֹד הַפְּלִיג בְּמַעֲלָתוֹ שֶׁל רַבְּנוֹ ז"ל, [וּכְמוֹ שֶׁסִּפֵּר לִי פַעַם הָרַב הַקְּדוֹשׁ מִקְלוּיִזְנֵבוּרְג זי"ע, שֶׁהוא הִיָּה נִכְדוֹ, שֶׁמִּקְבֵּל מֵאָבִיו שֶׁקִּבֵּל מֵאָבִיו, שֶׁסָּבּוּ הַבַּעַל "דְּבָרֵי חַיִּים" בְּלֵה לֵילָה אֶחָד שָׁלֵם, וְסִיִּים אֶת כָּל הַ"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", וְהַפְּלִיג מְאֹד מְאֹד בְּמַעֲלַת הַסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא הַזֶּה. וְאָמַר לִי אִז הָרַב הַקְּדוֹשׁ הַנִּזְכָּר: אֵין אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לְתַאֵר מַה זֶה לֵילָה שָׁלֵם שֶׁל הַסֵּבֵא בַּעַל "דְּבָרֵי חַיִּים", וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן בְּלֵה לֵילָה שָׁלֵם עִם הַ"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן"]. וְכֵן הִרְאָה לִי פַעַם אַבְרָהָ אֶחָד, שֵׁישׁ בְּסַפְרֵיהַ שֶׁל אָבִיו חֵלֵק אֶחָד מִ"לְקוּטֵי-הַלְכוֹת" עִם הַחֲתִימָה שֶׁל הַצַּדִּיק הַקְּדוֹשׁ מִצְאָנּוֹ זי"ע. וְיָדוּעַ גַּם אֲצֵל נִכְדָיו, אֲשֶׁר הַפְּלִיג בְּמַעֲלַת מוֹהַרנ"ת ז"ל עַד מְאֹד, וְאָמַר עָלָיו בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: "אַבְרָהָ זֶה הִיָּה בְּקִי בַחֲסִידוֹת עַד מְאֹד".

ידוע וּמִפְרָסֵם, אֲשֶׁר כָּל הַעֲבוּדָה שָׁלוֹ הִיָּתָה עֲבוּדָה שֶׁל מְסִירוֹת נֶפֶשׁ, כָּל הַחַיִּים שָׁלוֹ מְסֵר אֶת נַפְשׁוֹ רַק בְּשִׁבִיל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא הִרְאָה דְגַמָּא חִיָּה לְאֲדַמּוֹר"ים, לְרַבָּנִים וְלַדִּיָּנִים וְלַמּוֹרֵי צַדִּיק שֶׁהִיוּ בָּאִים אֲצֵלוֹ לְמֵאוֹת, מַה זֶה מְסִירוֹת נֶפֶשׁ בְּשִׁבִיל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

עַלִּיכֶם לְדַעַת, אֲשֶׁר מְסִירוֹת נֶפֶשׁ זֶה הִיסוּד בִּיְהוּדוֹת, אִי אֶפְשָׁר לְהִיּוֹת יְהוּדִי בְּלִי מְסִירוֹת נֶפֶשׁ, יְהוּדִי צְרִיף לְלַכֵּת תְּמִיד עִם מְסִירוֹת נֶפֶשׁ, כָּל דְּבָר בִּיְהוּדוֹת עוֹלָה מְחִיר שֶׁל מְסִירוֹת נֶפֶשׁ, אֲבָל לֹא כָּל אֶחָד מְסַגֵּל לְמֵסֵר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בְּשִׁבִיל זֶה אֲנַחְנוּ רוֹאִים שֶׁהַמוֹן אֲנָשִׁים מְקַלִּים בְּהִרְבֵּה דְּבָרִים, וְנַעֲשֶׂה בְּעֵינֵיהֶם זוֹל עֲקָרִים בִּיְהוּדוֹת.

עַלִּיכֶם לְדַעַת, אֲשֶׁר בּוֹ בְּרַגַע שֶׁמְקַלִּים קְלָא אַחַת, אֲזִי קְלָא מְבִיָּאָה קְלָא, וְלֹאט לֹאט הַכֹּל מִתְקַרֵּר, יְהוּדוֹת צְרִיכָה לְהִיּוֹת עִם חַס, הַלֵּב צְרִיף תְּמִיד לְבַעַר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, יְהוּדוֹת צְרִיכָה לְהִיּוֹת עִם אֵשׁ. אֲנַחְנוּ רוֹאִים בְּחוּשׁ כְּשֶׁלּוֹקָחִים חֲתִיכַת בְּרַזֵּל וּמְכַנְיָסִים אוֹתָהּ לְתוֹף הָאֵשׁ, עַד שֶׁנַּעֲשֶׂה מְלַבֵּן וְאָדָם מְרַב הָאֵשׁ שֶׁנִּכְנָס בְּבְרַזֵּל, וְאוֹי וְאוֹי לְמִי שֶׁרַק יֵגַע בְּבְרַזֵּל הַזֶּה, פִּי הַבְּרַזֵּל יִשְׂרָף וְיִגָּרֵם לוֹ לְכוּיּוֹת, כִּי הוּא חַס מְאֹד וּבּוֹעֵר כָּאֵשׁ, עִם כָּל זֹאת אֲנַחְנוּ רוֹאִים

דבר פלא, כי כש'לוקחים את הברזל שחממו ולהבו בתוך האש, תכף ומיד כשמכניסים את זה בתוך מים קרים, לא לוקח הרבה זמן, והמים קרים נעשים קצת חמים, אבל לבסוף הברזל מתקרר, ומה אנחנו לומדים מזה? שאדם יכול לבער ממש שיהיה חתיכת אש, אבל ברגע שבא בקשר עם אנשים שהם קרים פקרח, שאין להם יראת שמים, והכל הולך אצלם בקרירות, אזי לבסוף גם הוא יתקרר.

ולכן הצדיק הקדוש הזה רבי חיים מצאנז זי"ע, הראה דגמא חיה לאדמו"רי"ם ולרבנים ולדיינים ולמורי צדק, מה זה נקרא מסירות נפש, שכל היום וכל הלילה רק בער אל הקדוש-ברוך-הוא, כשהלך לישן שמעו אותו אומר לעצמו: "אני מוכן ומזמן לשרף את עצמי לאין סוף ברוך הוא". ותכף ומיד כשקם, שמע הגבאי שצועק: "מודה אני לפניך מלך חי וקים, שהחזרת בי נשמתתי בחמלה רבה אמונתך", "אין סוף ברוך הוא, אני מוכן להשרף עצמי על קדוש השם", וחזר על זה כמה וכמה פעמים.

וספר הגבאי שלו ר' רפאל ז"ל, שפעם אחת הלך עמו למקנה באמצע הלילה לפני אמירת חצות, תתארו לעצמכם יוצאים בחוץ, וקר מאד שלג ורוחות וכו', והנה הוא הולך עם הגבאי למקנה, וידוע, שהצדיק הקדוש רבי חיים מצאנז זי"ע צלע על רגל, כי פאב לו מאד כל ימיו הרגל, היות שהיתה מלאה דם ומגלה, וכשבא להלביש גרב, היה ממש מסירות נפש, להוריד את הגרב, כי היו ממש פאבים נוראים וירד לו דם. ומאיפה קרה לו דבר כזה שעל רגל אחת היה צולע, ושום רופא לא היה יכול לרפאות את זה? אלא כשהיה ילד קטן למד בחדר, והמלמד היה עצבני וכעסן, היות שהוא היה נמוך מטבעו, ולכן המלמד שם עין רעה על הילד הזה ורדף אותו עד מאד [אוי ואבוי למלמד כזה שרודף תלמיד, והיא ממש רשעות שאין כמותה], אבל כן היה, ואם זה לא מספיק רשעות ואכזריות שיתנהג המלמד עמו, אלא הטעות הכי קטנה שהילד חיים רק עשה, נתן לו מכות רצח, ופעם הפיל אותו על הרצפה, וכשנפל, נפל אתו גם שלחן ברזל על הרגל שלו. ויען שהילד עוד

בִּילְדוּתוֹ הָיָה צָדִיק גָּדוֹל מְאֹד, וְלָכֵן שָׁתַק, אֵף שֶׁפָּאָב לוֹ מְאֹד וְכוּ', תִּתְאַרֵּוּ לְעִצְמָכֶם מִקְבָּלִים מִכּוֹת רִצְחָ, וְעוֹד נֹפֵל עַל הַרְגָּל שְׁלַחַן שֶׁל בְּרוּזֵל, וְשׁוֹכֵב עַל הַרְצָפָה וּמִתְפַּתֵּל בְּיַסּוּרִים וְכוּ', עִם כָּל זֹאת הֵילֵד צָעַק: "אוֹי, רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, כּוֹאֵב לִי, אוֹי, רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, כּוֹאֵב לִי", וְהַמְלַמֵּד הָאֲכֹזְרִי כִּכָּה לַפֶּה אֶת בִּטְנוֹ מִשְׁמַחָה... אָבֵל הֵילֵד חַיִּים מְגִיל קְטָנוֹת תְּמִיד בָּרַח אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְצָעַק: "אוֹי, רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, כּוֹאֵב לִי" וְכוּ'.

כְּשֶׁפָּא הַבֵּיתָה, אַזִּי אָמוּ רְאָתָה שֶׁהוּא צוֹלֵעַ, וְהִנֵּה הִיא מְסַתְּפֶלֶת לוֹ עַל הַרְגָּל, וְרְאָתָה אֵיךְ שֶׁפָּלָה חֲתוּכָה וְכוּ' וּמִלְּאָה דָם וְכוּ', וְלָקְחָה אוֹתוֹ אֶל רוּפָא, הַרוּפָא שָׁם לוֹ תַּחְבֹּשֶׁת, וְהִתְחִילוּ לַחְקֹר אוֹתוֹ: מָה וּמִי וְאֵיךְ זֶה קָרָה לוֹ? וְהֵילֵד שֶׁהָיָה צָדִיק עוֹד מְגִיל קְטָנוֹתוֹ, וְלָכֵן לֹא רָצָה לְמַסֵּר וְכוּ', וְאָמַר גְּפִלְתִּי וְכוּ', הַרוּפָא אָמַר: לֹא יָכוֹל לְהִיּוֹת, גַּם אִם אַתָּה גְּפִלְתִּי, לֹא קִבַּלְתָּ מִכּוֹת כְּאֵלוֹ, מַה זֶה צָרִיךְ לְהִיּוֹת?! וְאָמַר הֵילֵד: נִפֵּל עָלַי שְׁלַחַן שֶׁל בְּרוּזֵל, וְאִזּוֹ הַרוּפָא קִבֵּל אֶת דְּבָרָיו. וְהֵילֵד אֵף פָּעַם לֹא סָפַר לְאֵף אֶחָד אֶת הַסְּפּוּר שֶׁהַמְלַמֵּד גָּתַן לוֹ מִכּוֹת רִצְחָ, וְהַמְלַמֵּד הוּא אֲשֶׁר הִפִּיל עָלָיו אֶת הַשְּׁלַחַן שֶׁל בְּרוּזֵל וְכוּ'. וְהָאָמָא הִלְכָה אִתּוֹ אֶל פְּרוּפְסוּרִים גָּדוֹלִים מְאֹד, אָבֵל לֹא הוֹעִיל כָּלָל, וְהוּא נִשְׁאַר צוֹלֵעַ כָּל יְמֵי חַיָּיו. עִם כָּל זֹאת מְרַב הַתְּלַתְּבוֹת וּדְבָקוֹת שֶׁהָיָה לוֹ בְּהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לֹא נִגַע לוֹ כְּלוּם, אֵף שֶׁהָיָה צוֹלֵעַ, וְסָבַל עַל הַרְגָּל מְאֹד מְאֹד כָּל יְמֵי חַיָּיו, תְּמִיד שָׁמוּ מִשְׁחָה עַל רַגְלוֹ, כִּי יֵצֵא מְגִלָּה וְדָם, וְהָיָה לוֹ כְּאֵבִים עֲזִים וְכוּ', עִם כָּל זֹאת הוּא בְּאַחַת צוּעַק תְּמִיד: "אֵינְ סוּף בְּרוּךְ הוּא", "אֵינְ סוּף בְּרוּךְ הוּא" "אֵינְ לֹא צָרִיךְ כְּלוּם רַק אֶת הָאֵינְ סוּף בְּרוּךְ הוּא", תְּמִיד בְּעַר לְבוֹ אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּמוֹ אֵשׁ, וְאֶת זֶה הוּא הַכְּנִיס בְּתֵלְמִידִים שְׁלוֹ, שֶׁהָיָה אֲדַמוּרִיִּים, רַבָּנִים וּבַעֲלֵי בָתִּים.

וְסָפַר הַגַּבְּאִי שְׁלוֹ ר' רְפָאֵל ז"ל, שֶׁפָּעַם אַחַת לָקַח אוֹתוֹ לְמִקְנָה בְּאִמְצַע הַלִּילָה, וְזֶה הָיָה בַּחֲרָף, וְהֵלֵךְ כִּכָּה עִם הַגֵּר עִם רְבוֹ, (כִּי עוֹד לֹא הָיָה אִזּוֹ חֲשֻׁמֵל) וְהִנֵּה הִגִּיעוּ אֶל הַמִּקְנָה, וְהִחַל לְהַתְּפַשֵּׁט, וְלְהוֹרִיד אֶת הַגְּרָבִים וְיָרַד דָּם, וְזֶה בָּא לוֹ בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה

בְּשֵׁהוֹרִיד אֶת הַגֶּרֶב, וְצַעַק: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם הִכַּל בְּשִׁבְלֶךָ". הַגִּבְאֵי הַתְּחִיל לִפְחֹד, וְהִנֵּה הוּא קוֹפֵץ לְתוֹךְ הַמִּקְוָה, וּמִתְחִיל לְבַכּוֹת: רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אִם חֲטָאתִי, עֲוִיתִי, פִּשְׁעֵתִי, וְהִרַע בְּעֵינַיִךְ עֲשִׂיתִי, וְאֲנִי חַיֵּב סְקִילָה, הֲרִי אֲנִי כְּאֵלֹה נִסְקַלְתִּי", וּמִתְחִיל לְצַעַק: "סְקִילָה, סְקִילָה, מַגִּיעַ לִי סְקִילָה", וְהִנֵּה הַגִּבְאֵי חָשַׁב, שֶׁכִּכָּר נּוֹפְלֵת עִכְשָׁו כָּל הַתְּקָרָה עָלָיו וְהוּא נִסְקָל, אֲזִי מֵרַב פִּחַד הוּא בָּרַח הַחוּצָה, וְהִנֵּה הוּא שׁוֹמֵעַ שֶׁהֲרַבִּי טוֹבֵל בַּמִּקְוָה, אֲזִי הוּא חֹזֵר, וְהֲרַבִּי גָּמַר לְטָבֵל עוֹד פַּעַם, וְהִתְחִיל לְצַעַק בְּתוֹךְ הַמַּיִם: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אִם חֲטָאתִי, עֲוִיתִי, פִּשְׁעֵתִי לְפָנֶיךָ, וְאֲנִי חַיֵּב שְׂרָפָה הֲרִינִי כְּאֵלֹה נִשְׂרָפְתִי, וְצוּעַק: הִנֵּה שְׂרָפָה, שְׂרָפָה, אֲנִי בּוֹעֵר, אֲנִי בּוֹעֵר", הַגִּבְאֵי כָּל-כָּף פִּחַד, כִּי נִדְמָה לוֹ שְׂרוּאָה אֲשֶׁר בּוֹעֵר, וְחָשַׁב שֶׁעוֹד מְעַט גַּם הוּא יִשְׂרָף, וְלִכֵּן בָּרַח הַחוּצָה, וְהִנֵּה הֲרַבִּי טוֹבֵל בַּמִּקְוָה, וְכַכֵּה עוֹד פַּעַם צוּעַק: "אִם חֲטָאתִי, עֲוִיתִי, פִּשְׁעֵתִי לְפָנֶיךָ, וְהִרַע בְּעֵינַיִךְ עֲשִׂיתִי, וְאֲנִי חַיֵּב הֲרֵג, הִנֵּה אֲנִי נִהְרָג בְּשִׁבְלֶךָ", וְהַגִּבְאֵי פִּחַד, וְעוֹד פַּעַם בָּרַח לַחוּץ, כִּי הִזָּה ד' מִיתוֹת בֵּית-דִּין, שֶׁקָּבַל עַל עַצְמוֹ בְּעַת שֶׁטָּבֵל בְּתוֹךְ הַמַּיִם, וְיִצָּא מֵהַמִּקְוָה, וְחֹזְרוֹ חֹזְרָה. סְפוּר זֶה סְפוּר הַגִּבְאֵי.

וְיָדוּעַ מִצְדִּיקִים, שֶׁכָּל מֵה שֶׁסְפוּר הַגִּבְאֵי הִזָּה ר' רַפְאֵל, הִכַּל אָמַת, כִּי הוּא הִזָּה אִישׁ נֶאֱמָן מְאֹד, וְהוּא הִדְפִּיס סְפוּר בְּשֵׁם "דְּרָכֵי חַיִּים", וְהַצְדִּיקִים הִעִידוּ, שֶׁהַסְפוּר הִזָּה כְּלוּ אָמַת אֶלָּא כָּל מֵה שֶׁהוּא רָאָה וּמֵה שֶׁהוּא שָׁמַע, אֶת זֶה הוּא כְּתֹב בְּלִי שׁוּם גְּזוּמָאוֹת, בְּשִׁבְלֵי זֶה מְאֹד מְאֹד אֶהְבּוּ אֶת הַסְפוּרִים שֶׁלוֹ. זֶה הִגְמָא אַחַת מֵה נִקְרָאת מְסִירוֹת נֶפֶשׁ לְמַסַּר אֶת נַפְשׁוֹ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. צְדִיק שֶׁהוּא חַם, צְדִיק שֶׁהוּא בּוֹעֵר לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה כְּמוֹ בְּרִזָּל שֶׁנִּמְצָא בְּתוֹךְ אֵשׁ, עַד שֶׁנַּעֲשֶׂה בְּעַצְמוֹ אֵשׁ, בְּרִזָּל אִם מְכַנִּיסִים בְּתוֹךְ אֵשׁ, הַבְּרִזָּל נַעֲשֶׂה כָּל-כָּף אָדָם, עַד שֶׁאֵוִי וְאָבּוִי מִי שֶׁרַק יִגַּע בְּבְרִזָּל שֶׁזֶה חֲתִיכַת אֵשׁ. עַם כָּל זֹאת אִם מְכַנִּיסִים אֶת הַבְּרִזָּל הִזָּה בְּתוֹךְ מַיִם, יְכוּל לְהִיּוֹת שֶׁהַמַּיִם יִתְחַמְמוּ קָצַת, אֲבָל לְבִסּוּף הַבְּרִזָּל מִתְקַרֵּר. אֲתָם יוֹדְעִים מֵה זֶה בְּרִזָּל? בְּרִזָּל' זֶה רֵאשִׁי תְּבוּת הָאֲרָבַע נְשִׁים שֶׁהִיוּ לְיַעֲקֹב אֲבִינּוּ. הָאֲרָבַע אֲמָהוֹת שֶׁמֶהֱנִן יִצְאוּ שְׁבֻטֵי יִשְׂרָאֵל, יִ"ב שְׁבֻטִים וְדִינָה. בְּרִזָּל' זֶה רֵאשִׁי תְּבוּת: בְּלִקְהָה רַחֵל ז'לִּפְהָ לְיָאָה, אֵלֹה הִיוּ

הָאֲרֵבֶּעַ אֲמָהוֹת, שְׁמָהֶם יָצְאוּ כָּל הַשְּׂבָטִים, וּמֵהַשְּׂבָטִים יָצְאוּ כָּל יִשְׂרָאֵל.

יַעֲקֹב אָבִינוּ קִבֵּל אֶת הַמְּסִירוֹת נַפְשׁוֹ שֶׁלֹּו מֵאָבִיו יַצְחָק אָבִינוּ. יַצְחָק שָׁכַב עַל הַמְּזֻבָּח, וְהָיָה מוֹכֵן לְשַׁחֵט אֶת עֲצָמוֹ בְּשָׂבִיל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. אַתֶּם יוֹדְעִים מָה זֶה לְשָׁכַב עַל מְזֻבָּח, וְלִהְיוֹת מוֹכֵן לְהַשְׁחֵט לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הֲאֵם יֵשׁ לָנוּ מִשָּׁג מָה זֶה? אִם זֶה הָיָה קוֹרָה לָנוּ, הֵינּוּ מִפְּחָדִים וְרוֹעֲדִים. יַצְחָק אָמַר לְאָבִיו אַבְרָהָם: אָבִיא, תִּקְשֶׁר לִי טוֹב אֶת הַרְגָלִים, תִּקְשֶׁר לִי טוֹב אֶת הַיָּדַיִם, כִּדֵי שְׂאֲנִי לֹא אֲזוּז, וְחַס וְשָׁלוֹם אֲנִי אֶהְיֶה עוֹלָה פְּסוּלָה, שְׁלֹא תִשְׁחַט אוֹתִי כְּמוֹ שְׂצָרִיךְ. כָּל-כֶּף הוּא הָיָה נִזְהָר לְהַשְׁחֵט לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּלִי שׁוּם מִחֻשְׁבוֹת פְּגוּל, וּמֵאִיפָה הוּא קִבֵּל אֶת הַכַּח הַזֶּה? מֵאָבִיו אַבְרָהָם. אַבְרָהָם אָבִינוּ הָיָה הָרֵאשׁוֹן שֶׁגִּלָּה וּפְרָסָם אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ. אַבְרָהָם אָבִינוּ יָצָא נֶגֶד נִמְרוֹד. נִמְרוֹד הָיָה רָשָׁע מְרָשָׁע, טָמֵא מְטָמֵא, שֶׁהִמְרִיד אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ נֶגֶד הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעָשָׂה אֶת עֲצָמוֹ לְאֵלִיל, וְרָצָה שְׁכַלֵּם יִשְׁתַּחֲוּוּ לוֹ, וְאוֹי וְאָבוֹי לְמִי שְׁלֹא הַשְׁתַּחֲוֶה לוֹ, רַק אֶחָד הָיָה אַבְרָהָם, אַבְרָהָם אָבִינוּ הָיָה הַיְחִידִי שְׁלֹא הִסְתַּכֵּל עָלָיו, וְאָמַר: אַתָּה בֶּן אָדָם כְּמוֹ כָּלֶם, רַק דַּע לָךְ, אֲשֶׁר יֵשׁ אֱלֹקִים חַיִּים וּמְלַךְ עוֹלָם, שֶׁהוּא מְגַלְגֵּל אֶת הַגְּלָגֵל, אֶת הַשְּׁמַשׁ וְהַיָּרֵחַ וְהַכּוֹכָבִים וְכָל הַמְּזֻלוֹת, הוּא בְּרָא אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ, וְהוּא מְחַיֶּה אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ, וּמִשְׁגִּיחַ עַל כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ. הִלֵּךְ נִמְרוֹד וְצִוָּה אֶת עַבְדָּיו לְחַמֵּם אֶת הַתַּנּוּר, שִׁבּוּ עוֹשִׂים אֶת הָרְעָפִים וְאֶת הַלְּבָנִים, שְׁלֶשֶׁה יָמִים וּשְׁלֶשֶׁה לַיְלוֹת שִׁיבְעַר, וְתִהְיֶה אֵשׁ כְּזוֹ, שֶׁרַק יִכְנִיסוּ אוֹתוֹ בְּהַתְחַלַּת הָאֵשׁ, הוּא יִשְׂרָף. וְהִזְהִיר אֶת אַבְרָהָם: אִם אַתָּה לֹא חוֹזֵר בָּךְ, אֲנִי שָׂם אוֹתָךְ בַּתּוֹךְ כְּבִשָּׁן הָאֵשׁ בְּאוֹר פְּשָׁדִים. אַבְרָהָם אָבִינוּ אָמַר: אֲנִי לֹא מִתְּפַעֵל מִמֶּךָ, אֲנִי מֵאֲמִין בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִךְ אֶחָד בְּעוֹלָם לֹא יְכוּל לְהַגִּיד לִי אַחֲרָת. אַתָּה רוֹצֶה לְשַׂרְף אוֹתִי, אִם יִהְיֶה הַרְצוֹן שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהַשְׂרִף, אֲנִי נִשְׂרָף, אָבֵל אֲנִי לֹא חוֹזֵר בִּי מִדְּבָרִי. אֲנִי מֵאֲמִין בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהוּא אֵל אֶחָד, וְהוּא בְּרָא אֶת כָּל הָעוֹלָם. אַחֲרֵי-כֵן לָקַח אוֹתוֹ נִמְרוֹד, וְזָרַק אוֹתוֹ לְתוֹךְ הַכְּבִשָּׁן,

וְאַבְרָהָם אָבִינוּ מְרַב דְּבִקּוּת בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא קָרָה לוֹ שׁוּם דְּבַר, וְטִיל שְׁמָהּ בְּתוֹךְ הָאֵשׁ, וְשָׂר שִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

יַעֲקֹב אָבִינוּ הָיָה לוֹ אָבָא כְּזֶה יִצְחָק, שֶׁהָיָה מוּכָן לְשַׁחַט אֶת עַצְמוֹ בְּשִׁבִיל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְיִצְחָק הָיָה לוֹ אָבָא כְּזֶה, שֶׁנִּכְנַס בְּתוֹךְ הָאֵשׁ בְּשִׁבִיל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. תִּתְאַרוּ לְעַצְמְכֶם מַה נִּקְרָא יְהוּדִי. יַעֲקֹב שֶׁהָיָה לוֹ אַרְבַּע נָשִׁים: רַחֵל, לֵאָה, בְּלֵהָה, זִלְפָּה, שְׁמָהֶם יִצְאוּ י"ב שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל, הַשְּׁבִטִים הַקְדוּשִׁים. יַעֲקֹב אָבִינוּ לֹא מִסְפִּיק שֶׁהָיָה אֶצְלוֹ חַם שֶׁקָּבַל מֵהָאָבָא וּמֵהַסָּבָא, אֲלֵא הַכְּנִיס אֶת הַחַם הַזֶּה בְּתוֹךְ הַנָּשִׁים שְׁלוֹ, שֶׁזֶה הָרָאשִׁי תְבוּת בְּרוּךְ-ל: בְּלֵהָה, רַחֵל, זִלְפָּה, לֵאָה, הַנָּשִׁים הַחֲדָדִירוֹ בְּיַלְדִים שְׁלֵהֶם אֲמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁה יֵשׁ לָהּ כַּחוֹת בְּלִתֵּי מַגְבָּלִים, אֲשֶׁה יְכוּלָה לְהַצִּית וְלִשְׂרֹף וְלַחַמֵם אֶת הַבַּעַל וְאֶת הַיְלָדִים בְּשִׁבִיל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲבָל גַּם אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שַׁבַּת לַג): נָשִׁים דַּעְתָּן קָלָה, כִּי לְהַפְּךָ, אֲשֶׁה יְכוּלָה גַּם לְהִיּוֹת קָרָה כְּמוֹ קָרַח, וְעוֹד לְקַרְר אֶת בַּעְלָהּ וְלִקְרַר אֶת הַיְלָדִים. וְלִכֵּן הַנָּשִׁים מְשׁוּלוֹת לְכַרְזֵל. בְּרִזֵּל כָּל זְמַן שֶׁבְּתוֹךְ אֵשׁ, הוּא יְהִיָּה חֲתִיכַת אֵשׁ בַּעֲצָמוֹ, וְאוֹי וְאַבּוֹי לְמִי שִׁיגַע בּוֹ, גַּם הוּא יִשְׂרֹף, אֲבָל אִם מְכַנְיָסִים אוֹתוֹ בְּמֵים קָרִים, יְכוּל לְהִיּוֹת שֶׁהַמֵּים יְהִיוּ פּוֹשְׂרִים אַחֲרֵי-כֵן, אֲבָל הַבְּרִזֵּל יִתְקַרַר. אֲשֶׁה אִם הִיא מְקַבֶּלֶת עַל עַצְמָהּ יִרְאֵת שְׁמֵים, הִיא חוֹזֶרֶת בְּתִשְׁבּוּבָה, הִיא יְכוּלָה לְהִיּוֹת כְּמוֹ בְּרִזֵּל שְׁבוּעַר בְּאֵשׁ שֶׁמְחַמֵם וְשׁוֹרֵף, הִיא מְחַמֶּמֶת אֶת בַּעְלָהּ, מְחַמֶּמֶת אֶת הַיְלָדִים, אֲבָל בְּרַגַע שֶׁהִיא מִתְחַבֶּרֶת אֶל קְלֵי דַעַת, נָשִׁים שֶׁהֵן בְּלֵי יִרְאֵת שְׁמֵים, גַּם הִיא תִתְקַרַר, וְתִתְקַרַר אֶת בַּעְלָהּ וְאֶת הַיְלָדִים.

וְלִכֵּן אֲנִי פּוֹנֶה אֲלִיכֵן נָשִׁים יְקָרוֹת! הַשְּׁקַעְתִּי בְּקַהְלָה מְסִירוֹת נַפְשׁ עַצְמוֹמָה, לְצַעֲרֵי הָרַב, לֹא יְכַלֵּיתִי לְבוֹא שְׁלֹשׁ שָׁנִים, הַסְמִיךְ-מ"ם עֲשֵׂה אֶת שְׁלוֹ וְעַכְבֹּב אוֹתִי, שְׁאֲנִי לֹא אוּכַל לְהַפְגִּס לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל עַד הַשְּׁלֹשׁ שָׁנִים. כָּל זְמַן שְׁאֲנִי הֵייתִי בֵּינֵיכֶם, אֲנִי יְכוּל לְהַעֲדִיד לְפָנַי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְפָנַי פְּמִלְיָה שֶׁל מַעְלָה: כִּלְכֵן הֵייתֶם נָשִׁים צְדֻקְנִיּוֹת, לֹא הָיָה אֶצְלָנוּ דְּבַר כְּזֶה, שֶׁבְּנוֹת תְּסַתּוּבְכַנּוּהָ בַּחוּץ, שֶׁהָיָה

לָהֶם עֶסֶק עִם חִילוּנִים, הַבְּנוֹת הִלְכוּ בְּצַנִּיעוֹת, לְאֶף אֶחָד מֵאַתְּנוּ לֹא הָיָה אֶפְלוּ מִחֲשֻׁבָּה לְלַכֵּת עִם חֲצֵאִית קֶצֶרָה אוֹ עִם חֲלֻצָה שְׁקוּפָה אוֹ עִם בְּגַד צְמוּד, כִּלְפֵּן הָיוּ בְּנוֹת יִרְאוֹת שָׁמַיִם, וְאֲנִי אֶעִיד אֶת זֶה לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲבָל מֵאִז שֶׁלֹּשׁ שָׁנִים שָׁלָא יְכַלְתִּי לְהַכְּנִס לְאַרְצָא יִשְׂרָאֵל, וְאַפְלוּ עֲכָשׁוּ אֲנִי מִגְּבֹל, וְהִנֵּה אֲנִי רוֹאָה שֶׁהַבְּרוּךְ-ל', שָׁזָה בִּי לְהָיֶה רַחֵל ז'לְפָה ל'אָה, הַבְּרוּךְ הַזֶּה נִכְנָס בְּתוֹךְ מֵיִם קָרִים, נִכְנָסוּ לְגוּר פֶּה נְשִׁים קָרוֹת, שָׁלָא רַק שְׁקָר לָהֶן בִּירְאֵת שָׁמַיִם, אֲלֹא מְקַרְרוֹת אֶת הַנְּשִׁים שְׁלֵנוּ, זֶה לֹא הָיָה אֶף פֶּעַם, אֲנִי לֹא אֶתֵּן שְׁיִמְשֶׁךְ כָּכָה.

אֲנִי מִכְרָח לְהַגִּיד לָכֵן, אֲנַחְנוּ מְפַחְדִים מִהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲנַחְנוּ רוֹצִים רַק אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲנַחְנוּ אֲנִשֵׁי שְׁלוֹם, אֲנַחְנוּ לֹא מִתְעַסְקִים עִם אֶף אֶחָד, אֲנַחְנוּ לֹא רוֹצִים אֶת הַרְעֵ שֶׁל אֶף אֶחָד, אֲנַחְנוּ רוֹצִים רַק לְהִיּוֹת עוֹבְדֵי הַשֵּׁם, אֲשֶׁה צְרִיכָה לְהִיּוֹת מְלֵאָה בִּירְאֵת שָׁמַיִם יוֹתֵר מִבְּעֻלָּה, יוֹתֵר מִהִילָדִים, אִז הִילָדִים יִהְיוּ גַם-כֵּן יִרְאִי שָׁמַיִם, הַבְּעַל יִהְיֶה גַם כֵּן יִרְאֵ שָׁמַיִם. אֲבָל אִם הָאֲשָׁה הִיא קָלַת דַּעַת, הוֹלְכַת בְּלֵי גְרָבִים, מִסְתַּוְּבַכַּת בְּבֵית בְּלֵי גְרָבִים, בְּלֵי כִסּוּי רֹאשׁ, הוֹלְכַת בְּפְרִיצוֹת, מַה הִיא רוֹצָה מִהַבְּנוֹת שְׁלָה? ! תְּחַכְּמִינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (פְּתוּבוֹת ט.ג.): כָּאֵמָּה כֵּן בְּתָה; תְּחַכְּמִינוּ הַקְּדוֹשִׁים מִסְפָּרִים, שֶׁהִיְתָה אֲשָׁה, שֶׁהָיָה לָהּ בְּעַל תְּלַמִּיד חֶכֶם, הִיא עֲזָרָה לוֹ לְהַלְבִּישׁ אֶת הַתְּפִלִּין, הוּא נְפֹטֵר, וְהִיא הַתְּחַתְּנָה עִם אֵיזָה בּוּר וְעַם הָאָרֶץ, שְׁלֹא הֵנִיחַ תְּפִלִּין וְלֹא הַתְּפַלֵּל, וְלֹא הִחְזִיק מִשְׁמִירַת שַׁבָּת, לֹא לָקַח הַרְבֵּה זְמַן גַּם הִיא עֲזָרָה לוֹ לְחַלֵּל שַׁבָּת. רוֹאִים מִכָּאֵן, שֶׁאֲשָׁה הִיא קָלַת דַּעַת. וְאֵת זֶה אֲנַחְנוּ רוֹצִים לְעַקֵּר מֵאַתְּנוּ, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהַחְדִּיר בְּנוֹ אֵשׁ, מִי זֶה אֵשׁ? הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֵשׁ אֲכָלָה אֵשׁ, אִם אֶתֵּן תְּהִיִּנֶה נְשִׁים צְדֻקְנִיּוֹת כְּמוֹ רַחֵל, לֵאמֹר, בְּלֵהָה, זְלֻפָּה, תְּקִימוּ שְׁבָטִים קְדוֹשִׁים, יְלָדִים קְדוֹשִׁים, אֲבָל אִם אֶתֵּן תְּתַקְּרוּ, גַּם הִילָדִים יִתְקַרְרוּ, גַּם הַבְּעַל יִתְקַרֵּר, כִּי הַכֹּל תְּלוּי בְּאֲשָׁה, אֵל תִּתְּלוּ אֶת הַזְּבָל בְּבַעַל, אֵל תִּתְּלוּ אֶת הַזְּבָל בִּילָדִים, אֶתֵּן חֲבִבוֹת אִם הִילָד אוֹ הִילָדָה מְקַלְקְלִים, אֶתֵּן חֲבִבוֹת, כִּי אֶתֵּן צְרִיכוֹת לְהִיּוֹת הַדְּגָמָא חֲזָה לִילָדִים. אִם הִילָדִים יִשְׁמְעוּ שֶׁהָאֵמָּא עוֹשָׂה בְּרָכָה בְּכוֹנֶה לְפָנֵי

שְׁהִיא שׁוֹתָה מִיָּם אוֹ שְׁנוּטְלַת יָדַיִם לְאֲכִילַת לֶחֶם, וְאוֹמְרַת אֵת הַבְּרָכָה בְּכוֹנָה "עַל נְטִילַת יָדַיִם", "הַמוֹצֵיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ", אוֹ מְבָרַכַת בְּרַכַּת־הַמְּזוֹן מִהַסְּדוּר, גַּם הַיְלָדִים יַחְקוּ אוֹתָהּ. וְאַחַר־כֵּן גַּם הַבַּעַל יַחְקָה אוֹתָהּ. אָבֵל אִם הָאִשָּׁה הִיא קַלַּת דַּעַת, מָה אֶתֵּן רוּצוֹת שְׁהֵי־לָדִים לֹא יִהְיוּ קָלֵי דַעַת, לֹא יִהְיוּ מְפַקְרִים וּמְפַקְרוֹת? ! אוֹי לָנוּ מִיּוֹם הַדִּין, אוֹי לָנוּ מִיּוֹם הַתּוֹכָחָה.

חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים מְסַפְּרִים עַל רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן חַלְפָּתָא, הִיָּתָה לוֹ אִשָּׁה צַדִּיקָת, הֵם שְׁנִיָּהֶם הָיוּ עֲנִיִּים, וְלֹא הָיָה לָהֶם עַל שַׁבַּת, אָבֵל הֵם לֹא הִתְיַאֲשׁוּ, הֵם יָדְעוּ שֵׁשׁ לָהֶם אֵת הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא. בַּאֲ יוֹם חַמִּישִׁי, עָדִין אֵין עַל שַׁבַּת, בַּאֲ יוֹם שְׁשִׁי, אֵין עַל שַׁבַּת. רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן חַלְפָּתָא יָצָא בַּחוּץ אֶל הַשָּׂדֶה, וְהִגְבִּיָּה אֵת הָעֵינַיִם אֶל הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְהִתְחִיל לְבַכּוֹת: "רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֵין לִי כֶסֶף לְקִנּוּת חִלוֹת, יֵין וְדָגִים לְכַבּוֹד שַׁבַּת, תִּרְחַם עָלַי, רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, שְׁיִהְיֶה לִי כֶסֶף לְקִנּוּת יֵין לְקְדוּשׁ וְלַהֲבַדְלָה, חִלוֹת לְלֶחֶם מְשֻׁנָּה, דָּגִים" וְכוּ'. וְהִנֵּה הוּא רוֹאֶה עַל הַרְצָפָה אֶבֶן קִטְנָה שְׁמַאֲרָה, הוּא הִגְבִּיָּה אֵת זֶה, וְרוֹאֶה שְׁנֵה יְהוּלּוֹם, בְּכֵן הִלֵּךְ וּמָכַר אֵת הַיְהוּלּוֹם, וְקָבַל הַרְבֵּה כֶסֶף, וְהָיָה לוֹ כְּבָר מַה לְקִנּוּת עַל שַׁבַּת: יֵין וְדָגִים, חִלוֹת וְכוּ', הוּא בָּא הַבֵּיתָה בְּשִׂמְחָה, וְאִשְׁתּוֹ הִצְדִּיקָת שׁוֹאֲלַת אוֹתוֹ: מֵאִיפֹה יֵשׁ לָךְ אֵת הַכֶּסֶף? [אַתָּם יוֹדְעִים, שְׁאִשָּׁה הִיא שׁוֹטְרַת, כָּל דָּבָר שׁוֹאֲלַת אֵת הַבַּעַל: מֵאִיפֹה יֵשׁ לָךְ אֵת זֶה, מֵהֵיכָן אֵת זֶה?!] וְהוּא לֹא רוֹצֶה לַעֲנוֹת, הוּא לֹא רוֹצֶה לְסַפֵּר לָהּ, שֶׁהִלֵּךְ וְהִתְבּוֹדַד לְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, כִּי עָקַר הַמַּעֲלָה שֶׁל תַּפְלָה — כְּשֶׁאָדָם מִתְחַבֵּא, וְלֹא מְסַפֵּר מַה שֶׁהוּא עוֹשֶׂה, כִּי זוֹ שְׁלֵמוֹת הַתַּפְלָה, שְׂאֵף אַחַד לֹא יָדַע שֶׁהוּא מִתְפַּלֵּל לְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא. וְאִשְׁתּוֹ בְּאַחַת, אוֹמְרַת לוֹ: אִם אַתָּה לֹא מְסַפֵּר לִי מֵהֵיכָן יֵשׁ אֵת הַכֶּסֶף, אֲנִי לֹא אוֹכְלַת מִהַמַּאֲכָלִים הָאֵלּוּ שֶׁהִבֵּאתָ; וְאֵז הַכֶּרַח לְסַפֵּר: הִלְכָתִי וּבִקְשָׁתִי אֵת הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וּמִצָּאתִי יְהוּלּוֹם, מְכַרְתִּי אוֹתוֹ, וְהִנֵּה זֶה הַכֶּסֶף. אֲמָרָה לוֹ אִשְׁתּוֹ: אִם בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת אַתָּה לֹא מְחִזִּיר אֵת הַכֶּסֶף לְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, אֲנִי לֹא אוֹכְלַת מִהַמַּאֲכָלִים. וְאָמַר: לָמָּה? אֲנִי לֹא רוֹצֶה לְהִנּוֹת מִמַּעֲשֵׂי נְסִיִּים. וְהוּא שׁוֹאֵל אוֹתָהּ: לָמָּה?

מה אכפת לך?! וענתה ואמרה: אני לא רוצה שבשמים לכל החכמים יהיה להם שלחן עם ארבע רגלים, ולשלחן שלך תחסר רגל אחת, פי הרי הקדוש-ברוך-הוא נתן לך רגל אחת מהשלחן שכל הצדיקים יש להם בעולם הבא. בכך הוא מאד נבהל, והלך אל רבנו הקדוש, וספר לו את כל הספור: "אשתי לא רוצה לאכול אם אני לא אחזיר את זה במוצאי שבת, מה עושים?" אמר רבנו הקדוש: "תקרא את אשתך אלי". וכן עשה. ובאו אל רבנו הקדוש, ושאלם: "מה את כל-כך מתעקשת?" וכך היא מספרת: "רבי, אני לא רוצה שבעלי יהיה לו בשמים שלחן של שלש רגלים, שתחסר הרגל הרביעית, בשעה שכל הצדיקים יהיה להם שלחן עם ארבע רגלים, אני לא מסכימה!" אמר לה רבנו הקדוש: "תדעי לך, בתי, אם לבעלך תחסר בשלחן רגל אחת, אני נותן משלי". והיא היתה יהודיה צדקת, ואמרה: "רבי, אתם יודעים שכתוב: "פי הולך האדם אל בית עולמו", לא כתוב "עולמים", אלא "עולמו", כל אחד יש לו עולם נפרד, ואיך אתם יכולים לתת לבעלי? לכם יש עולם אחד, ולצדיקים אחרים יש לכל אחד עולם אחד, ואני רוצה שגם לבעלי יהיה עולם אחד? אמר רבנו הקדוש אל רבי שמעון בן חלפתא: "אני לא יכול לעשות שום דבר, תציית לאשתך". הגיע מוצאי שבת, ויצא בחוץ לשדה, וזרק את הכסף כלפי מעלה, ואמר: "רבוננו של עולם, אני לא רוצה להנות ממעשי נסים". ויצאה יד ולקחה את הכסף.

מה רואים מהספור הזה? מה זה נקרא אשה צדקת, שהיא מוסרת את נפשה שיהיה לבעלה שלחן עם ארבע רגלים לעתיד לבוא.

אנחנו גרים עדין פה בזה העולם, למה שהנשים לא יהיה להם חם ואהבה להקדוש-ברוך-הוא?! למה שאתן לא תרצינה שיהיה לכן לב בוער להקדוש-ברוך-הוא?! למה אתן לא רוצות להיות צדקניות כמו בילה ר'חל זלפה ליאה — ברז"ל, שתהיינה מוכנות עם אש לשרף ולהשרף להקדוש-ברוך-הוא?! למה שלא תתדירו בבנות שלכן יראת שמים?! אני אגיד לכן למה לא? כי,

רחמנא לצלן, יש היום מי"ם. רבנו ז"ל אומר (לקוטי-מורה"ן, חלק א', סימן ד'): מים זה התאוות, יש תאוות רעות, לצערנו הרב, התאוה הכי גדולה לזלזל בצניעות: צניעות הדבור, צניעות הלבוש, צניעות ההנהגה. מכניסים בתוך הבית אינטרנט, מסתכלים בסרטים מגנים, מה אתן רוצות? ! זה מים, זה תאוות, אפלו שתהיו ברזל, שתהיו שורפות כמו ברזל, אבל ברגע שמכניסים אותו במים, הם מקררים את הברזל. ברגע שיש לכן בבית כלי טמא שנקרא אינטרנט, ומסתכלים בסרטים, תדעו לכן שהיראת שמים שלכן פורחת, ואחר-כך מה אתן רוצות מהבנות שלכן? מה אתן רוצות מהבנים שלכן? ! שתחת הגב שלכן הם מסתכלים באינטרנט, הם מסתכלים בדי וי די, הם מסתכלים בסרטים מגנים, אוי לנו מיום הדין אוי לנו מיום התוכחה, מה נשיב להקדוש-ברוך-הוא? !

אני מאד מבקש אתכן, תוציאו מהבית את הכלי משחית הזה, שרק שורף את הגוף והנשמה ביחד, והילדים שלכן מתקררים לגמרי ביראת שמים, הבעלים שלכן במקום שיבער להם הלב בתורה, בוער להם נאוף. למה בעליכם רוצים לברח לחוץ לארץ? אומרים שיש שמה כסף, עושים כסף, חוזרים עם כסף, הכל זה הכל הבל הבלים! תאמינו לי אם תצאו בכל יום להפצה, יהיה לכם יותר כסף מאשר תעשו בחוץ לארץ. כמה נשים ספרו לי, שלפני החג הם יצאו להפצה, אשה אחת ספרה לי, שהיא עשתה ביום אחד ארבעת אלפים שקל, אשה אחרת ספרה לי, שהיא עשתה שלשת אלפים, אלפים שקל וכו'. חכמינו הקדושים מספרים ספור נפלא מאד, שרבי שמעון בר יוחאי היתה לו ישיבה, ולמד עם התלמידים, יום אחד תלמיד התישב, שהוא נוסע לחוץ לארץ, הוא לא יכל כבר לסבל עניות, ויצא לחוץ לארץ וחזר עשיר. אזי כל התלמידים רצו לצאת לחוץ לארץ, כי קנאו בו. רבי שמעון בר יוחאי היה אז במרון, אומרים חכמינו הקדושים, שהוא הוציא את כל התלמידים אל החר, ואמר להם: הסתכלו מה אתם רואים? וראו שכל החר היה מלא דינרים של זהב. אמר להם: אם אתם רוצים כסף, תלכו ותקחו כסף, העקר אל תצאו לחוץ לארץ. אבל תדעו לכם, אם אתם

עכשו לוקחים את הפסוף, אתם לוקחים את החלק שלכם בעולם הבא, בכך אף אחד לא רצה לטל.

חכמינו הקדושים אומרים: כל השפע בא מארץ ישראל. ולכן אם אתם תצאו, להפצה אם בעליכם ילכו להחתים הוראות קבע, יהיה לכם כל חדש צ'ק, כל חדש יהיה לכם משכורת, תהיה לכם גשמיות, יהיה לכם מפל טוב, לא יחסר לכם שום דבר, אבל העקר צריכים יראת שמים, צריכים יראה ופחד מהקדוש-ברוך-הוא. הגיע הזמן שגם אתן תתחילו לבער להקדוש-ברוך-הוא, שהלב שלכן יבער אל הקדוש-ברוך-הוא, שיהיה לכן יראת שמים, אל תתנו שיקרוי אתכן. אדרבה, אתן תראו להבעיר את השנייה, להלהיב את החברה, תראו שיהיה אצלכן חם טבעי, חם של יראת שמים, תחממו את בעליכם בעבודת השם, תחממו את הילדים שלכם ביראת שמים, אל תהיו משפעות מחברות או משכנוות, תדעו לכן שזו עזות וחצפה שאשה מעשנת סיגריות, ובאמת גם לגברים רבנו ז"ל הזהיר מאד, שזה מאד מספן, יכולים לקבל, רחמנא לצלן, מחלת סרטן בראות, והרופאים כבר הזהירו על זה, אבל רבנו כבר לפני מאתיים שנה, שעדין לא ידעו מה זה סרטן, הזהיר שבשום פנים ואופן לא לעשן, וזה לגבי גברים, וכל שפן אשה, זו עזות וחציפות גדולה שאשה תעשן, זו עזות וחציפות מאד גדולה שאשה תגול את הפה שלה.

ולכן אני מאד מבקש אתכן שתחזרו בתשובה בלכן, הרי חזרתן בתשובה, הייתן בטנוף, בלכן יודעות מה זה זהמה וזבל ולכלוף של תאוות העולם הזה, בלכן נכשלתן בטרפות ונבלות, בחלול שבת, באכילת חמץ בפסח, רחמנא לישזבן, רחמנא לצלן, הנה עכשו חזרתן בתשובה, איפה התשובה שלכן?! תשובה צריכה להיות עד הסוף במסירות נפש הכי גדולה, להראות להקדוש-ברוך-הוא: "רבנו של עולם, אני חוזרת בתשובה לגמרי אליך, אני לא רוצה, רבנו של עולם, רק אותך, רק את התורה, רק את התפלה, רק את הצדיק, זה מה שאני רוצה". אם תלכו עם חמימות כזו, גם הבנות שלכן ימשכו אחריכן, אתן צריכות לעקר מאתכן את כל

הליצנים והליצנות שלא ימצאו ביננו ליצנים, חזרה בתשובה צריכה להיות עד הסוף עם לב אמת. אמונת חכמים זה היסוד ביהדות. כתוב (שמות יד): "ויאמינו בד' ובמשה עבדו", אומרים חכמינו הקדושים (מכילתא בשלח): אם במשה האמינו, בד' לא כל שכן? אלא אומרים חכמינו הקדושים: אי אפשר להגיע לאמונה רק על-ידי אמונת חכמים, כי החכמים הם מחכמים אותנו, הם מכניסים בנו אש, הם שומרים עלינו.

ולכן אני מאד מאד מבקש את כלכן, הנח עברו עלינו ימים קדושים, הימים לא עברו אלא נכנסו בנו. תראו דבר פלא אחר פסח כלם חולים, הקבה מקלקלת, כלם סובלים על המעים, האכל שאוכלים קשה לעכל, ולא יודעים מה זה, אין אדם אחד שלא יתלונן, שאינו מרגיש טוב, ואף אחד לא משער מה זה, כל אחד תולה את זה במצה. ובאמת, אכלנו מצה, אך מי אמר שלא אכלנו שרויה והקפדנו? ! התרוץ הוא פשוט: כן, כן, המצה אשמה. אתם יודעים למה? כי כתוב בזה, שזה מיכליה דמהימנותא, מאכל של אמונה, מיכליה דאסותא, מאכל של רפואה, מטהרת את כל המעים שלנו, את כל הרמ"ח איברים ושס"ה גידים שלנו, מקדשת אותנו מבפנים. ועכשו אחר שאכלנו שבעה ימים מצה והתעלנו בעליה אחר עליה, עכשו אחר פסח אנחנו מתחילים לרדת אל החמץ, הגוף שלנו לא יכול לסבל את המאכלים של החמץ, כי עשינו שטיפה טובה, המצה שטפה אותנו טוב עם אמונה, ועכשו קשה לנו מאד מאד לחזר אל השגרה — זה הסוד. ולכן אנחנו צריכים מאד לשמח, שנכנסו בנו ימי הפסח הקדושים, ואנחנו צריכים להתחזק באמונה פשוטה בו יתברך.

אחד מהדברים הכי נפלאים, אומר רבי נתן, שקבל מרבנו ז"ל, זה הבחירה, יש בחירה מאד קשה, שאדם לא יכול להבין את זה, למה צדיק ורע לו, צדיק צריך כל-כף לסבל, ורשע וטוב לו, גנב בן גנב, ממזר בן מתיר ממזרים, לו הולך הפל בסדר, הוא גונב וגוזל ועושק וצוחק מפלם, עובד על המדינה, עובד על כלם, גונב וגוזל תקציבים, ולא עולים על זה, לא רוצים לעלות על זה, לא

רוצים להאמין שזה גנב בן גנב, גם האבא שלו היה גנב, גם האבא שלו היה מין, ואפיקורס, דבר על הקדוש-ברוך-הוא פתוח, ואיך לא חסר לו כלום. וצדיקים שדבוקים בהקדוש-ברוך-הוא, הם צריכים לסבל. אמר רבי נתן, שהבנתי מרבנו ז"ל, שזה הדבר הכי קשה לאדם להבין את הבחירה, כי הרבה פעמים בשביל הבחירה והנפיון — הרשע וטוב לו, לא חסר לו שום דבר, והצדיק ורע לו, אבל אסור לנו להבהל, מי מאתנו לא שמע מהצדיק הקדוש הרבי ר' אלימלך מליז'ענסק זי"ע, שהיה כל-כף גדול, שרבנו ז"ל אמר: אף שהספר "נעם אלימלך" כל-כף גדול, אבל הרבי ר' אלימלך היה הרבה יותר גדול מהספר שלו, באו ונסתפל מה כתוב בספר שלו — רק אלקות, רק הקדוש-ברוך-הוא, הספר שלו מדבר רק מגדלת הצדיקים. והנה הרבי רבי אלימלך זי"ע היה לו בן בשם ר' אלעזר, ור' אלעזר היה לו בן בשם ר' נפתלי, הבן ר' אלעזר תמיד יושב אצל האבא, ולא היה חסר לו שום דבר, ר' נפתלי כָּבֵר היה יושב אצל האבא שלו, ר' אלעזר היה חסר, אבל הוא צדיק שהיה דבוק בהקדוש-ברוך-הוא, ולא רצה אף אחד, הוא גרש את כלם, מי שבא אליו, הוא גרשו: "תעזב אותי, אני לא כלום, אני לא צדיק, תעזבו אותי". רצו אחריו אנשים, בקשו ממנו ברכות, בקשו ממנו ישועות, הוא אמר: "תעזבו אותי, אני אדם פשוט", והחביא את עצמו רבי נפתלי מליז'ענסק, שהיה נכד של הרבי רבי אלימלך זי"ע.

לו היה בן בשם רבי איציק מזידיטשוב, פעם הוא בא לאיזו עירה, אמר לו: "יהודי, מי אתם?" אמר: "אני נכד מהרבי רבי אלימלך מליז'ענסק זי"ע", — "איך השם שלך?" — "רבי יצחק", "אני גר בזידיטשוב, אבל האבא שלי השם שלו רבי נפתלי, ואבא שלו היה רבי אלעזר, ואבא שלו היה הרבי רבי אלימלך, אז אני דור רביעי". אמר לו היהודי: "אני אספר לכם ספור נפלא מהאבא שלכם רבי נפתלי". ושאל הבן: "מהאבא שלי יש מה לספר? האבא שלי תמיד הסתתר מבני אדם אף אחד לא הכיר אותו, אף אחד לא ידע ממנו". אמר לו: "אז אני אספר לך ספור מאד מענין. אבא

שְׁלֹכֶם רַבִּי נִפְתָּלִי בָּא פַּעַם לְאִיזָה כְּפָר, בְּדֶרֶךְ כָּלֵל הוּא הַתְּחַפֵּשׁ,
וְחָשְׁבוּ שָׁזָה אָדָם פְּשׁוּט, יְהוּדִים הֵם רַחֲמָנִים בְּנֵי רַחֲמָנִים, יְהוּדִים
מְכַנְיָסִים אֲוֹרְחִים, אִזּוּ הַכְּנִיסוּ אֶת רַבִּי נִפְתָּלִי לְאֲוֹרַח. וְרַבִּי נִפְתָּלִי
אָמַר לְיְהוּדֵי שְׁהַכְנִיסוּ אוֹתוֹ: אֲנִי לֹא נִכְנַס אֶצְלָךְ רַק בְּשָׁנֵי תְּנָאִים,
אִם אַתָּה יָכוֹל לְקַיְמָם — אֲנִי נִכְנַס אֶצְלָךְ". יְהוּדִים שָׁל פַּעַם הָיָה
לָהֶם לֵב חָם, בָּא יְהוּדֵי אֲוֹרַח, רָצוּ כָּל אֶחָד לְזִפּוֹת בְּאֲוֹרַח, בְּכֵן כָּל
אֶחָד רָצָה אֶת הָאֲוֹרַח הַזֶּה, אֲבָל הַיְהוּדֵי אָמַר: אֲנִי כְּבָר תִּפְסְתִּי אֶת
הָאֲוֹרַח. וְאִךְ אֶחָד לֹא יָדַע שֶׁרַבִּי נִפְתָּלִי צָדִיק, חָשְׁבוּ שָׁזָה אָדָם
פְּשׁוּט. וְהִנֵּה כְּאֲמֹר יְהוּדֵי נִגַּשׁ אֵלָיו, וְאָמַר: אֲנִי רוֹצֵה שְׁתַּהַיֶּה אֲוֹרַח
שְׁלִי. וְעָנָה: אִם אַתָּם רוֹצִים שְׁאֵהִיָּה אֲוֹרַח שְׁלֹכֶם זֶה רַק בְּשָׁנֵי
תְּנָאִים: א. מָחָר בְּלִילָה זֶה זְמַן שֶׁל קְדוּשׁ לְבָנָה, אֲנִי רוֹצֵה שְׁתַּכְּנִינוּ
לִי עֲשֶׂרָה אֲנָשִׁים שְׁאוּכָל לְקַדֵּשׁ אֶת הַלְּבָנָה עִם מִנְיָן. ב. אַחַר קְדוּשׁ
לְבָנָה תַעֲשׂוּ לִי סְעֻדָּה עִם דְּגָיִם. עָנָה הַיְהוּדֵי וְאָמַר: תִּרְאֶה, עֲשֶׂרָה
אֲנָשִׁים אֲנִי יָכוֹל לְהַבִּיא לָךְ, אֲבָל דְּגָיִם, אֵין פֶּה נִהַר, וְאֲנִי לֹא יָכוֹל
לְהַבִּיא לָךְ דְּגָיִם. אָמַר הָאֲוֹרַח: בְּסֹדֶר, אֲנִי מוֹתֵר לָךְ, אֲבָל תָּבִיא לִי
מִנְיָן. הַמְּאָרַח חָשַׁב, שְׁהִנֵּה יֵשׁ לוֹ פֶּה עֵסֶק עִם יְהוּדֵי פְּשׁוּט, נִתֵּן לוֹ
חֹדֶר מִיָּחָד וּמִטָּה, וְכִסָּא וְשִׁלְחָן: "הִנֵּה זֶה הַחֹדֶר שְׁלֹכֶם". וְתַכְּף
כְּשֶׁנִּכְנַס הָאֲוֹרַח לְחֹדֶר, הִחֵל לְהַתְּפַלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּמוֹ
צָדִיק. וְהִנֵּה גוֹי דוֹפֵק עַל הַדֶּלֶת, וְהַמְּאָרַח יוֹצֵא וְשׁוֹאֵלוֹ: מָה אַתָּה
רוֹצֵה? וְאָמַר: הִנֵּה יֵשׁ לִי דָג חַי בַּשֶּׁק, שְׁהוֹצֵאתִי מִהַכְּפָר שְׁלִי, יֵשׁ
שָׁמָּה נִהַר, אוֹלֵי אַתָּה רוֹצֵה לְקַנּוֹת אֶת זֶה? וְעָנָה בְּחַיּוּב, וְקָנָה אֶת
הַדָּג בְּכֶמֶה מְטֻבְּעוֹת. וּפְתָאֵם הוּא מִתְּחִיל לְרְאוֹת: רַגַע, רַגַע, זֶה
יְהוּדֵי צָדִיק, הֲלֹא הוּא רָצָה דְּגָיִם, וְהִנֵּה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַזְּמִין לִי
דָג. וְהִלָּךְ וּבִשַׁל אֶת הַדָּג וְהַכִּין אֶת הַסְּעֻדָּה, וְרָאָה כְּבָר, שְׁפִיחַ יֵשׁ
לוֹ בְּבֵית יְהוּדֵי צָדִיק. וְעֲשֶׂה קְדוּשׁ לְבָנָה, וְעֲשֶׂה לוֹ סְעֻדָּה עִם כָּל
הַעֲשֶׂרָה אֲנָשִׁים. וְאַחַר גָּמַר הַסְּעֻדָּה, הַמְּאָרַח כָּתַב עַל פֶּתַח אֶת
הַבְּקָשָׁה שְׁלוֹ: הֵיזוֹת שְׁשָׁנִים עַל גְּבֵי שָׁנִים יֵשׁ לוֹ בֵּית מְרוֹזַח, שְׁהַגּוֹי
מוֹשֵׁל הָעִיר מְשַׁכִּיר אֶת זֶה רַק לוֹ, הַשָּׁנָה בָּא יְהוּדֵי אֵלִים בְּשֵׁם פְּסַח,
וְתַפֵּס לִי אֶת זֶה, וְהַשִּׁיג אֶת גְּבוּלִי, תַעֲשׂוּ אֵתִי חֹסֵד, אֵין לִי פְּרִנְסָה
מֵאִז שְׁהַיְהוּדֵי הַשִּׁיג אֶת גְּבוּלִי, הַגּוֹי סָלַק אוֹתִי, אִךְ שְׁאֲנִי כְּבָר שָׁמָּה
שָׁנִים עַל גְּבֵי שָׁנִים. רַבִּי נִפְתָּלִי הִזָּה עָנָה וְאָמַר: פְּסַח, פְּסַח, זֶה רַק

שְׁמוֹנֵה יָמִים! וְהָיָה הַלֵּךְ, הוּא לֹא הֵבִין מַה זֶה. בְּכֵן הוּא בָּא לְבֵית־הַכְּנֶסֶת וְסֵפֶר לְכֻלָּם: הִנֵּה הָיָה אֶצְלֵי יְהוּדֵי פָּשׁוּט, וּבִקְשׁ מִמֶּנִּי אִם אֲנִי רוֹצֵה לְאַכְסֵן אוֹתוֹ וּלְאַרְחוֹ, שְׂאֲנִי אֲבַשֵּׁל לוֹ דָּגִים לְסַעֲדָה, וְאָבִיא לוֹ מִנְיָן וְהִבֵּאתִי לוֹ. וְאַחֲר־כֵּן סִפְרָתִי לוֹ אֶת הַסְּפּוּר, שִׁיְהוּדֵי בִשְׁם פֶּסַח לֶקַח לִי אֶת הַפְּרִנְסָה, אֲזוּ הוּא צָחַק וְאָמַר: פֶּסַח זֶה שְׁמוֹנֵה יָמִים. אֲזִי כָלָם צָחֲקוּ מִמֶּנּוּ, וְאָמְרוּ: תִּרְאֶה, אַתָּה לֹא כָל־כֶּף שְׁפוּי בְּדַעְתְּךָ, הָיָה לְךָ אֵיזָה לִיצָן. וְכָל יוֹם וַיּוֹם עָשׂוּ מִמֶּנּוּ צְחֹק בְּבֵית־הַכְּנֶסֶת: נוֹ, פֶּסַח זֶה שְׁמוֹנֵה יָמִים, בּוֹא נִרְאֶה מַה יִּהְיֶה בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי. הִיְהוּדֵי כְּבֹר הַתְּבִישׁ לְלֶכֶת לְבֵית־הַכְּנֶסֶת, פֶּן יַעֲשׂוּ מִמֶּנּוּ צְחֹק. וּפְלֵא עַל גְּבִי פְלֵא, בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי דוֹפְקִים לוֹ אֲנָשִׁים: תִּפְתְּחוּ. וְהוּא הַתְּבִישׁ וְלֹא רָצָה לִפְתּוֹחַ, אֵף לֹא רָצָה לְצִאתָ, כִּי חָשַׁב שְׁעוֹשִׁים מִמֶּנּוּ צְחֹק. אָמְרוּ לוֹ: אַל תִּתְּבִישׁוּ, אַל תִּפְתְּדוּ — אֵלּוּ הֵיוּ יְדִידִים שְׁלוֹ. בְּכֵן הוּא פִתַּח לָהֶם אֶת הַדְּלֶת, וְאָמְרוּ לוֹ: אַתֶּם יוֹדְעִים מַה זֶה יוֹם הַשְּׁמִינִי? וְהִנֵּה הַגּוֹי לֶקַח אֶת פֶּסַח עִם כָּל הַדְּבָרִים שְׁלוֹ, הַעֲמִים אוֹתָם עַל הַעֲגָלוֹת וַגֵּרָשׁוּ, וְלֹא לֶקַח הַרְּבֵה זְמַן, הַגּוֹי שְׁלַח חֲזָרָה עֲבָדִים אֶל הִיְהוּדֵי הַזֶּה, וְאָמַר לוֹ: בּוֹא בּוֹא מֵהֵר, מוֹשֵׁל הָעִיר, הוּא הַגּוֹי שְׁבֵית־הַמְּרוֹזַח שִׁיף לוֹ, וְשֶׁהַשְּׁכִיר לְךָ כָּל הַשָּׁנִים, קוֹרָא אוֹתְךָ. וּכְשָׁבָא אֵלָיו, אָמַר לוֹ הַגּוֹי: אָמַר נָא לִי, הֵייתָ אֶצֶל אֵיזָה צְדִיק? וְעָנָה לוֹ: לֹא. וּשְׂאָלוּ: אֵיךְ יָכוֹל לִהְיוֹת? הֲלֹא כָּל לֵילָה בָּא אֵלַי בְּחִלּוּם אַתָּד עִם מַקַּל, וְנוֹתֵן לִי מִכּוֹת, וְאוֹמַר לִי: תִּזְרַק אֶת פֶּסַח, וְתִחְזֹר אֶת הִיְהוּדֵי הַרְּאִשׁוֹן. עֲכָשׁוּ הַלֵּילָה הָאַחֲרוֹן, וּכְבֹר שְׁמוֹנֵה יָמִים הוּא בָּא כֶּף, וְנוֹתֵן לִי מִכּוֹת רָצַח. [וְהוֹרִיד הַגּוֹי אֶת הַחֲלֻצָה, וְהִרְאֶה לוֹ, שְׁכָל גּוֹפּוֹ מְלֵא צְלָקוֹת] הוּא אָמַר לִי: אִם אַתָּה לֹא מוֹצִיא אֶת פֶּסַח מִבֵּית־הַמְּרוֹזַח, וּמִחְזִיר אֶת בַּעַל־הַבַּיִת הַרְּאִשׁוֹן, אֲנִי הוֹרֵג אוֹתְךָ. אֲזִי אֲנִי מִפְתְּחֵד... וְאֲזוּ נִזְכֵּר שֶׁזֶה הָיָה צְדִיק קְדוֹשׁ, הַנִּכְבָּד שֶׁל הַרְּבִי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ זי"ע, רַבִּי נִפְתָּלִי הַבֵּן שֶׁל רַבִּי אֶלְעָזָר, הַבֵּן שֶׁל הַרְּבִי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ זי"ע, וְאֲזוּ נִתְקַדַּשׁ שְׁמוֹ בְּכָל הָעִירָה, כִּי רָאוּ שֶׁזֶה צְדִיק.

מַה אֲנַחְנוּ רוֹאִים מִהַסְּפּוּר הַזֶּה? רַבֵּנוּ ז"ל אוֹמַר (לְקוּטִי־מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן קטז): עַל הַצְּדִיק בְּעֲצָמוֹ לֹא יְכוּלִים לְרְאוֹת שׁוֹם דְּבָר,

הוא נראה כמו אדם פשוט, הוא יורד אל כל אחד ואחד יש לו סבלנות לכל אחד ואחד, עד שאנשים חושבים שזה אדם פשוט, אבל באמת הוא בעל מופת, אין עוד מופתים שהצדיק הזה לא יכול להראות, כמו שאומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קפו), שאנשים תמימים שמאמינים בצדיק — רואים מופתים. זה היה הנכד של הרבי רבי אלימלך זי"ע. אנחנו צריכים לשמח, שיש לנו צדיק כזה, שמחזק אותנו, מעודד אותנו, משמח אותנו, זה מה שאנחנו צריכים ללמד מהספור. וכן יש ללמד מכאן, שיהודי אסור לו להשיג גבול רעהו, זה הדבר הכי מגנה, שיהודים יגעו אחד בשני או יריבו אחד עם השני.

לכן אני מבקש את פלכן, תעשו שלום בין השכנות, שיהיה ביניכן שלום ואהבה, כי אם אתן רוצות להיות אצל הצדיק, אתן מכרחות להשלים עם הסביבה, ואתן לא יוצאות הלילה מפה, עד שאתן מבקשות סליחה אחת מהשניה, עד שאתן מוחלות אחת לזולתה, אין יותר שנאה, אין יותר מריבות, אני רוצה שהקהלה שלנו תהיה קהלה קדושה, קהלה של ברו"ל חס: ב'לה ר'חל ז'לפה ל'אה — ראשי תבות: ברו"ל חס, שיהיה לכן כל-כף חס, שתתנו את החס לבעליכן, שתתנו את החס לילדים שלכן. וזאת תדעו — לילדים לא מרביצים, ילדים לא משפילים, הבעל לא צועקים עליו ולא משפילים אותו. אם אתן רוצות בעל טוב, תכבדנה את בעליכן. חכמינו הקדושים אומרים (תנא דבי אליהו רבה ט'): איזוהי אשה כשרה? העושה רצון בעלה, אבל הרצון של הבעל צריך להיות הרצון של הקדוש-ברוך-הוא, כי כף אומרים חכמינו הקדושים (אבות ב, ד): ביטל רצונך מפני רצונו, הוא יבטל את הרצון שלו לרצון של הקדוש-ברוך-הוא; ולכן אני רוצה מאד מאד שתכבדו את בעליכן. יש נשים רעות, נשים מרשעות, שיורדות לחיי בעליהן, אני לא אזכיר שמות. הנה יש אשה שלא מזמן היתה בחורגה, ובכתה לי, שאף פעם לא תתחתן. אמרתי לה: אני אביא לך חתן טוב, עוד תראי חמד של בעל. והתחתנו, ובאמת הבעל הוא בעל חסד נפלא מאד, והנה לא לוקח הרבה זמן, ובאה אלי

בוֹכָה. "מָה אַתְּ בּוֹכָה? הֲנִי הִבֵּאתִי לְךָ בַּעַל טוֹב?" וְעָנְתָה: "אוֹי, אֵין לִי יְלָדִים". וּבְרַכְתִּיהָ: "עוֹד יִהְיוּ לְךָ יְלָדִים". עָבְרָה עוֹד תְּקוּפַת זְמַן וְהִיא בּוֹכָה: "הֲלֹכְתִי אֶל רוֹפְאִים, וְהַרְוִפְאִים אוֹמְרִים שְׂאִין לִי סְכוּי לִילְדִים". וְאֲנִי בְּאַחַת — מִבְּטִיחָה שְׂתִזְכֶּה לְפָרִי בְּטָן. וְהִנֵּה הִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נָתַן לָהּ בֵּת, וְהִיא שְׂמַחָה וְעֲלִיזָה. לֹא לוֹקַח הִרְבֵּה זְמַן, וְהִיא מוֹצִיאָה אֶת כָּל הָעֲצָבִים שְׂלָהּ עַל בַּעְלָהּ, מִשְׂפִּילָה וּמִבְּזָה אוֹתוֹ. וְהַבַּעַל הוּא בַּעַל חֶסֶד, עוֹשֶׂה רַק צְדָקָה וְחֶסֶד. "מָה אַתְּ רוֹצָה מִבַּעַלְךָ?" וְהִיא עוֹנָה: "הוּא כָּכָה וְכָכָה וְכוּ', וְאֲנִי רוֹצָה עוֹד יְלָדִים", "יִהְיֶה לְךָ עוֹד" — בְּרַכְתִּיהָ! וְהִנֵּה עֲכָשׁוּ הִיא עִם מַחְפָּה לְלֶדֶת, בְּלִי עֵינַי הָרַע, שֶׁהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂתוֹלִיד בְּקָלוֹת. וְהִיא מִמְשִׁיכָה לְהִתְלוֹנֵן עַל בַּעְלָהּ וּלְבִזּוֹתוֹ וְכוּ', "מָה אַתְּ רוֹצָה מִמֶּנּוּ?!"... בְּכֵן רוֹאִים, שֵׁישׁ גְּשִׁים שְׂאִין לָהֶן מָה לַעֲשׂוֹת רַק לְהוֹצִיא אֶת הָעֲצָבִים שְׂלָהֶן עַל בַּעְלֵיהֶן. וּמַהֲיֵכֵן זֶה בָּא? מִקְרִירוֹת. אֵין לָכֵן יִרְאֵת שְׂמִים.

תִּרְאוּ לְהוֹצִיא מִהַבֵּית שְׂלָכֶם אֶת הָאֵינְטֵרְנֵט, אֶת הַדִּי וִי דִי, אֶת כָּל הַזָּבֵל וְהַלְכֵלוֹךְ, אוֹי לְאִשָּׁה שֶׁמְסַתְּפֶלֶת בְּסֶרְטִים מְגִנִּים, זֶה מְקַרֵּר אֶתְכֶן, זֶה יְבִיא אֶתְכֶן לְשֹׂאוֹל תַּחְתִּית וּמַתְּחִיּוֹ, זֶה עוֹקֵר אֶתְכֶן מִהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בְּשִׁבִיל זֶה אֵין לָכֵן יְלָדִים יִרְאֵי הַשָּׁם, אֶתֶן לֹא שׂוֹמְרוֹת עַל הַיְלָדִים שְׂלָכֵן לֹא שׂוֹמְרוֹת עַל הַבָּנוֹת שְׂלָכֵן, תִּקְבְּלוּנָה עַל עֲצָמְכֶם עֲכָשׁוּ, שְׂאֵתֶן חוֹזְרוֹת בְּתִשׁוּבָה, וּבִזְכוּת זֶה הִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁבְּקֶרֶב מְאֹד נִתְרָאָה.

וְאֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת כָּלֶכֶן תַּעֲזֹרוּ בְּתַפְלָה, תִּתְפַּלְלוּ לְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֲזַכֶּה לְבוֹא, וְתַפְלוֹתֵיכֶן תִּתְקַבְּלוּנָה לְרַחֲמִים וּלְרַצוֹן. וְזֹאת אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת כָּלֶכֶן, שְׂתַּהֲיִינָה שְׂמַחוֹת וְעֲלִיזוֹת, גַּם עֲכָשׁוּ בִימֵי סְפִירַת הָעֶמֶר יֵשׁ תִּקְלִיטִים שֶׁל נְגוּנִים בְּלִי מוֹזִיקָה, שְׂעֲשׂוּ אֶת זֶה בְּצוּרָה כְּזוֹ שֶׁמִּתֵּר לְשִׁמְעָם, כִּי זֶה בְּלִי כְּלִי זִמְרָה, וְהַזְמָרִים יִרְאֵי הַשָּׁם, וּמִמֶּשׁ חוֹשְׁבִים שְׂזֵה כְּלִי נְגִינָה, אֲבָל בְּאַמַּת זֶה רַק מִהֶפֶה. אֲנִי רוֹצָה שְׂלָכֵל אַחַת מִכֶּן יִהְיֶה לָהּ אֶת זֶה בְּבֵית, וְתִשְׁמְעוּ קוֹל שְׂשׁוֹן וְקוֹל שְׂמַחָה, שְׂתַּהֲיִינָה שְׂמַחוֹת וְעֲלִיזוֹת.

הגה עכשו הם ימי הספירה, ימי אבל, ולמה? כי תלמידי רבי עקיבא לא אהבו אחד את השני, תלמידי רבי עקיבא לא פברו אחד את השני, עד שנפטר כלם, לזאת אנו נוהגים אבלות. בכן אם מזלזלים בכבוד הזולת רחמנא לצלן, מקבלים ענש. ולכן אני מאד מבקש אתכן, תחזרו בתשובה שלמה, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לכן, שבזכות האהבה שתהיה ביניכן, נזכה כבר לגלוי מלך המשיח, שיבוא ויתגלה אלינו ויגאלנו גאלת עולם, ושיהיה לכן פל טוב, ונשמע בשורות משמחות.

אני מאד מאד מבקש את כל נשי אנשי שלומנו בלי יוצא מן הכלל, שפל מה שדברנו עד עכשו, יפגס היטב היטב אל לבכן.

המאחל לכן ברכה והצלחה מן השמים...

לט תתפה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר טהרה, כ"ו ניסן ה'תשס"ו.

שלום רב אל כלל נשי אנשי שלומנו "חסידים ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

היום הוא ההלולא של יהושע בן נון, מה היתה המעלה של יהושע בן נון? הוא היה מסור לגמרי אל משה רבנו. משה רבנו הגיע אל המדרגה הכי עליונה שרק יכולה להיות, משה רבנו כל ימיו היה דבוק בהקדוש-ברוך-הוא, עד כדי כך שאומרים חכמינו הקדושים (שמות לג, יא): "וידבר הוי"ה אל משה פנים אל פנים כאשר ידבר איש אל רעהו", משה רבנו זכה למדרגה כזו, שדבר אל הקדוש-ברוך-הוא פנים אל פנים, כאשר ידבר איש אל רעהו, כמו שאדם מדבר אל החבר שלו, הגיש מדרגה יותר גדולה מזו, שאדם מרגיש את הקדוש-ברוך-הוא, שהוא פה איתנו, עמנו ואצלנו, ואנחנו מסתכלים על הקדוש-ברוך-הוא כמו שסתכלים על החבר שלנו, אין עוד מדרגה יותר גדולה מזו. משה רבנו מדבר אל הקדוש-ברוך-הוא פנים אל פנים, כאשר ידבר איש אל רעהו,

ואחר-כך הוא שב אל המַחֲנֶה, הוא חוזר אל המַחֲנֶה אַל עִם יִשְׂרָאֵל, את מי הוא מוצא שָׁמָּה? "ומשָׁרְתוֹ יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נוּן גֵּעַר לֹא יָמוּשׁ מִתּוֹךְ הָאֵהָל", יהושע בן נון לא עזב את משה רבנו, איפה שמשה רבנו הלך, הוא הלך אִתּוֹ. חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אומרים: איך זכה יהושע להגיע אל מה שהגיע? כי הוא סדר את הספסלים, הוא טאטא את בית-הכְּנֶסֶת, את בית-המִדְרָשׁ, משה רבנו למד תורה עם נשמות ישראל, ויהושע בן נון סדר את הכסאות, טאטא את המקום, שהוא מקום התפלה, מקום התורה, יהושע בן נון טאטא וסדר. אמר הקדוש-ברוך-הוא: נוצר תאנה יאכל פריה, יהושע בן נון מסר את נפשו בשביל רבו, מגיע לו שיירש את משה. רואים מזה מעלת שמוש תלמידי חכמים, מה זה להיות מסור אל הצדיק בכל מחיר. אנחנו מוצאים בעת שמשה רבנו שלח את המרגלים לרגל את הארץ, הִזִּיה בַּיְנֵיהֶם יְהוֹשֻׁעַ וְכָלֵב. משה רבנו ברוך את יהושע: קה יושיעך מעצת מרגלים, הקדוש-ברוך-הוא ישמר אותך, שהמרגלים לא ישפיעו עליך רע. כָּלֵב רָאָה שִׁמְשָׁה רַבְּנוֹ לֹא בָרוּךְ אוֹתוֹ, כִּיֹּון שֶׁהִגִּיעַ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, עָלָה אֶל חֲבֵרוֹן, וְהִלֵּךְ אֶל מְעַרַת הַמַּכְפֵּלָה, כִּי שָׁמָּה קְבוּרֵים הָאֲבוֹת הַקְּדוּשִׁים: אֲבָרָהֶם, יִצְחָק וְיַעֲקֹב, שָׁרָה, רַבְּקָה וְלֵאָה, וְשִׁפּוֹךְ רַחֲמִים לִפְנֵי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שָׁגַם הוּא לֹא יִתְפַּס בַּעֲצַת הַמְּרַגְלִים, שִׁדְּבָרוּ רַע עַל מֹשֶׁה רַבְּנוֹ וְעַל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְעַל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אומרים: הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹהֵב אֶת עַם יִשְׂרָאֵל וְאוֹהֵב אֶת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, בְּכֵן לָקַח אֶת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וּנְתַנָּה מִתְּנָה לְעַם יִשְׂרָאֵל. הַמְּרַגְלִים רָאוּ שֶׁכִּיֹּון שִׁיבֹאוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, לֹא יִהְיֶה לָהֶם שׁוּם דָּבָר, אֲזִי דָּבְרוּ רַע עַל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, כִּי הֵם יָדְעוּ שֶׁבְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הֵם לֹא יִהְיוּ כְּלוּם, וְלָכֵן בָּחְרוּ לְדַבֵּר רַע עַל הָאֶרֶץ, וּבְרָגַע שִׁדְּבָרוּ רַע עַל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, דָּבְרוּ רַע עַל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְדָבְרוּ רַע עַל מֹשֶׁה רַבְּנוֹ, כִּי מֹשֶׁה רַבְּנוֹ הִבְטִיחַ לְעַם יִשְׂרָאֵל, שֶׁאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל זֹאת אֶרֶץ הַכִּי טוֹבָה, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְשַׁגִּיחַ עַל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: "תְּמִיד עֵינֵי הַנְּזִיחָה בָּהּ מֵרֵאשִׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרִית שָׁנָה". וְלָכֵן כְּשֶׁמְדַבְּרִים עַל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, מְדַבְּרִים נְגִיד

אָשֶׁר לט תתפה בַּנְחַל קלא

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּשֶׁמְדַבְּרִים נֶגְד אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, מְדַבְּרִים נֶגְד הַצַּדִּיק, כִּי הַצַּדִּיק וְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זֶה דָּבָר אֶחָד.

וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ רוֹאִים, שֶׁהָעֶרְב־רַב, הַסְטֵרָא אַחֲרָא וְהַקְלָפוֹת מַלְבִּישִׁים אֶת עַצְמָם בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, מִיבֹאִים גּוֹיִים וְגוֹיֹת לְעֶרְב אוֹתָם בֵּין נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כְּדִי לְטַמֵּא אֶת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וּמָה הָעֲנֵשׁ אַחֲר־כֵּן? שְׂמַגְרִשִׁים מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁלֵא נִלְכַּד בֵּין הָעֶרְב־רַב הָאֵלוּ, שֶׁהַכְּנִיסוֹ בָנוּ כָּל מִינֵי טַמְאוֹת וְזַהְמוֹת.

הָרִי כְּלַכֵּם יוֹדְעִים, שֶׁכָּל הַטַּמְאוֹת וְהַזַּהְמוֹת הַכְּנִיסוֹ הָעֶרְב־רַב בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, אוֹי לָנוּ מִיּוֹם הַדִּין, אוֹי לָנוּ מִיּוֹם הַתּוֹכְחָה, כְּשֶׁאֲנַחְנוּ נִצְטַרֵּף לְעִשׂוֹת דִּין וְחֻשְׁבוֹן אִיךָ נִלְכַּדְנוּ, עַל-יְדֵי הָעֶרְב־רַב הָאֵלוּ, הָרִי אִם אֶחָד לֹא שׁוֹמֵר עַל טְהָרַת מִשְׁפָּחָה, בַּר מִינֵן, הוּא נִכְרַת מִזֶּה הָעוֹלָם, מִי יָכוֹל לְהַתְפָּאֵר שֶׁהוּא נָקִי שְׁלֵא נִכְשַׁל פְּעַם בְּאֶסוּר נִדָּה הַחֲמוּר מְאֹד, וְצְרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַמּוֹן רַחֲמִים לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁלֵא יִכְרַת מִזֶּה הָעוֹלָם, אַתָּם לֹא יְכוּלִים לְחַאֵר וּלְשַׁעַר מָה שְׂאֲנִי שׁוֹמֵעַ בְּיוֹם אֶחָד, הֵייתֶם מִתְפּוֹצְצִים מְרַב צַעַר לְשִׁמְעַת אֶת הַפֶּאֶב מָה שְׂאֲנִי שׁוֹמֵעַ.

הִנֵּה נִכְנַס אֶצְלֵי אַבְרָהָם אֶתְמוֹל בְּגִיל אַרְבָּעִים, וַיֵּשׁ לוֹ שְׁמוֹנֶה יְלָדִים, וְרַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְגַלּוּ לוֹ אֶת הַמַּחְלָה הַיְדוּעָה, וְהוּא בּוֹכָה לִי: מָה עוֹשִׂים? אִיךָ אֲנִי יָכוֹל לְצַאת מִזֶּה?! נִכְנַס אָבָא עִם בֵּת בְּגִיל שְׁתַּיִם-עֶשְׂרֵה, יֵשׁ לְבַת אֶת הַמַּחְלָה הַמְמָאֶרֶת, וְהֵם בּוֹכִים מְרָה, הָרִי נִקְרַע הַלֵּב, וְיִכְבֵּר לֹא מְדַבְּרִים מֵאֲנָשִׁים שְׁעוֹבְרִים צְרוּת מְשֻׁנוֹת, וּמִי יוֹדֵעַ בְּשִׁבִיל מָה זֶה בָּא — אִם לֹא מִפְּנֵי שְׂנֵאֲשָׁלוּ בְּעוֹן נִדָּה.

וְלִכֵּן אִיךָ אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לְהִיּוֹת כָּל-כֵּף שְׂאֲנָנִים וְכֹאֵלוּ לֹא קָרָה שׁוֹם דְּבָר, מְתִי נִתְעוֹרָר בְּתַשׁוּבָה?! מְתִי נִקְבַּל עַל עַצְמָנוּ לְחֹזֵר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא?! הָרִי יוֹם אֶחָד נִצְטַרֵּף לְשִׁלְם מְחִיר כְּבֹד עַל זֶה!

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כְּלַכֵּן, אַתָּן עוֹשׂוֹת דְּבָר גְּדוֹל מְאֹד,

וגורמות לי נחת רוח גדול מאד, שאתן מתקבצות יחד ומדברות מעצות רבנו ז"ל, זו אצלי השמחה הכי גדולה, אבל זה לא מספיק, שאתן מתקבצות יחד ומדברות ומספרות ספורים על דא ועל הא, אלא אתן צריכות לקבל על עצמכן קבלות חזקות איך לשפר את השלום-בית שלכן, איך לשפר את טהרת המשפחה שלכן, לשמר מאד מאד לא להיות משפעות משכנות ומחברות רעות, מה זה חברות רעות? רחמנא לצלן, מי שיש לה אינטרנט בבית ויכולה לראות כל מיני זבל, זאת נקראת חברה רעה, היא תשפיע על משפחתכן, היא תשפיע עליכן, היא תשפיע על הילדים שלכם, או סתם להסתכל בסרטים מלכלכים, הרי שורפים את הנשמה על-ידי זה, ואיך אנחנו רוצים אחר-כך בריאות!? איך אנחנו רוצים אחר-כך פרנסה?!

למה שלא תתעוררו בתשובה, באו עתה, עכשו זה הזמן שתתאחדו יחד, ובפרט היום, שהוא יום ההלולא של יהושע בן נון, שעליו כתוב: "ומשבתו יהושע בן נון נער לא ימוש מתוך האהל", הוא אף פעם לא הלך מאהל הצדיק, הרי יש שכנות רעות, יש חברות רעות שאומרות: מה לכן להיות אצל הצדיק?! בואו ונלך, תהיה לנו חוזה, איזו חוזה תהיה?! ולכן אתן צריכות להחליט ביניכן, שאתן נשארות אצל הצדיק! ותחדירו בעצמכן אמונת חכמים ושמחת חיים, שזה מה שהצדיק רוצה מכן, שיהיה לכן רק טוב, שיהיה לכן שלום-בית אמתי, שתאהבו את בעליכן, תאהבו את ילדיכם, תתאחדו יחד, וזה יביא לכן אל כל טוב.

אני מאד מאד מקנה אל הקדוש-ברוך-הוא בקרוב להתראות אתכן, ואז נוכל לדבר באריכות יותר, שיהיה לכלכן כל טוב.

המאחל לכן ברכה והצלחה מן השמים...

לט תתפו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר טהרה, כ"ו ניסן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רֵאָה לְחִזְק עֲצֻמָּךְ, אֵין זוּ עֵצָה לִפְלֵ כָּל-כֶּף בְּדַעְתָּךְ וְלַחֲשֹׁב
כְּאֵלוֹ אַתָּה הַכִּי גְרוּעַ וְכוּ', וְאֶפְלוֹ שְׁיִהְיֶה כָּכָה וְכוּ', כְּבָר גְּלָה לְנוּ
רַבְּנוּ ז"ל אֶת הַגְּלוּי שֶׁל "אַזְמַרְהָ לְאַלְקִי בְּעוֹדֵי", שְׁצַרִּיכִים לְחַפֵּשׁ
וְלִבְקֹשׁ וְלִמְצֹא בְּעֲצֻמוֹ נְקֻדּוֹת טוֹבוֹת, שֶׁשָּׁם אֵינוֹ רָשָׁע וְרַע כָּלֵל נֶעֱיַן
בְּאַרִּיכוֹת לְקוּטֵי-מוֹהַרֵן, חֶלֶק א', סִימָן רפ"ב]; וְרֵאוּי לָךְ לְעֵיִן וְלִלְמֹד
בְּמֵאֲמָר זֶה כָּל יוֹם וְיוֹם מִחֻדָּשׁ, וְזֶה יִכְנִים בְּךָ חֶשֶׁק חֻדָּשׁ לְעֵשׂוֹת
בְּכָל פֶּעַם הַתְּחִלָּה חֻדָּשָׁה, כִּי כֶּף גְּלָה לְנוּ רַבְּנוּ ז"ל, שְׁאַדָּם צָרִיף
תְּמִיד לְשִׁפְח אֶת הָעֶבֶר שְׁלוֹ, וְלְעֵשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֻדָּשָׁה, וְתִמִּיד לְשִׁפְח
אֶת הָעֶבֶר וְלִהַתְּחִיל מִחֻדָּשׁ, וְזֶה סוּד הַמוּבָא בַּזֶּהר הַקְּדוֹשׁ
וּבְמִדְרָשִׁים וּבְכַתְבֵי הָאַרְיֵז"ל, שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּרָא עֲלֵמִין
וְהַחֲרִיבֵן, עַד שֶׁבְּרָא אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה, וְזֶה שִׁיף אֶצֶל כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל,
בְּכָל פֶּעַם אַחַר נְפִילָה שְׁהִיא סוּד מִיָּתֶה נְפִילָה, לְעֵשׂוֹת הַתְּחִלָּה
חֻדָּשָׁה, שְׁזֶה בְּנִיִן עוֹלָם חֻדָּשׁ.

וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן! תְּשִׁפְח אֶת הָעֶבֶר שְׁלָךְ, וְתַעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה
חֻדָּשָׁה.

אַתְמוֹל כְּתִבְתִּי לָךְ מִכְתָּב אַרְף אַחֲרֵי שִׁכְתַּבְתָּ לִּי אֶת מַר לְבָבְךָ,
אַקוּהָ שֶׁקִּבְּלָתָ אֶת זֶה, נָא לְהוֹדִיעֵנִי, וְשֵׁם כְּתִבְתִּי לָךְ שֶׁתַּעֲיִן בְּכָל
יוֹם בְּסִפּוֹר "אַרְף אַפִּים", וְתִקְנֶה לְעֲצֻמָּךְ מִדַּת הַסְּבָלָנוּת, כִּי אָדָם
צָרִיף לְסִבְלָנוּת גַּם לְעֲצֻמוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תתפז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר טְהָרָה, כִּי נִסַּן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵין אֶת יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שֵׁישׁ לִי, שְׂאֵתָן כְּלָכֵן בּוֹגְרוֹת בֵּית סִפְרָנוּ "בֵּית פִּיגָא", לוֹקָחוֹת אֶת הַבְּנוֹת וּמַחְדִּירוֹת בְּהֵן אַמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאַמוּנַת חֲכָמִים, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי בְּקִלּוֹת הֵן מִדְּרָדְרוֹת, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, וְלָכֵן אֵתָן כְּלָכֵן עוֹשׂוֹת מְצֻוָּה גְּדוּלָה מְאֹד, וּבּוֹדָאֵי בְּזָכוֹת זֶה יִשְׁלַם לָכֶם מִשְׁפָּרְתְּכֶם בְּשְׁלָמוֹת מִן הַשָּׁמַיִם.

גַּם זֶה דְּבַר נִפְלָא, שְׂיָבֹאוּ וְיִלְמְדוּ עִמָּכֵן הַלְכוֹת טְהָרַת הַמְּשַׁפָּחָה (דִּינֵי גְדָה וְהִרְחָקוֹת וְכוּ'), שְׂזֵה מְאֹד מְאֹד נַחוּץ לְחֹזֵר עַל זֶה הַרְבֵּה פְּעָמִים.

אוֹדוֹת הַחֲנוּת, לְדַעְתִּי, זֶה שְׂיָךְ לְ... גְּרוּ יָאִיר, וְאַתֶּם צְרִיכִים לְהַחְזִיר לוֹ אֶת כָּל הַחֲנוּת, כִּי הוּא הַשְּׂקִיעַ בְּחֲנוּת אֶת הַכָּל, וְזֶה שְׂיָךְ רַק לוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תתפח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר טְהָרָה, כִּי נִסַּן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, אִף טְרַדוּתִי רַבּוֹ כְּמוֹ שָׂרְבוּ, וְהִיָּה מִהַנְּמָנַע לְהַשִּׁיבְךָ כְּרִצּוֹנָךְ.

אָשֶׁר לט תתפט בנחל קלה

בענין בנך, העקר הוא תפלה, וגם לעשות איזו השתדלות, וכמאמר החכם: "אם לא יועיל לא יזיק".

בענין התאריך של מסבות סדור, עדיף שיהיה בשבוע של ל"ג בעמר מכמה טעמים.

רק חזק ואמץ מאד, פי גדול אדוננו ורב להושיע.

הרגל עצמה במדת הסבלנות, ואל תתבע ממך יותר מיכולתך, ואצלו יתברך חשוב כל מה שרק עושים בשבילו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תתפט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר טהרה, כ"ו ניסן ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל פלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ח.): אמר רב חסדא, מאי דכתיב (תהלים פז): "אהב הוי"ה שערי ציון מכל משכנות יעקב", אוהב השם שערים המצינים בהלכה יותר מבתי כנסיות ומבתי מדרשות. והינו דאמר רבי חיא בר אמי משמיה דעולא, מיום שחרב בית המקדש, אין לו להקדוש-ברוך הוא בעולמו אלא ארבע אמות של הלכה בלבד.

הנה עזרנו הקדוש-ברוך הוא, שהקמתי במדבר שמים במקום שהיה שואה רוחנית (פידוע שיבנאל היתה אחד מהמקומות שהעבירו על הדת, עדת התוניסאים, ועדת התימנים, הם היו גרים בשנות החמשים במעברות הידועות ומזכרות לשמחה), ונדקא במקום כזה הקמתי קהלה נפלאה, המונה היום קרוב לשלש-מאות משפחות, בן ירבו, ובה מערכת חנוף שלמה: פעוטון, שני גנים —

לְבָנִים וּלְבָנוֹת, תִּלְמוּד-תּוֹרָה לְבָנִים, וּבֵית-סֵפֶר לְבָנוֹת, יְשִׁיבָה קִטְנָה
 "בֵּית שְׁלֹמֹה", יְשִׁיבָה גְדוֹלָה "בֵּית מְנַחֵם", יְשִׁיבָה לְבַעֲלֵי תְּשׁוּבָה
 "דִּמְשֶׁק אֱלִיעֶזֶר", תִּיכוֹן לְבָנוֹת "בֵּית מֶלֶכָה", וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל כּוֹלֵל
 אַבְרָכִים "אוֹר הַמַּאִיר", אֲשֶׁר בּוֹ לוּמָדִים קְרוֹב לְשֵׁשִׁים אַבְרָכִים,
 מְלַבֵּד זֹאת יֵשׁ לָנוּ בֵּית-הַכִּנְסֹת, וּבֵית-הַמְּדָרֶשׁ, מִקְּנֹאוֹת טְהוֹרָה, אֲשֶׁר
 כָּל מִי שֶׁבָּא מִבְּחוּץ, עוֹמֵד כְּמִשְׁתוּמֵם עַל הַמַּרְאֵה הַנּוֹרָא וְהַנִּפְלָא
 הַזֶּה מֵה שְׂרוּאָה, אֵיךְ מִמְּדָבָר שְׁמֵם יֵצֵא יְשׁוּב וְנִפְלָא כְּזֶה, שְׂיֵשׁ בּוֹ
 קְבוּץ גְּלִיּוֹת מִמֶּשׁ מִכָּל הַעֲדוֹת וּמִכָּל הַנְּסֻחָאוֹת, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן גָּרִים
 בַּיַּחַד בְּאַהֲבָה גְּדוֹלָה מְאֹד, כִּי תִהְלֶה לְאֵל, אֵין אֶצְלָנוּ שׁוּם גְּזַענוֹת,
 וְאֵין מוֹסֵר אֶת נַפְשֵׁי עַל זֶה לְמַעַלָּה מִחֻצֵי יוֹבֵל שָׁנִים, לְעַקֵּר וּלְשַׁרֵּשׁ
 מֵאֲתָנוּ אֶת הַשְּׁנֵאֵת חֲנֹם וְאֶת הַגְּזַענוֹת, וְאֶף אֶחָד לֹא שָׁם לֵב מ'הֵיכֵן
 יֵרַק זֶה חַי', אֵיךְ הִקְהִלָּה הַקְּדוּשָׁה שְׁלָנוּ מִתְקַיְמָת?!

לְזֹאת בְּאֲתֵי בְּשׁוֹרְתִים אֵלוֹ לְעוֹרֵר אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ פַּעַם
 וּלְתַמִּיד, לְהַסְבִּיר לָכֵם מֵה זֶה עֲמַתָּת "יִשְׁמַח צְדִיק". דְּוֹד הַמְּלֶךְ
 אוֹמֵר (תְּהִלִּים נח): "יִשְׁמַח צְדִיק כִּי חָזָה נֶגֶם", כִּי הָרִי הַרְשָׁעִים
 שְׁלוֹחִמִים נִגְדָּנוּ מִהַרְגָע שְׁנִכְנְסָנוּ לְגוּר פֹּה, הֵם רַק רוֹצִים לְקַעֲקַע
 אוֹתָנוּ מִפֹּה, וּלְגַרְשָׁנוּ וְכוּ', וְהִנֵּה לֹא רַק שְׁלֹא הַצְּלִיחוּ, אֲלֵא אֲדַרְבָּה
 כָּלֵם רוֹאִים אֵיךְ שְׁאֲנֵשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הֵם אַנְשֵׁים שְׁקֵטִים, אֵינָם רוֹצִים
 שׁוּם דְּבַר, רַק רוֹצִים לְעַבֵּד אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּלְגַדֵּל אֶת
 הַיְלָדִים שְׁלָנוּ בְּקִדְשָׁה וְטְהוֹרָה, עַל דְּרֹךְ יִשְׂרָאֵל סְבֵא, וּתְהִלָּה לְאֵל,
 חֲפֹץ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּיַדְנוּ הַצְּלִיחַ, שֶׁהִקְהִלָּה שְׁלָנוּ מִתְּרַבִּית
 מִשְׁבּוּעַ לְשְׁבּוּעַ, הֵן שְׁנִכְנְסוֹת מִשְׁפָּחוֹת תְּדוּשׁוֹת, וְהֵן שֶׁתְּהִלָּה לְאֵל,
 נוֹלָדִים בְּכָל שְׁבּוּעַ בְּקִהְלָה בָּנִים וּבָנוֹת כֵּן יְרַבּוּ, זֶה עַקֵּר הַנִּקְמָה נִגְדָּ
 שׁוֹנְאֵינוּ שְׂרוֹצִים לְרָאוֹת בְּמַפְלָתָנוּ.

וְלָכֵן אֵין מִבְּקֵשׁ אֶת כָּלֵם, דְּעוּ לָכֵם, שְׁלֵהֲחִזִּיק מִקְּנֹאוֹת, אַרְבָּעָה
 בְּתֵי כְּנִסְיוֹת וּבְתֵי מְדָרְשׁוֹת, כּוֹלֵל אַבְרָכִים, יְשִׁיבָה, וְכוּ', וְכוּ', זֶה
 עוֹלָה הוּן תּוֹעֲפוֹת, וּבְפָרְט עֲכָשׁוּ, שְׁנִכְנְסִים חֲדָשֵׁי הַקִּיץ, וְצִרְיָכִים
 מְזַגְגִּים, וְכֵן מְאֹד שְׁאֵין בָּא לְשִׁבְתוֹת, עוֹלָה סְכוּם עֲנָקִי לְהַכְנִסֵת
 אוֹרְחִים, שְׁמִכְשָׁלִים עֲבוּר לְמַעַלָּה מִמְּאֲתִים חֲמִשִּׁים אַנְשֵׁים, לְזֹאת
 יִסְדָּה הִקְהִלָּה הַקְּדוּשָׁה שְׁלָנוּ עֲמַתָּת "יִשְׁמַח צְדִיק", כִּי אֵין בְּטוֹחַ

שְׂבֻזָּה אֲנַחְנוּ מְשֻׁמְחִים אֶת רַבְּנוּ ז"ל, שֵׁישׁ לָנוּ קְבוּץ קָדוֹשׁ שֶׁל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁמֵת־בוֹדְדִים בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ וְיוֹצְאִים לְהַפְצָה, וּמְגִלִּים וּמְפָרְסָמִים אֶת הַלְמוּד הַנִּפְלָא שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וּמְקַרְבִּים רְחוּקִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲבָל לְהַחְזִיק אֶת הַכָּל עוֹלָה הוּן תּוֹעֲפוֹת. וְלִכֵּן אֲנִי בָּא וּמִבְקֵשׁ מִכָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁעַם הַהַפְצָה, יִצְאוּ גַם עֲבוּר לְהַחֲתִים "הוֹרָאוֹת קִבְע" מְקַרְבֵי מְשֻׁפְחָה, מִיִּדֵידִים וְחֻבְרִים, וּמִכָּל שְׂכֻבוֹת עַם יִשְׂרָאֵל, לְמַעַן שְׁיִהְיֶה לָהֶם גַּם-כֵּן חֵלֶק בְּצִמְיַחַת קְהֵלְתֵנוּ, וּבִפְרָט, עֲכָשׁוּ שְׁאַתֶּם רוֹאִים בְּעֵינֵיכֶם שְׂאִין מְקוֹם — לֹא בְּאוֹלָם, וְלֹא בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת, שְׁיִכִּיל אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים עִם יְלִדְיָהֶם, וּמִכָּל שֶׁפֶן כְּשִׁבְאִים הַמּוֹן אוֹרְחִים, כֵּן יִרְבוּ, וְלִכֵּן לְקַחְתִּי עַל עֲצָמֵי מְשִׁימָה קְדוֹשָׁה, לְקִנּוּת שְׁטַח עֲנָקִי, וְלִבְנוֹת עֲלָיו בֵּית-הַכְּנֶסֶת עֲנָקֵי רַחֲב יָדִים, שְׁיִוְכְלוּ לְהַכְּנִס כָּלֵם, הֵן הַגְּבָרִים, וְהֵן הַנְּשִׂיִם, וְהֵן הַיְלָדִים, וְדַבֵּר זֶה מוּבָן לְכָל, שְׂזָה עוֹלָה הוּן תּוֹעֲפוֹת, וְזֶה הַכְּרַח גָּדוֹל, וְיִכְבֵּר לֹא מִדְּבָרִים עֲשׂוֹת אֶלְפֵי דוֹלְרִים שֶׁהִלְכוּ לָנוּ לְטַמְיוֹן לְעוֹרְכֵי דִינִים בְּשִׁבִיל לְהַגֵּן עַל עֲצָמֵנוּ מִהַרְשָׁעִים. וְלִכֵּן הִגִּיעַ הַיָּמֵן שְׁיִקָּיִם "יִשְׁמַח צְדִיק כִּי תִזְהַר נַקֵּם", מֵה שֶׁהֵם רָצוּ לְרֹאוֹת בְּנוּ וְכוּ', הֵם לֹא מְצַלִּיחִים.

וְלִכֵּן אֲנִי מִבְקֵשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁיִרְתְּמוּ עֲצָמָם לְצֵאת עֲבוּר לְהַחֲתִים "הוֹרָאוֹת קִבְע", וּבְזָה יִהְיֶה לָכֶם חֵלֶק בְּמוֹסְדוֹת הַקְּדוֹשִׁים שְׁלָנוּ, בְּבִתֵּי כְּנֶסֶיּוֹת וּבְבִתֵּי מְדַרְשׁוֹת, וּבְכּוֹלֵל, וְאִין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר גָּדוֹל מִזֶּה, לְבְנוֹת קְהֵלָה קְדוֹשָׁה בְּמְקוֹם מְדַבֵּר שְׁמֵם בְּזָה, וְאֵל תִּשְׁפָּחוּ, שְׁסוּף כָּל סוּף זֶה הַקְּהֵלָה שְׁלָכֶם, אֵלוּ הַמוֹסְדוֹת בְּשִׁבִיל הַיְלָדִים שְׁלָכֶם, וְלִכֵּן בְּזָה שְׁאַתֶּם יוֹצְאִים לְהַחֲתִים "הוֹרָאוֹת קִבְע", אַתֶּם עוֹזְרִים לְעֲצָמְכֶם מִי מֵאַתְּנוּ לֹא רוֹצֵה שְׁיִהְיֶה לָנוּ בֵּית-הַכְּנֶסֶת פָּאָר וְנִפְלָא מְאֹד? ! אוֹלָם רַחֲב יָדִים, שְׁיִוְכְלוּ כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וּנְשׁוֹתֵיהֶם לְהַתְּכִינֵם שֶׁם בְּשִׁבְתוֹת, וּבִיּוֹמָא דְּפִגְרָא? ! וְלִכֵּן אֲנִי תוֹשִׁיטוּ יָד, וְתַעֲזְרוּ לְבְנוֹת וְלַהֲרַחֵב אֶת קְהֵלְתֵנוּ, כִּי סוּף כָּל סוּף זֶה בְּשִׁבִילְכֶם וּבְשִׁבִיל יְלִדְיָכֶם, וּמִתֵּן שְׁכָרָה יִהְיֶה בְּצִדָּה, שְׁכָל אֶחָד יִקְבַּל מִשְׁכָּרַת יָפָה.

וְלִכֵּן אֵל תִּהְיוּ בְּטֻלָנִים! עִם הַהַפְצָה, תִּצְאוּ גַם עֲבוּר "הוֹרָאוֹת

קִבַּע", ויקים (תהלים סד): "ישמח צדיק בַּהֲנִי" וחסה בו ויתהללו כל ישרי לב".

אשרנו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו ומה יפה ירשתנו, שאנחנו זוכים לדעת מרבנו ז"ל. ואני מאד מבקש את אנשי שלומנו היקרים, שתקבלו בסבר פנים יפות כל משפחה חדשה שנוכסת לגור בקהלתנו, והעולה על הכל — תשמרו מאד על הילדים שלכם, שלא יסתובבו עם ארחי פרחי וכו' חילונים מהישוב וכו', כי זה מאד מסכן, ואל תהיו אדישים, כל אחד צריך לשמר על הילדים שלו, וצריכים לשפף הרבה שיח ותפלה אליו יתברך, שנוזכה לילדים שמורים מהחטא, וכן צריכים להשקיע בילדים, כי אפלו עם עץ ואילן קטן צריכים לטפל בו הרבה מאד, עד שרואים שמוציא פרות, מפל שפן איך צריכים לטפל עם הילדים, עד שנוזכה לראות אצלם נחת.

וזכרו היטב — מי שלא שומר על הילדים שלו, ומניח אותם ללכת למקום שילכו, הוא פשוט רוצח! שרוצח את ילדיו כמו ידיו! ושלא יבוא אחר-כך בטענות על התלמוד-תורה ועל בית-הספר.

נא ונא הדביקו את עצמכם באין סוף ברוך הוא, ותדעו אשר הקדוש-ברוך-הוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, וזכרו היטב נפלאותיו יתברך, את אשר עשה עמי, שהצילני משני רשעים ארורים, שנשבעו שאני כבר אף פעם לא אוכל להפגס לארץ ישראל בכלל, וליבנאל בפרט, והנה הקדוש-ברוך-הוא עזר לי. ולכן אני מאד מבקש את כלכם, תמשיכו להתפלל עבורי, ובזכות התפלות שלכם, אנוכה לבוא ולגור אתכם ביחד.

רק תראו להתחזק לקבץ עתים לתורה, כי מה נשאר מהאדם? רק התורה שזוכה ללמד בכל יום, כמאמר התנא הקדוש (אבות פ"ק ו'): לפי שבשעת פטירתו של אדם, אין מלוין לו לאדם לא כסף

אֲשֶׁר לט תתצ בנחל קלט
ולא זָהב וְלֹא אַבְנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת, אֲלֵא תוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים
בְּלִבְךָ.

אַנְיָה מְאֹד, שֶׁתִּקְחוּ אֶת דְּבָרֵי אֵלֶּה בְּרָצִינּוֹת, וְתַעֲזְרוּ לְהַחֲתִים
מֵה שְׂיֹתֵר אַנְשִׁים לְ"הוֹרְאוֹת קִבְע", שֶׁזֶה יְסוֹד הַהֲכַנְסָה שֶׁל הַקְּהֵלָה
הַקְּדוּשָׁה שְׁלֵנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תתצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר טְהָרָה, כ"ו גִּיסָן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְקֵשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּכְנִים אֶת עֲצֻמְךָ בִּיתֵר שְׂאֵת
וּבִיתֵר עַז לְהַחֲתִים אַנְשִׁים בַּהוֹרְאוֹת קִבְע, וְכֵן תִּקְבֵּל בְּכָל חֹדֶשׁ
מִלְגָּה יָפָה, וְאִין זֶה סוֹתֵר עִם עֲבוֹדַת הַפְּצַת מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה,
כִּי אֲנִי רוֹצֵה עֲכָשׁוּ לִבְנוֹת בֵּית-הַכְּנֶסֶת עֲנֻקִי, שִׁיְהִיָּה פָּאָר לְכָל
קְהֵלֹתֵנוּ, וְלִכֵּן אֲנִי רוֹצֵה שֶׁתַּעֲזֹר לִי, אֵל תְּהִיָּה בְּטֹלָן וְעֲצָלָן, אִתָּה
יְכוּל לְהַצְלִיחַ בְּגֹדוֹל, אִם רַק יְהִיָּה לְךָ רְצוֹן וְחֶשֶׁק גְּדוֹל לְהַחֲתִים
מֵה שְׂיֹתֵר בְּנֵי-אָדָם לְהוֹרְאוֹת קִבְע, וְכֵן לְהַפְּיֵץ אֶת הַחוֹבְרוֹת
וְהַקּוֹנְטְרַסִים, וְאִז תְּהִיָּה לְךָ פְּרֻנְסָה בְּשַׁפְעָה, תְּנַסָּה וְתִרְאָה שְׂכָךָ יְהִיָּה.

רַק חֲזַק וְאַמֵּץ לְהַתְּבוֹדֵד עִמוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם, וְתִגְנוּב' רְבַע
שָׁעָה הַתְּבוֹדָדוֹת לְדַבֵּר וְלִשְׁיחַ וּלְסַפֵּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבַבְךָ אֵלָיו
יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אִין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי כָּל דַּבּוּר וְדַבּוּר שֶׁמְדַבְּרִים עִם
הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שֶׁאִין לְתַאֵר וְאִין
לְשַׁעַר כָּלֵל, וְכֵן תִּלְמַד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וָרֶשֶׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, שְׁזוֹ סִגְלָה
לְיִרְאֵת שָׁמַיִם, וְעַל כָּלֵם הִיא סִגְלָה לְאֲרִיכוֹת יָמִים, כְּמֵאֲמָרָם ו'"ל
(בְּרִכוֹת ח.): לְעוֹלָם יִשְׁלִים אָדָם פְּרֻשִׁיּוֹתָיו עִם הַצְּבוּר 'שְׁנַיִם מְקַרָּא
וְאֶחָד תְּרַגּוּם', שְׁכָּל הַמְּשָׁלִים פְּרֻשִׁיּוֹתָיו עִם הַצְּבוּר, מֵאֲרִיכִין לוֹ יָמָיו
וְשְׁנוֹתָיו.

וכן תמסר את נפשך ללמד בכל יום פרק משניות ודף גמרא, אשר אין לך עוד עצירות יותר מזה, כי להפך, מי שאין בידו מקרא, משנה, גמרא, מדרש, בכל יום, הוא העני הכי גדול, כמאמרם ז"ל (תגיגה יד.) על הפסוק (ישעיה ג'): "ובביתי אין לחם ואין שמלה", שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד. זה נקרא אדם עני שאין לו לחם ושמלה. וזכור גם תזכר, שכל יום הוא מתנה שהקדוש-ברוך-הוא נותן לאדם. אשרי מי שזוכה בכל יום ללמד קצת מקרא, קצת משנה, קצת גמרא, שרק זה מה שישאר ממנו, ורבנו ז"ל אמר (שיחות-הר"ן, סימן כג): אשרי מי שזוכה לאכל כמה פרקים משניות, ולשתות אחר-כך איזה קפיטלאך תהלים, ולהתלבש באיזה מצוות.

ולכן אל תהיה בטלן! ותקיים את כל זה ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תתצא

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר טהרה, כ"ח ניסן ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל השדרים היקרים "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הו"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

אצלי זו שמחה גדולה מאד כשמתקבצים יחד השדרים, שכל התכלית שלהם זה רק כדי להתחזק. עלינו לזכר מה זה שד"ר שלוחא דרחמנא, שליח מהקדוש-ברוך-הוא. נשאלת השאלה: אחד הולך בעבור כסף להתרים אנשים, הוא שליח של הקדוש-ברוך-הוא, ובכרט בשעה שלוחת חצי, הוא השליח של הקדוש-ברוך-הוא, אלא עלי להסביר לכם מה זה שד"ר? שליח דרחמנא. רבנו ז"ל רצה מאד, שאנשי שלומנו יהיו תמיד שמחים. ואמר אם אתם תהיו בשמחה, אז תהיה טובה לכל עם ישראל.

נשאלת השאלה — אָחַד מְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ רוֹקֵד וְשֹׁמֵחַ בְּבֵית שְׁלוֹ בְּחֶדְרוֹ, וְזוֹ טוֹבָה לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל. מַה הַהֶסְכֵּר לָזֶה? הַסְּבִיר רַבְּנוּ ו'ל: כְּשֶׁאָדָם שֹׁמֵחַ, אָז בָּאִים אֵלָיו אַנְשִׁים, וּמְסַפְּרִים לוֹ אֵת שְׂכְרוֹן לֵבָם, כִּי בְּנֵי אָדָם נִמְשָׁכִים אַחַר אָדָם שֹׁמֵחַ. וְלִכֵּן אָמַר רַבְּנוּ ו'ל: אִם אַתָּם תִּהְיֶינָה בְּשֹׁמְחָה, תִּהְיֶינָה טוֹבָה לְעוֹלָם. זֶה נִקְרָא שְׁלִיחָא דְרַחֲמָנָא. רַבְּנוּ ו'ל רָצָה, שְׂאַנְחָנוּ נִסַּע נְסִיעוֹת וְנִגְיַע לְכָל מְקוֹם אִיפָּה שֵׁישׁ יְהוּדִים לְחֻזֵּק אוֹתָם, לְעוֹדֵד אוֹתָם, לְשֹׁמֵחַ אוֹתָם.

הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע הוּא הִיָּה הָרֵאשׁוֹן שֶׁלָּמַד אֵת הַתְּלַמִּידִים שְׁלוֹ, שֶׁכָּל אֶחָד וְאֶחָד יֵצֵא לְשְׁלִיחוֹת, וְשֶׁלַּח שְׁלִיחִים לְכָל הָאָרְצוֹת לְגַלוֹת אֵת הַלְמוּד שְׁלוֹ, וְכֵן הָיוּ תְּלַמִּידָיו שׁוֹלְחִים אֵת תְּלַמִּידֵיהֶם, וְהַתְּלַמִּידִים שֶׁלְּחוּ עוֹד אֵת תְּלַמִּידֵיהֶם, וְכֵן הִיָּה הַמַּגִּיד מִמְּזוּרִיטְשׁ, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ. וְכֵן מְדוּר דוֹר, וְכֵן 'בְּעַל הַתְּנִיָּא' שֶׁלַּח שְׁלִיחִים, וְאַחַר-כֵּן הֵבִין שְׁלוֹ הָאֲדַמוֹר הָאֲמָצְעִי, שֶׁלַּח שְׁלִיחִים בְּכָל הַמְּקוֹמוֹת, וְאַחַר-כֵּן ה'צִמַּח צֶדֶק' וְהַמְּהַרְרֵשׁ וְהַרְשֵׁ"ב וְהַרְיִ"צ הֵם שֶׁלְּחוּ שְׁלִיחִים לְכָל חֻלְקֵי הָעוֹלָם. הַרְיִ"צ הִיָּה תְּמִיד אוֹמֵר לְשְׁלִיחִים שְׁלוֹ: תִּלְכוּ לַחְרֵשׁ, תִּזְרְעוּ רוּחַנִּיּוֹת, וְיִצְמַח גִּשְׁמִיּוֹת. מַה זֹאת אוֹמֵרְתָּ? אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְחֻזֵּק וְלְעוֹדֵד וְלְשֹׁמֵחַ אֵת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, נִכְנָסִים אֶל בֵּית, אוֹמְרִים: עָרַב טוֹב, צָהָרִים טוֹבִים, אוּ בִּקְרָ טוֹב, וְתוֹפְסִים עִם הַיְּהוּדִי שִׁיחָה, מְצִיעִים לוֹ סֵפֶר וְקוֹנְטְרָס, וְאוֹמְרִים: זֶה בְּשִׁבְלֶךָ מַתָּנָה, וּמַתְחִילִים לְדַבֵּר אֵתוֹ מִהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְעִם חַיִּינֶךָ, וְתַכְּף-וּמְדָד הוּא יִפְתַּח אֵת הַלֵּב שְׁלוֹ, וְיִסְפֵּר אֵת הַצְּרוֹת שֶׁעוֹבְרוֹת עָלָיו. אֵינִי לָנוּ מִשְׁגַּח מַה עוֹבֵר הַיּוֹם עַל עַם יִשְׂרָאֵל. אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְדַעַת מַה עוֹבֵר עָלֵינוּ. יֵשׁ שִׁיחָה מִרַבְּנוּ ו'ל שֶׁאָמַר: "מִכֶּם אַתֶּם יְכוּלִים לְדַעַת מַה שֶׁעוֹבֵר עַל בְּנֵי אָדָם, אִם אַתֶּם שִׂיּוּדְעִים מִמֶּנִּי וּמִהַדְּבוּרִים שְׁלִי, וְאַף-עַל-פִּי-כֵן עוֹבֵר עֲלֵיכֶם מַה שֶׁעוֹבֵר, תִּתְּאָרוּ לְעַצְמְכֶם אֵלּוּ הָאֲנָשִׁים שֶׁלֹּא יוֹדְעִים מִמֶּנִּי וְלֹא יוֹדְעִים מִהַדְּבוּרִים שְׁלִי, מַה עוֹבֵר עָלֵיהֶם, כִּי הָעוֹלָם צָמְאִים עֲכָשׁוּ לְדַבֵּר הַשֵּׁם. וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ מְחִיבִים לְצַאת אֶל עַם יִשְׂרָאֵל, לְקָרֵב אוֹתָם אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִיךָ? עַל-יְדֵי שְׁנַפְיָן לָהֶם אֵת הַסְּפָרִים, הַקּוֹנְטְרָסִים וְהַחוֹבְרוֹת, וְנִדְבַר אִתָּם דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְהֵם יִפְתְּחוּ

את הלב. זה אין לו שלום-בית, וצריכים להשתדל לעשות שמה שלום-בית, זה אין לו אמונה צריכים להחזיר בו אמונה, אצל זה צריכים לבדק את התפלין, אצל זה צריכים לבדק את המזוזות, וכף לחזק את עם ישראל. זה נקרא שד"ר, וממילא להחזיק אותו על הוראת קבע, שיהיה לו חלק בבנין-בית-הכנסת ובית-המדרש, שאנחנו עומדים לבנות. חכמינו הקדושים אומרים (מגלה כט.): ואהי להם למקדש מעט — אלו פתי כנסיות ובתי מדרשות בבבל, עד שלא יבנה בית-המקדש, עלינו לבנות בית-הכנסת ובית-המדרש, שזה מקדש מעט. ולכן כל יהודי שיהיה לו חלק בזה [חסר].

ואם-כן יש בזה שתי מצוות, מצוה אחת — שהם מזכים את נשמות ישראל, ומצוה שניה — שיש לה פרנסה. רבנו ז"ל רצה שכל אחד מאנשי שלומנו תהיה לו פרנסה, שלא יצטרך ללכת נע ונד בלי כלום, כי העניות מעברת על דעתו ועל דעת קונו. ואמרתי ואני חוזר ואומר, מי שיוצא להפצה, מי שיוצא להוראת קבע, תמיד יהיה לו כסף בפיס, שאף אחד לא יגיד שאין לו כסף, אלא יש לו עצלות. אז מה אתם רוצים? העצל שוכב במטה והדלת סוכבת על צירה, ואחר-כך העצל טומן את ידו בצלחת, ואין מה לאכל. אתם לא יכולים לתאר ולשער את גדל הזכות שיוצאים בחוץ לחזק ולעודד את נשמות ישראל, נוסעים בכל מקום בעבור זה.

מי שזכה להיות במזבויז אצל הציון הקדוש של הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע, אם עומדים מול הציון, מימינו של הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע קבור התלמיד שלו ר' וולף קיצעס זי"ע, הוא השתוקק מאד מאד לנסע לארץ ישראל, ובא לקבל רשות מהבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע. ענה ואמר לו הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע: ר' וולף, אתם נוסעים, תסעו ותגיעו לשלום ותחזרו לשלום. אבל תשמרו מאד מה אתם מדברים. ובדבורים האלו הם נפרדו. ר' וולף נסע עם אנה [אז היו אניות עם מפרשים, שזה נגד הרוח], וכל מקום שהיה אי האנה עגנה, והנה הגיעו לאי גדול, והאנה עגנה שמה, וכלם ירדו כדי לאורר את עצמם קצת, ור' וולף קיצעס ירד, וראה שמה יער גדול, ונכנס להתבודד בדבקות אין סוף, עד ששכח

איפה נמצא מרב הדבקות והתבודדות שהתבודד, והיה דבוק בהקדוש-ברוך-הוא, שכח שהוא בא לכאן לנסע לארץ ישראל, בין כִּף האגיה הפליגה, והוא נשאר לבד.

והנה הוא ירד מהדבקות, ומתחיל לראות — וי, איפה נשארתי פה ביער, איפה האגיה? אין כלום. והנה הוא רואה שביל, והחל ללכת דרך השביל עד שהגיע לאיזה בית, שמה ישב אדם זקן אשר קבלו בסבר פנים יפות הוא, ואמר לו: "אל תפחדו, עוד מעט תבוא אגיה אחרת, ויקחו אתכם". ושאלו: "מאיפה הוא בא?" והשיבו: "מאוקריינא, האם שמעתם מהבעל-שם-טוב הקדוש?" ענה הזקן: "כן, אבל מה עושים היהודים באוקריינא, מה שלומם?" כִּף שואל הזקן את ר' וולף קיצעס זי"ע. ור' וולף קיצעס עונה לו: "הקדוש-ברוך-הוא לא עוזב אותם, הם כלם בסדר, הקדוש-ברוך-הוא עוזר להם". והזקן מלנה אותו עד היום, והנה אגיה באה, ונפרדו, והוא עלה עליה. ובמקום לנסע לארץ ישראל, האגיה חזרה לאודיסה, והנה מוצא את עצמו חזרה באוקריינא. אז הבין שמשוהו לא בסדר. וחזר לבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע, ואיך שהוא רק נכנס בדלת, הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע הקפיד עליו מאד: "מה עשיתם?" "מה ענית לזקן הזה ששאל אותך — מה עושים עם ישראל?" ענה ואמר: "אמרתי לו, שהקדוש-ברוך-הוא לא עוזב את עם ישראל". ענה הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע ואמר: "אתה יודע מי זה הנה? הנה זה אברהם אבינו. אברהם אבינו בכל יום שואל את הקדוש-ברוך-הוא — 'מה נעשה עם הילדים שלי?' הקדוש-ברוך-הוא מבטיח לו, שהם בסדר. אברהם אבינו אומר להקדוש-ברוך-הוא: 'מה הפכיות והקולות שאני שומע מיהודים שבוכים וצועקים וצורחים?' אומר לו הקדוש-ברוך-הוא: 'אני לא עוזב אותם, הנה יש צדיק שרוצה לנסע עכשו לארץ ישראל בשם ר' וולף קיצעס, לך תשאל אותו'. והנה ר' וולף קיצעס אמר לאברהם אבינו על שאלתו ששאל: 'מה עושים הילדים שלי, מה עושים היהודים?' ענה לו: 'ברוך השם, לא חסר להם שום דבר, הקדוש-ברוך-הוא עוזר להם'. אתה רואה מה עשית? ! אם היית

מספר לו את הצער והעגמת נפש שסובלים רוקים ורוקות, אין שלום-בית, אין פרנסה, אין ילדים, יש חולים וכו' וכו', היינו יכולים להגאל, אף תראה מה עשית עם תשובתך!"

מה הספור הזה מגלה לנו? מה זה שד"ר, שהולך אל בתי ישראל, ושומע צרות ישראל, ומחזק ומעודד אותם. ולכן תדעו לכם, שהמשימה שלכם זו לא משימה בשביל פרנסה, פרנסה יהיה לכלכם, מי שרק יצא ויהיה שד"ר, ויחזקים הוראת קבע כל חדש, יקבל צ'ק, ותהיה לו פרנסה בשפע ובכבוד, זו לא הבעיה, הבעיה היא, שאנחנו צריכים להיות און קשבת אל יהודים קשי יום, אנשים שבורים ורצוצים, אפלו אנשי שלומנו, שפכר יודעים מהדבורים האלו, שמעו את הדבורים האלו, עם כל זאת הם נופלים ונופלים ויורדים, ומר להם החיים, והדבורים הללו מחזקים ומעודדים אותם. אף מה נעשה בחוץ, יהודים שלא יודעים את הדבורים האלו, איך הם יתחזקו?!

ולכן כל אחד מאנשי שלומנו מחיב לצאת ולחזק ולעודד ולשמח נשמות ישראל, לשמע בצער של הזולת. וזה מאד חשוב בעיני הקדוש-ברוך-הוא. ולכן לא בתנם שאמר רבנו ז"ל: כשאתם תהיו שמחים, תהיה טובה לכל העולם כלו. ולכן אני מאד מבקש את כל השדריים, אשריכם אשריכם! שזכיתם להיות שדריים ל"ישמח צדיק", בזה אנחנו משמחים את רבנו ז"ל, שהוא צדיק הדור, שעליו עומד כל העולם כלו. כמו שאומרים חכמינו הקדושים (תגינה יב): כל העולם כלו עומד עמוד אחד וצדיק שמו, שנאמר (משלי י'): "וצדיק יסוד עולם". ולכן ראו להתחזק, ותעזרו אחד לשני, תדריכו אחד את השני, איך יכולים לצאת ולקרב נשמות ישראל אל הקדוש-ברוך-הוא? איך יכולים לצאת ולחזק את עם ישראל להפיץ להם את אור רבנו ז"ל?!

ואני מבקש את פלכם, שתהיו שמחים ועליזים על הזכות שנפלה לכם, אף שאני יודע שפר לכם מאד מאד החיים, אני יודע שעל כל אחד ואחד מכם עובר הרבה בעיות בבית, אבל רבנו ז"ל

אומר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קו): אם מחזקים את הזולת, אז ממילא יש דבורים גם לעצמו, אם מחזקים את הזולת, מחזקים גם את עצמו; ולכן תראו לחזק את נשותיכם, תחזקו את הילדים שלכם, אל תלכו בגבורות, אל תלכו בדינים, תלכו באהבה. ואם תלכו באהבה עם הבית, עם האשה, ביתו — זו אשתו, אם תלכו באהבה עם הילדים שלכם, אל תרביצו להם, אל תכו אותם, אל תשפילו אותם, תראו איך שיהיה לכם טוב. בודאי סובלים סבל גדול בבית מהאשה ומהילדים, אבל זו לא עצה להתפרץ על הילדים, אדרבה, אנחנו צריכים סבלנות גדולה. ואם אנחנו נתחזק, שיהיה לנו שלום-בית, שתהיה לנו סבלנות לאשה, שתהיה לנו סבלנות לילדים שלנו, על אחת כמה וכמה באין ערך תהיה לנו סבלנות לכל יהודי, ואז הקדוש-ברוך-הוא יראה שיש לנו סבלנות לכל יהודי, הוא יעזר לנו.

ולכן אני מאד מבקש את כלל אנשי שלומנו ובפרט השדר"ם, המשימה שלכם זה קדש קדשים, אל תחשבו שזה סתם שנוחרים, לא ולא! אתם שליחי דרחמנא, אתם צריכים לחזק ולעודד ולשמח נשמות ישראל. תחשבו, לחרש את האדמה, לזרע ולנטע, ובמילא יצא מזה אילנות ופרחים יפים, ואתם תזרעו רוחניות, אזי יצמח לכם גם גשמיות, רק לא להיות בטלנים! תקחו את עצמכם בידיכם עכשו, ותתחילו לשיר: "בברסלב בוער אש, הבער את האש בלבי", "בברסלב בוער אש, הבער את האש בלבי"; אל תקחו את זה בקלות, תדעו לכם, פי בזה שאתם תצאו להפצה, הקדוש-ברוך-הוא יתן לכם שפע.

הנה הדפסתי עכשו שש מאות וארבעים אלף קונטרסים, ועכשו יש בדפוס עוד חצי מליון קונטרסים, וצריכים להפיץ את זה בכל ארץ ישראל, הגיע הזמן שאנחנו נבעיר את האש בלבבות ישראל. והנה עוד שבוץ יצאו סדורים, כל סדור זה שבועה שקלים, אי אפשר לעשות מחיר יותר טוב מזה, ולכן אני רוצה שכל אחד שהולך להחתים הנראת קבע, שיקח סדור ויתן מתנה, וכן יחזר עם שפע מהפצה, סוף הכל עולה קונטרס עשרים וחמש אגורות.

וְלָכֵן אָנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, אֵל תְּהִי
 בְּטֻלָּנִים! תַּחֲזִיקוּ אֶת עַצְמְכֶם בְּיַחַד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֶר,
 שְׂבֻזְכוֹת זֶה נִזְכָּה כָּבֹד לְבָנוֹת אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ הַגָּדוֹל בְּקָרוֹב מְאֹד,
 שִׁיְהִי לָכֶם שְׁבֹת שְׁלוֹם וְכָל טוֹב.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תחצב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר טְהָרָה, כ"ח גִּסְוֵן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלַח יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל כָּלֵלִיּוֹת אַנְשֵׁי
 שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
 הַיְ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלֵל,
 חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (סִנְהֶדְרִין נו): אֵין עוֹנְשִׁין אֶלָּא אִם בֵּין
 מְזִהְרִין; דְּעוּ לָכֶם, שְׂמִסְתוּבֵב כָּאֵן בְּיַבְנָאֵל אֶחָד שְׂמִפְתָּה אַנְשִׁים
 עִם כְּסָפִים, לוֹקַח טְשָׁעִקִים, נוֹתֵן טְשָׁעִקִים וְכוּ', אָנִי מִכְרַח לְהַזְהִיר
 אֶתְכֶם, מִי שָׂרַק יִהְיֶה לוֹ עֶסֶק אֵתוֹ וְעָמוּ, לְבִסוּף יִפֹּל בְּפִחַ כְּזָה שְׁלֹא
 יוֹכֵל לְצֵאת מִמֶּנּוּ וְכוּ', וְלָכֵן מִי שְׂבוּרַח מִן הָאֵשׁ הַזֶּה מֵה שְׂיֹתֵר
 מִהָר, הוּא מְצִיל אֶת עַצְמוֹ וְאֶת אִשְׁתּוֹ וְאֶת יְלָדָיו, וְדִי לְחַפִּימָא, רָאוּ
 כִּי הִזְהִרְתֶּם! אֵל תְּהִי מִהַצּוֹעֵקִין וְאִינֶם נִעְנִין, אָנִי יוֹדֵעַ שְׂכֶסֶף
 מְסֻגָּר וְכוּ', כְּסָף יֵשׁ לוֹ כַּח הַמוֹשֵׁף וּפְתוּי רַב וְכוּ', אֲכַל דְּעוּ לָכֶם,
 שְׂהוּא אוֹרֵג בְּשֶׁקֶט מִלְכַּדָּת לְמִי שָׂרַק יִהְיֶה לוֹ עֶסֶק עָמוּ, וְאֵל תְּבוֹאוּ
 לְבָכוֹת לִי אַחֲרֵי-כֵן, כִּי אָנִי הִזְהִרְתִּי אֶתְכֶם.

הַמְזַהֵר אֶתְכֶם לְטוֹבַתְכֶם הַנּוֹצְחִית...

לט תתצג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר טְהָרָה, כ"ח נִסָּן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אָנִי מְאֹד מוֹדָה לָךְ, שֶׁהֵבֵאת לְתִשׁוּמַת לְבִי אֶת הַסְּפּוּר וְכוּ' וְכוּ',
וְאָנִי כְּבֹר פְּרִסְמָתִי בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שִׁיתְרַחֲקוּ מִמֶּנּוּ וְכוּ', אַבְל
לְצַעֲרֵי הָרַב, אָנִי שׁוֹמֵעַ שְׁבָנְךָ ... גֵּרוּ יְאִיר, חֲזֹר וְלוֹקַח סָמִים, רַחֲמָנָא
לְצַלָּן, וְחַבֵּל מְאֹד מְאֹד, כִּי יֵשׁ לוֹ אִשָּׁה נְהַדְרָת וְנִפְלְאָה מְאֹד מְאֹד,
וְלִכֵּן אָנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתּוֹכְלִי לְהַשְׁפִּיעַ עָלָיו
שִׁיעוּב אֶת הַשְּׁטִיּוֹת.

אָנִי מְאֹד מְאֹד שָׂמַח בְּשִׂמְחַת בְּתֶךָ, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שֶׁתְּרוּי רַב נַחַת דְּקַדְשָׁהּ מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיךָ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד
בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תתצד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר טְהָרָה, כ"ח נִסָּן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אָנִי מְאֹד מְאֹד מְצֻטְעָר עַל כָּל מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, אָנִי לֹא מִפְּסִיק
לְהַתְּפַלֵּל עָלֶיךָ, וְאָנִי מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁסוּף כָּל סוּף הַכֹּל
יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

את צריכה להתחזק, ואף שאני יודע שזה מאד מאד קשה, אבל צריכים למסר את נפשו עבור חזיק להתחזק, זה לא בא קל.

נא ונא ראי לחזק את בעלך, ואל תוציאי את כל העצבים עליו, כי מה הוא חייב בכל הצרות? ! תאמיני לי, שהוא סובל די ומספיק, ולכן תלכי אתו בעדינות, יש לך בעל מצין, הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שיהיה לשניכם אריכות ימים ושנים טובות, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תתצה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר טהרה, כ"ח ניסן ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך — אין לתאר ואין לשער כלל.

כל הענין של הפצה, זה נפלאות תמים דעים. רבנו ז"ל עושה כבר את שלו, אנחנו צריכים רק להיות השליחים, תדע לך, שכל קונטרס וחברת, יש לו את הפתכת שלו, וזה יגיע אל מי שצריך להגיע, ובפרט עכשו, שיכולים להשיג את הקונטרסים בזיל הזול עשרים וחמש אגורות, ולכן תקח פמיות גדולות מכל הסוגים, ותפיץ את זה דיקא במקומות המזהמים, אנחנו לא צריכים להתבלבל משום בריה שבעולם, אנחנו שליחי המקום ברוך הוא יתברך שמו, ואנחנו צריכים לקרב את כל יהודי אל הקדוש-ברוך-הוא, ואנחנו לא יכולים לעשות חשבונות — מי פן ומי לא, אנחנו צריכים את כלם לקרב, ואם גלך בצורה כזו, אז נצליח את דרכינו.

ולכן אני מאד מבקש אותך, שתהיה חזק בהפצה, ותקדוש-

אָשֶׁר לט תתצו — לט תתצו בנחל קמט

ברוך-הוא יְעוֹר, שְׁבִקְרוֹב מָאד מָאד נִתְרָאָה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תתצו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר טְהוֹרָה, כ"ח נִסָּן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה וְגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל הַצֵּעַר שֵׁישׁ לִי מִצַּעֲרֶךָ — אֵין
לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאֵנִי מִבְּקֵשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרַךְ, שְׂיַחֲוֶס וְיִרְחַם
עָלַיָךְ, וְיִרְחִיב לָךְ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנְיּוֹת, וְיִהְיֶה לָךְ רַק טוֹב.

רְאֵה לְהַפְיֵץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל, וּבִפְרֹט עֲכָשׁוּ, שְׁהַקּוֹנְטְרָסִים
כָּל-כָּף בְּזוּל, וְיִצְאוּ כָל-כָּף יָפָה, אֲזִי אֲנִי רוֹצֵה שְׁתַּפְּיץ לְכֹל עוֹבֵר
וְשָׁב, וְלֹא לְהַתְפַּעֵל מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁפַעוּלָם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְעוֹר,
שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תתצו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר טְהוֹרָה, כ"ח נִסָּן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְהִיּוֹת מָאד חֲזָקָה, שְׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹהֵב אוֹתְךָ,
וְלֹא רוֹצֵה מִמֶּךָ שׁוֹם דָּבָר, רַק שְׂתַּהֲיִי שְׂמִחָה וְעֲלִיזָה, וְתִשְׁמַחֵי אֶת
בְּעַלְךָ, וְתִשְׁמַחֵי אֶת הַיְלָדִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְעוֹר, שְׁנִשְׁמַע

וּנְתַבְּשֶׁר אֲצַלְכֶם תָּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, הָעֶקֶר לֹא לְהִתְבַּלְבֵּל
מִשׁוּם דְּבַר, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תתצח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר טְהוֹרָה, כ"ח גִּיסָן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂחִיחוּ
נִצַּח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבְּכֶם.

אֲנִי בְּדֶרֶךְ כָּלֵל לֹא בְּחִדְרֵי אֵיפָה שֶׁהַטְּלָפוֹן, וְלִכְּנֵן צְרִיכִים רַק
לְהַשְׁאִיר הַוִּדְעָה, אֲנִי אֲשַׁתְּדֵּל לְהִיּוֹת אִתְּכֶם בְּקֶשֶׁר בְּעֵנִין הַמוֹהֵל
וּבְעֵנִין הַסַּנְדֵּק, הָעֶקֶר תִּהְיֶה שְׂמִיחִים וְעֲלִיזִים עַל הַמַּתְנָה שֶׁנִּתֵּן לָכֶם
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד שִׂיְהִיָּה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם-בֵּית וְהַבְּנָה
הַדְּדִית, וְתַעֲזְרוּ אֶחָד לְשֹׁנִי, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכְּרוּ לְכָל טוֹב אֲמַתִּי וְנִצַּחִי.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם תָּמִיד, שֶׁתְּצַלִּיחוּ וְדַרְפְּכֶם.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תתצט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר טְהוֹרָה, כ"ח גִּיסָן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ זְאִיר,
תְּלַמֵּיד דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ.

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִצְטַעֵר מֵה שְׁעָשׂוּ לְךָ וְכוּ', וְסַפְרָתִי, לְבִנֵי גֵרוֹ
 יְאִיר, וְהוּא אָמַר, שְׁבִשְׁבוּעַ הֶבֱא הוּא יִהְיֶה בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְהוּא יִתְקַן
 וְיִשְׁלִים מֵה שְׁהִחְסִירוּ לְךָ.

רָאָה לְדַבֵּק אֶת עֲצֻמָּהּ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתַרְגִּיל אֶת עֲצֻמָּהּ
 לְעֵין בְּכָל יוֹם בִּ"אֲשֶׁר בַּנְחַל", כִּי כָּל מִכְתָּב וּמִכְתָּב נִכְתָּב עֲבוּרָה,
 וְכָף יִהְיֶה לְךָ חֲזוּק לְהִתְחַזֵּק עַל כָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וְאֲנִי מֵאֵד
 מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבִקְרוֹב מֵאֵד תּוֹכַל לְהִתְחַתֵּן, הָעֵקֶר
 תִּהְיֶה תְּמִיד שְׂמִיחַ, וְתִבְקֶשׁ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּל מֵה שְׁאַתָּה
 צְרִיךְ, כִּי תִפְלֶה הִיא הַשְׁעַר לְהַכְנִס אֵלָיו יְתִבְרָךְ, כַּמּוּבָא בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ
 ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן פד).

נָא וְנָא רָאָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מְקַרָּא, מְשֻׁנָּה, גְּמַרָּא, מְדַרְשׁ, מְכַל
 לַמּוֹד קִצְתָּ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִמְשִׁיךְ עַל עֲצֻמָּהּ אֹר גְּדוּל מֵהַשָּׁמַיִם.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תתק.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתִבְרָךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר טְהוֹרָה, כ"ח גֵּיסָן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ, שְׁתִּשְׁמַר אֶת עֲצֻמָּהּ מֵאֵד מֵאֵד מֵאֵד
 וְכוּ', כִּי חַס וְחִלְלִיָּה, אִם בְּאִים לִיְדֵי נְגִיעוֹת וְכוּ', יְכוּלִים לְהַכּוֹת
 בְּכוּיּוֹת מֵאֵד קָשׁוֹת, וְזָכַר כִּי יֵשׁ הַרְבֵּה שְׁלִיחִים לְמִקּוֹם בְּרוּךְ הוּא
 וְכוּ', וְלָכֵן תִּשְׁמַר מֵאֵד עַל עֲצֻמָּהּ.

אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד רוּצָה שְׁתִּלְמַד בְּהִתְמַדָּה בְּכָל יוֹם הַרְבֵּה פְּרָקִים
 מְשֻׁנִּיּוֹת, וְזֶה יִטְהַר אוֹתָךְ מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה. אֲנִי מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-

ברוך-הוא, שתוכל להגיע לכאן למשך חדש או חדשים, והכל יסתדר על צד הכי טוב, ובקרוב מאד נשמע ונתבשר בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תתקא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר טהרה, כ"ח ניסן ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

ידידנו ... גרו יאיר, ספר לי, שאתה רוצה לעזר לי מאד בהדפסת והפצת הקונטרסים והחוברות, שמגלים את אמתת מציאותו יתברך, ומחזקים ומעודדים ומשמחים את נשמות ישראל.

מה אמר לך! אין מלים בפני יהודות לך, אתה לא יכול לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לך, אם תעזר לי להוציא מהפכ אל הפעל.

לדעתי, במקום לסבסד, תעזר לי שאוכל להוציא מהפכ אל הפעל את חשקי ורצוני להדפיס בכל חדש מליון קונטרסים, והנה המליון הראשון כבר בדרך, ולכן כל עזרה שאתה רק יכול לעזר לי — זה יקדם את הגאולה, שנזכה להחדיר אמונה פשוטה בנשמות ישראל, ונזכה לקרב את כל עם ישראל אל הקדוש-ברוך-הוא, ושתהיה אחדות ואהבה בין כלל נשמות ישראל.

הדבק את עצמך בו יתברך, ותדע שהקדוש-ברוך-הוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו, אלא בהשגחת המאציל העליון, ולכן הרגל את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, כל מה שאתה צריך תבקש רק

אָשֶׁר לט תתקב בַּנְחַל קנג
מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת
מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תתקב.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר טְהָרָה, כ"ח נִסָּן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת
גְּדֹל הַשְּׁמִימָה שְׁלִי, וְהַאֲהָבָה שֵׁישׁ לִי אֵלֶיךָ, זֶה אֵי אֶפְשֶׁר לְהַסְבִּיר,
כִּי אַתָּה עוֹזֵר לִי לְהַפְיִץ אֶת מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים
עֲכָשׁוּ לְקַרֵּב אֶת כָּל עַם יִשְׂרָאֵל אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים
לְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ בְּפַעַל מַמָּשׁ לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת הָאוֹר שֶׁל רַבְּנוּ
ז"ל בְּעוֹלָם, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, הֵיזוֹת שֶׁהַדְּפָסְתִּי עֲכָשׁוּ
מְלִיוֹן קוֹנְטְרָסִים, שֶׁתִּרְאֶה לְקַחַת כַּמּוֹת אֲדִירָה, וְתַפְיֵץ אֶת זֶה בְּמִרְפּוֹ
וְתַחֲלַק אֶת זֶה בֵּין שְׂאֵר הַמְּפִיצִים, וּבְכֹה תַעֲזֹר לִי לְגַלְגַּל לְהַדְפִּיס
עוֹד פַּעַם וְעוֹד פַּעַם, כִּי בְּרִצּוֹנִי לְהַדְפִּיס בְּכָל חֹדֶשׁ מְלִיוֹן קוֹנְטְרָסִים,
וּבְכַרְט שֶׁהוֹרְדְתִּי אֶת הַמַּחִיר עַד עֲשָׂרִים וְחָמֵשׁ אֲגוּרוֹת לְקוֹנְטְרָס.

נָא וְנָא תַהֲיֶה מְאֹד בְּשִׁמְחָה, שְׂאֵתָה זוֹכָה וּמוֹזָה אֶת הַרְבִּים,
וְזָכוֹת הַרְבִּים תִּשְׁמֹר אוֹתְךָ מִכָּל רָע.

הַדְּבֵק אֶת עֲצֻמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתִדַּע שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא פֶה אֶתְנוּ, עִמָּנוּ וְאַצְלָנוּ, וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהַרְגִיל אֶת עֲצֻמָּנוּ
לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, שְׂאֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב מִזֶּה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנוֹזָה תְּמִיד לְשִׁמְשׁ אֶת רַבְּנוּ ז"ל
בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא גַם יַחַד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תתקג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר טהרה, כ"ח ניסן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל זֶה שְׂאֵתָה עוֹזֵר לִי עִם גִּיסָךְ
לְהַדְפִּיס אֶת הַחוֹבְרוֹת וְהַקּוֹנְטְרָסִים, הַמְּגַלִּים וּמְפָרְסָמִים אֶת אֲמַתַּת
מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ.

עֲלִינוּ נִפְל עֲכָשׁוּ חוֹבַת הַיּוֹם, שְׂאֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ
לְגִלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת רַבְּנוּ ז"ל לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל בְּכָל מְקוֹמוֹת
מוֹשְׁבוֹתֵיהֶם, וּבִפְרָט בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ,
שְׂתַדְבֵּר עִם גִּיסָךְ, שְׂיַעֲזֹר לִי לְהַדְפִּיס וּלְהַפִּיץ, וְשִׁיַּחַח כַּמִּיּוֹת שֶׁל
חוֹבְרוֹת וּקוֹנְטְרָסִים, כִּי עִם יִשְׂרָאֵל צְמִאִים לְדַבֵּר ה'.

יֵשׁ לִי תְּכֵנִית לְהַדְפִּיס בְּכָל חֹדֶשׁ מְלִיוֹן קוֹנְטְרָסִים, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה
כָּל מַה שְׂבִינְדָךְ לְדַבֵּר עִם הַמְּפִיצִים אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמְנוּ מַעִיר בַּת יָם,
שְׂיַקְחוּ כַּמִּיּוֹת אֲדִירוֹת, כְּדֵי שְׁנוּכַל לְמַלְאוֹת אֶת כָּל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל עִם
קוֹנְטְרָסִים וְחוֹבְרוֹת הַמְּגַלִּים אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ.

רְאֵה לְהִיּוֹת דְּבִיק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִדַּע שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג
אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצִדֵּק וּבִמְשַׁפְּט, וְדַבֵּר גְּדוֹל וְדַבֵּר קָטָן
אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הַעֲלִיּוֹן, וְלִכֵּן הַרְגַּל אֶת
עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֵל רַעְהוּ וְהִבֵּן
אֵל אָבִיו, וְכָל דַּבּוּר וְדַבּוּר שְׂמֵדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ — זֶה הַצְּלָחָה
נְצַחִית, אֲשֶׁרִי מִי שְׂחֻזַק בָּזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים!

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תתקד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר טְהוֹרָה, א' דְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ אֲזַר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... וְ... שְׁיַחֲיוּ.

מָאד מָאד אָנִי מְצִטְעֵר שְׁאַתֶּם חַיִּיבִים סְכוּם עֲנֹק לְתַלְמוּד תּוֹרָה וְלִבֵּית־הַסֵּפֶר, וְאַתֶּם פְּשוּט עוֹשִׂים צְחוּק מְהוּסְדוֹת, וְלֹא בְּחִנּוּם שְׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם מֵה שְׁעוֹבֵר צְרוּת וְיִסוּרִים פְּאֵלוֹ, כִּי מִי שְׁמוֹזְלוֹל בְּכִסְפֵי צְדָקָה, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, מוֹזְלוֹלִים עִמּוֹ מְלַמְעֵלָה, וְלִכֵּן אָנִי מָאד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, חוּסוּ וְחַמְלוּ עַל נַפְשׁוֹתֵיכֶם, רְאוּ מֵה שְׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם לְאַחֲרוּנָה צְרָה אַחַר צְרָה בְּבֵיתְכֶם, וְאַתֶּם עוֹדִין לֹא קוֹלְטִים, שְׂזָה מִפְּנֵי הַזְלוּל שְׁאַתֶּם מוֹזְלוֹלִים בְּמוּסְדוֹת שְׁלָנוּ.

זְכְרוּ הַיֵּטֵב, אֵיךְ שְׁהֵייתֶם מְשַׁפְּחָה מִיַּחְסָת כָּל הַשָּׁנִים, וְהִלֵּךְ לְכֶם עִם פְּרֻנְסָה בְּשַׁפֵּעַ, וּמֵאֵז שְׁהִתְחַלְתֶּם לְזוֹלוֹל בְּמוּסְדוֹת, אַתֶּם לֹא מְשַׁלְמִים שְׁכָר לְמוּד, וְאַתֶּם חַיִּיבִים כָּבֵד עֲשָׂרִים אֶלֶף ש"ח, נִקְלַעְתֶּם בְּצְרוּת כְּאֵלוֹ, שְׁמָאד מָאד קִשָּׁה לְכֶם לְצִאת מִזָּה.

וְלִכֵּן אָנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׁתִּרְאוּ לְשֵׁלֶם, וְתִרְאוּ אֵיךְ שְׁכָל הַמְּזוֹל שְׁלָכֶם יִשְׁתַּנֶּה לְטוֹבָה.

הַמֵּאחַל לְכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם וְחֹדֶשׁ מְבָרֵךְ...

לט תתקה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר טְהוֹרָה, א' דְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ אֲזַר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אין אַתָּה יְכוּל לְתַאֲר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֻחָה שִׁישׁ לִי, תְהִלָּה לְאֵל, שְׂסוּף כָּל סוּף יֵצֵא הַסֵּפֶר "נְהַרִי אֶפְרָסִמוֹן", אִם כִּי זֶה רַק מִהַשְּׁעוֹר הָאֲחֵרוֹן שְׁלֹמֶדְתִּי בְרַבִּים, כִּי זֶה לִי לְמַעְלָה מְשֻׁלָּשִׁים שָׁנָה, שְׂאֲנִי לוֹמֵד מֵדֵי שָׁבַת בְּשַׁבְּתוֹ "סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיֹת", וְהִגַּעְנוּ כָּבֵר לְמַחְזוֹר הַחֲמֵשׁ-עָשָׂרָה, וְחָבַל שְׁלֵא נִרְשָׁם מִהַשָּׁנִים הַקּוֹדְמוֹת (רַק פֶּה וְשֵׁם בְּחֻלְקֵי "תוֹף הַנַּחַל" שִׁיֵּצְאוּ לְאוֹר, וְכֵן אֵלּוּ שְׁעָדִין נִמְצְאוּ בְּכַתֵּב יד), וְכֵן שְׂמֻחָתִי הִיא בְּלִי שְׁעוֹר, שִׁיֵּצֵא גַם לְאוֹר שׁו"ת "אָשׁר בְּנַחַל" חֻלְק נ"ג, אָשׁר כָּל חֻלְק וְחֻלְק שִׁיֵּוָצֵא לְאוֹר, זֶה אֲצִלִּי שְׂמֻחָה גְדוֹלָה מְאֹד מְאֹד, כִּי יְבוֹא הַיּוֹם, שֶׁהַסְּפָרִים הָאֵלּוּ יִדְפְּסוּ וְיִחְזְרוּ וְיִדְפְּסוּ, וְיִהְיֶה בְּקוֹשׁ גְּדוֹל עַל כָּל חֻלְקֵי שׁו"ת "אָשׁר בְּנַחַל", כְּפִי מֵה שְׂאֲנִי רוֹאֶה מֵה שְׁעוֹכֵר עַל בְּנֵי הַנְּעוּרִים עֲכָשׁוּ, מִי יוֹדֵעַ מֵה יִהְיֶה בַּיָּמִים הַבָּאִים.

וְעַל כָּלֵם — אִין מַלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָכֵם עַל אָשׁר אַתֶּם יֹגְעִים וְטוֹרְחִים עֲכָשׁוּ לְהוֹצִיא לְאוֹר עַד ל"ג בְּעֶמֶר אֶת הַסֵּפֶר "אוֹצֵר ל"ג בְּעֶמֶר", וְיוֹפֵץ בְּמַרוֹן.

עֲלֶיךָ לְדוֹן אוֹתִי לְכַף זְכוּת, כִּי אִין אַתָּה יְכוּל לְתַאֲר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַצֵּעֵר וְהַעֲגַמַת נֶפֶשׁ וְהַחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת וְכוּ', וְהַרְדִּיפוֹת וְהַמַּחְלָקַת וְהַמְסִירוֹת שֶׁהֵם מְנַת חֻלְקֵי כָּל הַשָּׁנִים, וּבַפְּרָטִיּוֹת בְּאַרְבַּע שָׁנִים הָאֲחֵרוֹנוֹת, עַד כְּדֵי כָּךְ, שֶׁשְׁלֹשׁ שָׁנִים לֹא יְכַלֵּתִי לְהַכְנִס לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עָשָׂה אֵתִי נְסִים וְנִפְלְאוֹת, שְׁלֵא יִשְׁבַּתִּי בְּבֵית סֹהַר, עַל לֹא עוֹל בְּכַפִּי וְכוּ', וּמִלְבַּד זֹאת הַסֵּבֶל שֶׁסָּבְלָנוּ מִהַגָּנֵב לְכֵן הָאֶרֶמִי, שֶׁגָּנַב אוֹתִי וְאֶת כָּל הַקְּהֵלָה בְּלַמְעָלָה מִמְּלִיּוֹן שְׁקָל, וְהוּא עוֹד תּוֹבֵעַ אוֹתִי וְכוּ', וְתִהְיֶה לְאֵל, אֲתָמוֹל הִיָּה מִשְׁפֵּט, וְהוּא הַפְּסִיד בְּמִשְׁפֵּט וְכוּ', וּבּוֹדָאִי אֲנִי צָרִיךְ עוֹד רַחֲמִים רַבִּים, כִּי (יִשְׁעִיָּה נז): "וְהִרְשָׁעִים כִּים נִגְרָשׁ, הַשְּׁקֵט לֹא יוֹכֵל", וְאֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מֵה הַמַּחֵר יְכוּל לְהִבִּיא, וְכִבֵּר הַיּוֹם הִיָּה לִי עֲגַמַת נֶפֶשׁ גְּדוֹלָה מְאֹד, שֶׁהַקְּבָלָן מְאִים, שְׁעֲכָשׁוּ הוּא יִקַּח אוֹתִי לְמִשְׁפֵּט, (הִיָּה לֹא תִהְיֶה), אֲבָל אֲנִי בְּטוֹחַ בְּעֶזְרָתוֹ יִתְבַּרֵּךְ, שֶׁהוּא אֵינּוּ יְכוּל לַעֲשׂוֹת לִי שׁוּם דְּבָר, כִּי אִין לִי אֲתוֹ שׁוּם כְּתָב וְחֲתִמָּה עַל שׁוּם חוֹזָה וְכוּ' וְכוּ', מִכָּל זֶה תְּבִין מְרַחֵק אֶת גְּדֹל הַצֵּעֵר וְהַעֲגַמַת נֶפֶשׁ שִׁישׁ לִי מִבֵּית

וּמִבְחוּץ וְכוּ' וְכוּ', (מה שאם אני ארצה לכתב את זה, יהיה נעשה
 מזה ספר שלם, ואולי יזכנו פעם הקדוש-ברוך-הוא לרשם את כל
 הקורות עמי, ואת כל התלאות שעברו עלי מיום שהתחלתי להדפיס
 את ספרי רבנו ז"ל זה ארבעים ושנים שנה ועד עכשו, ובפרט
 מהשמונה-עשרה שנים האחרונות, מאז שנכנסתי לגור ביבנאל).

וְכַל זֶה אֲנִי רוֹשֵׁם לְךָ כְּדֵי שֶׁלֹּא תִהְיֶה לְךָ חֲלִישוֹת הַדַּעַת,
 שֶׁהַחֲלֻטֵּי הַדְּפִיס מְלִיזֵן קִנְטְרִיסִים, כִּי הִרְשַׁע מְרֻשַׁע טָמֵא מְטָמֵא
 הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, הַשְּׁמִיץ כֹּל-כֶּף אֶת שְׁמִי בְּעוֹלָם,
 וּבִפְרָט בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, עַל-יְדֵי כָּלִי הַתְּקַשְׁרֵת וְכוּ', עַד שֶׁחֻשְׁבִּים מִי
 יוֹדַע מָה אֲנִי, וְלָכֵן הַחֲלֻטֵּי עֲכָשׁוֹ לְצֵאת בְּמִבְצַע שֶׁל הַדְּפִיס מְלִיזֵן
 קִנְטְרִיסִים בְּחֻדְשׁ, וְדִיקָא עִם הַתְּמוּנָה שְׁלִי, כִּי הִרְשַׁעִים הָאֵלוֹ כְּמַעֲט
 שֶׁהִכְנִיסוּ אוֹתִי לְבֵית-סֵהַר, וְלָכֵן אֲנִי רוֹצֶה, שֶׁבְּכָל בַּיִת בְּכָל אֶרֶץ
 יִשְׂרָאֵל תִּהְיֶה תְּמוּנַתִּי עַל הַשֻּׁלְחָן, וְתַחַת הַשֻּׁלְחָן, וּבְתוֹךְ הָאָרוֹן, וְעַל
 הָאָרוֹן, וְתַחַת הָאָרוֹן, וְכוּ' וְכוּ', שִׁיְהִי מְלֵא בְּכָל בַּיִת מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל,
 וְנִרְאֶה דְבַר מִי יָקוּם! וְלָכֵן אֵל תְּדוּן אוֹתִי לְכַף חוֹב, כִּי אֵין אָדָם
 נִתְפָּס בְּצַעְרוֹ, וְהִיָּה כְּפֶשַׁע בִּינִי לְבֵין בֵּית-הַסֵּהַר, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, כִּי
 הַכְּפִישׁ אֶת שְׁמִי בְּכָל הַבַּתֵּי דִינַיִם, וּבְכָל בַּתֵּי הַמְּשַׁפֵּט, אֲצַל כָּל
 הַדִּינַיִם וְאֲצַל כָּל הַרְבָּנִים, וְכוּ', וְכוּ', אֵין לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר מָה
 הִרְשַׁע מְרֻשַׁע הַזֶּה עֲשֵׂה, וְהַצְּרָה הַכִּי גְדוֹלָה, שֶׁכָּלֵם נוֹתְנִים לוֹ אֶת
 הַצֶּדֶק, כִּי שׁוֹמְעִים רַק אֶת הַצֶּדֶק שְׁלוֹ, וְהוּא בָּא בְּמִתְק שְׁפִתַיִם עִם
 שְׁקָרִים וּכְזָבִים לְהַד"ם, וְאֲנִי רַק אֵלִיו יִתְבָּרַךְ עֵינֵי נְשׂוֹאוֹת, וְעֵלִיו
 מִבְּטָחִי. וְלָכֵן שְׂאֵל יְהִיָּה בְּלִבְךָ עָלַי שׁוֹם קַפִּידָא, כִּי אֵין לִי שׁוֹם
 כְּוָנָה פֶּה רַק לְמֵלֵא עֲכָשׁוֹ אֶת כָּל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל עִם קִנְטְרִיסִים לְאַרְכָּה
 וְלְרַחֲבָה, וּבִפְרָטִיּוֹת שְׂאֲנִי רוֹצֶה לְקַנּוֹת שְׁטַח עֲנָקִי, וְלִכְנוֹת בַּיִת-
 הַכְּנֶסֶת גְּדוֹל מְאֹד, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד
 בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

אם אתה יכול למסר ל ... גרו יאיר, עוד ששה-עשר קנטרסים,
 אהיה שמח מאד מאד.

המאחל לך שבת שלום...

לט תתקו.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר טַהֲרָה, א' דְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ אִיר
ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינְתוֹ תָּמִיד.

הִנֵּה אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים עֹכְשׁוּ בִימֵי הַסְּפִירָה, שְׁסוּפְרִים בְּכָל יוֹם
אֶת הַיָּמִים, וּמִשְׁתוֹקְקִים לְהַגִּיעַ אֶל חֵג הַשְּׁבוּעוֹת, שֶׁהוּא קִבְּלַת
הַתּוֹרָה, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (שיחות-הַר"ן, סִימָן צא): סִגְלָה לְהַתְּמַדַּת
הַתּוֹרָה — שְׁלֹא לְדַבֵּר עַל שׁוֹם בֵּר יִשְׂרָאֵל; וְלִכֵּן דִּיקָא בְּיָמִים אֵלּוּ,
שֶׁהֵם יְמֵי דִינִים וְצִמְצוּמִים, מַחֲזִין דְּגִדְלוֹת וְקִטְנוֹת, וְקִטְנוֹת דְּקִטְנוֹת
וְכוּ', צְרִיכִים לְהַזְהֵר מְאֹד מְאֹד בְּאַהֲבַת חֲבָרִים, לְאַהֲבֵי אִישׁ אֶת
רֵעֵהוּ, כְּדֵי לְתַקֵּן מַה שֶׁשָּׁקְלָקְלוּ תַלְמִידֵי רַבֵּי עַקִּיבָא, שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוֹשִׁים (יְבָמוֹת סב:): שְׁנַיִם-עָשָׂר אֶלְפֵי זוּגוֹת תַּלְמִידִים הָיוּ לוֹ לְרַבֵּי
עַקִּיבָא, מִגְּבַת עַד אֲנִטְיַפְרָס, וְכִלְכֵן מִתּוֹ בְּפָרֶק אֶחָד, מִפְּנֵי שְׁלֹא נִהְגוּ
כְּבוֹד זֶה בְּזֵה; וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְנַהֵג כְּבוֹד אֶחָד בְּהַשְׁנִי, וְזֶה סוּד
הַצְּלַחַתְנוּ וְהַצְּלַחַת קְהֵלְתָנוּ.

וְאֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים! חוּסוּ וְחַמְלוּ עַל
נַפְשְׁכֶם וְעַל נַפְשׁ בְּנֵיכֶם וּבְנוֹתֵיכֶם, הָעוֹלָם עֹכְשׁוּ פְרוּץ עַד מְאֹד,
שֶׁמְרוּ אֶת עֲצַמְכֶם שְׁלֵא יִמְצָא בְּבֵיתְכֶם שׁוֹם כְּלֵי מִשְׁחִית הַנִּקְרָא
טְלוּזִיָּה, אֵינְטֵרְנֵט, מַחְשָׁבִים שִׁיכּוֹלִים לְרֹאוֹת בָּהֶם סֶרְטִים וְכוּ',
וְכוּ', כִּי כָּל אֵלּוּ הַכְּלֵי מִשְׁחִית שׁוֹרְפִים אֶת הַנְּשָׁמָה, וְאֵת נִשְׁמַת
בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ. וְלִכֵּן אֵל תְּהִיוּ חֲכָמִים בְּעֵינֵיכֶם, כִּי אִם אַתֶּם לֹא
תִשְׁמְרוּ עַל הַיְלָדִים שְׁלַכְּם עִם מִי הֵם מִתְּחַבְּרִים, מִי יִשְׁמַר עֲלֵיהֶם?!

וְאֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שְׁאֵל תְּהִיוּ נְאִיבִיִּים, וְכוּ', כִּי הַיּוֹם

צ'ריכים לשמור על עצמו, ומכל שכן על הילדים, ואיזה אבא או אמא שמשאירים את הבנים או הבנות בהפקר, הם פשוט רוצחים, רוצחי נפשות.

ובכלל טוב מאד, שתשמרו עם מי אתם מתחברים, כי אין עוד טוב כמו חבר טוב, ואמרו חכמינו הקדושים (שבת לא.): דעלך סני לחברך לא תעביד; מה שאתה לא רוצה שיעשו לך, אל תעשה לאחרים; ולכן צ'ריכים לשמור מאד מאד על כבוד חברו, ולא לגע בכסף של הזולת, ואמרו חכמינו הקדושים (אבות פרק ב'): יהי ממון חברך חביב עליך כשלך; רואים בני אדם שמזוללים בכסף של זולתם, ומכל שכן בכספי הקדש, שזה עון חמור מאד מאד. ומי שחייב כסף לעליות, עליו לידע שזה נדר, ועל עון נדר באים ענשים קשים ומרים, ולכן מי שקנה עליה צריף לשלם, אחרת שלא יקנה, וכן מי שחייב עבור קרן הדפסה — עליו לשלם, כי זה גזול דרבים, ואוי לו ואוי לנפשו, ומכל שכן מי שחייב שכר למוד לתלמוד תורה או לבית-ספר, שיראה לשלם, כי כך מקבל מצדיקים: מי שאינו משלם שכר למוד עבור ילדיו, לא יצליח עם הילדים שלו, וילבסוף תדלדל פרנסתו, ולא יראה ברכה בכספו, רחמנא לשזבן.

נא ונא ראו להחזיר בעצמכם אמונה פשוטה בו יתברך, שהוא יתברך מחיה וממהוה ומקיים את כל הבריאה כלה, ותשתדלו למסר את נפשכם תמיד עבורו יתברך, תחזירו בעצמכם, אשר דבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו, אלא בהשגחת המאציל העליון, ואת זה אנחנו מקבלים מהצדיק. ולכן אנחנו צ'ריכים לשמח מאד מאד, שאנחנו זוכים להיות מקרבים אל הצדיק האמת, שמחזיר בנו אמונה פשוטה בו יתברך, אשר כל רגע ורגע שאדם רק חושב ממנו יתברך — זו הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל, כי ימינו כצל עובר, ומה ישאר מאתנו? רק אלו הדקות שאנחנו זוכים לחשב ממנו יתברך! אלו הדקות שאנחנו זוכים לדבר אליו יתברך בלשון שאנחנו רגילים לדבר, הינו בשפת האם, שזה נקרא התבודדות, אשר אין למעלה מזה, כי אם הייתם יודעים מה זה לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, הייתם כל יום ויום 'גונבים'

כִּמָּה דַקוֹת לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, אֲשֶׁר הַדְּבֹר זֶה מְקַשֵּׁר אֶת הָאָדָם אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, אֲשֶׁר מִי שְׂאִינוּ מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם כָּלֵל.

דִּיקָא בְיָמִים אֵלּוּ יְמֵי הַסְּפִירָה, עָלִינוּ לְמִסַּר אֶת נַפְשֵׁנוּ, שְׁתַּהַיְיָ אֶהְבֵּה גְדוּלָה בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֹאמֵר חֲזַק, וּמָה גַם שְׂאֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהַשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְמִסַּר אֶת נַפְשֵׁנוּ לְצִאת לְהַפְצָה, וּלְהַפְיֵץ אֶת אֹר רַבְנוּ ז"ל בֵּין כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, לְגַלוֹת לָהֶם אֶת הַיָּפִי וְהַפֶּאֶר שֶׁהוּא הַלְמוּד שֶׁל רַבְנוּ ז"ל, וְאֵנִי מִבְּטִיחַ לְכָל אֶחָד מְאֲנֵשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, מִי שֶׁרַק יֵצֵא לְהַפְצָה, תְּמִיד יִהְיֶה לוֹ כֶּסֶף בְּפִיס, וְלִכְן תִּפְסִיקוּ לְהִיּוֹת עֲנִיִּים, תִּתְחִילוּ לְהַשְׁתַּמֵּשׁ עִם הָאוֹצְרוֹת שֶׁלָּכֶם, כִּי תַהֲלֶה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ אוֹצְרוֹת שֶׁקִּבְּלָנוּ מִרַבְּנוּ ז"ל — יַעֲצוֹת נוֹרְאוֹת וְנִפְלְאוֹת עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרֶט, וּבְכָל מְקוֹם שְׂאֲתֶם רַק רוֹאִים אַנְשֵׁים הַמְדַבְּרִים שְׁטִיּוֹת וּדְבָרִים בְּטִלִּים — תִּבְרָחוּ מִשְׁמָה, כִּי כֹּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (אבות ג'): שְׁנַיִם שְׂיוֹשְׁבֵינַי וְאֵין בֵּינֵיהֶן דְּבָרֵי תוֹרָה. הָרִי זֶה מוֹשֵׁב לְצִים. שְׁנֹאֲמַר (תהלים א'): "וּבְמוֹשֵׁב לְצִים לֹא יִשָּׁב"; וְהִנֵּה יֵשׁ לְאָדָם בְּחַיִּים שְׁלֹשׁ תְּקוּפוֹת: א. תְּקוּפַת הַלֵּיכָה, שֶׁהִיא מְגִיל הַקְּטָנוֹת עַד גִּיל שְׁלֹשִׁים, וְאַחֲרֵי כֵן מִתְחִילָה תְּקוּפַת עֲמִידָה, שֶׁהִיא מְגִיל מְשֻׁלְשִׁים עַד שְׁשִׁים, שֶׁהוּא כְּבָר עוֹמֵד בְּמַצֵּב אֶחָד, וְאַחֲרֵי כֵן מִתְחִילָה תְּקוּפַת הַיְשִׁיבָה, שֶׁהִיא מְגִיל שְׁשִׁים, שְׂאֵז מִתְחִילָה הַזְּקֵנָה, וּכְבָר יוֹשֵׁב בְּמְקוֹם אֶחָד, אֵין לוֹ כְּבָר כַּח וְסִבְלָנוֹת לְשׁוֹם דְּבָר.

וְעַל זֶה פֶּתַח דְּוֹד הַמְּלֶךְ אֶת סִפְרוֹ הַקְּדוֹשׁ "סִפְרֵי הַתְּהִלִּים": "אֲשֶׁרִי הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא 'הֵלֵךְ' בְּעֵצַת רְשָׁעִים וּבְדַרְךָ חֲטָאִים לֹא עָמַד' וּבְמוֹשֵׁב לְצִים לֹא יִשָּׁב", וְחָשַׁב פֶּה אֶת הַשְּׁלֹשׁ תְּקוּפוֹת שֶׁרַק עוֹבְרִים לְאָדָם בְּחַיִּים, וְאוֹמֵר לָנוּ בְּפְרוּשׁ: כִּשְׂאָדָם בְּתְקוּפָה שֶׁל הַלֵּיכָה, שְׁלֹא יִמְשֹׁךְ בְּעֵצַת רְשָׁעִים, וּכְשֶׂאָדָם בְּתְקוּפָה שֶׁל עֲמִידָה, שְׁלֹא יַעֲמֵד בְּדַרְךָ חֲטָאִים, וּכְשֶׂאָדָם בְּתְקוּפָה שֶׁל יְשִׁיבָה, שְׁלֹא יִשָּׁב בְּמוֹשֵׁב לְצִים. וְלִכְן תִּשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד עַל עַצְמְכֶם, כִּי כָּל־כֹּף חָבֵל עַל כָּל יוֹם וְיוֹם שְׁעוֹבֵר בְּלִי לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, אוֹ לְדַבֵּר עִם אֶחָד מִנִּשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל — לְחַזְקוֹ וּלְאַמְצוֹ, לְעוֹדְדוֹ וּלְשִׁמְחוֹ, כִּי יְמִינוּ כְּצֹל עוֹבֵר. וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרַאשִׁית רַבָּה,

פְּרָשָׁה צו, סימן ב'): "כַּצֵּל יָמִינוּ עַל הָאָרֶץ וְאִין מְקֻנָּה", וְהִלּוּאֵי כַּצֵּלוֹ
 שֶׁל כְּתוּל אוֹ כַּצֵּלוֹ שֶׁל אֵילָן, אֲלֵא כַּצֵּלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשָׁעָה שֶׁהוּא עֵף;
 וְלִכְּנֵן אֵל תִּהְיֶה בְּטֻלָּנִים! תִּרְאוּ לְרִקְדָּ בְּכֹל יוֹם אַחֵר כֹּל תִּפְלָה
 וּתְפִלָּה, כִּי תִהְלֶה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ מַה לְשַׁמַּח, שֵׁישׁ לָנוּ רַבֵּי כְּזָה,
 שְׂמֵחִיק וּמְעוֹדֵד וּמְשַׁמַּח אוֹתָנוּ, וּמְעוֹרֵר אוֹתָנוּ לְהִסְתַּכֵּל עַל הַתְּכֵלִית
 הַנְּצַחִית.

תִּשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד לֹא לְהִתְחַבֵּר עִם אֲנָשִׁים מְפַקְפָּקִים,
 תִּמְהוּנִיִּים וְכוּ', מְסֻתּוֹבֵב פֶּה אֶחָד שְׂנוֹתָן כְּסָפִים וּמְלוּהַ כְּסָפִים וְכוּ',
 וְכוּ', אֲבָל הוּא שֵׁם מְלַכְדָּת לְמִי שֶׁרַק מִתְקַרֵּב אֵלָיו, וּלְבִסּוֹף רַחֲמָנָא
 לְצִלָּן, יִפְלוּ בַּפֶּח כְּזָה, שֶׁלֹּא יוֹכְלוּ לְצֵאת מְזָה, וְצָרִיכִים לְשַׁמֵּר מִמֶּנּוּ
 מְאֹד מְאֹד, וְאֲנִי מִבְּקֵשׁ מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁלֹאֵף אֶחָד לֹא יִהְיֶה עֵסֵק
 אִתּוֹ, אֵל תִּהְיֶה תְּמִימִים, וְאֵל תִּהְיֶה נְאִיבִיִּים, אֵף אֶחָד לֹא מְלוּהַ כְּסָף,
 וּמְכַל שְׂכָן לֹא נוֹתֵן כְּסָף סֶתֶם כְּכָה, זֶה תְּכַסִּים לְהַפִּיל בַּפֶּח אֲנָשִׁים
 תְּמִימִים עִם הָעוֹלָם הַתְּחַתּוֹן, שֶׁהֵם בָּאִים מְמֹדוֹר הַתְּחַתּוֹן שֶׁל
 הַגִּיָּהֲנוֹם, וְאוֹי וְאֲבוֹי לְמִי שְׁנוֹפֵל בְּרִשְׁתּוֹ, וְלִכְּנֵן רְאוּ לְצִיַּת אוֹתִי,
 וְתִשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד, רְאוּ כִּי הִזְהַרְתֶּם, וְלֹא תְּבוֹאוּ אַחֲרֵי כֵּף בְּטָעֲנוֹת.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂאֵף אֶחָד לֹא יִלֵּךְ אֵל
 הַמְּקוּהַ שְׂתַחַת בֵּית מִשְׁפַּחַת ... שִׁיחִיו, מִטְּעָמֵי הַצְּנִיעוּת, כִּי כְּבָר
 יֵצֵא קְלִקוּלִים רַבִּים מְזָה, וְלִכְּנֵן בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפְּן אֵין לְגַבְרִים לְלַכַּת
 שֵׁם, וְדִי לְחַכִּימָא.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שְׁבַת שְׁלוֹם וְחֻדֶּשׁ מְבֻרָךְ...

לט תתקז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, ב' אֵיר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל בְּנוֹתֵי הַיְקָרוֹת,
 הַלּוֹמְדוֹת בְּבֵית סֵפֶר "בֵּית פִּיגָא", הַוּיָ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ
 תְּמִיד.

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶן, בְּנוֹתֵי הַיְקָרוֹת! שִׁתְחַזְרוּ בְּתִשׁוּבָה
 שְׁלֵמָה, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים,
 בְּצֶדֶק וּבְמִשְׁפָּט, וְהוּא מְחַפֵּה בְּסִבְלָנוֹת גְּדוֹלָה עַד שִׁיחְזְרוּ אֵלָיו
 בְּתִשׁוּבָה, וְאִם חוֹזְרִים בְּתִשׁוּבָה אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, הוּא מִיָּד מְקַבֵּל, כִּי
 הוּא רַחֲמָן, אָבֵל אִם עוֹבֵר זְמַן אַחַר זְמַן, וּמִתְרַחֵקִים מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ,
 אֲזִי לְבִסוּף מְקַבְּלִים עֲנֹשׁ גְּדוֹל מָאד, שֶׁלֹּא חָלְמוּ עַל זֶה, וְאָנִי יוֹדֵעַ
 שֶׁבּוֹדָאֵי יֵשׁ בְּנוֹת, שֶׁכָּבֵר הִדְרָדְרוּ לְשֹׂאֵל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתִיו, רַחֲמָנָא
 לִישׁוּבָן, בְּדַבְּרֵי נְבוּל פֶּה וְכוּ', שֶׁמְנַבְּלוֹת אֶת הַפֶּה שֶׁלָּהֶם וְכוּ',
 וְהוֹרִידוּ מֵעֲצָמָם אֶת הַצְּנִיעוּת, שֶׁהִיא הַכֶּתֶר שֶׁל בַּת יִשְׂרָאֵל, וְכֵן
 שׁוֹמְעוֹת שִׁירִים שֶׁל קָלִים וְרִיקִים וּפְחוּזִים, אֲנָשִׁים שֶׁאֵין לָהֶם שׁוֹם
 יִרְאֵת שְׂמִים וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֶצְלוֹ יִתְבַּרֵךְ מָאד מָאד חָשׁוּב
 תִּשׁוּבָה, כְּשִׁחְזְרִים בְּתִשׁוּבָה.

וְלָכֵן אָנִי מָאד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶן, אֵל נָא בְּנוֹתֵי, תִּלְכְּנָה אַחַר הַהֶבֶל
 וְהַשְּׂטִיּוֹת שֵׁישׁ הַיּוֹם, וְאֵל תֵּאבְדוּ וְאֵל תִּשְׁמְעוּ אֶל שׁוֹם בַּת שְׁעוֹשָׁה
 לִיצְנוּת מִדַּבְּרֵי אֱלוֹהֵי, כִּי אֶתֶּן לֹא יְכוּלוֹת לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל
 הַזְּכוּת שֶׁתִּהְיֶה לָכֵן עוֹד בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּמִכָּל שֶׁכֵּן בְּעוֹלָם הַבָּא, אִם
 תִּלְכְּנָה בְּצַנִּיעוּת הַלְבוּשׁ, בְּצַנִּיעוּת הַדְּבָר, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר
 לָכֵן לְבְנוֹת בְּתִים נְאֻמָּנִים, וְלֹא יַחֲסֹר לָכֵן מִכָּל טוֹב, כִּפְאֲשֶׁר שְׁלִם
 הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְכָל הַבּוֹגְרוֹת, שֶׁלְמָדוֹ בְּבֵית סִפְרָנוֹ "בֵּית פִּיגָא",
 שֶׁנִּקְרָא עַל שֵׁם אִם רַבְּנוּ ז"ל.

חֲכַמֵּינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים (סוֹטָה יא:): בְּשֹׁכֵר נָשִׁים צְדָקְנִיּוֹת
 שֶׁהֵיוּ בְּאוֹתוֹ הַדּוֹר, נִגְאָלוּ יִשְׂרָאֵל מִמְּצָרִים; וְאָמְרוּ (בַּמִּדְבָּר רבָּה, פְּרָשָׁה
 יג, סִימָן כ'): שְׁלֹשׁ מִדּוֹת טוֹבוֹת שֶׁהֵיוּ בִּידֵן שֶׁל יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם
 וּבְזִכְוֹתֵן נִגְאָלוּ — שֶׁלֹּא שָׁנוּ אֶת שְׂמֵם, וְלֹא שָׁנוּ אֶת לְשׁוֹנָם, וְשִׁגְדְּרוּ
 עֲצָמָם מִן הָעָרוּה.

וְלָכֵן אָנִי מָאד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶן, תְּחַזְרוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וּתְקַבְּלוּ
 עַל עֲצָמְכֶן לְהִיּוֹת בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל כְּשֵׁרוֹת, וְאָנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶה בָּא לָכֵן
 קִשָּׁה, אָבֵל רְאוּי לָכֵן לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁכֶן עֲבוּרוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְלִשְׁמֹר עַל

מדת הצניעות, ואל תתחברנה עם בנות מקלקלות, פי מרה תהיה באחרונה, והיות שאני מאד אוהב אתכן, ואני רוצה לראות רק את הטוב שלכן, ולכן אני מאד מבקש אתכן, תשמעו בקולי מה שאני מבקש אתכן, שתחזרו בתשובה על הילדות והקטנות שהייתה בכן, ותעשו התחלה חדשה, ותתחילו דף חדש, ובזכות זה שאתן תחזיקו את עצמכן ביחד, ותתרחקו מחברות רעות, חברות מקלקלות, תזכו שהוא יתברך ימצא אצלכן, ותתברכו בכל הברכות הפתובות בתורה.

אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שכלכן תקבלנה על עצמכן לתקן את המדות, ותתחלנה להתמיד ב"ספר-המדות" שנתתי לכן מתנה, וכן תרגלנה את עצמכן לומר בכל יום "יום תהלים", כי התהלים נחלק לשבעה חלקים, לשבעה ימי השבוע, ומי שזוכה לסיים בכל שבוע את כל הספר תהלים, ממשיך על עצמו ברכה והצלחה, וכן נפלא.

המאחל לכן ברכה והצלחה מן השמים...

לט תתקח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר אחר-קדושים, ב' איר ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה להיות בשמחה, כי השמחה היא רפואה לכל. ורבנו ז"ל אמר (ספר-המדות, אות שמחה, חלק ב', סימן א'): מי שתמיד שמח — הוא מצליח; ולכן תהיה תמיד שמח, ותצליח בחייה, ותהיה לה דירה משלה. רק אל תפנס בלחץ, והקדוש-ברוך-הוא ישלח לה רפואה שלמה, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

לט תתקט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, ב' אִיִּר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְרְאוֹת אֶת כְּתָב יְדֶךָ. סוּף כָּל סוּף אַחַר זְמַן כָּל-כָּף רַב שָׁלֵא שְׂמֵעְתִּי וְלֹא רְאִיתִי אוֹתְךָ, וְלִכֵּן תִּהְיֶה רְגִיל לְכַתֵּב מִכְתָּב פֶּעַם אַחַת בְּשָׁבוּעַ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמַח, שְׂקִנִּית בַּיִת, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂבִיבִית הַזֶּה יִהְיֶה תְּמִיד יְשׁוּעוֹת וְיַפְּאוֹת וְיַצְדָּקָה וְנִחְסֵד. וְהַעֲקֹר — שְׂיִהְיֶה מְשַׁכֵּן לְשִׁכִּינַת עֲזוֹ יִתְבָּרַךְ, וְזֶה זוֹכִים רַק עַל-יְדֵי צְנִיעוּת, כִּי הַצְּנִיעוּת זֶה מוֹרִיד אֶת הַשִּׁכִּינָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְהַהֲפָקְרוֹת וְכוּ' מְגַרְשֵׁת אֶת הַשִּׁכִּינָה מִהַבַּיִת, חֵס וְשְׁלוֹם.

רְאֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וָרֵשׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם חֵק וְלֹא יַעֲבֹר, שְׁזֶה סִגְלָה לְיִרְאֵת שְׂמִים.

עֲלִיךָ לְחֹזֵר בְּכָל חֹדֶשׁ אֶת הַסֵּפֶר "שְׂמֵלָה חֲדָשָׁה", וְזֶה חֵק וְלֹא יַעֲבֹר, כִּי שׁוֹחֵט שְׁלֵא חוֹזֵר עַל "שְׂמֵלָה חֲדָשָׁה" בְּכָל חֹדֶשׁ, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, לֹא יִמְלֹט שְׁלֵא יֵצֵא מִתַּחַת יְדוֹ אֵיזָה קְלָקוּל, וְלִכֵּן תִּהְיֶה חֵזֶק בְּזֶה וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תתקי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, ב' אִיִּר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אתה צריך לתת תודה והודאה להקדוש-ברוך-הוא בכל יום, שהציל אותך ממות בטוח, ובנדאי צריכים לברך ברכת 'הגומל' בלי שום ספק כלל, במקרה שלך שהיה לך גם גלוי, עם כל זאת ראוי לך בכל יום להתחיל את ההתבודדות שלך, שאמה הולך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, תן לו תודה על כל החסד שעשה אתך, שהציל אותך מתאונת דרכים מחרידה, כי מי יודע מה היה יכול להיות וכו' וכו'.

העקר תהיה בשמחה, כי השמחה היא רפואה לכל. ורבינו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כד), שמצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, וצריכים למסר את נפשו עבור שמחה, כי השמחה זו עבודה שבאה לאדם מאד מאד קשה.

הרגל את עצמך לדבר אליו יתברך, כי הדבור שמדברים עם הקדוש-ברוך-הוא, זו הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תתקיא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר אחר-קדושים, ב' איר ה'תשס"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

מאד מאד אני מבקש אותך שתשלימי עם בעלך, ואל תריבי אתו וכו' וכו', אף שאת בלחץ, אבל את צריכה להבין, שגם בעלך בלחץ, כי הוא צריך לדאג על הכסף, ולכן אני מאד מבקש אותך, שיהיה שלום-בית ביניכם, ויהיה לכם רק טוב, ותחפלי בכל יום על שלום-בית, ועל אהבה שיהיה לך עם בעלך, ותהיי דגמא לילדים — איך שאתם מכבדים אחד את השני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תתקיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר אַחֲרֵי־קְדוּשִׁים, ב' אִיר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רֵאָה לְהִתְחַזֵּק בִּיחַר שְׂאֵת וּבִיחַר עֵז, וְשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת, שֶׁהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט, וְדַבֵּר גְּדוֹל וְדַבֵּר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מֵעַצְמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגָּחַתוֹ הַפְּרָטִית.

אֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צִד הַכִּי טוֹב, וַיְהִיֶּה לְךָ אֶת כָּל הַכֶּסֶף שְׂאֵתָה צָרִיךְ לְחַתְנָה, הַעֲקֹר אֵל תִּדְאָג, רַק תִּרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא חֲמֵשׁ דְּקוֹת. הֵאֵם זֶה כָּל־כֶּף קָשָׁה?! לְבָרַח לְאִיזָה מְקוֹם פְּנוּי שְׂאִין שָׁמָּה בְּנֵי אָדָם, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ חֲמֵשׁ דְּקוֹת: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי צָרִיךְ לְחַתֵּן אֶת הַבֵּן שְׁלִי, וְחֹסֵר לִי הַסְּכוּם הַזֶּה" וְכוּ' וְכוּ', זֶה כָּל־כֶּף קָשָׁה?!

וְלִכֵּן אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן! תִּתְחִיל לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְאֵז תִּרְאֶה אֶת הַנְּסִי נְסִים נְגִלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תתקיג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר אַחֲרֵי־קְדוּשִׁים, ב' אִיר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר,

תְּלַמִּיד דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת כָּל מַכְתְּבְּךָ.

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּדְּבֵר עִם בְּנֵי הַנְּעוּרִים שְׁאֲנִי שׁוֹלַח אֵלֶיךָ, כִּי זֶה מִצְוָה גְּדוֹלָה מְאֹד מְאֹד לְדַבֵּר גַּם עִם הַזּוּלָּת, כִּי נִקְרָאת הַחֵבֶר עוֹלָה עַל הַכֹּל, הֵן אָמַת שְׂיֵשׁ לָךְ אֵת הַ"אֲשֶׁר בְּנַחַל", וְכִבֵּר אֶתָּה לֹא צָרִיךְ אֵת אֶף אֶחָד, אֲבָל אָנִי צָרִיךְ שְׁתַּדְּבֵר עִם בְּנֵי הַנְּעוּרִים, וְתִשְׁפִּיעַ עֲלֵיהֶם לְעֵינַי בַּ"אֲשֶׁר בְּנַחַל", וְאִזּוּ גַם הֵם יוּכְלוּ לְהִתְחַזֵּק, כִּי עֲכָשׁוּ הַנְּסִיווֹת מְאֹד מְאֹד קָשִׁים וּמְרִים בַּחוּץ, וְצָרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים לְהִתְחַזֵּק בְּאִמּוּנָה פְּשׁוּטָה, וּלְהַנִּיחַ תַּפְּלִינַי, וְלֶאֱכֹל כֶּשֶׁר, וְלִשְׁמֹר שֶׁבֶת וְכוּ' וְכוּ', כִּי הַנְּסִיווֹת קָשִׁים וּמְרִים מְאֹד מְאֹד בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, שְׁשֵׁמָה הַסֵּמ"ךְ-מ"ם רוֹבֵץ מְאֹד מְאֹד, וְלִכֵּן דָּבָר גְּדוֹל מְאֹד, שְׁתַּדְּבֵר עִם הַבְּנֵי נְעוּרִים שְׁאֲנִי שׁוֹלַח אֵלֶיךָ, וְתִהְיֶה לָּךְ מִצְוָה גְּדוֹלָה מְאֹד מְאֹד. הַעֲקֹר תִּחְזַק אוֹתָם שְׂיִלְמְדוּ הַרְבֵּה "אֲשֶׁר בְּנַחַל", וְגַם לָהֶם יִהְיֶה חִזּוּק, וְתִסְפָּר לָהֶם כָּל מִינֵי סְפּוּרִים, אֵיךְ זֶה מִחְזֵק אוֹתְךָ, וְאֵיךְ אֶתָּה מִתְעַלָּה, וְאֵיךְ אֶתָּה זוֹכָה לְסִים בְּכֹל שְׁבוּעַ שֶׁשָּׂה סְדְרֵי מִשְׁנָה, תִּכְנִיס בָּהֶם גַּם-כֵּן חֶשֶׁק. וְאַל תִּקַּח אֵת זֶה בְּקִלּוֹת, כִּי כְּשֶׁמְדַבְּרִים עִם חֵבֶר, פּוֹעֲלִים הַרְבֵּה יוֹתֵר, וּמֵה גַם שְׁנֵה יַחְזוֹר אֵלֶיךָ הַדְּבוּרִים, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קפד): כְּשֶׁמְדַבְּרִים עִם הַזּוּלָּת, הַדְּבָרִים חוֹזְרִים גַּם אֶל עֲצֻמוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לָּךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תתקיד.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְפָּדֶךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, ב' אִיִּר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֵת מִכְתָּבְךָ.

רָאָה לְחֹזֵק אֵת עֲצֻמָּךְ בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֲזוֹ בְּכַבּוּד אָב וְאָם, וְכֵן לְכַבֵּד אֵת חֲמִידָךְ וְחִמּוֹתְךָ, כִּי הֵם הַהוֹרִים שֶׁל אֲשֶׁתְּךָ, וְאֶתָּה צָרִיךְ לְכַבֵּד אוֹתָם מְאֹד מְאֹד, וְשֵׁלֵא יִהְיוּ לָכֶם שׁוֹם קְשִׁיּוֹת עֲלֵיהֶם.

נָא וְנָא הַדְּבֵק אֵת עֲצֻמָּךְ בְּאֵינַי סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתִדַּע,

שְׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק
 וּבְמִשְׁפָּט, וְדָבָר גָּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינוֹ נֹעֵשֶׂה מֵעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגָּחַת
 הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, וּבּוֹדָאֵי אִם תִּרְגֵּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדָבָר אֱלֹהֵי יִתְבָּרַךְ,
 תִּמְשִׁיךְ עַל עֲצָמְךָ כָּל מִינֵי יְשׁוּעוֹת שְׂאֵתָה צָרִיךָ. כִּי מִי שְׂמַדְבֵּר אֱלֹהֵי
 יִתְבָּרַךְ, הוּא לֹא צָרִיךְ אֶת אֵף אֶחָד, יֵשׁ לוֹ רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא. וְלִכְּנֹן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן! תִּתְחַזַּק, וְאִזּוֹ יִהְיֶה לְךָ טוֹב בְּעוֹלָם הַזֶּה
 וּבְעוֹלָם הַבָּא גַם יַחַד.

הַמַּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תתקטו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֶדֶר אַתְרֵי-קְדוּשִׁים, ב' אִיִּר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מִי יִתֵּן, שְׂתַתְּחִזְקִי בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכֵן תַּחֲזִקֵי אֶת
 כָּל הַחֲבֵרוֹת שְׁלֹךְ, כִּי מַה גִּשְׂאָר מִהֶאָדָם? רַק הָאַמוּנָה הַקְּדוּשָׁה
 שְׂמַחְדִּירִים בְּעֲצָמָם, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׂתִשְׁמְרֵי מְאֹד מִמַּחְלָקַת, וְאַדְרָבָה,
 תִּרְאִי שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּין גְּשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְזֶה יִהְיֶה שְׂכָרְךָ.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי שְׂאֵתָם, אֶת וּבְעֵלְךָ לֹא תִרְיֹבוּ, שְׂיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם
 שְׁלוֹם-בֵּית אַמְתִּי.

מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, תִּרְאִי לַעֲזֹר לִי לְהַצִּיל עֲשׂוֹק מִיַּד
 עוֹשֵׂקוֹ, הָאֲמָא שְׁלֹךְ חִיבַת ל... גְּרוֹ יֵאִיר, לְמַעַלָּה מֵעֲשָׂרִים אֶלְף
 שְׁקָלִים, וְהִיא דוֹחָה אוֹתוֹ בְּקֶשׁ, וְאֲנִי לֹא יְכוּל לְסַבֵּל אֶחָד שְׂעוֹשֶׂה
 צָחֻק מִהַזּוּלַת, וּבִפְרָט כְּשִׂחְיָבִים כֶּסֶף לְהַזּוּלַת צָרִיכִים לְשֵׁלֶם, אֵין

אֲשֶׁר לט תתקטז — לט תתקיז בַּנְחַל קסט

על זה שום מחילה, לכן אני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שתעשי מה שביכלתך לגרו את האמא שתשלים את החוב.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תתקטז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר אחר-קדושים, ב' איר ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

תאמין לי, אם אתה תצא להפצה בכל יום, הקדוש-ברוך-הוא ישפיע עליך שפע גדול, שלא תארף ולא שערת, כי כל אלו שיוצאים להפצה מצליחים. ולכן אל תהיה בטלן! תצא להפיץ, ואז תראה איה שתצליח.

נא ונא הרגל את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, כי כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך — זו הצלחה נצחית, הצלחה כזו שאין לתאר ואין לשער כָּלֵל, אם היית יודע מה זה לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, היית מדבר כל יום אליו יתברך, וזו המפתח הכי יפה שקבלנו מרבנו ז"ל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תתקיז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר אחר-קדושים, ב' איר ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לחזק את עצמך בִּיתָר שאת ובִּיתָר עז, ותדע שהקדוש-

בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק וּבִמְשַׁפֵּט, וְדָבָר גָּדוֹל דָּבָר קָטָן אֵינוֹ נֶעֱשֶׂה מֵעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, וְלָכֵן תְּרַגֵּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכֵן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְשִׂמְחָה אֲנָשִׁים עַל-יַדֵּי הַלְהַקָּה שְׁלָךְ, וְזֶה דָּבָר גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד לְשִׂמְחָה יְהוּדִים. הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂאֵתָה תִּהְיֶה תְּמִיד שִׂמְחָה, וְתִשְׂמַח גַּם אַחֲרָיִם.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, אֲפִלּוֹ חֲמֵשׁ דְּקוֹת, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר עוֹשֶׂה רֶשֶׁם בְּשָׂמַיִם.

הַמַּאֲחַל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תתקיה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, ב' אִיִּר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, הַצְּמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גִּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת כָּל הַהוֹדְעוֹת.

מָה אָמַר לְךָ! יְמִינוֹ כִּצֵּל עוֹבֵר, הִנֵּה אֲנַחְנוּ כָּאֵן, וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ יוֹצְאִים מִכָּאֵן, מָה יִשְׁאַר מֵאֲתָנוּ? רַק מָה שְׂאֲנַחְנוּ נִזְכָּה לְקָרֵב יְהוּדִים אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי סוּף כָּל סוּף מִי יוֹדֵעַ כַּמָּה זְכוּכִים אֲנַחְנוּ צְרִיכִים עוֹד לְעֵבֶר בְּזֶה הָעוֹלָם, כְּדֵי לְתַקֵּן מָה שְׁקָלְקָלְנוּ, אֲבָל בְּפִרוּשׁ גָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל: בְּזֶה שְׂמֻקְרָבִים אַחֲרָיִם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹחֵל גַּם עַל עוֹנוֹתֵינוּ.

וְלָכֵן תִּהְיֶה חֲזַק לְקָרֵב יְהוּדִים אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתַעֲשֶׂה הַתְּעוּרָרוֹת בֵּין כָּל שׂוֹמְעֵי לְקַחְךָ, שְׂיִצְאוּ לְהַפִּיץ אֶת אֹרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וּבְפֶרֶט שְׂעַכְשׂוֹ הַדְּפִסְתִּי מְלִיּוֹן קִנְטָרְסִים, וְלָכֵן תְּעוּרֵר אוֹתָם מְאֹד מְאֹד לְגִלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָּה, כִּי עֲלִינוּ נֶפֶל חוֹבַת הַיּוֹם.

גַּא וְנָא תַחֲזִיק מֵעֲמֵד וְאֵל תִּשְׁבֵּר מִשּׁוּם דְּבַר, הַרְגַל אֶת עֲצָמָךְ
לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

רְאֵה וְגַם רְאֵה אֶת הַנְּסִים נִגְלִים שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שְׂיֵשׁ לָךְ בֵּית מִשְׁלָךְ, שְׁלֵא חִלְמַתְּ עַל זֶה, וְהִנֵּה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא עָשָׂה לָךְ גַּם בְּתוֹךְ גַּם, וְלִכֵּן תִּהְיֶה חֲזַק מְאֹד מְאֹד בְּאַמוּנָה
פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִדַּע, שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ
בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט, וְדַבֵּר גְּדוֹל וְדַבֵּר קָטָן אֵינוֹ נֶעֱשֶׂה
מֵעֲצָמוֹ, אֶלָּא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הַעֲלִיּוֹן. וְאֵת זֶה צְרִיכִים לְהַחֲדִיר
בְּעֲצָמוֹ הַיָּטֵב הַיָּטֵב.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תתקיט

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, ב' אִיִּר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלַח יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ. אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל
הַשְּׁמִיחָה שְׂיֵשׁ לִי, שְׁאֵתָה כָּל-כָּף מִתְעוֹרֵר לְעַבּוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ,
וְהַלֵּב שְׁלֵף בּוֹעֵר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

מַה אִמַּר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! רַק זֶה מַה שְׂיִשְׁאֵר מֵאַתָּנוּ, כָּל רְצוֹן
וְכָל כְּסוּפִים שְׂיֵשׁ לָנוּ לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — זֶה נִשְׁאָר, כִּי סוּף כָּל
סוּף מַה יִּתְרוֹן לְאָדָם בְּכָל עֲמָלוֹ אֲשֶׁר יַעֲמַל תַּחַת הַשָּׁמַיִם? אֶלָּא
כְּשֶׁאָדָם מִשְׁתּוֹקֵק לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַרְצוֹנוֹת וְהַכְּסוּפִין הָאֵלוּ זֶה
יִשְׁאֵר מִמֶּנּוּ.

וְלִכֵּן הִיָּה טוֹב מְאֹד שֶׁתִּלְמַד בְּלִקְוִיטֵי-הַלְכוֹת, עַרְב, הַלְכָה ג',
וְשֵׁם תִּרְאֶה מַה זֶה הַרְצוֹנוֹת וְהַכְּסוּפִין אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבְפֶרֶט
אִם תִּזְכֶּה לְהוֹצִיא גַם אֶת הַרְצוֹנוֹת וְהַכְּסוּפִין אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
דְּרָךְ הַפֶּה, אַתָּה לֹא יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר מַה זֶה גּוֹרֵם לְמַעֲלָה בְּכָל
הַעוֹלָמוֹת, כְּמוֹכָא (בְּלִקְוִיטֵי-הַלְכוֹת, אֲמִינֵן, הַלְכָה ד'), וְרֵאוּי לָךְ לְלַמֵּד גַּם

הַלְכָה זו, וְתִרְאֶה שֶׁם נִרְאוֹת נִפְלְאוֹת אִיךָ שְׁמוֹהֶרְנִי ת' ו"ל מְגַלֶּה אֶת מַעֲלַת הַרְצוֹן וְהַכְּסוּפִין, וְאֶת מַעֲלַת מִי שֶׁמְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

בְּעֵינַי סֵדֶר הַלְמוּד, אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מָה אַתָּה צָרִיךְ לְבַלְבֵּל אֶת עֲצָמְךָ, תִּלְמַד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, בְּאִפְּן שֶׁתּוֹפֵה לְסִיִּים כָּל שְׁבוּעַ 'שָׁנִים מְקָרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם', וְכֵן תִּלְמַד בְּכָל יוֹם כַּמָּה פְּרָקִים מְשֻׁנּוֹת, אֲפֹלוּ בְּגֵרָסָא כְּסִדְרָן דִּיקָא. וְעַל כָּל־כֵּן — תִּלְמַד דָּף גְּמָרָא רִשְׁ"י וְתוֹסְפוֹת, וְתַחֲזֹר עַל זֶה כַּמָּה וְכַמָּה פְּעָמִים, וְכָל דָּבָר הַקָּשֶׁה תִּשְׁאַל לְחֻבְרִים, וּבְפֶרֶט הַיּוֹם יֵשׁ כָּבֵד מִסְּכָתוֹת שֵׁישׁ עֲלֵיהֶן פְּרוּשִׁים, שֶׁבְקָלוֹת יְכוּלִים לְהִבִּין אֶת עֲמֻק הַגְּמָרָא.

וְעַל כָּל־כֵּן — רְאֵה לְלַמַּד הַרְבֵּה הַלְכָה, וְתִבְקֶשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּלְמַד בְּכָל יוֹם הַלְכָה, כִּי סוּף כָּל סוּף זֶה מֵה שֵׁישְׁאָר מְאֵתָנוּ, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (מְגַלֶּה כַּח:): כָּל הַשּׁוֹנֵה הַלְכוֹת בְּכָל יוֹם, מְבַטֵּחַ לוֹ שֶׁהוּא בֶּן עוֹלָם תָּבֵא. וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן! תִּקַּח אֶת עֲצָמְךָ בִּידְיָךְ.

רְאֵה שֶׁתִּהְיֶה תָּמִיד שְׂמֵחָה בְּתוֹךְ בֵּיתְךָ, וְתִשְׁמַר מְאֹד מְאֹד שְׁלֹא יִהְיֶה בֵּינֵיכֶם אֵי הַבְּנוֹת, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, שְׁלֹא תִבּוֹאוּ לְמַרְיבוֹת, וְקִישֵׁי הַיְהוּדָה שְׂרוּי בֵּינֵיכֶם אֶהְבֶּה גְּדוּלָה מְאֹד, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תתקב.

בְּעֵזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֵדֶר אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, ב' אִיר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה נִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שֵׁישׁ לִי, שֶׁעֲדִין

אֲשֶׁר לט תתקב בנחל קעג

אתה מחזיק בתפודה, על אף שעובר עליך משברים וגלים, עליות וירידות בלי סוף ובלי קץ, ובלי מספר וכו' וכו'.

אני מכרח להגיד לך, שלמעלה בשמים זה חשוב מאד מאד, כמו שאמר רבנו ז"ל: הקדוש-ברוך-הוא אוהב חסיד מטגן, הינו שעובר עליו הרבה מבית ומחוץ, והוא מחזיק מעמד, ואינו נשבר משום דבר.

ולכן ראה, ידידי הקר! להחזיק מעמד, שזכות כבד עד עכשו להתחזק, תמשיך ותתפלל אל הקדוש-ברוך-הוא על שלום ילדיך, שתזכה לראות מהם רב נחת, כי תפלת האבות על בנים זה עושה רשם גדול בשמים.

אני מאד מאד מבקש אותך, שמדי פעם תדבר עם האברכים אנשי שלומנו, וכן עם הנשים בענין טהרת המשפחה, כי הן הלכות חמורות מאד מאד, וכלן חוזרות בתשובה, והן לא יודעות בין מינן לשמאלן, וזה דבר שתלוי בכריתות, רחמנא לישזבן, ולכן מה טוב ומה נעים, שמדי פעם בפעם תלמד עמהן.

גא ונא הדבק את עצמך באין סוף ברוך הוא, ותדע שהקדוש-ברוך-הוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו, אלא בהשגחת המאציל העליון, וצריכים לחקק בעצמו את הדיעות האלו, כי זה יסוד ביהדות — אמונה פשוטה בו יתברך.

בענין הדירה של חותנך ... גרו יאיר, שרוצה לקנות, דברתי עם בני, הוא אומר: 'לא דבים ולא יער', הוא לא רוצה לקנות את זה, אדרבה שחותנך יקנה את זה מה שיותר מהר, והקדוש-ברוך-הוא ישיפע לו שפע, שיוכל לשלם את כל החובות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תתקכא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר אחרי-קדושים, ב' איר ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.
לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה למסור את נפשך להיות בשמחה תמיד, ותדע, שהקדוש-ברוך-הוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו, אלא בהשגחת המאציל העליון, ואת זה צריכים תמיד לחזור בעצמו, כי האמונה זה היסוד ביהדות. ואמר החכם מכל האדם: "איש אמונות רב ברכות", אם אדם מתחזק באמונה, ממשיך על עצמו המון ברכות. ולכן אל תהיה בטלן! והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שתזכה תמיד להיות זריז מאד מאד.

אם תוכל ללמד בכל יום את המאמר בלקויטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קנ"ה — מה טוב ומה נעים, וזה יציל אותך מכל הצרות והיסורים, ואם תזכה לומר על זה התפלה מ"לקויטי-תפלות" — אין למעלה מזה.

נא ונא צא להפצה, ואז יהיה לך כסף, ותוכל לשלם את כל החובות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תתקכב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר אחרי-קדושים, ב' איר ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.
לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי בדבריך.

אֲשֶׁר לט תתקבג — לט תתקבד בַּנְחַל קעה

נָא וְנָא רְאֵה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וּתְשִׁמַּח אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁתַּמִּיד תְּשִׁרָה בְּךָ שִׁמְחָה, וְלֹא תִדַּע מְשׁוּם
עֲגָמַת נַפְשׁ.

הַרְגֵּל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבַר
וְדַבּוּר שְׁמִדְבָרִים אֵלָיו יתְבַרֵךְ, זוּ הַצְלָחָה נִצְחִית, הַצְלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין
לְתָאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלָל.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תתקבג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יתְבַרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, ב' אִיֵר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַע שְׁהִיִּית
בְּקַבְרֵי הַצַּדִּיקִים, וְהַתְּפַלְלָתְךָ עָלֶיךָ וְהַתְּפַלְלָתְךָ עָלַי, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שְׁהַתְּפַלּוֹת שְׁלֹךְ תִּתְקַבְּלֶנָה לְרַחֲמִים וּלְרַצוֹן לְפָנַי אֲדוֹן
כָּל.

רְאֵה לְהַתְּמִיד בְּלַמּוּד מִשְׁנִיּוֹת, שְׂזָה מְזַבֵּךְ אֶת הַנְּשִׁמָּה, וּמָה
טוֹב וּמָה נְעִים בְּאֵם תְּדַבֵּר הַרְבֵּה שִׁיחַת חֲבָרִים עִם הַבְּחוּר הַיָּקָר ...
גֵּרוּ יְאִיר, וּבְיַחַד תִּתְחַזְּקוּ, וְאֵז טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תתקבד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יתְבַרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, ב' אִיֵר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שִׁישׁ לִי, שְׂאֵתָה מְחַנֵּךְ אֶת צְעִירֵי הַצֹּאן, זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב לְמַעַלְה בַּשָּׁמַיִם. כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּכֹא בַתְּרֵא ח): "מִצְדִּיקֵי הַרְבִּים כְּפּוֹכְכִים" (דְּגִיאל יב, ג) — אֵלּוּ מְלַמְּדֵי תִינוּקוֹת; וְלִכֵּן תִּמְשִׁיף לְהַחֲדִיר בָּהֶם אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּלְהַחֲדִיר לָהֶם אֲמוּנַת חֲכָמִים.

הַעֲקָר רְאֵה לְהִיּוֹת דְּבוּק תָּמִיד בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתַחֲשֹׁב רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְתִדַּע, שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֻסֵּד וּבְרַחֲמִים, בְּצִדֵּק וּבְמִשְׁפָּט, וְדַבֵּר גְּדוֹל וְדַבֵּר קָטָן אֵינּוּ גַעֲשֵׂה מַעֲצָמוֹ, אֶלֶּא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, וְכָל מַה שְּׁקוּרָה עִם אָדָם בֵּין בְּגִשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחָנִי — הַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ. וּצְרִיכִים לְחֹזֵר עַל זֶה אֶלֶף פְּעָמִים בַּיּוֹם אֶחָד, כְּלִי הָאֵי וְאוֹלֵי שְׁנוֹנָה לְהַחֲדִיר בְּנוֹ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ.

רְאֵה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְבִנְךָ, גֵּרוֹ יְאִיר, וְתִזְכֶּה לְחַתֵּן אוֹתוֹ, וְעוֹד תִּרְאֶה מִמֶּנּוּ הַרְבֵּה גַּחַת, רַק חֻזַּק וְאַמֵּץ, וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמַּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תתקכה.

בַּעֲזַרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, ב' אִיר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אֱהוֹבֵי, יְקִירֵי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגְדֹל שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ — אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וּבְכִפְרֵט שְׂאֵתָה שְׂמַח עִם הַמַּתְנָה שְׂקַבְלָתָהּ, כִּי בְּאַמֶּת הִיא מַתְנָה יְקָרָה מְאֹד מְאֹד, וְלִכֵּן תַּחֲזִיק אֶת הַמַּתְנָה הַזֶּה מְאֹד יְקָר, הַרְבֵּה תְּפִלוֹת שְׂפִכְתִּי שְׂתִזְכֶּה לְהַתְּחַתֵּן.

תצא בכל יום להפצה, והקדוש-ברוך-הוא יתן לך שפע, שלא תצטרך טובות מאף אחד, כי מי שיוצא להפצה, תמיד יהיה לו כסף בכיס. ולכן אל תהיה בטלן! תצא בכל יום עם אשתך להפיץ, ובפרט עכשו שהקנטרסים והחוברות עולים סך הכל עשרים וחמש אגורות, ולכן ראה להפיץ אותם, והקדוש-ברוך-הוא יתן לך שפע, עד שתזכה לקנות בית פאן ביבנאל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תתקבו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר אחרי-קדושים, ב' איר ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... ו... שיהיו נצח.

מה אמר לכם! לפי שוטט דם, שבנכם ... גרו יאיר, מתדרדר מיום ליום, ומתחבר עם הבחור ... גרו יאיר, ששכר לעצמו דירה, ושם מסתכלים בכל מיני תמונות תועבה וסרטים מטנפים, ואתם כל-כף אדישים, ולא אכפת לכם. אני לא מבין אתכם, למה אתם נותנים, שהבן הזה ידרדר עד התהום, מספיק צרות ויסורים עברתם בחייכם, למה תחכו שיהיה מאחר, חס ושלום.

הגיע הזמן שיתגבבו בכל יום חמש דקות, ולבנות להקדוש-ברוך-הוא בדמעות שליש על הצלחת ילדיכם, כי התפללות של האבות שמתפללים על הילדים, זה מאד מתקבל בשמים.

ולכן אל תהיו בטלנים! הקדוש-ברוך-הוא בנדאי לא יעזב אתכם, ונשמע ונתבשר אצלכם בשורות משמחות.

אני תמיד מתפלל עבורכם, שיהיה לכם רק טוב בחיים.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לט תתקכוז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר אחרי־קדושים, ב' איר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מה מאד גדלה שמחתי כשראיתי את בנך ... גרו יאיר, איזה נחת לראות אותו, זה הבכור שלך, ואני מקנה להקדוש־ברוך־הוא, שתרוה רב נחת דקדשה מכל יוצאי חלציה.

אם אתה יכול להלוות סכום לידידנו ר' ... גרו יאיר, יהיה חלקך בעושי צדקה וגמילות חסדים, אשר אין למעלה מזה, ואתה יודע שהוא אמן והוא משלם חזרה, אנחנו צריכים את זה עכשו למוסדות.

יעזר הקדוש־ברוך־הוא, שיתרחב לך בין בגשמיות ובין ברוחניות, ותמיד נשמע ונתבשר בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תתקכח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר אחרי־קדושים, ב' איר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לנכון קבלתי את כל מכתביך.

מה אמר לך, ידידי היקר! צריכים לבטל את עצמו לגמרי אל הקדוש־ברוך־הוא, וזה זוכים על־ידי שמרגילים את עצמו לדבר אליו יתברך כְּאִשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו.

צריך שתדע, ידידי היקר! אחר ישוב הדעת אמתי, רואים ומתבוננים כי אין בזה העולם אף אחד רק הקדוש־ברוך־הוא

בַּעֲצָמוֹ. וְלִכְּנֹן אֶל תְּהִיָּה בְּטָלָן! תְּדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְזֶה יִדְבִּיק אוֹתְךָ אֶל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא. תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מַאֲמָצִים שְׁבַעוּלִים, שְׂיִהְיֶה לְךָ שְׁלוֹם-בַּיִת, וְתִדּוֹן אֶת אֲשֶׁתְּךָ לְכַף זְכוּת, וְתִשְׁתַּדֵּל מְאֹד מְאֹד שְׂתִהְיֶה שְׂמֵחָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת שְׁלֹךְ, אֶל תִּבְלָבֵל אֶת עֲצָמְךָ מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוּלִים.

הַעֲקֹר תְּמִיד תִּחְשַׁב מִהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִז תִּרְאֶה שְׁכָל תִּיָּךְ יִשְׁתַּנּוּ לְגַמְרִי, תִּסְתַּפֵּל רַק עַל הַטּוֹב שֵׁישׁ אֲצִל כָּל אָדָם, כִּי כָּךְ לְמַד אוֹתְנוּ רַבְּנוּ וַ"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רפב), שְׁצַרִּיכִים לְחַפֵּשׂ אֶת הַטּוֹב שֵׁישׁ אֲצִל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וְלִכְּנֹן אֶל תִּסְתַּפֵּל בְּשׁוּם דְּמִיּוֹן שְׁבַעוּלִים, צַרִּיכִים לְהִסְתַּפֵּל בְּכָל הַסְּפָרִים, וְלֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוּלִים, כִּי בְּכָל סֵפֶר וּבְכָל שִׂיחָה יֵשׁ הַרְבֵּה טוֹב.

זאת תַּעֲשֶׂה לְעֲצָמְךָ לְחֹק קְבוּעַ — לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תתקכט.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, ב' אִיר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ. רְאֵה לְהִיּוֹת שְׂמֵחַ, כִּי הַשְּׂמֵחָה תִּרְחִיב לְךָ אֶת הַדַּעַת וְתִהְיֶה סְבֻלָּן. כִּי בְּאֵמַת מִדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת זֶה הַמַּדָּה הַכִּי יָפֵה שְׂאָדָם צָרִיךְ לְקַנּוּת לְעֲצָמוֹ, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂקוּנָה לְעֲצָמוֹ אֶת הַמַּדָּה הַיְקָרָה הַזֶּה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְתִדַּע שְׁכָל דְּבוּר וְדַבּוּר שְׂמִדְבָרִים אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ

קפ אָשֶׁר לט תתקל — לט תתקלא בַּנַּחַל

שָׁאִין לְתֵאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל. וְאִנִּי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּדַבֵּר בְּכָל יוֹם אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְזֶה יַעֲזֹר לַעֲבֹר עַל הַכֹּל.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תתקל.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, ג' אִיר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹמִים מְרַבִּים אֶל אוֹהְבֵי יְדִידֵי וְתַלְמִידֵי, פֶּאֶר מְקְדוּשִׁים, אִישׁ חֵי רַב פְּעָלִים, הֶרֶב הַצְּדִיק ... גְּרוֹ יֵאִיר וְיִזְרַח פְּאוֹר הַשַּׁחַר.

בְּאֵתִי לְאֲחֵל לְךָ בְּרַפְת "מְזֹל טוֹב" חֲמָה וּלְכַבִּית עַל הַבְּרִמְזוֹה שֶׁל בְּנֵךְ הַיָּקָר, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שֶׁתִּזְכֶּה לְרוּוֹת רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מִמֶּנּוּ, וְתִתְרַבֶּה הַמְּשַׁפְּחָה. יִתֵּן לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בַּת בְּסִימֵן טוֹב וּבְמִזֶּל טוֹב.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִזְכְּנוּ לִהְיוֹת בְּשַׁבַּת-קֹדֶשׁ בְּיַבְנָאֵל, וְנִזְכֶּה לְהִתְרַאוֹת, וְתִבּוֹא בְּשִׂמְחָה עִם בְּנֵי בֵיתְךָ וְיִלְדֶיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ כָּל טוֹב...

לט תתקלא.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, ג' אִיר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

מֵה מְאֹד שְׂמֵחָתִי לְשִׂמְעַ שְׁחִזְרַתְךָ אֶל בְּעִלְךָ, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שֶׁתַּעֲבִיר אֶת הַהִרְיוֹן בְּקִלּוֹת, וְתוֹלִידֵי בְּנֵגֶל מְאֹד, בְּלֵי שׁוֹם קָשׁוּי, וְחֶסֶד וְרַחֲמִים יִשְׁפַע עֲלֶיךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת, שְׁכָל מֵה שְׂמֵדְבָרִים עַל בְּעִלְךָ, הוּא שְׁקָר וְכֶזֶב, הוּא תַלְמִידֵי לְמַעְלָה מִמֶּשְׁרִים וְחֲמֵשׁ שָׁנִים, וְיֵשׁ לוֹ לֵב שֶׁל זָהָב, הוּא מוֹסֵר נַפְשׁוֹ בְּכָל שָׁבוּעַ עֲבוּר עֲנִיִּים, שֶׁהֵם הַפְּלִים שֶׁל

אֲשֶׁר לט תתקלב — לט תתקלג בַּנַּחַל קפא

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹהֵב עַנְיִים, וּמִי שְׁעוֹזֵר
לָהֶם, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מַחְזִיר לוֹ כֵּל טוֹב, וּבְזָכוֹת הַשְּׁלוֹם וְהַאֲהָבָה
שֶׁיְהִי בֵּינֵיכֶם תָּמִיד, תִּזְכּוּ שֶׁהַשְּׂכִינָה תִשָּׂרָה בְּבֵיתְכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תתקלב.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, ד' אִיר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֵל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

תִּרְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֵז בְּמַדַּת הַסִּבְלָנוֹת, וְתִרְגְּלִי
אֶת עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כֵּל דְּבוּר וְדַבּוּר
שְׂמֻדְבָּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר
וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִסוּר לְהַשְׁבִּיר, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזוּב
אֶתְכֶם, וְיִרְחִיב לָכֶם בְּכֹל הַמּוֹבְנִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תתקלג.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, ד' אִיר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי
טוֹב, רַק תַּהְיֵי תְּזַקֶּה, וּבְזָכוֹת זֶה שְׂאֵת מַחְנֻכַּת אֶת בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל
לְאֻמוֹנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, תִּזְכּוּ לְרֹאוֹת דְּבָרִים יְפִים בְּחַיִּיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תתקלד.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, ד' אִיר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, רְאִי לְהִתְחַזֵּק וְאֵל תִּפְחָדִי מִשׁוֹם דְּבָר, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּבּוֹדָאֵי עוֹד תִּרְאִי הַרְבֵּה יְשׁוּעוֹת. רַק לְהִיּוֹת חֲזָקָה בְּאַמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִשְׁמַע תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, רַק תִּרְגְּלִי אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדַבּוּר שְׁמַדְבָּרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ — זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תתקלה.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, ד' אִיר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאִי לְחַזֵּק אֶת הַיְלָדִים, וְתְּמִיד תִּדְבְּרִי אִתָּם רַק דְּבוּרֵי אָמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְרַק זֶה יַעֲזֹר, אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּשְׁמְרִי עַל הַיְלָדִים שְׁלֹךְ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תתקלו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר אחרי-קדושים, ד' איר ה'תשס"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שנוכל לעשות את הסעדה של כ"א איר ברב פאר וְהָדָר. ואני מקנה, שפעזרי לי עם כל נשות אנשי שלומנו להכין את הסעדה, וזו תהיה באמת סעדת הודיה, שהקדוש-ברוך-הוא הביא אותי לארץ ישראל, רצייתי שכבר תתחילי לתכנן להבא, שנוכל לעשות את הסעדת הודיה בכ"א איר, את הסעדה נעשה בליל ששי, הינו כ"א זה ביום ששי, ואנחנו נעשה את זה בלילה לפני כן, ואני מקנה שזה יהיה יפה מאד בשמחה גדולה מאד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תתקלו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר אחרי-קדושים, ד' איר ה'תשס"ו.

שלום וברכה וְכֵל טוֹב סְלָה יִגְיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שִׂיחִיו נֶצַח.

לנכון קבלתי את מכתבכם, ומאד מאד אני שמח בשבילכם, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שגשמע ונתבשר תמיד בשורות משמחות.

העקר הוא להתחזק יחד, והקדוש-ברוך-הוא לא יעזב אתכם.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לט תתקלח.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר אחרי-קדושים, ד' איר ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... ו... שיחיו נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממכם, העקר הוא להתחזק יחד, שהקדוש-ברוך-הוא יעזר לכם, ששום דבר בעולם לא יוכל לשבר אתכם, אתם צריכים להיות חזקים מאד מאד באמונה פשוטה בו יתברך, כי בזה תלוייה כל הצלחתכם בגשמיות וברוחניות גם יחד.

אדם צריך לבטל את עצמו לגמרי אליו יתברך, ולידע שמה שהקדוש-ברוך-הוא עושה, זה רק לטובה, ולכן אל תבלבלו את עצמכם משום דבר שבעולם.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לט תתקלט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר אחרי-קדושים, ד' איר ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו ואיר. לנכון קבלתי את מכתבך.

עליך לדעת, כי הקדוש-ברוך-הוא משלם מדה פנגד מדה, ולכן תהיה ותרון, כמו שאתה לקחת דבר שלא שיף אליך, כך לקחו ממך דבר שפן שיף אליך, ולכן תהיה ותרון, והקדוש-ברוך-הוא ימחל לך על כל עוונותיך.

חכמינו הקדושים אמרו (ביצה כט): גזל ואינו יודע למי גזל — יעשה עמהם צרכי רבים. ולכן העקר תשתדל לנדב על הדפסת ספרי

אָשֶׁר לט תתקמ — לט תתקמא בנחל קפה

רבנו ז"ל, שנה צרכי רבים, ובזכות זה הקדוש-ברוך-הוא ימחל לך על כל עוונותיך, שלקחת דברים שאינם שיכים אליך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תתקמ.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר אחרי-קדושים, ד' איר ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה להיות חזק באמונה בו יתברך, ותראה איך שהקדוש-ברוך-הוא לא יעזב אותך, כי "איש אמונות רב ברכות", וכל הישועות נמשכות לאדם רק ברכות האמונה, ולכן תהיה חזק באמונה, והקדוש-ברוך-הוא יושיעך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תתקמא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר אחרי-קדושים, ד' איר ה'תשס"ו.

שלום רב אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך להיות מאוד מאוד חזק בעצמך, ולהיות בשמחה, כי סוף כל סוף אנחנו בנים של הקדוש-ברוך-הוא, כמו שכתוב (דברים ד'): "בנים אתם להנני"ה אלקיכם", אנחנו צריכים רק לרקד שיש לנו אבא כל-כף גדול, שהוא אבינו שבשמים, ואנחנו צריכים לחזור רק אליו יתברך.

החלישות הדעת שעברה עליך, זה כפרת עוונות, כי אתה צריך

לדעת, שְׁעַל כָּל פְּגָם הַבְּרִית שְׁאָדָם פּוֹגֵם, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, הוּא בּוֹרָא
 קְלָפוֹת וּמִשְׁחִיתִים, וּמִי יוֹדֵעַ כַּמָּה קְלָפוֹת וּמִשְׁחִיתִים בְּרָאנוּ, בְּשִׁבִיל
 זֶה אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְסַבֵּל כָּל־כֶּף הַרְבֵּה צָרוֹת וְיִסּוּרִים וּמְרִירוֹת
 וּמְכָאוּבִים, וְלָכֵן אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קסט),
 שְׁעַקֵּר הַשְּׂמִמָּה הוּא לְשִׂמְחָה בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְזֶה תִּקּוּן הַבְּרִית, כִּי שְׂמִמָּה
 זֶה תִּקּוּן הַבְּרִית; וְלָכֵן תִּהְיֶה תְּמִיד שְׂמִיחָה, וְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בּוֹדֵא
 לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

רק חֲזוּק בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְתִהְיֶה וְתִתֵּן בְּתוֹךְ הַבֵּית
 שְׁלֶךְ, וְתוֹתֵר עַל הַכֹּל, וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים, אָסוּר לִהְיוֹת בְּעֶצְבוֹת
 וּבְדַכְּאוֹן כְּרָגַע, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תתקמב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר אַחֲרֵי־קְדוּשִׁים, ד' אִיר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מָה אָמַר לָךְ! כָּל־כֶּף כּוֹאֵב לִי, שְׁהַשְׁכוּר הִרְשַׁע שָׁבַר לִי כַּמָּה
 מִשְׁפָּחוֹת, וְאַחַת מֵהֵן זֹאת אַחוֹתָךְ, מָה אָנִי יְכוּל לַעֲשׂוֹת כְּשֵׁלֹא
 מְצִיִּים אוֹתִי?! בּוֹדֵאִי הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִשְׁלַם לְרַשָּׁע כְּגַמּוּלוֹ,
 וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת, אֶת תְּרָאֵי רַק לְחִזְק אֶת
 אַחוֹתָךְ, וְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שְׁלִבְסוּף הַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.

הַמֵּאחֵל בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תתקמג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר אחרי-קדושים, ד' איר ה'תשס"ו.

שלום רב אַל ... תחיה.

לנכון קבלתי אַת מכתבך.

באמת אני רואה שפּתם סחבת ומשכת אַת הזמן מכל הלמודים וכל ההבטחות שמבטיחים לך, אַת כבר בגיל עשרים ושתים, ועליך להתחזק ולבנות בית נאמן בישראל, ותראי שהכל יסתדר על הצד הכי טוב.

ולכן לדעתי, תלכי על כוונת חתונה, ולא להסתפל על שום דבר, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שנשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תתקמד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר אחרי-קדושים, ד' איר ה'תשס"ו.

שלום רב אַל ... תחיה.

לנכון קבלתי אַת מכתבך.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לכם, שתזכו לגמר אַת קניית הדירה, ותכנסו לגור שמה בשמחה, ולא יחסר לכם שום דבר, העקר תעשו כל מיני פעולות שבעולם שיהיה לכם רק שלום ואהבה ביניכם, ונשמע ונתבשר אצלכם בשורות משמחות.

ואני מברך אַתכם בברכת הצלחה גדולה מאד, ונשמע בביתכם תמיד קול ששון וקול שמחה.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לט תתקמה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים ד' אִיר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאִי לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֵז, כִּי יֵשׁ לְךָ זְכוּת כָּל-כָּף גְּדוּלָה, שְׂאֵת מְחַנְכֵת אֶת הַבְּנוֹת בְּאַמּוֹנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְזֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב אֲצִלּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלָכֵן תִּהְיֶי חֲזָקָה מְאֹד מְאֹד, וְאֵל תִּפְחָדִי מִשׁוֹם דְּבָר, כִּי גְדוּל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּבְעוֹד יוֹמִים אֲנִי אָבוֹא, וְהַפֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב, וְנִזְכֶּה לְבְנוֹת אֶת מַעְרַכַת חֲנוּף הַבְּנוֹת בְּצוּרָה הַכִּי יָפֵה שָׂרֵק יְכוּלָה לְהִיּוֹת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנֹשְׁמַע בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד, רַק חֲזָקִי וְאַמְצִי מְאֹד, כִּי גְדוּל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תתקמו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, ד' אִיר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵל תִּתְּבַלְבְּלִי מִשׁוֹם דְּבָר, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁתַּעֲבְרִי אֶת הַהֲרִיזוֹן בְּקִלּוֹת וְתוֹלִידֵי בְּנֵגֶל, רַק תִּהְיֶי זְהִירָה לְאֶכֶל בְּכָל מוֹצָאֵי שְׂבַת סְעֻדַת מְלוּה-מְלָכָה, אֲשֶׁר זֶה סִגְלָה לְהוֹלְדָה בְּנֵגֶל, וְכֵן תֵּאמְרֵי הַרְּבָה "שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים", וּבְזְכוּת זֶה הַפֵּל יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת מְאֹד מְאֹד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תתקמו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר אחרי-קדושים, ד' איר ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אָל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה להתבודד בכל יום אליו יתברך, ותבקש ממנו יתברך על שדוף, ואז תראה נסים ונפלאות שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, העקר בזה העולם הוא רק תפלה, בלי תפלה אי אפשר לחיות, שזה מה שאמר רבנו ו"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ט'): "תפלה לאל חיי" — עקר החיות מקבלים רק מהתפלה; ולכן אל תהיה בטלן! תנצל את הזמן היקר בתפלה, תחנה ובקשה אליו יתברך, ואז תראה נסים ונפלאות שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תתקמח.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר אחרי-קדושים, ד' איר ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אָל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ראה לחזק את עצמך ביתר שאת וביתר עז, ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך.

הדבק את עצמך באין סוף ברוך הוא, ותדע שהקדוש-ברוך-הוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו, אלא בהשגחת המאציל העליון, וכפי שתחדיר בעצמך ידיעות אלו, כך תזכה בנסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תתקמט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, ד' אִיר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתִּרְאֶה לְהִתְחַזֵּק וּלְחַזֵּק אֶת אִשְׁתְּךָ, וְתַעֲשֵׂוּ שְׁלוֹם בֵּינֵיכֶם, וְתִשְׁתַּדְּלוּ בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׂבֻעוּלָם, שְׁלֹא יִהְיֶה בֵּינֵיכֶם מְרִיבוֹת וְאֵי הִבְנוֹת, וְאָנִי מְקַוֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכֵּי טוֹב.

אִם תֵּצֵא בְּכֹל יוֹם לְהַפְצָה, לֹא יִחְסַר לְךָ שׁוֹם דְּבָר, בְּרַגַע שְׁלֹא יִחְסַר לְךָ שׁוֹם דְּבָר, אִז תִּהְיֶה הַכֵּי מְצֻלָּח בְּחַיִּים. וְלִכֵּן אָנִי מָאד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן! תֵּצֵא לְהַפְצָה, וְתִמִּיד יִהְיֶה לְךָ כֶּסֶף בְּכִיס. וְחֻכְמִינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (וְרוּשְׁלֵמי תְרוּמוֹת, פְּרָק ח'): לְבֹא בְּכִיסָא תְלִיא [הַלֵּב תְּלוּי בְּכִיס], אִם יֵשׁ לְאָדָם פְּרָנְסָה, אִזִּי מְצֻלִיח בְּחַיִּים. וְלִכֵּן תֵּצֵא לְהַפְצָה, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׁנֹשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תִּמִּיד.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תתקנ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, ד' אִיר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלִיתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ, וּמָאד נִדְהַמְתִּי לְשֻׁמַע אֶת כָּל מַה שֶּׁקָּרָה לָכֶם, וְאָנִי מָאד מְקַוֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְבֹא בְּקִרְוֹב לְאַרְץ

אֲשֶׁר לט תתקנא — לט תתקנב בנחל קצא

ישראל, ואז אסדר את הכל על צד הכי טוב. פשוט זה לא יאמן פי
יספר, שאח יפה את אחיו בצורה מכאיבה זו. הקדוש-ברוך-הוא
יעזר, שנשמע ונתבשר בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תתקנא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר אחרי-קדושים, ד' איר ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה גגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את כל מכתבך, אף מרב צרותי וטרדותי לא היה
פנאי להשיבך כרצונך.

בענין המדרשה וכו', אני רואה שזה עדין לא הולך, ולכן לא
כדאי להחזיק את הדירה לבזבז בין כף שכר דירה, פי חבל מאד
על לא דבר וכו', בא נחפה עד שיתפשט יותר ויותר. הקדוש-ברוך-
הוא יעזר, שתצליח דרכך.

אני אבוא לארץ ישראל ונדבר מזה, אבל אני חושב, שתלך על
כיוון זה במקום להשקיע על דבר שעדין לא מצליח, בא תתמקד
על דבר שפן יצליח, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שנשמע ונתבשר
בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תתקנב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר אחרי-קדושים, ד' איר ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה גגיעו וירדפו אל ... ו... שיחיו
נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם, ומאד מאד אני שמח, שאתם

מתחזקים יחד, העקר שאתם יוצאים להפצה, וזה יביא לכם פרנסה בשפע.

העקר תחיו ביחד בשלום ואהבה, והקדוש-ברוך-הוא לא יעזב אתכם, ונשמע ונתבשר תמיד בשורות משמחות.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לט תתקנג.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר אחרי-קדושים, ו' איר ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

היום הגעתי לכאן, ושמעתי מה עשית להבן של משפחת ... גרו יאיר, אף שאני תמיד לא מעניין לשמע צד אחד, פי כתיב "שמוע בין אחיכם", ודרשו חכמינו הקדושים: אזהרה לדין שלא ישמע צד אחד, אבל כאן זה ענין אחר, כלם מודים שנתת מכות רצח, ולא עוד אלא שקרעת לו את המעיל וכו'.

מה אמר לה, יכולים להתופח וכו', יכולים לחלק אחד על השני וכו', אבל ברגע שאחד מרביץ ונותן מכות להזילת, כבר גזר על התחתונה, והוא כבר הפסיד.

ולכן אני מבקש אותך בתור ידיד, שאני אוהב אותך, ושלא יהיה עליך קטרוג בשמים, ראה לבקש סליחה ממנו ברבים דיקא, וראה לקנות לו חליפה חדשה.

א. הם משפחת עניים שבקשי הם מתקיימים, ועובר עליהם מה שעובר וכו', ובקשי יש להם מה לאכל, ומכל שפן בגד ללבש, ולכן תעשה מצוה, חסד, תשובה וכו', ותקנה לו בגד חדש, וכן תבקש סליחה לפני קבלת שבת ברבים, כי גרמת לעצמך דין בשמים, ומה אתה צריך את זה?! הצדיק הקדוש מצאנו זי"ע בעל "דברי חיים"

אָמַר: "אָנִי לֹא מִפְּחַד מֵאֵף אֶחָד, רַק מֵאַנְחָה שֶׁל עֲנִי". וְזָכַר דְּבַר זֶה.

פַּעַם יָשַׁב הַגָּאוֹן הַסְּטִיפְלֵר זי"ע בַּעַל "קֵהֳלוֹת יַעֲקֹב" בְּבֵית־הַמְּדַרְשׁ לְדַרְמַן בְּבִגְי בְּרֵק, וְהִתְפַּלֵּל שָׁם, וְהִנֵּה נִכְנָס יֶלֶד קָטָן, וְהוֹצִיא גְמָרָא גְדוֹלָה וְהִתְחִיל לְדַפְדֵּף, וְשָׁחַק עִם הַגְּמָרָא כְּדֹרֵךְ יֶלֶד קָטָן, וְזֶה הַפְּרִיעַ לְהַגָּאוֹן שֶׁהוּא סֵתָם קוֹרֵעַ גְּמָרָא, וְנִתֵּן עָלָיו צַעֲקָה, וְהֵילֵד נִבְהַל וְכָרַח לַחוּץ. אַחַר הַתְּפִלָּה הִתְיַשֵּׁב הַגָּאוֹן — מָה עָשָׂה, שֶׁהַפְּחִיד יֶלֶד, וְשָׁאֵל בֵּין הַמִּתְפַּלְלִים — מִי הוּא הַיֶּלֶד הַזֶּה? וְאָמְרוּ לוֹ, וּבִקֵּשׁ מֵאֶחָד שִׁיבָרַר בְּאֵיזָה גֵּיל הוּא, וּמִתִּי תִאָּרֶיךָ הַבֵּר מִצְּנֵה שְׁלוֹ, וְהֵהוּא בֵּרַר, וְהוּא רָשָׁם אֶת זֶה בְּפִנְקָסוֹ.

בֵּין כֵּף עָבְרוּ כַּמָּה שָׁנִים, וְנִשְׁפַּח כָּל הַסְּפוּר. הַיֶּלֶד הָיָה עוֹד צָעִיר בְּשַׁעֲהַ שֶׁהַפְּחִיד אוֹתוֹ הַגָּאוֹן, וְהִנֵּה אַחַר כַּמָּה שָׁנִים, הַגָּאוֹן כָּבַר סָבַל מְאֹד מְאֹד עַל הַרְגָּלִים, וּבִקְשֵׁי הָיָה יָכוֹל לְלַכֵּת, וְהִנֵּה יוֹם אֶחָד הָיָה הַבֵּר־מִצְוָה שֶׁל הַיֶּלֶד, וְהַגָּאוֹן סוֹחֵב אֶת רַגְלָיו, עַד שֶׁבָּא אֶל מְקוֹם הַבֵּר־מִצְוָה עִם מִתְנָה, וְכֻלָּם הִתְפַּעְלוּ — מָה זֶה וְעַל מָה זֶה, שֶׁהִטְרִיחַ עֲצָמוֹ הַגָּאוֹן בְּכַבּוּדוֹ וּבְעֲצָמוֹ לְעֵלוֹת כַּמָּה קוֹמוֹת, כִּי בִקְשֵׁי רַב עַד שֶׁהִלֵּךְ, וְאִיזוֹ קָרְבָה יֵשׁ לוֹ לְהַבֵּר־מִצְוָה, וְהַכֵּל גִּשְׂאָר בְּגֵדֵר תַּעֲלוּמָה. כְּשֶׁנִּגְמְרָה הַבֵּר־מִצְוָה, קָרָא הַגָּאוֹן אֶת בְּחוּר הַבֵּר־מִצְוָה לְחֹדֵר צְדָדִי, וְסָגַר אֶת הַדְּלֵת, וְאָף אֶחָד לֹא יָדַע מָה עוֹשִׂים שָׁם. וְאַחֲרֵי־כֵן הִלֵּךְ הַגָּאוֹן הַבֵּיתָה, וְכַמּוֹכֵן שְׁכַלָם הִתְפַּעְלוּ מָה זֶה יָכוֹל לְהֵיוֹת, וּבְכַפְרֵט הָאֵב שֶׁל בֵּן הַבֵּר־מִצְוָה, וְלָכֵן הִתְחִיל לְשָׁאֵל: מָה רָצָה מִמֶּנּוּ הַגָּאוֹן? וְהַשִּׁיב הַיֶּלֶד, שֶׁהַגָּאוֹן בִּקֵּשׁ מִמֶּנּוּ סְלִיחָה עַל שֶׁצַּעַק עָלָיו וּבִישׁוֹ בְּרַבִּים וְהַפְּחִידוֹ. וְלָמָּה חִפְּהָ עַד הַיּוֹם? כִּי הוּא הָיָה עַד עַכְשָׁו קָטָן, וְקָטָן לָאו בֵּן מְחִילָה הוּא, וְלָכֵן חִפְּהָ עַד שִׁיגְדֵל, וְטָרַח כָּל־כֵּף מִמֶּשׁ בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ כְּזוֹ, שְׂאִי אֶפְשָׁר לְתָאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל. רוֹאִים מְכַל זֶה מָה כָּאֵן, שֶׁהַגָּאוֹן צוֹדֵק, כִּי רָאָה שֶׁיֶלֶד מְשַׁחַק עִם גְּמָרָא וְקוֹרֵעַ וְכוּ', וְנִתֵּן עָלָיו צַעֲקָה, וּמִחֲמַת שֶׁנִּבְהַל חִפְּהָ כַּמָּה שָׁנִים עַד שֶׁנַּעֲשָׂה בֵּר מִצְוָה, וּבִקֵּשׁ מִמֶּנּוּ סְלִיחָה.

עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה, שְׂאֵתָה לֹא צוֹדֵק, לֹא נוֹתְנִים מְכוֹת רָצַח

קצד אָשֶׁר לט תתקנד — לט תתקנה בַּנְחַל

לְבַחוֹר מִסֵּפֶן עֲנִי וְכוּ', וְכֵן נִשְׁאַר בְּלִי חֲלִיפָה וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי מִבְּקֵשׁ
מִמֶּךָ, שְׁתִּבְקֵשׁ מִמֶּנּוּ סְלִיחָה בְּרַבִּים, וּתְקַדֵּשׁ שְׁמוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִקְנֶה לוֹ
חֲלִיפָה חֲדָשָׁה, וְשֵׁב הַגּוֹי"ה וְרַפָּא וּמַחֵל לָךְ.

רק חזק מהיום במדת הסבלנות, אֲשֶׁר הִיא הַמְּדָה הַכִּי יָפָה שֶׁרַק
יכולה להיות.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תתקנד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, ו' אִיר ה'תשס"ו.

הַנְּנִי מִמְּלִיץ עֲבוּר הַמוֹסֵד הַקָּדוֹשׁ "חֲסֵדֵי יוֹסֵף" שְׁתוּמְכִים
בְּעֲנִיִּים מְרוּדִים, עֲנִיִּים תְּלִמִּידֵי חֲכָמִים שְׁתוּרְתֵם אֲמֵנוּתֵם, וְגִדְל
הַמְּצוּהָ שְׁהַמוֹסֵד הַקָּדוֹשׁ עוֹשֶׂה, זֶה אֵין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, אֲשֶׁרִי
מִי שְׁיִתְמַךְ בָּהֶם, וְיִהְיֶה לוֹ חֵלֶק בְּתוֹרְתֵם שֶׁל תְּלִמִּידֵי חֲכָמִים
הַעוֹסְקִים בְּתוֹרָה בְּהַתְּמָדָה רַבָּה, וּבִזְכוּת הַתְּמִיכָה שְׁתוּמְכִים כְּלוּמְדֵי
תוֹרָה, יִתְבָּרְכוּ מִפִּי אֵל עֲלִיּוֹן.

הַכּוֹתֵב וְחוֹתֵם לְמַעַן הַתּוֹרָה...

לט תתקנה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֲרֵב-שַׁבַּת-קָדֵשׁ לְסֵדֶר אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים ו' אִיר
ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גִּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵה לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִצֵּא בַּחוּץ בְּהָר אוֹ בַּשָּׂדֶה
לְהַתְּבוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי תִפְלֶה וְהַתְּבוֹדְדוּת הֵן כְּמוֹ מַיִם, בְּבַחֲיִנַת
"שִׁפְכֵי כַּמַּיִם לַבַּיִת" וְגו', וּמַיִם מְטַהְרִים וְרוֹחֲצִים אֶת הָאָדָם מְכַל

אֲשֶׁר לט תתקנו — לט תתקנו בנחל קצה

מיני חלדה, ולכן כל מי שפגם בברייתו, נדבקים בו כל מיני רוחות רעות שהם הדמיונות, ותפלה רוחצת את הכל. ועל-פן תרבה בתפלה ובקשה, וזה יעזר לך.

בענין הלבוש, לעת עתה תשארו כף. ובענין הפצה, תפיץ לכל בר ישראל, אשר אין למעלה מזה.

המאחל לך שבת שלום...

לט תתקנו.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר אחרי-קדושים, ז' איר ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

מאד מאד אני מבקש אותך, שתקח עצמך בידיך, ותצא מעצמך, ותתחיל לדבר עמו יתברך על-כל-פנים חמש דקות, אשר זה דבר גדול מאד, ואם היו בני-אדם יודעים מה זה לדבר עם הקדוש-ברוך-הוא חמש דקות, היו 'גונבים' במשך היום כמה וכמה פעמים חמש דקות.

ראה לצאת להפצה, ותהיה ברכה בידיך, ותוכל לשלם את כל החובות שלך.

רק תתחזק, ואל תפגס בלחץ, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך שבת שלום...

לט תתקנו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר אחרי-קדושים ז' איר ה'תשס"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אַקוּהָ שְׁהֵיית אֶתְמוּל בְּלִילָה בְּשַׁעוֹר, וְאֶת זִוְכַרְת מֵה שְׁדַּבְּרֹתִי,
שְׂאֵשֶׁה צְרִיכָה לְכַבֵּד אֶת בַּעֲלָהּ וְכוּ', אִיזוּהִי אֵשֶׁה כְּשֶׁרָה? הַעוֹשֶׂה
רְצוֹן בַּעֲלָהּ.

אֶת צְרִיכָה לְהִתְחַזֵּק בְּבִטְחוֹן עֲצָמִי, וּלְהִרְגִיל עֲצָמְךָ לְדַבֵּר רַק
אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי רַק אֵלֶיךוֹ נְשׂוֹאוֹת עֵינֵינוּ, וְרַק הוּא יָכוֹל
לְעֹזֵר לָנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תתקנח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים ז' אִיר
ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק יַחַד אֶתְּךָ וְאֶשְׁתְּךָ, וְאֵל תִּכְנִיֶסוּ אֶת עֲצָמְכֶם
בְּדַבָּרִים שֶׁהֵם לְמַעַלָּה מִכְּחֻכְכֶם, תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים, שְׂיִכְנְסוּ
לְגוֹר כָּאֵן בְּמַחְנְנוּ מֵה שְׂיֹתֵר מְשַׁפְּחוֹת, אֲשֶׁר, תְּהִלָּה לְאֵל, הֵן
מְשַׁפְּחוֹת נְהַדְרוֹת וְנִפְלְאוֹת, וְחָבֵל שֶׁהוֹלִיכּוֹ אוֹתָם כָּל-כָּף שׁוֹלֵל,
וְלִבְסוּף זָרְקוּ אוֹתָם לְחוּץ בְּאַכְזָרִיוֹת וְכוּ', בְּלִי שׁוֹם טַפַּת רָגֶשׁ
וְרַחֲמָנוּת, וְלִכֵּן רְאוּי לָהֶם לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ וְ"ל, שֶׁהוּא הַרְחֵמֵן
הָאֲמִתִּי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שְׁבַת שְׁלוֹם...

לט תתקנט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר אָמֹר, ט' אִיִּר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רק חֲזוֹק וְאַמִּץ מְאֹד. עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי כָּל שְׁעוֹר שְׁמִפְסָפְסִים, מִפְסִידִים עוֹלָם וּמְלוֹאוֹ, וְלִכְּנֵן תִּשְׁתַּדְּלֵךְ לְהַגִּיעַ לְכָל שְׁעוֹר, וְלֹא תִפְסִיד אֶפְלוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה, מִכָּל שָׁפֵן בְּעוֹלָם הַבָּא.

הַרְגֵּל עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבִיר שְׁמִדְבָּרִים עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, זוֹהִי הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, אֲשֶׁרִי מִי שְׂאִינוֹ מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאִזּוֹ טוֹב לוֹ לְנַצַּח.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תתקס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר אָמֹר, ט' אִיִּר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְדַעַתִּי, אֵל תַּעֲשֶׂה חֻשְׁבוֹן לְאַף אֶחָד, תִּצְאָא כְּבֹר שְׁבוּעַ לְפָנַי חַג הַשְּׁבוּעוֹת לְאַרְצוֹת-הַבְּרִית, כִּי יוֹתֵר מְאַחַר כָּלֵם יוֹצְאִים לְהָרִים, וּלְדַעַתִּי, עִם סִיעֵתָא דְשִׁמְיָא וְהַרְבֵּה תְּפִלוֹת, תּוֹכֵל לְהַשִּׁיג אֶת הַסְּכוּם הַזֶּה, וְלִכְּנֵן אֵל תִּבְלָבֵל עֲצֻמָּךְ מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֵוִלָם, וְאִנִּי מְאֹד מְקַוֶּה שְׁתַּצִּית אוֹתִי וְתַצְּלִית.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תתקסא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר אָמֹר, י' אִיר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רק חֲזוֹק וְאַמֵּץ לְסַיֵּם אֶת פְּרִשְׁת הַשָּׁבוּעַ כָּל שָׁבוּעַ, כָּל יוֹם וַיּוֹם תִּלְמַד חֵק וְלֹא יַעֲבֹר חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, וּתְקִיִּים מֵה שְׁפָתוֹב בְּשִׁלְחֹן עָרוּךְ, אֲרַח חַיִּים, סִימָן רפ"ה, סְעִיף ג': מִיּוֹם רֵאשׁוֹן וְאִילָף נִקְרָא עִם הַצְּבוּר. אִם תְּקִיִּים אֶת זֶה, לֹא יִחְסַר לְךָ שׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם, וּמִכָּלֵל הֵן לֹאוֹ וְדו"ק.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תתקסב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר אָמֹר, י' אִיר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָאֵד מָאֵד אֲנִי שְׂמֵחַ, שָׂאת כּוֹתֶכֶת לִי שְׁקִבְּלָתְ עַל עֲצֻמְךָ לְקַחַת אֶת עֲצֻמְךָ בְּיָדִים, וְאֶת עוֹשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, אֵין אֶת יְכוּלָה לְתַאֵר אֶת הַשְּׂמֵחָה שִׁישׁ לִי מִזֶּה, סוֹף כָּל סוֹף אֶת יְלִדָה תְּכַמָּה, וְלִכֵּן אֲנִי מָאֵד מָאֵד רוֹצֶה שְׁתִּקְבְּלִי עַל עֲצֻמְךָ לְהִיּוֹת בֵּת יִשְׂרָאֵל כְּשֶׁרָה, וְאִז תִּרְאִי אֵיךְ שֶׁהַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, וְיִהְיֶה לְךָ רַק טוֹב בְּחַיִּים.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תתקסג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר אָמַר, ט' אֶיֶר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֲנִי יוֹדֵעַ שְׁאַתָּה רוֹצֶה מְאֹד לְדַבֵּר עִמִּי, אֲבָל עֲתוּתִי וְזִמְנִי מִמֶּשׁ
מִגְבָּלִים מְאֹד מְאֹד, מְרַב טְרֵדוֹתַי הַרְבּוֹת בְּעֶסֶק הַרְבִּים, הַזְּמַן הַכִּי
טוֹב לְדַבֵּר אִתִּי זֶה בֵּין מִנְחָה לְעֶרְבִית, שֵׁשׁ בְּבֵיתִי מִגֵּן אֶז.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד גָּאָה בָּךְ, שְׁעֲשִׂיתָ אֶת רְצוֹנִי, אֲשֶׁר בָּזָה עֲשִׂיתָ
אֶת רְצוֹנִי יִתְבָּרַךְ, לְהוֹרִיד אֶת הָרֹאשׁ וּלְבַקֵּשׁ סְלִיחָה, כִּי הֵם מְשַׁפְּחָה
עֲנִיָּה מְאֹד וְכוּ', וְעוֹבֵר עֲלֵיהֶם מֶה שְׁעוֹבֵר וְכוּ', וּמִן הַשָּׁמַיִם נוֹקְמִים
בְּמִי שֶׁרַק מִתְחִיל עִם עֲנִיִּים, וְלִכֵּן לֹא רְצִיתִי שְׁיִהְיֶה עֲלֶיךָ דֵינִים מִן
הַשָּׁמַיִם.

הֵרַב הַקְּדוֹשׁ מְבָרְסָלֵב זי"ע, שְׁרַבְנוּ ז"ל שְׁבָחוּ מְאֹד, נִתַּן פֶּעַם
לְמִישֶׁהוּ סְטִירַת לְחִי, וְאַחֲרֵיכֶן בָּא וְסִפֵּר לְרַבְנוּ ז"ל מֶה שְׁעָשָׂה (כִּי
תִלְמִידֵי רַבְנוּ ז"ל הָיוּ מְאֹד מְאֹד קְשׁוּרִים אֶל רַבְנוּ ז"ל, וּמֶה שֶׁרַק
עָבַר עֲלֵיהֶם בְּפִרְטוּיֹת סִפְרוֹ לְרַבְנוּ ז"ל), עָנָה לוֹ רַבְנוּ ז"ל: לֹא טוֹב
עֲשִׂיתָ, וְהוּא הִתְחִיל לְהַצְדִּיק אֶת עֲצָמוֹ אִיךָ שֶׁהַפֶּעַם הִיָּה צוֹדֵק. עָנָה
וְאָמַר לוֹ רַבְנוּ ז"ל בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: "גִּירְעַכְט זְאָלְסְטוּ אוֹיֵךְ נִישְׁט זַיִן"
[שְׁתַּהֲיֶה לֹא צוֹדֵק גַּם-בֵּן? ! כְּאוֹמֵר, בּוֹדָאִי אֲנִי יוֹדֵעַ שְׁהֵיִיתָ צוֹדֵק],
אֲבָל לֹא הִצְרַכְתָּ לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה. רוֹאִים אִיךָ שְׁרַבְנוּ ז"ל הַקְּפִיד עַל
דְּבַר זֶה מְאֹד.

וְלִכֵּן חִזַּק וְאַמֵּץ מְאֹד, וְתַעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ
רַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲנִי מְאַמֵּן בְּאַמּוֹנָה שְׁלָמָה, שְׁאַתָּה תִּתְעַלֶּה יוֹתֵר
וְיוֹתֵר בְּרוּחָנִיּוֹת, וְתִזְכֶּה סוּף כָּל סוּף לְהַכְלִיל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא,
אֲשֶׁר אֵין עוֹד תַּעֲנוּג יוֹתֵר גְּדוֹל מִזֶּה.

הַעֲקֹר רְאֵה לְהַרְגִיל עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ בְּתַמִּימוֹת
וּבְכִשְׁיטוֹת גְּדוֹל, שָׁזָה עוֹלָה עַל הַכֹּל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תתקסד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר אָמֹר, י' אִיר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מָה אָמַר לָךְ! עֲכָשׁוּ אֶתְּךָ צְרִיף לְהַכְנִיֵס אֶת כָּל הַמְּרִץ שֶׁלָּךְ
לְהִבִּיא לְכֹאֵן מָה שְׁיִוְתָר מִשְׁפָּחוֹת וְכוּ' מִמְּגֵרְשֵׁי הַגּוֹשׁ וְכוּ', פִּי
רַחֲמָנוֹת גְּדוֹלָה עֲלֵיהֶם, פִּי עוֹבֵר עֲלֵיהֶם כָּל מִינֵי מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים,
סִפְקוֹת וּבִלְבוּלִים, וְאִין לָהֶם אֶל מִי לְפָנוֹת, וּפְהָ, תְהִלָּה לְאֵל, הֵם
מוֹצְאִים אֶת מְקוֹמָם. וְלִכֵּן אֲשַׁרְיָךְ אִם תְּבִיא מָה שְׁיִוְתָר מִשְׁפָּחוֹת,
כְּדִי שְׁנֻזְכָּה לְבָנוֹת קְהֵלָה יִפָּה עַד מָאֹד.

הַעֲקֹר תְהִיָּה חֻזַק בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תתקסה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר אָמֹר, י' אִיר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה יִגִיעוּ אֶל ... וְ... שְׁיִחִיו.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶכֶם.

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים: חֵן מְקוֹם עַל יוֹשְׁבָיו; וְלִכֵּן אִם
נִרְאָה לָכֶם לְהַפְגִּס לְגוֹר בְּיַבְנָאֵל — תַּצְלִיחוּ מָאֹד.

אֲשֶׁר לט תתקסו — לט תתקסו בנחל רא

תהלה לאל, זו קהלה שמאד מאחדת ומגבשת, ממש קבוצת גליות, כמו שיהיה לעתיד, שאחד יעזר להשני.

הקדוש־ברוך־הוא יוליך אתכם אל הפיון הנכון.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לט תתקסו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר אמר, י"ב איר ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

סבת הפאב של ידך עד הפתח, מפני שאינך נזקק בכל ענין השיך תכ"ף, פמוכא בדברי האריות"ל, שאמר לאחד שקאב לו הכ'ת'ף, שהוא ראשי תבות ת'כ'ף, תכ"ף לנטילת ידים ברכה, אסור להפסיק בין נטילת ידים מים האחרונים לברכת־המזון, כשמפסיקים בדבור אחר מים אחרונים לברכת־המזון, צריכים עוד פעם לטל, וזה בדוק ומנסה, וכן תכ"ף לתלמיד חכם ברכה, לא לזלזל בצדיק אפלו במחשבה, אף שאין אנו מבינים אותו, פי הוא פלא ונשמתו פלא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תתקסו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר אמר, י"ב איר ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

מאד מאד פואב לי למה אתה מזלזל בתפלה בצבור, עליך לדעת פי מי שנכשל בפגם הברית נ'ש'צ'ז, לא יאבה הקדוש־ברוך־הוא סליח לו, ולכן תשמר על עצמך, פי עברת זנות זה מאד חמור,

רב אָשׁר לט תתקסח — לט תתקסט בַּנְחַל

הקדוש־ברוך־הוא לא יכול לסבל דְּבַר זֶה, וְלִכֵּן מְקַבְּלִים עָנָשׁ, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְלִכֵּן שׁוֹב בְּתִשְׁבּוּבָה שְׁלֵמָה. הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא נִתֵּן לָךְ אִשָּׁה מְשֻׁבֶּלֶת עִם בָּנוֹת חַמּוּדוֹת, לָמָּה אַתָּה צָרִיךְ לְרַעוּת בְּשָׂדוֹת אַחֲרַיִם, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן?! וְדִי לְחַכְיָמָא.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תתקסח.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר אָמֹר, י"ב אִיִּר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּעֵינַי כָּל הַדִּינִים שֶׁנִּפְּלוּ עָלֶיךָ וְכוּ' כְּפִי שְׁאַתָּה כּוֹתֵב, עָלֶיךָ לְלַמֵּד בְּסִפְר־הַמְּדוּת, אוֹת הַמְּתַקֵּת הַדִּין, וְתַעֲשֶׂה כְּכֹל מַה שְׁתּוּכַל לְקַיֵּם, וְזֶה יִמְתִּיק מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים.

עָלֶיךָ לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לְעֵינַי בְּכֹל יוֹם בְּכַמָּה מַכְתָּבִים בְּשׁו"ת "אָשׁר בַּנְחַל", וְאֵז כְּבָר לֹא תִצְטָרֵךְ מַכְתָּב מִמֶּנִּי, כִּי כָּל הַמַּכְתָּבִים זֶה בְּשִׁבְלֶיךָ.

וְעַל כָּלֵם — לְהַמְתַּקֵּת הַדִּינִים הוּא "מְשַׁפֵּט", לְשַׁפֵּט עֲצָמוֹ לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, וּכְשֵׁיִשׁ דִּין לְמִטָּה אֵין דִּין לְמַעְלָה, וְלִכֵּן תִּתְבּוֹדֵד עִמוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תתקסט.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר אָמֹר, י"ב אִיִּר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

אָשֶׁר לט תתקע — לט תתקעא בנחל רג

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תּוֹדָה רַבָּה עַל הַיְגִיעָה וְהַטְרָחָה שְׁאַתְּ טוֹרַחַת וְכוּ', אֲבָל אֲנִי
לֹא אוֹכֵל שׁוּם מֵאֲכָל מִבְּחוּץ, וְאַתָּה הַסְּלִיחָה.

רַק רְאֵי לְחִזּוֹק וּלְגִבּוֹשׁ אֶת כָּל נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְזֶה יִהְיֶה
אֲצִלִּי הַנַּחַת רוּחַ הַכִּי טוֹב, אֵין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר אֶת הַשְּׂמִיחָה שֵׁישׁ לִי,
כְּשֵׁישׁ אַחֲדוֹת בֵּין נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, זֶה רַק יִקְרַב אֶת גְּאֻלַּת
נַפְשֵׁנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תתקע.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר אָמֵר, י"ב אֲיָר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לָהּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם, אֲנִי
מִתְפַּלֵּל בְּעֵדָה, יְרַחֵם הַמְּרַחֵם, וְנִשְׁמַע בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

צְרִיכִים לְעֲשׂוֹת כְּמוֹ שְׁהָרַב ... גֵּרוֹ יְאִיר, אָמֵר, כִּי הוּא בָּקִי
בְּעִנְיָנִים אֵלוּ, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח אֶת מְלֶאֶךְ רְפָאֵל עַל יַד
הַרוּפֵא, וְהַכֹּל יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תתקעא.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר אָמֵר, י"ב אֲיָר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

צַר לִי לֹאמֹר לָךְ, לֹא יְכוּלִים לְהִתְעַרֵב בְּמַה שֶׁהוֹרִים עוֹשִׂים, כִּי כְבוֹד אָב וְאִם זֶה מְאֹד חָמוּר. אַף מַה שֶׁכֵּן יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת? א. זֶה תִּפְלָה. ב. לְדַבֵּר עַל לִבָּם שְׁלֵא יִתְגַּרְשׁוּ, וְלִהְסָבִיר לָהֶם אֵת כְּאֲבֹכֶם הַגָּדוֹל וְהַמָּר, אֲבָל יוֹתֵר מִזֶּה אֵי אֲפֹשֶׁר לַעֲשׂוֹת.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂאֵת תְּבַנִּי אֵת בֵּיתְךָ עִם אֲהֶבָה וְחֵם, וְאַתָּם תְּגוּרְוּ יַחַד בְּשָׁלוֹם וְאַהֲבָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תתקעב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר אָמֹר, י"ב אִיִּר ה'תשס"ו.

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ וְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֵת מִכְתָּבְךָ.

אַתָּם הוֹלְכִים לְחַתֵּן אֵת הַבֵּן הַבְּכוֹר, וְהִנֵּה כָּל יְמֵי נְשׂוֹאֵיכֶם אַתָּם רַק רְבִים.

גָּבֵר אֵין לוֹ מַה לְהִתְעַרֵב בְּכָלֵל בְּמִטְבַּח, וְהוּא לֹא צָרִיף לְבַשֵּׁל, עַל זֶה יֵשׁ לָךְ אֵת אֲשֶׁתְךָ כָּל הַשָּׁנִים, הִיא וְרַק הִיא עֲבָדָה וְלֹא אֲתָה, הִיא הַבִּיאָה פְּרִיָּסָה, וְאַתָּה לְקַחְתָּ אֵת הַפֶּטֶף.

אֲנִי הִחֲלַטְתִּי לְשַׁלַּח לָךְ אֵת מִכְתָּבָה, שֶׁתִּקְרָא מַה הִיא כּוֹתֵבַת, אֲנִי לֹא מֵאֲשִׁים לֹא אוֹתָךְ וְלֹא אוֹתָהּ, כִּי אֲנִי נוֹגֵעַ בְּדָבָר, כִּי אֲנִי אוֹהֵב אֶתְכֶם מְאֹד.

אֲבָל כְּפִי מִכְתָּבָה, מַה שֵׁישׁ בְּיָדְךָ, זֶה רַק לְתַקֵּן, כִּי חָבַל שֶׁתִּהְרָסוּ אֵת הַבַּיִת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תתקעג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר אמר, י"ב איר ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך הארוך, אשר בו את מוציאה את הכאב הפנימי שלך וכו', קדם כל, זה בכלל לא קשור לחסידות ברסלב, אם בעלך היה רק אחיו אחד מקרב אל רבנו ז"ל, הוא לא היה מתנהג עמוך כך כפי שאת כותבת, זה פשוט מזעזע וכו' וכו', אני החלטתי למסור את מכתבך לבעלך, אולי הוא יתעורר מהשנה והתדרמה שלו, כי כל מה שאני כותב לו, הוא חושב שהוא צודק, וזרק את האשמה עליך, ולכן פשיקרא את המכתב שלך, אז לדעתי, הוא יתחיל לראות את חסרונותיו, וירצה לתקן וכו'.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תתקעד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר אמר, י"ב איר ה'תשס"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

כפי מיטב ידיעתי, הבחור הזה כבר מצא את בית זוגו, ולכן זה ירד מהפרק.

אסור להיות ברגנית יותר מדאי, צריכים בחור טוב, העקר הן המדות טובות, פי בלי מדות אין פלום, ולכן רק על זה את צריכה לשים דגש, פי שקר החזן והבל היפי וכו'.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִזְמִין לָךְ בְּקִרְוֹב מְאֹד בְּחֹר טוֹב עִם מְדוּת
טוֹבוֹת, וְתִצְלִיחֵי בְּתִיבָךְ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תתקעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר אָמֹר, י"ג אִיִר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת כָּל מַכְתָּבְךָ.

בְּעֵינַי הַמְדַרְשָׁה וְכו', לְדַעְתִּי, בְּשִׁבִיל שְׂתֵי בְנוֹת לְתַקוּפָה זוֹ לֹא
כְּדַאי לְהַחְזִיק מְבִנָּה וְכו', וְלִהְיוֹת בְּחֻבוֹת עֲצוּמִים עַל לֹא דְבָר,
וּבְכַרְט שְׂאֵנִי רוֹאֶה שְׁנֹצֵטְרֵךְ לְהַשְׁקִיעַ הַרְבֵּה עַל זֶה, וְלִכֵּן כְּדַאי
עֲכָשׁוּ יוֹתֵר לְהַשְׁקִיעַ בְּלִהְיֹת מְשֻׁפָּחוֹת תְּדוּשׁוֹת, וְהַעֲקֹר שְׂתִיחֵיו
הַמְשֻׁפָּחוֹת מְרִכּוּזוֹת כָּאֵן בִּיבְנָאֵל דִּיקָא, וְלֹא בְשִׁכּוּנַת סְמֵדֵר, שֶׁהוּא
רְחוּק בְּהַלִּיכָה וְכו'.

רַק חֹזֵק וְאַמֵץ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִבְקֵשׁ הַרְבֵּה עַל סְבֻלּוֹת,
שְׂוָה יוֹתֵר מִהַכֵּל.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תתקעו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר אָמֹר, י"ג אִיִר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רֵאֶה לְהַשְׁאֵר בְּמַלְמְדוֹת, וְהִזְמֵן הַפְּנוּי שֶׁלָּךְ תַּעֲסֵק בְּהַפְּצָה,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ.

אָשֶׁר לט תתקעו — לט תתקעח בַּנַּחַל רוז

רק חזק וְאַמֵץ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

הַעֲקֹר רְאֵה לְהַתְמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, כְּפִי סֵדֵר הַדָּף הַלִּמּוּד שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, הַמּוּבָא בַּסֵּפֶר שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן ע"ו, עֵינַי שָׁם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תתקעו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר אָמֵר, י"ג אִיִר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל בּוֹגְרוֹת בֵּית-סֵפֶר "בֵּית פִּיגָא", "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" בִּיבְנָאֵל, הַיּוֹנִי"ה עֲלֵיהֶן יִשְׂרָה שְׂכִינְתּוֹ תְּמִיד.

אֵין אַתֶּן יְכוּלוֹת לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדוֹל הַשִּׁמְחָה שֶׁיֵּשׁ לִי, שְׂאֵתֶן מִתְּכַנְסוֹת פְּעַם בְּשָׁבוּעַ יַחַד, זֶה הַשִּׁמְחָה הַכִּי גְדוֹלָה שְׁלִי, יַעֲזוֹר לָכֵן הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַחֲזִיקוּ אֶת עֲצָמְכֶן בְּיַחַד מְאֹד, וְאֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ שָׂרָק הַבּוֹגְרוֹת "בֵּית פִּיגָא", שְׁלִמְדֶתֶן יַחַד, שְׂתַהֲיִינָה בְּקְבוּצָה שְׁלֶכֶן, וְלֹא אַחֲרוֹת, כִּי זֶה יַעֲזוֹר לָכֵן לְהַתְגַּבֵּשׁ יַחַד, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁכַף תַּהֲיֶה לָכֵן הַצְלָחָה בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת. וְאֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת כָּלֶכֶן, שְׂאֵחַת תַּעֲזוֹר לְשִׁנְיָה, וְלַעֲמֵד אַחַת עַל שְׁנֵי, שְׂתַבּוּאוּ וְתַתְקַבְּצוּ יַחַד פְּעַם בְּשָׁבוּעַ, וְזֶה יִהְיֶה תּוֹעֵלַת לְכָלֶכֶן.

הַמֵּאֲחֵל לָכֵן בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תתקעח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי לְסֵדֵר אָמֵר, י"ד אִיִר (פֶּסַח שְׁנִי) ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, תְּלִמִּידֵי "הַיְכָל-הַקֹּדֶשׁ", חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב, דִּי בְּכָל אֶתֶר וְאֶתֶר.

באתי לבקש את אנשי שלומנו היקרים, יען שאתם רואים בעיניכם, שהמקום שאנחנו נמצאים עכשו ביבנאל מאד מאד קטן וצפוף, והיות שזכני הקדוש-ברוך-הוא להשיג מקום גדול מאד רחב ידים, אבל זה עולה הון תועפות, ואין הקמץ משביע את הארי, ולכן מה טוב ומה נעים, אם כל אחד מאנשי שלומנו בלי יוצא מן הכלל ירתם להיות שד"ר, ולהחתים את נשמות ישראל ב"הוראת קבע" למצו בנין והרחבת בית מדרשנו והאולם, ואין אתם יכולים לתאר ולשער את גדל הזכות שתהיה לכם, בזה שאתם מזכים את הרבים, שיהיה להם חלק במוסדותינו הקדושים, מי היה מאמין שבמדבר שמם כזה, יקום יציץ ויפרח מקום תורה כזה! והיות שגם הפולל שלנו, שבו לומדים למעלה משבעים אברכים בהתמדה רבה מאד, אבל דא עקא שהמשכרת החדשית שלהם מאד זעומה, וכך מי שיהיה לו רק חלק בעבודת הקדש להיות שד"ר, יהיה לו חלק בלהחזיק תורה, כי אני רוצה להגדיל תורה ולהאדירה, שיהיה לאברכי הפולל פרנסה ברוח. ועל-כן מאד מאד רציתי, שכל אחד מאנשי שלומנו שרק יכול, שיהיה שד"ר להחתים "הוראת קבע", ונופה לראות במו עינינו התרחבות קהלתנו באיכות ובכמות, והכל תלוי כפי שנמסר את נפשנו עבור זה.

נא ונא ראו להתחזק להפיץ ביתר שאת וביתר עז את ספרי רבנו ז"ל, ובפרט עכשו בל"ג בעמר במרון, שבאים רבבות נשמות ישראל אל הציון הקדוש של התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זי"ע. ולכן שכל אחד מאנשי שלומנו היקרים, יקח כמה חבילות של חוברות וקנטרסים, וספרי רבנו ז"ל, ולהפיצם, ולזכות את נשמות ישראל, אשר אין עוד מצוה יותר גדולה מזו, כמו לקרב את הזולת אל הקדוש-ברוך-הוא. ורבנו ז"ל גלה לנו, אשר מי שמקרב את האחרים אליו יתברך, הקדוש-ברוך-הוא מוחל לו על כל עוונותיו. ולכן אשרי מי שאינו מטעה את עצמו, ומפיץ בכל יום את ספרי רבנו ז"ל, ובפרט את החוברות והקונטרסים, שהם כתובים בלשון קלה מאד, עד שכל אחד יכול גם-כן להלהיב את נפשו בהארת האין סוף ברוך הוא.

מה טוב ומה נעים, שְׁפָל אֶחָד מְאֻנְשֵי שְׁלוֹמֵנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלָל יִרְכָּשׁ לְעַצְמוֹ סֵט "לְקוּטֵי-הַלְכוֹת", שְׁזָה הַגֵּן-עֲדָן שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּמֵאֲמָרוֹ שֶׁל מוֹהַרְנֵ"ת ז"ל עַל סִפְרָיו, וְלִכֵּן — הֵיִתְכֵן שִׁימְצֵא בֵּין אַנְשֵי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂאִין לָהֶם בְּבֵית סֵט אֶחָד שֶׁל "לְקוּטֵי-הַלְכוֹת". וְלִכֵּן רְאוּ עֲכָשׁוּ לְקִנּוּת סֵט שְׁנֹדֶפֶס בְּמַהְדוּרָה חֲדָשָׁה עִם אוֹתִיּוֹת גְּדוּלוֹת תְּשַׁעֲהוּ-עֶשֶׂר חֻלְקִים, וְתִקְבְּעוּ לְעַצְמְכֶם שְׁעוֹר קְבוּעַ בְּכָל יוֹם בְּסִפְרָיו שֶׁל מוֹהַרְנֵ"ת ז"ל.

בְּכָל יוֹם וְיוֹם לוֹמְדִים אֶצְלָנוּ "דַּף הַיּוֹמִי", וְכַל-כֶּף חֲבָל שְׁלֵא מְצַטְרְפִים לְלַמֵּד עַל-כָּל-פְּנִים דַּף גְּמָרָא לְיוֹם, כִּי זוֹ אַבְדָּה נִצְחִית, כִּי כָּל יוֹם וְיוֹם הוּא יוֹם, וְכִיּוֹן שֶׁהַיּוֹם עוֹבֵר, כְּכֹר לֹא יִחֹזר אִף פַּעַם, וְהִנֵּה כְּכֹר הוֹלְכִים לְגַמֵּר מִסְכַּת "פְּסָחִים", וְלִהְתַּחִּיל מִסְכַּת "שְׁקָלִים", וְלִכֵּן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת כָּלֵל אַנְשֵי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, אֵל תִּהְיוּ בְּטֻלָּנִים! וְתִצְטַרְפוּ אֵל לַמּוֹד "דַּף הַיּוֹמִי", אֲשֶׁר זוֹ זְכוּת נִצְחִית.

וְעַל כָּלֵם — רְאוּ לְהַתְּבוֹדֵד בְּכָל יוֹם אֲלֵיו יִתְבַּרְךָ עַל-כָּל-פְּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְלִבְקֵשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ כָּל מַה שְּׂאֲרִיכִים, שֶׁהַתְּפִלָּה וְהַתְּחִנָּה וְהַבְּקָשָׁה שְׁמִבְּקָשִׁים וּמִתְחַנְּנִים מִהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מְאֹד יִקְרָה בְּעֵינָיו יִתְבַּרְךָ, וְאִם הֵיִיתֶם יוֹדְעִים מְעַלְת הַשִּׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, אִזּוֹ הֵיִיתֶם 'גּוֹנְבִים' בְּכָל יוֹם כְּמָה וְכְמָה פְּעָמִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תתקעט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדֵּר בְּהַר-בְּחַקְתִּי, ט"ז אֲיָר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל תְּלַמִּידֵי כּוֹלָל אַבְרָכִים "אוֹר הַמַּאִיר", הַגּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

לְאוֹר כָּל הַדְּבוּרִים שֶׁדְּבַרְנוּ אִתְּכֶם הַיּוֹם, אֲנִי מְכַרַח לְהַגִּיד לָכֶם חֵד מְשֻׁמְעִית, מֵהַיּוֹם בְּשַׁעֲה שְׁלוֹמֵדִים אֶת ה"דַּף הַיּוֹמִי", יִסְגְּרוּ דְלִתוֹת הַכּוֹלָל, אִין נִכְנָס וְאִין יוֹצֵא, בְּלִי שׁוּם תְּרוּץ כָּלֵל, וּמִי שְׁלֵא

יכול לעמד בְּזוּה, יסלק על אַתֶּר מֵהַכּוֹלֵל, וְשֵׁלָא יְהִיּוּ לוֹ טַעֲנוֹת
אֲחֵר־כְּדָ.

ובכלל מה טוב ומה נעים, אם כל אלו האברכים שלומדים
בכולל, ידעו חד משמעית, שהכולל שלנו הוא מיוחד במינו, אין
דבר כְּזוֹה לְהַפְּנֵס וְלִצְאָת וְכוּ' וְכוּ', וְלִדְבֹר עִם פְּלוֹנִי אוֹ עִם אֶלְמוֹנִי
וְכוּ' וְכוּ', כֹּל אֵלּוּ שְׂבָאִים לְלַמֵּד בְּכּוֹלֵל, הֵם אֲבָרְכִים רְצִינָיִים,
וְרוֹצִים לְלַמֵּד, וְאַנְחֵנוּ לֹא יְכוֹלִים שִׁיפְרְעוּ הַסְּדָרִים בְּשִׁבִיל כְּמָה
אֲבָרְכִים הוֹלְכֵי בְּטֵל, שְׂאִין לָהֶם מַה לַּעֲשׂוֹת, וְלִכֵּן מִי שֵׁלָא רוֹצֵה
לְלַמֵּד וְכוּ', אוֹ אִין לוֹ חֲשֵׁק לְלַמֵּד וְכוּ', יַעֲשֶׂה טוֹבָה לְכֹל הָאֲבָרְכִים,
שֵׁלָא יִכְנָס וְלֹא יִבְלָבֵל לְאַף אֶחָד אֶת הַסְּדָר שְׁלוֹ, וּמִי שֵׁלָא יַעֲמַד
בְּכֹל זֹאת, אֲנִי אֶפְרָסֵם אֶת שְׁמוֹ בְּרַבִּים, רְאוּ כִי הִזְהַרְתֶּם !

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תתקפ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּהַר־בְּחֻקוֹתַי, ל"ג בְּעֶמֶר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מה מאד נודעוּעֵתִי לְשִׁמְעַע שְׁלִקְחָתָ לַעֲצֻמָּה אֲמָנוֹת שֶׁל לְסֻטוֹת,
וְאַתָּה מְלַסְטֵם אֶת הַבְּרִיּוֹת, הָאֵם אִינְךָ יוֹדֵעַ אֶת מֵאֲמַר הָעוֹלָם: "סוֹף
גִּנְבַּ לְתַפְּיִסָּה"? אִיךָ עֲשִׂיתָ דְּבַר כְּזוֹה?! הֲלֹא לְאַחֻוֹתֶךָ הַמְּנוּחָה אִין
מְנוּחַ בְּקָבֶר, וְאִיךָ לֹא שְׁלַמְתָּ לְסוֹפֵר? ! הֲרִי זֶה סֵפֶר תּוֹרָה גְּזוּלָה. וְלִכֵּן
אִי אֶפְשֶׁר לְקַרְא בְּזוֹה, אוֹי לָךְ וְאוֹי לְנַפְשֶׁךָ, וְלִאֲחֻרוֹנָה מִתְּגַלָּה עֲלֶיךָ
כְּמָה וְכְמָה גִּנְבוֹת שְׁעֲשִׂיתָ, מַה זֶה צְרִיךְ לְהִיּוֹת? !

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה שְׁתַּחֲזֹר בְּתַשׁוּבָה, וְתַחֲזִיר אֶת הַגְּנֻבָה, תְּשַׁלֵּם
לְהַסּוֹפֵר תְּכַף־וּמִיד מַה שְׁמַגִּיעַ לוֹ, כִּי אִין לוֹ פֶּת לְחֵם לְאֹכַל, וְנִתְקוּ
לוֹ אֶת הַחֲשָׁמַל, וְאֶת הַטְּלַפּוֹן.

הַמְּצַפֶּה שְׁתַּעֲשֶׂה תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה...

לט תתקפא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בהר־בְּחֻקוֹתַי, ל"ג בעמר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מֵאֵד מְאֵד אָנִי מִתְפַּלֵּא עָלֶיךָ, שְׂאִינְךָ בָּא לְבֵית־הַכְּנֶסֶת לְהִתְפַּלֵּל, מָה אַתָּה כָּל־כֶּךָ מִתְבַּיֵּשׁ מִמֶּנִּי? ! אֲדַרְבֶּה, אִם הֵייתָ בָּא, הֲיָה לִי יוֹתֵר קָל לְמִצָּא לְךָ שְׂדוּף.

רְאֵה לְהִקְפִּיד לְהִתְפַּלֵּל פְּעָמִים בַּיּוֹם בְּבֵית־הַכְּנֶסֶת שְׁחֵרִית, מְנַחֵה, עֲרֵבִית, בְּעָרֵב וּבְבֹקֵר תְּהִיָּה בְּבֵית־הַכְּנֶסֶת, וּמָה גַם תְּבַדֵּק אֶת הַתְּפִלִּין שְׁלֶךָ.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תתקפב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בהר־בְּחֻקוֹתַי, ל"ג בעמר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֹדוֹת פְּגִישָׁה וְכו', תִּתְּאֵם עִם הַמְשָׁרָד מְתִי יֵשׁ זְמַן פְּנוּי.

אֹדוֹת הַמְדַרְשָׁה, לֹא אֲמַרְתִּי לְךָ סוּף פְּסוּק לְסִגְרָה, אֲלֵא לְעַת עֵתָה אָנִי רוֹאֶה שְׁשֵׁתִי בְּנוֹת מְבַגְרוֹת מְנַצְלוֹת אֶת הַתְּמִימוֹת שְׁלָכֶם, וְיוֹשְׁבוֹת לָכֶם עַל הָרֹאשׁ, וְחָבַל לְהַפְּנֵס בַּחוּבוֹת, אֲבָל לֹא שְׂאֲמַרְתִּי שְׂאִי אֶפְשֶׁר לְהַצְּלִיחַ בַּמְדַרְשָׁה, רַק צְרִיכִים תְּפִלוֹת וְרִצּוֹנוֹת לְהַתְגַּבֵּר עַל הַכּל.

אודות להביא אוטובוס מהמגרשים הכי טוב לשבת, אבל אם זה לא מתאפשר, כדאי להביא אותם ביום רביעי, שאז יש קבלת קהל, וכדאי לתאם עם המשרד.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

לט תתקפג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בהר-בנקותי, ל"ג בעמר ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לה! ראוי לקחת את עצמך בדיף, ולשפף שיח ותפלה אל הקדוש-ברוך-הוא, אשר אין ערוך אליה. היה שמש בית-הכנסת מאנשי שלומנו, שבאמצע עבודתו דבר עמו יתברך, כשנקה את בית-הכנסת, שמעו אותו מדבר אז להקדוש-ברוך-הוא (אחרים חשבו שירד מדעתו, כי מדבר לעצמו, אבל הוא אז דבר עם הקדוש-ברוך-הוא). הדבור שמדברים עם הקדוש-ברוך-הוא, זה מכניס באדם ישוב הדעת.

בענין אשתך, צריכים סבלנות גדולה מאד, עם כל זאת לא כדאי לריב עמה, לדעתה, ראה לקבע תור, ותבואו שניכם יחד אלי, ויתן הקדוש-ברוך-הוא דבורים בפי, ואז אפעל שיהיה ביניכם שלום ואהבה והבנה הדדית, רק אל תהיה ממרמר, עד כדי כך שתתיאש, חס ושלום, כי גדול אדוננו ורב להושיע.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

לט תתקפד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בהר-בחקתי, ל"ג בעומר ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

מאד מאד אני מבקש אותך, שלכל תפל בפח יקוּש וכו', פי בנקל ישברו לך, חס ושלום, את הבית, יש לו כח המפתח מאד, ולכן הזהר והשמר, לא ידעתי ששכור כל-כך יתאנה להתנשאות, זה מצחיק, אבל הצחוק המכאיב הזה גרם, ששתי משפחות נהרסו, רחמנא לצלן, וכפי הנראה גרם להם להתגרש, ולכן מרב אהבתי אליך אני מחיב להזהירך.

העקר ראה לקבץ עתים לתורה, תעשה לעצמך שעורים במקרא, משנה, גמרא, מדרש — בסדרן, וכל-כך חבל שלא תשב כמה שעות בכולל, וללמד במקום שיש שם קול תורה. ועל כלם — ראה להתבודד עמו יתברך, אשר כל דבור ודבור עושה רשם גדול בשמים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תתקפה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בהר-בחקתי, ל"ג בעומר ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ומאד מאד שמחתי עם דבריך היקרים, ובפרטיות שאתה עקשן לסיים בכל שבוע ששה סדרי משנה, שזה זכוך להנשמה.

ועל כלם — שמחתי שאתה מדבר עם הבחורים, דע לך, שזה עולה על הכל, כי בלא זה עדין אדם מטעה את עצמו, כי כל זמן

ריד אֲשֶׁר לט תתקפו — לט תתקפו בנחל

שֶׁלֹא יְכוּל לְמַסֵּר אֶת הַמָּסֶר לְהַזִּילָתוֹ, סִימָן שָׁגַם אֶצְלוֹ עֲדִין לֹא נִקְלַט הַיֵּטֵב, וְלָכֵן רָאָה לְעוֹרֵר אֶת הַבַּחֲוָרִים לְעֵיַן הַרְבֵּה בַּמַּכְתָּבִים שֶׁל שׁוֹ"ת "אֲשֶׁר בַּנַּחַל", וְזֶה יִכְנִיס בָּךְ תְּשׁוּקָה עֲצוּמָה, כִּי אֵין לָךְ יָפִי יוֹתֵר גָּדוֹל מִזֶּה, שְׁרוּאִים מֵה שְׁפוּעֵלִים אֶצֶל הַזִּילָת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תתקפו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּהַר־בְּחֻקוֹתַי, כ"א אֲיָר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

אֵין אֶת יְכוּלָּה לְתַאֵר אֶת הַשְּׂמִיחָה שְׁיִישׁ לִי, שֶׁבְּעֵלְךָ הִיָּקֵר לִי מְאֹד לְקַח עַל עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת אַחֲרָי עַל מַד"א, שֶׁהוּא הַצְּלַת נַפְשׁוֹת מִמָּוֶה, בְּזָכוֹת זֶה שְׂאֵת עוֹזֶרֶת לְבַעֲלֶךָ, שְׁיִיכַל לְהוֹצִיא אֶת הַמְּשִׁימָה הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה וְלְהַצִּיל אֶת נַשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְכֵן לְעוֹרֵר אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׁיִתְנַדְּבוּ עִבּוֹר מַד"א, שֶׁהִיא חֲבֵרַת הַצְּלָה כָּאֵן בִּיבְנֵאֵל, יַעֲזוֹר לָךְ הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁיִתֵּן הַשְּׂמִיחָה וְהַאֲהָבָה תַּהֲיֶה שְׁרוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לט תתקפו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּהַר־בְּחֻקוֹתַי, כ"א אֲיָר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

אֶת לֹא יְכוּלָּה לְתַאֵר אֶת הַשְּׂמִיחָה שְׁיִישׁ לִי, שֶׁבְּעֵלְךָ לְקַח לְעֲצָמוֹ מְשִׁימָה כָּל־כָּךְ קְדוּשָׁה לְהִתְנַדֵּב לְמַד"א, חֲבֵרַת הַצְּלָה בִּיבְנֵאֵל, אֲשֶׁר זֶה מְקַדֵּשׁ אֶת שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל מְאֹד מְאֹד בְּכָל הָאָזוּר. בְּזָכוֹת זֶה יִשְׁמַר

אָשֶׁר לט תתקפח — לט תתקפט בנחל רטו

אַתְּכֶם הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְכַל רַע, וְתִהְיֶה כְּלַכְּכֶם בְּרִיאִים וְשְׁלָמִים,
וְיִהְיֶה לָכֶם נַחַת מְכַל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם תָּמִיד, בַּפְּרִנְסָה בְּנִקְל וּבְרוּחַ.

המאחל לך שבת שלום...

לט תתקפח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּהִרְבַּחְקוֹתֵי, כ"א אִיר
ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲוֶה.

אֲנִי מְאֹד שֶׁמַּח, שְׂאֵת נוֹתַנְתְּ אֶת בְּעֵלְךָ שְׂיִצְטָרְךָ אֶל מִדְ"א
חֲבֵרַת הַצֵּלָה בִּיבְנָאֵל, זֶה דָּבָר גְּדוֹל מְאֹד, וּבִזְכוּת זֶה יִרְחִיב לָכֶם
הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד, וְתִהְיֶה בֵּינֵיכֶם
תָּמִיד אֲהַבָּה וְאַחֻנָּה וְרַעוּת, וְתִהְיֶה הַבְּרָכָה מְצוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם.

המאחל לך שבת שלום...

לט תתקפט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּהִרְבַּחְקוֹתֵי, כ"א אִיר
ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תַּחֲוֶה.

אֵין אֶת יְכוּלָּה לְתַאֵר אֶת שְׂמִחָתִי, שְׂבַעְעֵלְךָ נַעֲשֶׂה חֵבֵר בְּאַרְגוֹן
מִדְ"א חֲבֵרַת הַצֵּלָה כְּאֵן בִּיבְנָאֵל, אָשֶׁר הִיא קְדוֹשׁ שֵׁם שְׁמַיִם בְּרַבִּים
וְהַצֵּלַת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, בְּזְכוּת זֶה יַעֲזֹר לְךָ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְגַדֵּל
אֶת הַיְלָדִים עַל בְּרַכְי הַתּוֹרָה תָּמִיד.

המאחל לך שבת שלום...

לֹט תִתְקַצַּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּהַר־בְּחֻקֹּתַי, כ"א אִיר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָהּ.

אֵין אַתָּה יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֻחָה שֵׁישׁ לִי, שְׁבַעֲלֶךָ הַצְּטֻרָף אֶל חֲבֵרַת הַצֵּלָה עַל־יְדֵי מַדְ"א, הַזְּכוּת הַזֹּאת תִּגָּן עֲלֵיכֶם תָּמִיד, כִּי זֶהוּ קְדוּשַׁת הַשֵּׁם גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וּבְזְכוּת זֶה תִּזְכּוּ לְכָל הַבְּרָכוֹת שְׁבַעוּלָם.

הַמֵּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לֹט תִתְקַצַּא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּהַר־בְּחֻקֹּתַי, כ"א אִיר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר.

אֵין אַתָּה יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת הַצַּעַר וְהַעֲגַמַת נַפְשׁ וְהַחֲלוּל הַשֵּׁם שְׂאֵתָה גּוֹרֵם לִי, הַהוֹרִים כְּתָבוּ סֵפֶר תּוֹרָה לְעֵלּוּי נִשְׁמַת אַחוּתְךָ, וּלְבִסּוּף נִתְוַדַּע שְׂאֵתָה פְּשׁוּט גָּנֵב וְגִנְבֹתָ כֶּסֶף, וְאִם זֶה לֹא מִסְפִּיק, אַתָּה לֹא מְשַׁלֵּם לְהַסּוֹפֵר מֵה שְׂמַגִּיעַ לוֹ, מִסְכְּנָה אַחוּתְךָ, אֵין לָהּ מְנוּחַ לְמַעֲלָה, סֵפֶר תּוֹרָה שְׂגָנוּב אֲסוּר לְקָרֵא בוֹ, וְלִכֵּן אַתָּה צָרִיךְ אֲפִלוּ לְמַכֵּר אֶת הַכְּרִית וְהַסְדִּינִים שְׁלָךְ, הַעֲקֵר לְשֵׁלֵם לְהַסּוֹפֵר, וְאִם תֵּאִים עוֹד פַּעַם עַל הַסּוֹפֵר וְכוּ', אֲנִי מִבְטִיחַ לָךְ שְׂאֵפְרָסִם אֶת זֶה בְּקַהֲלָה, וְאֲנִי אוֹצִיא אוֹתְךָ מִהַקְהֵלָה, רְאֵה כִּי הַזְהִרְתָּ.

הַרְצַחְתָּ וְגַם יִרְשַׁתָּ? תַּתְּבַיֵּשׁ לָךְ.

הַמְקַנְהָה שְׂתַחֲזֹר בְּתַשׁוּבָה...

לט תתקצב.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר בהר-בנקותי, כ"א איר ה'תשס"ו.

שלום וברכה יגיעו וירדפו לכלל אנשי שלומנו, "חסדי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הוי"ה ישרה שכינתו תמיד.

חסדי השם יתברך, שהקמנו פה ביבנאל צות מעלה להצלת חיים, בשתוף פעלה עם ארגון מד"א, ואנחנו הולכים לקבל אמבולנס על שם הקהלה, ויפעל רק על-ידי אנשי שלומנו, והיות שאני רוצה שיפעל עשרים וארבע שעות ביממה למען כלל תושבי יבנאל, לכן אני מאד מבקש את אנשי שלומנו היקרים, כל מי שביכלתו להיות מתנדב לחבורתנו שירשם במשרד, פי ארגון מד"א עומד עוד פעם לשרותנו לקבלת מתנדבים חדשים, וללמד אותם להיות חובשים ונהגי אמבולנסים, ולכן אשרי מי שיש לו חלק בזה, כי כל המציל נפש אחת מישראל, כאלו קיים עולם מלא, ובפרט שזה מקדש את שם רבנו ז"ל בכל הגליל לארצה ולרחבה, וזה מביא שם טוב לכל קהלתנו.

ולכן אני מאד מאד מבקש מי שרק ביכלתו להתחבר עם חבורתנו למען הצלת חיי אדם, ובזכות זה יתברך מפי אל עליון.

המאחל לכם שבת שלום...

לט תתקצג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר במדבר, כ"ג איר ה'תשס"ו.

שלום וברכה לכל תלמידי ישיבת "דמשק אליעזר", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

באתי לתקן כמה תקנות לצורך הצלחת הישיבה.

א. בשום פנים ואפן לא ימצא בישיבה בחור למעלה מגיל עשרים ושש, כשעובר את הגיל הזה עליו לעזוב את הישיבה בלי שום תרוץ או וכוחים.

ב. הפנימיה מיעדת רק לתלמידי הישיבה, בשום פנים ואפן אין לארח שם שום בחור מבחוץ, וכל אלו התלמידים שישנים בפנימיה מכרחים לנקות את חדריהם, כי הנקיות זה היסוד של הקדשה.

ג. כל בחור שימרה את פי ראש הישיבה הרב ... גרו יאיר, יסלק מהישיבה.

ד. כל בחור מחיב להשתתף בסכום כפי שיושט עליו, כדי להשתתף בהוצאות השוטפות בישיבה: אכל, חשמל וכו', ולכן כל בחור שישתדל לצאת אחר הצהרים להפצה, וכך יהיה לו לשלם את השכר למור, כי אין לנו שום מקורות מי שיממן את ההוצאות השוטפות של הישיבה.

ה. כל בחור שצריך לצאת ולסדר סדורים, ההכרח לו לקבל רשות מהראש ישיבה.

זכרו היטב, שהישיבה שלנו אינה ערי מקלט, אלא הקמתי את הישיבה רק על מנת שישבו וילמדו בהתמדה גדולה, ויעבדו את הקדוש-ברוך-הוא בשמחה, ואני מבטיח לכל בחור שיחזיק את הסדרים, שאני אחתן אותו.

אני מאד מבקש מכל בחור, שיחזיק בתקנות האלו, כי אחרת נצטרך להוציאו מהישיבה.

אנא חמלו על ימי נעוריכם, כי עכשו זה הזמן שלכם, ואתם יכולים להשלים את עצמכם במקרא, משנה, גמרא, מדרש, הלכה וכו' וכו', לכן תלמדו בהתמדה, ותחזיקו את זמני הישיבה, ועל-ידי-זה תצליחו, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שבקרוב מאד פל אחד מכם ימצא את בת זוגו, ויבנה בית נאמן בישראל.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לט תתקצד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר במדבר, כ"ה איר התשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

אין לתאר ואין לשער את גדל הזכות שיש לך בזה שאתה שד"ר עבור "ישמח צדיק", ובוודאי על ידך יקנים (תהלים סד): "ישמח צדיק בהנני"ה וחסה בו, ויתהללו כל ישרי לב"; כי זו השמחה הכי גדולה, שיש לך חלק בלבנות את הקהלה שלנו, ובפרט עכשו, שאנחנו עומדים לרפוש מגרש ענקי באמצע יבנאל, ולבנות על זה בית-הכנסת גדול של למעלה מאלפים וחמש-מאות מקומות ישיבה, ואולם גדול רחב ידים, וכן עם הפסך הזה לעזר להכולל, שתהיה הרחבה לאברכים, ועוד לעזר לכל המוסדות שלנו, ולכן ראוי לך לשמח מאד מאד על גדל החסד אשר אתה עושה עם רבנו ז"ל, כי סוף כל סוף למי אנחנו בונים את הכל, אם לא לקדש את שם הצדיק בעולם. ואמרו חכמינו הקדושים (שיר השירים רבה, פרשה ב', סימן יח): כל מי שעושה חסד עם אחד מגדולי ישראל, מעלין לו כאלו עשה עם כל ישראל.

ולכן ראוי לך לשמח מאד מאד, שאתה שד"ר עבור עממת "ישמח צדיק", ובוודאי בזכות זה תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, וגם יתרחב לך בפרנסתך, ויהיה לך שפע.

אני מזמין אותך אישית, שתבוא בליל ששי בשעה 9:30 בדיוק, כי אני עושה אז סעודה לכל השדרים, ואדבר עמכם באריכות, ואני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא שתהיה שמה, כי זה מאד מאד נחוץ עבור עתיד קהלתנו.

נא ונא ראה לחזק את עצמך באמונה פשוטה בו יתברך, ותדע שהקדוש-ברוך-הוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו, אלא בהשגחת

רכ אָשֶׁר לט תתקצה — לט תתקצו בַּנַּחַל

הַמֵּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן. וְלִכְּנֵן הַדְּבֵק אֶת עֲצָמְךָ בְּאִין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תתקצה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר, כ"ו אִיר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לָךְ! אִין מְלִים לְפָרֵשׁ אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שֵׁישׁ לָךְ, שְׁאַתָּה הֵייתָ הֵרָאשׁוֹן שֶׁהַחֲדָרָתְךָ בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אֶת הָעֲנִיָּן שֶׁל "הוֹרְאָת קָבֵעַ", שְׁדִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה נוֹכַל לְקַנּוֹת שְׁטַח עֲנָקִי, וְלִכְנּוֹת עַל זֶה בֵּית-הַכְּנֶסֶת עֲנָקִי, וְלִהְרַחֵב אֶת הָאוּלָם, וְאֶת הַבֵּית-הַכְּנֶסֶת הַקָּדִים נוֹכַל לְמַסֵּר לְאַבְרָכִים, וְשָׁמָּה יִהְיֶה הַכּוֹלָל, וְאַנִּי מִכְרַח לְהַגִּיד לָךְ, שֶׁהַכּוֹלָל רַק בְּזְכוּתְךָ, וְלִכְּנֵן אַתָּה צָרִיךְ לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ עַל הַזְּכוּת שֵׁישׁ לָךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

שְׁלַחְתִּי לָךְ מִכְתָּב בְּיוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר אָמַר, י' אִיר ה'תשס"ו, זֶה הָיָה מִכְתָּב מְאֹד מְעִיָּן עִם סְפוּרִים יָפִים, וְלִכְּנֵן אִם אַתָּה יְכוּל לְשַׁלַּח לִי הָעֵתָק מִהַמִּכְתָּב, אֶהְיֶה מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ.

לט תתקצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר, כ"ו אִיר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲשֶׁר לט תתקצו — לט תתקצח בַּנְחַל רכא

אל תפנסו בלחץ, את עדין צעירה, אל תסתכלי על מה שאחרים מדברים, את צריכה לדעת בעצמך, שאת הכי מצלחת בעולם, אם תלכי בצניעות הלבוש, צניעות הדבור, צניעות הליכה, כמו בת ישראל, שזה העקר, כי שקר החן והכל היפי, אשה יראת ה' היא תתהלל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תתקצו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר במדבר, כ"ו איר ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

והנני מברך אותך בברכת "מזל טוב" לקראת הארוסין, ואני לוקח את החתן אצלי למשך שלשה חודשים, באפן שילמד אצלי, ויהיה תלמיד אמתי, וכן לקנות לו בגדים לכבוד החתונה.

אני מאד מבקש אותך, שתתנהגי בצניעות, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט תתקצח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר במדבר, כ"ו איר ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... תחיה.

מאד מאד אני מבקש אותך, שתהיי צנועה, ואל תתחברי עם איזה פרוח שרק אמלל אותך, את מבינה טוב אל מי אני מתכונן,

רכב אֲשֶׁר לט תתקצט — מ' אֲלֵפִים בַּנַּחַל

הָרִי הִבְטַחְתִּי לָךְ, בָּאֵם תִּהְיֶי צְנוּעָה וְתִבְרַחֲתִי מִכָּל מִינֵי חוֹלָנַיִם, אֲנִי
אֶעֱזֹר לָךְ, צְרִיכִים רַק לְחִפּוֹת קִצָּת.

אֲנִי מְקַוֶּה שְׁתַּצִּיחֵנִי אוֹתִי, וְאִזּוּ יִהְיֶה טוֹב לָךְ, טוֹב אֲמַתִּי תָמִיד.

הַמְצַפָּה לְשִׁמוּעַ מִמֶּךָ עַל-יְדֵי מִכְתָּב תְּשׁוּבָה
וּמֵאַחַל לָךְ כָּל טוֹב מִן הַשָּׁמַיִם...

לט תתקצט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר, כ"ו אִיר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת כָּל הַמִּכְתָּבִים שֶׁלָּךְ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, אֵל תְּעוֹרְרֵי מְהוֹמוֹת וְכו', וְאֵל
תְּקַבְּצֵי נְשִׁים לְהַתְקוּמָם נֶגֶד הַקְהָלָה וְכו', כִּי לֹא יֵאבָה ה' סֶלַח לָךְ,
וְאֲנִי אוֹמֵר לָךְ אֵת זֶה פְּתוּחַ, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֵינוֹ חִפֵּץ
בְּמַחֲלָקָת, וְהִרְבֵּה שְׁלִיחִים לְמָקוֹם בְּרוּךְ הוּא לְהוֹשִׁיעַ, אֲבָל לֹא עִם
מְשֻׁפָּטִים, וְלֹא עִם הַסְּחוֹת פְּרוּעוֹת וְכו'.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁאֵמַר לְעוֹלָמוֹ דֵּי, יֵאמֵר לְצָרוֹתֵי דֵּי.

הַמֵּאַחַל לָךְ תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה...

מ' אֲלֵפִים.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר, כ"ז אִיר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הִנֵּה בַתְּךָ ... תַּחֲיָה כּוֹתֶבֶת לִי, שֶׁהִבֵּן הַגְּדוֹל שֶׁל ... רֵץ אַחֲרֶיהָ
בַּיּוֹם וּבְלִילָה, וְהוּא לֹא עוֹזֵב אוֹתָהּ וְכו', וְכָל מָה שֶׁהִיא יוֹתֵר

מתחמקת, זה לא מועיל, כי הוא רץ אחריה, ולכן לדעתי, הדבר הראשון את מחיבת להזהיר אותו חד משמעית, שיעזב את בתך, וכן תזהירי את אביו של הבחור, ואם הוא לא יעזב את הבת שלך, תכניסי נגדו תלונה במשטרה להטרדה, ואני מאד מאד מבקש אותך, שתעשי את זה מה שיותר מהר, לפני שיקרה אסון, ורחמנא לצלן, בתך רוצה מאד מאד להתחזק, אף ההוא מטריד אותה מאד, ולכן תעשי כל מה שביכלתך, והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אותך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' א.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר במדבר, כ"ז איר ה'תשס"ו.

שלום וברכה אַל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה מאד נשבר לבי בקרבי ממה שעובר עליך, שאיזה פרח רץ אחריו וכו', ואני מאד מבקש אותך, שתודיעי את זה לאמא, שהיא תכניס תלונה במשטרה, שהוא מטריד אותך וכו'.

ראי להתחזק מאד מאד להיות בת צנועה, ואני מבטיח לך, שהקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, ויהיה לך רק טוב בחיים, רק תתחזקי לומר בכל יום, "יום של תהלים", הינו התהלים נחלק לשבעה חלקים, לשבעה ימות השבוע, ואשרי מי שזוכה לסיים בכל שבוע את כל ספר תהלים, להגיד "יום תהלים" לוקח סף הכל חצי שעה, אבל זה עושה רשם גדול בכל העולמות פלאי פלאים, אשרי מי שחזק בזה, ואז טוב לו כל הימים.

ראי לכתב לי בכל פעם, וממש תחייני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' ב.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר במדבר, כ"ז איר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

מאד מאד אני בצער, שאתה לוקח סמים וכו', ואף שאתה מכחיש את זה, מספרים לי שאתה לוקח, ועוד דוחף לאחרים, ולכן אני מזהיר אותך בכל מיני אזהרות, אתה משחק עם אש, כי מי שמתעסק עם סמים, לבסוף יגמר בבית-סהר.

אין אתה יכול לתאר את גדל הצער והעגמת נפש שיש לי, הקדוש-ברוך-הוא עשה אתך חסד חנם, הנה לך נס בתוך נס, שזכית להתחמתן, והקדוש-ברוך-הוא נתן לך בן חמוד, ואתה לא מעריך מה שעשו בשבילך, האם אתה רוצה לגמר את החיים שלך בבית-סהר?! למה לא תלך בכל יום להתפלל במנין שחרית, מנחה, ערבית?! למה אתה צריך להסתובב?! צא להפצה, ואז לא יחסר לך שום דבר.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' ג.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר במדבר, כ"ז איר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תַּחֲיָה.

יש לי צער גדול מאד מהבן שלך ... גרו יאיר, הוא מסתובב אצל זה שמוכר סמים, וכל כך חבל, אחרי שהקדוש-ברוך-הוא עשה אתו נסים ונפלאות שקבל אשה כל-כך טובה, למה הוא צריך להפגס בגבל הזה?! אם יש איזו דרך שאת יכולה לאיים עליו, הייתי

אָשֶׁר מ' ד בְּנַחַל רַכָּה
מָאד מָאד שְׂמַח, כִּי כָל-כֶּף כּוֹאֵב לִי שֶׁהוּא וְעוֹד כִּמְהָ מִסְתּוֹכְבִּים
אֶצֶל זֶה שְׂמוֹכֵר סָמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' ד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּמִדְבָּר, כ"ז אִיֶר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַצַּעַר שֶׁיֵּשׁ לִי, שֶׁהֵייתִי
שֶׁלֶשׁ שָׁבָתוֹת בְּיַבְנָאֵל, וְלֹא רֵאִיתִיךָ, וְלֹא בָאתָ לְדַבֵּר אִתִּי.

רְאֵה לְקַחַת אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַדִּיךָ, וְתִשְׁמַר מְאֹד מְאֹד מִמְּחַבְרִים רְעִים
שְׂמִסִּיתִים אוֹתְךָ לְקַחַת סָמִים. יְדוּעַ תְּדַע, שֶׁכָּל אֱלוֹ שְׁלוֹקָחִים סָמִים,
יֵשׁ לָהֶם סוּף מָר, רַחֲמֵנָא לִישׁוֹנֹכֵן, כִּי הַסָּמִים שׁוֹרְפִים אֶת תְּאֵי הַמַּח,
וּכְבֹּר לֹא יְכוּלִים לְתַפְקֹד.

רַק חֲזַק וְאַמֵץ לְהַתְּבוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם, וְיִתְגַּנְּבִי רְבַע
שָׁעָה הַתְּבוֹדוֹת לְדַבֵּר וּלְשִׁיחַ וּלְסַפֵּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְכַבֵּךְ אֱלֹו
יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי כָל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמִדְבָּרִים עִם
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שֶׁאֵין לְתַאֵר
וְאֵין לְשַׁעַר כְּלָל, וְכֵן תִּלְמַד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, שֶׁזֶה
סְגֻלָּה לִירְאֵת שָׁמַיִם, וְעַל כָּלֵם הִיא סְגֻלָּה לְאֲרִיכוֹת יָמִים, כְּמֵאֲמָרָם
ו"ל (בְּרַכּוֹת ח.): לְעוֹלָם יִשְׁלִים אָדָם פְּרִשְׁיֹותָיו עִם הַצְּבוּר 'שְׁנַיִם
מִקְרָא וְאַחַד תְּרַגּוּם', שֶׁכָּל הַמְּשָׁלִים פְּרִשְׁיֹותָיו עִם הַצְּבוּר מְאֲרִיכִין
לוֹ יָמָיו וְשְׁנוּתָיו. וְכֵן תִּמְסֹר אֶת נַפְשְׁךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם פָּרָק מְשָׁנִיּוֹת,
וְדָף גְּמָרָא, אֲשֶׁר אֵין לָךְ עוֹד עֲשִׁירוֹת יוֹתֵר מִזֶּה, כִּי לְהַפֵּךְ מִי שֶׁאֵין
בְּיָדוֹ מִקְרָא, מְשָׁנָה, גְּמָרָא, מְדֻרָשׁ, בְּכָל יוֹם הוּא הָעֲנִי הַכִּי גְדוֹל,
כְּמֵאֲמָרָם ו"ל (תְּגִיגָה יד.) עַל הַפְּסוּק (יִשְׁעִיָה ג'): "וּבְבִיתִי אֵין לָחֵם
וְאֵין שְׂמֵלָה" שֶׁאֵין בְּיָדִי לֹא מִקְרָא וְלֹא מְשָׁנָה וְלֹא תִלְמוּד. זֶה נִקְרָא
אָדָם עֲנִי, שֶׁאֵין לוֹ לָחֵם וְשְׂמֵלָה, וְזָכַר גַּם תְּזָכֹר, שֶׁכָּל יוֹם הוּא מִתְּנָה

שְׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נוֹתֵן לְאָדָם, אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה בְּכָל יוֹם לְלַמֵּד
קִצְת מְקַרָּא, קִצְת מְשָׁנָה, קִצְת גְּמָרָא, שָׂרְק זֶה מַה שְׂיִשְׁאָר מִמֶּנּוּ,
וְרַבְּנֵנוּ ז"ל אָמַר (שיחות-הַר"ן, סימָן כג): אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְאָכַל כֶּמֶה
פְּרָקִים מְשָׁנִיּוֹת, וְלִשְׁתּוֹת אַחֲרֵי-כֵן אֵיזָה קִפְיִטְלָאָךְ תְּהִלִּים וְלִהְתְּלַבֵּשׁ
בְּאֵיזָה מְצוּוֹת. וְלִכֵּן אַל תְּהִיָּה בְּטֵלָן וּתְקִיָּם אֶת כָּל זֶה, וְאִז טוֹב לְךָ
כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' ה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר בַּמִּדְבָּר, כ"ז אִיר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תַּחֲתֶיהָ.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲנִי מְאֹד שָׂמַח שְׁזָכִית לְהִתְאַרֵס, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שְׂיִהְיֶה בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזְל טוֹב, וְתוֹכִי לְבָנוֹת בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל,
אֵךְ אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׂתַקְנִי רַק בְּגָדִים צְנוּעִים, לֹא צְמוּדִים
וְכוֹי, לֹא קְצָרִים וְכוֹי, וְלֹא לְלַבֵּשׁ חֲלֻצַת טְרִיקוֹ שֶׁזֶה בְּגָד וּמְלַבּוֹשׁ
פְּרוֹץ מְאֹד.

אֲנִי לוֹקֵחַ אֶת הַחֲתָן שְׁלָךְ לְפָה עַד חֲדָשׁ אֱלוּל, שְׁאִז תְּהִיָּה
הַחֲתָנָה בְּמִזְל טוֹב.

רַק תִּשְׁמְרִי עַל עֲצֻמָּךְ, שְׁלֹא יִסִּיתוּ אוֹתְךָ לְהִסְתַּוֵּבֵב בְּהַפְקָרוֹת
וּבְכַבְּדִים פְּרוּצִים, כִּי לֹא יֵאבְּהַ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְסַלַח עַל דְּבָר
זֶה, אֲנִי מְקַנָּה מְאֹד שְׂתַעֲשִׂי אֶת רְצוֹנִי.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' ו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר במדבר, כ"ז אדר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ הַמְּלֵא מְרִירוֹת וְכוּ'.

מָה אָמַר לָךְ! הַחַיִּים לֹא קָלִים, וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד, שְׁתַּלְמַד וּתְעַיֵן בְּלִקּוּטֵי-מוֹהָרִין, חֶלֶק ב', סִימָן קי"ט, וְשֵׁם תְּרָאָה מָה רַבּוּנוּ ז"ל אוֹמֵר וּמַגְדִּיר אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה. וְלִכֵּן אֵין עֲצָה אַחֲרַת, אֲלֵא לְבָרַח אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

מֵדוּעַ לֹא תִתְבּוֹדַד בְּכָל יוֹם אֲלִיו יִתְבָּרַךְ עַל-כָּל-פְּנִים רַבַּע שָׁעָה, וְלִסְפֹּר לוֹ יִתְבָּרַךְ כָּל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלֶיךָ? הֲרִי אֵין טוֹב מִתְפַּלֵּה וְהַתְּבּוֹדָדוֹת, לְדַבֵּר וְלִשְׁיַח אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ אֲלִיו יִתְבָּרַךְ, וְדוּד הַמְּלֶךְ צוֹעֵק (תְּהִלִּים לֵד): "טַעֲמוּ וּרְאוּ כִּי טוֹב הַיְוָיָה", אֲשֶׁרִי הַגִּבֹּר יַחֲסֶה בּוֹ".

בְּעֵינַי לְבוֹא לְחוּץ לְאַרְץ, לֹא פְדַאי לָךְ, כִּי פָאן לֹא תִפְעַל שׁוֹם דְּבַר, כִּי הַחַיִּים פֹּה יוֹתֵר קָשִׁים מִבְּאַרְץ, וְחָבַל עַל הַהוֹצָאוֹת וְהַטְרַחָה וְכוּ' וְכוּ'.

אֵין מְלִים לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל הַחֶסֶד אֲשֶׁר אַתָּה עוֹשֶׂה עִמִּי בְּעֵינַי הַשְּׂגַת הַסְּפָרִים, וְעוֹד אֲשַׁלֵּם לָךְ חֲזָרָה חֲטִיבָה מוֹל חֲטִיבָה, טוֹבָה בְּעַד טוֹבָה.

רַק חֲזַק וְאַמֵּץ לְהַתְּבּוֹדַד עִמוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם, וְתִגְנַב רַבַּע שָׁעָה הַתְּבּוֹדָדוֹת לְדַבֵּר וְלִשְׁיַח וְלִסְפֹּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבְךָ אֲלִיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי כָּל דְּבִיּוֹר וְדְבִיּוֹר שְׁמִדְּבָרִים עִם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְכֵן תַּלְמֵד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִש"י עִם הַתְּרַגּוּם, שְׂזוֹ סְגָלָה לְיִרְאֵת שָׁמַיִם. וְעַל כָּלֵם — הוּא סְגָלָה לְאַרְיִכוֹת יָמִים, כְּמֵאֲמָרָם

ו"ל (בְּרֻכּוֹת ח.): לְעוֹלָם יִשְׁלִים אָדָם פְּרָשִׁיּוֹתָיו עִם הַצְּבוּר 'שְׁנַיִם מְקַרָּא וְאֶחָד תְּרַגְוִם', שְׁכָל הַמְּשָׁלִים פְּרָשִׁיּוֹתָיו עִם הַצְּבוּר, מְאָרִיכִין לוֹ יָמָיו וְשְׁנוּתָיו. וְכֵן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם פָּרָק מְשָׁנִיּוֹת, וְדַף גְּמָרָא, אֲשֶׁר אֵין לָךְ עוֹד עֲשִׁירוֹת יוֹתֵר מִזֶּה, כִּי לְהַפְּךָ מִי שְׂאִין בְּיָדוֹ מְקַרָּא, מְשָׁנָה, גְּמָרָא, מְדַרְשׁ בְּכָל יוֹם, הוּא הָעֲנִי הַכִּי גְדוֹל, כְּמֵאמָרָם ו"ל (תְּהִלָּה יד.) עַל הַפְּסוּק (יִשְׁעִיָּה ג'): "וּבְבֵיתִי אֵין לָחֵם וְאֵין שְׂמֵלָה", שְׂאִין בְּיָדֵי לֹא מְקַרָּא וְלֹא מְשָׁנָה וְלֹא תִלְמוּד. זֶה נִקְרָא אָדָם עֲנִי, שְׂאִין לוֹ לָחֵם וְשְׂמֵלָה, וְזָכַר גַּם תְּזָכֹר, שְׁכָל יוֹם הוּא מִתְּנָה שֶׁהַקְּדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא נוֹתֵן לְאָדָם, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה בְּכָל יוֹם לְלַמֵּד קִצָּת מְקַרָּא, קִצָּת מְשָׁנָה, קִצָּת גְּמָרָא, שְׂרָק זֶה מַה שִׁישְׂאָר מִמֶּנּוּ, וְרַבְּנֵי ו"ל אָמַר (שִׁיחֹת-הַר"ן, סִימָן כג): אֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְאָכַל כֶּמֶה פְּרָקִים מְשָׁנִיּוֹת, וְלִשְׁתוֹת אַחֲרֵי-כֵן אֵינָה קַפִּיטְלָאךָ תְּהִלִּים וְלִהְתַּלְבֵּשׁ בְּאֵינָה מִצְוֹת.

וְלָכֵן אַל תְּהִיָּה בְּטָלָן, וְתִקְיָם אֶת כָּל זֶה, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' ז.

בְּצוּרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֻדֵּר בְּמִדְבָּר, כ"ז אִיֵּר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַצְּעַר וְהַעֲגַמַת נַפְשׁ שְׂיִשׁ לִי, שְׂאֲנִי רוֹאֶה שְׂאֵתָה מְסֻתוּבָב בְּלֹא כְלוּם, וּמִמֶּשׁ מְשַׁעֲמִים לָךְ לְגַמְרִי, וְאַתָּה פְּשׁוּט מְשַׁתַּגֵּעַ מְשַׁעֲמוּם, מַדּוּעַ לֹא תִקַּח מְשָׁנִיּוֹת, וְתִגְרַס פָּרָק אַחֵר פָּרָק כְּסֻדְרָן, כִּי הַגְּרֻסָּא בְּמְשָׁנִיּוֹת, זֶה מְזַכֵּךְ אֶת הַנְּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה, וּמְחַדִּיר בְּאָדָם תְּשׁוּקָה עֲצוּמָה לְחֹזֵר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאִם מְרַגְלִים אֶת עֲצָמָם לְגַרְסַם מְשָׁנִיּוֹת, זֶה נוֹתֵן לְאָדָם סְפוּק נִפְלֵא, שְׂאִין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, וּכְבֹר רְאִיתִי בַחֲוָרִים שְׂלַקְחוּ עַל עֲצָמָם לְהִתְמַיֵּד בְּגַרְסַת מְשָׁנִיּוֹת, וְזוֹכִים לְסִים בְּכָל שְׁבוּעַ שְׂשָׂה

סִדְרֵי מִשְׁנָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה הֵם תְּמִיד עֲסוּקִים, וְזֶה מְזַכֵּךְ לָהֶם אֶת הַנֶּפֶשׁ.

תֵּאֱמִין לִי, שְׂאֲנִי כָּל-כֶּף מְרַחֵם עָלַי, כִּי בְּפִרוּשׁ גָּלוּ לָנוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (פְּתוּבוֹת נט.): הַבִּטְלָה מְבִיאָה לִיְדֵי שְׁעֵמוּם וְלִיְדֵי זְמָה; וְאָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (אָבוֹת דְּרַבִּי נֶתָן, פֶּרֶק י"א): אֵין אָדָם מֵת אֶלָּא מֵתוּף הַבִּטְלָה; וְלִכֵּן תִּרְאֶה לְקַחַת אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיַדְיךָ, וְאִז תִּרְאֶה שְׂתִקְבֵּל שֵׁם טוֹב, וְכֹלָם יִרְצוּ אוֹתְךָ, הַלְוֹאֵי שְׂתַצִּיַת אוֹתִי.

וְעַל כָּלֵם — תִּזְהַר מְאֹד לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשָּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' ח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר בַּמִּדְבָּר, כ"ז אִיִּר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

לֹא יָדַעְתִּי שֵׁשׁ לָךְ כַּח הַנְּגִינָה, לְדַעְתִּי, הִיָּה טוֹב שְׂתִשְׂמַח אֶת כָּל נַשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְתִצֵּא לְעֶסֶק בְּעִנְיַן "הוֹרָאת קִבְע" וְהַפְּצַת סִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל עִם שִׁירִים וְשִׂמְחָה, כְּדֵי לְקַרֵּב אֶת נַשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂאֲשַׁתְּךָ תַּעֲבֹר אֶת הַהַרְיוֹן בְּקַלּוֹת, וְלֹא יִחְסַר לָכֵם שׁוֹם דָּבָר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' ט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר, כ"ז אִיר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

שָׂמַעְתִּי שֵׁשׁ לָךְ לְהִקָּה, וּבָה אַתָּה מְשַׂמַּח אֶת אֱלֹקִים וְאֲנָשִׁים, וְזֶה דָּבָר גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד, כִּי רַבְּנוּ ז"ל הִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַשְּׂמִיחָה, עַד כְּדֵי כֶּף שָׂאֵמֶר, אֲשֶׁר עָקַר רַפּוּאֵת הַבַּת מִלֶּךְ, שֶׁהִיא נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, תְּלוּיָה אֶף וְרַק בְּשִׂמְחָה, וְלָכֵן מַה טוֹב מַה נְּעִים, אִם תֵּצֵא עִם פֶּמָּה מִהַחֲבָרִים וְלַעֲשׂוֹת הוֹפְעוֹת, כְּדֵי לְגַיֵּס עֲבוּר לְהַחֲתִים "הוֹרָאֵת קִבְּע" בַּיַּחַד עִם הַפְּצָה, וְכֵן יִכְנַס לָךְ שְׂפַע חֲדָשִׁי מֵהַמְּשֻׁרָד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' י.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר, כ"ז אִיר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

בָּא אֵלַי ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְטוֹעֵן שְׂאֵתָה חֲזִיב לּוֹ כֶּסֶף, נָא לְהוֹדִיעַ לִי מַה קוֹרָה? וְלָמָּה מִתְעַכֵּב הַתְּשָׁלוּם?! מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי, שֶׁתְּבוֹאוּ לִידֵי עִמָּק הַשְּׁוּהָ, כְּדֵי שְׁלֹא תִהְיֶה מַחֲלָקֶת בֵּינֵנוּ, כִּי שְׁנוּאָה הַמַּחֲלָקֶת עַד מְאֹד, וְלָכֵן רָאֵה לְבֹא לְעִמָּק הַשְּׁוּהָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ תּוֹדָה רַבָּה...

מ' יא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי קֳדָם חַג הַשְּׁבוּעוֹת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר,
תְּלַמִּיד "דְּמָשֶׁק אֱלִיעֶזֶר".

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד אֲנִי שֹׂמַח, שְׂאֵתָה לֹמֵד
בְּהַתְמָדָה רַבָּה, וּמְסִיִּים בְּכֹל שְׁבוּעַ שְׁשֵׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה, אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶי
חֻלְקֶיךָ, אֵתָה לֹא יְכוּל לְחַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַזְּכוּת הַזֶּה. דְּבַר זֶה
מָאֵד מָאֵד קָשָׁה לְהַסְבִּיר לְבְנֵי אָדָם מַה זֶה לְלַמֵּד כָּל-כֶּף הַרְבֵּה
מִשְׁנֵיּוֹת, זֶה מִזְכָּר אֶת הַנֶּפֶשׁ, וְהַלְוִאי שֶׁכֹּל הַבְּחוּרִים הֵיוּ מְסִיִּמִים
כֹּל שְׁבוּעַ שְׁשֵׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה, זֶה נִרְאֶה כְּמוֹ גִּזְמָא, אֲבָל בְּחוּר אֵין
לוֹ מַה לַּעֲשׂוֹת עִם הַזְּמַן שְׁלוֹ, וְלָכֵן הוּא יְכוּל לְהִרְאוֹת אֶת זֶה
בְּקִלּוֹת.

אֲנִי מֵאֲמִין וּבְטוֹחַ, שֶׁכֹּל זֶה בָּא רַק בְּזְכוּת שְׂאֵתָה מִתְמִיד
כָּל-כֶּף בְּלִמּוּד שׁו"ת "אָשֶׁר בְּנַחַל".

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִם כָּל הַבְּחוּרִים הַצְּעִירִים, אֲנִי
מָאֵד מָאֵד מוֹדֶה לָךְ עַל זֶה, וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שֶׁתִּמְשִׁיךְ בְּעִבּוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֶּה לְדַבֵּר עִם בְּחוּרִים וּלְעוֹרֵר אוֹתָם
לַעֲיֵן בְּכֹל יוֹם בְּשׁו"ת "אָשֶׁר בְּנַחַל", וּבְזְכוּת זֶה תִּרְאֶה נְסִים
וּנְפִלְאוֹת שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' יב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי קֳדָם חַג הַשְּׁבוּעוֹת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׂמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִזְמִין לְךָ דִּירָה יָפָה בַּיַּבְנָאֵל, וַיְהִיָּה לְךָ יְשׁוּב טוֹב, כִּי אֲנַחְנוּ רוֹצִים לְקַחַת אוֹתְךָ לְמַלְמֵד, כִּי קַבְּלָנוּ עָלֶיךָ אֵינְפוֹרְמַצְיָה מָאֵד מָאֵד טוֹבָה וְתַקִּינָה, שְׂאִתָּה מְכַשֶּׁר לְלַמֵּד תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, שְׂזָה מָאֵד מָאֵד חָשׁוּב בְּעֵינָיו יְתַבְּרֶךָ, וְלִכֵּן יַעֲזוֹר לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתוּכַל לְהִתְאַקְלֵם בַּיַּבְנָאֵל.

נָא וְנָא הַדְּבַק אֶת עֲצֻמְךָ בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, תְּדַע, שְׂהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֻסֵּד וּבְרַחֲמִים, בְּצִדִּיק וּבְמִשְׁפָּט, וְדַבֵּר גְּדוֹל וְדַבֵּר קָטָן אֵינּוּ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֶלָּא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הַעֲלִיּוֹן, וְתַרְגִּיל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְיָהוּ וְהַבֵּן אֶל אָבִיו, כִּי אֵין טוֹב מְזָה, כִּי בְּשַׁעַה שְׂאָדָם מְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא נִדְבַק בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אֲשַׁרִּי אָדָם שְׂפָכַל יוֹם מְדַבֵּר אֵלָיו יְתַבְּרֶךָ, אֲשֶׁר זֶה הַצְּלַחָה נִצְחִית.

הַמַּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' יג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְּרֶךָ, יוֹם שְׁנֵי קֳדָם חַג הַשְּׁבוּעוֹת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן אֲנִי מְקַבֵּל מִמֶּךָ אֶת כָּל הַמַּכְתְּבִים הַמְּלֵאִים מְרִירוֹת וְכוּ' וְכוּ'.

מִכָּל זֶה אֶת יְכוּלָּה לְהַבִּין מַה שְׂאֲנִי סְבִלְתִּי מִבְּנֵי גֵרוֹ יְאִיר, פּוּה, מִמָּשׁ עֲשֶׂה לִי אֶת הַמְּנוֹת, וְלֹא סִפְרָתִי לְךָ אֶף פַּעַם, בְּוִדְאֵי שׁוּמְעִים הַהֶפֶךְ, עַכְשָׁו נוֹתְנִים לְךָ לְטַעַם טַעַם שְׂאֲנִי טַעַמְתִּי.

חֻסְדֵי הַשֵּׁם יְתַבְּרֶךָ, שְׂבַתְּךָ הַתְּאַרְסָה, וּבְקָרוֹב גַּם הַבַּת הַשְּׁנֵיָה

אֲשֶׁר מ' יד בְּנַחֵל רֵלֵג

תְּתַאֲרֶס, וְאֲנִי מְקַוֶּה, שְׁגַם ... גֵּרוֹ יְאִיר, בְּקִרְוֹב יִתְאָרֵס, רַק שְׂיִקְבַּע
עֵתִים לַתּוֹרָה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצְּלִיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' יד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי קָדָם חַג הַשְּׁבוּעוֹת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הָאָרֶץ עִם הַפְּעִילוֹת שְׂאֵת עוֹשֶׂה עִם
הַבְּנוֹת.

מָה אֵמַר לָךְ! אֵין לָךְ מְשֹׁג אֵיךְ שְׂאֵת מְשַׁמַּחַת אוֹתִי, מִמָּשׁ זוֹ
הַשְּׁמִחָה הַכִּי גְדוֹלָה, כִּי אֲנִי מְאֹד מְאֹד אוֹהֵב לִרְאוֹת נַחַת אֲצֶל
הַבְּנוֹת, "בְּנוֹת פִּיגָא", וּבְכַרְט לְהַחְדִּיר בְּהֵן צְנִיעוֹת, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא יַעֲזֹר, שְׁנוֹזְפָה לְהַגְדִּיל תּוֹרָה וּלְהַאֲדִירָה.

בְּעֶנְיֵן הַפְּרָסִים, רְצִיתִי מְאֹד מְאֹד שְׁתַּתְּנִי לְהֵן פְּרָסִים, וְאֲנִי
אֲדַאֵג לָךְ עֲבוּר כֶּסֶף, רַק תַּתְּחַזְּקִי וְתִמְשִׁיכִי בְּעִבּוּדַת הַקֶּדֶשׁ הַזֶּה,
שְׂאֵין לְמַעַלָּה מְזָה, וּבּוֹזְכוֹת זֶה תִּרְאִי נַחַת מִהִלְדִּים שְׁלָךְ.

צְרִיכִים לְאַסֵּף אֶת הַבְּנוֹת שֶׁל הַתִּיכּוֹן וְאֶת הַבְּנוֹת שֶׁל כְּתָה ח',
וּלְהַחְדִּיר בְּהֵן אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ וְאֲמוּנַת חֲכָמִים, וְסַפּוּרֵי
צְדִיקִים, וְהַעֲקֹר לְדַבֵּר הַרְבֵּה מְצְנִיעוֹת, כִּי הַדוֹר פְּרוּץ, וְאֲנִי מְאֹד
מְקוּוֶה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּקִרְוֹב לְחַתֵּן אוֹתִי.

בְּעֶנְיֵן הַחֲנוּת, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂיִתְרַחֵב לָכֶם, וְתַתְּיָה
לָכֶם פְּרִנְסָה בְּשַׁפְּע, רַק לֹא לְהַכְנִס בְּלַחֵץ, וְתַחֲזְקִי אֶת בְּעֵלְךָ הַיָּקָר

לי מאד ... גרו יאיר, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹצִיא אֶתְכֶם מִכָּל הַחֻבוֹת, וְתִזְכּוּ לְכָל טוֹב אֲמֵתִי וְנִצְחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' טו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי קָדָם חַג הַשְּׂבוּעוֹת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ נִצְח.

מָה אֵמַר לָכֶם! אַתֶּם לֹא יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שְׂאֵתֶם גּוֹרְמִים לִי בְּזֶה שְׂאֵתֶם מַחְנִנְכִים אֶת הַבָּנִים וְאֶת הַבָּנוֹת, זוֹ אֲצִלִי שְׂמֵחָה מְאֹד מְאֹד גְּדוֹלָה, כִּי סוֹף כָּל סוֹף זֶה חֲלָקִי מִכָּל עַמְלִי, שְׂאֲנִי רוֹאֶה בְּמִדְבָּר שְׂמֵם בַּיַּבְנָאֵל פּוֹרַח וְגָדֵל וְצוֹמַח דוֹר חֲדָשׁ, יְלָדִים עִם אֲמוּנָה, אֵךְ הֵם צְרִיכִים חֲזוּק, כִּי עֲכָשׁוּ כָּל הַנֶּעֱרָר בְּכָל הָעוֹלָם צְרִיכִים חֲזוּק, וּבְכַפְרֵט בְּעוֹלָם הַחֲרָדִי, וּבְכַפְרֵטִי פְּרִטִיּוֹת פֶּאֶן בַּיַּבְנָאֵל, שְׂהַסְמִ"ךְ-מ"ם הַרְשָׁע, יִמַּח שְׂמוֹ וְזַכְרוֹ, רַק רוֹצֵה לְקַלְקֵל לָנוּ אֶת הַנֶּעֱרָר, וְהוּא הַתְּפָאֵר שְׂיִקְלַקֵּל לָנוּ אֶת הַנֶּעֱרָר.

וְלִכֵּן אֲנִי בָּא בַּתְּחִנָּה וּבְכַבְדָּה, תְּחִדְדִירוּ בִּילְדִים אֲמוּנָה וְאֲמוּנָת חַכְמִים וְסַפּוּרֵי צְדִיקִים, וְלִהְגִּבִּיָּה לָהֶם אֶת הַמּוֹרֵל, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂנִזְנָכָה לְהַקִּים גְּדוּד שְׁלָם לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' טז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי קָדָם חַג הַשְּׂבוּעוֹת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵי לַעֲזֹר לְבַעֲלֶךָ לְהַפְיֵץ, וּבִפְרָט שְׁעַכְשׁוֹ הַקְּנֻטְרָסִים כָּל-כָּף בְּזוּל, רְאֵי שִׁיְהִי לְךָ חֵלֶק בַּהֲפָצָה, וּתְעוּרְרִי גַם אֶת שְׂאֵר נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, כִּי אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁבָקְרוּב נִשְׁמַע אֲצִלְכֶם בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' יז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי קָדָם חַג הַשְּׁבוּעוֹת הַיְתָשְׁס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר. לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵה לְחֻזַּק אֶת עֲצָמֶךָ בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֵז, וְשׁוּם דָּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ.

רְאֵה לְהַתְּדִיר בְּעֲצָמֶךָ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִדַּע שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצִדִּיק וּבְמִשְׁפָּט, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מִעֲצָמוֹ אֶלֶּא בְּהַשְׁגָּחַת הַמֵּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, וּכְפִי שֶׁתְּחַדִּיר בְּעֲצָמֶךָ יְדִיעוֹת אֱלֹהִים, כֵּן יִלְךְ לְךָ הַכֹּל בְּקִלּוֹת.

גַּא וְנָא רְאֵה לְהַפְיֵץ אֶת הַקְּנֻטְרָסִים וְהַחוּבְרוֹת, וְאֵל תִּתְבַּיֵּשׁ מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעְעוֹלָם, וְזֵה יִכְנִיס לְךָ פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעָה, אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, עַכְשׁוֹ צְרִיכִים לְהַצִּיל אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּבִפְרָט בְּעוֹלָם הַחֲרָדִי וּבִיְשִׁיבוֹת מַה שְׁעוֹבֵר עַל בַּחוּרִים בְּפָגַם הַבְּרִית, זֶה לֹא יֵאָמֵן כִּי יִסְפֹּר. וְלָכֵן אֲשֶׁרִי מִי שְׁמַפְיֵץ בִּיגִיָּהם אֶת הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים.

אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן! תִּלְךָ בְּמַרְץ, וְלֹךְ בְּכַחַךְ זֶה וְהוֹשַׁע אֶת יִשְׂרָאֵל, וְאֵז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' יח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי קָדָם חַג הַשְּׁבוּעוֹת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעֵינַי תִּלְמִידִים, אַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת, שְׁצָרִיכִים לְהַחֲדִיר בְּיַלְדֵים מוֹרָא, לֹא לְהִתְקַרֵּב אֲלֵיהֶם יוֹתֵר מְדִי, אֲלֵא לְהַכְנִיס בָּהֶם גַּם יִרְאָה, וּכְמֵאמָרָם ז"ל (כְּתוּבוֹת קג:): זֶרֶק מְרָה בַתְּלִמִּידִים, כִּי אִם מִתְקַרְבִּים יוֹתֵר מְדִי אֲלֵיהֶם, אִזּוֹ קוֹרָה מֵה שְׁקוֹרָה אֲצִלָּךְ.

אִין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גִּדְּל הַזְּכוֹת שְׁזוֹכִים לְלַמֵּד תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבָּן, וְצָרִיכִים לְקַרֵּב אוֹתָם וּלְחַזֵּק אוֹתָם וּלְעוֹדֵד אוֹתָם וּלְשַׁמַּח אוֹתָם וּלְקַרֵּב אוֹתָם אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּלְהַחֲדִיר בָּהֶם אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ וְאֲמוּנַת צַדִּיקִים, וּלְסַפֵּר לָהֶם הַמּוֹן סְפוּרִים שֶׁל צַדִּיקִים, בְּפֶרֶט בְּעֵתִים הַלְלוֹ, שֶׁהַכְּפִירוֹת וְהַאֲפִיקוֹרְסוֹת מְאֹד מְאֹד מִתְפַּשְּׁטוֹת בְּעוֹלָם, צָרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעֲוֹלָם רַק לְגִלוֹת אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי זֶה לַעֲמַת זֶה הַסֵּמ"ך-מ"ם מְפִיץ טְמָאָה וּכְפִירוֹת וְאֲפִיקוֹרְסוֹת, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבְּן, אֲשֶׁר לֹא הִיָּה לְעוֹלָמִים, וְלָכֵן צְלִינוּ רַק לְהִתְחַזֵּק בְּיַתֵּר שְׂאֵת וּבְיַתֵּר עַז, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּיָדָאִי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָנוּ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' יט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי קָדָם חַג הַשְּׁבוּעוֹת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן שְׁמַעְתִּי אֶת הַהוֹדָעָה.

אֲנִי עוֹשֶׂה כָּל מִיּוֹנֵי מֵאֲמָצִים בְּעוֹלָם, שְׂיִהְיֶה לְךָ רֶכֶב, וּמִתְפַּלֵּל
עַל זֶה כָּל יוֹם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂיִהְיֶה לְךָ רֶכֶב טוֹב, שְׁלֹא
תִצְטָרֵף לְבְרִיּוֹת, אֲבָל בֵּין כֶּף אֲנִי אֲשַׁמְדֵּל מְאֹד לַפְעַל אֲצַל אִיזָה
אֲבָרְךָ שְׂיַעֲזֹר לְךָ, כִּי יֵשׁ לְךָ כַּחוֹת בְּלִפְי מַגְבָּלִים לְקָרֵב נִשְׁמוֹת
יִשְׂרָאֵל אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִם הֵייתָ יוֹדֵעַ אֵת הַכַּחוֹת שְׂיֵשׁ לְךָ
וְאֵת הַנַּחַת רוּחַ שְׂאֵתָה גוֹרֵם לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל-יְדֵי שְׂאֵתָה
מִקָּרֵב רְחוּקִים, הֵייתָ רוֹקֵד מֵרֵב שְׂמֻחָה.

הַיּוֹם הוּא הַזְּמַן לְגִלוֹת אֲמוּנָה בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת, לְגִלוֹת אֵת
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל, כִּי זֶה לַעֲמַת זֶה הַסְטָרָא אַחֲרָא
מִתְגַּבְּרַת וּמִתְפַּשְׁטַת בְּנֵאוּף וּכְפִירוֹת בְּצוּרָה כְּזוֹ אֵימָה שְׁלֹא הִזְיָה
מֵעוֹלָם, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְהַפְיֵץ אֵת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם,
וְאֲנַחְנוּ לֹא צְרִיכִים לַפְחֹד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׂבַעֲוֹלָם, וְתַחֲדִיר בְּכֻלָּם רַק
לְהַפְיֵץ אֵת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל, שְׂכָל אֶחָד יִקַּח קוּנְטְרָסִים, כִּי הַיּוֹם זֶה
כָּל-כֶּף זוֹל עֲשָׂרִים וְחֲמֵשׁ אַגוּרוֹת, עַד שְׂאֵף אֶחָד לֹא יְכוּל לְהַתְחַרֵּת
אֲתָנוּ, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֶה, שְׂיִלְךָ בֵּין כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַדְּבַק אֵת עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִדַּע, שְׂהַכֵּל זֶה מִמְּנוּ יִתְבָּרַךְ, אִין
דְּבַר כְּזֶה טַבַּע, מִקְרָה וּמְזוּל, כָּל מַה שְׂקוּרָה עִם הָאָדָם, זֶה הַכֵּל מִמְּנוּ
יִתְבָּרַךְ, וְלִכֵּן אָדָם צְרִיף רַק לַפֵּל עַל פְּנֵיו בְּכָל יוֹם, וְלִבְקֵשׁ רְחֻמִּים
רַבִּים, רְחֻמִּים מְרַבִּים.

הַפֶּסֶק לְלַכֵּת עִם דִּינִים בְּבֵית, רַק בְּאַהֲבָה וְחֻסֵּד, וְאִז טוֹב לְךָ
כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' כ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי קָדָם חַג הַשְּׂבוּעוֹת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

מָאד מָאד אָנִי מִשְׁתּוֹקֵק לְשָׁמַע הַטּוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ אַתָּם מְסַתְּדָרִים, כִּי אָנִי מָאד מָאד אוֹהֵב אֶתְכֶם, כִּי אַתָּם זוּג נִפְלָא מָאד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁבְּקָרוֹב תַּעֲשׂוּ שְׂמֵחָה, וְאֲזַכֶּה לְהִיּוֹת נוֹכַח בְּשִׂמְחַתְכֶם.

אם אַתָּה רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת חֶסֶד וְזָכוֹת הַרְבֵּים, תִּהְיֶה בְּקֶשֶׁר עִם הָאֲבִיךָ ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְתִסְיַע אוֹתוֹ כְּדִי לְתַת הַרְצָאוֹת, וּבֵינָן כָּךְ אַתָּה וְאִשְׁתְּךָ יְכוּלִים לְהַפְיִץ שְׂמֵחָה, וְכָךְ לֹא יִשְׁעִמֶם, וְיִהְיֶה לְךָ שְׂפַע, שְׁלֹא תִצְטָרֵךְ טוֹבוֹת שֶׁל בְּנֵי אָדָם, וּבְכַפְרֵט שֶׁעֲכָשׁוּ הַקְּנֻטְרָסִים עוֹלָיִם סָךְ הַכֹּל עֲשׂוּרִים וְחֻמֵּשׁ אֲגוּרוֹת, אָנִי רוֹצֵה לְמַלֵּא אֶת כָּל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל עִם מְלִיוֹנֵי קוֹנְטְרָסִים, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתִּהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה גְדוֹלָה מָאד.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' כּא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי קָדָם חַג הַשְּׁבִיעוֹת, ב' סִינּוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

הִנֵּה הָאֲבִיךָ ... גֵּרוֹ יְאִיר, אָמַר לִי, שְׂאֵתָה מוֹדָה שְׂאֵתָה חַיֵּב לוֹ חֲמֵשֶׁת אֲלָפִים ש"ח, וְלָכֵן אָנִי מָאד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, תִּתְחִיל לְשַׁלֵּם לוֹ עַל-כָּל-פָּנִים אֶלְךָ ש"ח לְחֻדָּשׁ, מֵהַ שְׁבַעֲמֵת זֶה לֹא רָאוּי שֶׁתַּעֲשֶׂה לוֹ דְּבַר כְּזֶה, אֲבָל אַתָּה צוֹעֵק שְׂאִיֵּן לְךָ, עַל-כָּל-פָּנִים בְּכָל רֹאשׁ חֻדָּשׁ תֵּן לוֹ אֶלְךָ ש"ח, וְתִתְחִיל כְּבָר מֵאֲתָמוּל רֹאשׁ-חֻדָּשׁ סִינּוֹן, וְכִכָּה תוּכַל לְשַׁלֵּם תוֹךְ חֲמֵשֶׁה חֻדָּשִׁים אֶת כָּל הַחֹב, אָנִי מָאד מָאד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתַּצִּיֵּת אוֹתִי, כִּי כְּשִׁלּוֹקָחִים כֶּסֶף שֶׁל הַזּוֹלָת, אַחֲר־כָּךְ נוֹפְלִים בְּפַח גְּדוֹל, וּמִי עוֹד יוֹדֵעַ כְּמוֹ אַתָּה מֶה עָבַר עֲלֶיךָ עִם אִשְׁתְּךָ הָרֵאשׁוֹנָה, שְׂאֵבְדָת אוֹתָהּ, וְאֵת הַיְלָדִים, וְיִשְׁבֶּת בְּכֹל וְכו', וְכו', מֶה אַתָּה צָרִיךְ אֶת הַצָּרוֹת הָאלוּ? ! וְלָכֵן אָנִי מָאד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּרְאֶה לְשַׁלֵּם אֶת הַחֹבוֹת שְׂאֵתָה חַיֵּב לְהָאֲבִיךָ ... גֵּרוֹ יְאִיר, שֶׁהוּא עוֹבֵד

מאד קָּשָׁה, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ בְּקִיץ כָּל הַעֲבוּדוֹת שְׁלוֹ בַּחוּץ וְכוּ', וְהוּא מִתְיַגֵּעַ מְאֹד עַל פְּרִנְסָה, וְלִכֵּן אָנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ לְמַעַן טוֹבֶתֶךָ וְטוֹבֵת נַשְׁמָתְךָ, שֶׁכָּכֵר תִּתֵּן לוֹ אֶלֶף ש"ח, וְכֵן בְּכָל רֵאש־חֹדֶשׁ לְשֵׁלֶם לוֹ אֶלֶף ש"ח, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ בְּזָכוֹת זֶה שְׁלֵא תֵבֵא לִידֵי צָרוֹת יוֹתֵר.

אֲקַנְהָ שְׁתַּעֲשֶׂה אֶת רְצוֹנִי.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' כב.

בַּעֲזַרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי קָדָם חַג הַשָּׁבוּעוֹת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת הַהוֹדָעָה.

אָנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׂאֵל תִּרְבִּיץ לִילָדִים, רַבְּנוּ ז"ל הַקָּפִיד עַל זֶה יוֹתֵר מִהַכֵּל, וּבִפְרָט מִלְּמַד זֶה רְצִיחָה, אִם הוּא מְשַׁתְּמֵשׁ עִם הַיְלָדִים, אָנִי מְכַרַח לְהַגִּיד לְךָ, אִם אֵתָּה לֹא תִפְסִיק, נִצְטָרֶךְ לְהַחֲלִיף אוֹתָךְ, לֹא מִכִּים יְלָדִים מְלַבֵּד הָעֵנֶשׁ הַצְּפוּי עַל-פִּי הַחֶק, אֲסוּר עַל-פִּי הַהֲלָכָה.

רְאֵה לְאָכֵל טוֹב וְלִישׁוֹן טוֹב, כָּדֵי שְׁלֵא תִהְיֶה עֲצֹבָנִי, כִּי מִלְּמַד צָרִיךְ לְאָכֵל וְלִישׁוֹן, כָּדֵי שְׁיֻכַּל לְלַמֵּד אֶת הַיְלָדִים.

הַדְּבִק אֶת עֲצֻמְךָ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִדַּע שְׁכָּל מַה שְׁקוֹרָה אֵתָּךְ זֶה הַכֵּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' כג.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי ג' סִינּוֹן, קִדְּם חַג הַשְּׁבוּעוֹת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אַהוּבֵי, יְדִידֵי
הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמִמֶּשׁ הַחֲתִינִי עִם הַדּוֹ"חַ שֶׁהוֹדַעְתָּ
לִי אִיךָ שֶׁהַתְּלַמִּידִים לוֹמְדִים בְּהַתְמַדָּה גְּדוֹלָה.

מָה אִמַּר לָךְ! זֶה חֻלְקִי מִכָּל עַמְּלִי, וְזֶה מְחִיָּה אוֹתִי וּמְחַזֵּק אוֹתִי
וּמַעוֹדֵד אוֹתִי וּמְשַׂמֵּחַ אוֹתִי, שֶׁתְּהִלָּה לְאֵל, אַתָּה מְשַׁקֵּעַ בַּתְּלַמִּידִים,
וְרוֹאִים אֶת הַפְּרוֹת, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ, שֶׁהֵם חוֹזְרִים עַל פְּרָק
הַמְּנִיחַ מְאֹה פְּעָמִים וְאַחַת, עַד שִׁיְהִיוּ בְּקִיָּאִים בְּזֶה בְּעַל פֶּה, וְזֶה
דְּבַר גְּדוֹל בְּשָׂמִים.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוֹת שֵׁשׁ לָךְ, כִּי מִי
שֶׁמְלַמֵּד תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, עָלָיו נֶאֱמַר: "וּמִצְדִּיקֵי הַרְבֵּים
כַּכּוֹכְבִים", כְּמוֹ שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְסַפֵּר אֶת הַכּוֹכְבִים, כִּךָּ אֵי אֶפְשָׁר לְסַפֵּר
אֶת הַזְּכוֹת שֵׁשׁ לְמַלְמֵד תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן.

בַּעֲנֵן הַתְּלַמִּיד וְכוּ', צְרִיכִים רַק לְלַכֵּת אֶתוֹ בְּיַד קִלָּה, וּלְשַׁכְּנֵעַ
אוֹתוֹ מַה יְכוֹלִים לַעֲשׂוֹת, מְסַכֵּן הוּא בָּא מֵעוֹלָם קְרוּעַ, כִּי בְּרַגַע
שֶׁהַהוֹרִים הַתְּגַרְשׁוּ זֶה בְּעֵינָה רְצִינִית, וְלִכֵּן תִּלְךָ אֶתוֹ בַּעֲדֵינּוֹת,
וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

נָא וְנֵא הַדְּבַק אֶת עַצְמְךָ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִדַּע שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדֵּק וּבְמִשְׁפָּט, וְדְבַר גְּדוֹל וְדְבַר
קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מֵעַצְמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן, יַעֲזֹר לָךְ
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּמִיד יִהְיֶה לָךְ טוֹב בְּחַיִּים, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׂמִים...

מ' כד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי ג' סִיּוֹן, קָדָם חַג הַשְּׂבוּעוֹת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת הַהוֹדָעָה.

בְּעֵינַי הָאֲבִירָךְ ... גֵּרוֹ יֵאִיר, מֵה שְׂאֲתָה רַק יָכוֹל לַעֲשׂוֹת בְּשִׁבְלִי
תַּעֲשֶׂה, כִּי זֶה פְּדִיּוֹן שְׂבוּיִים, וּמִסָּבֵן, עוֹבֵר עָלָיו מֵה שְׂעוֹבֵר —
מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים עַל לֹא דָבָר, נִטְפְּלוּ אֵלָיו רְשָׁעִים אַרְוָרִים וְשִׁכְרוּ לוֹ
אֶת הַבַּיִת, וְאֵין מֵה לַעֲשׂוֹת, רַק לְהַצִּיל אוֹתוֹ.

כָּל מֵה שְׂעֲשׂוּ לוֹ טְרִיק צוֹ הַסָּגֵר, זֹו רְשָׁעוֹת שְׂאֵין כְּמוֹתָהּ, וְאִף
שְׂהֵם חוֹשְׁבִים שְׂהֵם עוֹשִׂים בְּזֵה מְצוּהָ, אֲבָל לְמַעֲשֶׂה, אֵין לָךְ
רְשָׁעוֹת יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֹּו, וְהֵם עוֹבְדִים בְּיַחַד — הֵן הַעֲדָה הַחֲרָדִית
וְהֵן הַרְבֵּנוֹת וְהֵן הַתְּאֲחָדוֹת הַרְבֵּנִים וְכוּ' וְכוּ', וּבְזֵה רוֹאִים אֶת כָּל
הַצְּבִיעוֹת שֵׁישׁ, וְאֵנִי לֹא מִתְבַּיֵּשׁ לְדַבֵּר מִזֵּה בְּרַבִּים, וְלִכְתֹּב מִזֵּה
וְלִהְדַפֵּס אֶת זֶה, כִּי כְּשֶׁבֵּא לְעֵינַי עוֹוֹת הַדִּין, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, בְּשִׁבְלִי
זֶה אֲנִיחֵנוּ סוֹכְלִים. וּכְמֵאֲמָרְם וְ"ל (שְׂבַת קִלֵּט): אִם רְאִיתְ צְרוֹת וְרַעוֹת
בְּאוֹת לְיִשְׂרָאֵל, צֵא וּבְדַק בְּדִינֵי יִשְׂרָאֵל; כִּי זֶה פְּלֵא עַל גַּבֵּי פְּלֵא,
פֶּה הֵם לוֹחֲמִים נֶגֶד מְדִינָה חִלּוֹנִית, מְדִינָה שְׂמַעֲבִירָה עַל הַדָּת
מְלִיוֹנִים מֵאֲחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וּפֶה הֵם הוֹלְכִים אִתָּם יָד בְּיָד, וְהַכֵּל
מִפְּנֵי שְׂאִיזָה רְשָׁע הַסִּית נֶגֶד הָאֲבִירָךְ הַזֶּה, שְׂהוּא אֲבִירָךְ תְּמִים, וְרוֹצֵה
לְתַת גֵּט, אֲבָל כְּמוֹכֵן עַל־פִּי הַתְּנָאִים שְׁלוֹ וְכוּ', הוּא לֹא רוֹצֵה
שְׂיֹוצִיאוּ לוֹ אֶת דַּם הַתְּמַצִּית, וְשֶׁהִיא הַמְּטַפֶּשֶׁת וְכוּ' תִצֵּא הַמְּרוֹיחָה,
בְּכַחֲנִית "הַרְצַחְתָּ וְגַם יְרַשְׁתָּ" !

אֵנִי מֵאֵד מְקַנְהָ לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֲתָה יָכוֹל לַעֲזֹר, אֵנִי
הִיִּיתִי מִזְעֵץ לָךְ, שְׂכִסְפָךְ מְזַמֵּן אֶל תַּתֵּן, כִּי לֹא תִרְאֶה אֶת זֶה בַּחֲזָרָה,
כִּי לְצַעֲרֵנוּ הַרְבֵּ, אֵלוֹ הַבְּתִי דִינִים, עַל־יָהֵם נִתְקַיֵּם מֵה שְׂאֲמַר הַחֲכָם

מִכָּל הָאָדָם: "מְקוֹם הַמְשַׁפֵּט שֵׁם הַרְשַׁע", וְלֹא בַחֲנָם שְׁעַם יִשְׂרָאֵל
סוֹבְלִים אֶת הַגְּלוּת הָאֲרָכָה.

הַיּוֹת שְׂאֵתָה נוֹסַע אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ וְ"ל, אֲנִי מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ,
שְׂתוֹפְרִינִי לְטוֹבָה, כִּי כָל תְּפִלָּה וְכָל תְּחִנָּה וְכָל בְּקִשָּׁה שְׂמִבְּקָשִׁים
וּמִתְפִּלְלִים עַל הַזּוּלָת — נִשְׁמַעַת וְנִתְקַבְּלָת.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' כה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי ג' סִינּוֹן, קִדְּם חַג הַשְּׁבוּעוֹת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיָתֵר שְׂאֵת
וּבְיָתֵר עֵז, וְשׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוֹכַל לְשִׁבֵּר אוֹתָךְ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתוֹכָה לְהַפְלִיל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתָמִיד
תִּחְשַׁב רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ.

רְאֵה לְקַבֵּעַ לְעֲצָמְךָ שְׁעוּרִים קְבוּעִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹצִיא
אוֹתָךְ מִהַפֶּחַ שְׁנִפְלָתָ אֵלָיו, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' כו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי ג' סִינּוֹן, קִדְּם חַג הַשְּׁבוּעוֹת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִשְׂתוֹקֵק אַחֲרֶיךָ, וְרַצִּיתִי מְאֹד שְׂתִבּוֹא לְכָאן
לְמִשְׁךָ חֲדָשִׁים שְׁלֹשָׁה, וְתִרְאֶה אֵיךְ שְׂתִשְׁתַּנֶּה לְטוֹבָה, כִּי חֲבַל
שְׂתִסְתוֹכֵב בְּלֹא כְלוּם.

בין כֹּהֵן רֹאֵה לְלַמַּד בְּכָל יוֹם שְׁעוֹר כְּסִדְרָן בְּמִשְׁנֵיּוֹת, וְשְׁעוֹר
כְּסִדְרָן בְּשׁוֹס אֶפְלוֹ בְּגִרְסָא, וְכָל הַמְרַבֵּה פְּרָקִים וְדַפִּים — הֲרִי זֶה
מִשְׁבַּח.

רֹאֵה 'לְגַנְב' בְּכָל פֶּעַם חֲמֵשׁ דְּקוֹת לְהַתְּבוּדָד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, וּבְזִכּוֹת זֶה תִּרְאֶה נְסִים נְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' כז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי ג' סִינּוֹן, קִדְּם חַג הַשְּׁבוּעוֹת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... יָרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב
מִמָּךְ.

רֹאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיַתֵּר שְׂאֵת וּבְיַתֵּר עֵז, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ
וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְתַהֲלֶה לְאֵל, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זָכָה אוֹתְךָ עִם אֲשֶׁה
טוֹבָה, אֲשֶׁה יְקָרָה, וְיִלְדִים חֲמוּדִים, וּבְפָרֵט הַבַּת שְׁלֶךְ ... תַּחְיֶה,
הִיא תַהֲיֶה חֲדוּשׁ גְדוֹל מְאֹד, רַק תִּשְׁמְרוּ מְאֹד לֹא לְהִלְחִיץ אֶת
הַיְלָדִים, וּבְפָרֵט אֶת הַבֶּן הַיְקָר, אִם הוּא רוֹצֵה לְהַתְּפַלֵּל נִסַּח אֲשֶׁכְּנוּ,
תַּתְּנוּ לוֹ לְהַתְּפַלֵּל, הַלְוֹאִי שְׂאֵלוֹ תַהֲיִינָה כָּל הַבְּעִיּוֹת שֶׁל כָּל עִם
יִשְׂרָאֵל, הוֹרִים לֹא צְרִיכִים לְהַתְּעַרֵב בְּאִיזָה נִסַּח הַיְלָד רוֹצֵה לְלַמַּד
וּלְהַתְּפַלֵּל, הַעֲקָר שְׂיַהֲיֶה אִישׁ יִרָא שְׁמִים וְחָרַד לְדַבֵּר הַשֵּׁם.

רֹאֵה לְהַתְּבוּדָד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל יוֹם עַל-כָּל-פְּנִיִם חֲמֵשׁ
דְּקוֹת, שְׁנֵה דְבַר גְדוֹל מְאֹד בְּשָׁמַיִם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' כח.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי ג' סיון, קדם חג השבועות ה'תשס"ו.

שלום רב אַל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראי להתחזק בְּיָתֶר שָׂאת וּבְיָתֶר עָז, תֶּאֱמִינִי לִי, שְׂאֲנִי מְרַגֵּשׁ אֶת הַכָּאֵב שְׁלֶךְ, אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב.

אֲנִי מְבָרֵךְ אוֹתְךָ, שֶׁהַבֵּיטָה שְׁלֶךְ יִהְיֶה תָמִיד מְבָרֵךְ, שֶׁכָּבֹד לֹא יִהְיֶה שָׁמָּה מִחֲלָקֶת וּמְרִיבוֹת, וּבְזָכוֹת הַצְּדָקָה וְחֶסֶד שֶׁתַּעֲשֵׂי עִם מוֹסְדוֹתֵינוּ, שֶׁתַּחֲתִימִי "הוֹרְאוֹת קִבְע" עֲבוּר עֲמוּתַת "יִשְׁמַח צְדִיק", הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לְךָ שְׂמֵחַת הַחַיִּים, וְתִרְוֵי רַב גִּתַּת דְּקַדְשָׁה מִיְלֻדְיָךְ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' כט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי ג' סיון, קדם חג השבועות ה'תשס"ו.

שלום רב אַל ... תחיה.

אֵין לְךָ מִשְׁגַּ אֵיךְ שְׂאֲנִי מְעֵרִיךְ אוֹתְךָ עַל שְׂאֵת מִשְׁקִיעָה בְּבִנּוֹת שְׁלֵנוּ, וְזֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב לְמַעֲלָה בַּשָּׁמַיִם, כִּי כְּשֶׁמְחַנְכִּים אֶת הַיְלָדִים לְאַמוּנָה, אֵין דְּבָר יוֹתֵר חָשׁוּב מִזֶּה, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתַּתְחַזְּקִי, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

בְּעֵנֵין הַטִּיּוֹל וְכוּ', טִיסָה בְּשָׁמֵי הָאָרֶץ בְּצַפּוֹן וְכוּ', אֲנִי נֹגֵד דְּבָרִים כְּאֵלוּ, כִּי חֵס וְשְׁלוֹם, יְכוּל לְהִיּוֹת אֶסוּן, לֹא עָלִינוּ, וְלָכֵן

אַשֶׁר מ' ל - מ' לא בַּנְחַל רמה

יותר טוב לקחת אותם לקברי צדיקים, ואחר-כך לאיזה פארק, אבל לא עם טיסות, שזה סתם ענין של סכנה.

ראי להתחזק, והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אותך. אני מאוד מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שהבנות מציתות אותך, תראי לדונח על כל בת, ומאד מאוד אשמח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' ל.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי ג' סיון, קדם חג השבועות ה'תשס"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

בענין הטיול שאתן רוצות לעשות טיסה בשמי הארץ בצפון, אני נגד טיולים כאלו שהם מסכנים, סתם לנסע באויר, צריכים רחמים רבים שהכל יסתדר על צד הכי טוב, ולכן צדיך לנסע לקברי צדיקים, ואחר-כך לפארק.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שנשמע ונתבשר אצלכם בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' לא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי ג' סיון, קדם חג השבועות ה'תשס"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אודות האשה שעובדת אתך במשרד וכו', אם את לא מרצה וכו', תגידי את זה ל... גרו יאיר, וגם את הנמוק שלך, ואני מקנה שהכל יסתדר על צד הכי טוב.

אשת איש אסור לה לנגע בגבר זר וכו' וכו', ואפלו שהיו פעם חברים וכו' וכו', זה עון חמור מאד מאד, ואין דבר כזה שהבעל מסכים, ולכן תחזרי בתשובה שלמה, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שהכל יסתדר חזרה, ואני מאד מבקש אותך, שאל תפגסי בלחץ, ואל תתפרצי על בעלך, כי יש לך בעל זקר מאד מאד, אברך טוב וצנוע, ולכן אני מאד מבקש אותך שתתחזקי, ותרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא חמש דקות, ובעזרתו יתברך הכל יסתדר על צד הכי טוב.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' לב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי ג' סיון, קדם חג השבועות ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר, תלמיד "דמשק אליעזר".

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

ראה לחזק את עצמך ביתר שאת וביתר עז, ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהכל יסתדר על צד הכי טוב, ונשמע ונתבשר תמיד בשורות משמחות אצלכם.

נא ונא ראה להתמיד בלמוד ח"י פרקים משניות, שפטהר את האדם מכל מיני חלדה, ותרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' לג.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי ג' סִינּוֹן, קִדְּם חַג הַשְּׁבוּעוֹת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּפְסִיקִי כְּבָר לְרַכֵּל מְזָה עַל זֶה וּמִזָּאת עַל זֹאת וְכוּ' וְכוּ', תִּשְׁכַּח בְּפִנֵּה שְׁלֹךְ וְתִתְחַזְּקִי לְהִיּוֹת דְּבוּקָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתַעֲזָבִי כְּבָר אֶת הַשְּׂטִיּוֹת וְהַדְּמִיוֹנוֹת. וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנֹשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, אֲנִי לֹא יְכוּל לְסַבֵּל מִחֲלָקַת בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֹּן, אוֹתִי לֹא קוֹנִים עִם מִחֲלָקַת. מִסְפִּיק סְבִלְתִּי בְּחַיֵּי מְרַבּוּי מִחֲלָקַת, וְלִכֵּן תִּשְׁמְרִי מְאֹד מְאֹד לֹא לְהַכְנִיס אֶת עַצְמְךָ בְּשׁוּם מִחֲלָקַת וּמְרִיבוֹת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לִי לְרְאוֹת אֶצְלָכֶם בְּבֵית נַחַת.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' לד.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי ג' סִינּוֹן, קִדְּם חַג הַשְּׁבוּעוֹת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַחֲדוּשִׁים שְׁלֹךְ, וּמְאֹד מְאֹד נִהְיִיתִי.

בְּעֵנִין שְׂדוּכִים לַבַּת — תִּרְאֶה לְרֹדֵת וּלְהִרְכִּין רֹאשׁ וְכוּ', בְּבַחֲיַנַּת נְחוֹת דְּרָגָא וְנִסִּיב אִיתְתָּא', וְאֵל תְּהִיָּה כָּל-כָּף בְּרִדָּן בְּשִׁבִיל הַבַּת שְׁלֹךְ, כִּי 'בִּתְךָ בְּגִרָה שְׁחָרַר עֲבָדְךָ וְתָן לָהּ' — אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְחַתֵּן אֶת הַבַּת מִה שְׂיֹתֵר מִהֵר, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנֹשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַרְגֵל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבִּין אֶל אָבִיו, וְזוֹ הַמַּתְנָה הִכִּי יָפֵה שֶׁקִּבְּלָנוּ מִרַבְּנוּ ז"ל.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט, וְדַבֵּר גָּדוֹל וְדַבֵּר קָטָן אֵינוֹ נֹעֵשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֶלָּא בְּהַשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמַּחְדִּיר בְּעֲצָמוֹ יְדִיעוֹת אֵלֹהֵי, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' לה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי ג' סִינּוֹן, קִדְּם חַג הַשָּׁבוּעוֹת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מָאֵד מָאֵד שֶׁמַּחְתִּי לְשִׁמְעַ, שְׂאֵת מִשְׁתַּקְּקַת לְהַגִּיעַ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, תִּרְאֵי לְבַקֵּשׁ עַל זֶה בְּכָל יוֹם, וְאִז תִּרְאֵי אֶת הַנְּסִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּזְכֶּי לְהַגִּיעַ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' לו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי ג' סִינּוֹן, קִדְּם חַג הַשָּׁבוּעוֹת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵה לְשִׁמַּח מָאֵד מָאֵד, כִּי הַשְׂמִיחָה הִיא הַרְפּוּאָה עַל כָּל מַה שֶׁעוֹבֵר עַל הָאָדָם — בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחָנִי, אִם אָדָם הִזָּה יוֹדֵעַ מַה זֶה שְׂמִיחָה, הִזָּה רוֹקֵד בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, וּמוֹהֲרֵנִי תְּזוּל גִּתֵּן תַּקּוּן

לְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, שֶׁיִּרְקַד בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, כִּי הַשְּׂמֵחָה הִיא הַגְּאֻלָּה.

חֹזֵק וְאַמֵץ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים, הָעֵקֶר הַרְגֵל אֶת עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל-כָּל-פְּנִיּוֹת חֲמֵשׁ דְּקוֹת, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ — זֶה הַצְּלָחָה הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שֶׁאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁחֹזֵק בְּזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' לו.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי ג' סִינּוֹן, קִדְּם חַג הַשְּׁבֻעוֹת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר, תְּלַמִּיד "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר".

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

הַרְגֵל אֶת עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שֶׁאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, וְאִתָּה מְמַשִּׁיךְ עַל עֲצֻמָּךְ אֱלֻקוֹת, כִּי הַדְּבוּר הוּא כָּלֵי הַשְּׁפַע, כַּמּוּבָא בְּדַבְּרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מִזְבֵּר"ן, חֶלֶק א', סִימֵן לד), וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁיּוֹדֵעַ אֵיךְ לְרַצּוֹת אֶת קוֹנוֹ, וּבָא וּמְבַקֵּשׁ וּמִתְחַנֵּן אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל מַה שֶׁהוּא צָרִיךְ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁאֵל תִּפְגַּס בְּלַחֲץ, כִּי סוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' לח.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי ג' סִינּוֹן, קִדְּם חַג הַשְּׁבוּעוֹת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּתְשִׂמְחֵי אֶת בְּעֵלְךָ, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב כְּמוֹ הַשְּׂמִיחָה, כִּי הַשְּׂמִיחָה פּוֹרְצַת אֶת כָּל הַגְּדָרִים, וְהַשְּׂמִיחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל — בֵּין בְּגִשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחֵינִי. וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדְּלִי שֶׁבְּבֵית תַּהֲיֶה אֲוִירָה שֶׁל שְׂמִיחָה. וְרַבְּנֵנוּ ו"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹתֵר"ן, חֵלֶק ב', סִימֵן כד): מִצְּוָה גְּדוּלָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וְתִכְרַף מִיָּד כְּשֶׁרוּצִים לַעֲבֹד אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה עֲבָרָה גְּדוּלָה לְהִיּוֹת בְּעִצְבוּת; וְלִכֵּן תִּתְחַזְּקִי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נָתַן לָךְ בְּעַל כָּל-כֶּף טוֹב, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂיִהְיֶה לָכֶם בְּקִרְוֹב בֵּית מְשָׁלְכֶם, וְלֹא תִצְטָרְכוּ לְגוֹר בְּשִׂכִירוֹת אֲצֵל אַחֲרִים, וְלִשְׁלֹם אֶת הַכֶּסֶף לַפֶּח, אֶלָּא תִשְׁלְמוּ מִשְׁכָּנְתָּא עֲבוּרְכֶם.

הַרְגִּילִי אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִזּוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' לט.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי ג' סִינּוֹן, קִדְּם חַג הַשְּׁבוּעוֹת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לָךְ! נִפְלָה כְּאֵן טְעוֹת בַּתְּקוּמוֹת, וְאִתְּךָ הַסְּלִיחָה.

רְאֵה לְחִזּוּק אֶת עֲצָמְךָ מְאֹד מְאֹד בְּשָׁלוֹם-בֵּית עִם אֲשֶׁתְּךָ, וְתִהְיֶה
 בֵּינֵיכֶם אֲהָבָה גְּדוֹלָה, וְתִכְבְּדוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנַי, וּבְזֶה תִּצְלִיחוּ
 בְּחַיֵּיכֶם, כִּי הַשְּׁמִיחָה בְּבֵית זֶה הַצְּלַחַת הַחַיִּים, תְּדוּנוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנַי
 לְכַף זְכוּת, וְאִז טוֹב לָכֶם פֶּל הַיָּמִים.

בְּעֵינַי הָאִשָּׁה שְׁמֹרְכֶלֶת וְכו', אֲנִי יוֹדֵעַ הֵיטֵב הֵיטֵב מִי זֹאת,
 וְכָבֵר כְּתַבְתִּי לָהּ, וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהִיא תַּפְסִיק
 לְרַכֵּל.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֵר, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת
 מִשְׁמַחוֹת אֲצִלְכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' מ.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי ג' סִינּוֹן, קִדְּם חַג הַשְּׁבוּעוֹת ה'תשס"ו.

שָׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כָּבֵר כְּתַבְתִּי מִכְתָּב לְבַעֲלֶךָ, שֶׁהַכֵּל הִיָּה טְעוֹת מֵצַד הַמְתַקֶּתְךָ
 וְכו'.

בְּעֵינַי הָאִשָּׁה הַזֹּאת, אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁהִיא מְרַכֶּלֶת מֵאֲחַת לַשְּׁנַיָּה
 וְגוֹרֶמֶת מֵה שֶׁהִיא גּוֹרֶמֶת, וְאֲנִי אֶעֱשֶׂה כָּל מֵה שְׁבִיכְלַתִּי לַעֲצֹר אֶת
 נִגְעַת הַצָּרַעַת הַזֶּה, שֶׁרַק גּוֹרֵם חַפּוּכִים וּמְרִיבוֹת, וְלִכְּנֵן רְאִי לְהִתְחַזֵּק,
 וְאֵל תְּשִׁימִי לֵב לְכָל הַדְּמִיוֹנוֹת וְהַשְּׁטוּיוֹת שֶׁלָּהּ, כִּמֵּה שֶׁאֲנִי לֹא עוֹבֵד
 שִׁיָּהִי בַּקְּהֵלָה שֶׁלָּנוּ רַק אֲהָבָה וְחֶסֶד, מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לְבַצֵּעַ אֶת
 זֶה, וְלִכְּנֵן אֲנִי רוֹצֵה שְׁאֵת תַּעֲזָרִי לִי בְּעֵינַי, וְכֵן לְחִזּוּק אֶת נְשׁוֹת אֲנָשִׁי
 שְׁלוֹמֵנוּ, שִׁיִּבְרָחוּ מִלְּשׁוֹן-הַרְעַע וּרְכִילוֹת וְלִיֻּצְנוֹת.

הָאִשָּׁה הַזֹּאת הִיא פְּשוּט חוֹלַת נֶפֶשׁ. וְאוֹי וְאָבוֹי אִם אֲנִי צָרִיךְ
 אוֹתָהּ לְבַצֵּעַ מְשִׁימוֹת, פְּשוּט הַדְּמִיוֹן עוֹבֵד עָלֶיהָ, וּמְשַׁקֶּרֶת וּמְרַכֶּלֶת,

וְאֲנִי מִבְּטִיחַ לָךְ, שְׂאֲנִי אֶעֱמִיד אוֹתָהּ עַל הַמְּקוֹם פְּעַם וּלְתַמִּיד, רַק אֶת תְּתַחֲזָקִי, וְתִרְאֵי לְחַזֵּק אֶת שְׂאֵר הַנְּשִׁים, שְׁלֹא תִפְסַדְנָה מִהַפָּה הַגָּדוֹל שְׁלָהּ, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שְׁפָקְרוּב אֲזַכֶּה לָבוֹא לְגוֹר אֶתְכֶם בִּיבְנֵאֵל.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' מא

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי ג' סִינּוֹן, קִדְּם חַג הַשְּׁבוּעוֹת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּבּוֹדְאֵי אֶת יְכוּלָה לַעֲשׂוֹת הַפְּסֵק, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִתֵּן לָךְ בְּרִיאוֹת וְתִתְחַזְּקִי, וְתוּכְלֵי לְגַדֵּל אֶת הַיְלָדִים שְׁלָךְ בְּקִלּוֹת, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

נָא וְנָא רְאוּ לְהִתְחַזֵּק, וְתֵאֱמִינִי שֶׁהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם, רַק תִּרְגְּלִי אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא כְּאֲשֶׁר יִדְבַר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבִּין אֶל אָבִיו, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב מִזֶּה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' מב

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי ג' סִינּוֹן, קִדְּם חַג הַשְּׁבוּעוֹת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, רְאֵי לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תְּמִיד, כִּי הַשִּׁמְחָה הוּא רְפוּאָה לְכָל — בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחָנִי, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁתְּמִיד בְּשִׁמְחָה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

אֵל תְּדַאֲגִי וְאֵל תִּכְנָסִי בְּלַחֲץ, אִם תִּתְפַּלְּלִי בְּכָל יוֹם לְהַקְדוּשׁ־

בְּרוּךְ-הוּא, אָזִי תִרְאֵי שְׁסוּף כָּל סוּף יִהְיֶה לָךְ חֶתֶן נִפְלֵא כְּרִצוֹנְךָ, פִּי
הַעֲקֹר תְּלוּי בַתְּפִלָּה, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁחִזַק בַּתְּפִלָּה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' מג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי ג' סִינּוֹן, קִדְּם חַג הַשָּׁבוּעוֹת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב
מִמֶּךָ.

הַדְּבֵק אֶת עֲצֻמְךָ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִדַּע, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהִיג
אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצִדֵּק וּבְמִשְׁפָּט, וְדַבֵּר גְּדוֹל וְדַבֵּר קָטָן
לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֶלֶּא בְּהַשְׁגַּחַת הַמֵּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, וְלִכֵּן אֲנִי מָאֵד
מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּרְגִּיל אֶת עֲצֻמְךָ רַק לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
כִּי רַק הוּא יִתְבָּרַךְ יָכוֹל לַעֲזֹר לָךְ, פִּי כָּל הַיְשׁוּעוֹת תְּלוּיּוֹת רַק בְּיַדִּי
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

תִּהְיֶה חִזֵּק מָאֵד מָאֵד בְּמִדַּת הַשְּׂמֻחָה, וְכֵן תִּשְׂמַח אֶת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ עִם מְלָה טוֹבָה, כִּי זֶה הַמְצָנָה הַכִּי גְדוֹלָה, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יַעֲזֹר, שְׂשִׁמְעַ וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' מד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי ג' סִינּוֹן, קִדְּם חַג הַשָּׁבוּעוֹת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, אֵל תִּפְחַד, זֶה קוֹרָה לְכָל חֶתֶן וְכוּ'
וְכוּ', וְלֹא צְרִיכִים לְהַפְגִּס בְּדַאגָּה, וְלִדְבָרִים הָאֵלוֹ תִּדְבֹר עִם הָרַב ...

גֵּרוֹ יְאִיר, וְהוּא יִדְרִיף אוֹתָךְ וְכוּ' וְכוּ', וְלִיָּתֵר שְׁאֵת אֲנִי אָבוֹא לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְאֲזוּ נִדְבֵר בְּיַחַד.

רק ראה לחזק את עצמך באמונה פשוטה בו יתברך, פי האמונה עולה על הכל, פי בלי אמונה אין לאדם שום דבר, וכמו שאמר החכם מכל האדם (משלי כח): "איש אמונות רב ברכות", ולכן צריכים להתחזק באמונה. ורפנו ו"ל אמר (ספר-המדות, אות אמונה, סימן לג): על-ידי אמונה יסלח לך הקדוש-ברוך-הוא. ולכן תתחזק באמונה, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' מה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי ג' סיון, קדם חג השבועות ה'תשס"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב מכם, איך שהשלום-בית השתנה אצלכם, זה אין לתאר ואין לשער כלל, ואני מאד מאד מעריך את בעלך, והוא אכרף נפלא מאד, עובד במסירות נפש גדולה ובמסירות אמתית לקהלה שלנו, ובזכות זה יהיה רק השלום והטוב בתוך הבית שלכם. תמשיכי להתנהג כמו שדברתי אתך, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתהיה לך רפואה שלמה, ותעברי את ההריון בקלות מאד מאד.

בעת הריון לא פדאי לקחת תרופות, כי זה יכול להזיק, חס ושלום, תתחזקי, והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אותך.

הרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא חמש דקות, פי כל דבור ודבור שמדברים עמו יתברך — זו הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' מז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי ג' סיון, קדם חג השבועות ה'תשס"ו.

שלום רב אַל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

שוב פעם ושוב פעם אָנִי כוֹתֵב לְךָ וְאוֹמֵר לְךָ, לֹא הִפְסַדְתָּ כְּלוּם וְכוּ'.

הִבַּת שְׁלֶךְ ... תְּחִיָּה, הִיא בַת מְקַסִּימָה, וְהִיא צְרִיכָה בְּחֹר טוֹב לֵב וִירָא שְׁמִים וְטוֹב רוֹאֵי וְכוּ' וְכוּ', וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְמַצֵּא לָהּ בְּחֹר כְּנֵה, וְאֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ וּמְזַהֵר אוֹתָךְ, שְׁלֹא תִקְבְּלִי שׁוּם הַצְעוֹת מְאֹף אַחַד, הֵם רַק יִכְנִיסוּ אוֹתָךְ בְּבוֹץ, וְעַל אֱלוֹ שְׁפַתְכֶת מֶהֱם, בּוֹדְאֵי תְּשַׁכְּחִי, כִּי הֵם פְּשוּט לֹא לְעִנְיֹן, וְלִבַּת שְׁלֶךְ מְגִיעַ פִּי מְלִיּוֹן יוֹתֵר, וְדִי לְחִפְיָמָא.

רְאֵי לְלַכֵּת עִם הַיְלָדִים שְׁלֶךְ בְּיַד קָלָה וְלֹא לְהַכְבִּיד עֲלֵיהֶם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשְּׁמַיִם...

מ' מז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי קדם שבועות, ג' סיון ה'תשס"ו.

שלום וברכה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלֵלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַגְּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב", הַיְנִי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תְּמִיד.

בְּאִתִּי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, הַנֵּה אֲנַחְנוּ נִכְנָסִים עַכְשָׁו לְשִׁלְשֵׁת יְמֵי הַגְּבֻלָּה, שְׁנֵאֲמַר בְּהֵם (שְׁמוֹת יט): "וְהָיוּ נִכְנָסִים לַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי כִּי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יֵרֵד הַיְנִי"ה לְעִינַי כָּל הַעַם עַל הַר

סיני"; הינו לקבלת התורה צריכים להכין את עצמנו שלשה ימים, ולכן אשרי האדם שזוכה לעשות לעצמו "חשבון הנפש" דיקא בימים אלו — איך עברו עליו כל השנים בלמוד התורה הקדושה?! האם באמת למד בכל יום חמש ורש"י עם התרגום?! האם בכל יום למד פרק משניות?! דף גמרא?! הלכה בשלחן ערוך?! או גרס קצת זהר וקצת תקונים בכל יום?! וכשאדם חי עם חשבון, כל החיים שלו הם כבר באפן אחר לגמרי, בדרך סוחר גדול, אם אינו חי עם חשבון על ההוצאות ועל ההכנסות, לבסוף הוא פושט רגל, וכמו-כן ויותר מכן אם אדם לא עושה לעצמו "חשבון הנפש" בכל יום איך עבר היום שלו — האם למד היום תורה אפלו קצת דקצת וכו', הרי הוא מאבד עצמו לדעת עולמי ונצחי, כי כל יום ויום שעובר בלי למוד מקרא, משנה, גמרא, מדרש, הלכה, זו אבדה שכבר אי אפשר להחזיר, ולכן הזהירנו רבנו ז"ל מאד מאד על ענין תפלה והתבודדות, לשפט את עצמו בכל ענינו איך עובר עליו היום, כי יכול לעבר לו יום אחר יום, ואינו פותח אפלו חמש או משניות וכו', שכל-כף חבל, כי הרי יבוא היום, ולא ישאר מאתנו רק התורה שזכינו ללמד בכל יום.

ולכן אני מאד מבקש את כל אחד מאנשי שלומנו היקרים, אל תהיו בטלנים! כל אחד שזוכה לסיים בכל שבוע 'שנים מקרא ואחד תרגום' — זו סגולה לאריכות ימים, כמאמרם ז"ל (ברכות ח.): לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם הצבור 'שנים מקרא ואחד תרגום', שכל המשלים פרשיותיו עם הצבור, מאריכין לו ימיו ושנותיו; וכן מי שלומד בכל יום "פרק משניות", זוכה להאיר את נשמתו באור אין סוף, ברוך הוא, כי משנ"ה אותיות נשמ"ה, ואמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין ק:) על הפסוק (משלי טו): "וטוב לב משתה תמיד" — אלו בעלי משנה; וכן מי שזוכה ללמד בכל יום "דף גמרא", אין למעלה מזה, וכמאמרם ז"ל (סוטה מד.) על הפסוק (משלי כד): "ובנית ביתך" זה גמרא; וכן מי שזוכה ללמד בכל יום "קצת מדרש", הרי זה מפיר את הקדוש-ברוך-הוא, כמאמרם ז"ל (ספרי עקב): רצונך שתפיר מי שאמר והיה העולם — למד הגדה, שמתוף

כִּף אַתָּה מִפִּיר אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמִדְּבַק בְּדַרְכֵי; וְעַל כָּל־ם — לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם הַלְכָה, אֲשֶׁר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מַגְלָה כח): כֹּל הַשּׁוֹנֶה הַלְכוֹת, מִבְּטָח לוֹ שֶׁהוּא בֶן עוֹלָם הַבָּא, שֶׁנֶּאֱמַר (חִבְקוּק ג'): "הַלִּיכוֹת עוֹלָם לוֹ", אַל תִּקְרֵי הַלִּיכוֹת אֶלֶּא הַלְכוֹת; וְלִכְּן לְטוֹבַתְכֶם הַנִּצְחִית אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתְּשִׁימוּ לֵב אִיךְ שֶׁבְּכֹל יוֹם וַיּוֹם יִכּוּלִים לְהַצְלִיחַ עַד מְאֹד אִם לֹא מְטַעִים עֲצָמָם, וּיְכַבֵּר הַזֶּהִירְנוּ רַבְּנוּ וַיְבַנּוּ וַיְבַנּוּ לְ"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן נא) וְאָמַר: אֵת זֶה תִּקְבְּלוּ מִמֶּנִּי, שְׁלֵא יִטְעֶה אֶתְכֶם הָעוֹלָם, הָעוֹלָם מְטַעֶה מְאֹד. וְלִכְּן אֲשַׁרִּי מִי שֶׁמִּתְבּוֹדֵד אֶת עֲצָמוֹ בְּכֹל יוֹם עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וַיְחִי עִם "חֲשִׁבוֹן הַנֶּפֶשׁ", אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה.

תֵּאֱמִינוּ לִי, יְדִידֵי וְתַלְמִידֵי הַיְקָרִים! שְׁיִבּוֹא הַיּוֹם, וְתִתְחַרְטוּ עַל כָּל יוֹם וַיּוֹם שְׁלֵא דִבְרַתֶּם עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ עַל-כָּל-פְּנִים חֲמֵשׁ דִּקּוֹת, וְסִפְרַתֶּם לְפָנָיו יִתְבַּרֵךְ כָּל מַה שֶׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם, כִּי בִּפְרוּשׁ גָּלוּ לָנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תּוֹרַת כְּהֻנִּים בְּחֻמָּתִי) עַל הַפְּסוּק (וַיִּקְרָא כו): "וְהִתְדוּדוּ אֶת עֲוֹנֵם וְאֶת עֲוֹן אֲבוֹתֶם", לְצַד הַתְּשׁוּבָה הֵם הַדְּבָרִים, שֶׁמִּיד שֶׁהֵם מִתְדוּדִים עַל עֲוֹנוֹתֵיהֶם, מִיד אֲנִי חוֹזֵר וּמְרַחֵם עֲלֵיהֶם, שֶׁנֶּאֱמַר: "וְהִתְדוּדוּ אֶת עֲוֹנֵם וְאֶת עֲוֹן אֲבוֹתֶם בְּמַעַלְם אֲשֶׁר מָעַלוּ בִּי"; כִּי אֲצִלוּ יִתְבַּרֵךְ מְאֹד מְאֹד חֲשׁוֹב כְּשֶׁאָדָם מִתְדוּדָה וּמִסְפֵּר לוֹ הַכֹּל, וְאִם הֵייתֶם יוֹדְעִים אֶת הַמַּעֲלָה שֶׁל תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָדוֹת, לְשִׁיחַ וּלְסִפּוֹר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ אֶת כָּל לְבוֹ, אֲזַי הֵייתֶם 'גּוֹנְבִים' בְּכֹל יוֹם כְּמַה דִּקּוֹת, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁבֵּר יִשְׂרָאֵל מְדַבֵּר בְּזֶה הָעוֹלָם אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, זֶה עוֹשֶׂה רֶשֶׁם גָּדוֹל בְּכֹל הָעוֹלָמוֹת כָּל־ם.

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (סוֹטָה לו:), שֶׁכָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל נִכְנס בְּעַת קְבַלַּת הַתּוֹרָה לְעַרְבוּת, לְהִיּוֹת עָרֵב עִבּוּר חֲבֵרוֹ, וְלִכְּן עֲלִינוּ נִפְלַחוּבַת הַיּוֹם, לְצֵאת בְּכֹל יוֹם לְהַפְּצָה, וּלְקַרֵּב אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְלִכְּן אֲשַׁרִּי מִי שֶׁזּוֹכֵה לְהַפִּיץ אֶת הַחֻבְרוּת וְהַקּוֹנְטַרְסִים, שֶׁהֵם תְּמִצִּית דְּבָרֵי רַבְּנוּ וַיְבַנּוּ וַיְבַנּוּ לְ"ל וּמוֹהֲרַנְ"ת וַיְבַנּוּ, וְעוֹשִׂים מִמֶּשׁ מִהַפְּכָה אֲצֵל בְּנֵי אָדָם, וּמְקַרְבִּים אוֹתָם אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְלִכְּן דִּיקָא עֲכָשׁוּ שֶׁהִמְחִיר כָּל-כִּף זוֹל, עֲשָׂרִים וְחֲמֵשׁ אַגּוּרוֹת, עֲבַרְהָ גְדוּלָה מִי שְׁלֵא יוֹצֵא לְהַפִּיץ, וְשְׁלֵא יְהִי לוֹ טְעָנוֹת שְׂאִין לוֹ פְּרִנְסָה, וְהוּא מִנַּח

בְּחֹבוֹת, פִּי מִי שֶׁיֵּצֵא בְּכָל יוֹם לְהַפְצָה, תָּמִיד יִהְיֶה לוֹ כֶּסֶף בְּפִיס, וְזוֹ הַבְּטָחָה.

וְלָכֵן אֵל תִּהְיוּ בְּטֹלָנִים! אֲלֵא שֶׁכָּל אֶחָד יִקַּח חֲבִילָה שֶׁל מֵאָה קוֹנְטֵרָסִים, וְיִפְיֵץ אוֹתָם, וְיִרְאֶה בְּרָכָה וְהִצְלָחָה בְּמַעֲשֵׂי יָדָיו.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, לְהִזְכִּיר אוֹתִי בְּתַפְלוֹתֵיכֶם, וְאֶהְיֶה לָכֶם אֲסִיר תּוֹדָה, פִּי אֲנִי זְקוּק לְרַחֲמִים מְרַבִּים.

הַמֵּאֲחַל לָכֶם יוֹם טוֹב...

מ' מח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי קָדָם חַג הַשְּׁבוּעוֹת, ג' סִינּוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ.

מָה אֵמַר לָךְ! הַיּוֹם הַזֶּה צְרִיךְ לִהְיוֹת לָךְ הַיּוֹם הַכִּי שְׂמֵחַ בְּחַיֶּיךָ, שְׂאֵתָה זוֹכָה לְהַכְנִיס אֶת בְּנֵךְ לַחֲפָה, אַחַר שֶׁכָּבַר עָבַר עֲלֵיכֶם מָה שֶׁעָבַר וְכוּ', וְכוּ', וְהִנֵּה הַגִּיעַ יוֹם כְּלוּלוֹת בְּנֵךְ, זֶה הַיּוֹם עֲשֵׂה הַנְּדָוָה נְגִילָה וְנִשְׂמָחָה בּוֹ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַרְוֶה רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מִמֶּנּוּ וּמְכַל יוֹצְאֵי חֲלָצֶיךָ.

בְּעֵינֵי הַשָּׁבַע בְּרָכוֹת, בְּיַדֵּי אֲשֶׁתְּדַל לִהְיוֹת בְּעֶזְרָתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִשְׂמֵחַ בְּשִׂמְחַתְּכֶם, וּמָה שֶׁאֲנִי לֹא יָכוֹל לְהַשְׁתַּתֵּף, פִּי הִצְרַכְתִּי לְחֹזֵר מִטְעָמִים הַכְּמוּסִים עָמִי.

הַעֲקֹר שֶׁיִּהְיֶה לָכֶם הַרְבֵּה נַחַת דְּקַדְשָׁה, וְאַתָּה תִּרְאֶה לְקַחַת אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַדֶּיךָ פַּעַם וּלְתַמִּיד, כְּדִי שְׂתַהַיֶּה דְּגַמָּא חֲזָה לִילְדֶיךָ.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' מט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי קדם חג השבועות, ג' סיון ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי, שהגעתי ליום חתונתך, יום כלולות לבך, כמה צער וכמה עגמת נפש וכו' וכו' סבלתי ממך, עד שהגעתי להיום הזה, ובוודאי ברוחי אהיה בשמחתך.

זכור גם תזכור מה שאמרו חכמינו הקדושים (מדרש שמואל, פרשה יז, סימן א') על הפסוק (בראשית כח): "ויקח את מחלת", וכי מחלת הוא שמה, והלא בשמת היה שמה? אלא מלמד שמחלה לו על כל עוונותיו; מכאן, שמוחלין לחתן על כל עוונותיו ביום חפתו. ולכן תראה לעין היום היטב בקונטרס "יום הנשואין", ותקיים את כל מה שנאמר שם, ובפרט תקבל על עצמך לקיים את כל מה שכתוב במכתב שבסוף הקונטרס כל ימי חייך, ואז טוב לך כל הימים.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתכנס לחפה בשעה טובה ומצלחת, ותבנה בית נאמן בישראל, ונשמע ונתבשר אצלך בשורות משמחות.

המאחל לך מזל טוב חמה ולבבית...

מ' נ.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי קדם חג השבועות, ג' סיון ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! יש לי צער גדול מאוד ממך, שאת לא יכולה לעצור את הפה וכו', ואת צריכה לסכסך בין נשי אנשי שלומנו, אשר זה עון גדול מאוד, ולכן אני מאד מבקש אותך, שתחזרי בתשובה שלמה, ותפסיקו לפטפט ולרכל מזאת על זאת וכו', כי עון לשון-הרע ורכילות זה מאד מאד חמור, תפסיקי כבר פעם ולתמיד.

אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שתעשי את רצוני, כי אחרת תצטרכי לעזב את הקהלה שלנו.

המאחל לך תשובה שלמה...

מ' נא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי קדם חג השבועות, ג' סיון ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל הנחת רוח שאתה גורם לי עם הגמ"ח שאתה עוזר לי מפעם לפעם, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שבזכות זה ימשך עליך חסד גדול מן השמים.

וביותר אני שמח, שאתה יוצא להחתים "הוראות קבע", ואתה מצליח בגדול, וכן ראה להפיץ גם את הספרים, וזכותך גדולה בשמים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' נב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי קדם חג השבועות, ג' סיון ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל היקר והנעלה בנן של קדושים ... גרו יאיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ.

אודות שְׂאֵלְתְּךָ מֵהַמְּקוֹר בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ו"ל, שְׂגִמִּילוֹת חֹסֵד חֲשׂוּבָה בְּיֹתֵר וְכוּ', וְלִהְיוֹת אֶל דִּבְרֵי הַזּוּלָּת וְכוּ', הִנֵּה מְבֹאֵר בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ו"ל (תִּי-מוֹהַר"ן, סִימָן פב), שְׂאֵמֵר לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ: אִם הֵייתֶם שְׂמִיחִים, הֵייתָה טוֹבָה גְּדוּלָּה לְהַעוֹלָם, עֵינֵי שָׂם. וְזֶה פְּלֵא מֵהַשִּׁיכוֹת אֶחָד לְהַשְׁנִי — אִם אֲנִי שְׂמִיחַ, אֵיזוֹ טוֹבָה יֵשׁ לְכָל הָעוֹלָם? אֲלֹא יוֹבֵן עַל-פִּי דִבְרֵיו ו"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן מג): עַל-יְדֵי הַשְׂמִיחָה יְכוּלִין לְהַחֲיוֹת אָדָם אַחֵר, כִּי יֵשׁ בְּגִי-אָדָם שֶׁיֵּשׁ לָהֶם יְסוּרִים גְּדוּלִים וְנוֹרָאִים, רַחֲמָנָא לְצַלּוּ, וְאִי אֶפְשָׁר לָהֶם לְסַפֵּר מֵהַשְּׂבֻלָּבִים, וְהֵם הָיוּ רוֹצִים לְסַפֵּר, אֲךָ אֵין לָהֶם בְּפָנָי מִי לְסַפֵּר וְלְהַשִּׁיחַ עִמּוֹ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבְךָ, וְהֵם הוֹלְכִים מְלֵאִים יְסוּרִים וְדֹאגוֹת, וְכִשְׁבָּא אָדָם עִם פָּנִים שׁוֹחֲקוֹת, יְכוּל לְהַחֲיוֹת אוֹתָם מִמֶּשׁ, וְלִהְיוֹת אָדָם אֵינוֹ דִּבְרַרִיק, כִּי הוּא דִּבְרַר גְּדוּל מְאֹד, וְכִמּוֹ שְׂמוּבָא בְּגִמְרָא (תַּעֲנִית כב): מֵהַגִּי תִרִי בְּדַחֵי שְׂזֻכּוֹ לְמַה שְׂזֻכּוֹ, עַל-יְדֵי-זֶה שֶׁהָיוּ מְשִׂמְחִים בְּגִי אָדָם; הִרִי רוֹאִים מִדִּבְרֵי רַבֵּנוּ ו"ל, שֶׁהוּא דִּבְרַר גְּדוּל מְאֹד לְהַאֲזִין לְדִבְרֵי הַזּוּלָּת, וְלִמְכַאֲוֵבֵיו וְלִצְרָכֵיו. וְכֵן מוּבָא בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קו) עַל פְּסוּק (תְּהִלִּים מא): "אֲשֶׁרֵי מִשְׁכִּיל אֶל דָּל", אֲשֶׁרֵי הָאָדָם שְׂמִכְנִים שְׂכָל בְּדָל; וְכֵן מוּבָא בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קפד): בְּזֶה שְׂמִחָתְךָ אֶת אַחֲרִים, יוֹצֵא גַם לוֹ טוֹבָה, עֵינֵי שָׂם.

וְמֵה שְׂשֵׂאֵלְתָּ בְּעֵינֵי סִגְלָה לְזַכְרוֹן? עַל זֶה כְּדָאֵי לְעֵינֵי בְּסִפֵּר הַמְּדוּת, אוֹת וְזִכְרָה, וְלִקְיָם אֶת כָּל מַה שְׂנֵאָמֵר שָׂם בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוּת.

וְמֵה שְׂשֵׂאֵלְתָּ אֵיךְ זֹכִים לְנִשְׁמוֹת הָאֲבוֹת? עֵינֵי (סִפֵּר הַמְּדוּת, אוֹת זְכוֹת אֲבוֹת, סִימָן א'): עַל-יְדֵי טְבִילַת מְקוּהָ מְזִכְרִין זְכוֹת אֲבוֹת; וְלִכְּן רָאוּי לְהִזְהַר מְאֹד בְּטְבִילַת מְקוּהָ בְּכָל יוֹם, וּבְתוֹךְ הַיָּמִים לְהִזְכִּיר אֶת שְׂמוֹת אֲבוֹתָיו וְאֲבוֹת אֲבוֹתָיו, שֶׁהָיוּ כָּלָם קְדוּשֵׁי עֲלִיוֹן.

וּבְעֵינֵי בְּנֵךְ ... גֵּרוֹ יְאִיר, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִמְצָא

בְּקִרְוֹב בַּת זִוְגוֹ הַשְּׂיִכָּת לְשָׂרֵשׁ נִשְׁמָתוֹ, וְהֶעֱקָר לְקַיִם אֶת מֵאֲמָרָם
 ו'ל (יְבִמוֹת סג.): נְחוֹת דְרָגָא וּנְסִיב אִיתְתָּא; כִּי לֹא חֲסִיר שְׂדוּכִים, רַק
 צְרִיכִים לְוַתֵּר בְּכַמָּה דְבָרִים, וְאִזּוּ בְּקִלּוֹת יְכוּלִים לְמַצֵּא שְׂדוּף טוֹב.

חֲזַק וְאַמֵּץ, וְתִתְחַזַּק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר בְּזֶה
 תְּלוּיָהּ כָּל הַהֲצִלָּחָה שֶׁל הָאָדָם, כְּמוֹ שְׁאֵמֵר הַחֲכָם מִכָּל הָאָדָם (מִשְׁלֵי
 כח): "אִישׁ אָמוּנוֹת רַב בְּרִכּוֹת".

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלִתִי
 שְׂאֵנִי מִתְּפִלֵּל עֲלֵיכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' נג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעֵי קָדָם קִבְּלַת הַתּוֹרָה ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלִתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעֵינַי אַחֲרִים אַתָּה לֹא צָרִיף לְהִתְבַּלְבֵּל, מַה יֵּשׁ לָנוּ עִמָּהֶם,
 אֲנַחְנוּ מִתְנַדְּבֵי מַד"א, וְלִכְּן אֵין לָנוּ עֶסֶק עִם אַחֲרִים, וְלִכְּן אֵל תִּכְנֹס
 בְּלַחֲץ, כִּי אֲנַחְנוּ לֹא צְרִיכִים אֶת אַף אֶחָד.

מָה אֵמֵר לְךָ! זֶה קְדוּשַׁת ה' גְּדוֹל מְאֹד, כָּל הַעֲנִיָּן שְׂיֵשׁ לָנוּ מִתּוֹךְ
 הַקְּהֵלָה אֲמִבּוּלָנִס מְשַׁלְּנוּ, וְזֶה מְקַדֵּשׁ אֶת שְׁם רַבְּנוּ ו'ל, וּמוֹרִיד אֶת
 הַשָּׁם הָרַע שֶׁהַדְּבִיקוֹ בָּנוּ, כְּאֵלוֹ מִי יוֹדֵעַ מִי אֲנַחְנוּ. וְלִכְּן חֲזַק וְאַמֵּץ
 מְאֹד, כִּי גְדוֹל אֲדוּנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' נד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִבְעֵי קָדָם חַג הַשְּׂבוּעוֹת ה'תשס"ו.

הַפֶּתַח וְהַמְּכַתֵּב בְּיַדִּי מַחְזִיק פֶּתַח זֶה, הַרְבֵּי ר' ... גֵּרוֹ זְאִיר, הוּא לְאוֹת וְלִרְאִיָּה שְׂאֲנֵי מִפִּירוֹ אִישִׁית, אֲבָרָךְ תִּלְמִיד חֶכֶם, וְנִמְצָא עֲכָשׁוּ בְּמַצֵּב בְּסִפֵּי קָשָׁה מְאֹד, הַשְּׂאִיר בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁה עִם אַרְבָּעָה יְלָדִים, וּמְכַתֵּת עֲצָמוֹ בַּחוּץ לְאַרְץ, כְּדֵי לְשַׁלֵּם אֶת חוֹבוֹתָיו הַמְּרֻבִּים עֲבוּר מְזוּן וְכוּ', וְהָיִית שֶׁהוּא מְפֻלָּג בְּתַמְיִמוֹת וַיֵּרָא שָׁמַיִם גְּדוּל, עַל־כֵּן נִפְשֵׁי בְּבִקְשָׁתִי אֶל כְּבוֹד נְדִיבֵי אַחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, רַחֲמָנִים בְּנֵי רַחֲמָנִים, שְׁתַּקְּבִלוּ אוֹתוֹ בְּסִכָּר פָּנִים יְפוֹת, וְתִרְחַמוּ עָלָיו, וְתִתְרַמּוּ לוֹ כְּפִי נְדָבַת לְבָבְכֶם. וּבְזִכּוֹת הַמְּצֻוָּה תִּתְבָּרְכוּ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ בְּכָל מִלֵּי דְמִיטָב.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' נה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר גִּשָׁא, ח' סִיוֵן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... וְ... שְׁיַחֲיוּ.

הַנְּנִי רוּצָה לְהַבִּיא לְתַשׁוּמַת לְבָבְכֶם, כִּי הַבֵּן שֶׁל ... וְשֶׁל ... וְכוּ', רוֹדְפִים אַחַר בְּתָכֶם ... תַּחֲזִיחַ, וְלִכֵּן תַּעֲמְדוּ עַל הַמְּשֻׁמֵּר, כִּי זֶה לֹא צָחוּק, תִּשְׁמְרוּ עָלֶיהָ מְאֹד, פֶּן יִקְרָה אֶסּוֹן, אִף שֶׁהִיא תַּכְחִישׁ, אֲנִי מְכַרַח לְהַגִּיד לָכֶם, כִּי אֵלּוֹ הַפְּרֻחָחִים הֵם רוֹדְפִים אַחַר בְּתָכֶם לְפַתּוֹתָהּ וְכוּ', וּכְבָר מְצָאוּ אוֹתָם בַּחֲשֵׁף בְּלִילָה לְבַד, בְּאֶזְזוֹר הַתַּעֲשִׂיָּה, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, לְמָה אַתֶּם מְחַפִּים שְׂיִקְרָה לָכֶם עוֹד אֶסּוֹן, תִּזְהִירוּ אֶת שְׁנֵי הַפְּרֻחָחִים הָאֵלּוּ, שֶׁתַּפְּתַחוּ עָלֵיהֶם תֵּיק בְּמִשְׁטָרָה עַל הַטְּרֵדָה וְכוּ', וְדַעוּ לָכֶם, שֶׁהַדְּבָר הוּא בְּנִפְשָׁכֶם, אֵל תִּקְחוּ אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, וְהִנְרְאָה שֶׁהַרְשָׁע כְּבָר לֹא יָכוֹל

לנו, אִזּוֹ הוּא שׁוֹלֵחַ אֶת הַפְּרָחִים הַנִּלְלִים לְטִמְאוֹת אֶת בְּנוֹתֵינוּ, וְלִכְּנֹן אַתֶּם מְכַרְחִים לְהִזְהִיר אוֹתָם, וְאִם זֶה לֹא יוֹעִיל תִּפְתָּחוּ תִּיק.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂאֵמֵר לְעוֹלָמוֹ דֵּי, יֹאמֵר לְצָרוֹתֵינוּ דֵּי, שְׂכַבֵּר יִפְסַק הַרְדִּיפוֹת שְׂרוּדָף אוֹתָנוּ הַרְשַׁע מְרַשַׁע, טִמְא מְטִמְא, הִרְע הַמְקוֹמִי.

הַמְאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' נו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר נְשֵׂא, ח' סִינֵן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּירוּ יֹאִיר וְיִזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בֵּיתֵךְ שְׂאֵת וּבֵיתֵךְ עֵז, וְשׁוּם דְּבָר שְׂבַעֲוֹלָם לֹא יוּכַל לְשִׁבֵּר אוֹתְךָ, וְאַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת, שְׂבִזָּה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד צָרוֹת וְיִסּוּרִים וּמְרִירוֹת וּמְכַאוּבִים, זֶה בְּכָה וְזֶה בְּכָה וְכוּ' וְכוּ', זֶה בְּבֵיתוֹ, וְזֶה בַּחוּץ מִחֻבְרָיו וּמִיִּדְדֵיו, וְזֶה מְשַׁכְּנֵנוּ וְכוּ' וְכוּ', וְהַעֲקֵר בְּזֶה הָעוֹלָם רַק לְהִתְחַזֵּק, וְלִכְּנֹן רְאֵה לְהִתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד, וְעַקֵּר הַהִתְחַזְקוֹת — שְׂאֵתָה לֹא מֵד בְּכֹל יוֹם בְּרַבִּים דָּף הַיּוֹמִי, שְׂאִין לְמַעַלָּה מִזְכוּתְךָ, כִּי לְמוֹד תוֹרָה דְרַבִּים עוֹלָה עַל הַפֶּל.

וְלִכְּנֹן תִּרְאֶה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ, וְשִׁלָּא יִהְיוּ לְךָ טַעֲנוֹת, חַס וְשְׁלוֹם, עַל אֲשֵׁתְךָ, אֲנִי אֲשַׁתְּדֵּל לְכַתֵּב לָהּ, עִם כָּל זֹאת צָרִיכִים בְּזֶה הָעוֹלָם הַרְבֵּה סְבֻלָּנוֹת, וְלִבְקָשׁ הַרְבֵּה אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרֶט מֵהַחַיִּים, וְהַמְתַּנָּה הַזֹּאת קַבְּלָנוּ מִרַבְּנוּ ז"ל לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאֲנִשִּׁי שְׁלוֹמָנוּ הָיוּ רִגְלִים לֹא מְרַבֵּנוּ ז"ל אֶלְמָלָא לֹא קַבְּלָנוּ מִרַבְּנוּ ז"ל אֶלְמָלָא מְתַנָּה אֶת עַנְיָן הַתְּפִלָּה וְהַהִתְבּוֹדָרוֹת, כְּבָר הָיָה כְּדָאִי.

הַדְּבַק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְּבַרְךָ, וְתִדַּע, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט, וְדָבַר גָּדוֹל וְדָבַר קָטָן אֵינּוּ נֹעֵשֶׂה מֵעֲצָמוֹ, אֲלָא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, וּכְפִי שְׂאֵדָם מַחְדִּיר בְּעֲצָמוֹ יְדִיעוֹת אֱלוֹהֵי, כֵּן זֹכָה לְהוֹרִיד מִמֶּנּוּ אֶת כָּל הַדְּיָנִים וְהַבְּלוּלִים שְׁעוֹבְרִים עָלָיו וְכוּ' וְכוּ'.

חֹזֵק וְאַמֵץ, כִּי טוֹב לָךְ בְּזֶה שְׂתַתְּחוּק, וְלֹא תִפְגַּס בְּעֲצָבוֹת וּבִמְרִירוֹת וּבְדַכְּאוֹן.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְּבַרְךָ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמִדְבָּרִים אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

אָתָּה לֹא יָכוֹל לְתֹאֵר אֶת גְּדֹל הָאֱהָבָה שֶׁיֵּשׁ לִי אֵלֶיךָ, שְׂאָתָּה לּוֹמֵד עִם אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, וְזָכִיתָ כְּבָר לְסִיִּם מִסְכַּת בְּרָכוֹת, שֶׁבַת, יְעוּבֵינָן, פְּסָחִים, וְעַכְשָׁו אָתָּה אוֹחֵז בְּאַמְצַע שְׁקָלִים, זֶה חֲלָקִי מִכָּל עַמְלִי, שְׂבַמְדָּבַר שְׂמִם כְּמוֹ יִבְנָאֵל, שֶׁשֵּׁם הָעֵבְרִי עַל הַדָּת אֶת אַחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מַעֲדוֹת הַמְזֻרָח, וּבִפְרָט מַעֲדַת תִּימָן וּמַעֲדַת תּוֹנִיס, וְעַכְשָׁו דִּיקָא בְּמָקוֹם הָרַע הַזֶּה, אֲנַחְנוּ מְהַפְּכִים אֶת זֶה לְמָקוֹם תּוֹרָה, וְיֵשׁ לָנוּ כְּבָר קְרוֹב לְשֵׁלֶשׁ-מְאוֹת מִשְׁפָּחוֹת, אֵיזוֹ שְׂמִחָה זֹה!

וְלָכֵן חֹזֵק וְאַמֵץ לְהַמְשִׁיךְ לְלַמֵּד עִם אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּיַתֵּר שְׂאֵת וּבְיַתֵּר עַז דָּף הַיּוֹמִי, וְאֲנִי מְבָרַךְ אוֹתְךָ, שְׂיִתֵּן לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא פְּרִנְסָה בְּשַׁפְּעַ, וְנִזְכָּה לְגָלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, חֹזֵק וְאַמֵץ, וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' נו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְּבַרְךָ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר נְשֵׂא, ט' סִינּוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אַתָּה יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שֵׁישׁ לִי, שְׂאֵת מִתְחַזְּקֶת, וְאֵת מִתְרַחֶקֶת מִחִבְרוֹת רְעוּת, יַעֲזֹר לָךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַהַיֵּי צְדָקָת כְּמוֹ רוּחַ, שֶׁהִיא עֲזָבָה אֶת כָּל הַסְּבִיבָה וְדָבָקָה בְּהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְזָכְתָה שִׁיָּצֵא מִמֶּנָּה דוֹד הַמֶּלֶךְ, שְׂמִמְנוּ יָצֵא מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ. רוֹאִים מִזֶּה, אִם בֵּית יִשְׂרָאֵל מִקְבֵּלָת עַל עֲצָמָה יִרְאֵת שְׂמִים שְׂלֵמָה, וְהִיא הוֹלֶכֶת וּמִתְפַּרְדֶּת מִחִבְרָה רְעָה, הִיא יְכוּלָה לְזַכּוֹת שְׂתִצֵּא מִמֶּנָּה קִדְשָׁה כָּל-כָּף גְּדוּלָה.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד שָׂמַח עַל מַה שֶּׁכְּתַבְתָּ לִי, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הוּא יַעֲזֹר, שִׁיְהִיָּה לָךְ רַק טוֹב בְּחַיִּים, וְשִׁנְשָׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מִשְׂמָחוֹת.

הַכֶּפֶל הַדְּבָר, נָא וְנָא תִכְרַחֵי מִחִבְרוֹת רְעוּת, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שִׁיְהִיָּה לָךְ רַק טוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

תִּרְאִי לְכָתֹב לִי בְּכָל שָׁבוּעַ מִכְתָּב, וּמִמֶּשׁ תְּחִינֵי.

מ' נח.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר נִשְׂא, ט' סִיּוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְאֵת גְּדֹל שְׂמִיחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ — אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

אַתָּה צְרִיף לְבַטֵּל אֶת עֲצָמָךְ לְגַמְרֵי אֵלֶיךָ יִתְבָּרַךְ, וְתִדְעַ, שְׂרַבְנוּ ו"ל אָמַר (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִיּוֹן כה), שְׂאָדָם צְרִיף לְבָרַח מִהַדְּמִיּוֹן וְלִבּוֹא אֵל הַשֶּׁכֶל, וּמַה זֶה שֶׁכֶּל? לְהַפִּיר אֶת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׂמוֹ, אֲשֶׁר עַל זֶה הַזֶּהִירְנוּ רַבְּנוּ ו"ל בְּיֹתֵר (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִיּוֹן א'),

שְׂאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי צָרִיךְ לְהִסְתַּפֵּל בְּכָל דְּבַר בְּהִשְׁכָּל שְׂיִישׁ בְּכָל דְּבַר, הֵינּוּ שְׂבָכָל דְּבַר וְדְבַר שָׂרָק יִסְתַּפֵּל עַל רוּחַנִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹת, שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מַחֲיָה וּמְהַיָּה וּמְקַיֵּם אֶת הַבְּרִיאָה כְּלָהּ. וַיֵּשׁ לֹאמֹר: שִׁכְּלוּ רְאֵשֵׁי תְבוֹת: שִׁפְכֵי פְּמִים לְבָב, כִּי מִמָּה שְׂאָדָם רוֹאֶה, הוּא צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת מְזָה תְּפִלָּה, וְאִזּוֹ שׁוֹם דְּבַר לֹא הוֹלֵךְ לוֹ לְאַבּוֹד, כִּי כָּל דְּבּוּר וְדְבּוּר שֶׁמְדַבְּרִים עִם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֵאָר וְאִין לְשַׁעַר כְּלָל, וְלִכְּן אֲשֶׁרִי אָדָם שְׂזוּכָה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִזּוֹ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאִנִּי מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד.

נָא וְנָא תִשְׁמַח עִם כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה טוֹבָה שְׂיִישׁ בָּךְ, כִּי תִדַּע, שְׂכָל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, זֶה רַק מִחַמַּת הָעֲצָבוֹת שְׂנֹכְנָסָה בָּךְ, אִתָּה צָרִיךְ לְשַׁרֵּשׁ מִמֶּךָ אֶת הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוּת, כִּי עֲצָבוֹת הוֹרְסִים אֶת הָאָדָם בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחַנִי, וְלִכְּן רָאֵה אִתָּה לְמַסֵּר אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' נט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדְרֵי נְשֵׂא, ט' סִינֵן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגַם בְּעֵגִין הַכּוֹנֵס הַנִּכְסִים, שְׂרוּצִים לְקַחַת אֶת הַיְבִית שֶׁל בִּתְּךָ תַּחֲיָה וְכוּ' וְכוּ'.

מָה אִמַּר לְךָ! אֲנִי לֹא מִכִּין אֶת הַחֶתֶן שְׁלֹךְ, הוּא מְאַבֵּד עֲצָמוֹ לְדַעַת, הוּא לֹא מַצִּיֵּת אוֹתִי, אֲזִי הוּא נוֹפֵל נְפִילָה אַחַר נְפִילָה, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְרַחֵם שְׁלֵא יִפֹּל יוֹתֵר, אִם אָדָם אִין לוֹ אֲמוּנַת

תְּכַמִּים, וְאִינוֹ רוֹצֵה לְצִיַּת, אֲזִי רַחֲמָנוֹת גְּדוֹלָה עָלָיו. הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

רְאֵי לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד עַל הַבַּת שְׁלֶךְ, כִּי רָצִים אַחֲרֶיהָ וְכוּ', וְאֵל
תְּלַמְּדֵי זְכוֹת עַל בְּתוּךָ תַּחֲיָה, כִּי הִיא בְּעֶצְמָה כּוֹתֶכֶת לִי מִכְתָּב, שְׁיִשׁ
לָהּ נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן כָּמוֹ שְׁאַמְרֵתִי לָךְ, אוֹ לִפְתַּח
תֵּיק בְּמִשְׁטָרָה, אוֹ לְהִזְהִיר אֶת הַפְּרָחִים שְׂרָצִים אַחֲרֶיהָ, תִּפְקַחִי
כְּבָר אֶת הָעֵינַיִם לִפְנֵי שְׂיִהְיָה, חֵס וְשְׁלוֹם, מְאַחֵר.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' ס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר נְשֵׂא, ט' סִיּוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֵל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתְּבֶךָ.

כָּל הַצְּרוֹת שְׁלֶךְ זֶה מִפְּנֵי שְׁאַתָּה תָּמִיד בְּעֶצְבוֹת וּבְמַרְירוֹת
וּבְדַכְּאוֹן פְּנִימֵי וְכוּ' וְכוּ', וְזֶה בָּא עַל חֲטָאת נְעוּרִים, כִּי רַבְּנוּ וְ"ל
אָמַר: מִי שְׁחָטָא חֲטָאת נְעוּרִים, דְּאֵגוֹת בָּאִים עָלָיו. וְלִכֵּן אַתָּה מְכַרַּח
לְעַבְדְּךָ עַל נִקְדַּת הַשְּׂמֻחָה, וְלִהְיוֹת תָּמִיד בְּשֻׁמְחָה, וְאִיךָ זוֹכִים
לְשֻׁמְחָה? עַל-יְדֵי שְׂמֻשְׁמֻחִים אֶת אַחֲרִים. וְלִכֵּן הַדְּבָר הַרְּאִשׁוֹן אַתָּה
צָרִיךְ לְשַׁמַּח אֶת אֲשֶׁתְּךָ, כִּי תְּכַמִּינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים: אֵשֶׁה בְּעֵלָה
מִשְׂמֻחָה; וְלִכֵּן תִּרְאֶה לְשַׁמַּח מְאֹד אֶת אֲשֶׁתְּךָ וְאֶת יְלָדֶיךָ, וְאִם
תַּחֲדִיר בְּהֵם שְׂמֻחָה, אִזּוֹ מִמִּילָא תִּהְיֶה שְׂמֻחָה לְכָל הַמְּשֻׁפְּחָה, וְאִם
תִּהְיֶה שְׂמֻחָה לְכָל הַמְּשֻׁפְּחָה, תִּהְיֶה שְׂמֻחָה לְכָל הַקְּהָלָה, וְאַתָּה
תִּהְיֶה הָאִישׁ הַמְּשֻׁמַּח אֶת כָּלָם, וְאִזּוֹ תִּרְאֶה אֵילוּ חַיִּים טוֹבִים וְנִעְיָמִים
יִהְיוּ לָךְ.

כָּל הַחֻבוֹת שְׁיִשׁ לָךְ, זֶה רַק מִצְמָצוֹם וְקִטְנוֹת הַדַּעַת, כִּי אִם
הִיְתָה לָךְ גְּדוּלוֹת הַמַּחֲיִן, לֹא הִיְתָה בָּא לְחֻבוֹת, וְלִכֵּן תִּהְיֶה חֲזָק מְאֹד

מָאד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַרְגֵּל אֶת עֲצֻמָּה לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, וְאֲנִי מָאד מְקַנֶּה לְפָנָיו יִתְבַּרֵךְ, שְׁנִזְכֶּה לְכָל טוֹב אֲמָתִי וְנִצְחִי.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' סא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר נִשְׂא, ט' סִיּוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מָאד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

בְּדַבֵּר הַהִדְפָּסָה שֶׁדַּבְּרָנוּ וְכוּ', אֲגִלֶּה לָךְ אֶת דַּעְתִּי, שְׁאֲנִי רוֹצֶה לְהִדְפִּיס רַק דֶּרֶךְ הָאֲבֵרָךְ ... גֵּרוֹ יְאִיר, כִּי בַשָּׁמַיִם הוּא מָאד חָשׁוּב, כִּי כָּל פְּעֻלָּתוֹ הִיא רַק לְמַעַן שָׁמוֹ יִתְבַּרֵךְ, וּמוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ, פְּשׁוּטוֹ כַּמְשֻׁמְעוֹ, לְהַפְיִץ לְבָנֵי תוֹרָה חֲמֻשִׁים, מְשֻׁנִּיּוֹת, וְשׁ"סִיּוֹן וְעוֹד הַמּוֹן סִפְרֵי קֹדֶשׁ בְּזוּל גְּדוּל, וּבִפְרָט שֶׁהוּא הַמְפִּיץ הַכִּי גְּדוּל בְּעוֹלָם לְסִפְרֵי תְהִלִּים, אֲשֶׁר בְּנֻדְאֵי זְכוּתוֹ גְּדוּלָּה מָאד בַּשָּׁמַיִם, וְכָל כּוֹנֵנוֹ זֶה רַק לְשֵׁם שָׁמַיִם, וְלִכֵּן אֲנִי רוֹצֶה לְהִדְפִּיס רַק אֲצִלוֹ, וּבִזְכוּת הַרְבִּים הַגְּדוּלָּה שְׁלוֹ, נִזְכָּה גַם כֵּן לְזַכּוֹת אֶת עַם יִשְׂרָאֵל עִם סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, הַמְּחַיִּים וּמְחַזְקִים וּמְעוֹדְדִים וּמְשֻׁמְחִים אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּמְצִילִים אֶת בְּנֵי אָדָם מִחֻטָּאִים וְעוֹנוֹת וְכוּ', וּמְחַזְרִים אוֹתָם בְּתִשׁוּבָה, וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל — שְׁמִפְיָחִים בָּהֶם רוּחַ חַיִּים, לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מַה שְׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶם, כִּי בְּזֶה הַעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד צְרוּת וְיִסּוּרִים וּמְכַאוּבוֹת וּמְרִירוֹת וְכוּ', סִפְקוֹת וּבִלְבוּלִים וְכוּ', וְהַסִּפְרִים הָאֵלּוּ הֵם הַחֲמֻצָן לְכָל אֵלּוּ שְׁנִמְצָאִים כְּבָר בְּיָאוּשׁ וּבְדַכְּאוֹן וְכוּ'.

וּבְאֲמַת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְרַחֵם עַל כָּל נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְרוֹצֶה שְׁפָלֵם יִשׁוּבוּ אֵלָיו, וְאֵלּוּ הַסִּפְרִים מְקַרְבִּים אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל

אליו יתברך, ומצילים אותם מהתאבדות וכו', ולכן מצוה גדולה להדפיס את ספרי רבנו ז"ל ולהפיצם בכל שכבות העם, עד שפקרוב מאד מאד כבר נזכה לשמע בקול שופרו של מלך המשיח, שבא יבוא ולא יאחר, ואז יתגלה לכלם מי עזר לזרו את הגאולה, אשרי הצדיקים ואשרי הדבקים בהם!

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' סב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר נשא, י' סיון ה'תשס"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

בענין שתסעי לזמן מה לפנימיה במנצ'סטר וכו', לדעתי, זה רעיון נפלא מאד מאד, כף תתאוררי, ואני מבטיח לך להתחתן עם חתן טוב כמו שאת רוצה, העקר שאחת ולתמיד תעזבי את הרשע והרוצח הזה שאמלל אותך, פשוטו כמשמעו.

ראי להתחזק ביתר שאת וביתר עז, תדעי לך, שהקדוש-ברוך-הוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו, אלא בהשגחת המאציל העליון, וסוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' סג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר נשא, י' סיון ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... ו... שיחיו

נצח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

אָנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שְׁתִּשְׁמְרוּ עַל הַבַּת שְׁלָכֶם, שְׁלֹא תִצָּא לְתַרְבוֹת רְעָה, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן. בְּעֵתִים הֵלְלוּ צְרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים לְשֹׁמֵר עַל הַבָּנִים וּבִפְרֹט עַל הַבָּנוֹת, וּכְמֵאמָרָם ו'ל: "וַיִּשְׁמְרֵךְ" — בְּבָנוֹת, מְלַמֵּד שֶׁהַבָּנוֹת צְרִיכוֹת שְׁמִירָה; וְלִכֵּן תַּעֲשׂוּ כָּל מָה שְׁבִיכְלִתְכֶם לְשֹׁמֵר עַל הַבַּת שְׁלָכֶם.

אָנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שְׁתַּעֲשׂוּ לְמַעַן טוֹבַתְכֶם הַנִּצְחִית לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִם הַבַּת שְׁלֹא תִתְקַלְקַל, וְלֹא תִצָּא לְתַרְבוֹת רְעָה, תְּכַל מְאֹד, אַתֶּם מִשְׁפָּחָה כָּל-כָּף יָפָה, וְלָמָּה לָכֶם לְהַפְסִיד אֶת הַבַּת הַזֹּאת!?

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׂיִהְיֶה לָכֶם הַרְבֵּה נַחַת מִכָּל יְלָדֵיכֶם.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' סד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר נְשֵׂא, י' סִינּוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַהִכָּרַח לומר לָךְ פֵּעַם וּלְתַמִּיד, שְׂאֵת צְרִיכָה לְלַכֵּת אֶל פְּסִיכוֹלוֹג וְשִׂיתֵן לָךְ תְּרוּפּוֹת, אֵת יוֹרְדַת לַחֲיִי בְעֵלְךָ, מִמְּרַת לֹו אֵת הַחַיִּים, וְחוֹשְׁדַת בּוֹ עַל כָּל שְׁעַל וּפְסִיעָה שָׂרַק הוֹלֵךְ, כְּאֵלוֹ מִי יוֹדֵעַ עַל מִי הוּא מִסְתַּפֵּל וְכוּ' וְכוּ', זֹו מַחְלָה שְׁל קַנְאַה, וְאֵת פְּשׁוּט חוֹלָה, חוֹלַת נֶפֶשׁ, וְאָנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָךְ אֵת זֶה גְלוּי וּבְרוּר.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְרַחֵם עָלֶיךָ, שְׁתַּחֲיָה לָךְ רְפוּאַה שְׁלָמָה,

וּתְעֹזְבֵי כָּבֶד אֶת בְּעֵלָהּ הַיָּקָר, אֲדַרְבֶּה, תַּעֲזָרֵי לוֹ שְׂיוּכָל לְלַמַּד תּוֹרָה, וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' סה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר נְשֵׂא, י"ב סִיּוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

זֶה שְׁבוּעִים שְׁאַנִּי מְאֹד מְבַהֵל וּמְבַלְבֵּל מִכָּל מֵה שֶׁפְּתַבְתֶּם לִי וְכו', כְּאֵלּוֹ אֵין לָכֶם חֲתִיכַת לֶחֶם לְאָכֹל וְכו', וְאֶפְלוּ לְנִסְעַ לְבַגֵּי בְּרַק אֵין לָכֶם אֶת הַפֶּמָה שֶׁקְּלִים שְׁעוֹלָה וְכו', וּבִאֲמַת מְאֹד מְאֹד נִפְלָא בְּעֵינַי, מֵה קָרָה פְּתָאם?! הֵרִי אֲמַרְתִּי לָכֶם שְׁאַנִּי רוֹצֶה עֲכָשׁוּ לְהַדְפִּיס בְּלִיּוֹן קוֹנְטְרָסִים, שְׁזָה חֲשִׁבּוֹן שֶׁל אֶלְף פְּעַם מְלִיּוֹן, וְאַנִּי לֹא מְגֹזִים, כִּי אֲנִי רוֹצֶה לְמַלֵּא אֶת כָּל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל עִם הַקּוֹנְטְרָסִים, וְכֵן אֲנִי רוֹצֶה לְמַלֵּא אֶת כָּל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל עִם הַסְּדוּרִים, עַד שֶׁלֹּא יִמָּצֵא יְהוּדֵי אֶחָד בְּכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, שֶׁלֹּא יִהְיֶה לוֹ כְּמֵה קוֹנְטְרָסִים וְסְדוּר בְּיָדוֹ, וְאַנִּי יְכוֹל לְהִרְאוֹת אֶת זֶה, וְלִכֵּן אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ לְמָה אַתֶּם צְרִיכִים לְהִיּוֹת בְּחִלְשׁוֹת הַדַּעַת?! אִם מִפְּנֵי הַחֹבּוֹת? אֲנִי אֲעֹזֵר לָכֶם לְשַׁלֵּם אֶת כָּל הַחֹבּוֹת, הֲלֹא אַתֶּם מְרָאִים דְּבַר שְׂאֵף אֶחָד בְּעוֹלָם לֹא יְכוֹל לְהִרְאוֹת, כָּל זְכוֹת הַהַדְפָּסָה זֶה רַק שֶׁלָּכֶם, כִּי יִגְעַתֶּם בִּיגִיעוֹת עֲצוּמוֹת, בִּיּוֹם וּבְלַיְלָה, שְׁמוֹנֶה-עֶשְׂרֵה שְׁעוֹת לְתַקְתֶּם, לְסֵדֶר, וְלְהַדְפִּיס סְפָרִים נוֹרָאִים וְנִפְלָאִים כְּאֵלּוֹ, אֲשֶׁר עוֹד לֹא הִיָּה בְּעוֹלָם, וְאַף אֶחָד לֹא יְכוֹל לְהִתְחַרְרוֹת עִמָּכֶם, כִּי זֶה אֵף אֶחָד לֹא יְכוֹל לְהִרְאוֹת בְּמִצִּיאוֹת — לְהוֹצִיא סְפָרִים נִפְלָאִים כְּאֵלּוֹ, וְלִכֵּן אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ לְמָה אַתֶּם צְרִיכִים לְהִסְתַּכֵּל בְּעֵין צָרָה וּבְקִטְנוֹת הַמַּחֲזִין עַל מֵה שְׁאַנִּי עֲכָשׁוּ הוֹלֵךְ לְהַדְפִּיס אֶת כָּל הַקּוֹנְטְרָסִים שְׂזַכִּיתֶם לְהַדְפִּיס, עַדִּיף שְׂאַתֶּם תִּמְשִׁיכוּ לְהַדְפִּיס רַק סְפָרִים חֲדָשִׁים, שְׁעַדִּין לֹא הָיוּ בְּעוֹלָם, שְׁזָה אֵף אֶחָד לֹא יְכוֹל לְהִרְאוֹת, וְלִכֵּן מֵה אֲכַפֵּת לָכֶם

שאַחר-פֿךְ יִדְפֵס וַיַּחְזֹר וַיִּדְפֵס, וַיִּתְפַּשֵּׁט בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ? ! הַרְי
הַזְכוּת נְשֹׂאֶרֶת תָּמִיד לָכֶם.

זָכְרוּ הַיֵּטֵב אֶת גְּדֹל הַחֲסָדִים שֶׁעָשָׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
הֵן שֵׁישׁ לָכֶם דִּירָה מִרְחֻבַת בִּירוּשָׁלַיִם, (זֶה לְעֻמַּת זֶה מַה שֶּׁהָיָה לָכֶם
בְּבָנֵי בָרַק פַּעַם), וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֶזֶר לָכֶם בְּזִכְיוֹת חַנּוּם עִם
יְלָדִים טוֹבִים וּמְצַלְחִים בְּלִי עֵינַי הָרַע, וְאַצְלֵי בְּלִי שׁוּם סִפֵּק זֶה רַק
בְּזִכְיוֹת עֶסֶק הַהֲדַפְסָה, שְׂאֲתֶם הַכֹּנְסֶתֶם אֶת עֲצַמְכֶם עִם זֶה לְמַעֲלָה
מַעֲשָׂרִים וְחֲמֵשׁ שָׁנִים לְהֲדַפֵּס, וַיֵּצֵא מִתַּחַת יְדְכֶם סְפָרִים נוֹרְאִים
וְנִפְלְאִים כְּאֵלוֹ, שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, (וְאֵנִי מֵאֲמִין
בְּאֻמוֹנָה שְׁלֵמָה, שֶׁרַק בְּזִכְיוֹת הַהֲדַפְסָה שְׁלָכֶם נִצּוֹל בְּנַכְסֵי וְכוּ', מִמָּה
שֶׁנִּצּוֹל וְכוּ', וְאֵף שֵׁישׁ לָכֶם קִצַּת חֲלִישוֹת הַדַּעַת וְכוּ', תֵּאֲמִינוּ לִי
מַה שֶּׁקוֹרָה הַיּוֹם בְּפִתִּים הֵכִי טוֹבִים וְכוּ', שֶׁהִנְעַר יוֹצֵא לְתַרְבוֹת
רְעָה, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, בְּכֵן רְאוּי לָכֶם לְשִׂמְחָ מְאֹד מְאֹד, שְׁעַל-כָּל-
פְּנִים יֵצֵא כֵּן, וְאֵנִי בְּטוֹחַ שֶׁבְּמִשְׁךְ הַזְּמַן עוֹד יוֹתֵר יִצְמַח וַיִּתְעַלֶּה
וְכוּ', וְאֵנִי תוֹלֵה הַכֹּל בְּזִכְיוֹת הַסְּפָרִים הַנִּפְלְאִים שְׂאֲתֶם מוֹצִיאִים,
שְׂאֵף אַחַד בְּכָל כְּדוֹר הָאָרֶץ לֹא יִכּוֹל לְהוֹצִיא סְפָרִים קְדוּשִׁים כְּאֵלוֹ!
כֹּל סֵפֶר שְׂאֲתֶם מוֹצִיאִים, יֵשׁ לָזֶה חֵן מִיַּחַד, וְלוֹלֵא אַתֶּם, לֹא הָיָה
נִדְפֵס אֶפְלוֹ סֵפֶר אַחַד, וְאֵנִי מוֹדֶה לָזֶה, וְאֵנִי מִפְּרָסֵם אֶת זֶה).

אַבֵּל הַגִּיעַ הַזְּמַן, שֶׁבְּמִקוֹם לְקַפֵּץ בְּחוֹבוֹת אֲדִירִים וְכוּ',
וּבְמַחְלוֹקוֹת וְכוּ', עֲדִיף לָכֶם רַק לְהַמְשִׁיךְ לְהֲדַפֵּס בְּכָל פַּעַם סְפָרִים
חֲדָשִׁים מִכְּתַב יָד, וְאֵנִי אֶחְזֹר וְאֲדַפֵּס אֶת זֶה לְמַלְיוֹנֵי עֲתָקִים בְּלִי
שׁוּם גְּזָמָא כָּלֵל, כִּי מַה שֶּׁעָשָׂה אֲתִי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם בְּשִׁלְשׁ שָׁנִים
הָאֵלוֹ, אֵנִי לֹא אֶמְחַל לוֹ, אֵנִי כִּבְר לֹא מְדַבֵּר, שֶׁהַהוֹצָאוֹת שֶׁל
הָעוֹרְכֵי דִינִין עָלוּ לְמַעֲלָה מִרְבַּע מְלִיוֹן דוֹלָר, סֵתֶם הַלֶּךְ כֶּסֶף
לְטִמְיוֹן, שְׁעַם הַסְּכוּם הַזֶּה הָיִיתִי יִכּוֹל לְהֲדַפֵּס עוֹד מְלִיוֹנֵי סְדוּרִים,
וּלְהַפִּיצֵם בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ.

וְלָכֵן מֵאַחַר שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עָשָׂה אֲתִי נִסִּים וְנִפְלְאוֹת,
פְּלָאֵי פְּלָאוֹת, שֶׁהֲצִיל אוֹתִי מִשְׁנֵי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, יִמַח שְׁמוֹ, לָכֵן
קִבַּלְתִּי עַל עֲצָמֵי, שְׁלֵא אֲנוּחַ וְלֹא אֶשְׁקֹט, עַד שֶׁאֲמַלֵּא אֶת כָּל אֶרֶץ

יִשְׂרָאֵל וְאֵת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ עִם הַקְּנֻטְרָסִים וְהַסְדוּרִים, וְאִין לִי פֶה
 כְּנֹנָה לְנִגְחַת אֶת אֶף אֶחָד, רַק אֶת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם הַרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ,
 וְאִנִּי בְטוֹחַ, מִי שְׂיִהְיֶה לוֹ סְדוּר, יִגִּיעַ אֶל צִיּוֹן רַבְנוּ ז"ל בְּרֹאשׁ
 הַשָּׁנָה, וְזֶה אֶצְלִי בְרוּר! וְלִכֵּן אֲנִי לֹא עוֹשֶׂה עֶכְשָׁו חֶשְׁבוֹן לְאֶף אֶחָד,
 וְאִנִּי לֹא יוֹדֵעַ לְמָה אַתֶּם צְרִיכִים לְהִיּוֹת כָּל-כָּךְ בַּחֲלִישוֹת הַדַּעַת?!
 מַה שְׂאַתֶּם עוֹשִׂים, רַבִּים וְטוֹבִים מִכֶּם לֹא זָכוּ, וְלִכֵּן רְאוּ לְשִׂמְחָה,
 וְחַצְאוּ מִקְטָנוֹת הַמַּחֲיָן, וְתַכְיֵנו אֶת עֲצָמְכֶם לְשִׂמְחַת בְּנֵיכֶם ... גֵּרוּ
 יְאִיר, וְתִרְווּ רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מִמֶּנּוּ וּמִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם.

אִין מַלִּים בְּפִי לְהַסְבִּיר לָכֶם אֶת גְּדֻלַּת הַזְּכוּת שְׂיִשׁ לָכֶם, כִּי מַה
 נִשְׂאָר מִהָאָדָם — אִם לֹא זְכוּי הַרְבֵּים?! וּמִי עוֹד מְזַכֶּה אֶת הַרְבֵּים
 בְּעוֹלָם בְּדוּר הַזֶּה כְּמוֹ אַתֶּם?! וְזֶה אֲנִי לֹא אוֹמֵר לָכֶם לְחַנֵּף, חַס
 וְשְׁלוֹם, אֲלֵא כִּךְ הַמְצִיאוֹת וְהַאֲמַת! וְלִכֵּן רְאוּ לְקַחַת אֶת עֲצָמְכֶם
 בְּיַדְכֶם, וּלְשִׂמְחַת אֶת עֲצָמְכֶם עִם כָּל הַטוֹב שְׂיִשׁ בְּכֶם.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
 שְׂאֲנִי מִתְּפִלָּל וּמִבְקָשׁ עֲלֵיכֶם, שְׂתִהְיֶה לָכֶם הַרְחֵבָה גְדוֹלָה מְאֹד
 בְּגִשְׁמִיּוֹת, וְלֹא תִצְטָרְכוּ לְטוֹבוֹת מְאֹף אֶחָד בְּעוֹלָם, וְיִהְיֶה לָכֶם שְׁפַע
 גְּדוֹל מְאֹד, וְיִקִּים אֶצְלָכֶם מִקְרָא שְׁכָתוּב (מִלְאֲכֵי ג'): "אִם לֹא אֶפְתַּח
 לָכֶם אֶת אַרְבוֹת הַשָּׁמַיִם וְהִרִיקְתִּי לָכֶם בְּרָכָה עַד בְּלִי דִי", וְדָרְשׁוּ
 עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּעֲנִית ט): מֵאִי עַד בְּלִי דִי? אָמַר רַמִּי בַר
 חֲמָא אָמַר רַב, עַד שְׂיִבְלוּ שְׂפָתוֹתֵיכֶם מִלוֹמַר דִּי.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' סו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֻדְרַת בְּהַעֲלוֹתָךְ, ט"ו סִינֵן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מַה אָמַר לָךְ! אִין עוֹד שְׂמִיחָה כְּמוֹ שְׂשִׂמְחָתִנִּי, שְׂיִצְאָתָ עִם

חֲבֵרָךְ יְדִידֵנוּ הַנְּאֻמָּן ... גֵּרוּ יְאִיר, לְשִׁמַּח אֶת בְּנֵי הַנְּעוּרִים, וּלְדַבֵּר
 בַּפְּנֵיהֶם דְּבוּרֵי אַמוּנָה וְהַשְּׁגָחָה פְּרָטִית, אֲשֶׁר אֵין דְּבָר יוֹתֵר גְּדוֹל
 מִזֶּה, כִּי עַם יִשְׂרָאֵל נִמְצָאִים עֲכָשׁוּ בַּבְּחִינַת עֲלָפוֹן וְכוּ', וְעוֹבֵר עַל
 כָּל אֶחָד מֵה שְׁעוֹבֵר, וּבִפְרָט יְאוּשׁ וְדַכְּאוֹן עִמָּךְ שְׁנוּבֵעַ מִכְּפִירוֹת
 וְאִפְיֻקוּרְסוֹת, כִּי הַמְּאֻמֵּין הָאֲמִתִּי, שְׁמֵאֻמֵּין שְׂאִין בַּלְעֲדֵיו יִתְבָּרַךְ
 כָּלֵל, וּבְכָל תְּנוּעָה וְתַנּוּעָה שָׁם אֵלּוּפּוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְהַכֵּל מְשַׁגַּח
 בְּהַשְּׁגָחָה פְּרָטִית, כִּי דְבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מֵעֲצָמוֹ, אֲלֵא
 בְּהַשְּׁגָחַת הַמְּאֻצִּיל הָעֲלִיּוֹן, אָדָם הַזֶּה הוּא תְּמִיד יִהְיֶה בְּשִׁמְחָה, כִּי
 מֵאַחַר שֶׁהוּא בּוֹטַח רַק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמוֹסֵר אֶת כָּל כְּלוֹ רַק לַפְּנֵי
 יִתְבָּרַךְ. וְלִכֵּן מַה יֵּשׁ לוֹ לִהְיוֹת בְּעֲצָבוֹת וּבְדַכְּאוֹן?! אֲדַרְבֶּה, אִם
 עוֹבֵר עָלַי כָּל-כָּף הַרְבֵּה יְסוּרִים, סִימָן שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹהֵב
 אוֹתִי, כְּמֵאֻמְרָם ו'ל (בְּרֻכּוֹת ה.): כֹּל שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חִפֵּץ בּוֹ —
 מְדַכְּאוֹ בְּיְסוּרֵין, שְׁנֹאֲמַר (יְשַׁעְיָהוּ נג): "וְהוֹי"ה חִפֵּץ דַּכְּאוֹ הַחֲלִי",
 יְכוּל אֲפִלוֹ לֹא קִבְּלָם מֵאַהֲבָה, תְּלַמּוּד לּוֹמַר (שם): "אִם תִּשְׂמִים אֲשֶׁם
 נִפְשׁוּ", מַה אֲשֶׁם לְדַעַת, אִף יְסוּרֵין לְדַעַת. וְאִם קִבְּלָם — מַה שְׂכָרוֹ
 (שם): "יִרְאֶה זֶרַע יְאִרִיךָ יָמִים".

וְלִכֵּן לְגִלּוֹת אֶת הָאֻמוּנָה הַטְּהוֹרָה שֶׁהַכֵּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, זוֹ מְצוֹת
 עֲשֵׂה שֶׁל יְחִיד הַשָּׁם, שֶׁהִיא מְצוּהַ תְּדִירִית, וּמַה גַּם שְׂזוּכִים וּמְזִכִּים
 אֶת הַרְבִּים עַל-יְדֵי-זֶה, אֲשֶׁר זְכוּת הַרְבִּים תְּלוּיָהּ בּוֹ, שְׂאִין לְמַעְלָה
 מִמֶּנּוּ, וְכִמוֹ שֶׁכְּתוּב (דְּנִיאל יב): "וּמִצְדִּיקֵי הַרְבִּים כְּפּוֹכְכִים", כְּמוֹ
 שְׂאִי אֲפָשֶׁר לְסַפֵּר אֶת הַכּוֹכְבִים, כְּמוֹ-כֵן אִי אֲפָשֶׁר לְסַפֵּר אֶת הַזְּכִיּוֹת
 שֵׁישׁ לְאָדָם שֶׁמְזַכֶּה אֶת הַרְבִּים, וּבִפְרָט אֶת אַחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל,
 שְׁנִמְצָאִים עֲכָשׁוּ בְּצִרָה גְּדוֹלָה מְאֹד, וְלֹא יוֹדְעִים מַה יֵּלֵד יוֹם?!
 בְּנֵי-אָדָם מִסְתּוֹכְכִים מִמָּשׁ אֲבוּדִים וּמִיֹּאֲשִׁים וּמְדַכְּאִים, וַיֵּשׁ אֲשֶׁר
 אֵין לָהֶם אֲפִלוֹ אִיךָ לְעֵבֵר אֶת הַיּוֹם, וּמִכָּל שֶׁכֵּן אֶת הַשְּׂבוּעַ, וְלִכֵּן
 כְּשֶׁבָּאִים וּמְשַׁמְּחִים אוֹתָם, וּמְחַדִּירִים בָּהֶם אַמוּנָה, אֵין לְמַעְלָה
 מֵעֲבוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה. וְעַל-כֵּן כְּשֶׁאֲתָה מְבַשֵּׁר לִי לְאַחֲרוֹנָה בְּשׁוּרֹת
 מְשַׁמְּחוֹת, שְׂאֲתָה יוֹצֵא עִם חֲבֵרָךְ רַק לְחֻזַּק וּלְעוֹדֵד וּלְשִׁמַּח אֶת
 נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, זֶה עֵקֶר שִׁמְחָתִי, וּבְזֶה אֲנַחְנוּ מְקַיְמִים וְעוֹשִׂים אֶת
 רְצוֹנוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל.

רְצִיתִי מְאֹד מְאֹד שֶׁתְּצַטְרֵף אֶל הַמְּבַצֵּעַ שֶׁל "הוֹרֵאת קִבְעֵ",
 וְתִקַּח אֶת חֲבֵרְךָ הַנַּ"ל וְעַם עוֹד כַּמָּה חֲבֵרִים, וּבְיַחַד תִּצְאוּ וּתְשַׁמְחוּ
 אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְתִתְרִימוּ אוֹתָם עֲבוּר בְּנֵי בֵּית-הַמִּדְרָשׁ הַגָּדוֹל,
 אֲשֶׁר זֶה מְאֹד מְאֹד נֶצְרָף לָנוּ, כִּי פֶשׁוּט כְּשֶׁאֲנִי בָּא, אֵין מְקוֹם אֵיפֹה
 לְזוּז, וּמְכַל שֶׁפֶן לְשִׁבַת וְכוּ', וְלִכֵּן הִהְכַרַח שֶׁנִּתְחִיל לְבָנוֹת בֵּית-
 הַכְּנֶסֶת עֲנָקִי, וְאֲשֶׁרֵי מִי שִׁיְהִיָּה לוֹ חֵלֶק בָּזֶה. וְחֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים
 אָמְרוּ (בְּכֹא בַתְּרֵא ט.): גְּדוֹל הַמַּעֲשֵׂה יוֹתֵר מִן הָעוֹשֶׂה, שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה
 לב): "וְהָיָה מַעֲשֵׂה הַצְּדָקָה שְׁלוֹם"; הֵינּוּ בָּזֶה שֶׁמְעוֹרְרִים אֶת אַחֵרִים
 לַעֲשׂוֹת צְדָקָה, זֶה יוֹתֵר מִמָּה שֶׁהוּא נוֹתֵן צְדָקָה. וְהַסְּבֵרָא פְּשׁוּטָה,
 כִּי כַּמָּה כֶּבֶד אָדָם יְכוֹל לְתַת? ! וְכַמָּה שֶׁהוּא יְכוֹל לְתַת הוּא יִתֵּן,
 אֲבָל לְזִכּוֹת אֶת הַרְבִּים שִׁיְהִיָּה לָהֶם חֵלֶק בְּבִנְיַן בֵּית-מִקְדָּשׁ מְעַט,
 זו זְכוּת שֶׁאֵין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, שֶׁעוֹד אֲנָשִׁים יְהִיָּה לָהֶם חֵלֶק
 בְּעֲבוּרָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בִּיתֵר שְׂאֵת
 וּבִיתֵר עֵז, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוֹכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ
 וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי הַשְּׁתַדְּלִיּוֹת לְהַתְחַזֵּק
 וּלְחַזֵּק אֶת אַחֵרִים, וּבִפְרָט עַל עֲנִין שִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, שְׂגָה
 בְּעֲצָמוֹ אֲמוּנָה, כִּי בָּזֶה שֶׁאָדָם מְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בָּזֶה
 הוּא מְגַלֶּה אֶת טֵהַר לְכַבוֹ שֶׁמֵּאֲמִין בוֹ יְתִבְרַךְ, כִּי תִפְלֵה וְאֲמוּנָה
 הוֹלְכוֹת בְּיַחַד.

דַּע לָךְ, שֶׁאֲנִי מְאֹד גָּאָה בָּךְ, יְהִי חֵלְקִי בְּחֵלְקְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' סז.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יְתִבְרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת בְּהַעֲלוֹתְךָ, ט"ו סִינּוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מאד מאד אָני שְׂמַח, שְׁאַתָּה יוֹצֵא לְהוֹפְעוֹת לְקִרְבֵּי אֶת נַשְׁמוֹת
 יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר אֵין חֶקֶר לְגַדְלַת הָעֲנָנִים הַזֶּה, וְרַבְּנוּ ז"ל
 רָצוּהוּ מְאֹד, שְׁאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִסְעוּ נְסִיעוֹת כְּדֵי לְקִרְבֵּי רְחוּקִים, וְלַחֲזוֹק
 נִשְׁבָּרִים וְנִדְכָּאִים וְכוּ', אֲשֶׁר הַיּוֹם לֹא חָסַר כְּאֵלוֹ, וְזוֹ הַמְצָוָה הַכִּי
 גְּדוֹלָה, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (כָּבֵא בְּתָרָא י.א.): כָּל הַמְקִיִּים נִפְשׁ
 אַחַת מִיִּשְׂרָאֵל, כְּאֵלוֹ קִיִּים עוֹלָם מְלֵא; זֶה רַק כְּשֶׁמְקִיִּים נִפְשׁ אַחַת,
 וְכָל שְׁפָן כְּשֶׁמְקִיִּים הַרְבֵּה נִפְשׁוֹת, עַל-יְדֵי-זֶה מְקִיִּים הַרְבֵּה
 עוֹלָמוֹת, וְלָכֵן אָני מְאֹד מְאֹד מְקַנָּא בְּעַבּוּדְתְּךָ הַקְּדוּשָׁה.

נָא וְנָא רְאֵה לְחֲזוֹק אֶת עֲצָמְךָ בִּיְתֵר שְׁאַתָּה וּבִיְתֵר עוֹ, בְּאַמוּנָה
 פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ מִתִּיבָה וּמִהֵוָה וּמְקִיִּים אֶת כָּל
 הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְכָל פֶּרֶט מִפְּרִטֵי הַבְּרִיאָה מִשְׁנַח מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְכָל
 שְׂאָדָם מִחֲדָיר בְּעֲצָמוֹ יְדִיעוֹת אֵלוֹ, אָזִי כָּל הַחַיִּים שְׁלוֹ הוֹלְכִים כְּבָר
 בְּצוּרָה אַחֲרֵת, כִּי מִי שֵׁישׁ לוֹ אַמוּנָה, יֵשׁ לוֹ כְּבָר אֶת הַכָּל, כְּמוֹ
 שְׁפָתוֹב (מְשַׁלִּי כח): "אִישׁ אַמוּנוֹת רַב בְּרָכוֹת", עַל-יְדֵי תִקְוָה הָאֻמוּנָה
 שֵׁישׁ לְאָדָם בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, הוּא קוֹנֵה לְעֲצָמוֹ אֶת כָּל הַמַּדּוֹת טוֹבוֹת, כִּי
 כָּל הַתּוֹרָה יְסוּדָה בְּאַמוּנָה, לְהַאֲמִין בְּמִצִּיאוֹת הַבוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ,
 וּבְהַשְׁגָּחָתוֹ הַפְּרִטִי פְּרִטִית.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' סח.

בְּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר בְּהַעֲלוֹתְךָ, י"ז סִיּוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל כָּל־לִיּוֹת אַנְשֵׁי
 שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגְּרוֹים בְּיִבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
 הַנִּי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאַתִּי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שֶׁתִּתְפַּלְלוּ עִבּוֹר
 בְּרִיאוֹתֵי, כִּי עֲדִין אָני מְאֹד חָלֵשׁ, וְאָני מְקַנָּה מְאֹד לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא לְהִיּוֹת בְּמַחְנִיכֶם בְּקִרְוֹב מְאֹד.

הַעֲקֹר מֵה שְׁאֵנֵי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, תַּחֲזִיקוּ אֶת עַצְמְכֶם בְּיַחַד, שְׁשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְהַפְרִיד בֵּינֵיכֶם, שְׁזֶה סוּד הַצְּלַחַתְנּוּ, שְׁאֲנַחְנוּ מִחֲזִיקִים אֶת עַצְמָנוּ בְּיַחַד.

נָא וְנָא רְאוּ לְהַתְחַזֵּק לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמִיחָה מִרְחֶבֶת אֶת הַדַּעַת, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מִוֵּהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן י'), כִּי עַל-יַדֵּי שִׂמְחָה נִתְרַחֶבֶת הַדַּעַת, וְיִכּוּל לְהוֹלִיךְ אֶת מַחְשַׁבְתּוֹ כְּמוֹ שְׂרוּצָה, הֵינּוּ שֶׁהַמְחַשְּׁבָה תִּהְיֶה בְּחֵרוּת. כִּי בְּאֵמֶת כָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עַל הָאָדָם, זֶה רַק מִחֲמַת צְמָצוּם וְקִטְנוּת הַמַּחֲזִין, הַמְּלֵא דְמִיּוֹנוֹת, שְׁאֲחַד מִדְּמִין עַל הַשְּׂנִי, כְּאֵלוֹ הַשְּׂנִי רוּצָה רַק לְהִזְיֹקוּ, וּבְאֵמֶת הַשְּׂנִי עָסוּק עִם עַצְמוֹ, וְהוּא לֹא חוֹשֵׁב מִמֶּךָ כְּלָל... אִךְ זֶה קִטְנוּת וְצְמָצוּם הַמַּחֲזִין, שְׁנִכְנְסִים בְּכָל אָדָם דְּמִיּוֹנוֹת כְּאֵלוֹ הַזּוֹלַת מִתְּכַוֵּן רַק לְצַעֲרוֹ. וּמִכָּל אֵלוֹ הַדְּמִיּוֹנוֹת יְכוּלִים לְהַנְצִיל עַל-יַדֵּי תַקְלָה הַשְּׂמִיחָה.

וְלִכֵּן צְרִיכִים הַרְבֵּה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל מַדַּת הַשְּׂמִיחָה, כִּי הַשְּׂמִיחָה הִיא הַגְּאֻלָּה, הֵינּוּ גְאֻלְתּוֹ הַפְּרָטִית, כִּי אֵין לָךְ עוֹד גְּלוּת יוֹתֵר קָשָׁה מִשְּׂאָדָם רוֹדֵף אֶת עַצְמוֹ, עַל-יַדֵּי עַצְבוּת וּמְרִירוּת וְדַכְאוֹן, שְׁמִכְנִים בְּעַצְמוֹ עַל לֹא דְבַר, וּכְבָר אָמַר הַחֶכֶם: "הָאָדָם עִם דְּמִיּוֹנוֹתָיו מִכָּה אֶת עַצְמוֹ יוֹתֵר מִמֵּה שְׁשׁוֹנָא מִכָּה בּוֹ עִם מִקָּל", כִּי בְּזֶה שְׂאָדָם תָּמִיד רַק חוֹשֵׁב מִהַזּוֹלַת, וּמִצְטַעֵר מִהַדְּמִיּוֹנוֹת שְׁנִכְנְסוּ בּוֹ כְּאֵלוֹ הַזּוֹלַת רוּצָה אֶת הָרַע שְׁלוֹ, הוּא יוֹתֵר מִכְּאִיב לְעַצְמוֹ מִכָּל שׁוֹנְאָיו יַחַד, כִּי הֵם לֹא יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת לוֹ שׁוּם דְּבַר, מֵה שְׂאֵין כֵּן אָדָם יְכוּל לְקַרֵּס תַּחַת הַמַּשָּׂא שֶׁל הַמְחַשְּׁבוֹת וְהַדְּמִיּוֹנוֹת שְׁמִצִּיקִים לוֹ, שְׁזֶה פְּשוּט מִחֻלָּה, כַּמֶּאֱמָרָם ז"ל (ירושלמי שְׁבַת, פָּרָק י"ד, הַלְכָה ג') עַל הַפְּסוּק (דְּבָרִים ז'): "וְהִסִּיר הַנְּזִי"ה מִמֶּךָ כָּל חַלִּי" — זֶה הַרְעִיוֹן; כִּי (שָׁם): "וְנָתַן עַל בְּרִזָּל עַל צוּאֲרָךְ" — זֶה רְעִיוֹן. נִמְצָא, שְׂאֵין עוֹד מִחֻלָּה וְעַל בְּרִזָּל עַל צוּאֲרָ הָאָדָם כְּמוֹ הַרְעִיוֹנוֹת וְהַדְּמִיּוֹנוֹת שְׁנִכְנְסִים בּוֹ, אֲחַד עַל הַשְּׂנִי, וְזֶה שִׁיף בֵּין בְּגָבְרִים וּבֵין בְּנָשִׁים.

וְלִכְּנֵן צְרִיכִים הָרַבָּה לְהַתְּפַלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִזְכֶּה לְשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה מְרַחֶבֶת אֶת הַדַּעַת, וְזֶה אֲשֶׁר בְּשִׁמְחָה אוֹתִיּוֹת מִחֻשָּׁב"ה.

נָא וְנָא רְאוּ לְהַצְטַרֵּף לְלַמּוּד דְּף הַיּוֹמִי בְּכָל יוֹם, כִּי הִנֵּה כָּבֵד הִתְחִילוּ לְלַמֵּד מִסֵּכֶת יוֹמָא, וּכְבֵר מַחְזִיקִים בְּדָף ו', וְלִכְּנֵן חֻבָּל מְאֹד עַל כָּל יוֹם שְׁעוֹבֵר בְּלִי לַמּוּד דְּף גְּמָרָא, שֶׁהוּא מִמֶּשׁ מְזוּן הַנְּשִׁמָּה, כִּי מִי שְׂזוּכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דְּף גְּמָרָא, מְרַגֵּישׁ סְפוּק נַפְשִׁי, אֲשֶׁרִי מִי שְׂמַצְטַרֵּף אֶל חֲבוּרַת לּוֹמְדֵי דְּף הַיּוֹמִי בְּכָל יוֹם, וְאֵז טוֹב לוֹ בְּזֶה וּבְבָא כָּל הַיָּמִים.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, רְאוּ לְצִאֵת לְהַפְצָה, וְאֵז לֹא יִחַסֵּר לָכֶם שׁוֹם דְּבָר, כִּי מִי שְׂיִצֵּא לְהַפְצָה, יִהְיֶה מְבַטַּח שְׂתַמִּיד יִהְיֶה לוֹ כֶּסֶף בְּפִיס.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' סט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתָךְ, י"ז סִיּוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

שְׂמוּעַ שְׂמַעְתִּי שְׂאִינְךָ בְּקוּ הַבְּרִיאוֹת, גַּם עָלִי עֵבֶר שְׂבוּעַ שְׁלָם עִם חַם גְּבוּהָ וְעִם חֲלָשָׁה גְּדוּלָּה, וְלִכְּנֵן אֲנִי מִתְּפַלֵּל עֲלֶיךָ, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף גַּם יַחַד, וְאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּבֹא קָמָא צ.ב.): אָמַר לִיָּה רָבָא לְרַבָּה בַר מְרִי, מָנָא הָא מִילְתָּא דְּאָמְרוּ רַבָּנֵן: כָּל הַמְּבַקֵּשׁ רַחֲמִים עַל חֲבֵרוֹ, וְהוּא צְרִיךְ לְאוֹתוֹ דְּבָר, הוּא נַעֲנֶה תַּחֲלָה? אָמַר לִיָּה, דְּכַתִּיב (אִיּוֹב מ.ב.): "וַהֲוִי"ָּה שָׁב אֶת שְׁבוֹת אִיּוֹב בְּהַתְּפַלְּלוֹ בְּעַד רַעְיוֹ".

נָא וְנָא רְאֵה לְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עֵז בְּאֵמוּנָה

פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַרֵךְ, כִּי הָאָמוּנָה הִיא עֵקֶר הַחַיּוֹת שֶׁל הָאָדָם, וּמִי שֶׁמְכַנִּים אֶת עֲצָמוֹ בְּתוֹךְ הָאָמוּנָה, כָּל הַחַיִּים שֶׁלוֹ הוֹלְכִים כְּכֹר בְּאֶפְסָן אַחֵר לְגַמְרִי.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְבּוֹא בְּשָׁבוּעַ הַכָּא לְאַרְצָנוּ הַקְדוּשָׁה, וְאִזְ נִזְכֶּה לְהִתְחַזֵּק יַחַד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלוּתֵינוּ שְׂאָחֵד מִתְפַּלֵּל עֲבוּר חֲבֵרוֹ, וְיִתְקַבְּלוּ בְּרַחֲמִים וּבְרַצוֹן.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' ע.

בַּעֲזַרַת הַשָּׁם יִתְבַרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר בְּהַעֲלוֹתָךְ, י"ז סִינּוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

מָה אָמַר לָכֶם! כָּל הַחַיִּים מְלֵאִים גְּסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְהִתְחַזֵּק מֵעַמֵּד, וְאִינוּ גֹשֶׁבֶר מִשּׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם, וְזֶה עֵקֶר גְּדֻלַּת בַּר יִשְׂרָאֵל, שְׂיָכוֹל לְהִתְחַזֵּק מֵעַמֵּד מִכָּל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו. וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, אֵל תְּרִיבוּ בֵּינֵיכֶם, וְתִשְׁתַּדְּלוּ לְהַבִּין אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי, וְלֵאמֹר אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי, כִּי בְּזֶה תְלוּיָהּ הַצְלַחְתְּכֶם.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְבּוֹא כְּכֹר בְּעוֹד בְּמָה יָמִים, אוֹ עַל-כָּל-פְּנִיִם אַחֵר הַשָּׁבָת, וְאִזְ אֲדַבֵּר עִמָּכֶם.

הָעֵקֶר תִּחְזִיקוּ אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַחַד בְּאַהֲבָה אֲמִתִּית, וְשִׁלָּא יִהְיוּ בֵּינֵיכֶם שׁוּם וּפְוַחִים, וְאִזְ טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים.

בְּקִרְוֹב מְאֹד תִּרְאוּ יְשׁוּעָה וְכוּ', וְאִזְ בְּמִילָא כְּכֹר יִפְסְקוּ הוֹפּוּחִים, כִּי תַחֲכוּ עַל שְׂמִחָה שְׂתִהְיֶה בְּבֵיתְכֶם.

הַמֵּאַחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' עא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בהעלותך, י"ז סיון ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל נשות אנשי
שלומנו "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הוי"ה
עליהם ישרה שכינתו תמיד.

רבנו ז"ל אומר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן מב): על-ידי אמונת
חכמים, שמאמין שכל דבריהם ומעשיהם אינו פשוט, ויש בהם
סודות נפלאים, על-ידי-זה מלבישים לבושים יפים לשכינה.

אמונת חכמים זה היסוד ביהדות, בלי אמונת חכמים אדם לא
יודע איך לקיים מצוה, אדם לא יודע איך להתחזק להיות בשמחה,
אדם יכול להגיע למצב של התאבדות, בר מינן, ולכן אמונת חכמים
זה הדבר הכי חשוב. רבנו ז"ל בתורה האחרונה שאמר (לקוטי-
מוהר"ן, חלק ב', סימן ח'), בראש השנה שנת תקע"א, דבר שמה הרבה
מאמונת חכמים, ולחפש אחר הצדיק שיכול להחדיר בנו אמונה
בבורא כל עולמים, ולנקות לנו את השכל, שגם אנחנו נזכה להבין
ולהשיג רוחניות אלקות. פי אין עוד דבר יותר חשוב משאדם
מרגיש את הקדוש-ברוך-הוא, שאדם מרגיש אפלו בצוק העתים
בקשי המצב, שעל-כל-פנים אסור להתיאש, כי הקדוש-ברוך-הוא
אב הרחמן, והקדוש-ברוך-הוא רוצה רק את הטוב שלנו, ואפלו
שיש דברים שאנחנו לא מבינים, עם כל זאת עלינו להתחזק
באמונה בהקדוש-ברוך-הוא. וברגע שיש לאדם אמונה בהקדוש-
ברוך-הוא — הוא שמח, פי מה יש לאדם להיות בעצבות, מה יש
לאדם להיות בדאגות?! אם קשה לו בפרנסה, אם קשה לו
בשלום-בית — הרי יש לנו את הכתבת היכן לפנות — שהוא
הצדיק, ולבקש ממנו: "צדיק, אנא תעשה אתי חסד ותמתיק ממני
את הדינים". וראו במשך כל השנים והדורות, אנשים שבאו אל
צדיקים והתפללו, ראו נסים ונפלאות, נסים נגלים.

אָנִי בְּעֶצְמִי זָכִיתִי פֶּעַם לְנוֹסֵעַ לְהוֹנְגְרִיָּה לְקַבְּרֵי צַדִּיקִים, יֵשׁ לִי שְׁנֵי סִבִּים שְׂאֲחֲרֵיהֶם אָנִי נִקְרָא, וְהֵם שְׁנֵיהֶם הָיוּ צַדִּיקִים גְּדוֹלִים מְאֹד מְאֹד, אֶחָד הָיָה הַשֵּׁם שְׁלוֹ: אֲלֵיעֶזֶר, וְאֶחָד הַשֵּׁם שְׁלוֹ הָיָה: שְׁלֵמָה, וְאָבִי הַקְּדוֹשׁ נָתַן אֶת הַשֵּׁם שְׁלֵי אַחַר שְׁנֵי הַסִּבִּים הָאֵלֶּה, אִזְ כְּשֶׁאָנִי נוֹסֵעַ לְהוֹנְגְרִיָּה לְקַבְּרֵי צַדִּיקִים, בְּרֹאשׁ וּבְרֵאשׁוֹנָה אָנִי נוֹסֵעַ אֶל הַצִּיּוֹן שְׁלֵהֶם, וּמִתְפַּלֵּל הַרְּבֵה, כִּי אֵין עוֹד זְכוּת יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִלְּהִתְפַּלֵּל בְּקַבְּרֵי צַדִּיקִים, כִּי בְּזְכוּת הַצַּדִּיקִים הַקְּדוֹשִׁים יֵשׁ לָנוּ קִיּוּם. וְרַבְּנוּ ו"ל גָּלָה לָנוּ בְּפִרוּשׁ, שְׂאֵם בָּאִים אֶל קַבְּרֵי צַדִּיקִים וּמִתְפַּלְּלִים, אִזְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹנֶה לָנוּ בְּזְכוּת הַצַּדִּיקִים. וְלִכֵּן זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד לְהִיּוֹת רְגִיל לְבּוֹא לְקַבְּרֵי צַדִּיקִים וּלְהִתְפַּלֵּל. וְהִנֵּה לְקַחְתִּי לְעֶצְמִי נֶהֱג הוֹנְגְרִי, שֶׁהוּא יוֹדֵעַ אֶת כָּל קַבְּרֵי הַצַּדִּיקִים, נִסְעֵתִי אִתּוֹ בְּכָל קָבֵר וְקָבֵר שֶׁל צַדִּיק, וְשֵׁם עֲצָרְנוּ וְהִתְפַּלְּלֵתִי — בְּזְכוּת הַצַּדִּיק הַקְּדוֹשׁ הַטָּמוּן בְּמָקוֹם הַזֶּה אֲנִי רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, תַּעֲזֹר לִי, כָּל הַזְּמַן שֶׁהֵייתִי בְּכָל קָבֵר וְקָבֵר בְּלִיתִי שְׂמָה הַרְּבֵה מְאֹד. וְהִנֵּהג בֵּינֵתִים חִפָּה בְּרִכָּב שְׁלוֹ, וְלִי הֵייתָ טוֹבָה, שְׁלֵא הִפְרִיעַ לִי בַתְּפִלוֹת. בְּקָבֵר אֶחָד כְּשֶׁהִגַּעְנוּ, הוּא יֵצֵא וְהִלְבִּישׁ אֶת הַגִּיקֻט שְׁלוֹ וְהִקְסִקֻט שְׁלוֹ, נִטַּל יָדַים וְנִכְנַס עִמִּי לְתוֹךְ הָאֵהֶל, שֶׁשְׂמָה טָמוּן הַצַּדִּיק הַקְּדוֹשׁ רַבִּי יִשְׁעִיָּה מִקְרֵאסְטִיר זי"ע, הוּא שָׁם אֶת הַיָּד שְׁלוֹ עַל הַמַּצְבָּה, וּמִלְמֵל וּמִלְמֵל וְדַבֵּר, אָנִי לֹא שָׁמְתִי לֵב, כִּי הֵייתִי עֶסוּק בְּשְׁלֵי, וְהוּא הָיָה עֶסוּק בְּשְׁלוֹ, כְּשֶׁיֵּצְאֵתִי, הוּא עֲדִין נִשְׂאָר שְׂמָה, וְאַחֲרֵיכֵן יֵצֵא, וְנִטַּל אֶת יָדָיו, וְאָמַר לִי: בְּנֹדָאִי אַתָּה מִתְפַּלֵּא, רַבִּי, לְמָה בְּכָל הַמְּקוֹמוֹת לֹא יֵצְאֵתִי אֲלָא רַק פֹּה? וְאָמַרְתִּי: נָכוּן.

אִזִּי הִחַל לְסַפֵּר: הֵייתָ שֶׁהֵייתָ לוֹ תֵּאֲנַת דְּרָכִים לְפָנַי שְׁנֵתִים, תֵּאֲנַה מִמֶּשׁ קִטְלָנִית, נִהְרָגוּ כַּמָּה אַנְשִׁים, וְהוּא הָיָה בְּלִי הַכֶּרֶה, וּכְשֶׁנִּתְעוֹרֵר, הִרְוֹפָאִים אָמְרוּ, שְׁצַרִּיכִים לְכָרוֹת לוֹ אֶת שְׁתֵּי הַרְגָּלִים, כִּי אַחֲרָת הוּא בְּמַצָּב מְסָכָן. וּבָאָה אִמָּא שְׁלוֹ וְצַעֲקָה, שְׁבִשׁוּם פָּנִים וְאָפָן הִיא לֹא נוֹתֶנֶת לַעֲשׂוֹת גְּתוּחַ לְבָן שְׁלָה, עַד שֶׁיִּקְחוּ אוֹתוֹ אֶל הַצִּיּוֹן שֶׁל הַצַּדִּיק רַבִּי יִשְׁעִיָּה מִקְרֵאסְטִיר זי"ע. וְהִרְוֹפָאִים אָמְרוּ לָהּ: "אַתְּ מְסַכְּנֶת אֶת הַבֵּן שְׁלָה, זֹו אַחֲרֵיוֹת שְׁלָה". וְהִיא בְּשְׁלָה: "לֹא אֲכַפֵּת לִי". וְהִבִּיאָה אִמְבוּלָנִס, וְהִכְנִיסָה אֶת הַבֵּן שְׁלָה, וְנִסְעָה עִמּוֹ

עד הצדיק, ושמה גוים הוציאו את המטה, והכניסוה לתוך הציון, והאמא בכתה מאד מאד מאד, "והנה", מסים הנגה, "אתה רואה", והוא מתחיל לרקד, "אתה רואה את שתי הרגלים שלי, לא פרתו אותם", ועכשו פלא שאני בא לפה בכל פעם כשאני מוליך אנשים לקברי צדיקים, אני חייב תודה לצדיק הזה, שבזכותו יש לי שתי הרגלים, ולא פרתו לי אותם הרופאים. אז ראיתי מה זה אמונת חכמים שיש לאדם פשוט, שהוא ספק יהודי, כי אני שאלתי אותו — אם הוא יהודי, ואמר: חצי, חצי, אז לא רציתי להכנס איתו בדברים, אולי האמא יהודיה והאבא גוי, אז הוא יהודי, אבל אם האמא גויה והאבא יהודי, אז הוא גוי, לא רציתי לשאל יותר, אבל ראיתי את התמימות והפשיטות שהיתה לנגה הזה.

ומאד מאד התפעלתי מה זה אמונת חכמים, ואמרתי לעצמי: כך צריכים להאמין בצדיק, לדעת שבזכות הצדיק הזה אני אראה ישועה. והנה זה קרה לפני כמה שנים, וספרתי כבר את הספור הזה כמה פעמים בכמה דרשות, כי אני הייתי עד לספור הזה, כי האדם הזה ראיתי איו שיהא מתפלל בציון של הצדיק, וספר לי, שאצלו קרה הספור, ובפרט שמי יודע אם הוא בכלל יהודי...

והנה לפני שבועים ספר לי אחד ספור מוזעזע, שקרה גם-כן בציון של הצדיק הקדוש רבי ישעיה מקראסטיר זי"ע. בארצות-הברית היה זוג יהודים מודרנים, והנה הבת שלהם רצתה להנשא לגוי, האבא והאמא בכו ובקשו ממנה שתעזב את הגוי, כי לא מתאים ליהודי לקחת גוי, אבל לשוא היו דבוריהם, היא נקשרה אליו. וההורים היו שבורים ורצוצים מאד. והנה הזוג תכננו כבר את החתונה על חודש סיון, שזה בלועזי יוני למספרם, וההורים אכלו את עצמם מרב צער, שהבת שלהם תקח גוי, ולא יכלו לעכל את המציאות הנוכחית הזו, ולא ידעו מה לעשות. והנה פגשו איזה רב, ושפכו את לבם, וספרו לו את כל הספור. ואמר להם: "מה לכם לבכות, מה לכם להיות בדאגה, יש לי סבא, הצדיק הקדוש רבי ישעיה מקראסטיר זי"ע, בג' איר זה יום ההולא שלו, כל המשפחה נוסעים אל הציון הקדוש שלו, בואו אתה ואשתך תסעו

גם כן, מה תפסידו? תתפללו שמה, ותראו נסים". נו, אבא ואמא שבוורים ורצוצים, מה יש להם כָּבֵר להפסיד, הִיָּה זֶה חֲדָשׁ אִיר, וְהֵלֵא בְעוֹד חֲדָשׁ הוּא חֲדָשׁ סִיּוֹן הַבַּת הוֹלֶכֶת לְהַתְחַתֵּן, וְהַהוֹרִים עָשׂוּ חֲשׁוּבֹן — מַה הֵם מִפְסִידִים אִם יִסְעוּ. בְּכֵן הִגִּיעוּ וּבָאוּ לְצִיּוֹן הַקְדוּשׁ, וּגְמָרוּ שָׁמָּה אֶת כָּל סֵפֶר הַתְּהִלִּים, וּבְכּוּ וּבְכּוּ הַרְבֵּה בְכִיּוֹת, וּבִין כָּל מְזֻמּוֹר וּמְזֻמּוֹר הֵם בְּקָשׁוּ אֶת הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂבֻזְכוֹת הַצְדִּיק הַזֶּה, שֶׁהַבַּת שְׁלֵהֶם תִּנְצַל מֵהַגּוֹי אָרוּר טָמֵא. וּגְמָרוּ אֶת כָּל סֵפֶר הַתְּהִלִּים, וְכָל הַחֲבוּרָה שְׁנוּסְעִים בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה בְּגוֹ אִיר לְקַרְאֵסְטִיר [עֵינָה קִטְנָה בְּהוֹנְגְרִיָּה, לֹא רַחוּק מֵהַעִירָה טוֹקַאין] חֲזָרוּ לְבִיתָם.

וְאִיךָ שֶׁהַהוֹרִים חוֹזְרִים, מִי מַחְפָּה לָהֶם בְּשָׂדֵה הַתְּעוּפָה? הַבַּת מַחְפָּה לָהֶם עִם הַרְכָּב, וּמִקְבֵּלֶת אֶת פְּגִיָּהֶם בְּחִיוֶף גְּדוֹל: "אֲמֵא וְאֲבֵא, יֵשׁ לִי בְּשׁוּרָה טוֹבָה בְּשִׁבְלֵכֶם, עֲזֹבְתִי אֶת הַגּוֹי, שִׁילַף לְכָל הַרוּחוֹת". וְהֵם הָיוּ מִפְתָּעִים מַה קָרָה. וְהִיא הַחֲלָה לְסִפְרָה: הָיִיתָ שֶׁהַכִּינָה אֶת עֲצָמָה כְּבֹר לְחַתָּנָה, וְהִלְכָה וְקִנְתָּה בְּגָדִים וְכוּ', וְהִנֵּה הִיא הִלְכָה לְחַנּוּת לְקִנּוּת נְעִלִים, אֲבָל שָׁמָּה לֹא מִצָּאָה מִבְּקָשָׁה מִיָּד, וְלָקַח לָהּ הַרְבֵּה זְמַן, וְהַגּוֹי הִתְעַצְבֵּן, וְהַתְּחִיל לְקַלֵּל אוֹתָהּ וְאֶת כָּל הַיְּהוּדִים עִם כָּל מִינֵי קְלָלוֹת הַכִּי מַגְנּוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְהַחַנּוּת הִיָּתָה מְלֵאָה אֲנָשִׁים, וְהוּא מְקַלֵּל אֶת הַיְּהוּדִים וּמְקַלֵּל אוֹתָהּ וְאֶת הַהוֹרִים שְׁלָה, בְּכֵן הִיא עָשְׂתָה לְעֲצָמָה חֲשׁוּבֹן — מַה אִם עוֹד שְׂבוּעִים אֲנַחְנוּ הוֹלְכִים לְהַתְחַתֵּן, וְהוּא כְּבֹר מְנוּל אֶת הַפָּה שְׁלוֹ בְּקָלְלוֹת כְּאֵלוּ, מַה יִּהְיֶה כְּשֶׁאֲנִי אֶתְחַתֵּן אִתּוֹ? ! אוֹי לִי. בְּכֵן אֲמַרְתִּי שִׁילַף לְכָל הַרוּחוֹת, אֲנִי לֹא רוֹצֶה לְהַפִּיר אוֹתוֹ, וְנִשְׁפַּר הַכֹּל. כְּמוֹכֵן שֶׁהַהוֹרִים הָיוּ מְלֵאֵי שְׂמֵחָה אֵין קֵץ, וְהַפְּרַת הַטּוֹב לְצְדִיק הַקְדוּשׁ.

וְזֶה סֵפֶר לִי יְהוּדִי, שֶׁהוּא הִיָּה שָׁמָּה, וְהוּא רָאָה אֶת זֶה בְּעֵינָיו. רוּאִים מְכַאֵן מַה זֶה אֲמוּנַת חַכְמִים, כְּשֵׁיִשׁ לְאָדָם אֲמוּנַת חַכְמִים, וּבָא אֶל קָבֵר שֶׁל צְדִיק, וּמִבְּקָשׁ אֶת הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂבֻזְכוֹת הַצְדִּיק הַשּׁוֹכֵן כְּאֵן תַּעֲזוֹר לִי, שְׁתִּהְיֶה לִי יְשׁוּעָה, אִיזוֹ יְשׁוּעָה יְכוּלִים לְקַבֵּל!

וְלָכֵן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּיַתֵּד שְׂאֵת וּבְיַתֵּד עַז בְּאַמוּנַת חֲכָמִים, וְאֵנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת כָּלֶכֶן, תִּשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד לְהַחְזִיק אֶת עֲצָמְכֶן בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, וְלֹא לְהִגִּיד מוֹסֵר אֶחָד לְשֹׁנֵי, אִף אֶחָד לֹא הַשׁוֹטֵר שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים רַק לְחֻזֵּק וּלְעוֹדֵד וּלְשִׂמְחָה, וְאֵנִי מְאֹד מִקְפִּיד אִם אֶחָד יִגִּיד מוֹסֵר לְשֹׁנֵי, זֶה לֹא הֵרָף רַבְּנוּ ז"ל, הֵרָף שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל הִיא רַק לְחֻזֵּק וּלְעוֹדֵד וּלְשִׂמְחָה, וְלָכֵן בְּזָכוֹת זֶה שְׂאֵתָן תַּחְזִיקוּ אֶת עֲצָמְכֶן בְּיַחַד, וְתִהְיֶה לָכֵן אֲמוּנַת חֲכָמִים, וְתִשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד לֹא לִפְגַּע בְּהַזְוִלַּת, לֹא לִפְגַּע בְּחֻבְרָה, וְלֹא לִפְגַּע בְּשׁוּם אִשָּׁה, בְּזָכוֹת זֶה אֲנַחְנוּ נֹזְכֶה לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמֵנוּ הַרְבֵּה יְשׁוּעוֹת, הַרְבֵּה נְסִים.

הַצַּדִּיק הַקְּדוּשׁ הַרְבִּי רַבִּי זוֹשָׁא מְאַנְפּוּלִי זי"ע, שָׁאַל פְּעַם אֶת אַחִיו הַקְּדוּשׁ הַרְבִּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיץ-עֲנֶסֶק זי"ע: אַחִי הַקְּדוּשׁ, לָמָּה אֶצְלָךְ רוֹאִים כָּל-כָּף הַרְבֵּה נְסִים? לָמָּה מִי שָׁבָא אֶצְלָךְ רוֹאֶה נְסִים? עֲנֵה וְאָמַר: אֲנִי הַחֲדַרְתִּי בֵּין אַנְשֵׁי, שִׁיְהִיו כָּל-כָּף מְאַחֲדִים יַחַד, שִׁיְהִיו בְּאַהֲבָה כָּל-כָּף חֻזְקָה, שְׂבֻזְכוֹת הָאַהֲבָה וּבְזָכוֹת הָאַחֲדוּת שִׁישׁ בָּהֶם, מְזֵה בְּעֲצָמוֹ נַעֲשֶׂה נְסִים. רוֹאִים מְזֵה, אִם מְתַאֲחֲדִים יַחַד עִם הַצַּדִּיק, וְעוֹשִׂים שְׁלוֹם אֶחָד עִם הַשֹּׁנֵי, יְכוּלִים לְרַאוֹת הַמוֹן נְסִים.

הַצַּדִּיק הַקְּדוּשׁ הַבַּעַל הַתְּנַיָּא זי"ע אָמַר בְּשֵׁם רַבּוֹ הַמַּגִּיד הַגָּדוֹל מְמוֹרִיטֵשׁ זי"ע, שֶׁשָּׁמַע מְרַבּוֹ הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוּשׁ זי"ע, שָׁאָמַר: אִם יְהוּדִים יוֹשְׁבִים יַחַד, אֶפְלוּ לֹא מְדַבְּרִים רַק יוֹשְׁבִים יַחַד בְּלֵב אֶחָד, וְחוֹשְׁבִים: אִיךְ יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת אֶת הַרְצוֹן שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אַז אֶפְלוּ מִלְּאָךְ מִיכָאֵל, שֶׁהוּא מְלַמֵּד זָכוֹת עַל עִם יִשְׂרָאֵל, הוּא לֹא יְכוּל לְגַשֵּׁת שְׂמָה, כִּי אִם עֲשֶׂרָה אַנְשִׁים יוֹשְׁבִים וְחוֹשְׁבִים רַק מִהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, יוֹצֵא אוֹר כְּזֶה, שָׁאִף אֶחָד לֹא יְכוּל לְגַשֵּׁת אֵלֵיהֶם, אֶפְלוּ מִלְּאָכִים, וְאֶפְלוּ מִלְּאָךְ שֶׁל חֶסֶד לֹא יְכוּל לְגַשֵּׁת, מִכָּל שֶׁכֵּן מִלְּאָךְ שֶׁל גְּבוּרָה, גְּבוּרִיאֵל.

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶן, תַּחְזִיקוּ אֶת עֲצָמְכֶן בְּיַחַד, תִּתְפַּלְלוּ בְּשִׁבְלִי, שְׂתִּהְיֶה לִי רְפוּאָה שְׁלָמָה, שְׂתִּהְיֶה לִי יְשׁוּעָה שְׁלָמָה, וּבְזָכוֹת הַתְּפִלוֹת שְׁלָכֶן, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁבְּקָרוֹב מְאֹד

נִתְרָאָה, וְהַשְׁמַחָה תִּהְיֶה שְׂמֵחָה גְדוֹלָה מְאֹד מְאֹד, בְּזֶה שֶׁתִּתְאַחֲדוּ יַחַד, בְּזֶה שֶׁתַּעֲזְרוּ אַחַת לַשְּׁנֵיָה, אַתֶּן גּוֹרְמוֹת לִי נַחַת רוּחַ מְאֹד מְאֹד גְּדוֹל, אָבָל אִם יֵשׁ אִשָּׁה אַחַת עִם פֶּה גְּדוֹל, שֶׁרַק מִתְאַמְצֶת בְּכָל מַחִיר לַעֲשׂוֹת פְּרוּדִים, זֶה מַה שְׂכּוֹאֵב לִי מְאֹד. וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקָשׁ אֶת הָאִשָּׁה הַזֹּאת, שִׁישׁ לָהּ פֶּה גְּדוֹל, אוֹ שֶׁתִּסְגֹּר אֶת הַפֶּה, אוֹ שֶׁתַּעֲזֹב אֶת הַקְּהֵלָה שְׁלֵנוּ, אֲנַחְנוּ לֹא מְעַנְיָנִים בְּמוֹסָר, אֲנַחְנוּ לֹא מְעַנְיָנִים בְּהַדְרָכוֹת, לָנוּ יֵשׁ אַמוּנַת חֲכָמִים, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקָשׁ אֶתְכֶן, תַּחֲזִיקוּ אֶת עַצְמְכֶן בְּיַחַד, וְשִׁתְּהִי לָכֵן אַמוּנַת חֲכָמִים, וּבִזְכוּת זֶה נִזְכָּה לְכָל הַיְשׁוּעוֹת, כִּי רַבְּנוּ ז"ל דִּבְרַר הַרְבֵּה בְּסִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדִיק, מִמַּעַלֵּת הָאָדָם שְׂזוּכָה לִהְיוֹת מְקַרֵּב אֶל הַצְּדִיק, וְאָמַר דְּבַר פְּלֵא (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדִיק, סִימָן קלז): יֵשׁ רָשָׁע שֶׁהוּא בּוֹשׁ לְכַפֵּר בְּצְדִיק עַצְמוֹ, עַל-כֵּן הוּא מְדַבֵּר רְעוֹת עַל אֱלוֹ שֶׁהֵם תַּחַת הַצְּדִיק; רוֹאִים אַחַד מְדַבֵּר עַל הַקְּהֵלָה שְׁלֵנוּ, אוֹ מִתּוֹךְ הַקְּהֵלָה שְׁלֵנוּ אַחַד מְדַבֵּר עַל הַשְּׁנֵי, זֶה בְּאֵמַת כּוֹפֵר בְּצְדִיק, הוּא מְדַבֵּר עַל הַצְּדִיק, אָבָל הוּא מְפַחַד, אֲנִי הוּא מְדַבֵּר עַל זֶה וְעַל זֹאת. וְלָכֵן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר מֵאֱלוֹ הָאֲנָשִׁים שֶׁמְחַפְּשִׁים לַעֲשׂוֹת מַחְלָקוֹת.

רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדִיק, סִימָן פג): כְּשֶׁאֶחָד בָּא לְהִתְקַרֵּב אֶל הַצְּדִיק מִתֵּר לְהִרְחִיקוֹ — כְּשֶׁשׂוֹאֵל קִשְׁיוֹת שְׂאִינוּ צְרִיף; אִם אַחַד סֵתֵם בָּא לַעֲשׂוֹת מְרִיבוֹת, וְשׂוֹאֵל שְׂאֵלוֹת וְקִשְׁיוֹת, עֲדִיף לְרַחֵק אוֹתוֹ לִפְנֵי שֶׁהוּא יִמְשֵׁף אֶתוֹ עוֹד אֲנָשִׁים. רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדִיק, סִימָן קסג): הַנּוֹאֲפִים לְרוֹב הֵם מִתְּנַגְּדִים עַל הַצְּדִיקִים; אִם תִּרְאוּ אִיזוֹ אִשָּׁה שֶׁמַּעֲיָזָה לְדַבֵּר עַל הַצְּדִיק, תִּדְעוּ שֶׁזוֹ נוֹאֲפַת, אִיף אֶת מְסַגֵּלֵת לְדַבֵּר עַל הַצְּדִיק! ?

וְלָכֵן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר עַל דְּבָרִים כְּאֵלוֹ, וְתַחֲזִיקוּ אֶת עַצְמְכֶם בְּיַחַד, וּבִזְכוּת שְׂנוּכָה לְלַכֵּת מִפְּעַם לְפַעַם לְקַבְּרֵי צְדִיקִים, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתְנוּ, כְּמוֹ שֶׁרַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדִיק, סִימָן קעג): עַל-יְדֵי הַשְּׁתַּטְּחוֹת עַל קַבְּרֵי הַצְּדִיקִים, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה לוֹ טוֹבוֹת אַף-עַל-פִּי שְׂאִינוּ רְאוּי לְכָף. וְלָכֵן זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד לִהְיוֹת רְגִיל בְּקַבְּרֵי צְדִיקִים, וְאֲנִי שָׂנִים עַל גְּבֵי שָׂנִים נוֹסֵעַ עַל קַבְּרֵי צְדִיקִים, מְלַבֵּד שְׂאִנִּי אֶצֶל רַבְּנוּ

וְלִבְצִיּוֹן הַקְּדוֹשׁ שְׁלוֹ בְּאוֹמֵן, אֲבָל אֵיפֹה שְׂאֲנִי רַק בָּא, וְאֲנִי שׁוֹמֵעַ שְׂיֵשׁ צִיּוֹן שֶׁל צְדִיק, אֲנִי נִגַּשׁ שְׂמָה וּמִתְפַּלֵּל בְּזִכּוֹת הַצְּדִיק הַזֶּה, שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לִי.

וְלָכֵן אֲנִי מִבְקֵשׁ גַּם אֶתְכֶן, תְּהִיִּינָה תְּזֻקוֹת בְּאֻמוֹנָה בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, תְּהִיִּינָה תְּזֻקוֹת בְּאֻמוֹנַת תְּחָמִים, וּבְזִכּוֹת זֶה לֹא יִחְסַר לָכֵן שׁוֹם דָּבָר, וְתְהִיִּינָה תְּמִיד שְׂמִחוֹת וְעֲלִיזוֹת, וְתִרְקַדְנָה מְרֹב שְׂמִחָה, שְׂיִהְיֶה לָכֵן כְּלָכֵן רַק טוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לָכֵן בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' עב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר בְּהַעֲלוֹתָךְ, י"ז סִינּוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַרֵב הַחֲסִיד הַתְּמִים, אִישׁ חֵי רַב פְּעָלִים, וּמְקַרֵּב אֶת לֵב נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֶל אֲבִינוּ שְׁבַשְׂמִים, הֲלֹא הוּא מוֹרְנוּ הַרֵב ... נִרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מֵה מְאֹד גָּדְלָה שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתִמְדִּד תִּבְשֹׂר לִי בְּשׂוֹרוֹת מְשִׁחוֹת, וְנִזְכָּה כְּבָר לְהַשְׂמִיחָה הָאֲמִתִּית לְקַבֵּל אֶת פְּנֵי מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ, אֲשֶׁר הוּא יִגְלֶה לְכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ אֶת אֲמִתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּגִלּוֹי רַב כְּזֶה, עַד שֶׁלֹּא יִרְאֶה הָאָדָם לְפָנָי מְרָאָה עֵינָיו רַק אֲמִתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי גִדֵּל הַדַּעַת שְׂיִפְתַּח מְשִׁיחַ בְּעוֹלָם, זֶה אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, עַד שְׂיִאִיר כָּל פְּרָצוּפֵי אַרְיָה וְעֵתִיק וְכוּ', מְרִישׁ כָּל עֲלָמִין עַד סוּף כָּל עֲלָמִין, הֵינּוּ שְׂיִתְגַּלֶּה פְּרָצוּפֵי אָדָם קְדָמוֹן, אֲבָא וְאֲמָא, זְעִיר וְנוֹקְבָא בְּכָל פֶּרֶט וּפְרִט מִפְּרִטֵי הָעוֹלָמוֹת, וְדָבָר זֶה יְהִיָּה גְלוֹי לְכָל, כִּי הֵלְמוּדִים שְׂיִלְמֹד מְשִׁיחַ לְכָל הָעוֹלָם יְהִיָּה לְהַפְּלִיא, פְּלֵאֵי פְּלֵאוֹת, וּמִי יִתֵּן, שְׂנִזְכָּה כְּבָר שְׂיִהְיֶה בְּיָמֵינוּ.

הַנְּנִי מִתְּפַלֵּל עֲלֶיךָ וְעַל יְלָדֶיךָ, שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׂיֵאִיר לָכֶם הָאוֹר הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְיִהְיֶה לָכֶם כְּכֹר רַק טוֹב, וַיִּקְיֵם אֶצְלָכֶם: "שִׁמְחֵנוּ כִּימוֹת עֲנִיתָנוּ", כִּנְגֵד הַיָּמִים וְהַשְּׁבוּעוֹת וְהַחֲדָשִׁים וְכוּ' וְכוּ', שֶׁסִּבְּלָתֶם סִבָּל גְּדוֹל, כְּכֹר יֵאִיר לָכֶם שִׁמְחָה גְּדוֹלָה מִכָּל הָעוֹלָמוֹת.

גַּא וְנָא הַרְגַּל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, זֹו הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל. וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁחֹזֵק בְּזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

תְּחַדִּיר גַּם בֵּין הַתְּלִמִּידִים אֶת הָעֵנִין שֶׁל שִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, שְׂזֶה מֵה שֶׁמְשִׁיחַ יְגַלֶּה לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (צְפַנְיָה ג'): "כִּי אִז אֶהְפֹּךְ לְכָל הָעַמִּים שֶׁפֶה בְּרוּרָה לְקִרְא כָּלֵם אֶל ה'", אֲשֶׁרִי הַמְּחַכֶּה וַיִּגִּיעַ.

בְּשִׁפְתַי הַבָּאָה בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אֲזַכֶּה לְשִׁבוֹת בְּיַבְנָאֵל, אִם יִתֵּן הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת הַחַיִּים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' עג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר בְּהַעֲלוֹתָךְ, י"ז סִינּוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מָאֵד מָאֵד שֶׁמְחַתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ, שֶׁכָּל נְשׁוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמָנוּ מִתְּפַלְּלוֹת לְשְׁלוֹמִי, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַתְּפִלוֹת שֶׁלְּכֹן תִּתְקַבְּלֶנָה לְרַחֲמִים וְלִרְצוֹן לְפָנַי אֲדוֹן כָּל, כִּי אֲנִי זְקוּק לְרַחֲמֵי שָׁמַיִם

מְרַבִּים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְתִּיק מִמְּנֵי אֶת כָּל הַדֵּינִים, וְאֲזַכֶּה לְכָל טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁגִם אֲצַלְכֶם יְהִיָּה רַק טוֹב.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' עד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתָךְ, י"ז סִינּוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוֹ זָאִיר.

שָׁמַעְתִּי מֵהַ שְׁהִבַּת וְכוּ' גִלְתָּה אֶת לְבָבְךָ לַפְּנֵיכֶם וְכוּ', וְלָכֵן אָנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתְּחַזְּקוּ אוֹתָהּ עַד שְׁאֵנִי אָבוֹא, וְאֲדַבֵּר עַל לְבָבְךָ וְכוּ', כִּי אָנִי מִבֵּינֵי הַיְטִיב אֶת מְכֹאוֹבֵי נַפְשָׁהּ.

וּבְקִאֻמַּת כְּהִיּוֹם בְּנֵי הַנְּעוּרִים נִמְצְאוּ בְּסִכְנָה גְדוֹלָה מְאֹד מְאֹד בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, אֲפִלוּ אֲצֶל הַכִּי חֲרָדִים נִמְצְאוּ בְּאוֹתָהּ בְּעִיָּה וְכוּ', אֲבָל אֲצִלְנוּ זֶה אֵף פַּעַם לֹא קָרָה, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, הֵם הִתְחַתְּנוּ, וְלָכֵן הֵם הָיוּ שְׁמוּרִים מִן הַחֲטָא.

אֵין מְלִים לְהוֹדוֹת לָךְ עַל מַה שֶּׁאַתָּה עוֹשֶׂה עִם הַנְּעַר וְכוּ', וְזוֹ מִצְוָה מְאֹד מְאֹד גְּדוֹלָה, כִּי לְהַצִּיל נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּעֵתִים הַלְלוּ מְהֻרָחוּב וְכוּ', זֶה הַמִּצְוָה הַכִּי גְדוֹלָה, כִּי כָּל הַמְּקַיִם נַפְשׁ אַחַת מִיִּשְׂרָאֵל כְּאִלוֹ קַיִם עוֹלָם מְלֵא. וְלָכֵן לָךְ בְּכַחַךְ זֶה, וְתִמְשִׁיךְ בְּעִבּוּדָה הַקְדוּשָׁה לְהַחֲדִיר בְּבְנֵי הַנְּעוּרִים אֱמוּנָה הַקְדוּשָׁה, וְתִדַּע, שֶׁכָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁאַתָּה אוֹ אֶשְׁתֶּךָ מְחַדִּירִים בְּבָנִים וּבְכַנּוּת, זֶה עוֹשֶׂה רָשָׁם גְּדוֹל אֲצֶלְכֶם, אֲשֶׁרִיךְ וְאֲשֶׁרִי חֲלַקְךָ, יְהִי חֲלַקִּי בְּחֻלְקֶךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' עה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתָךְ, י"ז סִינּוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הָעֲגָמַת נֶפֶשׁ וְהַצֶּעַר
שְׁאֵתָה גּוֹרֵם לִי בְּזֶה שְׁאֵתָה לֹא הוֹלֵךְ לִישִׁיבָה וְכוּ', לֹא פּוֹתַח סֶפֶר
וְכוּ', וְעוֹד מְעַט תִּשְׁפַּח לְגַמְרֵי אֵיךְ אָפְלוּ מִתְּפִלָּיִם, וְאֵיךְ סִדּוֹר
נִרְאָה, וּמִי יוֹדֵעַ כַּמָּה יָמִים כָּבֵר לֹא הַנַּחֲתָת תְּפִלִּין?! כִּי בְּפִרוּשׁ אָמְרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (כְּתוּבוֹת נט.): הַבְּטָלָה מְבִיאָה לְיַדֵּי שְׁעָמוּם (שְׁגָעוֹן)
וְלִידֵי זְמָה, שְׁעוֹשִׁים אַחֲר־כֶּף כָּל מִינֵי תוֹעֵבוֹת רְעוֹת.

זְכוֹר תִּזְכֹּר כִּי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְחַפֵּה וּמְחַפֵּה לְאָדָם שְׂיַחֲזוֹר
בְּתִשׁוּבָה, וּלְבִסּוֹף אִם אָדָם מְקַשֶּׁה עֲרֹף וְכוּ', הוּא מְקַבֵּל מִכָּה כְּזוֹ,
שֶׁלֹּא יְכוֹל לְצִאת מִזֶּה.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, תִּחֲזוֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְתִתְחִיל
לְלַמַּד תּוֹרָה, וְתִבּוֹא לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשָּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת: שְׁחֲרִית, מְנַחָה,
עֶרְבִית, בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

וְעַל כָּלֵם — אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׂאֵל תִּצְעַר אוֹתִי כָל-כֶּף.

אֲקַנְהָ שְׁתַּעֲשֶׂה אֶת רְצוֹנִי, שֶׁהוּא רְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל
הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' עו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתָךְ, י"ז סִינּוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תְּחִיָּה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד אבקש אותך, שתתחזקי ביראת שמים שלמה, כי אם תקחי את עצמך בדין, את יכולה להיות צדקת גדולה מאד, ושמך הטוב יצא אצל כלם.

רק תתחזקי מחברות רעות, ומכל שכן לא לשמע תכניות של זבל וכזי, כי הקדוש-ברוך-הוא אינו מוחל על זה, ולכן תחזרי בתשובה, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' עז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בהעלותך, י"ז סיון ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי, ששמעתי שאתה מפיץ ספרים מכרכים, אשר אין למעלה מזה, כי הפצת ספרי רבנו ז"ל, זה דבר גדול מאד מאד, ואשרי מי שחזק בזה, כי זכות הרבים תלויה בו, ולכן תמשיך להפיץ את אור רבנו ז"ל בעולם, ובפרט בין בני הנעורים, כי מי שזוכה להחזיר את אחרים בתשובה, הקדוש-ברוך-הוא מוחל לו על כל עוונותיו, גם ראה להפיץ הרבה קונטרסים, שהם תמצית דברי רבנו ז"ל ומוהרנ"ת ז"ל, ואשרי מי שיש לו חלק בהפצתן.

רק חזק ואמץ להתבודד עמו יתברך בכל יום, ויתגנב חמש דקות התבודדות לדבר ולשיח ולספר את כל אשר עם לבך אליו יתברך, אשר אין למעלה מזה, כי כל דבור ודבור שמדברים עם הקדוש-ברוך-הוא, זו הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל, וכן תלמד בכל יום חמש ורש"י עם התרגום, שזו סגולה ליראת שמים, ועל כלם היא סגולה לאריכות ימים, כמאמר ז"ל (ברכות ח.): לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם הצבור שנים מקרא

ואחד תרגום, שכל המשלים פּרשיותיו עם הצבור, מאריכין לו ימיו ושנותיו. וכן תמסר את נפשך ללמד בכל יום פרק משניות ודף גמרא, אשר אין לך עוד עצירות יותר מזו, כי להפך — מי שאין בקדו מקרא, משנה, גמרא, מדרש בכל יום, הוא העני הכי גדול, כמאמרם ז"ל (חגיגה יד.) על הפסוק (ישעיה ג'): "ובביתי אין לחם ואין שמלה", שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד. זה נקרא אדם עני, שאין לו לחם ושמלה, ונכור גם תזכר, שכל יום הוא מתנה שהקדוש-ברוך-הוא נותן לאדם, אשרי מי שזוכה בכל יום ללמד קצת מקרא, קצת משנה, קצת גמרא, שרק זה מה שישאר ממנו, ורבנו ז"ל אמר (שיחות-הר"ן, סימן כג), אשרי מי שזוכה לאכל כמה פרקים משניות, ולשתות אחר-כך איזה קפטיטלאף תהלים, ולהתלבש באיזה מצוות.

ולכן אל תהיה בטלן! ותקים את כל זה, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' עח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בעלזותך, י"ח סיון ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל כלליות אנשי שלומנו, "חסידי ברסלב", תלמידי "היכל-הקדוש" די בכל אתר ואתר, הו"ה עליהם ישרה שכנינתו תמיד.

חסדי השם יתברך, שאנחנו זוכים עוד לילה אחד בזה העולם לדבר מרבנו ז"ל, הזכות הזו עולה על כל הזכויות, פי כשמדברים מרבנו ז"ל, נכנסת באדם תשוקה עצומה לחזר בתשובה. ורבנו ז"ל אמר פעם למוהרנ"ת ז"ל: האם שמעתם פעם אחת ממני דברי מוסר, הלא פשאני אומר דברי מוסר, אז הדבורים שלי מלאים דמעות. אמר מוהרנ"ת ז"ל: הנה לי פלא גדול על שאלתו של רבנו ז"ל, פי כל הדבורים של רבנו ז"ל זה דברי מוסר? אלא השיב

מוֹתֵרְנֵת ו"ל: בְּאֵמֶת כָּל דְּבָרֵי רַבֵּנוּ ו"ל זֶה הַתְּחִיבוּת עֲצוּמָה, וּמִתּוֹךְ הַהִתְחַזְקוֹת הָעֲצוּמָה שֶׁרַבֵּנוּ ו"ל מְגַלֵּה לָנוּ, מִזֶּה יוֹצֵא לָנוּ דְּבָרֵי מוֹסֵר, אֲבָל מוֹסֵר בְּפִרוּשׁ כְּמוֹ הַבְּעָלִי מוֹסֵר, אֵת זֶה רַבֵּנוּ ו"ל לֹא דָבַר. נִמְצָא, שֶׁכָּל הַדְּבוּרִים שֶׁל רַבֵּנוּ ו"ל הֵם רַק דְּבוּרִים שֶׁל הַתְּחִיבוּת לְחֹזֵק אוֹתָנוּ, כִּי פָּלְנוּ עוֹבְרִים כָּל יוֹם וַיּוֹם יָמִים קָשִׁים מְאֹד, כָּל אֶחָד כִּפִּי בְּחִינַתוֹ, רַבֵּנוּ ו"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי מוֹהֲרָ"ן, חֵלֶק א', סִימָן ס'), שֶׁכָּל יוֹם וַיּוֹם כְּשֶׁמִּתְחִיל הַיּוֹם, מִתְחִיל לְהִיּוֹת צָר מְאֹד, וְאַחֲרֵיכֶן צְרִיכִים לְהִרְחִיב אוֹתוֹ; נִמְצָא, שֶׁכָּל יוֹם וַיּוֹם שָׂבָא לָנוּ, מִתְחִיל מְאֹד מְאֹד חֲנוּק וְצָר, וְאַנְחָנוּ צְרִיכִים לְהִרְחִיב אוֹתוֹ.

וּמָה הָעֲנִין שֶׁהַיּוֹם מִתְחִיל לְהִיּוֹת צָר וְאַחֲרֵיכֶן עֲבוּדָתָנוּ הַקְּדוּשָׁה לְהִרְחִיב אֵת הַיּוֹם? אֲלֵא כְּתוּב מֵהָאֲרִיז"ל, שֶׁכָּלִילָה כְּשֶׁהִנְשָׂמָה עוֹלָה לְמַעְלָה, זֶה בְּחִינַת מִיתָה, כְּמוֹ שְׂאוּמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: שָׁנָה — אֶחָד מִשְׁשִׁים בְּמִיתָה, נִמְצָא, שֶׁכָּל לַיְלָה אֲנַחְנוּ בְּחִינָה שֶׁל מִיתָה, שְׂמוֹסְרִים אֵת הַנֶּפֶשׁ שֶׁלָּנוּ חֲזָרָה אֶל הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ־הוּא, וְאוֹמְרִים: "בְּיָדְךָ אֶפְקִיד רוּחִי", אֲנִי מִפְּקִיד אֵת הַנֶּפֶשׁ וְהַרוּחַ וְהַנֶּשְׁמָה שְׁלִי אֵלֶיךָ, רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם. וְהַנֶּשְׁמָה עוֹלָה לְמַעְלָה וְנוֹתֶנֶת דִּין וְחֶשְׁבוֹן אֵיךְ עָבַר הַיּוֹם, בְּבִקּוּר כְּשֶׁהַקְּדוּשָׁה־בְּרוּךְ־הוּא מְרַחֵם עַל הַנֶּשְׁמָה, וּמְחַזֵּר אוֹתָהּ לְאָדָם, אֲזַי אָדָם תִּכְף־וּמִיד, אוֹמֵר רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲרָ"ן, חֵלֶק א', סִימָן נד) צְרִיף תִּכְף־מִיד רַק לְחֹשֶׁב מַעְלָמָא דְאֵתִי — "רַגַע, מֵהֵיכָן אֲנִי בָּא? אֲנִי עֲכָשׁוּ חוּזֵר מֵהַקְּדוּשָׁה־בְּרוּךְ־הוּא", וְלִכֵּן צְרִיף לְתַת תּוֹדָה לְהַקְּדוּשָׁה־בְּרוּךְ־הוּא, וְהַמְּלִים הַרְאִשׁוֹנוֹת שֶׁרַק פּוֹקְחִים אֵת הָעֵינַיִם בְּבִקּוּר — מָה אוֹמְרִים? "מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ מְלֶךְ חַי וְקַיִם, שֶׁהַחֲזַרְתָּ בִּי נִשְׁמָתִי בְּחֶמְלָה רַבָּה אֲמוֹנָתְךָ", "אֲנִי נוֹתֵן לְךָ, רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, תּוֹדָה רַבָּה שֶׁהַחֲזַרְתָּ לִּי אֵת הַנֶּשְׁמָה". אוֹמֵר רַבֵּנוּ ו"ל, שְׂאָדָם צְרִיף אַחֲרֵיכֶן לְחֹשֶׁב: "מָה אֲנִי עוֹשֶׂה הַיּוֹם לְהִרְחִיב אֵת הַמַּחְשְׁבָה", וְאַחֲרֵיכֶן מְלִבִּישִׁים צִיצִית וּמְנִיחִים תְּפִלִּין, שֶׁזֶה הַמַּחֲנִין שֶׁנִּמְשָׁף לְאָדָם.

הַרְבֵּי רַבִּי זוֹשָׁא מְאָנְפוּלִי זי"ע אָמַר עַל הַפְּסוּק: "רְאִשִׁית עֲרִיסוֹתֶיכֶם תָּרוּמָה תִּתְּנוּ לַה' אֱלֹהֵיכֶם", עֲרִיסוֹתֶיכֶם זֶה מְלֶשׁוֹן עֲרִיסָה הַמְּטָה, הַדְּבָר הַרְאִשׁוֹן שְׂאָדָם נִתְעוֹרֵר בְּבִקּוּר, הַמַּחְשְׁבָה

הראשונה הוא צריך לתת את זה תרומה לה', לחשב, ש"היום הזה מתחיל אצלי יום חדש", "היום הזה אני מקבל על עצמי רק לחשב ממנו יתברך", "היום הזה אני אשמר לא לדבר לשון-הרע ורכילות וליצנות", "היום הזה אני לא מדבר מאחרים", "היום הזה אני אהיה שמת, היום הזה אני מוסר את נפשי כל כלי אל הקדוש-ברוך-הוא". וכך אדם צריך לחשב מחשבה אחר מחשבה, מה הוא הולך לעשות היום הזה דברים טובים, והמחשבה הזו יש לה פח גדול להשפיע על האדם. כי רבנו ז"ל אומר: המחשבה היא דבר גדול מאד מאד, אם אדם יכניס במח מחשבתו איזה ענין, הוא ימשיך את זה עם המחשבה שלו. ולכן צריכים מאד מאד לשמור על המחשבה, רק לחשב מחשבות טובות.

אבל רב בני אדם הם לא עומדים במדרגה זו, אלא ברגע שפותחים את העינים בבקר, מתחילים לחשב שטיות, ואומרים לעצמם: "אוי, עוד יום, סבל גדול של עוד יום, מי יכול לסבל סבל כזה"? ! ולא רוצים לצאת מהמטה, וככה הדמיון נכנס באדם על פלוני זה, שגורם לי כל-כך הרבה צרות, על אלמוני זה, שעשה לי את המות, אוהו, מה אני אעשה לו בחזרה... וכך אדם שוכב במטה ומדמין דמיונות — זה על אשתו, זה על הילדים שלו, זה על השכנים שלו, זה על החברים שלו, זה על הצדיק, וזה בכלל עצלן, שאינו רוצה לצאת מהמטה, וזה בכלל מתנאש מהחיים — מה יש לי לצאת מהמטה, וככה שוכב כמו פגור שעה שעתיים שלש וממרמר ומדפא. ולכן לא בחנם, שרבנו ז"ל אומר, שכל יום ויום שמתחיל, מתחיל להיות צר, ואדם צריך לראות להרחיב את היום.

אנחנו זכינו לדעת מרבי אמת כזה, רבי נורא ונפלא כזה, שמחדיר בנו אמונה פשוטה בו יתברך, שנזכר להכיר שיש בורא כל עולמים, שמחיה ומתהוה ומקיים את כל הבריאה כלה, ולכן אם אני יודע שיש בורא ומנהיג לבריאה, והוא בעל הבית, אם אני צריך משהו, אני צריך לפתח את הפה ולדבר אליו, לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, לא צריכים שום הקדמות, לא צריכים שום מחשבות, אלא פותחים את הפה, ותכף-מיד אומרים: "רבנו של עולם, אני

מֵאַמִּין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה שְׁאַתָּה פֹּה", "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי לֹא רוֹצֶה
 מִמֶּךָ שׁוּם דְּבָר, רַק שְׁתִּזְכְּנִי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, שְׂאֵנִי אֲרַגִּישׁ אוֹתְךָ",
 כִּי הַשִּׂמְחָה זֹה הַגָּאֵלָה, אֲצֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּתוּב (דְּבָרֵי הַיָּמִים א'
 טז): "עֹז וְחִדּוּהַ בְּמִקוּמוֹ", שְׂמָה רַק שִׂמְחָה, רוֹאִים בְּנֵי אָדָם, לָמָּה
 הֵם כָּל-כֶּף מִתְרַחֲקִים מִהַקְּדוּשָׁה? כִּי הֵם שְׂרוּיִים בְּעֵצְבוֹת וּבְמִרְרוֹת
 וּבְדַכְאוֹן עִמָּק, עִמָּק עִמָּק מִי יִמְצְאוּנוּ, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, מֵאִיפֹה זֶה בָּא?
 אוֹמֵר רַבְנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת עֵצְבוֹת, סִימָן א'): מִי שֶׁלֹּא תִקֵּן חֲטָאת
 נְעוּרִים, עַל-יְדֵי-זֶה דְּאֵגוֹת בָּאִים עָלָיו; רוֹאִים אָדָם פֶּתָאֵם נִכְנָס בּוֹ
 דְּכָאוֹן פְּנִימִי, מֵר לוֹ הַחַיִּים מְאֹד, וְהוּא לֹא יוֹדֵעַ מַה קָרָה לוֹ, מִקֵּדָם
 הַיִּיתִי שֶׁשׁ וְשִׂמְחָה, מִקֵּדָם הַיִּיתִי שְׂמִיחַ מְאֹד מְאֹד, וְהִנֵּה פֶתָאֵם אֲנִי
 בְּעֵצְבוֹת וּבְמִרְרוֹת וּבְדַכְאוֹן, אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ לָמָּה זֶה בָּא? מִפְּגָם
 הַבְּרִית שְׂאָדָם פּוֹגֵם בְּטִפִּי מַחוּ, אֲזוּ, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, מִתְּלַבְּשִׁים בּוֹ
 קְלָפוֹת וּמְשַׁחֲתִים, וְהֵם מוֹרִידִים אוֹתוֹ, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, לְעֵצְבוֹת
 וּמִרְרוֹת וּדְכָאוֹן פְּנִימִי, עַד שֵׁשׁ בְּנֵי אָדָם, שְׂרוּצִים, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן,
 רַק לְמוֹת, הֵם לֹא רוֹאִים תְּקוּהַ בְּחַיִּים, הֵם רוֹצִים לְהִתְאַבֵּד, מֵהִיכֵן
 זֶה בָּא? מִפְּגָם הַבְּרִית שְׁלֵהֶם.

וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְרֹאוֹת לְעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם
 לְעֵסֶק בְּתַקוּנָנוּ בְּכַח רַבְנוּ ז"ל, וּמַה הַתְּקוּן שֶׁרַבְנוּ ז"ל נוֹתֵן לָנוּ?
 שִׂמְחָה. רַבְנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ אֵת הַעֲשָׂרָה מִזְמוּרֵי תְהִלִּים הַנִּקְרָאִים
 'תְּקוּן הַכְּלָלִי', תְּקוּן הַמַּח, אָמַר רַבְנוּ ז"ל, אִף שְׁזֶה תְּקוּן קַל מְאֹד
 מְאֹד לְהַגִּיד עֲשָׂרָה מִזְמוּרֵי תְהִלִּים, אֲבָל מִפְּנֵי שְׂאֵנִי גְלִיתִי אֵת זֶה,
 שְׂצָרִיכִים לְהַגִּיד אֵת הַעֲשָׂרָה מִזְמוּרֵי תְהִלִּים, זֶה יָבוֹא מְאֹד מְאֹד
 קָשָׁה, כִּי כָּל דְּבָר קָטָן שְׂצָרִיכִים לְעֲשׂוֹת בְּשִׁבִיל רַבְנוּ ז"ל, אוֹ שֶׁרַבְנוּ
 ז"ל הִזְהִירוּנוּ לְעֲשׂוֹתוֹ, זֶה בָּא לְאָדָם מְאֹד מְאֹד כְּבֹד וְקָשָׁה, כִּי
 הַסֵּמ"ך-מ"ם מְאֹד מְפַחַד מִרַבְנוּ ז"ל, כִּי רַבְנוּ ז"ל מוֹצִיא אוֹתָנוּ
 מִשְׁנֵי הַסֵּמ"ך-מ"ם, וְלִכֵּן לֹא בַחֲנָם שֶׁהַסֵּמ"ך-מ"ם שׁוֹנֵא אֵת רַבְנוּ
 ז"ל בְּתַכְלִית הַשְּׁנָאָה, וְכָל דְּבָר שְׁכָרוּף רַק אֲצֵל רַבְנוּ ז"ל, מִתְּפַשְׁטוֹת
 עַל זֶה כָּל הַמְּנִיעוֹת שְׁבַע עוֹלָם.

וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְעֵסֶק בְּתַקוּן נַפְשָׁנוּ, אִם רַבְנוּ ז"ל אָמַר
 לָנוּ, שְׂעֲשֵׂרָה מִזְמוּרֵי תְהִלִּים הֵם תְּקוּן, עָלֵינוּ לְעֵסֶק בְּתַקוּנָנוּ.

ומה התקון שלנו? להיות בשמחה. אבל זו העבודה הכי קשה. אדם יכול לעשות כל העבודות שבעולם אפילו לצום, אבל לא להיות בשמחה. אדם מסגל לכל דבר, אבל להיות בשמחה זה בא לאדם מאד מאד קשה, כי השמחה היא הגאלה, הגאלה הכללית תלויה בשמחה, שזה יכניס משיח בעולם. ולכן משיחיות אותיות ישמ"ח, אבל גם הגאלה פרטית שלנו תלויה בשמחה. למה רואים בני-אדם מסתובבים ממרמרים בעצבות ובדפאון? כי הם בעצבות עמקה שבאה מהחטאים והעוונות שאדם חטא. החכם מפל האדם אומר: "אין צדיק בארץ אשר יעשה הטוב ולא יחטא", כל אחד ואחד מאתנו מלא חטאים ועוונות, כשאדם חוטא, נכנסת בו עצבות ומרירות ודפאון, וככל שאדם יותר חוטא, נכנסת בו יותר עצבות ודפאון, עד כדי כך, שיש בני אדם שכל-כך הרבה חטאו, שהם מסתובבים ממרמרים ומיאשים מחייהם, ורוצים רק למות. ומה יהיה אם אתה תמות?!

פעם בא יהודי אל רבנו ז"ל, ואמר: אני רוצה למות. אמר לו רבנו ז"ל: מה אתה חושב כשפתמות מה יהיה? הרי פה כשאדם מסתובב, והוא עסוק, יכול להיות שאיזה יתוש נותן לו עקיצה, ואפילו לא מרגיש את העקיצה, כי הוא כל-כך טרוד, אבל שמה בקבר כל-כך שקט, שתשמע לא רק את הרחישות של התולעים, באשר כל תולעת רוחשת לאט לאט, ואתה שומע, ואתה לא יכול לעשות שום דבר, אלא כלם יתלבשו על הגוף שלך, וכל אחד יתן לך עקיצה אחרת. וזה מה שהתנא הקדוש אומר: "ואל תאמר שהשואל בית מנוס לך", שמה זה לא בית מנוס, שמה לא יכולים להתחבאות, אדם חושב אני אמרת, ויגמרו לי הצרות, לא ולא! אז יתחילו לך הצרות, שמה מקבלים את פניך עכברי שדה. למה יש דבר כזה, שאדם רואה עכבר, הוא מתחיל לצרח? הרי עכבר זה יצור קטן, ולא יכול לעשות לך שום דבר, הוא רק שומע פסיעה אנושית, וכבר הוא עף ובורח לאיזה חור וטומן את עצמו, אז למה אדם כל-כך נגעל ומפחד מעכבר? אלא חכמינו הקדושים אומרים: אף על גב דאיהו לא תזי מזליה תזי, המזל של האדם מרגיש שזה

הַשְּׂרָץ, הַחִיָּה הַקְּטָנָה הַזֹּה, שֶׁתְּקַדִּים אוֹתוֹ בְּקִבְרֵי, הַעֲכָבְרֵי הַשְּׂדֵה הַם נוֹתְנִים אֶת הַבְּרוּךְ הַבָּא' הָרֵאשׁוֹן לְנִפְטָר כְּשֶׁקוֹבְרִים אוֹתוֹ. וְלִכְּן נִטְבַּע בְּנֶפֶשׁ הָאָדָם, שֶׁהוּא נֹגַעַל מֵעֲכָבֵר וּמִפְּחַד מִמֶּנּוּ. וְלִכְּן זֶה לֹא עֲצָה לְהִתְאַבֵּד, זֶה לֹא עֲצָה לְהִיּוֹת בְּעֲצָבוֹת וּבְמִרְרוֹת, בְּדַפְאוֹן וּבִיאֹוֶשׁ, וְלִהְגִיד: "אֲנִי רוֹצֶה כָּבֵד לְמוֹת", כִּי מֵה יִהְיֶה אִם תְּמוֹת? אִז יִתְחִילוּ אֶתְךָ דְּבָרִים כְּאִלוֹ שֶׁלֹא חָלַמְתָּ, וְאַתָּה לֹא רוֹצֶה לְחַלוֹם.

הַתְּקוּהָ הַכִּי טוֹבָה שֶׁאָדָם יִקַּח בְּיָדוֹ מִשְׁנִיּוֹת, וַיִּגְרַס פָּרָק אַחַר פָּרָק, פָּרָק אַחַר פָּרָק, עַד שֶׁיִּזְכֶּה לְסִיִּם מִסְכָּתָא, כְּשֶׁמְסִיִּם מִסְכָּתָא, עוֹד מִסְכָּתָא וְעוֹד מִסְכָּתָא, כְּשֶׁמְסִיִּם שֶׁשֶׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה, הַנְּשֻׁמָּה שֶׁלוֹ עִם הַגּוֹף שֶׁלוֹ נִשְׁמְרִים מִכָּל מִינֵי עֲכָבְרֵי שְׂדֵה וַיִּתּוּשִׁים וְתוֹלְעִים, נִחְשִׁים וְעִקְרָבִים, כָּל מִינֵי שְׂרָצִים לֹא יְכוּלִים לְנֹגַע בְּגוֹף הַזֶּה, שֶׁיֵּשׁ שָׂמָה כָּל־כֶּף הַרְבֵּה מִשְׁנִיּוֹת.

וְלִכְּן מְצִינוּ אֲצֵל גְּדוּלֵי מִבְּחָרֵי הַצְּדִיקִים, אִף שֶׁלְּמַדּוֹ הַרְבֵּה תוֹרָה הָיָה לָהֶם שְׁעוּרִים בְּש"ס, בְּרַמְב"ם, בְּטו"ר וְשֶׁלְּחֹן עָרוּף, וּמִלְבָּד זֹאת חֲזוֹרוֹ הַמּוֹן פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, בְּכָל יוֹם וַיּוֹם חֲזוֹרוֹ פָּרָק אַחַר פָּרָק, פָּרָק אַחַר פָּרָק, עַד שֶׁסִּימוֹ פְּעָמִים אֵין מִסְפָּר שֶׁשֶׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה. אֲצֵלֵי יֵשׁ אֲבָרְכִים שֶׁכָּבֵר מִסְתוֹבְבִים שְׁלֹשִׁים וְחֲמֵשׁ שָׁנִים, וְכָל חֹדֶשׁ הֵם גּוֹמְרִים שֶׁשֶׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה בְּמִשְׁפָּךְ שְׁלֹשִׁים וְחֲמֵשׁ שָׁנִים, זֶה חֲשֻׁבוֹן לְמַעְלָה מִשְׁלֹש־מֵאוֹת פְּעַם שֶׁשֶׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה, תִּתְאַרוּ לְעֲצָמְכֶם, אָדָם שֶׁזָּכָה כָּל־כֶּף הַרְבֵּה פְּעָמִים לְסִיִּם שֶׁשֶׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה, מֵה יֵשׁ לוֹ לְפַחַד? ! זֶה הַשְּׂמִחָה הַכִּי גְּדוּלָה. וְלִכְּן אֵל תִּהְיֶה בְּטֻלְנִים! הַרְגִילוּ אֶת עֲצָמְכֶם לְגַרְס הַרְבֵּה מִשְׁנִיּוֹת, אֲשֶׁרֵי אָדָם שֶׁזָּכָה לְגַרְס בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, זֶה הוֹרֵג אֶת הַיֵּצֵר הָרָע, זֶה שׁוֹרֵף אֶת הָרָע מִמֶּנּוּ, כִּי מִשְׁנ"ה אוֹתִיּוֹת מִשְׁנ"ה, זֶה מִשְׁנָה אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי. תִּתְדִירוּ אֶת זֶה בְּתוֹךְ הַיְלָדִים שֶׁלְּכֶם, תִּתְדִירוּ אֶת זֶה בְּתוֹךְ תּוֹכְכֶם, וְזֶה לֹא כָּל־כֶּף קָשָׁה, אִם מִחֻלָּקִים אֶת זֶה עַל שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּיּוֹם: שֵׁשׁ פְּרָקִים לְפָנֵי הַצְּהָרִים, שֵׁשׁ פְּרָקִים אַחַר הַצְּהָרִים, וְשֵׁשׁ פְּרָקִים בְּעָרְבֵי, הַנֵּה גִמְרַתֶּם אֶת הַח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת. וְלֹא קוֹלְטִים שְׁגָמְרוּ ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, זֶה מְכַנֵּס בְּאָדָם בְּטָחוֹן עֲצָמֵי, "אֲנִי כָּבֵד לֹא מִפְּחַד מֵאִף אַחַד, יֵשׁ לִי אֶת הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, יֵשׁ

לי את התורה". כתוב בתקוני זהר: מאן דירית ששה סדרין, ירית שיטין עלמין; אם אחד זוכה ולומד ששים מסכתות, הוא יורש ששים עולמות; עכשו זה נראה על, תאמינו לי, ללכת לעבד עבודת פרוך כל היום בבית-חרשת, זה הרבה יותר קשה מלשבת לשעה ולגרס ח"י פרקים משניות בכל יום, אף שזה מאד מאד קשה, כי הסמ"ך-מ"ם מאד מפחד, שתסים ששה סדרי משנה, כי זה השם שלו — ס'מ'א'ל': ס'יום מסכתא אין לעשות, הוא מאד מפחד, עם כל זאת כשאדם זוכה ומסים את הששה סדרי משנה, בזה הוא הורג את הסמ"ך-מ"ם לגמרי.

ולכן אל תהיו בטלנים! כל יום ויום תהיו עקשנים גדולים מאד, תלמדו ששה סדרי משנה בסדרן, כמה פרקים שתוכלו, כתוב בספר "מגיד מישרים" מהבית יוסף, שהוא היה גורס בפעם אחת חמשים, ששים, שבעים פרקים משניות, וכך זכה שנתגלה אליו מגיד מהשמים. מהיכן בא שאדם משעמם, אין לו מה לעשות, הוא לא יודע מה זה משניות, משנה זה אותיות משנה, משנה זה אותיות משה נ', משה רבנו זכה לשער נ' דיקא על-ידי משנה, אם הייתם יודעים מעלת למוד משניות, הייתם תמיד גורסים עוד פרק ועוד פרק ועוד פרק, מי לא זוכר איך שהצדיק הקדוש הסטייפלער זי"ע, תמיד היה אוהז משניות ביד, וגורס וגורס וגורס הרבה משניות, ותראו אל איזו מדרגה הגיע, הוא אף פעם לא רצה להיות רב, הוא אף פעם לא רצה להיות ראש ישיבה, הוא אף פעם לא רצה להיות כלום, ולא עזר לו שום דבר, השם שלו נתפרסם בכל העולם כלו, אבל אנחנו לא צריכים ללמד כדי שיתפרסם לנו השם, אנחנו צריכים ללמד בשביל הקדוש-ברוך-הוא, בפרט בחורים צעירים, אין להם מה לעשות עם הזמן, אז משעמם להם ומשתגעים, אבל אם הם היו יודעים מה זה פרק משניות, תמיד היו חוזרים עוד פרק ועוד פרק ועוד פרק, וממשיכים עד שמסיימים מסכתא ועוד מסכתא ועוד מסכתא, עד שמסיימים ששה סדרי משנה, זה מכניס שמחה בזה, וברגע שאדם שמח, לא חסר לו שום דבר. ולכן אתם צריכים מאד מאד לשמח ולעבד על מדת השמחה,

וְהַשְׁמָחָה תּוֹצִיא אֶתְכֶם מֵהַגְלוֹת שְׁלֹכֶם, זֶה שְׂאָדָם נִמְשָׁךְ כָּל-כָּף לְעִצְבוֹת וּמְרִירוֹת וְדַכְאוֹן, זֶה עֲוֹנוֹתָיו. אוֹמֵר רַבְנוּ ז"ל (ספּוּרֵי-מַעֲשִׂיֹת, מַעֲשֵׂה יג, מִיּוֹם שְׁשִׁי), שֶׁהַמֶּלֶךְ הָאֲכֹזֵר יֵרָה חֲצִים בְּתוֹךְ הַבַּת מֶלֶךְ עַד שֶׁנִּפְלָה חַלְשׁוֹת, הַמֶּלֶךְ הָאֲכֹזֵר זֶה הֵיִצֵּר הָרַע, הַבַּת מֶלֶךְ זוֹ הֵנִשְׁמָה, הֵיִצֵּר הָרַע מִכְּנִיס בְּנוֹ חֲצִים, וּמִכְשִׁיל אוֹתָנוּ עִם כָּל מִינֵי עֲוֹנוֹת, עַד שֶׁאֲנַחְנוּ נוֹפְלִים חַלְשׁוֹת, נַחְלָשִׁים וְנִכְנָסִים בְּדַכְאוֹן, לֹא רוֹצִים כָּבֵר לַעֲשׂוֹת שׁוּם דְּבָר, "תַּעֲזֹב אוֹתִי אֲנִי כָּבֵר גְּמוּר, מִמִּנֵּי כָּבֵר לֹא יִהְיֶה שׁוּם דְּבָר, אֵין לִי שׁוּם תַּקְוָה", מִי אָמַר לָךְ דְּבָר כְּזֶה — אִם לֹא הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, שְׁשׁוֹבֵר אוֹתָךְ לְגַמְרֵי?!

וְלָכֵן עָלִינוּ לַהֲיוֹת כָּל-כָּף בְּשִׂמְחָה, כִּי עַל-יַדֵּי תַקְוָה הַשְׂמָחָה, אֲנַחְנוּ מְגַרְשִׁים אֶת הָרַע מֵאִתָּנוּ, וְכָל זְמַן שְׂאָדָם לֹא שְׂמַח, סִימָן שֵׁשׁ לוֹ עוֹד הַרְבֵּה מֵה לְתַקֵּן, וְעַדִּין לֹא הִתְחִיל לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה, נִקְדַּת הַשְׂמָחָה — זֶה מְגַלֵּה אֶת טְהַר לְבָבוֹ. וְלָכֵן אוֹמֵר רַבְנוּ ז"ל (ספּר־הַמְדוֹת, אוֹת שְׂמָחָה, סִימָן א'): כְּשֶׁאָדָם עוֹשֶׂה מִצְוָה בְּשִׂמְחָה, סִימָן שְׁלֵבּוֹ שְׁלֵם עִם אֱלֹקָיו, כִּי הַשְׂמָחָה מְרַחֵבָה אֶת הַדַּעַת. וְלָכֵן אַל תִּהְיֶה בְּטָלְנִים! תַּקְחוּ אֶת עֲצַמְכֶם בְּיַדְכֶם, תַּקְחוּ מְשָׁנִיּוֹת, כָּל יוֹם וַיּוֹם תִּגְרְסוּ עוֹד פֶּרֶק וְעוֹד פֶּרֶק וְעוֹד פֶּרֶק, זֶה מֵה שֵׁשִׁישָׁאֵר לְכֶם, זֶה שְׁלֹכֶם, זֶה יִשְׁמַר אֶתְכֶם, זֶה תַּקְחוּ אֶתְכֶם לְקָבֵר, וְאֵיזָה עַכְבָּר, אֵילוֹ תוֹלְעִים וְאֵילוֹ נַחְשִׁים שֵׁרִיצוּ לְגִשְׁת אֶל הַגּוֹף שְׁלֹכֶם, תַּכְף-וּמִיד יִכְרְחוּ, כִּי הֵם מְאֹד מְאֹד מִפְחָדִים מְרִיחַ שֶׁל מְשָׁנִיּוֹת, זֶה סֵם הַמּוֹת בְּשִׁבְלֵם, וְסֵם חַיִּים בְּשִׁבְלֵם הַנִּשְׁמָה.

בְּכֵן אַל תִּהְיֶה בְּטָלְנִים! יָבוֹא הַיּוֹם וְלֹא תוֹכְלוּ לַהֲוֹדוֹת לִי, שְׁעוֹרְרֹתֵי אֶתְכֶם עַל דְּבָר אֶחָד — תָּמִיד שִׁיחֶיָה לְכֶם מְשָׁנִיּוֹת בְּיָד, תָּמִיד תִּסְתּוֹבְבוּ עִם מְשָׁנִיּוֹת, פֹּה 'לְגַנֵּב' פֶּרֶק, שָׁמָּה 'לְגַנֵּב' פֶּרֶק וְעוֹד פֶּרֶק וְעוֹד פֶּרֶק.

מְלַבֵּד זֹאת אָדָם צְרִיף לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אַתֶּם יוֹדְעִים מֵה זֶה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא? אָדָם הוּא גּוֹשׁ עֶפֶר, מְלֵא קְלָפוֹת וְהַעֲלָמוֹת וְהַסְתָּרוֹת, טָפָה סְרוּחָה, אֲבָל אִם הוּא זוֹכֵה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא מִמְשִׁיךְ אֶת

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶל עַצְמוֹ, אֶל תּוֹךְ תּוֹךְ גּוֹפּוֹ. וְלִכֵּן תִּרְגְּלוּ אֶת עַצְמְכֶם לְדַבֵּר אֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהַעֲקֹר לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁתְּהִיּוּ שְׂמֵחִים וְעֵלִיזִים, עַל זֶה צְרִיכִים הַרְבֵּה הַרְבֵּה תְּפִלוֹת, כִּי רֹאִים שְׁבִנֵי-אָדָם נִמְשָׁכִים אַחֵר הָעֲצָבוֹת, וְכֹל-כֵּךְ חֻבַּל, שְׂיֹם עוֹבֵר בְּעֲצָבוֹת וּבְמִירוֹת וּבְדַכְאֹן, חֲכַמֵּינוּ הַקְדוֹשִׁים אוֹמְרִים (תַּנְחוּמָא שְׁמִינֵי ב'): אֵין הַשְּׂמִיחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם, לֹא כֹל מִי שֶׁשְּׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמָחָר; אִז מָה אַתָּה דוֹחָה אֶת זֶה, תִּהְיֶה כָּכֵר הַיּוֹם שְׂמַח. אַחַד צְרִיךְ לְשַׂמַּח אֶת הַשְּׂנִי, אַחַד צְרִיף לְחֻזַּק אֶת הַשְּׂנִי, וּבִזְכוּת הַשְּׂמִיחָה נִזְכָּה כִּלְנֹה לְהַגָּאֵל גְּאֻלָּה שְׁלֵמָה, וּבְקָרוֹב מְאֹד מְאֹד נִרְאָה כָּכֵר דְּבָרִים יָפִים מֵה שִׁיקְרָה בְּעוֹלָם, הַלְלוּאֵי הַלְלוּאֵי שְׁעוֹד יִהְיֶה בְּיַמֵּינוּ בְּקָרוֹב מְאֹד מְאֹד.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי מִתְּפַלֵּל עַל כְּלַכֶּם, אֲנִי מְבַקֵּשׁ גַּם שְׂאֵתֶם תִּתְּפַלְלוּ עָלַי, כִּי אֲנִי צְרִיף הַרְבֵּה יְשׁוּעוֹת בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְאֲנִי צְרִיף רְפוּאָה שְׁלֵמָה.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתְּחַדְּדוּ בְּעַצְמְכֶם אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל, וְדַעוּ לְכֶם, אִם תִּצְאוּ לְהַפִּיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל, אִם תִּצְאוּ לְהַפִּיץ אֶת הַקְּנֻטְרִסִים וְהַחֻבְרוֹת, תְּמִיד יִהְיֶה לְכֶם כֶּסֶף בְּפִיס, אִם אַחַד יִגִּיד שְׂאֵין לוֹ כֶּסֶף, שֶׁהוּא עָנִי, הוּא פָּשׁוּט שֶׁקֶרֶן וְעֲצָלָן, קַח שְׂקִית עִם קוּנְטְרִסִים וְתִצֵּא לְהַפִּיץ, אַתֶּם יוֹדְעִים מֵה זֶה פּוֹעֵל? כּוֹתְבִים לִי מְכַתְּבִים מְכַל חֻלְקֵי הָעוֹלָם, מִבְּתֵי סֵהַר אֲנָשִׁים שְׂיֹשְׁבִים שְׂמָה בְּכָלֵא — זֶה חֲמֵשׁ שָׁנִים, זֶה עֶשֶׂר שָׁנִים, מֵה מִתְּחִיָּה אוֹתֶם? הַחֻבְרוֹת וְהַקְּנֻטְרִסִים. וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטֻלְנִים! תִּרְחַמוּ עַל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְתִצְאוּ לְהַפְּצָה.

וְהִנֵּה עֲכָשׁוּ הַדְּפִסְתִּי אֶת הַסְּדוּרִים — תִּרְאוּ לְהַפִּיץ, שְׂכַל יְהוּדֵי יִהְיֶה לוֹ סְדוּר בְּבֵית, אֲנִי מְבַטֵּיחַ, כֹּל יְהוּדֵי שְׂיִהְיֶה לוֹ סְדוּר בְּבֵית, הוּא יָבוֹא לְכַסּוֹף לְצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְזוֹ תִּהְיֶה הַזְּכוּת שְׂלַכֶם, שְׂאֵתֶם מְבִיאִים עוֹד יְהוּדִים אֶל רַבְּנוּ ז"ל. וְלִכֵּן תִּלְכוּ לְהַפִּיץ, הָרִי רַבְּנוּ ז"ל רָצָה, שְׂבְּכֵל יוֹם נִדְבָר עִם יְהוּדִים לְחֻזַּק אוֹתֶם וּלְעוֹדֵד אוֹתֶם וּלְשַׂמַּח אוֹתֶם, אֵין לָנוּ פֶּחַ לְדַבֵּר, אִז נוֹתְנִים לָהֶם

ספר, והספר כָּבֵד מְדַבֵּר בְּעֵד עֲצָמוֹ, וְלָכֵן אֵל תְּהִי בְּטָלָנִים! וּתְצִיְתוּ אוֹתִי.

וְאֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁבְקָרוֹב מְאֹד נִרְאָה דְבָרִים יָפִים, וּבְיַחַד נִקְבַּל אֶת פְּנֵי מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' עט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתָהּ, י"ח סִינּוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַשֶּׁד"ר ... נְרוֹ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מְעוֹלָם לֹא שָׁמַעְתִּי שְׂאֵשֶׁת כֹּהֵן שֶׁהִיא מְעַבְרַת, אֲסוּר לָהּ לְלַכֵּת לְבֵית עֲלָמִין, וּמִכָּל שֶׁפֶן כִּשְׁהוֹלְכִים עַל קַבְרֵי צַדִּיקִים, אֵין בְּזוּה שׁוֹם דְּבָר, אֲדַרְבָּה רְאוּי לְהִיּוֹת רְגִיל בְּעַת הָעֲבוּר לִילָךְ אִף וְרַק לְקַבְרֵי צַדִּיקִים, וְלְהַתְפַּלֵּל הַרְבֵּה עַל הַיֶּלֶד, שֶׁיִּצְלִיחַ בְּתוֹרָה וְיִרְאֵת שְׁמַיִם, וְלָכֵן רְאֵה שְׂאֵשֶׁתְךָ תִּסַּע אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ וְ"ל וּמוֹהַרְנֵ"ת וְ"ל וְהַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוּשׁ זי"ע, וְאָמַר רַבְּנוּ וְ"ל (סִפְרֵ-הַמִּדּוֹת, אוֹת צַדִּיק, סִימָן קַעג): עַל-יְדֵי הַשְּׁתַטְחוֹת עַל קַבְרֵי הַצַּדִּיקִים, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה לוֹ טוֹבוֹת, אִף-עַל-פִּי שְׂאִינוֹ רְאוּי לְכָךְ.

לְגַבִּי הִלְכָה בְּעֵינַי אֵשֶׁת כֹּהֵן מְעַבְרַת, עֵינַי (מִשְׁנֵה בְרוּרָה, סִימָן שִׁמַּג, סַעִיף קֶטֶן ג'): אֵשֶׁת כֹּהֵן מְעַבְרַת שֶׁקָּרְבוּ יְמֵיהָ לְלֵדָת, מִתְרַת לְפָנֶם לְכַתְחֵלָה בְּאֵהֶל הַמַּת, דָּאִף שֶׁנִּרְאָה לָנוּ שְׂוִדָּאֵי תִלְדָּ שֵׁם וְלֵד, וְשָׂמָּה יִהְיֶה זָכָר, וְיִטְמָא שָׁם, אֲפִלוּ הִכִּי מִתָּר; וְכֵן (חֲזִי אָדָם כָּלֵל סו, דִּין חֲנוּף הַקֶּטֶן): אֵשֶׁת כֹּהֵן מְעַבְרַת, מִתְרַת לְפָנֶם בְּאֵהֶל הַמַּת. וְתִינּוֹק שֶׁיִּשָּׂא בְּאֵהֶל הַמַּת, אֵין צָרִיךְ לְהַקִּיצוֹ, עֵינַי שָׁם.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' פ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתָךְ, י"ח סִינּוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַשְּׂמֻחָה שִׁישׁ לִי, שְׂאֵתָה לּוֹמֵד בְּכוֹלָל, כִּי סוּף כָּל סוּף מַה יִּשְׂאָר מִהָאָדָם? רַק מַה שְּׂזוּכָה לְחַטֵּף טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי, שֶׁהֵם תּוֹרָה וּתְפִלָּה, כִּי יְמִינוּ כְּצֵל עוֹבֵר. וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה צו, סִימָן ב'): "כְּצֵל יְמִינוּ עַל הָאָרֶץ וְאֵין מְקוּוּהָ", וְהִלְוִאי כְּצֵלוֹ שֶׁל כֶּתֵל אוֹ כְּצֵלוֹ שֶׁל אֵילָן, אֲלֵא כְּצֵלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשַׁעֲהָ שֶׁהוּא עֵף; וְלִכֵּן חָבַל עַל כָּל יוֹם וְיוֹם שְׂעוֹבֵר בְּלִי לַמוֹד מִקְרָא, מְשֻׁנָּה, גְּמָרָא, מְדֻרָשׁ, הֵלְכָה וְסִפְרֵי רַבְּנֵי ו"ל, וְסִפְרֵי הַזֵּהָר וְהַתְּקוּנִים, אֲשֶׁר הֵם חַיִּים לְנַפְשׁ, וּמְמַשִּׁיכִים לְאָדָם גְּלוּי אֱלָקוֹת בְּהָאָרֶה גְּדוּלָה מְאֹד.

נָא וְנָא הַדְּבַק אֶת עֲצָמָךְ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתִדַּע, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלָקוֹת גְּמוּר הוּא, וְדַבֵּר גְּדוֹל וְדַבֵּר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, וּבִידִיעוֹת אֵלוֹ תִכְנַס בְּךָ שְׂמֻחָה עֲצוּמָה, שְׂאִיף שֶׁהוּא מְלִיץ עֲלִיּוֹן צוֹפֵה וּמְבִיט וּמְסַתְּפֵל עֲלֶיךָ. וְלִכֵּן הִרְגַּל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוֹ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, אֲפֵלוֹ חֲמֵשׁ דְּקוֹת, אֲשֶׁר הוּא דַּבֵּר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְהַצְּלַחָה נִצְחִית.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׂתַחֲזִיק זְמַנִּי הַכוֹלָל, כִּי אֵלוֹ הַשְּׂעוֹת שְׁלוֹמָדִים בְּכוֹלָל, הֵן חַיּוֹת הָאָדָם בְּגִשְׂמֵי וּבְרוּיַחְנֵי גַם יַחַד, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (זִלְקוּט בְּלָק, רַמֵּז תְּשַׁעָה): מַה נִּחְלִים הֵלְלוּ בְּנֵי אָדָם יוֹרְדִין לְתוֹכָן כְּשֶׁהֵן טְמֵאִין וְטוֹבְלִין, וְעוֹלִין טְהוֹרִין, כִּי בְּתֵי כְּנִסְיוֹת וּבְתֵי מְדֻרָשׁוֹת, בְּנֵי-אָדָם נִכְנָסִים לְתוֹכָן כְּשֶׁהֵם מְלֵאִים עוֹנוֹת, וְיוֹצְאִין מְלֵאִין מְצוּוֹת, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׂמַתְּפֵלֵל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת בְּמַגֵּן דִּיקָא בְּבֵית-הַכְּנָסֶת, וְלוֹמֵד בְּכָל יוֹם בְּבֵית-הַמְדֻרָשׁ שְׂעוּרִים בְּמִקְרָא, מְשֻׁנָּה, גְּמָרָא, מְדֻרָשׁ וְכוּ', וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

רק חזק להיות בשמחה עצומה, פי השמחה היא רפואה לכל — בין בגשמי ובין ברוחני, ומי שנמשך בטבעו אחר העצבות והדכאון, עליו למסור את נפשו להיות בשמחה, וראוי לו לשמע כלי זמר לשמח את עצמו, אשר אין דבר גדול מזה, פי השמחה מרחבת את דעת האדם, ויוצא מהקטנות שנפל לשם, וצריכים להכריח את עצמו לבוא לשמחה, פי זו העבודה הכי קשה, יותר מכל העבודות, וכן אסור לדחות את השמחה מיום ליום, כמאמר ו"ל (תנחומא שמיני ב): אין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום — שמח למחר; ורבנו ו"ל אמר (ספר-המדות, אות שמחה, סימן טז): מי שפרסם את הצדיק זוכה לשמחה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' פא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בהעלותך, י"ח סיון ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... ו... שיחיו.

מאד מאד כואב לי למה אתם מוציאים בכל פעם את בנכם ... גרו יאיר מהישיבה, כל-כף חבל שגם הוא לא יצא מהפסים, בשביל כמה מאות ש"ח וכו', כדאי לאבד עוד בן? ! מספיק כואב לי, והלב שלי נאכל, שבנכם ... גרו יאיר, נפל כף, ואני מתפלל כל יום שיחזור עם פאות וזקן וכו', ויהיה ירא שמים, ופה אתם מוציאים כבר גם את ... גרו יאיר, ומה יהיה עוד מעט עם ... גרו יאיר? ! ולכן חוסו וחמלו כבר על הילדים שלכם.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שתציתו אותי, פי אני רק רוצה את טובתכם הנצחית, כמה ימי שנותינו בזה העולם וכו', ומה נשאר מהאדם? רק הילדים שהולכים על-פי דרך התורה והיראה.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

מ' פב.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתָהּ, י"ח סִינּוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אַבְרָכִי תִלְמִידֵי
פּוֹלֵל "אוֹר הַמַּאִיר" הַיְקָרִים, הַגֵּרִים בִּיבְנֵאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַזֵּנוּ"ה
עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינְתוֹ תָּמִיד.

אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שֵׁישׁ לִי, שְׂאֲנִי שׁוֹמֵעַ
וְרוֹאֶה אִיךָ שְׁלֹמְעֵלָה מְשֻׁשִׁים אַבְרָכִים לּוֹמְדִים בְּפוֹלֵל בְּכָל יוֹם, וְזֶה
מִמֶּשׁ מְשֻׁמַּח אוֹתִי בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה. כִּי כִּף אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
(בְּרִכוֹת ת.) : מִיּוֹם שֶׁחֲרַב בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, אֵין לוֹ לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
בְּעוֹלָמוֹ אֶלָּא אַרְבַּע אַמּוֹת שֶׁל הֶלְכָה בְּלִבָּד ; נִמְצָא, שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא נִמְצָא בִּינֵיכֶם. וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד שִׂמַּח עִם הַתְּקֵנָה שֶׁתְּקַנּוּ, אֲשֶׁר
דִּלְתוֹת הַפוֹלֵל נִנְעָלוֹת, כִּדְּרֵי שְׁלֵא יִהְיֶה מִצַּב, שְׂאֶחָד בָּא וְאֶחָד הוֹלֵךְ,
אֶחָד מְדַבֵּר וְאֶחָד מְסַתּוֹבֵב, אֶלָּא הַפוֹלֵל הַזֶּה שְׂאֶתֶם לּוֹמְדִים בּוֹ, זֶה
הַפְּנִנָה שְׁלִי. וְלִכֵּן בְּאִתִּי לְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתְּחַזְּקוּ אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַחַד,
וְתִלְמְדוּ בְּהַתְמַדָּה, כִּי רַק בְּזִכּוּתְכֶם עוֹמֵד הָעוֹלָם, וְאֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ
כָּלֵל תִּלְמִידֵי הַפוֹלֵל, שֶׁיִּלְמְדוּ בְּיַחַד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי בְּכָל יוֹם וְיוֹם,
כִּי מְאֹד מְאֹד חָבֵל עַל כָּל יוֹם שְׁעוֹבֵר בְּלִי לַמוּד דָּף גְּמָרָא.

רְאוּ לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה עַל נֵעַם חֻלְקְכֶם, שְׂאֶתֶם יוֹשְׁבִים
וְלוֹמְדִים תּוֹרָה, הֵן אֲמַת שְׁזָה מִתּוֹךְ הַדְּחָק וְהַלְחָץ וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל
זֹאת אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמּוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֵינוֹ מְקַפַּח
שְׂכָר כָּל בְּרִיָּה, וַיִּשְׁלַם לְכֶם מִמְּקוֹם אַחֵר. וַיְכַבֵּר אָמֵר רַבְּנוּ ז"ל
לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ: הַתּוֹרָה מְעַשְׂרֶת גַּם בְּגִשְׁמִיּוֹת. וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי
שֶׁיִּכְנִיס אֶת עֲצָמוֹ בְּתוֹךְ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וַיֵּשֶׁב בְּד' אַמּוּתָיו, וַיִּלְמַד
תּוֹרָה, וְהָיָה זֶה שְׂכָרִי.

נָא וְנָא רְאוּ לְהַתְחַזֵּק בְּיַתֵּר שְׂאֵת וּבְיַתֵּר עֲזוֹ לִהְיוֹת רַק בְּאַהֲבָה,
אַחֲרָה וְרַעוּת אֶחָד עִם חֲבֵרוֹ, כִּי זֶה יְסוּד גְּדוֹל בֵּין הַחֲבֵרִים, כִּי אֲצֵלוֹ
יִתְבָּרֵךְ מְאֹד מְאֹד יִקָּר כְּשִׂמְחָזִיקִים אֶת עֲצָמָם בְּיַחַד. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר

(שיחות-הֶר"ן, סימן צא): סגְלָה לְהַתְמַדַּת הַתּוֹרָה, לֹא לְדַבֵּר עִם שׁוֹם בַּר יִשְׂרָאֵל; וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, בָּאוּ וּנְקַבֵּל עַל עַצְמֵנוּ לֹא לְדַבֵּר מֵהַיּוֹם עַל שׁוֹם בְּרִיָּה, כִּי לְשׁוֹן-הֶרֶע זֶה עוֹן חָמוּר מְאֹד. וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲרֵכִין טו): כָּל הַמְּסַפֵּר לְשׁוֹן-הֶרֶע כְּאִלוֹ כּוֹפֵר בְּעֶקֶר, שְׁנֹאֲמַר (תְּהִלִּים יב): "אֲשֶׁר אָמְרוּ לְלִשׁוֹנָנוּ וּנְגַבִּיר שְׁפָתֵינוּ אֶתְנוּ מִי אֲדוֹן לָנוּ"; וְאָמְרוּ (שָׁם): כָּל הַמְּסַפֵּר לְשׁוֹן-הֶרֶע מְגַדִּיל עֲוֹנוֹת כְּנֶגֶד שְׁלֹשׁ עֲבֻרוֹת: עֲבוּדַת כּוֹכָבִים, וּגְלוּי עֲרִיוֹת, וְשִׁפְיֻכוֹת דְּמִים; וְאָמְרוּ (שָׁם): מַה תִּקְנַתָּן שֶׁל מְסַפְּרֵי לְשׁוֹן הֶרֶע? אִם תִּלְמִיד חָכָם הוּא — יַעֲסֹק בַּתּוֹרָה, שְׁנֹאֲמַר (מְשָׁלִי טו): "מִרְפָּא לְשׁוֹן עֵץ חַיִּים"; הֵרִי שְׁעָקַר תִּקּוֹן לְאָדָם שֶׁדַּבֵּר עַד עֲכָשׁוּ לְשׁוֹן-הֶרֶע, שִׁיתַּחֲחִיל לְלַמַּד תּוֹרָה, וְצָרִיכִים לְהִרְגִיל אֶת עַצְמוֹ לֹא לְדַבֵּר עַל הַזּוּלַת כָּלֵל, וְאִז עַל-יְדֵי-זֶה יִנְצַל מִלְּשׁוֹן-הֶרֶע. וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (וַיִּקְרָא רַבָּה, פְּרָשָׁה כה, סִימָן א'): מַה יַּעֲשֶׂה וַיִּחְיֶה? אִם הִיָּה לְמוֹד לְקִרוֹת דָּף אֶחָד, קוֹרֵא שְׁנֵי דְפִים, וְאִם הִיָּה לְמוֹד לְשָׁנוֹת פֶּרֶק אֶחָד — יִשְׁנֶה שְׁנַיִם; אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוּכָה לְקַיֵּם אֶת כָּל זֶה בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' פג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי בְּהַעֲלוֹתָהּ, כ' סִינּוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת גְּדֵל שְׂמֵחָתִי שְׂשִׂמְחָתִי לְקִרְא מִכְתָּבְךָ — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי לְצַעְרֵי הָרַב, הֵייתִי לְמַעְלָה מִשְׁבּוּעַ עִם חֵם גְּבוּהָ מְאֹד, (קִצְצַת לְמַעְלָה מְאַרְבָּעִים) שְׁזָה פְּשׁוּט מְסַכֵּן, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הוֹצִיא אוֹתִי מִזֶּה, וּמִמֶּשׁ הַחַיִּיתִי אוֹתִי עִם מִכְתָּבְךָ.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם מְלֵאִים נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים,

וְעַל כָּל אֶחָד עוֹבֵר מֵה שְׁעוֹבֵר וְכוּ', וְכוּ' וְכָל אֶחָד תּוֹלֵה אֶת זֶה עַל סִבֵּה אַחֲרֵת — זֶה פְּרִינְסָה וְכוּ', זֶה מְקוֹם מְגוּרִים וְכוּ', זֶה חֲבֵרִים וְכוּ' וְכוּ', אָבָל לְצַעֲרֵנוּ הָרַב, הַמְצִיאוֹת מְרָאָה, שְׁעוֹד מְעַט יִהְיֶה מֵר מָאָד, אִם לֹא נִזְכֶּה לְהַגְאֵל, כִּי הוֹלְכִים לְפָנֹת עוֹד אֲלֵפֵי מִשְׁפָּחוֹת בְּרָצִיחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְשַׁעַר וְאִין לְתַאֵר כָּלָל, וְלִכֵּן עָלִינוּ נִפְל חוֹבֵת הַיּוֹם עַכְשָׁו יוֹתֵר מְאִי פְּעַם, לְגַלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת הַלְמוּד הַטּוֹב שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, לְחִזּוֹק וּלְעוֹדֵד וּלְאַמֵּץ וּלְשַׁמֵּחַ אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּתְהַלֵּה לְאֵל, יֵשׁ לָךְ אֶת הַפְּלִים לְזֶה, וְלִכֵּן רְאֵה לְנִצֵּל אֶת זֶה לְטוֹבָה, וְאֵל תִּתֵּן שְׁהַסְמֵךְ-מ"מ"ם יִשְׁבֵּר אוֹתָךְ בְּעֶצְבוֹת וּבְמִירוֹת וּבְדַכְּאוֹן, רַק תִּתְּנֶיהָ בְּשִׂמְחָה, וּתְשַׁמֵּחַ אֶת אֲשֶׁתְּךָ, כִּי סוּף כָּל סוּף אַחֵר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב. וְעַקֵּר הַטּוֹב הוּא הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֶצְמוֹ, כְּמוֹ שְׁכֵתוֹב (תְּהִלִּים קמ"ה): "טוֹב הַיְיָ לְכָל"; וְכֵן הַצְּדִיק נִקְרָא טוֹב, כְּמוֹ שְׁכֵתוֹב (יִשְׁעִיָּה ג'): "אֲמַרוּ צְדִיק כִּי טוֹב", וְכֵן הַתּוֹרָה נִקְרָאת טוֹב, כְּמוֹ שְׁכֵתוֹב (מְשִׁלֵּי ד'): "כִּי לָקַח טוֹב גִּתִּי לָכֶם תּוֹרַתִי אֵל תַּעֲזוּבוּ"; וְלִכֵּן כְּשֶׁאָדָם מַחְזִיק בְּהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבַתּוֹרָה, וּבַצְּדִיק, אֲזִי הוּא תְּמִיד שְׂמֵחַ, וּבְאֵמַת הַשְּׂמִחָה זֶה הַגְּאֵלָה, כִּי אֲצִלוֹ יִתְּבַרַךְ נֹאמֵר (דְּבָרֵי הַיָּמִים א' טז): "עֲזוּ וְחַדְדוּהָ בְּמִקְמוֹ"; וְלִכֵּן כְּשֶׁאָדָם הוּא שְׂמֵחַ, הוּא נִכְנָס בְּשִׂמְחָתוֹ יִתְּבַרַךְ, וְנַעֲשֶׂה עַל-יְדֵי-זֶה יַחֲוֵד גְּדוֹל מָאָד, הֵן לְמַטָּה וְהֵן לְמַעְלָה, כִּי עַל-יְדֵי שְׂמִחָה, נִתְּרַחַב הַדַּעַת וְהַלֵּב.

נָא וְנָא רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצֻמְךָ, וְאֲזו תְּרָאָה נְסִים נְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

בְּשָׁבוֹעַ הַבָּא יִתֵּן הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת הַחַיִּים, אֲשֶׁבוֹת בִּיבְנֵאֵל.

הַמְּאַחַל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

מ' פד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְּבַרַךְ, יוֹם שְׂשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרַ בְּהַעֲלוֹתָךְ, כ' סִינּוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

ראי לחזק את עצמך להיות בשמחה, כי השמחה היא רפואה לכל, בין בגשמיות ובין ברוחניות, כי השמחה מרחבת את הדעת, ולכן תעשי כל מה שביכולתך, רק להיות בשמחה, ותשתדלי לשמח את בעלך, וכיחד תחיו באהבה, אחוה ורעות, ובקרוב מאוד יפגסו פה לגור עוד המון משפחות מאלו המגרשים וכו', שנמצאים במצב מאוד מאוד קשה, כי המצפון הורס אותם מאוד, למה הצרכו לעזוב בתים נפלאים כאלו, ולהיות עכשו בגטו וכו', אנשים בוכים ומבכים את מר גורלם, וכו' וכו', ולכן, לדעתי, את צריכה להיות חזקה מאוד, ודיקא פה במקום הזה לבנות את העתיד שלך, הן לך, והן לחברים וידידים, שהם גם כן מהמגרשים וכו' וכו', העקר זו שמחה, וצריכים למסור את נפשם עבור שמחה.

בשבוע הבא, יתן הקדוש-ברוך-הוא את החיים, אפשרות ביבנאל.

המאחל לך שבת שלום...

מ' פה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר בהעלותך, כ' סיון ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את כל מכתביך, אבל מה לעשות, שהייתי יותר משבוע עם חם גבוה מאוד, (למעלה מארבעים), והקדוש-ברוך-הוא צור לי, שיצאתי מזה.

בענין המרירות והדפאון שתפס אותך וכו', אתה צריך להבין, כשאדם עולה במעלות ובשלבים על סלם גבוה, קשה לו אחר-כך לרדת, ולכן בא לך כל הדבר הזה, אבל עליך להבין את הפלל הגדול בחיי האדם: "לא כל מה שרוצים — מקבלים, ולא כל מה שמקבלים — רוצים", ולכן אם כל-כך קשה לך בענין המדרשה, אתה צריך עדין לחפות עד עת בא דברו, ואי אפשר לדחק את

השָׁעָה, כִּי עַל-יְדֵי דְחִיקַת הַשָּׁעָה בָּאִים אַחַר-כֵּף לְצָרוֹת גְּדוּלוֹת. וְלִכֵּן עֲצַתִּי אֲמוּנָה, שְׁתַּחֲזֹק בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֹז לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְלַעֲבֹד רַק עַל נִקְדַּת הַשִּׁמְחָה, וְלֹא לְדָאג וְלֹא לְהִכְנִיס בְּעַצְמוֹ מַחֲשָׁבוֹת שֶׁל סִפְקוֹת וְכוּ' וְכוּ'.

בְּשָׁבוּעַ הַבָּא, יִתֵּן הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת הַחַיִּים, אֲשֶׁבוֹת בְּיַבְנָאֵל, וּבְנֹדָאֵי תּוֹכֵל לְאַרְגֵּן אוֹטוֹבוּס עַל אֲמִצֵּעַ הַשָּׁבוּעַ, וַיְהִיָּה לִי זְמַן לְכַלֵּם, בְּעִזְרוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַמֶּאֱחָל לָךְ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם...

מ' פו

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי בְּהַעֲלוֹתָהּ, כ' סִיּוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גִּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֵין אַתָּה צָרִיךְ לְדָאג כְּלָל, כִּי אִם הַזְּמִינֵנו אוֹתָךְ עִם תְּבָרָךְ לְנִגּוֹן, סִימֵן שְׂאֵתָה מְאֹד רְצוּי, וְלִכֵּן אֵל תַּחֲשֹׁב יוֹתֵר מְדִי, אֲלֹא תִקְבֵּל אֶת הַהַזְמָנָה, וּתַחֲזֹק אֶת הַמְּסָבִין, כִּי עֲנִיֵן הַשְּׂדֵרוֹת זֶה עַכְשָׁו יְסוּד גְּדוּל מְאֹד, שְׁנֹזְכָה לְהַתְרִים אֲנָשִׁים כְּדִי לְבַנּוֹת בֵּית-הַכְּנֶסֶת עֲנָקִי.

עֲלִיךְ לְדַעַת, כִּי הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם מְלֵאִים נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְעַל כֵּן אֶחָד עוֹבֵר מֵה שְׁעוֹבֵר וְכוּ', וְכוּ' וְכֵן אֶחָד תּוֹלֵה אֶת זֶה עַל סִבָּה אַחֲרָת, זֶה פִּרְנָסָה וְכוּ', זֶה מְקוֹם מְגוּרִים וְכוּ', זֶה תְּבָרִים וְכוּ' וְכוּ', אָבֵל לְצַעֲרֵנוּ הָרַב הַמְּצִיאוֹת מִרְאָה, שְׁעוֹד מְעֻט יְהִיָּה מֵר מְאֹד, אִם לֹא נִזְכָּה לְהַגְאֵל, כִּי הוֹלְכִים לְפָנֹת עוֹד אֲלֵפֵי מִשְׁפָּחוֹת בְּרִצִּיתָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְשַׁעַר וְאִין לְתֵאֵר כְּלָל, וְלִכֵּן עֲלִינוּ נֶפֶל חוֹבֵת הַיּוֹם עַכְשָׁו יוֹתֵר מְאִי פַעַם, לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת הַלְמוּד הַטּוֹב שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, לְחִזְק וּלְעוֹרֵד וּלְאֲמִץ וּלְשַׁמַּח אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּתְהִלָּה לְאֵל, יֵשׁ לָךְ אֶת הַפְּלִים לְזֶה, וְלִכֵּן רְאֵה לְנַצֵּל אֶת זֶה לְטוֹבָה, וְאֵל תִּתֵּן

שְׁהִסְמִ"ךְ-מ"ם יִשְׁבֵּר אוֹתָךְ בְּעֵצְבוֹת וּבְמִירוֹת וּבְדַפְאוֹן, רַק תִּהְיֶה
בְּשִׂמְחָה וּתְשַׂמַּח אֶת אִשְׁתְּךָ, כִּי סוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב.

הַמֵּאחֵל לְךָ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם...

מ' פז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּהַעֲלוֹתָךְ, כ' סִיּוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ.

לְנִכוּן קַבְלָתִי מִכְתְּבְכֶם.

רְאוּ רַק לְהִתְחַזֵּק, וּתְשַׁתְּדְלוּ מְאֹד מְאֹד, שֶׁשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא
יִוָּכַל לְשִׁבֵּר אֶתְכֶם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצָדֵק וּבְמִשְׁפָּט, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר
קָטָן אֵינוֹ נֶעֱשֶׂה מֵעֲצָמוֹ, אֶלָּא בְּהַשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֶלְיוֹן, וּכְפִי
שְׁתַּחֲדִירוֹ בְּעֲצָמְכֶם דְּבָר זֶה, אֲזוּי כָּל הַחַיִּים שְׁלָכֶם יִלְכוּ כְּכֹר בְּצוּרָה
אַחֲרַת, כִּי עֲלִיכֶם לְדַעַת, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא צוֹפֶה וּמְשַׁגִּיחַ עֲלֵיכֶם,
וְלִכֵּן אַתֶּם צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשַׂמַּח יַחַד, וְלֶאֱהֹב אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי,
וּבִזְכוּת זֶה תִּרְאוּ נְסִים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַעֲקֹר תְּשַׁתְּדְלוּ 'לְגַנְב' בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ דְּקוֹת לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ,
אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמִדְבָּרִים עִמוֹ יִתְבָּרַךְ,
זוּ הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם תָּמִיד, הַעֲקֹר תִּהְיוּ מְאַחֲדִים אִתָּהּ
וְאִשְׁתְּךָ, וְאִף פַּעַם אֵל תְּרִיבוּ, וְשִׁלֵּא יִהְיוּ בִּינֵיכֶם אֵי הַבְּנוֹת, וְאִז
תְּצַלִּיחוּ בְּחַיִּיכֶם.

הַמֵּאחֵל לְךָ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם...

מ' פח.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתָךְ, כ' סִינּוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

כָּבֵד כְּתַבְתִּי לְךָ מִכְתָּב, אֲבָל אֲנִי רוֹאֶה שְׁזֶה לֹא מוֹעִיל, אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַצַּעַר וְהַעֲגַמַת נַפְשׁ שְׁאַתָּה גּוֹרֵם לִי, וּבִפְרָט שְׁאַתָּה בְּחוּר גַּם וּמַנְבִּיל אֶת הַפֶּה שְׁלֹךְ בְּצוּרָה נוֹרָאָה, שְׁמַתְאִימָה לַגּוֹי, רַחֲמָנָא לִישׁוּזְבֹן, וְחַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (וַיִּקְרָא רַבָּה, פְּרָשָׁה כד, סִימָן ז') (דְּבָרִים כג): "וְהָיָה מִחֲנִיךְ קְדוֹשׁ וְלֹא יֵרָאֶה כָּךְ עֲרוֹת דְּבַר", עֲרוֹת דְּבוּר, רַבִּי שְׁמוּאֵל בַּר נַחֲמָנִי אוֹמֵר: זֶה נְבוּל פֶּה. וְאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שַׁבַּת לג.): בְּעוֹן נְבִלוֹת פֶּה, צָרוֹת רַבּוֹת וּגְזֵרוֹת קָשׁוֹת מִתְחַדְּשׁוֹת, וּבַחֲוָרֵי [שׁוֹנְאִי] יִשְׂרָאֵל מֵתִים; וְלִכֵּן אֵל תִּקַּח אֶת זֶה בְּקִלוֹת, כִּי לֹא יֵאבְדָה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא סֶלַח לְךָ, אִם אַתָּה לֹא תִחְזֹר בְּתִשׁוּבָה, תַּעֲזֹב כָּבֵד אֶת הַטְּנוּף וְהַצּוּאָה מִהֲרֹאֵשׁ שְׁלֹךְ, שְׁהַכְנַסְתָּ עַל-יְדֵי הַסִּתְפָּלְיוֹת בְּסִרְטִים מְלַכְלָכִים וּמְגַנְיִים.

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּחְזֹר בְּתִשׁוּבָה, וְאִזּוֹ וְשָׁב וּרְפָא לְךָ.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

מ' פט.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתָךְ, כ' סִינּוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, אֵף מִפְּנֵי שְׁלֹא הָיִיתִי בְּקוֹ הַבְּרִיאוֹת, לֹא עָלִינוּ, לֹא הָיָה בִּיכְלָתִי לַעֲנוֹת לְךָ.

מְאֹד מְאֹד רָצִיתִי, שְׁתִּהְיֶה בְּיוֹם רַבִּיעִי בְּעָרֵב שְׁעוֹשִׁים

לְשִׁדְרֵי"ם, כִּי זֶה מְאֹד נָחוּץ, וְאֶפְלוּ שְׂיִהְיוּ הָאֲבָרְכִים מ... מֵה בְּכָף וְכו', אֲנִי מְאֹד אוֹהֵב אוֹתָם, כִּי הֵם אֲבָרְכִים יְחִידִים בְּמִינָם, וְחָבֵל לְהַזְנִיחַם, וְאֲנִי רוֹצֵה שֶׁתִּהְיוּ בְּלִיל רְבִיעֵי בְּצוּתָא, וּבְזֶה תִּגְרָמוּ לִי נַחַת רוּחַ גְּדוֹל מְאֹד, וְהֵם בְּכֻלָּל לֹא הִמְתַּחֲרִים שְׁלָף.

הַמְּאֻחַל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

מ' צ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֵר בְּהַעֲלוֹתָךְ, כ' סִינּוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה ... גֵּרוֹ יְאִיר.

הִנֵּה הָאֲבָרְךָ ... גֵּרוֹ יְאִיר, בָּא עִם בֵּיתוֹ לְעִירְכֶם, כְּדֵי לְהַפְגִּס לְלַמֵּד בְּאִיזָה סְמִינָר שָׁם. מָה אִמַּר לָךְ! אֵין מְצֻנָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִמְצֻנָה זֹו, שֶׁתִּשְׁתַּדֵּל לְעֹזֵר לָהֶם בְּכָל מֵה שְׂרַק יְכוּלִים, וּבְכַפְרֵט לְהַבִּית, שֶׁעֲבָרָה הַרְבֵּה בְּחִיָּיָה, וְהִיא צְרִיכָה חֲזוּק גְּדוֹל, הִיא בֵּית יִרְאֵת שְׁמִים גְּדוֹלָה מְאֹד, אֲבָל צְרִיכָה חֲזוּק הַמְּשַׁפְּחָה, הֵם בְּעֻנְיֹות וּבְדַחְקוֹת, וְלִכֵּן מְצֻנָה לְעֹזֵר לְבֵית בְּבִגוּד וּבְעֻזְרָה, וּבְזֻכוֹת הַמְצֻנָה הַזֹּו תִּתְבָּרַךְ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ.

וְאִם כָּבֵר אֲנִי כּוֹתֵב לָךְ, אֲמַתִּי לְעוֹרֵר וּלְחַזֵּק אוֹתָךְ בְּדַרְכֵי רִבְנוּ ו"ל, לְהַתְּבוֹדֵד עֲצֻמוֹ עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, עַל-כָּל-פָּנִים בְּכָל יוֹם וְיוֹם חֵק וְלֹא יַעֲבֹר חֵמֶשׁ דְּקוֹת, (שֶׁהוּא דָּבָר גְּדוֹל מְאֹד), וּכְמוֹ שֶׁאֲמַר מוֹהֲרַנְ"ת ו"ל: גְּרוּיֶסֶע פִּינְף מִינּוּט, וְכֵן בְּמִשְׁךְ הַיּוֹם 'גּוֹנְבִים' כָּאֵן חֵמֶשׁ דְּקוֹת וְשֵׁם חֵמֶשׁ דְּקוֹת, וּבִיחֵד זֶה מְצַטְרֵף. וּבְכֻלָּל טוֹב לְחִיּוֹת עִם חֶשְׁבוֹן הַנְּפֶשׁ כְּדָת, לְדַעַת אֵיךְ מִתְּנַהֲגִים, וְלִידַע שְׁחִיִּים תַּחַת הַשְּׁגָחַתוֹ הַפִּרְטִית, כִּי בְּזֶה שֶׁאֲדָם מְרַגֵּיל עֲצֻמוֹ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְנוֹשֵׂא וְנוֹתֵן עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ עַל כָּל מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו, וּמְשִׁיחַ וּמְסַפֵּר אֵת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ, בְּזֶה הוּא מְגַלֵּה שְׁמֵאֲמִין בּוֹ יִתְבָּרַךְ, שֶׁהוּא

צופה ומביט עליו, אֲשֶׁר־מִי שֶׁמְדַבֵּק עֲצָמוֹ בּוֹ יתְבַרַךְ תָּמִיד, וּמְדַבֵּר אֵלָיו יתְבַרַךְ כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהֵבִין אֶל אָבִיו.

הַמֵּאחֵל לָךְ שֶׁתִּשָּׂא שְׁלוֹם וּמְבֹרָךְ...

מ' צא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יתְבַרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ב סִינּוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

אֲנִי דִבַּרְתִּי עִם הַמְּנַהֵל, וְהוּא אוֹמֵר שֶׁבְקִלּוֹת אֶת יְכוּלָה לְקַבֵּל הַרְבֵּה פְצוּיִים, וְלָכֵן תִּפְגֵּי אֵלָיו, וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב.

בְּעֵינַי לְהִיּוֹת מוֹרָה בְּמָקוֹם אַחֵר, אֲדַרְבֶּה, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתִּהְיֶה לָכֶם פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעוֹ, וְתוֹכְלוּ לְבָנוֹת צִיּוּרִים, וְיִהְיֶה לָכֶם רַק טוֹב בְּחַיִּים.

צַר לִי וּמַר לִי לְרֵאוֹת אֵיךְ שֶׁחֲתַנְךָ ... גֵּרוֹ יֵאִיר, הוֹרֵס פְּרִנְסָה טוֹבָה בְּמוֹ יָדָיו, מָה אֲנִי יְכוּל לַעֲשׂוֹת?!

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁאִמַר לְעוֹלָמוֹ דֵּי, יֵאמַר לְצָרוֹתַי דֵּי.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' צב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יתְבַרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ב סִינּוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

צַר מְאֹד לְשִׁמְעַ אֶסוֹן נוֹרָא כְּזֶה, וְזֶה צוֹכֵט בְּלֵב, מֵרַב עֲגָמַת

נֶפֶשׁ וּמְרִירוֹת, שְׁנֵלֶקְחוֹת נְשָׁמוֹת קְדוֹשׁוֹת בְּאֶפְן טְרָאגִי כְּזֶה, בְּשָׁעָה שְׁמֹסְתוֹכְבִּים בְּעוֹלָם מְשֻׁחָתִים, גְּנָבִים וְרוֹצְחִים וְכוּ' וְכוּ', וְעוֹשִׂים רַק רַע, וְלָהֶם לֹא קוֹרָה שׁוֹם דְּבָר, וְאִין מַה לוֹמַר וְלִהְגִיד עַל זֶה שׁוֹם דְּבָר, רַק לְחֹזֵר עַל הַפְּסוּק: "הַצּוֹר תָּמִים פָּעֵלוּ אֶל אַמּוֹנָה וְאִין עוֹל צְדִיק וְיֵשֶׁר הוּא", כִּי מַה אֲנַחְנוּ מְכִינִים בְּדַרְכֵי הַמָּקוֹם בְּרוּךְ הוּא יִתְבָּרַךְ שָׁמוּ.

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׁתְּשַׁתְּדֵלִי לְהַכְנִיס מְטַפְלוֹת מְנַשּׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, שְׁהֵם בְּמַצַּב קָשָׁה מָאד, וּבְפָרֵט מִהֶאֱשָׁה ... תְּחִיָּה, שְׁהֵם בְּמַצַּב כְּסָפִי יְרוּד, וְאִנִּי שׁוֹמֵעַ שֵׁישׁ לָהּ תְּעַדָּה לְעַבֵּד בְּמַעוֹן, וְלִכֵּן אִם אַתָּה יְכוּלָה לְקַחַת אוֹתָהּ, אֶהְיֶה לָךְ אֲסִיר תּוֹדָה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמִיעַ לָנוּ תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁחָחוֹת.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' צג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר שְׁלַח, כ"ב סִינּוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל הַשְּׁמִיחָה שְׁהִיְתָה לִי, זֶה אִין לְתֵאָר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אֲנִי רוֹצֵה רַק אֶת הַטוֹב שְׁלָךְ, אָנִי מָאד מְקַנָּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁהִיְתָה לָךְ טוֹב בְּחַיִּים, וְשְׁתִּלְכִי בְּרִגְלַי מִיָּמִין אֶל הַחֶפֶז וּבְהַצְּלִיחָה גְּדוּלָה מָאד, וְיִהְיֶה הַשָּׁשׁוֹן וְהַשְּׁמִיחָה תְּמִיד בְּבֵיתְכֶם.

רַק חֲזָקִי וְאַמְצִי מָאד מָאד, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ, וְעוֹד תִּרְאִי הַרְּבָה טוֹב בְּחַיִּים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' צד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שלח, כ"ב סיון ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.
לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לחזק את עצמך ביתר שאת וביתר עז באמונה פשוטה בו יתברך, ותדע, שהקדוש-ברוך-הוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו, אלא בהשגחת המאציל העליון.

הקדוש-ברוך-הוא עשה אתך חסד חנם, שמצאת כלה נאה וחסודה עם כל המעלות שרק יש, ולכן תקח את עצמך בידיך, ותרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, כי אין לנו בזה העולם רק הקדוש-ברוך-הוא. וכל מה שצריכים, צריכים רק לבקש ממנו יתברך, ואם תרגיל את עצמך ללכת בדרך זו, אז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' צה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שלח, כ"ב סיון ה'תשס"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראי לחזק את עצמך באמונה פשוטה בו יתברך, ותדע, שהקדוש-ברוך-הוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו, אלא בהשגחת המאציל העליון, וצריכים לבקש את הקדוש-ברוך-הוא כל דבר מה

אֲשֶׁר מ' צו בְּנַחֵל שְׁטו

שָׂרָק צְרִיכִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אָב הַרְחֵמֵן, וּבּוֹדְאֵי יִיטִיב לָךְ וְיִתֵּן לָךְ רַק אֶת הַטּוֹב.

צְרִיכִים לֵהִיּוֹת וּתְרֵן בְּשִׂדּוּכִים, וְלֹא לֵהִיּוֹת כָּל-כָּךְ בְּרָרָן, וְאִז תִּזְכִּי לְמַצֵּא אֶת בֶּן זוגֶךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתִּמְצָאֵי בְּחוֹר יָרֵא שְׁמַיִם, וְיִמְצָא חַן בְּעֵינֶיךָ, וְיִגְמַר בְּכִי טוֹב.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

וְשְׁלוֹם לְאַבִּיךָ ... גֵּרוֹ יָאִיר, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבִקְרוֹב מְאֹד מְאֹד תִּבְשְׂרוּ לִי בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְיִהְיֶה הַשְּׂמִיחָה וְהַשְּׂשׂוֹן בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם תָּמִיד.

מ' צו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ב סִינּוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שִׂיחֵיו נִצַּח.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

רְאוּ לֵהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּלְשִׂמְחָה אֶת עֲצֻמְכֶם בְּכָל מִינֵי אֶפְנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְאֵל תִּפְנְסוּ בְּלַחֵץ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּבּוֹדְאֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם, צְרִיכִים רַק רַחֲמִים רַבִּים עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרָט, וְלֹא לְהַתְפַּעֵל מִשׁוּם דְּבָר.

נָא וְנָא אֵל תְּרִיבוּ בֵּינֵיכֶם, וְשְׁלֵא יִהְיֶה בֵּינֵיכֶם וּפְוָחִים, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַשְּׂמֵחָה בְּבֵית זֶה הַהֲצֵלָחָה בְּבֵית, וְאַשְׁרֵי בֵּית שְׂשׂוּרָה שְׂמָה רַק
הַשְּׂמֵחָה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצֵּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' צז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ב סִינּוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד נִדְדַעְזַעְתִּי לְשִׁמְעַ סְפוּר
כְּזֶה וְכוּ' וְכוּ', וּבְשָׁבוֹעַ הַזֶּה אָנִי בָּא, וְאָנִי רוֹצֵה מֵאֵד שְׂתַגִּידִי לִי מִי
הַפְּרָחַח הַזֶּה שְׂרוּדָף אוֹתָךְ, וְאָנִי אֲטַפֵּל בּוֹ כְּמוֹ שְׂצָרִיךְ.

רְאִי לְהַתְחַזֵּק בִּירְאֵת שָׁמַיִם שְׁלֵמָה, וְאֵל תִּדְאָגִי, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ
וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד תִּרְאִי הַרְבֵּה יְשׁוּעוֹת שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֵּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' צח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ב סִינּוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב
מִמָּךְ, וּבִפְרָט שְׂאֲתָה מִתְמִיד בְּלִמּוּד מְשֻׁנִּיּוֹת. מָה אִמַּר לָךְ! אֵינְ עוֹד
טוֹב כְּמוֹ לִמּוּד מְשֻׁנִּיּוֹת, וּמִי שְׂמַרְגִּיל אֶת עֲצֻמוֹ לְלַמֵּד מְשֻׁנִּיּוֹת, הָרִי
מְטַהֵר אֶת נַפְשׁוֹ רוּחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ, וְזוֹכֵה לְהַדְבִּיקוֹ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.
מְשֻׁנִּי"ה רְאשֵׁי תִבּוֹת (תְּהִלִּים ל'): "הַ'עֲלִיתָ מִן שְׂאוֹל גִּפְשֵׁי", כִּי מִי
שְׂזוֹכֵה לְלַמֵּד הַרְבֵּה מְשֻׁנָּה, מַעֲלֶה אֶת נַפְשׁוֹ מְשֻׁאוֹל תְּחִתִּית
וּמִתְחַתִּיו שְׁנַפֵּל לְשָׁם. וְלָכֵן תִּרְאֶה לְהַתְחַזֵּק וּלְהַמְשִׁיךְ בְּעִבּוּדָה

הַקְדוּשָׁה הַזֹּה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂיִהְיֶה לָכֶם רַק טוֹב
בַּחַיִּים, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְתַעֲשֶׂה צְדָקָה וְחֶסֶד עִם
עַנְיֵי אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אֲשֶׁר זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּעֵינָיו יְתִבְרַךְ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' צט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתִבְרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר שְׁלֵחַ, כ"ב סיון ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ
נְצַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב
מִמְכֶם.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֹז, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל
לְשַׁבֵּר אֶתְכֶם, וְאַנִּי מְאַמֵּין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, שְׁסוּף כָּל סוּף תִּרְאוּ
יְשׁוּעָה גְדוֹלָה שְׂיַעֲשֶׂה עִמְכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אֲסוּר לְהִתְיַאֵשׁ בְּשׁוּם פְּנִים וְאַפֵּן, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ,
אֲתֶם לֹא יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֻחָה שְׂיִשׁ לִי, שְׂאַנִּי
רוֹאֶה שְׂאֲתֶם מִתְחַזְּקִים יַחַד, וְאוֹהֲבִים אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי, בְּוַדַּאי יַעֲזֹר
לָכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהַמְשִׁיךְ בַּחַיִּים, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד
בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְאַנִּי מְאַמֵּין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, שְׂתַפְקְדוּ בְּזֶרַע שֶׁל
קִימָא, וְלֹא יַחֲסֹר לָכֶם שׁוּם דְּבָר, רַק תִּשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד לְאַהֲבַת אֶחָד אֶת
הַשְּׂנִי, וְלִכְבֹּד אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' ק.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ב סִינּוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת כָּל מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידִי הַיְקָר! צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּזֶה הָעוֹלָם
בְּאִמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי הָאִמוּנָה זֶה הִסּוּד בְּחַיִּים, וְרַבְּנוּ וְ"ל
רְצָה מְאֹד מְאֹד שְׁנִרְכָּה לְדַבֵּר אֶחָד עִם הַשָּׁנִי בְּעֵנֵינִי אִמוּנָה, וּמִי
שִׁחֲזַק בְּזֶה, לֹא יִחְסַר לוֹ שׁוֹם דְּבָר.

הַרְגֵּל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' קא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ב סִינּוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שְׂיֵשׁ לִי, שְׂאַתָּה
מְדַבֵּר עִם הָאֲבָרְכִים הַצְּעִירִים שְׁלֵמְדוֹ אֲצִלִּי, וּמְחַזְקִים וּמְאֲמָצִים
וּמְעוֹדְדִים וּמְשִׂמְחִים, כִּי אַתָּה צְרִיף לְדַעַת, כִּי עֲכָשׁוּ עוֹבֵר עַל כָּל
הָעוֹלָם כְּלוֹ צְרוּת וְיִסוּרִים וּמְרִירוֹת וּמְכַאוּבִים, וְלִכֵּן אֶסוּר לְהִתְעַלֵּם
מִשׁוֹם בֵּר יִשְׂרָאֵל אֲלֵא צְרִיכִים לְחַזֵּק אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד עִם כָּל מִינֵי
דְּבוּרִים עֲרָבִים וּמְתַקִּים שֶׁקִּבְּלָנוּ מִהַנְּחֵל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, וְזֶה עֵקֶר
שְׂמִחָתָנוּ שְׂאֲנַחְנוּ זוֹכִים לְדַעַת מְרַבִּי אֱמֶת כְּזֶה, רַבִּי נִפְלֵא כְּזֶה, מָה
הֵינֵנו עוֹשִׂים בְּלִי רַבְּנוּ וְ"ל? ! וְלִכֵּן תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה, וּתְשִׂמַח אֶת כָּלֵם
וּבִפְרֵט אֶת אֲשֶׁתְךָ, וּבְכָלֵל לֹא כְּדֹאֵי לְדַבֵּר מֵאַף אֶחָד, כִּי כְּשֶׁמְדַבְּרִים

מִהַזוֹלַת, כָּבֵד בְּאִים לְשׁוֹן-הָרַע וּרְכִילוֹת וְלִיצְנוֹת, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי
הָאָדָם שְׁלֵא מְדַבֵּר מֵאֶף אֶחָד, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַדְּבֵק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְתִדַּע שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא נִמְצָא וְאֵין בְּלִעְדֵּיו נִמְצָא, וְכֹל מֵה שְׁקוּרָה עִם הָאָדָם, זֶה הַכֹּל
מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְאִסוּר לְהִרְהֵר אַחֲרָיו יִתְבָּרֵךְ כְּרַגַע, וְזוֹ שְׁלֵמוֹת
הָאָמוּנָה הַקְּדוֹשָׁה, שְׁצָרִיכִים לְדַעַת, שְׁכֹל מֵה שְׁעוֹשֶׂה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא — הַכֹּל לְטוֹבָה, וּכְמֵאֲמָרָם ז"ל: כָּל מֵאן דְּעֵבִיד רַחֲמֵנָא לְטַב
עֵבִיד; אֲשֶׁרִי מִי שְׁמַכְנִים בְּעֲצָמוֹ יְדִיעוֹת הָאֱלוֹ, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל
הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' קב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי שְׁלַח, כ"ב סִינן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאִי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִז תִּרְאִי אֵיךְ שְׁלֵא יִחַסֵּר לָךְ שׁוֹם דְּבָר,
כִּי כִּף אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת שְׂמִחָה, חֶלֶק ב', סִימָן א'): מִי
שְׂשִׂמַח תָּמִיד, הָרִי הוּא מִצְּלִיחַ; וְלִכֵּן תִּרְאִי לְהַכְנִים שְׂמִחָה בְּחוּף
הַבַּיִת, וְזֶה יַעֲזֹר לָךְ מִכָּל הַבְּחִינּוֹת.

נָא וְנָא לְהִתְחַזֵּק בְּאָמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, שְׁכֹל מֵה שְׁקוּרָה
זֶה הַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר
בְּשׁוֹרֹת מְשִׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' קג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ב סִינּוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ וְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מָה אִמַּר לָךְ, יְדִידִי הַיְקָר! אַתָּה צָרִיךְ לְהִיּוֹת כָּל-כֶּף שְׂמֵחַ, שְׂזוּכָה אוֹתָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִם אִשָּׁה טוֹבָה יִרְאֵת הַשֵּׁם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁהִיא תוֹלֵד בְּקָרוֹב בְּעֵתוֹ וּבְזִמְנוֹ וּבְקַלּוֹת מְאֹד.

נָא וְנָא הַדְּבֵק אֶת עֲצֻמְךָ בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְתִדַע שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט, וְדַבֵּר גְּדוֹל וְדַבֵּר קָטָן אֵינּוּ גַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, וּכְפִי שְׂתַחֲדִיר בְּעֲצֻמְךָ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כֶּף תְּזוּכָה לְבְרָכוֹת רַבּוֹת, כְּמוֹ שְׁאֵמַר הַחֶכֶם מִכָּל הָאָדָם (מְשָׁלִי כח): "אִישׁ אֲמוּנוֹת רַב בְּרָכוֹת"; עַל-יְדֵי שְׁאָדָם חֲזַק בְּאֲמוּנָה לֹא חָסַר לוֹ כְּלוּם.

נָא וְנָא הַרְגֵל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֵל רַעְהוּ וְהִבֵּן אֵל אָבִיו, וְזֶה יְכַנִּים בְּךָ יְשׁוּב הַדַּעַת אַחַר לְגַמְרִי, אֲשֶׁרִי מִי שְׂחֲזַק בְּזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמַּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' קד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנִי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ג סִינּוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ

נְצַח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב

מִמְכֶם.

ראו להתחזק יחד, ותאהבו אחד את השני, ותכבדו אחד את השני כי בזה תלויה כל הצלחתכם.

אין אתם יכולים לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לכם שאתם עושים צדקה וחסד ובפרט עם יולדות להכין להם אכל, ובזכות זה יעזר לכם הקדוש-ברוך-הוא, שאתם לא תצטרכו לטובות מאף אחד, והקדוש-ברוך-הוא יאיר לכם את המזל.

העקר תהיו שגיכם בשמחה, והקדוש-ברוך-הוא יעזר שבזכות השמחה יהיה לכם כל טוב.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

מ' קה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר שלח, כ"ג סיון ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

את לא צריכה לפחד משום בריה שבעולם, ואת צריכה לדעת שכל מה שהקדוש-ברוך-הוא עושה זה רק לטובה, ואף-על-פי שיש דברים שאנחנו לא מבינים תכף-ומיד את הטובה, עם כל זאת אנחנו צריכים להאמין שבוודאי יש בכל דבר ודבר טובה נצחית, עלינו רק למסור את נפשנו לגמרי להקדוש-ברוך-הוא, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שנוצח תמיד רק להסתפל על ההשגחה הפרטית שהקדוש-ברוך-הוא משגיח עלינו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' קו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ג סִינּוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּגְדֹל שְׁמֻחָתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּמִּיד תִּבְשָׂר
לִי בַשּׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

כַּנְרָאָה שְׁאֲנִי אֶהְיֶה בְּאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל שְׁתִּי שְׁבַתוֹת, וְלִכֵּן רְצִיתִי
מְאֹד מְאֹד לְרֹאוֹת אוֹתְךָ.

הַדְּבֵק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִדַּע שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג
אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט, וְדַבֵּר גְּדוֹל וְדַבֵּר קָטָן
אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלֹא בְהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הַעֲלִיּוֹן, וְלִכֵּן צְרִיכִים
לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ
יִתְבָּרַךְ כָּל מָה שְׁצָרִיכִים בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחֲךָ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי
מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ תְּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלִיחַ מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' קז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ג סִינּוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאֵי לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת בְּעִלְךָ, וְתִדְעֵי שְׁיֵשׁ לְךָ בְּעַל נִפְלָא מְאֹד
מְאֹד.

הַעֲקֹר תִּהְיֶה בְּשִׁמְחָה, וְאֵל תִּרְיֹכוּ בֵּינֵיכֶם, וְתִשְׁתַּדְּלוּ בְּכֹל מִיַּי אֲפָנִים שְׁבַעֲוֹלָם לְחֹזֵק אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וּבִזְוָה תְּלוּיָה כָּל הַצְּלַחְתְּכֶם הַגְּשָׁמִית וְהַרוּחָנִית, כִּי אִם הַבַּעַל וְהָאִשָּׁה מְכַבְּדִים זֶה אֶת זֶה, עַל-יְדֵי-זֶה בָּאָה בְּרָכָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' קח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׁלַח, כ"ג סִינן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתְּכַבֵּד וְתִיַקֵּר אֶת אֲשֶׁתְךָ, וְתַכְמִּינוּ הַקְּדוּשִׁים אִמְרוּ (ראש השנה ו'): אִשָּׁה בַּעֲלָה מְשֻׁמְחָה; וְלִכְן תִּשְׁמַח אֶת אֲשֶׁתְךָ, וְתִקַּח אוֹתָהּ מִיַּד פֶּעַם לַהוֹרִים שְׁלָה, כְּשֶׁאֲתָה יוֹצֵא לַהַפְּצָה תִּקַּח פֶּעַם אֶת אֲשֶׁתְךָ שֶׁתְּבַקֵּר אֶצֶל הַהוֹרִים, וְזוֹ מִצְוָה מְאֹד גְּדוּלָה.

תִּשְׁמַר מְאֹד מְאֹד עַל הַבַּיִת שְׁלֹךְ וְתַחֲזֹק אוֹתָהּ, וּמִתִּי שֶׁצָּרִיכָה כֶּסֶף תֵּן לָהּ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

בְּרִיךְ רַחֲמָנָא, שְׁזַכְּנוּ לָסִים אֶת כָּל הַחֲבוּר הַנִּפְלָא הַזֶּה, וְהוּא כָּרָךְ קַנְד יִזְכְּנוּ הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ לְסֹדֵר עֲכָשׁוּ לְדַפּוּס אֶת כָּרָךְ קַנְה לְהַגְדִּיל תּוֹרָה וּלְהַאֲדִירָה.

אָנָּא ה' הוֹשִׁיעָה נָּא, אָנָּא ה' הַצְּלִיחָה נָּא.

הספר הקדוש הזה נדפס

לעילוי נשמתו הטהורה והזכה של כ"ק

עטרת ראשינו מאור עיננו מוש ליבנו

כ"ק אדמו"ר מוהרא"ש זצוק"ל

רבי אליעזר שלמה בן מלכה ומנחם זאב זי"ע

אמן זכר זכותו תמליץ בעדינו תמיד

נתן ואסתר שמש שיחיו

שהקדוש ברוך הוא ישלח להם רפואת הנפש

ורפואת הגוף גם יחדו יהיו שמחים ועליזים

ושזכות הצדיק האמת תגן בעדם ובעד כל

משפחתם הכבודה שיושעו בישועה שלמה

מן השמים וימלא הקב"ה את כל משאלות

ליבם לטובה ויהיה עליה לכל הנשמות

מהמשפחה הכבודה

בעבור שנדבו סכום הגון להדפסת הספר הקדוש הזה

תִּכְן הָעֲנִינִים

חֵלֶק קֵנֵד

ג פֶּתַח דְּבָר

ה הַקְדָּמָה

יא לֹט תִשְׁעָה

יִשְׁאַל אֶת הַנִּמְעָן אִם יֵשׁ בְּאִפְשָׁרוֹת לְהַשִּׁיג אֶצְלוֹ דִּיסקָ שֶׁל כָּל הַזֵּהָר, כְּמוֹבֵן בְּתִשְׁלוּם, מִכֵּינֵן שְׁחֵבֵר פְּרוּשׁ עַל הַזֵּהָר וְכוּ'.

יא לֹט תִשְׁעוּ

מִכְתָּב הַמְלִצָּה לְשִׁדְרֵי לַתָּן לוֹ בְּיַד רַחֲבָה, כִּי הוּא אוֹסֵף בְּעִבּוֹר מְשֻׁפָּחוֹת גִּזְקוֹת עֲנִיִּים מְרוֹדִים.

יב לֹט תִשְׁעוּ

יִבְהִיר בְּעֵנֵן הַשּׁוֹחֵט, שָׂאֵם אֵינּוּ מְנִיחַ תְּפִלִּין, הוּא פּוֹשֵׁעַ יִשְׂרָאֵל, וְאִסּוֹר לְהֶאֱמִין לְשִׁחִיטָתוֹ כָּלֵל, וְכֵן בְּעֵנֵן הַמְשַׁגִּיחִים צְרִיכִים לְדַעַת מִי הֵם, לְבַדֵּק שֶׁהֵם יִרְאִים וְשִׁלְמִים.

יג לֹט תִשְׁעָה

מִכְתָּב כָּלְלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, בּוֹ יִחֲזַקְם לְנַצֵּל אֶת הַיָּמִים טוֹבִים, וְלִהְיוֹתֵם בְּטוֹב הַגְּנוּזֵי שֵׁשׁ בְּכָל יוֹם, וְיִזְרָה לְהַתְמִיד בְּכָל יוֹם בְּמִקְרָא, מְשֻׁנָּה, גְּמָרָא, מְדַרְשׁ וְשִׁלְחַן עֲרוּד, וְלִהְיוֹתֵם בְּמִנְיָן בְּכָל יוֹם, כִּי אֵימָתִי עַת רְצוֹן? בְּשִׁעָה שֶׁהַצְּבוֹר מִתְּפַלְלִים.

יד לֹט תִשְׁעֹט

יְרַגִּיעַ הַנִּמְעָן שֶׁיַּעֲזֹרְהוּ עִם בְּנוֹ, וְיֵאחֲלֵ שֶׁיִּגְדֵּל לְגִדּוֹל בְּתוֹרָה, וְיִשְׁתַּדֵּל לְחַתְּנוֹ וְכוּ', וְיִחֲזַק עַל תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת.

יד לֹט תִשְׁפֹּ

מִכְתָּב כָּלְלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, בּוֹ יִחֲזַקְם לְהַפִּיץ אֶת הַקּוּנְטְרָסִים, וּבִפְרָט שְׁהוֹרִיד אֶת מַחִירֵם גְּמוּף מְאֹד, וְעַם יִשְׂרָאֵל צְמָאִים לְדַבֵּר ה', וּמִי שֶׁיֵּצֵא לְהַפְצָה, תְּמִיד יִהְיֶה לוֹ כֶּסֶף בְּפִיס, וְיַעֲזֹר לְשִׁמּוֹר עַל הַיְלָדִים וְיִקְא בִּבְיֵן הַזְּמַנִּים, שְׁלֹא יִסְתַּכְּבוּ הַפְּקָר.

טו לט תשפא

יחזק בְּבִטְחוֹן בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְיִלְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ לְכָל הַפְּחוֹת חַמֵּשׁ דְּקוֹת בְּיוֹם, וְיִלְבַּקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ כָּל מַה שְּׁצָרִיכִים: שְׁלוֹם-בַּיִת, פְּרֻנְסָה, יַחַס, נַחַת וְכוּ'.

טז לט תשפב

יִוְרָה לִילָף אֶל רוֹפֵא, וְיֵאחֲל רְפוּאָה שְׁלֵמָה.

יז לט תשפג

יִצְטַעַר שֶׁהִנְמַעַנְתָּ נִפְלָה בַּפֶּח עִם אֵיזָה גִּבְבִּי וְכוּ', וְיִוְרָה לְהִשְׁמַר מְאֹד וּבִפְרָט מִמֵּי שְׁאִינְנוּ יֵרָא שָׁמַיִם.

יח לט תשפד

מִכְתָּב כָּלְלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוֹ יִחְזַקְמָה עַל שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, כִּי זֶה סוּד הַהֲצִלָּחָה, וְיַעֲזֹר לְשִׁמּוֹר עַל הַנֶּעַר כְּכַבֵּת עֵינֵינוּ, כִּי הַדּוֹר מְסַכֵּן מְאֹד, וְיִבְקֹשׁ מְאֹד שְׁאֵף אֶחָד לֹא יִתְעַרֵב בְּעֵינֵי הַדְּפָסָה, מִי שֶׁיִּכּוֹל לַעֲזֹר — תָּבוֹא עָלָיו בְּרָכָה, אִךְ מֵעַבְרֵי לָזֶה, לֹא לְהַכְנִס בְּתַחוּם הַזֶּה, וְלִכְנֹן כָּל מִי שְׂרוּצָה לְהִשְׁתַּתֵּף בְּהַדְּפַסַּת הַסְּפָרִים שְׁעוֹמְדִים לְצֵאתָ, אוֹ הַקּוֹנְטְרַסִּים וְ"אֲשֶׁר בְּנַחֲל", שֶׁיִּמְסֹר שָׁם לְהַקְדִּישָׁה וְיִתֵּן סְכוּם הַנְּקוּב, וְיִכְנִיסוּ אֶת הַהַקְדִּישָׁה בְּסוּף הַסְּפָר. וְיַעֲזֹר לְהַפִּיעַ אֶת הַקּוֹנְטְרַסִּים, וּבִפְרָט שֶׁהוֹזִיל אֶת מַחִירָם מִשְׁמַעוֹתִית, וְזֶהוּ זְכוּי הַרְבִּים לְדוֹרֵי דוֹרוֹת.

כ לט תשפה

יִוְרָה לְצֵאתָ לְהַפְּצָה, וּבִפְרָט שֶׁיִּרְדֵּי מַחִיר הַקּוֹנְטְרַסִּים, וּמִי שֶׁיּוֹצֵא לְהַפְּצָה חוּזֵר עִם שְׁפַע גְּדוֹל, וְיִחְזַק עַל לְמוֹד חַמֵּשׁ וּמִשְׁנֵה וּגְמָרָא בְּכָל יוֹם, שְׁנֵה סוּד הַהֲצִלָּחָה.

כא לט תשפו

מִכְתָּב כָּלְלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוֹ יַעֲזֹרֵם לְהַפִּיעַ אֶת הַקּוֹנְטְרַסִּים בֵּין כָּלל נְשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר זֶה זְכוּת הַרְבִּים גְּדוֹלָה מְאֹד.

כב לט תשפז

יִשְׁבַּח הַנִּמְעָן שֶׁהִפִּיעַ בְּיוֹם אֶחָד הַרְבֵּה מְאֹד, וְיֵאחֲלוּ לְזְכוּת לְהַפִּיעַ אֶת אֹר רַבֵּנוּ ז"ל בְּכָל הָעוֹלָם כָּלֹ.

כג לט תשפח

יִכִּיחַ הַנִּמְעָן שֶׁמְסַתּוּבֵב כְּשֶׁנּוֹרֵר וּמְקַבֵּץ נְדָבוֹת, וְיַעֲזֹרוּ לְטַל חֲבִילָה קוֹנְטְרַסִּים וְלְהַפִּיעָם, וּבְזֶה גַם מְזוּפָה אֶת הַרְבִּים, וְגַם חוּזֵר עִם שְׁפַע.

- לט תשפט**
 יוכיח הנמעץ שאינו מניח תפלין, ומסתובב עם חברים רעים, ורחמנא
 לצלן, ויזהירו להתחיל לילך להפצה, ולהשלים עם אשתו, אחרת יאבד
 הכל.
- לז תשצ**
 יורה להיות אצל הורי האשה לחג הפסח, ויקנה שהבעל ישתנה לטובה,
 וישלימו ביניהם.
- לח תשצא**
 יורה להפיץ את אור רבנו ז"ל במסירות נפש הכי גדולה, וללמד בכל
 יום מקרא, משנה, גמרא, מדרש ושלחן ערוך, ועל כלם — להתבודד
 לפניו תפרי.
- לח תשצב**
 ישבח הנמעץ שזוכה ומזכה את הרבים בלמוד דף היומי, אשר זה יביא
 לו שפע בגשמי וברוחני.
- לז תשצג**
 יורה על תפלה והתבודדות, ויחזק מאד לברח מפל הצרות אליו תפרי.
- לז תשצד**
 ייעץ אודות הצעת שדוף, לשמע בקול האמא, שיש לה ספקות, ולכן
 פדאי לברח מזה. וינגיע שבודאי ימצא בקרוב זיווג הגון.
- לח תשצה**
 מכתב כללי לאנשי שלומנו, בו יזהירם שלא לאכל "מצות רכות"
 בפסח, אשר זה חמץ גמור, ובפסח צריכים להחמיר כמה שיותר,
 וצריכים לקיים: "אל תטש תורת אמך".
- לט תשצו**
 ישמח שהנמעץ מכין לדפוס ששה עשר קונטרסים חדשים, וכן שו"ת
 "אשר בנחל" חלק נ"ג, וכן "נהרי אפרסמון" וכו' וכו', וישבחו על
 מסירות נפשו שעושה בעבור הדפסה.
- לא תשצז**
 יבהיר פנתו, שברצונו להגדיל תורה ולהאדירה, ושההדפסה תמשיך
 ביתר שאת וביתר עז, ויבטיח בזכות זה ילדים טובים ורב נחת.

- לב** לט תשצח
 זָהִיר, שְׁלֵא לְקַבֵּל דְּבָרִים שְׂאוּמְרִים בְּשֵׁמוֹ, כִּי הַכֹּל שֶׁקָּר, וַיִּשְׁמַח
 שֶׁהִנְמָעַן נוֹסֵעַ לְהוֹרִים בְּחֵג הַפֶּסַח, וַיַּעֲזְרוּ לְהַפְיֵץ עַל הַדֶּרֶךְ קוֹנְטְרַסִּים,
 כִּי עָלִינוּ נִפְלָה חוֹבַת הַיּוֹם — לְהָאִיר אֹר רַבָּנוּ וַיֵּל בְּעוֹלָם.
- לג** לט תשצט
 יַעֲזֹר עַל הַפְּצָה בְּכָל יוֹם, שְׁזָה מִבֵּיא גַם שְׁפַע, מְלַבֵּד הַזְּכוֹת הַגְּדוֹלָה,
 וַיַּחֲדִיר אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, וַשְּׁמִירָה עַל שְׁלוֹם-בַּיִת.
- לד** לט תת
 יוֹרָה לְהַמְשִׁיךְ בְּנֵהוּל הַמְדַרְשִׁיָּה, וְאַפְלוֹ בְּשִׁבִיל בַּת אַחַת כְּדַאי כָּל
 הַיְגִיעָה וְהַטְרָחָה, וַיִּצַּע אֹדוֹת אֵיזָה שְׂדוּךְ, וַיַּחֲזֹק עַל תְּפִלָּה
 וְהַתְּבוּדָה.
- לד** לט תתא
 יוֹרָה שְׁלֵא לְהַתְּבַלְבֵּל בְּעֵינַי הַפְּרָנְסָה, כִּי הִיא בְּיַדִּי וַתְּבָרָךְ, וַיִּנְחַם עַל
 גְּזֵרַת הַגְּרוּשׁ שֶׁהִגִּיעָה אֲלֵיהֶם בְּפֶתַע פְּתָאם, וַיַּחֲזֹק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה
 וְלִשְׁמֹר עַל שְׁלוֹם-בַּיִת.
- לו** לט תתב
 יִשְׂבַּח הַנְּמָעַן שֶׁדָּבַר עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּדַבְרֵי חֲזוּקָה, וַיִּקְוֶה שְׂיֻכַּל לְבָנוֹת
 כַּמָּה צִיּוּרִים וְלִהְשָׁכִירָם, הָעֶקֶר לְהַכִּין כְּלָיִם, וְהַשֵּׁם יִתְּבָרָךְ יִשְׁפִיעַ בְּרָכָה
 וְהַצְּלָחָה.
- לו** לט תתג
 יַחֲזֹק עַל אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, לִידַע שֶׁהַשֵּׁם יִתְּבָרָךְ מְנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד
 וּבְרַחֲמִים, בְּצַדֵּק וּבְרַחֲמִים, וַיִּרְגֵּל עַל הַדְּבֹר אֲלָיו יִתְּבָרָךְ, וְלִשְׁמַח עַל
 שְׂזוּכָה לְזֻכוֹת אֵת הַרְבִּים בְּקִמְחָא דְּפֶסְחָא, אֲשֶׁר זֶה חֲשׁוֹב מְאֹד בְּשָׂמִים.
- לט** לט תתד
 יֵאָחַל הוֹלְדָה בְּנִגְלָה, הָעֶקֶר לֹא לְרִיב וְלִשְׁמֹר עַל הַשְּׁלוֹם בַּיִת, אֲשֶׁר אֶצְלוֹ
 יִתְּבָרָךְ זֶה חֲשׁוֹב יוֹתֵר מִהַכֹּל.
- לט** לט תתה
 יַחֲזֹק שְׁלֵא לְהַתְּבַלְבֵּל מִשׁוּם דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם, וְלִהְעֲרִיף אֶת הָאִשָּׁה שֶׁנִּתְּנוּ
 הַבּוֹרָא יִתְּבָרָךְ, וַיּוֹרָה עַל הַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְּבָרָךְ.
- מ** לט תתו
 יִשְׂבַּח הַנְּמָעַנָּת שֶׁמְכַנִּיסִים אוֹרְחִים לְפֶסַח, אֲשֶׁר אֵינָן לְמַעַלָּה מְזֵה, וּבְכַפְרֻט

שְׁזוֹ חַמּוֹת אֶלְמָנָה אֲשֶׁר אֵין מִצְוָה גְדוּלָה מִזּוֹ, וַיַּעֲזֹר עַל מַדַּת הַסְּבָלָנוֹת,
שְׂאִין לְמַעַלָּה הַיִּמָּנָה.

מא לט תתז

יִרְדָּה לְהַמְשִׁיךְ לְכַתֵּב אֶת הַסֵּפֶר תּוֹרָה לְבֵית-הַכְּנֶסֶת, וַיַּעֲזֹר עַל הַדְּבָקוֹת
בוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָרוֹת, וְעַשִׂית חֶסֶד.

מב לט תתח

יִזְכִּיחַ הַנִּמְעָן, שְׂיַחְדֵּל מִלְקַבֵּץ נְדָבוֹת, וְתַחַת זֹאת שְׂיִתְחִיל לְהַפְיֵץ אֶת
הַקּוֹנְטְרָסִים הַיְקָרִים, אֲשֶׁר הֵם יְהִלּוּמִים לְנַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

מב לט תתט

יִרְדָּה לְמַפְרֵ אֶת הָאוֹפֵנוֹעַ, אֲשֶׁר זֶה כְּלֵי מְסַכֵּן, וְלִהְקַפִּיד עַל הַנְּחַת תְּפִלִּין
בְּכָל יוֹם, וְעַל תְּפִלָּה בְּמַגֵּן.

מג לט תתי

יַעֲזֹר עַל נְקֻדַּת הַשְּׂמִמָּה, לְשַׁמַּח אֶת עַצְמוֹ וְאֶת אִשְׁתּוֹ, וְלִהְתַּמִּיד בְּכָל
יוֹם בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, שְׂרַק זֶה מֵה שְׂיִשְׂאָר מֵאֲתָנוּ.

מד לט תתיא

יַעֲזֹר עַל שְׁלוֹם-בַּיִת, וְאַהֲבָה הַדְּדִית.

מה לט תתיב

יַחֲזֹק בַּת לֵילֶךְ בְּדַרְךְ הַיָּשָׁר וְהַטּוֹב.

מה לט תתיג

יַחֲזֹק עַל תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָרוֹת, שְׁנֵה סוּד הַדְּבָקוֹת בוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִסְיִם בְּכָל
שָׁבוֹעַ שְׁשֵׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה, וְלִהְיוֹת רְגִיל בְּעִיּוֹן "אֲשֶׁר בְּנַחַל" בְּכָל יוֹם.

מו לט תתיד

יִבְהִיר, שְׂבָלִיל ל"ג בְּעֶמֶר לֹא יוּכַל לְהַשְׁתַּתֵּף בְּבַר מִצְוָה, כִּי הוּא נוֹסֵעַ
כָּל שְׁנָה לְמֵרוֹן, לְרַבֵּי שְׂמֵעוֹן בֵּר יוֹחָאי.

מז לט תתטו

יַעֲזֹר לִזְמַר 'יוֹם תְּהִלִּים' בְּכָל יוֹם, וְכָף זֹזְכִים לְסִיִּם אֶת כָּל הַתְּהִלִּים
בְּכָל שָׁבוֹעַ.

מז לט תתטז

רְגִיל עַל הַדְּבוּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֵּה.

תִּכְן הַעֲנִינִים

לט תתיז מח
 יקנה שהכל כְּשׁוֹרָה וְתִהְיֶינָה רַק שְׁמַחוֹת בְּבֵית.

לט תתיח מח
 יִשְׁבַּח הַנִּמְעָן שְׁמִיץ אֶת הַהַגְדוֹת, וַיִּבְשְׂרוּ שְׂאֵתֵר הַחֵג יֵצְאוּ קוֹנְטֵרְסִים
 חֲדָשִׁים לְהַפְצָה בְּמַחִיר מוֹזֵל.

לט תתיט מט
 יִרְגִּיל עַל מַדַּת הַהִתְרַנּוֹת בְּבֵית, שְׂאִין לְמַעְלָה הַיִּמְנָה, וְכֵף יִזְכּוּ
 לְשֵׁלֹם-בֵּית אֲמָתִי.

לט תתכ מט
 יִבְהִיר שְׂיִכּוּלִים לְצֵאת יְדֵי חוֹבָה בְּמִיץ עֲנָבִים לְאַרְבַּע פּוֹסוֹת, וְכֵן מִי
 שְׂאִין לוֹ שְׁנַיִם יָכוֹל לְאָכַל מִצָּה שְׂרוּיָה.

לט תתכא נ
 יֵאָחַל שְׁפַע עַל צְרָכֵי הַחֵג, וַיַּחֲזֹק מְאֹד לְבְרוּחַ תְּמִיד אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

לט תתכב נ
 יִזְהִיר נַעֲרָה שְׁלֵא תִפְגַּס בָּהּ מִחֻשְׁבָּה לְהִתְחַתֵּן עִם אִיזָה נּוֹכַל וְכוּ', וּבְיַדָּאִי
 אִם תִּשְׁתַּנֶּה תִּזְכֶּה לְמִצָּא בְּחוּר טוֹב וַיֵּרָא שְׁמַיִם.

לט תתכג נא
 מִכְּתָב כָּלְלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוֹ יִזְהִיֶרֶם לְשֹׁמֵר עַל מְנַהֵג אַבּוֹתֵינוּ, וְלֹא
 לְאָכַל כָּל דְּבַר בְּפִסַּח, אִף שֵׁישׁ עַל זֶה הַכֶּשֶׁר, כִּי יֵשׁ עֲנָן שֶׁל מְרֵאִית
 עֵינַי, וְכֵן הַיְלָדִים אֵינָם מְכִינִים, בְּרִגְעַ שְׂרוּאִים שְׂאוּכָלִים כָּל מִינֵי
 מִמְתַּקִּים אֶפְלוּ שֵׁישׁ עַל זֶה הַכֶּשֶׁר טוֹב, אֲכַל יָבֹא הַיּוֹם שֶׁהֵם לֹא
 יִבְחִינּוּ, וְעַלּוּלִים לְקִנּוֹת חֲמִץ גָּמוּר, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן. כִּי יִזְכְּרוּ שְׁגַם הַהוֹרִים
 קָנוּ אֶת זֶה בְּפִסַּח.

לט תתכד נה
 יֵאָחַל "חֵג שְׁמַח" לְרֹאשׁ הַמוֹעֵצָה שֶׁל יִבְנָאֵל, וַיִּמְלֵא ה' מְשָׁלוֹת לְבוֹ
 לְטוֹבָה.

לט תתכה נה
 יוֹדָה לְנִמְעָן עַל עֲזָרְתּוֹ, וַיַּחֲזֹקוּ עַל אֲמוּנָה פְּשוּטָה, לִידַע כִּי צַדִּיק וְיֹשֵׁר
 ה' וְהַכֹּל בְּחֻשְׁבוֹן צַדִּיק.

לט תתכו נו
 יוֹדָה עַל הַמַּעוֹת לְנִמְעָן, וַיִּבְהִירוּ שְׁקֻשָּׁה מְאֹד לְרֹשֶׁם אֶת כָּל הַסָּבֵל
 הַנוֹרָא שְׁסָבֵל עַל הַכְּתָב, כִּי זֶה הַרְבֵּה מְאֹד, אִף תְּמַצִּית הַדְּבָרִים, שְׁמִיִּם

שָׁנְכַנְס לְגוֹר בִּיבְנָאֵל, שֶׁשֶׁם הָעֵבִירוֹ עַל הַדַּת אֶת הַסְּפָרְדִים, וְהַתְּעַלְלוֹ
 בְּאֶלְפֵי נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְהִנֵּה דִיְקָא בְּמָקוֹם הַזֶּה בְּאֵי וְהַקִּים קְהֵלָה קְדוּשָׁה
 בְּמִינָה, בְּצַנִיעוֹת וּבַתוֹרָה וּתְפִלָּה וְיִרְאַת שָׁמַיִם, וְאֵף שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם נִסָּה
 לְמַנְעוֹ מִלְקַבֵּעַ יְתוּדוֹתָיו בִּיבְנָאֵל, אֵף לֹא עָזַר לוֹ מְאוּמָה, וּבִכֵּן הִמְשִׁיךְ
 הַסֵּמ"ךְ-מ"ם לְהַצִּיץ לְאֲנָשֵׁי הַקְּהֵלָה, וּמָסַר אֶת הַשׁוֹחֵט וְקִלְקַל פְּרִנְסָתוֹ,
 וְסָגַר אֶת הַמִּקְוֵה טְהוֹרָה וְכוּ' וְכוּ', וְהָעֲרוּב לֹא הָיָה עֲרוּב, וּבֵינָם כִּף הַקָּמָנוּ
 מוֹסְדוֹת חֲנוּף בְּתוֹךְ דִּירוֹת פְּרָטִיּוֹת, כִּי כָּל מִבְּנֵה שְׁהִיָּה פְּנוּי, הוּא דָּאָג
 שְׁלֹא נִקְבְּלוּ, וְרַבֵּי אוֹתָנָו בְּרִדִּיפּוֹת נוֹרְאוֹת, וְהַתְּנַבֵּל אֵלֵינוּ בְּכָל הַרְּךְ
 אֶפְשָׁרִית, עַד שֶׁגָּרַם שְׁלֹא אוֹכַל לְהִגִּיעַ לְאַרְץ, וּלְבַסּוֹף עָזַר הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ,
 שֶׁהוֹצִיאָנִי מִצָּרָה לְרוֹחָה, אֵף כֹּל הַנִּכְתָּב כָּאֵן, זֶה טִפָּה מִן הַיָּם מִמֶּה
 שֶׁעֲבָרְנוּ מֵאוֹתוֹ רָשָׁע מְרָשָׁע, וּבְעֲזָרְתוֹ יִתְבָּרַךְ גִּרְשָׁם הַכֹּל בְּאַרְיֵכוֹת
 בְּמָקוֹם אַחֵר.

לט תתכו סט

יְבָרַךְ אֶת הַנִּמְעָנֵת, וְיוֹרֶה לְדָאָג לְחֲנוּף הַבֵּן מֵה שְׁיֹתֵר מֵהַר, כִּי הוּא
 מִתְחַבֵּר עִם חֲבָרִים רָעִים, וְאוֹי וְאָבוֹי לְמֵה שְׁעָלוֹל לְקָרוֹת.

לט תתכת סט

יֹוכִיחַ נַעַר צָעִיר, שֶׁמְסַתּוֹבֵב בְּטֵל עִם אֲרָחֵי פְּרָחֵי, וְיִזְהִירוּ, לְשָׁנוֹת דְּרָכּוֹ
 הַרְּעָה, אַחֲרֵת יוֹצֵא מִהַקְּהֵלָה.

ע לט תתכט ע

יֹוכִיחַ בַּחֹר שֶׁהוֹלֵךְ בְּטֵל, וְאֵינוֹ לוֹמֵד, וְיִזְהִירוֹ לְקַחַת עֲצָמוֹ בְּיָדוֹ.

עא לט תתל עא

יִזְהִיר אָב לְשֹׁמֵר עַל בְּנוֹתָיו שְׁלֹא תִסְתּוֹבְבֵנָה בַּחֲצוֹת הַפֶּקֶר, וְיֹוכִיחוּ עַל
 אֲדִישׁוֹתָיו. וּבִפְרָט בְּדוֹר פְּרוּץ כְּזֶה, שֶׁהַבְּנוֹת צְרִיכוֹת שְׁמִירָה יִתְרָה.

עב לט תתלא עב

יֹודָה לְנִמְעָן שֶׁמִּנְדַּע אוֹתוֹ וְעוֹזֵר לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ בְּרוּחָנֵי וּבְגִשְׁמֵי.

עב לט תתלב עב

יֹודָה לְנִמְעָן שֶׁתָּרַם בְּעֵבוֹר עֲשִׂית הַגָּג בַּמִּקְוֵה, וַיְבָרְכוּ שְׁכָל יָמָיו יַעֲסֹק
 בַּמַּדַּת הַצְּדָקָה וְהַחֲסֵד, וַיַּעֲזֹר עַל תְּפִלָּה וְהַתְּבַדְּרוֹת, וְהַתְּמַדָּה בַּתוֹרָה
 הַקְּדוּשָׁה.

עה לט תתלג עה

יִחַזֵּק הַנִּמְעָנֵת שְׁחֹזְרֵת בַּתְּשׁוּבָה, וְיִזְהֲרֵת בְּשְׁמִירַת שְׁבֵת, וּבְכֻטְהַרַת
 הַמְּשַׁפָּחָה.

- לט תתלד**
 ישבח הנמְעַן שֶׁהִפִּיץ סְדוּרִים "עַת רְצוֹן" בְּכָל רְכוּזֵי הַתְּרָדִים, וַיַּעֲוֹרֵר
 עַל תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָדוֹת, וְלִמּוּד שְׁעוּרִים כְּסִדְרָן בְּכָל חֲלָקֵי הַתּוֹרָה
 הַקְדוּשָׁה.
- לט תתלה**
 יִשְׁבַּח הַנְּמַעֵן שֶׁמִּפִּיץ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים, אֲשֶׁר זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב לְמַעְלָה
 בְּשָׂמִים לְקָרֵב יְהוּדִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.
- לט תתלו**
 יִשְׁמַח עַל שְׂיֵשׁ הַבְּנֵה הַרְדִּית בֵּין בְּנֵי הַזּוּג, וַיִּבְקֹשׁ אֶת הַנְּמַעֵן שְׂיִמְשִׁיךְ
 לְלַמֵּד עִם הַתְּלָמִידִים, וְלִהְיוֹת דִּיר בָּהֶם עַגְיָן הַשִּׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוּנוֹ.
- לט תתלז**
 יִבְקֹשׁ לְמַסֵּר אֶת הָאֵלֶף שְׁקָלִים לְאַבְרָהָם ... וַיַּעֲוֹרֵר עַל הַתְּבוּדָדוֹת, אֲשֶׁר
 כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, זֶה הַצְּלָחָה נְצָחִית.
- לט תתלח**
 יוֹרָה לְהַכְנִיס לְדְפוּס תִּכְוֵן אַחַר הַחֵג אֶת הַסֵּפֶר "נִתְרִי אֶפְרָסִמוֹן", וְכֵן
 עוֹד שְׂשֵׁה-עֶשֶׂר קוֹנְטְרָסִים, וְכֵן שׁוֹ"ת "אֲשֶׁר בְּנַחֲל" כְּרֶךְ נ"ג.
- לט תתלט**
 יְזַהֵר אָב, לְשָׁמֹר עַל חֲנוּוֹת יְלָדָיו, וְלִבְדֹק עִם מִי הֵם מִתְּחַבְּרִים וְהֵיכֵן
 מְסֻתּוֹכְבִּים, כִּי הַיּוֹם הַדּוֹר הַפָּקָר, וְהַיְלָדִים צְרִיכִים שְׂמִירָה מִיַּחַדָּת.
- לט תתמ**
 יִשְׁמַח עַל הַדו"ח שֶׁכָּתַב הַנְּמַעֵן אוֹדוֹת הַתְּקַדְמוֹת הַתְּלָמִידִים, וְהַלְמוּדִים
 שֶׁמְלַמֵּד אוֹתָם, אֲמוּנָה פְּשוּטָה וְיִרְאַת שָׁמַיִם, שֶׁרַק זֶה הַחֲסוּן נֶגֶד כָּל
 פְּגִיעֵי וּמְקַרֵי הַזְּמַן.
- לט תתמא**
 יִחַזַק שְׁבִתוֹף הַצְּרוּת צְרִיכִים לְמַצֵּא הַרְחָבוֹת, וְתַהֲלָה לְאֵל, שְׂזוּכִים
 לְהִיּוֹת בְּאוֹמֵן כָּל שָׁנָה, וְלִהְפִּיץ סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל.
- לט תתמב**
 יִשְׁמַח שֶׁהִתְקַבְּצוּ יַחַד בְּסַעֲדַת מְשִׁיחַ בְּאַחְרוֹן שָׁל פְּסַח. וַיִּצְטַעַר עַל
 שְׂיִשְׁנָם בַּחֲוָרִים הוֹלְכֵי בְּטַל, אֲשֶׁר זֶה חֲמוּר מְאֹד.
- לט תתמג**
 יוֹרָה הַעֵקֶר לְבָרַח אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלִבְקָשׁוֹ כָּל צְרָכָיו.

- לט תתמד פה
יאחל רפואה שלמה בזכות זהירות משרויה ומאכילת קטניות.
- לט תתמה פו
יחזק הנמצען שדבר ברכים דבורי תורה ואמונה ביום היארצייט של אביו
ו"ל, וכן שתורם לכרך "אשר בנחל" לעלוי נשמתו, אשר אין למעלה
מזה.
- לט תתמו פו
יחזק על התמדה ואמירת ח"י פרקים משניות בכל יום, ואז יזכה לשדוף
טוב, העקר להתנהג בדרך ארץ גדול.
- לט תתמוז פז
יחזק הנמצען שהכניס עצמו בעבודת הפצה, אשר אין למעלה מזה.
- לט תתמח פז
יעורר על הפצה ועל אמונה, שעל-ידי זוכים לרב ברכות.
- לט תתמט פח
יעורר על הפצה ועל שיחה בינו לבין קונו.
- לט תתנ פח
יחזק על אמונה פשוטה בו יתברך, ותמיד לברח אליו יתברך.
- לט תתנא פט
יחזק לא לפל בדכאון, ולהודות לפניו יתברך שנתן לה בעל גפלא כנה.
- לט תתנב פט
יורה שלא לילך עם הילדים ביד קשה, רק להסבירם בנחת, שרק כך
פועלים אצלם יותר מאשר במכות.
- לט תתנג צ
יאחל שהכולל יתחיל בהצלחה, ויתרבה בתלמידים, שיעשו נחת רוח
לבורא יתברך.
- לט תתנד צ
יורה לעשות התעוררות בין הבחורים שיקחו מה שיותר ספרים להפצה,
ובפרט שהורידו את מחירם, וכך ירוקנו את כל המחסנים.
- לט תתנה צא
יעורר הנמצען להמשיך לעסק בהוראות קבע, מלבד הפצה, ויאחל
פרנסה בנקל.

- לט תתנו**
 יחזק הנמְעֵן לְהִתְחִיל בְּמַרְץ חֲדָשׁ לְהִרְבּוֹת הוֹרָאוֹת קִבֵּעַ ל"יִשְׁמַח
 צְדִיק", כִּי בְרָצוֹנוֹ לְבָנוֹת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ גְּדוֹל שְׂכִיל אֶת כָּל אֲנָשֵׁי
 שְׁלוֹמֵנו. ויחזק על אַמוּנָה פְּשׁוּטָה.
- לט תתנו**
 יחזק על שְׁמִחָה וּלְשִׂמְחָה אֶת הָאִשָּׁה, כִּי בְּבֵית שְׁשׁוּרָה הַשְּׂמִיחָה — שָׁם
 הַבְּרָכָה.
- לט תתנח**
 יחזק על אַמוּנָה פְּשׁוּטָה, כִּי "אִישׁ אַמוּנוֹת רַב בְּרָכוֹת".
- לט תתנט**
 יוֹרָה לִילָךְ אֶל רוֹפֵא מִמַּחֲה דִיקָא, וְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ יִשְׁלַח אֶת מַלְאָךְ רַפְּאֵל
 לִימִין הַרוֹפֵא.
- לט תתס**
 יאַחַל רַב גַּחַת בְּזִכּוֹת הַפְּצָה, וְיַעֲוֹרֵר עַל הוֹרָאוֹת קִבֵּעַ בְּעִבּוֹר הַמוֹסְדוֹת,
 אֲשֶׁר זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד.
- לט תתסא**
 יוֹרָה לְמוֹצֵיא לְאוֹר לְהַכְנִים שְׁשֵׁה-עֶשֶׂר קוֹנְטְרָסִים לְדָפוּס, וְיִשְׁבְּחוּ עַל
 גְּדֹל מַעֲלָתוֹ, שְׁעוֹסֵק בְּהַדְפַּסַּת הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים, וְיִאַחֲלוּ רַב גַּחַת רַק
 בְּזִכּוֹת הַהַדְפָּסָה.
- לט תתסב**
 יבְקֵשׁ לְהַדְפִּים שְׁשֵׁה-עֶשֶׂר קוֹנְטְרָסִים מֵה שְׂיוֹתֵר מֵהֵר, כִּי בְרָצוֹנוֹ
 לְהַגְדִּיל אֶת עֶסֶק הַהַפְּצָה.
- לט תתסג**
 יוֹרָה לְקַבֵּעַ אֶת מְקוֹם הַמְּגוּרִים בְּיַבְנָאֵל, אֲשֶׁר הוּא מְקוֹם טוֹב וְיִפְהֵ.
- לט תתסד**
 יִרְגִּיל עַל עֵיוֹן "אֲשֶׁר בְּנַחַל" בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁר שָׁם יִמְצָא מְרַגּוֹעַ לְנַפְשׁוֹ.
- לט תתסה**
 יִזְהִיר לְשִׁמְרַת עַל הַיְלָדִים, שְׁלֵא יַעֲצְרוּ טְרַמְפִּים בְּעֵינָן הַזֶּה, אֲשֶׁר זֶה
 מְסַכֵּן מְאֹד, וְיִבְהִיר, שְׁתוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם בְּיַבְנָאֵל אֲנָשִׁים נְהַדְרִים, אֲלֵמְלֵא
 הַסֵּמ"ך-מ"ם שְׁמִסִּיתֵם וּמְדִיחֵם מֵאֲתוֹ יִתְבָּרַךְ.

- לט תתסו צח
 ישבח הנמנען שזוכה להתחזק בכל העובר עליו, והעקר להסתפל תמיד
 על הטוב שיש בו, ולא לחטט אחר הרע.
- לט תתסז צט
 יאחל "מזל טוב" להלדת הבן, ורב נחת דקדשה, ויעורר על תפלה
 והתבודדות.
- לט תתסח צט
 יאחל לסב ברכת "מזל טוב" להלדת הנכד.
- לט תתסט ק
 יעורר לצאת להפצה כל יום, ואז זוכים לשפע.
- לט תתע ק
 יורה לנמנען שפתח חנות פלאפל, שיקח משגיח בשרות בחנותו.
- לט תתעא קא
 מכתב כללי לאנשי שלומנו, בו יחזקם בימי הספירה, להתעלות בעליה
 אחר עליה, ולהוציא מפיו הרצונות והכסופים לחזר אליו יתברך, אשר
 הדבור בינו לבין קונו מקשר את האדם אליו יתברך, ויעורר על חנוף
 הילדים, ולשפף עליהם דמעות כמים שיצליחו, כי הם בבת עינינו.
- לט תתעב קד
 יחזק על שמחה, ולצאת מן הדכאון.
- לט תתעג קה
 ירגיל על הדבור אליו יתברך, שזה מכניס בטחון עצמי, ולזכר היטב,
 אשר אם מאמינים שיכולים לקלמל, צריך להאמין שיכולים לתקן.
- לט תתעד קה
 יורה לעבד על נקדת בטול הישות, ולרצות רק את רצונו יתברך.
- לט תתעה קו
 יעורר להודות לפניו יתברך על כל החסדים שעשה עמו, ולבקש על
 להבא: "אנא ה' הושיעא נא".
- לט תתעו קו
 יורה לעשות מהשעור קונטרס: "צניעות לאשה".

- לט תתעז** קז
יעורר על למוד בספר "אָרְךָ אַפִּים", וְכֵן לְקִנּוּת אֶת מִדַּת הַסְּבִלְנוּת,
שְׁהִיא הַמִּדָּה הַכִּי יָפָה בְּעוֹלָם.
- לט תתעח** קח
יִזְרָה לְבַת יִשְׂרָאֵל לְקַחַת עֲצָמָה בְּיָדִים, וְלִהְתְּחַזֵּק בִּירְאֵת שָׁמַיִם.
- לט תתעט** קח
יִזְהִיר בַּחֹר מַחְבְּרִים רָעִים, וְלִהְתְּקַרֵּב רַק אֶל עוֹבְדֵי ה', שְׁרָצוֹנִים לַעֲשׂוֹת
נַחַת רוּחַ לְבוֹרָא יִתְבְּרָךְ שְׁמוֹ.
- לט תתפ** קט
יִגְנֶה אַחַד שְׁמִסְתוֹכֵב כְּשֶׁנּוֹרֵר לְבַקֵּשׁ נְדָבוֹת, וְיַעֲזִירָו לְצֵאת לַהֲפָצָה,
וְלִזְכוּת אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל עִם קוֹנְטְרָסִים יְקָרִים מִפּוֹ, הַמְּחַזְקִים
וּמַעֲזִירִים לַעֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבְּרָךְ.
- לט תתפא** קי
יִחַזֵּק עַל הַדְּבִיר אֵלָיו יִתְבְּרָךְ, אֲשֶׁר כֵּן נִדְבְּקַת הַנְּשָׁמָה בְּשִׁכְיַת עִזוֹ
יִתְבְּרָךְ, וְיַעֲזִיר עַל שְׁעוֹרִים כְּסִדְרָן.
- לט תתפב** קי
יִאֲחַל "מִזֵּל טוֹב" לְהַלְדֵת הַבּוֹן, וְיִרְגִּיל עַל הַשִּׁיחָה בֵּינוּ לְבִין קוֹנוֹ, וְעַל
לְמוֹד מַקְרָא, מַשְׁנָה, גְּמָרָא, מְדָרֵשׁ בְּכָל יוֹם, שְׁנֵה מְמַשִּׁיף עַל הָאָדָם אוֹר
נִפְלָא מֵהַד' עוֹלָמוֹת.
- לט תתפג** קיא
יִזְרָה לְחַתָּן לְבוֹא אֶצְלוֹ, וְלֶאֱסֹף שָׁם כֶּסֶף בְּעִבּוֹר הוֹצָאוֹת הַחַתָּנָה, וְהַעֲקָר
לְהַתְּפַחַד מִמֶּנּוּ יִתְבְּרָךְ, אֲשֶׁר רוֹאֵה יוֹדֵעַ הַכֹּל.
- לט תתפד** קיא
מִכְּתָב כְּלָלִי לְנִשּׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בְּיוֹם הַהִלּוּלָא שֶׁל הַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ רַבִּי
חַיִּים מִצְּאֵנוּ זִי"ע, וְיִסְפֵּר בְּמַעֲלָתוֹ, וְאֲשֶׁר מֵאֵד הַעֲרִיף אֶת רַבְּנוּ ז"ל,
וְהַפְּלִיג בְּמַעֲלַת סִפְרוֹ הַ"לְּקוּטִי-מוֹהַר"ן", וְיַדְבֵּר מִגְּדֵל מְסִירוֹת נִפְשׁוֹ
שֶׁהִיָּתָה לוֹ אֵלָיו יִתְבְּרָךְ, וְיִבְהִיר אֲשֶׁר אֵי אֶפְשֶׁר לְהִיּוֹת יְהוּדִי בְּלִי
מְסִירוֹת נִפְשׁ, וְזֶה הִיסוֹד בִּיְהוּדוּת, וְאִסוּר לְהַקְּל בְּכָל דָּבָר שֶׁבִקְדוּשָׁה,
וְיַדְבֵּר מִמְּסִירוֹת נִפְשָׁם שֶׁל הָאֲבוֹת הַקְּדוֹשִׁים אֵלָיו יִתְבְּרָךְ, וְעֲלֵינוּ לְקַחַת
אֶת מִדְּתָם זוֹ שֶׁל מְסִירוֹת נִפְשׁ וְלִמְסַר נִפְשָׁנוּ בְּעִבּוֹר חֲנוּף הַיְלָדִים,
בְּעִבּוֹר הַצְּנִיעוּת וְהִירְאֵת שָׁמַיִם שְׁלֵהֶם, וְכָל אִשָּׁה צְרִיכָה לְהִיּוֹת מְלֵאָה
בִּירְאֵת שָׁמַיִם, וְאִזּוֹ גַּם הַבְּעַל וְגַם הַיְלָדִים יִהְיוּ יְרָאִי שָׁמַיִם, וְכֵן לְהַזְהִיר

בַּמִּדָּת הַצְּנִיעוּת, הֵן הַלְבוּשׁ וְהֵן הַהֲנַהֲגָה וְהַדְּבֹר, שְׁנֵיהֶם יְסוּד בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְלִהְרַחֵק מִן הַבַּיִת כְּלֵי מִשְׁחֵית הַנִּקְרָא אֵינְטֵרְנֵט, שְׁנֵיהֶם מוֹרִיד לְבָאֵר שַׁחַת, רַחֲמָנָא לְצַלְן, וְלִשְׁמֹר עַל הַשְּׁלוֹם בַּבַּיִת וּבִסְבִּיבָה, וְלִבְקֶשׁ מַחִילָה זֶה מִזֶּה, וְלִכְבֹּד זֶה אֶת זֶה, שְׁנֵיהֶם תְּקוּן לִימֵי הַסְּפִירָה, וּבְזִכּוֹת הָאֲהָבָה נִזְכָּה לְגִלּוֹי מְשִׁית.

לֹט תַּתְּפַח קַט

מִכְתָּב כְּלָלִי לְנִשּׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בְּיוֹם הַהִלּוּלָא שֶׁל יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נוּן, בּוֹ יַחֲזִקֵן עַל מְסִירוֹת נַפְשׁ לְצַדִּיק וְלַבּוֹרָא וְתִבְרַךְ שְׁמוֹ, שֶׁבְזִכּוֹת זֶה זָכָה יְהוֹשֻׁעַ לְהִנְהִיג אֶת הָעָם אַחַר מֹשֶׁה רַבֵּנוּ, הַיּוֹת שְׁהִיָּה מְסוּר לְמֹשֶׁה רַבֵּנוּ, וְכֵן הִיָּה נוֹהֵג לְסַדֵּר וְלִנְקוּת אֶת בֵּית־הַכְּנֶסֶת וּבֵית־הַמִּדְרָשׁ, בְּכֵן אָמַר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא: "נוֹצֵר תְּאֲנֶה יֹאכַל פְּרִיָּה". וַיַּעֲוֹרֵר עַל קָלָה כְּבַחַמּוֹרָה, וְלִהְקַפִּיד עַל צְנִיעוּת וְטְהָרַת הַמְּשַׁפְּחָה, שְׁנֵיהֶם חֲמוּר מְאֹד, וְלִהְתַּחַזֵּק בְּאַמוּנַת חֻכְמִים, שְׂאֵז נִזְכָּה לְמַחִילַת עֲוֹנוֹת.

לֹט תַּתְּפוּ קַלָּג

יַחֲזִק שְׁלֵא לְפַל בְּדַעְתּוֹ, אֲלֵא לְחַפְשׁ בְּעַצְמוֹ תְּמִיד נִקְדוּת טוֹבוֹת, לְשִׁבְחַת אֶת הָעֶבֶר וְלִהְתַּחִּיל בְּכֹל פֶּעַם הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה.

לֹט תַּתְּפּוּ קַלָּד

יִשְׁבַּח הַנְּמַעֲנֵת שְׁמֵלְמָדוֹת אֶת בְּנוֹת בֵּית־סֵפֶר אֲמוּנָה וְאַמוּנַת חֻכְמִים, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, וְכֵן פְּדֵאֵי לְלַמֵּד עִם הַבּוֹגְרוֹת הַלְכוֹת טְהָרַת הַמְּשַׁפְּחָה וְכוּ', אֲשֶׁר זֶה נַחוּץ לְחֹזֵר הַרְבֵּה פְּעָמִים.

לֹט תַּתְּפַח קַלָּד

יַעֲזֵן אוֹדוֹת הַבֵּן, וְכֵן אֵימְתֵי לַעֲשׂוֹת אֶת מְסוּבוֹת הַסְּדוּר, וְהַעֲקֹר בְּזֵה הָעוֹלָם לְהַרְגִיל עֲצָמוֹ בַּמִּדָּת הַסְּבִלְנוּת.

לֹט תַּתְּפַט קַלָּה

מִכְתָּב כְּלָלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יַעֲוֹרְרֵם לַעֲזֹר לְמוֹסְדוֹת הַקְּהֵלָה, וּבְכַרְט שְׁהַקִּים קְהֵלָה נִפְלְאָה וּמִיַּחְדָּת בְּמִינָה בְּמִדְבָּר שָׁמַם, בְּשִׁמְמָה רִוְחָנִית, אֲשֶׁר אֵין כְּדַגְמָתָהּ בְּכֹל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְאֲשֶׁרֵי מִי שִׁיתֵן יָד וְשִׁכֵּם לַעֲזֹר וְלִסְיַע לְכֹל מַעֲרֻכוֹת הַחַנוּף וְהַלְמוּד, אֲשֶׁר שְׁכָרוּ גְדוֹל מִן הַשָּׁמַיִם.

לֹט תַּתְּצ קַלָּט

יַעֲוֹרֵר לְהַחֲתִים אֲנָשִׁים לְהוֹרָאת קָבַע בְּעִבּוּר בְּנֵית בֵּית־הַכְּנֶסֶת עֲנִי, שְׁיִהְיֶה פֶּאֶר הַקְּהֵלָה.

תִּכְן הַעֲנִינִים

- לט תתצא** קמ
מִכְתָּב כָּלְלִי אֶל הַשְּׂדֵרִיִּים, בּוֹ יִחְזַקְם לַיָּדַע כִּי הֵם 'שְׁלוּחָא דִּרְחֻמָּנָא'
מֵאֲתוּ יִתְבָּרַךְ לְזַכּוֹת אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלִכְן זְכוּתָם גְּדוּלָה בַּשָּׁמַיִם.
- לט תתצב** קמו
מִכְתָּב כָּלְלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוּמָנוּ, בּוֹ יִזְהִירָם מֵאֵיזָה נוֹכַל שְׁמִפְתָּה אֲנָשִׁים
בְּכִסְפִּים, וּמְפִילָם בַּפֶּחַ יְקוּשׁ.
- לט תתצג** קמז
יִזְהִיר אִם, שְׁבָנָה נוֹטֵל סָמִים, וְאוֹדוֹת הַבַּת יֵאָחַל רַב נַחַת.
- לט תתצד** קמז
יִוָּרָה לְהַתְחַזֵּק וּלְחַזֵּק אֶת הַבְּעַל, וְלִילֵךְ עִמוֹ בְּעַד־יְנוּת, וַיֵּאָחַל אֲרִיכוֹת
יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת.
- לט תתצה** קמח
יִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַפָּצָה וּלְקָרֵב יְהוּדִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.
- לט תתצו** קמט
יֵאָחַל הַרְחֻבָה בְּגִשְׁמֵי וּבְרוּחֵי, וַיִּפְלִיג בְּמַעֲלַת הַפָּצָה.
- לט תתצז** קמא
יִוָּרָה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וּלְשַׂמַּח אֶת הַבְּעַל וְהַיְלָדִים.
- לט תתצח** קנ
יִוָּרָה לְשַׂמַּח עַל הַמַּתְנָה שֶׁנִּתְּנָם הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וְהַעֲקָר לְהִיּוֹת לְעֹזֵר
אֶחָד לְשָׁנִי, וּבָזָה יִזְכּוּ לְכָל טוֹב.
- לט תתצט** קנ
יִחְזַק בְּחוֹר וַיִּוָּרָהוּ לְדַבֵּק עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִלְמַד בְּכָל יוֹם בִּ"אֲשֹׁר
בַּנַּחַל", אֲשֹׁר מִזֶּה יִהְיֶה לוֹ חֲזוּק גְּדוּל מְאֹד.
- לט תתק** קנא
יִזְהִיר לְשַׂמֹּר עַל הַלְכוּתוֹ יִתְבָּרַךְ, וַיַּעֲזֹר עַל לְמוּד מְשֻׁנְיּוֹת.
- לט תתקא** קנב
יִשְׂבַּח הַנִּמְעָן שְׁמַעֲנָן לְעֹזֵר בַּהֲפָצַת הַקּוֹנְטְרַסִּים, אֲשֹׁר אֵין לְתַאֵר גְּדֹל
הַזְכוּת הַזֶּה.
- לט תתקב** קנג
יִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַפָּצָה וּגְלוּי וּפְרָסוּם אוֹר רַבָּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם.

לט תתקג קנד
 יבהיר אשר עלינו נפלה חובת היום לגלות ולפרסם את רבנו ז"ל לכל עם ישראל בכל מקומות מושבותיהם.

לט תתקד קנה
 יוכיח הזרים שחייבים חוב ענק לתלמוד תורה ולבית-ספר, אשר זה חמור מאד, פי מי שמוזלזל בכספי צדקה, מוזלזלים עמו מלמעלה.

לט תתקה קנו
 ישמח שיצא הספר "נהרי אפרסמון", וכן שו"ת "אשר בנחל" חלק נג, ויקנה שיפצו מה שיותר קונטרסים, כדי לבטל את פח הטמאה.

לט תתקו קנח
 מכתב כללי לאנשי שלומנו, בו יחזקם בימי הספירה לאהב את כל יהודי, ולנהג כבוד זה בזה, ולשמר על חנופי הילדים ולהוציא מן הבית אינטרנט וכו', שזה מטמא את הנפש ושוהף את הנשמה.

לט תתקז קסא
 מכתב כללי לתלמידות בית-ספר "בית פיגא", בו יחזקן על חזרה בתשובה, ולהקפיד על הצניעות הן בלבוש, הן בדבור והן בהנהגה, ובזכות נשים צדקניות נזכה להגאל.

לט תתקח קסג
 יחזק על מדת השמחה, ויאחל רפואה שלמה.

לט תתקט קסד
 ישמח שהנמען קנה בית, ויאחל בבית הזה ישועות ורפואות וצדקה וחסד, והעקר שיהיה משפן לשכינת עזו יתברך, ויעורר על למוד חמש ורש"י, ולחזר על הספר "שמלה חדשה", שנחויץ מאד לכל שוחט.

לט תתקי קסד
 יורה לתן תודה והודאה לפניו יתברך, שהצילו ממנות בטוח, ולברך ברפת "הגומל", והעקר להיות בשמחה, שהיא רפואה לכל.

לט תתקיא קסה
 יורה להשלים עם הבעל ולהבינו, ולא להכניסו בלחץ, ולהיות דגמא אישית לילדים איך שמכבדים זה את זה.

לט תתקיב קסו
 יחזק שלא להשבר משום דבר שבעולם, ולידע שהנהגתו יתברך היא בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט.

- לט תתקיג קסו
מכתב לבחור, בו יבקשו לדבר עם בני הנעורים בעבודת השם, ולחזקם ולאמץם, ולספרם ספורי צדיקים, ולהחזיר בהם יראת שמים.
- לט תתקיז קסז
יחזק במצות כבוד אב ואם, ובאמונה פשוטה.
- לט תתקטו קסח
יחזק על אמונה פשוטה, ולהשמר ממחלקת עם הסביבה ובפרט בבית לדאג שיהיה שלום-בית.
- לט תתקטז קסט
ירגיל על הדבור אליו יתברך, אשר זו הצלחה נצחית שאין לתאר כלל, וזו המתנה הכי יפה שקבלנו מרבנו ז"ל.
- לט תתקיז קסט
יורה לשמח יהודים, אשר זה דבר גדול מאד, וכן ירגיל על הדבור אליו יתברך, אשר אין למעלה מזה.
- לט תתקיא קע
יבהיר, אשר ימינו כצל עובר, ואשרי מי שזוכה לקרב יהודים אליו יתברך, אשר בזה נמחלים כל העוונות.
- לט תתקיט קעא
ישבח הנמען שיש לו רצון וכסופים לעבודת השם יתברך, ויעוררו להוציא את הרצונות והכסופים דרך הפה, אשר זה גורם נחת רוח בכל העולמות.
- לט תתקיב קעב
ישבח הנמען שמתחזק על אף המשברים והגלים שעוברים עליו, ויעוררו להתפלל על בניו שיצליחו, ויזכה לרב נחת מהם.
- לט תתקכא קעד
יחזק על מדת השמחה ועל אמונה פשוטה, ועל ידי-זה ממשיכים על עצמו המון ברכות.
- לט תתקכב קעה
יעורר על שמחה ועל הדבור אליו יתברך.

לט תתקבג קעה
 יורה על למוד משניות, שזה מזכך את הנשמה, וכן לחזק איזה בחור,
 וביחד יתחזקו.

לט תתקכד קעה
 ישבח הנמען שמחנך את צעירי הצאן, והעקר להחדיר בהם אמונה
 פשוטה, ולחשב רק ממנו יתברך.

לט תתקכה קעו
 יורה לנמען להודות לפניו יתברך על האשה שחננו, ויעוררו על הפצה.

לט תתקכו קעז
 נזהיר הורים שבנם מדרדר מיום ליום, ויורם לככות לפניו יתברך
 בדמעות שליש על הצלחת הילדים.

לט תתקכז קעח
 ישמח על הצלחת הבן, שעושה חיל, ויבקש הלוואה קטנה בעבור
 המוסדות.

לט תתקכח קעח
 יורה על הבטול אליו יתברך, וזאת על-ידי שמרגילים עצמו לדבר אליו
 יתברך, ויעורר על שלום בית, ועל שמחה בתוך הבית.

לט תתקכט קעט
 יעורר על שמחה אשר מרחבת את הדעת, וינגיל על הדבור אליו
 יתברך.

לט תתקל קפ
 "אחל מזל טוב" על הבר-מצוה של הבן, ורב נחת דקדושה.

לט תתקלא קפ
 יאחל הולדה בנגל, והעקר שיהיה שלום ואהבה בתוך הבית, ואז
 השכינה תשרה בו.

לט תתקלב קפא
 יחזק על מדת הסבלנות, וינגיל על הדבור אליו יתברך, שזו הצלחה
 נצחית שאין כדגמטה.

לט תתקלג קפא
 יאחל למחנכת בנות ישראל, שתזכה לראות דברים טובים בחייה.

תִּכְן הַעֲנִינִים

- לט תתקלד קפב
יחזק על אמונה פשוטה, ויאחל רב ישועות.
- לט תתקלה קפב
יורה לדבר עם הילדים דבורי אמונה והשגחה פרטית, ולשמור על חנוכים.
- לט תתקלו קפג
יבקש לעזרו בהכנת הסעדת הודיה, שתהיה בשמחה גדולה מאד.
- לט תתקלז קפג
יקנה לשמע בשורות טובות, העקר להתחזק.
- לט תתקלח קפד
יחזק שלא להשבר משום דבר, והעקר לבטל עצמו לגמרי אליו יתברך, ולידע שכל מה שעושה השם יתברך — הפל לטובה.
- לט תתקלט קפד
יורה לנדב להדפסת ספרי רבנו ז"ל, ועל-ידי-זה ימחל לו השם יתברך על גזלותיו.
- לט תתקמ קפה
יחזק על אמונה בו יתברך, שנה המשכת כל הישועות.
- לט תתקמא קפה
יעזרר לשמח בו יתברך שאנו בניו, וזה תקון הברית.
- לט תתקמב קפו
ינה צערו מאיזה שפור, ששבר כמה בתים, וחקל שלא ציתו אותו לברח מנוכל כזה.
- לט תתקמג קפז
יזרו בחורה בוגרת להקים בית בישראל.
- לט תתקמד קפז
יאחל ישוב טוב, והעקר שיהיה שלום ואהבה והצלחה גדולה.
- לט תתקמה קפח
ישבח מחנכת, שמחדירה בתלמידות אמונה פשוטה, אשר אין לתאר מעלתה בשמים.

- לט תתקמו קפח
 יאסל הריון קל, העקר להיות זיהרה לאכל סעדת "מלוה מלכה", אשר
 זו סגלה להולדה בנגל.
- לט תתקמו קפט
 יחזק על התבודדות, ושיחה בינו לבין קונו.
- לט תתקמח קפט
 יעורר על הדבקות בו יתברך, ועל הדבור אליו בכל רגע.
- לט תתקמט קצ
 יורה על שלום-בית, ולצאת להפצה בכל יום, ואז לא חסר מאומה.
- לט תתקנ קצ
 יתאכזב לשמע את אשר קרה עם האת, ויקנה שבבואו לארץ, יסתדר
 הכל על הצד הכי טוב.
- לט תתקנא קצא
 ייעץ אודות המדרשה לחכות שתהיה הרשמה גדולה יותר, ואז פדאי
 לשכר מקום וכי.
- לט תתקנב קצא
 ישבח הנמענים שעוסקים בהפצה, והעקר שיהיה שלום ביניהם.
- לט תתקנג קצב
 יוכיח אחד שהפה את חברו, ויורהו לבקש סליחה ברבים תכף ומיד.
- לט תתקנד קצד
 מכתב המלצה לתמוך במוסד "חסדי יוסף", שעוזר לעניים מרוזים,
 אשרי מי שיהיה לו יד ועזר בזה, אשר גדול שכרו מן השמים.
- לט תתקנה קצד
 יעורר על תפלה והתבודדות, אשר מזכך את האדם מפל מיני חלדה.
- לט תתקנו קצה
 יפליג במעלת השיחה בינו לבין קונו, וכן הפצה.
- לט תתקנו קצה
 יורה לאשה לכבד את בעלה, וירגילה על הדבור אליו יתברך.
- לט תתקנח קצו
 ידרבן זוג להביא עוד משפחות לגור ביבנאל, ובפרט אלו שגורשו
 מבתיהם, אשר מצוה גדולה לקרבם.

- לט תתקנט קצז
 יורה להשתתף בכל שעור, כי העדר הוא הפסד גדול, ויגיל על הדבור
 אליו יתברך.
- לט תתקס קצז
 יורה לצאת לחו"ל להשיג את הסכום הדרוש, ועם הרבה סיעתא דשמיא
 ותפלות זה יתאפשר.
- לט תתקסא קצח
 יחזק לסיים פרשת שבוע כל שבוע, עם רש"י והתרגום.
- לט תתקסב קצח
 ישמח שהנמענת לוקחת עצמה בידיים ועושה התחלה חדשה, והשם
 יתברך בודאי לא יעזבנה.
- לט תתקסג קצט
 ישמח שהנמען בקש סליחה על שהכה מישוהו, ויספור ספור אודות זה
 מהרבי מברסלב וכו', ויחזק לעשות התחלה חדשה.
- לט תתקסד ר
 יעורר להביא ליבנאל מה שיותר משפחות מהמגרשים, אשר אין להם
 להיכן לילך. ואשרי מי שמקרבם.
- לט תתקסה ר
 יאחל ישוב טוב, ועצה נכונה מאתו יתברך.
- לט תתקסו רא
 יבהיר לנמען סבת פאבו בפתף. והעקר לשוב בתשובה לפניו יתברך.
- לט תתקסז רא
 יורה לשוב בתשובה שלמה תכף-וימיד על עברת זנות, כי השם יתברך
 לא יאכה סלח לו.
- לט תתקסח רב
 יעורר ללמד ב"ספר-המדות" אות המתקת הדינים, ויגיל לעיין בכמה
 מכתבים שו"ת "אשר בנחל" בכל יום.
- לט תתקסט רב
 יעורר לחזק ולגבש את כל הנשים, כי כשיש אחדות — זה קרוב
 הגאולה.

- לט תתקע רג
יאחל רפואה שלמה.
- לט תתקעא רג
יבהיר, שאי אפשר להתערב במה שהורים עושים, כי כבוד הורים זה חמור מאד, אף מה שפן יכולים לעשות זה תפלה, וכן להבהירם את הכאב הגדול באם יתפרדו.
- לט תתקעב רד
יוכיח זוג שעומדים פבר כעשרים שנה אחר נשואיהם, ועדין רבים ביניהם, ויורה לבעל שלא להתערב בעניני האשה וכו'.
- לט תתקעג רה
יבהיר לאשה, שהתנהגות בעלה נובעת מכך שלא עבד על עצמו, ואם היה באמת חסיד ברסלב, היה מתנהג למופת, ומכבדה ומיקרה במאד מאד.
- לט תתקעד רה
יורה שלא להיות ברגנית בשדוכים, ואז זוכים למצא זוג טוב.
- לט תתקעה רו
יבהיר, שלא פדאי בשביל שתי בנות להחזיק מבנה למדרשה, ולכן העקר עתה להשקיע בלהביא משפחות ליבנאל.
- לט תתקעו ו
יורה להשאר במלמדות, ובזמן הפנוי לעסק בהפצה, ויעורר על שמחה.
- לט תתקעז רז
מכתב כללי לבוגרות בית-ספר "בית פינא", בו יחזקן על אחדות ואהבה, ועזרה הדדית, ותתקבצנה פעם בשבוע לליל שמחה, אשר זו תועלת גדולה.
- לט תתקעה רז
מכתב כללי לאנשי שלומנו היקרים, בו יבקשם לעזר לבניית בית-המדרש והאולם, ולהרתם להיות שד"רים, לסייע לממון המוסדות, אשר גדל הזכות הזו אין לתאר כלל. ויעורר לרפ"ש סט "לקוטי-הלכות", ולהצטרף ללמוד הדף היומי, ועל כלם — להתבודד אליו יתברך, אשר זה מאד יקר בשמים.

- לט תתקעט** רט
 מכתב פללי לתלמידי פולל האברכים "אור המאיר", בו יחזקם על למוד
 "דף היומי", ולא לאחר לשעור, ויעורר בכלל שלא להתאחר לפולל,
 אלא להגיע בזמן, ומי שאינו יכול לעמוד בזמנים, שיצא מהמקום.
- לט תתקפ** רי
 יזכיר הנמען שלא שלם בעבור הספר תורה שאחותו תרמה, ונטל הכסף
 לעצמו, אוי לו ואוי לגפשו.
- לט תתקפא** ריא
 יזכיר בחור שאינו בא להתפלל בבית-הכנסת, ויורהו להקפיד על תפלה
 בבית-כנסת שחרית, מנחה וערבית, ולבדק את התפלין.
- לט תתקפב** ריא
 ייעץ אודות המדרשה, שכל זמן שאין רשום מלא, חבל על ההשקעה,
 ואודות אוטובוס מהמגרשים, הכי טוב להביא לשבת.
- לט תתקפג** רבי
 יפליג במעלת תפלה והתבודדות לפניו יתברך, אשר זה מכנים ישוב
 הדעת גדול, ויורה להרבות בסבלנות עם האשה, ולא לבוא לידי וכוחים
 ואי הבנות.
- לט תתקפד** ריג
 יזהיר הנמען ממוגע עם איזה שכור, שעלול להרס לו את ביתו. ויעורר
 על קביעת עתים לתורה.
- לט תתקפה** ריג
 ישמח שהנמען מסים כל שבוע ששה סדרי משנה, וכן מדבר עם
 הבחורים בעבודת השם, אשר אין למעלה מזה.
- לט תתקפו** ריד
 ישבח הנמען שנעשה אחראי על מד"א אשר זו הצלת נפשות ממש,
 והיא משימה קדושה מאד להציל את נשמות ישראל.
- לט תתקפז** ריד
 ישמח על שהבעל החל להתנדב למד"א, אשר זה דבר גדול מאד,
 ויאחל בזכות זה בריאות השלמה ונחת ופרנסה בנקל.
- לט תתקפח** רטו
 ישמח על שבעל הנמענת הצטרף לחברת מד"א, שזוהי הצלת נפשות
 ממש, ויאחל הרחבה בגשמי וברוחני.

לט תתקפט רטו
ישמח שהבעל הצטרף למד"א, ויאחל בזכות זה נחת מהילדים.

לט תתקצ רטז
ישמח שהבעל הצטרף למד"א, ויאחל בזכות זה כל הפרכות שבעולם.

לט תתקצא רטז
יוכיח אחד, שהוריו תרמו ספר תורה לעלוי נשמת אחותו, והוא נוטל את הכספים לעצמו, ולא זו בלבד, אלא שאינו משלם לסופר וכו', ויזהירו לשלם תכף ומיד ולהחזיר הגזלה.

לט תתקצב ריז
מכתב כללי לאנשי שלומנו היקרים, בו יחזקם לעזר לארגון מד"א, אשר מציל נפשות ממש, ובזכות זה תברך מפי אל עליון.

לט תתקצג ריז
מכתב לתלמידי ישיבת "דמשק אליעזר", בו יתקן כמה תקנות להצלחת הישיבה: א. בחור מעל גיל עשרים ושש עליו לעזוב את הישיבה. ב. הפנימיה מיעדת רק לתלמידי הישיבה, ולא לבחורים מבחוץ. ג. בחור שממרה את פי ראש הישיבה יסלק. ד. כל בחור צריך לשלם איזה סכום להוצאות הישיבה ושכר למוד. ה. להקפיד על הזמנים והסדרים של הישיבה. ולהתמיד פראוי, ומי שיחזיק בזה יקבל שדוף טוב.

לט תתקצד ריט
יפליג במעלת שד"ר, שעל ידו יקיים: "ישמח צדיק בה", ויתהללו כל ישרי לב", ויאחלו בזכות זה נסים נגלים.

לט תתקצה רכ
ישבח הנמען שעוזר בבניית הבית-כנסת והאולם, אשר גדל זכותו אין לתאר.

לט תתקצו רכ
יחזק בת שלא להסתפל על אחרים, ולנהוג בצניעות הלבוש והדבור, ואז תצליח ברכה.

לט תתקצז רכא
יאחל "מזל טוב" לרגל הארוסין, ויורה לנהוג בצניעות.

לט תתקצח רכא
יזהיר בחורה לרחק ממקום תועבה, ואם תצית תזכה לכל טוב.

- לט תתקצט רכב
יזכיח אשה שתתרחק ממחלקת, כי לא יאבה ה' סלח לה.
- מ' אֲלָפִים רכב
יזהיר אם, שתנהג בחכמה להזהיר אחד שמטריד את בתי, ותכניס תלונה במשטרה אם לא יחדל.
- מ' א רכג
יחזק בת ישראל לשמר על צניעות, ולהזהר מארחי פרחי.
- מ' ב רכד
יזהיר הנמען מסמים, אשר זהו משחק באש, ולבסוף גומרים בבית-- סהר. ואוי לו ואוי לנפשו.
- מ' ג רכז
יזהיר אם, שבנה מסתובב בין מוכר סמים, אוי ואבוי, שתראה להרחיקו ולשמרו.
- מ' ד רכה
יצטער שהנמען לא נפגש עמו, ויעוררו לקחת עצמו בידיו, ולרחק מחברים רעים, ולהתמיד בכל חלקי התורה הקדושה.
- מ' ה רכו
יאחל "מזל טוב" על הארוסים, ויורה על צניעות הלבוש והדבור, ולהשמר כבת ישראל כשרה.
- מ' ו רכז
יבהיר, אשר בנה העולם אין עצה אחרת רק לברח אליו יתברך, והעקר להתבודד לפניו, ולשיח בינו לבין קונו.
- מ' ז רכח
יצטער שהנמען מסתובב בטל, ויעוררו לקחת משניות ולגרס פרק אחר פרק, וכן להתפלל השלש תפלות במגן.
- מ' ח רכט
ישבח הנמען שיש לו כח הנגינה, שישמח את כל נשמות ישראל, ויאחל לאשתו הריון קל.
- מ' ט רל
יעורר הנמען לעשות הופעות של שמחה ולשמח את נשמות ישראל.

- מ' י רל
 יורה לשנים להגיע לעמק השנה בענני כספי, ולברח מן המחלקת.
- מ' יא רלא
 ישבח בחור שלומד בהתמדה, שימשיך הלאה, ויחזק ויעורר גם את שאר הבחורים.
- מ' יב רלא
 יאחל דירה יפה וישוב טוב ביבנאל, ויספר שברצונו לקחתו למלמד במוסדות, ויעורר על הדבקות בו יתברך.
- מ' יג רלב
 יתנה צערו שהיה לו מהפז, ויורה להודות לפניו יתברך שהבת התארסה, ויאחל שגם שאר הילדים יתארסו בקרוב.
- מ' יד רלג
 ישבח הנמענת שעושה פעילות חברתית עם הבנות, ומחדירה בהן צניעות וכו', ויחזקה להמשיך בעבודת קדש זו.
- מ' טו רלד
 ישבח הנמענים שמחנכים את הבנים והבנות לאמונה וליראת שמים ועבודת ה', אשר גדל זכותם אין לתאר כלל, ובפרט במדבר שממה זה אין שמחה יותר גדולה מלראות שהכל פורח וגדל וצומח דור חדש של אמונה וכו'.
- מ' טז רלד
 יעורר אשה להיות לעזר לבעלה בהפצה.
- מ' יז רלה
 יחזק על אמונה פשוטה, ועל הפצה, שזה מציל את נשמות ישראל מרדת שחת.
- מ' יח רלו
 יורה למלמד הכיצד לנהג עם התלמידים, שיש להכניס בהם גם מורא, ולא להתקרב אליהם יתר על המדה.
- מ' יט רלו
 יספר לנמען שמתפלל בעדו שיזכה לרכב, וכך יקרב את נשמות ישראל אליו יתברך ביתר שאת ועז, כי היום הוא הזמן לגלות אמונה לכל עם

יִשְׂרָאֵל, כִּי זֶה לְעַמַּת זֶה הַסְטֵרָא אַחְרָא מִתְּפַשְׁטַת בְּנֵאוּף וּכְפִירוֹת,
וְאַשְׁרֵי מִי שְׁזוּכָה לְהַפִּיץ אֶת אֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם.

מ' כ רלז

יִחְזַק זֹג לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְלְהַפִּיץ קוֹנְטֵרְסִים, וְכֵן יִזְכּוּ גַם לְשַׁפֵּעַ, וּבְפִרְט
שֶׁהוֹזִיל עֲתָה אֶת מַחִיר הַקּוֹנְטֵרְסִים לְעֹשְׂרִים וְחֲמֵשׁ אַגּוּרוֹת.

מ' כא רלח

יִוְרָה לְנִמְעַן לְשֵׁלֶם אֶת חוּבוֹ, אֲפִלוּ טַפִּין טַפִּין, עַד שְׁיִסִּים, וְכֵן לֹא יִסְבַּל
יִתְרַ צְרוֹת.

מ' כב רלט

יִזְהִיר שְׁלֹא לְהַכּוֹת אֶת הַיְלָדִים, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל הִקְפִיד עַל כֵּן מְאֹד,
וְיִוְרָה לְאָכַל וְלִישֵׁן טוֹב, כִּדֵּי לְהִיּוֹת רְגוּעִים, וְאֵז יִוְכַלּוּ לְלַמֵּד אֶת הַיְלָדִים
כְּרְאוּי.

מ' כג רמ

יִשְׁמַח עַל הַדִּו"ח שֶׁהִתְלַמְּדִים לִוְמֵדִים בְּהַתְמַדָּה, וְיִשְׂבַּח הַנִּמְעַן עַל גְּדֻלַּת
זְכוּתוֹ בְּהַתְקַדְּמוֹתָם.

מ' כד רמא

יִבְקֹשׁ לְעֹזֵר לְאִיזָה אַבְרָה וְלְהַצִּילוֹ מִיַּדֵּי רָשָׁעִים, כִּי מִסְפֵּן זֶה מִמֶּשׁ פְּדִיּוֹן
שְׁבוּיִים.

מ' כה רמב

יְעוֹרֵר שְׁלֹא לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר, וְלִקְבַע שְׁעוּרִים כְּסֻדְרָן.

מ' כו רמב

יִוְרָה לְהַגִּיעַ אֵלָיו לְחֻדְשִׁים שְׁלֹשָׁה, הָעֶקֶר שְׁלֹא לְהִסְתּוֹכֵב בְּטַל, וְאֲצִלוּ
יָשׁב וְיִלְמַד כְּסֻדְרָן מִשְׁנִיּוֹת וּגְמָרָא וְכו'.

מ' כז רמג

יִחְזַק לְשִׁמְחָה עִם הָאִשָּׁה שֶׁחֲנָנוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְעִם הַיְלָדִים הַחֲמוּדִים,
וְיִוְרָה שְׁלֹא לְהַחְלִיץ אֶת הַיְלָדִים, אֲלֵא לְנַהֵג עִמָּהֶם בְּסִבְלָנוּת רַבָּה.

מ' כח רמד

יֵאָחַל, שֶׁהַבֵּית יִהְיֶה מְבֻרָךְ, וְלֹא יִהְיֶה שֵׁם מַחְלָקַת וּמְרִיבוֹת וּבְזֻכוֹת
הַצְדָּקָה וְחֶסֶד, הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִתֵּן לָהֶם שְׂמֵחַת חַיִּים וְרַב נַחַת.

מ' כט רמד

יִשְׂבַּח מוֹרָה שְׁמִשְׁקִיעָה בְּחַנוּף הַבְּנוֹת, וְיִיעֵץ אֹדוֹת טִיּוֹל שֶׁל טִיסָה

- בְּשֵׁמי הָאָרֶץ, שְׁלֹא כְּדַאי כָּלֵל, וְעֵדִיף לְקַחַת אֶת הַבְּנוֹת לְקַבְרוֹת צִדִיקִים
וְאַחֲר־כֵּן לְאִיזָה פֶּאֶרְק וְלֹא טִיּוּלֵי טִיסוֹת, שְׁזָה מְסַכֵּן.
- מ' ל רמה
יִוְרָה לֹא לַעֲשׂוֹת טִיּוּלִים שֶׁל טִיסוֹת בְּשֵׁמי הָאָרֶץ, אֲלֵא לְקַבְרוֹת צִדִיקִים
וּלְפֶאֶרְק.
- מ' לא רמה
זְהִיר הַנִּמְעָנֶת שְׁלֹא לִנְגַע בַּגִּבֵּר זֶר, אֲשֶׁר זֶהוּ עוֹן חֲמוּר מְאֹד, וְיִוְכִיחָהּ
תִּכְף לְחֹזֵר בַּתְּשׁוּבָה.
- מ' לב רמו
מִכְתָּב לְבַחֲוֹר צָעִיר, בּוֹ יַחֲזֹקוּ עַל לַמּוֹד ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, וּלְדַבֵּר
אֲלֵיו יִתְבָּרַךְ.
- מ' לג רמו
יִוְרָה לְהַפְסִיק לְרַכֵּל עַל כָּל אֶחָד וְאַחַת, וּלְהַתְרַחֵק מִמִּחְלָקַת.
- מ' לד רמו
יִיעֵץ אֹדוֹת שְׂדוּכִים לְבַת, לֹא לְהִיּוֹת בְּרִרְן, וּלְהַרְפִּין רֹאשׁ, וְיִרְגִּיל עַל
הַשִּׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנֹו.
- מ' לה רמח
יִשְׁבַּח הַנִּמְעָנֶת שְׁמִשְׁתַּוְּקַקַת לְהַגִּיעַ לְצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְיִוְרָה לָהּ לְבַקֵּשׁ עַל
כָּךְ בְּכֹל יוֹם, וְאִזּו תִּזְכָּה לְנִסִּים.
- מ' לו רמח
יַחֲזֹק עַל מִדַּת הַשְּׂמִחָה אֲשֶׁר הִיא רְפוּאָה לְכֹל, בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחָנִי,
וְיִרְגִּיל עַל הַדְּבֹוֹר אֲלֵיו יִתְבָּרַךְ.
- מ' לז רמט
מִכְתָּב לְבַחֲוֹר צָעִיר, בּוֹ יִרְגִּילוּ לְדַבֵּר אֲלֵיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל הַדְּבֹוֹר וְדְבֹוֹר
הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית שְׂאִין לְתֹאֵר כָּלֵל.
- מ' לח רנ
יַחֲזֹק עַל שְׂמִחָה, אֲשֶׁר הִיא רְפוּאָה לְכֹל, וּרַבְּנוּ ז"ל הִזְהִיר בְּיֹוֹתֵר עַל
מִדַּת הַשְּׂמִחָה, וּבַפְּרָט שֵׁישׁ הַרְבֵּה בְּמָה לְשִׂמְחָה, עַל הַבְּעַל וְעַל הַבַּיִת
וְכוֹי וְכוֹי.
- מ' לט רנ
יַחֲזֹק עַל שְׁלוֹם-בַּיִת, וּלְדוֹן זֶה אֶת זֶה לְכַף זְכוּת.

תִּכְן הַעֲנִינִים

- מ' מ** רנא
 יבטיח, שיעצר את נגע הצרעת הזה של רכילות שגורם לחכוכים ומריבות, ויבהיר שהיסוד אצלנו בקהלה זה רק אהבה ואחדות.
- מ' מא** רנב
 ירגיל על הדבור אליו יתברך.
- מ' מב** רנב
 יחזק על מדת השמחה, והעקר לא להכנס בלחץ, ועל-ידי רבוי תפלה ובקשה לבסוף תזכה לחתן נפלא.
- מ' מג** רנג
 יורה על הדבקות בו יתברך, ולהתחזק במדת השמחה, ולשמח את אחרים.
- מ' מד** רנג
 יורה לחתן לדבר עם הרב ... שיפדריכו בכמה ענינים. ויחזק על אמונה פשוטה, אשר על ידה זוכים לרב ברכות.
- מ' מה** רנד
 ישמח שהשלוש-בית השתפר אצל בני הזוג, ויאחל רפואה שלמה והריון קל, וירגיל על הדבור אליו יתברך.
- מ' מו** רנה
 יבהיר שלא להפגס ללחץ, ובקרוב ימצא זיווג טוב לבת, ויורה לילך עם הילדים ביד רפה ולא להכביד עליהם.
- מ' מז** רנה
 מכתב כללי לאנשי שלומנו, בו יבהירם קדשת שלשת ימי הגבלה, שמכינים עצמנו לקבלת התורה, ואשרי האדם שזוכה בימים אלו לעשות חשבון הנפש איך עברו עליו כל השנים בלמוד התורה וכו' ויעורר את כל אנשי שלומנו על למוד 'שנים מקרא ואחד תרגום' עם פרוש רש"י, וכן למוד משניות, וכן מדרש והלכות, ולהרבות בשיחה בינו לבין קונו, ויבקש להזכירו בתפלותיהם, כי הוא זקוק לרחמים רבים.
- מ' מח** רנח
 יכניס שמחה בלב הנמצען, שזהו יום כלולות בנו, ויאחל רב נחת.

- מ' מט** רנט
 יחזק את החתן לשמח ביום כלולותיו, ויזכירו כמה מסר נפש בעבורו
 עד הגיעו ליום הזה, ויורהו לעין בקונטרס "יום הנשואין", ולקיים כל
 הנאמר שם.
- מ' נ** רנט
 יוכיח הנמנעת שאין לה שליטה על פיה, ומדברת כל העולה על רוחה,
 וגורמת לסכסוכים ומריבות.
- מ' נא** רס
 יודה לנמנען שעוזר לו מפעם בפעם, ויפליג בגדל זכותו בשמים.
- מ' נב** רס
 יפליג במעלת השמחה ולשמח אחרים, אשר בזה קונים עולם הבא
 ממש, וכאשר מחזקים אחרים, גם לו יוצאת טובה.
- מ' נג** רסא
 יורה שלא להתבלבל מאחרים, ובאמת זהו קדוש ה' גדול מאד, שיש
 מתוך הקהלה אמבולנס משלנו.
- מ' נד** רסג
 מכתב המלצה לעזר לאברך תלמיד חכם, שחובותיו מרבים, ואשרי מי
 שיקבלו בסבר פנים יפות.
- מ' נה** רסג
 זזהיר הורים לשמור על בתם, ולידע היכן היא הולכת ואיפה היא
 מסתובבת, שלא תעשה מעשים מגנים.
- מ' נו** רסד
 יבהיר, אשר בזה העולם עובר על כל אחד צרות ויסורים, ועקר
 ההתחזקות הוא בלמוד התורה הקדושה, ויעורר לכבוד את האשה,
 ושלא יהיו לו טענות עליה, והעקר לדבר אליו יתברך כל אשר עם
 לבבו.
- מ' נז** רסה
 יחזק גערה לרחק מחברות רעות, ולדבק בטוב ובישר.
- מ' נח** רסו
 יורה על הבטול אליו יתברך, ולהסתפל על השכל שיש בכל דבר,
 ומהו? החיות אלקות שיש בכל דבר. ולעשות מזה תפלה, ואז שום דבר

אינו הולך לאבוד, כי כל דבור שמדברים עמו יתברך, זו הצלחה נצחית שאין לתאר כלל.

מ' נט רסז

יצטער מאד שחתן הנמענת אינו מציתו, ולכן נופל בנפילות שונות, ויזהיר הנמענת לשמר על בתה שלא תדרדר, חס ושלום.

מ' ס רסח

יבהיר, אשר כל הצרות הן מפני עצבות ומרירות, שנובעות מפאת חטאת נעורים, ויורה לעבד על נקדת השמחה שחשיבותה אין לתאר כלל וכלל.

מ' סא רסט

יבהיר בענין הדפסה, שרצונו להדפיס רק דרך האברך ... אשר בשמים הוא חשוב מאד, כי מוסר נפשו להפיץ לבני תורה ספרי קדש וכו'.

מ' סב ער

ייעץ אודות למודים במנצ'סטר, ויאחל מציאת זוג טוב.

מ' סג ער

יזהיר הורים לשמר על בתם שלא תצא לתרבות רעה, כי הרחוב מספן מאד.

מ' סד רעא

יוכיח את הנמענת שהיא זקוקה לטיפול פסיכולוגי, היות שחושדת בבעלה כל הזמן, ויורה לה לעזבו, ולעזור שייכל ללמד תורה.

מ' סה ערב

יחזק הנמענים שלא יהיו בחלישות הדעת, ויפליג במעלתם שזוכים לתקתק ולסדר לדפוס את ספריו הקדושים, אשר גדל זכותם אין לתאר, ורק בזכות זה זכו לילדים טובים, ויאחל רב נחת וכל טוב.

מ' סו רעד

ישבח הנמען שיצא לשמח את בני הנעורים, ולדבר עמהם דבורי אמונה והשגחה פרטית, אשר אין למעלה מזה.

מ' סז רעו

ישמח שהנמען יוצא לקרוב רחוקים, אשר זו מצנה הכי גדולה, ויעורר על הדבקות והאמונה בו יתברך, אשר זה שרש כל התורה כללה.

- מ' סח** רעז
מכתב פללי לאנשי שלומנו היקרים, בו יבקשם להתפלל על בריאותו,
עקב חלשתו, ויעוררם להתזיק עצמם יחד, ולהיות בשמחה, ולהצטרף
ללמוד דף היומי, ולילף להפצה.
- מ' סט** רעט
יתפלל על בריאות הנמען, ויחזקו באמונה פשוטה.
- מ' ע** רפ
יבהיר, אשר כל החיים מלאים נסיונות קשים ומרים, ואשרי מי שמתחזק
מעמד ואינו נשבר, ויעורר על שלום-בית, ואהבה אמיתית.
- מ' עא** רפא
מכתב פללי לנשות אנשי שלומנו, בו יחזקן על אמונת חכמים שזה
היסוד ביהדות, פי הצדיק הוא מחדיר בנו אמונה בבורא כל עולמים,
לידע שהוא אב הרחמן, ורוצה רק את הטוב שלנו, ואפלו שיש דברים
שאיננו מבינים, עלינו להתחזק באמונה בו יתברך.
- מ' עב** רפז
ישמח לשמע הטוב מהנמען, ויאחל שנוזכה כבר לשמחה האמתית,
לקבל פני משיח צדקנו, וירגיל על הדבור אליו יתברך, ולהחדיר
בתלמידים הענן של שיחה בינו לבין קונו, אשר אין למעלה מזה.
- מ' עג** רפח
יודה על התפללות של כל נשות אנשי שלומנו לשלומו, ויקנה להמתקת
הדינים.
- מ' עד** רפט
יבהיר, אשר היום בני הנעורים נמצאים בסכנה גדולה, ולכן צריך
לחתנם סמוך לפרקם, שאז הם שמורים יותר. ויורה להחדיר בבני
הנעורים אמונה הקדושה, אשר כל דבור ודבור עושה רשם גדול
בשמים.
- מ' עה** רצ
יוכיח הנמען שאינו פותח ספר, ולא הניח כמה זמנים תפלין, אוי לו
ואוי לנפשו, אשר הבטלה מביאה לכל מיני תועבות רעות, וישדלו לחזר
בתשובה, ולהתחיל ללמד ולהתפלל, ואז טוב לו כל הימים.

- מ' עו** רצ
 יחזק בִּירַאת שָׁמַיִם, וְלַרְחֵק מִחֲבֵרוֹת רַעוּת, שְׁשׁוּמְעוֹת תִּכְנִיּוֹת מְגִנּוֹת,
 אֲשֶׁר לֹא יֵאבְדָה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא סֶלַח עַל זֶה.
- מ' עז** רצא
 יִשְׂבַח הַנִּמְעָן שְׁמִפִּיץ סִפְרִים מְכַרְכִּים, אֲשֶׁר זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד, וּמִי
 שְׁמַחֲזִיר אַחֲרֵים בְּתִשׁוּבָה, מוֹחֵל לוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו.
 וַיַּעֲזְרוּ עַל לְמוֹד מְקַרָּא, מְשָׁנָה, גְּמַרָּא, מְדַרְשׁ, שְׂרָק זֶה יִשְׁאָר לְאָדָם
 לְנִצָּח.
- מ' עח** רצב
 מִכְּתָב כְּלָלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, בּוֹ יִחְזַקֵּם בְּדַבְּרוּרֵי רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר
 הֵם דַּבְּוּרֵי הַתְּחִיּוּקוֹת עֲצוּמִים, וַיַּעֲזְרוּ עַל קְדָשֵׁת הַמִּחְשְׁבָה לְחֹשֶׁב רַק
 מִחְשְׁבוֹת טוֹבוֹת וְחַיִּיבוּיּוֹת, שְׁלֵהוּצִיא רְצוּנוֹתָיו בְּפִיו: "הַיּוֹם אָהִיָּה
 שְׁמַח", "הַיּוֹם אָנִי מוֹסֵר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ" וְכוּ' וְכוּ', וַיִּחְזַק עַל שְׁמַחָה,
 שֶׁהִיא עֵקֶר תְּקוּנָנוּ, וְלִצְאֵת מִהַדְּפֹאֵן הַהוֹרֵס אֶת הָאָדָם, וְלַעֲשׂוֹת קְבִיעוֹת
 בְּכָל חֻלְקֵי הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה: מְקַרָּא, מְשָׁנָה, גְּמַרָּא, מְדַרְשׁ, אֲשֶׁר זֶה צְדָה
 לְדַרְךָ נִצְחִית.
- מ' עט** רצג
 יִבְהִיר, שְׂאִין שׁוֹם עֲנִין לֹא לִילֵךְ לְקַבְּרוֹת צַדִּיקִים בְּעַת הַהֲרִיזוֹן, אֲדַרְבָּה,
 הַשְׁתַּטְחוֹת עַל קַבְּרֵי צַדִּיקִים זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד. וְלִגְבֵי אֵשֶׁת כַּהֵן
 מְעַבְרָת, מִתְּרַת לְהַכְּנֵס בְּאֵהָל מֵת וְכוּ'.
- מ' פ** רצד
 יִשְׂמַח שֶׁהַנִּמְעָן לומד בְּכוֹלֵל, אֲשֶׁר רַק לְמוֹד הַתּוֹרָה זֶה יִשְׁאָר לְאָדָם
 לְנִצָּח וְנִצְחִים, וַיַּעֲזְרוּ עַל הַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבָּרַךְ, לִידַע שֶׁהַכֵּל מְאֹתוֹ וְהוּא
 מְלֵךְ עֲלִיּוֹן צוּפָה וּמַבִּיט עַל כָּל אָדָם וְאָדָם.
- מ' פא** רצה
 יוֹכִיחַ הוֹרִים שְׂאִינָם דּוֹאֲגִים לְחַנוּף יְלָדֵיהֶם, וַיַּעֲזְרוּם לְחוּס עַל הַיְלָדִים
 וְלַהֲעֲמִידָם עַל דְּרָךְ הַתּוֹרָה וְהִירָאָה.
- מ' פב** רצה
 מִכְּתָב כְּלָלִי לְתַלְמִידֵי כּוֹלֵל "אוֹר הַמַּאִיר", בּוֹ יִחְזַקֵּם לְהַמְשִׁיךְ לְלומד
 בְּהַתְּמָדָה לְפִי לויח הַזְּמַנִּים, וְלַהֲחִיזֵק עֲצָמָם בְּיַחַד, אֲשֶׁר בְּזִכּוֹתָם עוֹמֵד
 הָעוֹלָם.

- מ' פג** דש
 יְבִהִיר, אֲשֶׁר חִי הָאָדָם מְלֵאִים נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְעָלִינוּ נֶפֶל חוֹבַת הַיּוֹם לְגִלוֹת וּלְפָרֶסֶם אֶת הַלְמוּד הַטּוֹב שֶׁל רַבְנוּ ו'ל, וַיַּחֲזֵק עַל שְׂמֵחָה וּלְשִׂמְחָה אֶת הָאִשָּׁה, אֲשֶׁר זֶה יְסוּד הַבְּרָכָה.
- מ' פד** שה
 יַחֲזִיק עַל גְּקֻדַּת הַשְּׂמֵחָה, אֲשֶׁר הִיא רְפוּאָה לְכָל וּמְרַחֶבֶת אֶת הַדַּעַת.
- מ' פה** שז
 יוֹרָה לְצֵאת מִן הַדְּפֹאֹן, וַיְבִהִיר, אֲשֶׁר בָּזָה הָעוֹלָם לֹא מֵה שְׂרוּצִים מְקַבְּלִים, וְלֹא כָּל מֵה שְׂמֵקְבָלִים רוּצִים, וַיַּעֲוֹר עַל שְׂמֵחָה וְלֹא לְדַאג וְלֹא לְהַכְנִיס מַחְשְׁבוֹת שֶׁל סִפְקוֹת.
- מ' פו** שח
 יוֹרָה לְקַבֵּל אֶת הַהִזְמָנָה לְנַגֵּן בְּצִבּוּר, וּלְשִׂמְחָה אֶת הַבְּרִיּוֹת, וּבִפְרֹט שַׁעֲתָה עוֹבֵר עִם יִשְׂרָאֵל תְּקוּפָה קָשָׁה עִם פְּנוּי הַמְּגֵרָשִׁים, וְעַקֵּר חוֹבַתְנוּ לְחֲזִיקָם וּלְאַמְצָם וּלְשִׂמְחָם.
- מ' פז** שט
 יַחֲזִיק לִידַע שֶׁהַכֹּל מֵאֲתוֹ יִתְבַּרֵּךְ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצִדֵּק וּבְמִשְׁפָּט, וּבִזְכוּת זֶה רוֹאִים נְפִישִׁים נְגָלִים, וַיַּעֲוֹר עַל הַדְּבִיר אֱלֹו יִתְבַּרֵּךְ.
- מ' פח** שי
 יוֹכִיחַ בַּחֹר, שְׂמֵנִיבֵל פִּיּוֹ, וּמִתְנַהֵג כְּגוֹי מִמָּשׁ, וַיּוֹרְהוּ לְחֹזֵר תִּתְּקֶף בַּתְּשׁוּבָה, כִּי לֹא יֵאבֶה הַשֵּׁם סֶלַח לוֹ.
- מ' פט** שי
 יִבְקֹשׁ לְנִמְעַן לְהִשְׁתַּתֵּף בְּעֶרְבֵי שְׁעוֹשִׁים לְשִׁדְרֵי"ם, כִּי זֶה חֲשׁוֹב מְאֹד.
- מ' צ** שיא
 יוֹרָה לְעֹזֵר לְבַת אֵיזָה אַבְרָהָ, שֶׁתִּתְקַבֵּל לְסַמֵּינָר, וְלִסְיָעָה בְּבַגּוֹד וּבְכֹסֶף וְכו', אֲשֶׁר אֵין מִצְוָה גְדוּלָה מִזֹּו.
- מ' צא** שיב
 יוֹרָה לְדַבֵּר עִם הַמְּנַהֵל בְּעִנְיַן הַפְּצוּיִים, וַיֵּאחַל פְּרִנְסָה מִמְּקוֹם אַחֵר.
- מ' צב** שיג
 יְבִהִיר שְׁעָלִינוּ לְקַבֵּל אֶת הַדִּין בְּאַהֲבָה, וְלֹא לְחַקֵּר אַחֵר הַמְּקוֹם בְּרוּךְ הוּא, חֵס וְשְׁלוֹם, וַיַּעֲזֵר אוֹדוֹת מְטַפְּלוֹת אֶת מִי וְמִי לְקַחַת.

- מ' צג** שיג
 יאחל הצלחה גדולה, ולילך ברגל ימין אל החפה, והשמחה תשרה
 תמיד בבית.
- מ' צד** שיד
 יחזק על אמונה פשוטה, ולהודות לפניו יתברך על החסד שעשה עמו,
 שמצא זוג טוב ויאה.
- מ' צה** שיד
 יחזק על אמונה פשוטה, ולבקש הכל מאתו יתברך, ויבהיר שצריכים
 להיות ותרן בשדוכים, ואז זוכים למצא בן זוג.
- מ' צו** שטו
 יעורר על שמחה, ולא להכנס בלחץ, ולשמור על השלום בבית.
- מ' צז** שטז
 יורה להתחזק ביראת שמים, וגדול אדוננו ורב להושיע.
- מ' צח** שטז
 ישבח הנמצאן שמתמיד בלמוד משניות, אשר אין טוב מזה.
- מ' צט** שיז
 יחזק שלא להשבר כלל, ובנדאי סוף כל סוף יראו ישועה, רק לא
 להתיאש.
- מ' ק** שיח
 יעורר על אמונה פשוטה, אשר היא היסוד בחיים, וירגיל על הדבור
 אליו יתברך.
- מ' קא** שיח
 ישבח הנמצאן שמדבר עם האברכים הצעירים, ומחזקם ומעודדם, כי
 עכשו עובר על כל העולם סורים ומרירות, וצריכים לשמח את כל בר
 ישראל.
- מ' קב** שיט
 יעורר על שמחה, אשר זה סוד ההצלחה.
- מ' קג** שב
 יורה לנמצאן להודות לפניו יתברך על הנס שעשה עמו, שחננו באשה
 טובה ויראת שמים, ויאחל הולדה בנקל.

מ' קד שכ

יְעוֹרֵר עַל שְׁלוֹם-בַּיִת וְכְבוֹד הַדָּדִי, וַיִּשְׁבַּח עַל גְּדֹל הַזְּכוּת שֶׁל צְדָקָה
וְחֶסֶד לְהַכִּין אֶכֶל לַיּוֹלְדוֹת, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה.

מ' קה שכא

יִוְרָה שְׁלֵא לְפַחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה, וְלִידַע שֶׁכֵּל מֵה שְׁעוֹשֶׂה הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ —
הַכֵּל לְטוֹבָה, אִף שְׁלֵא תָמִיד מְבִינִים אֶת הַטוֹבָה.

מ' קו שכב

יִבְקֹשׁ לְפָגֵשׁ אֶת הַנִּמְעָן בַּעֲת שֶׁהוֹתוֹ בְּאֶרֶץ הַקֹּדֶשׁ, וַיַּעוֹרֵר עַל הַדְּבָקוֹת
בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִבְקֹשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כֹּל מֵה שְׁצָרִיכִים.

מ' קז שכג

יִוְרָה לְאִשָּׁה לְכַבֵּד אֶת בַּעְלָהּ, וְהַעֲקֹר לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וּלְחַזֵּק זֶה אֶת זֶה.

מ' קח שכג

יִוְרָה לְבַעַל לְכַבֵּד אֶת אִשְׁתּוֹ וּלְשִׂמְחָה, וּלְתֵן לָהּ כֹּל צְרִכֶיהָ.

הספר הקדוש הזה נדפס
להצלחת

שלמה ויפה אבועזיז

ויילדיהם שרה, רחל, לאה,
אלימלך נחמן, אדל, רות,
מיכל.

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג
ובכל מעשי ידיהם ויזכו
לבריאות ואריכות ימים ושנים
טובות לעבודתו יתברך
ולהתקרב לרבינו הק' וירוו רוב
נחת דקדושה מכל יוצ"ח, אמן

הספר הקדוש הזה נדפס
לזכות

פנחס אליהו בן יעל

שיזכה להתחתן בקרוב
ממש, ולהקים בית נאמן
כרצונו ית' ברחמים גמורים
בזכות וכה רבינו הקדוש

בתודה והודאה להשי"ת
על הניסים ונפלאות
שעשה עימנו בלי שום
רפואות ורופאים רק בזכות
הספר 'אשר בנחל' שזכינו
להשתתף בהדפסתו.

הספר הקדוש הזה נדפס

לע"נ

רבקה ז'נין בת סעידה
לועיז

נפטרה בשם טוב

ת.נ.צ.ב.ה.

הספר הקדוש הזה נדפס
לזכות והצלחת משפ' גרמה
שיזכו לנחת דקדושא מכל יוצאי חלציהם,
שלום בית אמיתי, פרנסה ברווח ובנקל. בריאות
שלמה, בית של תורה יראת שמיים ואמונת
חכמים ושיזכו לסיים את בניית ביתם
בשמחה בקלות ובשפע גדול.
בועז בן מזל רויטל בת נעומי
מלכה, אליעזר שלמה, חנה רות, ואסתר בני
רויטל.

יסכה בת רויטל ואברהם בן חדוה
נהוראי בן רויטל ואביגיל בת אורלי.

הספר הקדוש הזה נדפס

לזכות

עמנואל בן לוסיאן

יזכה להתחתן עם זיווגו לפני הגיעו לגיל 20

ושכל הרווקים והרווקות ימצאו את זיווגם

ויתחתנו חיש קל מהרה, אכי"ר.

הספר הקדוש הזה נדפס לישועה ולהצלחה
ברוחניות ובגשמיות בכל העניינים
בזכות הצדקה להדפסת הספר הקדוש הזה

ר' מנחם בן ציפורה ני"ו

אליעזר שלמה בן רחל, וליאת שרה בת שושנה,
נחמן נתן בן רחל, וגילה בת מרים בתיה,
ראובן בן דבורה גיטל, וחיה חמשה בת רחל,
אלנתן בן מרים רות, ופייגא בת רחל,
מלכה ליבא בת רחל,
ברוך מרדכי בן רחל,

וכל זרעם יוצאי חלציהם

הקב"ה יעזור שנזכה כולנו להיות חסידי
ברסלב תלמידי היכל הקודש אמיתיים

בבריאות השלימה

הספר הקדוש הזה נדפס

לזכות

עמנואל בן לוסיאן

יזכה להיות אצל האדמו"ר נחמן בן פייגא זי"ע

על ראש השנה הזה ובכל שנה ושנה עד עולם

ושיגיעו מליון יהודים לרבינו הקדוש זי"ע על

ראש השנה כרצון מוהרא"ש הק' זי"ע

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

משפחת רביבו שלמה בן פאני

רינת בת לבנה נחמן נתן בן

רינת מאיר בן רינת שמעון בן

רינת

שיזכו לעשות נחת רוח אמיתי

לבורא עולם בזה ובבא ושיזכו

לשמש את הצדיק מוהרא"ש

הקדוש כל ימיהם

הספר הזה נדפס לזכות ההורים היקרים

חיים יוסף צבי ברוך בן חנה דינה

ואסתר בת שמחה

שיזכו לבריאות השלימה ונחת מכל יוצאי חלציהם והקב"ה
ימלא כל משאלות ליבם לטובה ולברכה ברוחניות וגשמיות
וכן להצלחת הילדים

הלל בן אסתר, נעמי לאה בת שושנה, ומשפחתם חנה דינה בת

אסתר, משה חיים בן רבקה, וכל משפחתם

ובפרט ליחיאל מאיר בן חנה דינה שיזכה לזיווג הגון בקרוב

משורש נשמתו ולחזרה בתשובה שלימה

יחיאל מאיר בן אסתר, וחייה בת רחל,

וכל משפחתם

משה יהושע בן אסתר, ומרים בת שרה, וכל משפחתם

שמחה עליזה בת אסתר, ורפאל פסח בן כוכבה, וכל משפחתם

יהודה אברהם בן אסתר, אפרת זהבה שרה בת יפה וכל

משפחתם

וכל למלכה לאה בת אסתר, טוביה בן כרמלה וכל משפחתם,

אביטל וכל לדניאל עקיבא בן אסתר, דניאלה לאה בת יוכבד

בן חנה וכל משפחתה, מיכאל יששכר בן אסתר, תירצה בת

משפחתם משפחתם, כן שולמית יהודית בת אסתר, יאיר

שהקב"ה ימלא את כל משאלות ליבם לטובה ויזכו לשפע

ברכה והצלחה ברוחניות וגשמיות וכל טוב סלה

הספר הקדוש הזה נדפס
לעילוי נשמת כלל
נשמות עם ישראל
ובכללם אמי היקרה
סבטלנה בת ז'ניה

ע"ה

הספר הקדוש הזה נדפס להצלחת

גבריאל יוסף בן יהודית

דיקלה בת פנינה

שיזכו לשלום בית אמיתי זורע קודש של קיימא

בריאות איתנה וכל הישועות

לזכות גילה בת יהודית ומש'

רינה בת יהודית, עמיאל בן יהודית ומש'

לחזרה בתשובה שלימה

יאיר בן יהודית לזיווג הגון

מיכל בת יהודית ומש'

לזכות הורי היקרים

פינחס חי בן רג'ינה

יהודית ג'מילה

בריאות איתנה נחת מכל יוצאי חלציהם וכל טוב

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל מעשי ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים ושנים טובות

לעבודתו יתברך ולהתקרב לרבינו הק' וירווי רוב

נחת דקדושה מכל יוצ"ח, אמן.

הספר הקדוש הזה נדפס לרפואת

הר' יונתן בן נעמי ני"ו

הקב"ה ישלח רפואת הנפש ורפואת הגוף ויהיה לו רפואה
ברגלים ויצליח ברו"ג ובכל מעשי ידיו ויזכה לבריאות ואריכות
מים ושנים טובות לעבודתו יתברך ולהתקרב לרבינו הק' ווימצא
זיווג הגון בקרוב ויזכה לרוות נחת דקדושה מכל יוצ"ח, אמן.
אביגיל אביבה לרפוא"ש בריאות הנשמה ולזיווג הגון

עובדיה בן נעמי לחזרה בתשובה

הספר הקדוש הזה נדפס לע"נ

יהודה בן רבקה ע"ה

נלב"ע י' סיון ת.נ.צ.ב.ה.

ולהצלחת גולן בן מרגלית ורחל בת דונה דבורה,
שלום בית, בריאות, פרנסה ברווח, זיווגים הגונים לילדים ונחת,
חזרה בתשובה של כלל עם ישראל בתוכם: אהרן חיים בן רחל,
יצחק בן דונה דבורה דרור בן דונה דבורה אופיר בן מרגלית
פרנסה בריאות ונחת - מרגלית בת חנה דונה דבורה בת רחל

הספר הקדוש הזה נדפס לעילוי נשמת
כ"ק אדמו"ר רבי אליעזר שלמה בן הרב מנחם זאב זיע"א
ולהצלחת החפץ בעילום שמו
הוא ואשתו וילדיו שיזכו לכל
מילי דמיטב.

**הספר הקדוש הזה נדפס
להצלחה והמתקת הדינים
דוד בן ז'קלין ציון בן ז'קלין**

לזכר עולם יהיה צדיק

לכבוד נשמת מאור ענינו חיות נפשינו, אשר נשא אותנו על ליבו כאשר ישא האומן את היונק, להחיותינו כהיום הזה, להטעימנו מצוף ערבות נעימות, ידידות זיו הארת שכינת עזו יתברך, והחדיר ברבבות נשמות ישראל בכל העולם כולו - אמונה ברורה ומזוככת בו יתברך, וקרב אלפי נשמות אל החן והיופי אשר בנחל גובע מקור חכמה שורה, הוא ניהו הרב הגאון הצדיק איש האשכולות - שהכל בו, החסיד האמיתי עובד ה' בתמימות ובפשיטות, מסר נפשו אליו יתברך בכל יום ויום מיום עמדו על דעתו, וסבל יסורים קשים ומרים כל ימי חייו, רבים השיב מעון וקרבים אליו יתברך, העמיד תלמידים רבים, יראי ה' וחושבי שמו, בעל מחבר ספרי שו"ת 'אשר בנחל', וספר 'שפת הנחל' פרוש על הספר הקדוש והנורא ליקוטי מוהר"ן. וקבץ וליקט ספרים רבים ונכבדים מדברי רבינו הקדוש מוהר"ן מברסלב ותלמידו הקדוש מוהרנ"ת ז"ע. והפיצם בכל קצוי תבל, ובפרטיות הקונטרסים המפורסמים שהחיו אלפים ורבבות נשמות ישראל, וחזקו אותם לחזור בתשובה. עטרת ראשינו, נזר תפארתינו, המלאך הניצב על ראש, דרך עמוד האש אשר לפני המחנה, מורה דרך ומשובב נתיבות מורינו ומאורינו

רבי אליעזר שלמה זצוקללה"ה

בן הגאון רבי מנחם זאב זצ"ל

הרב מטאקאי ובעל ה'מנחת זאב' ועוד

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל

בחד קטירא אתקטיר לשיבה של מעלה

להתלונן הצל צח הצדיקים אשר בגן עדן

י"ז שבט השע"ה

תהא נשמתו הקדושה צרורה בצרור החיים

הספר הקדוש הזה נדפס לעילוי נשמת
הרבנית החשובה, בת גדולים וצדיקים,

אשת חיל עטרת בעלה

הצדקנית מרת

יחנא שפרא ע"ה

בת הרה"צ אשר ישעיה

כ"ק אדמו"ר מקאסאן זי"ע

א"ח כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע

נלב"ע ט"ז תמוז תשע"ה

ת.נ.צ.ב.ה.

...אני מבקש את כל אנ"ש תעזרו לי שיצא כל חלקי שו"ת אשר
בנחל לאור עולם כל אחד שיקח על עצמו כמה כרכים להדפיס
את זה וזה הירושה היחידה שלי...

(מכתב מכ"ק מוהרא"ש זי"ע י"ג שבט תשע"ה)

"המשתתף בהדפסת 'אשר בנחל', (אף כמה אנשים ביחד),

יזכה לישועה בכל ענין שיצטרך..."

(כ"ק מרן מוהרא"ש זצוק"ל)

רוצה להיות שותף במפעל גדול זה?

78 ש"ח בלבד למנוי ומקבלים כל כרך חדש אשר בנחל

שיוצא לאור עד הבית,

וכן כל ספר חדש שיוצא לאור - עד הבית.

כמו"כ ניתן להקדיש לישועה, הצלחה, לעילוי נשמה,

קרן הדפסה - היכל הקודש

הפצה ראשית: 0527147779 , 0504173172

3127779@gmail.com

הספר הקדוש הזה נדפס לרפואה שלימה ואריכות ימים ושנים

לחנה ברכה ציפורה בת פנינה תחי'

רפואה שלימה בכל רנ"ב אבריה ובכל שס"ה גידיה ובכל עצם

מעצמותיה ובכל טיפי דמיה יחד עם בעלה וכל בני ביתה בתושח"י

יהי רצון שנזכה בעזרת ה' בזכות כל הצדיקים האמיתיים לראות בקרוב

ממש נס רפואי ענק שבענקים שיגדיל ויקדש בגדול את האמונה בכוח

ריבויי התפילות לקב"ה ובכוח של האמונה באין עוד מלבדו ובצדיקים

האמיתיים ובפרט אורו וזכותו של צדיק האמת בכל העולם כולו שהוא

בבחינת איש חכם יכפרנה ומעוזם בעת צרה, ה' יעזור ויאיר לנו את

הטיפול שורש היעיל ביותר לרפואתה ולרפואת כל עמו ישראל ברוחניות

ובגשמיות (ואת זה נשיג רק אם נשתף פעולה עם הקב"ה ונעשה חשבון

נפש בכל יום ויום כי מי שעושה משפט למטה מבטל מעליו כל מיני

דינים של מעלה העיקר שנתפלל תמיד שלא יעכב שום חטא ועוון את

תפילתניו ותשובתניו אמן ואמן,

יהי רצון שזכות הספר הקדוש הזה יחד כל ספריו הקדושים של רבינו ותלמידיו הקדושים יהיה

לע"נ הסבתא חנינה חנה בת שטרונה שנפטרה יא תמוז תשעה ויעמדו למליצי יושר אמן ואמן

לע"נ מרדכי (מורדי) ז"ל בן שושנה שושיה תחי', לע"נ מלכה (מאלי) בת שושנה שושיה תחי',

ולע"נ מאיר עמרוסי בן רבקה

לרפואה שלימה וחיים ארוכים וטובים בכל טוב אמיתי וניצחי לאדם בת נזימה לשובנה

(שושיה) בת כמונה לרבנית אסתר בם הרבנית סיסמי שמחה בתו של הבאבא סאלי זיע"א

לאויזה חיה בת זקלין, משה בן לאויזה

הרב שמריהו יוסף חיים קנייבסקי בן רבי יעקב ישראל זצ"ל

וכל הצדיקים בדורינו וכל חולי עמו ישראל

סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם
זה שמו נאה לו

תקון הפללי

תקון נורא ונפלא מאד מאד לכלליות החטאים
והוא פגם הברית, רחמנא לצלן

*

ומסגל מאד גם לפרנסה ולהצלחה
בכל הענינים בגשמיות וברוחניות
אשרי מי שיאמרם בכל יום

*

יָסֹדוּ, תִקְנֵנוּ, גֵּלוּ וְצִוְהוּ לְפָרְסְמוּ לְכָל יִשְׂרָאֵל.
רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא אֲוֹר הַגְּנוּזוּ וְהַצְּפוּן
בוֹצֵינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוּנְנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ

רַבִּי נַחֲמָן מְבַרְסֵלָב, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ

*

הוֹבָא לְדָפוּס עַל-יְדֵי

חֲסִידֵי בְרֵסֵלָב

עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פינא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליהוה נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמירות נריע לו: כי אל גדול יהוה ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי יהודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על-ידי שהוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

טז א מכתם לדוד שמרני אל פי-חסיתי בך:
 ב אמרת ליהוה אדני אתה טובתי בל-עליך:
 ג לקדושים אשר-בארץ המה ואדירי כל-חפציי-
 ד בם: ירבו עצבותם אחר מהרו בל-אסוף-
 נספיהם מדם ובל-אשא את-שמותם על-שפתי:
 ה יהוה מנת-חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי:
 ו חבלים נפלוי לי בנעמים אף-נחלת שפחה עלי:
 ז אברך את-יהוה אשר יעצני אף-לילות יסרוני
 ח כליותי: שויתי יהוה לנגדי תמיד כי מימיני
 בל-אמוט: ט לבן א שמת לבי ויגל כבודי אף-
 בשרי ישכן לבטח: י כי א לא-תעזב נפשי לשאול
 לא-תתן חסידך לראות שחת: יא תודיעני ארח
 חיים שבע שמחות את-פניך נעמות בימינך
 נצח:

לב * לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁר־י נְשׁוּי־פָשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה:
 ב אֲשֶׁר־י אָדָם לֹא יַחֲשַׁב יְהוָה לוֹ עוֹן וְאִין
 בְּרוּחוֹ רְמִיָּה: ג כִּי־הֶחֱרַשְׁתִּי בָּלוּ עַצְמִי בְּשִׂאֲנָתִי
 כָּל־הַיּוֹם: ד כִּי | יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבֵּד עָלַי יְדָךְ נְהַפְּךָ
 לְשִׁדְי בְּחַרְבְּנִי קִיץ סְלָה: ה חֲטָאתִי אֹדִיעֶךָ וְעוֹנִי
 לֹא־כִסִּיתִי אֲמַרְתִּי אֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִיהוָה וְאַתָּה
 נִשְׂאתָ עוֹן חֲטָאתִי סְלָה: ו עַל־זֹאת יִתְפַּלֵּל
 כָּל־חֹסֵד | אֱלֹהֶיךָ לָעֵת מְצֵא רַק לְשֹׁטֵף מִיָּם רַבִּים
 אֱלֹוֹ לֹא יִגִּיעוּ: ז אַתָּה | סִתַּר לִי * מִצַּר תִּצְרֵנִי
 רַנִּי פִלַּט תִּסּוּבְּנִי סְלָה: ח אֲשַׁכִּילְךָ | וְאוֹרְךָ
 בְּדַרְךָ־זוֹ תִלְךָ אִיעֲצֶה עָלֶיךָ עֵינַי: ט אֶל־תִּהְיוּ |
 כְּסוּס כְּפָרֵד אִין הָבִין בְּמַתְגַּוְרָסָן עֲדִיו לְבָלוּם
 בַּל קָרַב אֱלֹהֶיךָ: י רַבִּים מְכֹאֹבִים לְרָשָׁע וְהַבּוֹטָח
 בִּיהוָה חֶסֶד יִסּוּבְּנֵנוּ: יא שְׂמַחוּ בִיהוָה וְגִילוּ
 צְדִיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל:

מא * לְמַנְעֵחַ מְזֻמּוֹר לְדוֹד: ב אֲשֶׁר־י מִשְׁכִּיל אֶל־
 דָּל בַּיּוֹם רָעָה יִמְלִטְהוּ יְהוָה: ג יְהוָה | יִשְׁמְרֵהוּ
 וַיִּחַיְהוּ וְאֲשֶׁר בְּאֶרֶץ וְאֶל־תִּתְנֶהוּ בְּנַפְשׁ אִיְבָיו:
 ד יְהוָה יִסְעֲדֵנוּ עַל־עַרְשׂ דָּוִי כָּל־מִשְׁכְּבוֹ הַפְּכֵת
 בְּחִלּוֹ: ה אֲנִי־אֲמַרְתִּי יְהוָה חָנּוּן רַפָּאָה נַפְשִׁי
 כִּי־חֲטָאתִי לָךְ: ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי מָתִי יָמוּת
 וְאָבֵד שְׁמוֹ: ז וְאִם־בָּא לְרֹאוֹת | שְׂוֹא יְדַבֵּר לְבוֹ

יִקְבֹּץ אָוֶן לוֹ יֵצֵא לַחֹזֵן יַדְבָּר: ה יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׂוּ
 כָּל־שֹׁנְאֵי עָלַי | יַחֲשֹׁבוּ רָעָה לִּי: ט דְּבַר־בְּלִיעַל
 יִצוּק בּוֹ וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא־יוֹסִיף לְקוֹם: י גַּם־אִישׁ
 שְׁלוֹמִי | אֲשֶׁר־בִּטַּחְתִּי בּוֹ אוֹכַל לַחֲמֵי הַגְּדִיל עָלַי
 עֵקֶב: יא וְאַתָּה יְהוָה חֲנּוּנִי וְהַקִּימֵנִי וְאַשְׁלֶמְהָ לָּהֶם:
 יב בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי־חֲפַצְתָּ בִּי כִּי לֹא־יִרְעֵ אִיבִי
 עָלַי: יג וְאֲנִי בְּתַמִּי תִּמְכַּת בִּי וְתַעֲיִבֵנִי לְפָנֶיךָ
 לְעוֹלָם: יד בָּרוּךְ יְהוָה | אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם
 וְעַד־הָעוֹלָם אָמֵן | וְאָמֵן:

מב * לְמַנְעַח מִשְׁכִּיל לְבַנְי־קַרְח: ב כְּאִיל תִּעְרַג
 עַל־אֲפִיקֵי־מַיִם בֵּן נַפְשֵׁי תִעְרַג אֱלֹהִים:
 ג עֲמָאָה נַפְשֵׁי | לְאֱלֹהִים לְאֵל חַי מְתֵי אָבוֹא
 וְאַרְאֶה פְּנֵי אֱלֹהִים: ד הִיִּתְהַ־לִּי דְמַעְתִּי לָחֶם יוֹמָם
 וְלַיְלָה בְּאֹמֶר אֵלַי כָּל־הַיּוֹם אֵיִה אֱלֹהֶיךָ: ה אֱלֹהֵי
 אֲזַכְּרָה | וְאַשְׁפֹּכָה עָלַי | נַפְשֵׁי כִּי אֶעֱבֹר | בַּסֶּף
 אֲדִידִם עַד־בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל־רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן
 חוֹנֵג: ו מִה־תִּשְׁתַּוְּחָחִי | נַפְשֵׁי וְתַהֲמֵי עָלַי הוֹחֲלִי
 לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד אוֹדְנִי יִשׁוּעוֹת פָּנָיו: ז אֱלֹהֵי עָלַי
 נַפְשֵׁי תִשְׁתַּוְּחַח עַל־כֵּן אֲזַכְּרֶךָ מֵאַרְצֵי יַרְדֵּן
 וְהַרְמוֹנִים מִהַר מַעְעָר: ח תְּהוֹם־אֶל־תְּהוֹם קוֹרָא
 לְקוֹל עֲנוּרֶיךָ כָּל־מִשְׁבְּרֶיךָ וְגִלְיָךָ עָלַי עֲבְרוּ:
 ט יוֹמָם | יִצוּהָ יְהוָה | חֲסִדּוֹ וּבְלִילָה שִׁירָה עִמִּי
 תִּפְלָה לְאֵל חַיִּי: י אֹמְרָה | לְאֵל סְלַעֵי לָמָּה

שְׂבַחְתָּנִי לְמַה־קָּדַר אֵלֶיךָ בְּלַחֲץ אוֹיֵב: ^א בְּרָצַח א
 בְּעַצְמוֹתַי חֲרַפּוּנִי צוֹרְרֵי בְּאִמְרָם אֵלַי כָּל־הַיּוֹם
 אֵיחָה אֱלֹהֶיךָ: ^ב מַה־תִּשְׁתַּוַּחֲחִי אֶנְפְּשִׁי וּמַה־תִּתְּהַמִּי
 עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד אוֹדְנוּ יְשׁוּעַת פָּנָי
 וְאֱלֹהֵי:

נט * לְמִנְצַח אֶל־תִּשְׁחַת לְדוֹד מִכְתָּם בְּשִׁלַּח
 שְׂאוּל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־הַבַּיִת לַהֲמִיתוֹ: ^ב הַצִּילָנִי
 מֵאִיֵּבִי א אֱלֹהֵי מִמֵּת־קוֹמְמֵי תִשְׁגַּבְּנִי: ^ג הַצִּילָנִי
 מִפְּעָלִי אָזֶן וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ^ד כִּי הִנֵּה
 אָרְבוּ לְנַפְשִׁי יָגוּרוּ עָלַי עֲזִים לֹא־פִשְׁעֵי וְלֹא־
 חֲטָאתִי יְהוּה: ^ה בְּלִי־עֵזֶן יִרְצוּן וַיְכַוְּנוּ עוֹרָה
 לְקַרְאתִי וּרְאָה: ^ו וְאַתָּה יְהוּה־אֱלֹהִים א צְבָאוֹת
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַקִּיְצָה לְפָקֵד כָּל־הַגּוֹיִם אֶל־תִּחַן
 כָּל־בְּגָדֵי אָזֶן סָלָה: ^ז יָשׁוּבוּ לְעָרְב יֵהֱמוּ כַּפָּלֵב
 וַיִּסּוּבְבוּ עִיר: ^ח הִנֵּה א יִפְּיֵעוֹן בְּפִיָּהֶם חֲרָבוֹת
 בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי־מִי שָׁמַע: ^ט וְאַתָּה יְהוּה תִשְׁחַקֵּךְ
 לָמוֹ תִלְעַג לְכָל־גּוֹיִם: ^י עִזוּ אֵלֶיךָ אֲשַׁמְרָה כִּי־
 אֱלֹהִים מִשְׁגַּבִּי: ^{יא} אֱלֹהֵי חֲסָדֵי יִקְדַּמְנִי אֱלֹהִים
 יִרְאֵנִי בְּשִׁרְרֵי: ^{יב} אֶל־תִּתְּהַרְגֵם א פֶּן־יִשְׁכַּחוּ עַמִּי
 הַנִּיעְמוּ בְּחִילְךָ וְהוֹרִידְמוּ מִגִּבְּנוֹ אֲדָנִי: ^{יג} חֲטָאת־
 פִּימוּ דְבַר־שִׁפְתֵימוּ וַיִּלְכְּדוּ בְּגִאוֹנָם וּמֵאֲלֹהֶ
 וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ: ^{יד} כִּלָּה בְּחֶמְהָ כִּלָּה וְאֵינְמוּ וַיִּדְעוּ
 כִּי־אֱלֹהִים מִשְׁלַל בִּיעֶקֶב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סָלָה:

טו וַיֵּשְׁבוּ לָעָרֵב יַהֲמוּ כַּכֶּלֶב וַיִּסּוּבְבוּ עִיר: טז הַמָּה
 יִנְיֵעוֹן לֶאֱכֹל אִם-לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיְלִינוּ: יז וְאֲנִי |
 אֲשִׁיר עֵדָךְ וְאַרְיֵן לְבַקֵּר חֲסֵדְךָ כִּי-הָיִיתָ מְשֻׁנֵּב לִי
 וּמְנוּס בַּיּוֹם צַר-לִי: יח עֲזֵי אֱלֹהֶיךָ אֲזַמְּרָה כִּי-אֱלֹהִים
 מְשֻׁנֵּבֵי אֱלֹהֵי חֲסֵדֵי:

עז * לְמַנְצַח עַל- יְדוּתוֹן לְאַסְף מְזֻמּוֹר: ב קוֹלִי *
 אֶל-אֱלֹהִים וְאַצְעֵקָה קוֹלִי אֶל-אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין
 אֵלַי: ג בַּיּוֹם צָרְתִי אֲדַנִּי דְרָשְׁתִּי יָדַי | לִילָה נִגְרָה
 וְלֹא תִפּוּג מֵאַנְהָה הִנָּחֵם נַפְשִׁי: ד אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים
 וְאַהֲמִיָּה אֲשִׁיחָה | וְתַתְּעַטֵּף רוּחִי סָלָה: ה אַחֲזֹת
 שְׁמֵרוֹת עֵינַי נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמַיִם
 מִקֶּדֶם שָׁנוֹת עוֹלָמִים: ז אֲזַכְּרָה נְגִינָתִי בְּלִילָה
 עַם-לִבִּי אֲשִׁיחָה וַיַּחַפֵּשׂ רוּחִי: ח הֲלַעוֹלָמִים
 יִזְנַח | אֲדַנִּי וְלֹא-יִסֹּף לְרִצּוֹת עוֹד: ט הָאִפֶּס לְנִצַּח
 חֲסֵדוֹ נֹמֵר אֲמַר לְדָר וְדָר: י הַשִּׁבְחָה חֲנוּת אֵל
 אִם-קָפִץ בְּאֵף רַחֲמָיו סָלָה: יא וְאֲמַר חֲלוּתִי הִיא
 שָׁנוֹת יָמַיִן עֲלִיוֹן: יב אֲזַכּוֹר מַעֲלָלֵי-יְהוָה כִּי-אֲזַכְּרָה
 מִקֶּדֶם פְּלִאָדָךְ: יג וְהִגִּיתִי בְּכָל-פִּעְלֶךָ וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ
 אֲשִׁיחָה: יד אֱלֹהִים בְּקִדְשׁ דְּרָכֶךָ מִי-אֵל גָּדוֹל
 כְּאֱלֹהִים: טו אַתָּה הָאֵל עֲשֵׂה פְלֵא הוֹדְעַת בְּעַמִּים
 עוֹדָךְ: טז גְּאֻלַּת בְּזוּרְעַ עַמֶּךָ בְּנֵי-יַעֲקֹב וַיּוֹסֶף סָלָה:
 יז רְאוּךָ מַיִם | אֱלֹהִים רְאוּךָ מַיִם יַחֲלִלוּ אֵף יִרְגְּזוּ

(* באמרוך אל אלהים תכווין המילוי כזה אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

תהמות: יח זרמו מים | עבות קול נתנו שחקים
 אף־חצציה יתהלכו: יט קול רעמך | בגלגל האירו
 ברקים תבל רגזה ותרעש הארץ: כ פים דרפך
 ושבילך במים רבים ועקבותיך לא נדעו:
 כא נחית כצאן עמך ביד־משה ואהרן:

צ א תפלה למשה איש־האלהים אדני מעון אתה
 היית לנו בדר ודר: ב בטרם | הרים ילדו
 ותחולל ארץ ותבל ומעולם עד־עולם אתה אל:
 ג תשב אנוש עד־דבא ותאמר שובו בני־אדם:
 ד כי אלה שנים בעיניך פיוס אתמול פי יעבר
 ואשמורה בלי־לה: ה זרמתם שנה יהיו בפקר
 כחציר יחלף: ו בפקר יציץ וחלף לערב ימולל
 ויבש: ז כי־כלינו באפק ובחמתך נבהלנו:
 ח שתה עונתינו לנגדך על־מנו למאור פניך: ט פי
 כל־ימינו פנו בעברתך פלינו שנינו כמו־הנה:
 י ימי־שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת |
 שמונים שנה ורהבם עמל ואון כי־גז חיש ונעפה:
 יא מי־יודע עז אפק וכיראתך עברתך: יב למנות
 ימינו בן הודע ונבא לבב חכמה: יג שובה יהוה
 עד־מתי והנחם על־עבדיך: יד שבענו בפקר
 חסדך ונרננה ונשמחה בכל־ימינו: טו שמחנו
 כימות עניתנו שנות ראינו רעה: טז יראה אל־
 עבדיך פעלך והדרך על־בניהם: יז ויהי | נעם

אֲדַנִּי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ
 וּמַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

קה א הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים
 עלילותיו: ב שירו-לו זמרו-לו שיהו בכל-
 נפלאותיו: ג התהללו בשם קדשו ישמח לב א
 מבקשי יהוה: ד דרשו יהוה ועזו בקשו פניו
 תמיד: ה זכרו נפלאותיו אשר-עשה מפתיו
 ומשפטי-פיו: ו זרע אברהם עבדו בני יעקב
 בחיריו: ז הוא יהוה אלהינו בכל-הארץ
 משפטי-יו: ח זכר לעולם בריתו דבר צוה לאלף
 דור: ט אשר פרת את-אברהם ושבועתו לישחק:
 י ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם:
 יא לאמר לך אתן את-ארץ-כנען חבל נחלתכם:
 יב בהיותם מתי מספר כמעט וגרים בה:
 יג ויתהלכו מגוי אל-גוי מממלכה אל-עם אחר:
 יד לא-הניח אדם לעשקם ויזכה עליהם מלכים:
 טו אל-תגעו במשיחי ולנביאי אל-תרעו:
 טז ויקרא רעב על-הארץ כל-מטה-לחם שבר:
 יז שלח לפניהם איש לעבד נמכר יוסף: יח ענו
 בכבל רגלו ברזל באה נפשו: יט עד-עת
 בא-דברו אמרת יהוה צרפתהו: כ שלח מלך
 ויתירהו משל עמים ויפתחהו: כא שמו אדון
 לביתו ומשל בכל-קנינו: כב לאסר שריו בנפשו

וּזְקֵנוּ יַחֲפֹם: כג וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם וַיַּעֲקֹב נָר
בְּאֶרֶץ־חָם: כד וַיִּפֹּר אֶת־עֲמוּ מֵאֵד וַיַּעֲצֵמָהּ
מִצְרָיו: כה הִפְךָ לְפָם לְשֵׁנָא עֲמוּ לְהִתְנַפֵּל בְּעַבְדָּיו:
כו שָׁלַח מֹשֶׁה עֲבָדָו אֶהֱרֹן אֲשֶׁר בָּחַר־בוֹ: כז שָׁמוּ־
בָם דְּבָרֵי אֹתוֹתָיו וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם: כח שָׁלַח
חֹשֶׁךְ וַיַּחֲשֹׁךְ וְלֹא־מָרוּ אֶת־דְּבָרוֹ: כט הִפְךָ אֶת־
מִימֵיהֶם לְדָם וַיָּמַת אֶת־דֹּגְתָם: ל שָׂרַץ אֲרָצָם
עֲפָרְדַּעִים בַּחֲדָרֵי מַלְכֵיהֶם: לא אָמַר וַיָּבֹא עֲרַב
בָּנִים בְּכָל־גְּבוּלָם: לב נָתַן גִּשְׁמֵיהֶם בָּרֶד אִישׁ
לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם: לג וַיֵּךְ גִּפְנֹם וּתְאֵנֹתָם וַיִּשְׁפֹּר עֵץ
גְּבוּלָם: לד אָמַר וַיָּבֹא אֲרַבָּה וַיִּלַּק וַאֲיִן מִסְּפָר:
לה וַיֹּאכַל כָּל־עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם:
לו וַיֵּךְ כָּל־בְּכוֹר בְּאֲרָצָם רֵאשִׁית לְכָל־אוֹנָם:
לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב וַאֲיִן בְּשַׁבָּטָיו כּוֹשֵׁל:
לח שָׂמַח מִצְרַיִם בְּעֲצָתָם כִּי־נָפַל פַּחַדָם עֲלֵיהֶם:
לט פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְדָּ וְאִישׁ לְהֹאִיר לְיָלָה: מ שָׁאֵל
וַיָּבֹא שָׁלוֹ וְלֶחֶם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם: מא פָּתַח עֵינָו
וַיִּזְוֹבוּ מַיִם הָלְכוּ בַּעֲצוֹת נְהָר: מב כִּי־זָכַר אֶת־
דְּבַר קִדְשׁוֹ אֶת־אֲבֹרָהֶם עֲבָדָו: מג וַיּוֹצֵא עֲמוּ
בְּשֵׁשׁוֹן בְּרָנָה אֶת־בַּחֲרֵיוֹ: מד וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת
גֹּזִים וַעֲמַל לְאֲמִים יִירָשׁוּ: מה בְּעֵבּוֹר | יִשְׁמְרוּ
חֻקָּיו וְתוֹרֹתָיו יִנְעֲרוּ הַלְלוּיָהּ:

קלו * על-נהרות | בבל שם ישבנו גם-בכינו
 בזכרנו את-ציון: ב על-ערבים בתוכה תלינו
 בנרותינו: ג כי שם שאלונו שובינו דברי-שיר
 ותוללינו שמחה שירו לנו משיר ציון: ד איך נשיר
 את-שיר-יהוה על אדמת נכר: ה אם-אשכחך
 ירושלים תשפח ימיני: ו תדבק לשוני | לחכי
 אם-לא אזכרכי אם-לא אעלה את-ירושלים על
 ראש שמחתי: ז זכר יהוה | לבני אדום את יום
 ירושלים האמרים ערו | ערו עד היסוד בה:
 ח בת-בבל השדודה אשרי שישלם-לך את-
 גמולך שגמלת לנו: ט אשרי | שיאחו ונפץ את-
 עלליך אל-הסלע:

קנ * הללויה | הללו-אל בקדשו הללוהו ברקיע
 עזו: ב הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב גדלו:
 ג הללוהו בתקע שופר הללוהו בגבל וכנור:
 ד הללוהו בתוף ומחול הללוהו במנים ועגב:
 ה הללוהו בצלצלי-שמע הללוהו בצלצלי תרועה:
 ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל:
 ותשועת צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה: ויעזרם יהוה ויפלטם ויפלטם
 מרשעים וישועם כי חסו בו: